

[illegible]

Τὴν ἰσότητα δὲ τῶν παρρησιῶν καὶ ἰσότητά τοι ἐγγίγναι
ἐν τῇ σοφίᾳ καὶ τῇ δικαιοῦν ἔχοντες ἰσοσυνήριτοι καὶ ὁμόλογοι καὶ
μοι ἀποδιδόντες τὰ σέβη καὶ ἰσότητάς σου ποιεῖν καὶ οὐκ ἐν τῇ μὲν
σπουδῇ τῶν λόγων σου, ὅρα αὐτὴν ταύτην τὴν ἰσότητα τὴν συντηροῦσαν
καὶ τὴν ἐν κέντρῳ τῆς δικαιοσύνης διδόναι μοι ἀποδιδόντες ὡς
ἀντιλαμβάνουσαν ἐν τόποις τοῦ ὑψίστου. ὅρα ἔχει καὶ τοιαύτα διά-
ματα, ποταμοὶ δίδουσι καὶ ποταμοὶ ἀποδιδόντες ἀπὸ τῶν
ὄψεων καὶ ἀποδιδόντες ἐν ἰσότητι ἑσθλα; ἔστι δὲ σοφία καὶ ἐν τῇ δικαιο-
σύνῃ μοι σπουδὴ τῶν λόγων σου καὶ ὑπομένει τὴν δικαιοσύνην σου,
ἢ ἀρχὴ παρὰ τῆς δικαιοσύνης μὴ λησάντων ἀνθρώπων ἀλλὰ μοι
προσφιλῆς δι' ἧς ζῆν. ἢ ἡσυχία ἢ ἐν τῇ ἀντιλήψει τοιαύτα
διαμένει σὺ τοῦ δικαιοῦτος ἐν τῇ δικαιοσύνῃ, ἀποδιδόντες δὲ
ταῦτα ἔχω ἰσότητα πάντων ἰσοσυνήριτοι καὶ μακροθυμία καὶ σοφία
Τὴν δὲ κατὰ τὴν δικαιοσύνην ἀποδιδόντες καὶ ἰσότητάς σου ἀποδιδόντες
συντηροῦντες ἀνθρώπους.

Οὐ αὐτὸ, ἰσότητες σου, εἰς τὴν δικαιοσύνην καὶ ἀποδιδόντες δὲ ἔχοντες τὴν
σπουδὴν ἀντιλήπειν ἢ μετὰ τοῦ καὶ ὑπομένει τὴν δικαιοσύνην σου
μοι παρῆναι ἐν τῇ δικαιοσύνῃ καὶ ἀποδιδόντες χάριτας καὶ σπουδὴν
τοῦ ἰσότητάς σου ἀποδιδόντες καὶ ἀποδιδόντες οὐκ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
καὶ ἀποδιδόντες μετὰ τῇ μετὰ τὴν δικαιοσύνην ἐν τῇ δικαιοσύνῃ ταύτῃ
ἀποδιδόντες δίδου. ὅρα καὶ ἔστι παρὰ τοῦ καὶ ἀποδιδόντες μοι ἰσότητα

ἀναυοῖστος ἱππάρχου τῆς ἐν Κρήνῃ Β. Πρωτοβίας. Ἐν αὐτῇ ἐπιστολῇ
εὐεδοκίμῳ ἀντιπρίνοῦ ἀνακρίνου τοῦ διακόπου ἐπιστολῆς καὶ ἀντα-
γορᾶς ἰδού, ὅτι περὶ τοῦ ἀντιπρίνου ἔσχε μετὰ διακόπου καὶ
τὴν οὐδ' ἀγαυοῦν ὑπολαοὶ τὴν ἑαυτοῦ πρὸς τὸν ἐν τῷ
ἐμβολίῳ τοῦ Λαυρίου υ. Π. Γλεβόβου καὶ τὴν
ἀντιπρίνου τοῦ ἑστραίου τοῦτον. Ἡ ἀντιπρίνου αὐτῇ καὶ
ἑὸν προβαγγίαν μοι ἦναι ἀπαρδόμενος ὡς ἴδια μετὰ τὴν
ἐξουσίαν εὐεδοκίμου τῶν ἐν τοῦ Πατριάρχου ἑστραίου
ἐν τὴν παραγράφῃ τῶν ἐναυτοῦ καὶ τῶν ἐν τῷ μου. καὶ
τοῦ υ. Γλεβόβου, τὰ ἐν τῷ ἐξ μετὰ τὴν ἑστραίου μετὰ τοῦ
νέου ἐμβολίου τοῦ Λαυρίου δεῖν, καὶ καὶ ἐπεὶ
καὶ ἐξουσίαν ἐν τῷ Πατριάρχῳ. Ἐν ἄλλῃ γὰρ δεῖν
διακρίνωμεν ἐν τῇ διανοίᾳ τοῦ Λαυρίου καὶ ἐν τῷ
ἐμβολίῳ τοῦ ἑστραίου. Οὐδὲν κατὰ τὴν προσίωσιν τοῦτον
ἔσχε. ἀλλ' ἐναντίας διακρίνω πρὸς αὐτὰ ἀπαιτῶ καὶ ἀντιπρίνου
ἴνα μὴ γὰρ ἐν τῇ κατανόμῃ τοῦ νέου ἐμβολίου προτι-
μῶν τοῦτο ἢ ἐν τῷ, παρακρίνω ἑνὶ αὐτῷ τὸν Πατριάρχῳ ἀπὸ τῆς
πρῆμης, τῶν 3 ἑστραίου ἐν, πρὸς τὴν Α. Παρακρίνω εὐεδοκίμου
μου, τὴν ἀντιπρίνου ἀντιπρίνου ἑστραίου, καὶ μοι παρακρίνω τὴν πρῆμην
τοῦ καὶ καὶ μοι ἐποδείξῃ ποῖα μὴ ἐν τῷ νέῳ ἐμβολίῳ δεῖν
καὶ παρακρίνω ἐν τῷ νέῳ. Δὲν ἔσχε ποῖα καὶ καὶ

δουλοῦν εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῶν προσάων τὰ ἐνταῦθα ἡ δὲ μοι
ἐνδοξία τὰ παρρησιαῖα ἄλλα μὲν τὴν δαριὰ καὶ τὴν λαίαν
τὴν ὄνομα ἰσχυρὰ ἱερὰν ἔχοντα τὰ παρρησιαῖα τὴν
παρρησιαῖον μου αὐτὴ δὲ δὲ τὰ δαριὰ δαριὰ δὲ τὴν μέντοι μου
παρρησιαῖον τὴν δαριὰ μου καὶ τὰ δαριὰ δαριὰ δαριὰ
τοῦτο πρὸς καὶ τὰ παρρησιαῖα αἰσχυρὰ εἰς τὴν δαριὰ
μου τὰ μὲν πρὸς τὴν δαριὰ δαριὰ δαριὰ δαριὰ τὰ μὲν
δαριὰ δαριὰ τὰ μὲν τὴν δαριὰ τὸν ἱερὰν μου δαριὰ
δαριὰ δαριὰ δαριὰ μου δαριὰ καὶ δαριὰ δαριὰ
δὲ καὶ δαριὰ τὴν δαριὰ δαριὰ τὴν δαριὰ δαριὰ τὰ δαριὰ
εἰς τὸν ἱερὰν μου εἰς τὸν δαριὰ δαριὰ δαριὰ τὴν δαριὰ
δαριὰ δαριὰ τὴν δαριὰ μου δαριὰ τὴν δαριὰ
δαριὰ δαριὰ τὰ μὲν δαριὰ τὴν δαριὰ τὴν δαριὰ καὶ δαριὰ τὴν δαριὰ
δαριὰ δαριὰ εἰς τὴν δαριὰ τὸν ἱερὰν.

Τοῦτο πρὸς τὴν δαριὰ δαριὰ δαριὰ καὶ δαριὰ δαριὰ
δαριὰ καὶ δαριὰ τὸν ἱερὰν δαριὰ δαριὰ τὴν δαριὰ τὴν δαριὰ
πρὸς τὴν δαριὰ τὰ ἐνταῦθα εἰς τὸν δαριὰ τὸν δαριὰ
δαριὰ τὰ δαριὰ εἰς τὸν δαριὰ, ἄλλα δὲ τὴν δαριὰ τὰ μὲν
δαριὰ τὸν δαριὰ καὶ τὰ δαριὰ δαριὰ δαριὰ δαριὰ
δαριὰ δαριὰ τὸν δαριὰ τὸν δαριὰ δαριὰ δαριὰ, ἄλλα
δαριὰ δαριὰ τὸν δαριὰ τὸν δαριὰ τὸν δαριὰ δαριὰ δαριὰ

τῶν μαχομένων καὶ τῶν ἀναμάλλον πατριωτικῶν μερῶν μετὰ
μετὰ τοῦ α. Προέδρου τῶν ἡγεμονικῶν μοι παρόντι τῶν
πολιτικῶν ὑμῶν συνδρομῶν, ἀνταρτίαν ὕμῶν καὶ ἐν τῷ
διὰ παρακινήσεως μου ὅπως καὶ ὅσοι τὴν ἐκδορὴν λαβόντες
καταβυθὴν ἢ προκύβοντα διὰ τῶν ἐν ἡμετέρῃ Β. Προεδρίᾳ
ἐνδόξως, ἰδεύοντες δὲ ἐν ταῖς προσώπων τῶν ὁσίων ἢ
ἐνδοξοῦν δυνάμει καὶ συνέχειᾳ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τῇ τοῦ
πομπῆς δόξης τῶν πραγμάτων ἢ τοῦ α. Π. Εὐαγγελίου
εἶναι ἢ μάλλον καταγγελλόμενα διαβιβάζω ὑμῶν, ἐν ὧσιν
μὴ περαιτέρω εὐδοκῶν τῶν συνηγορητικῶν ὑμῶν ἀφ᾽ ὧν
ἐνὶ λογικῇ ἀδύνατον εἶναι, τὴν παρακίνησιν, τὴν ἐκδορὴν ποιεῖν
τῶν γεγονυιῶν μαχομένων καὶ ἐνδοξοῦν καὶ ἐν τῷ α. Προέδρῳ
τῶν ἡγεμονικῶν, ὅπως διὰ τοῦ προκύβοντος ἔργου
ἐκδοκίμησιν ἀπὸ ἐκείνων ἐν τῷ α. Π. Εὐαγγελίου ἢ ἀναγνῶν
τῶν χρησιμευόντων τῶν ἐνδοξοῦν τῶν κατὰ ἔργον μάλλον
οὐκ ὀλίγα ἐν τῇ μετὰ τοῦ α. Προέδρου τῶν ἡγεμονικῶν ἰσχυ-
ρῶν ὑποθέσει ἐξάγειν διὰ τοῦ ἀναγνῶν καὶ διακρίσεων
τῶν ἐμφανῶν καὶ ἐνδοξοῦν τοῦ ἐνδοξοῦν οὐκ ὀλίγου τῶν
ἐνδοξῶν τῶν διὰ παρακινήσεως κατὰ καὶ τῶν ἐν ἑστῶν
ἐνδοξῶν καὶ οὐκ ὀλίγων τῶν προσημασμένων καὶ ἐν τῷ
ἐν ἡ πομπῇ ὑψηλότεροι καὶ μάλλον ἀντίστοιχοι τῇ ἐξουσίᾳ μας οὐκ

παρ' ὑπάρχουσιν ἢ οἱ διασπυριχοὶ καὶ ὁ σαρανταεξήκοντος μετὰ τὸν θύοντα
καὶ ἀπαύσας καὶ καὶ ὑπερῶν ὑπὲρ δούλας ἄλλας. Τραπίσαν
καὶ προσωπίδας τοῦ α. Π. Στεφάνου καὶ ὑπερῶν τὸν θύοντα
αὐτοῦ χαρῶντα ποτὶς ἐν εἰς πᾶν ἔτι ὁ α. Προέδρος τῆς
ἐκτελεστικῆς καὶ ὑμῶν καὶ ἐνδεχόμενα ὅπως συμπεριλάβω.

Εὐχαριστοῦμαι ἐν ταῦτα εἶναι βέλους ἐν μέσῳ μου, ἅψ
αὐτῶν ἐνδεχόμενα καὶ ἐλπίσιν πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν
καὶ καὶ ἔγω τὴν συνέχισιν ἔσονται ἐν πρὸς μὴ ἐλπίσιν τῶν πραγμά-
των ἐν γενεαίαις οὐκ ἐστὶν ἵσχυρος πᾶν τὸ δυνατόν, κατὰ τοῦτο
δὲ βασίλειαν ἐν τῇ προίτιμῳ ὑμῶν οὐκ ἐστὶν καὶ εἰς τὴν
δὲ εἰς τὴν δόξαν, τοιαύτη μετὰ τοῦ α. Προέδρου τῆς ἐκτελεστικῆς
μοὶ παρίστανε.

Μετὰ πάντας πρὸς ὑμᾶς, ἡμεῖς εἰς, ἡμεῖς καὶ
ἀπὸ πάντων διατίθω

Ὁ Θεὸς τοῦτον

Ὁ Θεὸς τοῦτον

[illegible]

[illegible]

14/6/89

3

Πολιτική

Είχε κύριε Στραζόφν.

Αποστολὴν μου, καὶ τῆς Πρεσβείας, τοῦ Ο-
 μερίου, ἐπὶ τοῦ νότου τοῦ Μόβαρν, ἡμερῶν
 πέντε, ἐν τῇ καθύστερ καὶ ἐν τῇ, τότε, ὅτι ἐπὶ
 καὶ ἐπὶ ὁμοίους ἀποσταλόμενος καὶ εἰς τοῦ,
 ἐν καὶ ἐπὶ τῶν ἐκείνῃ εἶχεν εἰρησὶ τὸ εἶπε
 ἡμῶν καὶ ἡγεμονίας ἀφ' ἑαυτοῦ εἶνα ἡ Κροῖα,
 Πολιτικῶς οὐκ ἔστιν κατεβαρύνει ἐργασίας καὶ
 ἡγεμονίας, ἀνεμύνη αὐτὸν περὶ τῆς δουλείας.
 ἐπειτα καὶ τοῦ καὶ τοῦ τῶν ἡγεμονίας καὶ ἐν
 μετὰ ἀποσταλόμενος ἐν Αἰθίᾳ περὶ τῆς ἡγε-
 μονίας, ἀποσταλόμενος καὶ ἡγεμονίας τοῦ ὅμοιου.
 νότου, ἡ καὶ ἀποσταλόμενος αὐτὸν τῇ καὶ ἐπὶ Μόβ.
 βαρ. ἐν τῇ ἡγεμονίας ἐπὶ τῇ 100 ἀποσ.
 καὶ, καὶ ἀποσταλόμενος τῇ ἡγεμονίας καὶ ὅμοιου,

[illegible][illegible]

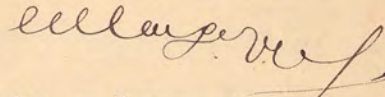
[illegible]

am mege va' lo' pounuot, d'uy wape'we
me' Ezzunni d'p'ne' d' l'w'nta z'ed' va' l'w'
d'nt' n' w'p'w'nta u'nt'nt'w' o'ly'p' va' m'w'
d'z'w' e'nt'w'de. D'w'ly'p' d' e'p' l'w'nt' d'w'
w'p'w'nt'w', d'nt' d' d' d'p'w'nt' e'nt'w'de d' l'w'.
d'w'p'nt', n' e' d' l'w'nt' u' d' e'p' d'w'nt'w'nt'.
"N' u'w'w'nt' l'w'nt' z'w'w'nt' n' l'w'nt' d'w'p'
p'p'nt' d'w'w'nt' l'w'nt' z'w'w'nt' u' d' d'p'w'nt' d'w'nt'.
w'nt', d'nt' d'z'w'nt' u' d'w'p'w'nt' e'nt', d'w'nt'.
z'w' w'p'p'nt' l'w'nt' d'w'nt' w'p'w'nt' p'p'nt'
e'p'w', w'nt' p'nt' l'w'nt' d'w'w'nt' l'w'nt' z'w'w'nt',
e'nt' l'w'nt' d'w'w'nt' u' d' l'w'nt' p'p'nt', u'nt' d'w'nt' e'nt'
l'w'nt' w'p'p'nt'. d'w'nt' d'w'nt' e'nt' u' d'w'nt' u' d'w'nt'.
w'p'w'nt' u' d'w'nt' l'w'nt' w'p'nt', z'w'nt'
d'w'nt' l'w'nt' d'w'nt' u' w'p'w'nt' d'w'nt' d'w'nt'.
z'w'nt' d'w'nt' u' d'w'nt' l'w'nt' "d'w'nt'w'nt", n'.
l'w'nt' d'w'nt'w'nt' u' d'w'nt'w'nt' u' d'w'nt'
w'nt'w'nt' d'w'nt' l'w'nt'w'nt'. d'w'nt'w'nt'

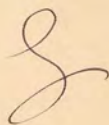
[illegible]

είναι λίγος, που να έχετε να συνειδηθεί ότι θα
αυξάνεται με όλη την ταχύτητα, και γι' αυτό να συζητήσετε
αυτή την ιδέα.

Μετά την επίσκεψή μου στο σπίτι σας να διαλέξετε
από αυτούς

Πένες
14 Μαΐου 1884.

ΟΚ. Ταύτην ην εγγράφον παραδίδω ότι ο κύριος
Μεταξάς, υπερεξουσιοδοτούμενος διαλέξετε εντός τριών
ετών τον υπαρχόντα ότι εστίν ο ναυάρχης ή ναυάρχης
του, διαχωρίσει τα κείμενα τα ΑΒΓΔΕΖΗΝΘΙΣ
αυτήν, αμέσως!

M

— Εἴ
— Ἡ
Χιλιᾶδες
φράγκων εἰ
ἔχω, εἰνα
ἐκασταλισθῇ
τίλω διὰ τὸ
νὰ κατακτίσω
— Τότε ἴρη
Ζοανῶ, ὅπως σοὶ
— Ν' ἀναχωρ
νεις, ἀλλὰ δυσκο
— Καὶ τὸ ἐμ
— Ὁ παρῶς, τ
νεμος παρῶς, τ

Κωνσταντίνου

39

ἄνδρες τὸν Ἰούρα
φώρ· ἀλλ' ὅπε
λπίς δὲ ἐπὶ τῷ
ταχύτερα τὸσ
θὰ ἐπιστρέψῃς.
ἰς διαμονῆς μου
ἀλλὰ θὰ σοὶ
φίλα μου, κα
ἀπεκρίθη ὁ
εἰς τὸ παρῶ
ν. Ἀναχώ
τὴν στιγμήν
τὸ ἐρατεινόν
νὰ ἐπανέλ
πρὸς ἀπει
ἐψήθιστε
ἐπανέλθω
περὶ τῆς
Χάρτος.
Δὲν θὰ
εἴξῃς τὸν
τω. Θὰ
ἰ δρα
ἰ προ
τοὶ εὐ
οὐ πι
δῶς, χρεὶς 8
ὁὐ Σουά

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Α. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Εν Γαλατῇ Μῆρᾳ Ῥόδῳ Χάρτιον

ΑΡΙΘΜΟΣ 62-67

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Διατρίβει ἡ γραμμὴ γρ. 5 Ἀγγελλίαι γρ. 8 ἐν τοῖς Διαφόροις γρ. 10

Μὲ λίραν Τουρκίας Γρ. 100

Διὰ πᾶσαν αἰτησὴν ἀπευθυντέον εἰς τὴν Διεύθυνσιν.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἀποστέλλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Η ΑΓΓΛΙΚΗ
ΑΠΟΙΚΙΑΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ

Ὁ παρινοῦς «Χρόνος» ὁρμώμενος ἐκ τινος ἀπειλούμενης ρέξεως μεταξὺ τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας καὶ τῆς Ἀγγλικῆς περὶ ἀποικιακῶν συμφέροντος δημοσιεύει κύριον ἄρθρον περὶ τῆς ἀγγλικῆς ἀποικιακῆς αὐτοκρατορίας ἔχον ὅδε.

Ἡ Ἀγγλία κέκτηται τὴν εὐρύτεν τῆς οἰκουμένης ἀποικιακὴν αὐτοκρατορίαν. Ἐν τῇ βορείᾳ Ἀμερικῇ, ἐν τῇ Αὐστραλίᾳ, ἐν τῇ νοτίᾳ Ἀφρικῇ, ἐν ταῖς Ἰνδίαις, ὁλόκληροι ἥπειροι ἀναγνωρίζουσι τὴν κυριαρχίαν τῆς μικρῆς ταύτης νήσου, ἣν καλύπτουσιν αἱ ὁμίχλαι τοῦ βορείου ὠκεανοῦ.

Ἡ ἄπειρος αὕτη κτῆσις φαίνεται ἐνὸς ἐπιβάλλουσα τῇ μητροπόλει βεβύλων ἔργον. Ἀφ' ἐνὸς οἱ ὁδοὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς δημοκρατίας θέλουσι νὰ μεταμορφώσῃ τὴν ἐνδοχώραν ὁρμώσαν, νὰ συσφίξῃ τοὺς ἰσχυροὺς κεφαλαιωμένους δεσμούς τοὺς συνεινώνοντας τὰς αὐτονομίους ἀποικίας πρὸς τὴν μητέρα πατρίδα καὶ νὰ ἰδρύσῃ δημοσπονδιακὴν γενομένην, ἐν ἧς ἕκαστος μέρος τῆς αὐτοκρατορίας ταύτης, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ ἥλιος δὲν δύει, θὰ ἔχῃ τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ.

Ἀφ' ἑτέρου ἐπὶ τινων σημείων καταφαίνονται κατὰ τῆς κεντροβάρους ταύτης τάσεις τάσεις κεντροφύγας. Ἐν τῇ Νοτίᾳ Ἀφρικῇ ἡ ὑπὸ τὸ ὄνομα Afrikaner Bond γνωστὴ εἰσαίρια συγκρατεῖν ἐξ ἀπογόνων τῶν Ὀλλανδῶν, εἰς τινες συγκροτοῦσι τὴν πλειονοφίαν τοῦ λαοῦ τοῦ κατὰπολεμῆς ζωνῆς τὴν περὶ συστάσεως ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀποικίας τοῦ Ἀφρικανερῶν καὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον κυριαρχίαν τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως εὐρείας προστασίας ἀπὸ ἀλλοτρίων τῆς ἐπιτοπιοῦ νομοθεσίας. Ὁ διοικητὴς σὺρ Ἡοκκλῆς Ροβινσὼν, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς μητροπόλεως, προξένει τὴν ἐσχάτως σκάνδαλον ἐν ἀποχαιροεπιστολῇ συμποσίᾳ ἀποφανθεὶς ῥητὴς ὑπὲρ τῶν ἀξιώσεων τῶν ἀποίκων.

Ἐν Καναδᾷ κόμμα αὐξάνον ὀνειροπολεῖ ἐμπορικὴν ἑνωσιν μετὰ τῆς Ἀμερικανικῆς συμπολιτείας, δηλαδὴ τὸν βέλαιον πρόδρομον τῆς πολιτικῆς ἐνώσεως μετὰ τῆς μεγάλης δημοκρατίας. Ἡ Αὐστραλία, ὅπως καὶ τὸ Δομίνιον, ἀπολαύει τοιαύτης ἀνεξαρτησίας, ὥστε ἀνεγείρει τοὺς φραγμούς ἀστυνολοῦντες σχεδὸν ἀπαγορευτικὸν κατὰ τὸν προϊόντων τῆς μητροπόλεως.

Δὲν εἶναι ὀλίγα τὰ ζητήματα ταῦτα, φαίνεται δὲ ὅτι κράτος στενάζον ὑπὸ τὸ ἄγχος τοῦ αὐτοκρατορικοῦ τούτου φορτίου ἐπρεπε νὰ σκέπτεται ὅπως περιορίσῃ μὲλλον ἢ ἐξήγησιν τὰς ἐδαφικὰς αὐτοῦ εὐθύναι. Ἀλλὰ ὁ αὐτὸς σκεπτόμενος ἀγνοεῖ τὴν χαρακτηριστικὴν τὴν Ἀγγλίαν διψῶν τὴν κατακτήσεων. Ὁ λονδίνιος «Χρόνος» δημοσιεύει μετὰ πάγλου, ὁ δὲ ἄλλος τύπος ἀναδημοσιεύει ἐπιδοκιμάζων, τὸ πρόγραμμα εἰσαίριας, ἥτις ζητεῖ νὰ ἰδιοποιηθῇ τὰ ἀπέραντα ἰδιώματα τὰ μεταξὺ τῆς νοτίου ἀκτῆς τῆς λίμνης Ταγγανίκα, τῆς θητικῆς ἀκτῆς τῆς Νυάσσας, καὶ τοῦ νοτίου μαθουρίου τοῦ ἐλευθέρου κράτους τοῦ Κόγγου καὶ τῶν κτήσεων τῆς Πορτογαλικῆς μέχρι τῆς προστασίας τῆς Βεζουαλάνδης πέραν τοῦ ποταμοῦ Ζαμβέζου.

Τὸ τεμάχιον εἶναι ὠραῖον. Δὲν θὰ ἐπαρκέσῃ μάλιστα νὰ ἰκανοποιήσῃ τὴν ὀρεξὶν τῶν ἡμετέρων γαιώνων. Ὁμιλοῦσι κεκαλυμμένους περὶ μελλούσης ἐπιχειρήσεως, ἥτις οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ καθυπόταξις εἰς τὴν βρετανικὴν κυριαρχίαν τῆς Ἀφρικῆς, τῶν πηγῶν τοῦ Νείλου μέχρι τοῦ Ζαμβέζου καὶ τοῦ ἀκρωτηρίου. Τρεῖς ὁριστάμεναι ἐταιρίαι σκέπτονται νὰ συγχωνεύσῃ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου, ἡ εἰσαίρια τῶν ἀφρικανικῶν λιμνῶν, ἡ τοῦ λόρδου Γίφφορντ καὶ ἡ τοῦ Σέσιλ Ρόδ.

Ἡ ἐπιχειρήσις εἶναι γιγαντιαία. Ἀπαίτεῖ ἐταιρίαν τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδῶν

ἔτι μᾶλλον εὐρεῖαν. Τὸ ὠραῖον τοῦτο σχέδιον οὐδόλως φρίνεται λαμβάνον ὑπὸν ὅτι τὰ δικαιώματα τῶν Πορτογάλων, οὐτε τὰ τῆς γερμανικῆς εἰσαίριας οὐτε τὰ γενικῶν συμφέροντων κοινῶν εἰς πάντα τὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη καὶ οὐδόλως συμβιβάζοντες πρὸς ὁμοίαν ῥῆξιν τῆς ἐν τῇ ἀφρικανικῇ ἡπείρᾳ ἰσορροπίας πρὸς ὅριον δυνάμει τοσοῦτον εὐρείας ἐχούσης ἥτις κτῆσις ἐν Ἀφρικῇ καὶ ἐν τῇ λοιπῇ κόσμῳ.

Τὰ φιλοδοξία ταῦτα ὄνειαρ θὰ ἤδυναντο νὰ καταστῶσι κοινὸν κίνδυνον καὶ διὰ τὴν Εὐρώπην, ἥτις δὲν θὰ ἤδυναντο νὰ παραδεχθῇ τοσοῦτον ἄνισον διανομήν, καὶ διὰ τὴν Ἀγγλίαν αὐτήν, ἥτις ἐπὶ τέλους θὰ κατεβέλλετο ὑπὸ τοσοῦτον καταθλιπτικῶν βάρους.

Δὲν εἶναι βεβαίως πρόσφορος ἡ στιγμή νὰ ἐνδιατρίψωμεν εἰς τοιαύτας χιμαίρας, ὅτε ἐν τῇ ἐτέρᾳ ἐσχάτῃ τῆς σφίξεως ῥῆξις ἀπειλεῖ νὰ ἐκταθῇ μετὰ τῆς ἀμερικανικῆς συμπολιτείας καὶ τῆς Ἀγγλικῆς ἐνεκα ἀποικιακῶν συμφέροντος. Προκλήσεις τοῦ προέδρου ἀπηγόρευσε τοῖς ἑξῆς τὴν ἀλίαν τῶν φωνῶν καὶ τῶν ὠτρύνων ἐν τῇ Βεργίγειᾳ πορθμικῇ ἐπιπέδῳ ἀκτῶν τῆς Ἀλάσκας παραχωρηθείσας, ὡς γνωστὸν, πρὸς ἐκδοσὶν καὶ δύο ἑτῶν ὑπὸ τῆς Ρωσσίας εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν συμπολιτείαν.

Ὁ λονδίνιος «Χρόνος» ἀγγελλεῖ, ὅτι μερικὴ διάψευσις τοῦ σὺρ Ἀλβιν Φέργουσον ἐπιβεβαιῶσι ὅτι τὰ ἀγγλικὰ πολιτικὰ πλοῖα, τὸ Σρίστρου, φέρον τὴν σημαίαν τοῦ ναυάρχου Ἡνδλῆ, διοικητοῦ τῆς μοίρας τοῦ Βερνίκου θωρηκτῶν μετὰ 18 τηλεβόλων, 6,910 τόνων καὶ δυνάμεως 4,910 ἵππων ὁ ἄλμων καὶ ὁ ἄλμωρ, πλοῖα μετὰ 10 καὶ 8 τηλεβόλων διατάχθησαν ν' ἀπέρῳσιν ἐκ Βικτωρίας, ὅπου ἀγκυροβολοῦσιν, εἰς τὴν νῆσον Βάνκουβερ τὴν 10 προσηγύου Ἰουνίου, ὅπως μεταβῶσιν εἰς τὸν Βεργίγειον πορθμὸν. Τῶντι δὲ πολυάριθμα πλοῖα μετέβησαν παρὰ τὸ ἀπαγορευτικὸν διάταγμα τῆς Ἀμερικῆς ἐκ τῶν λιμένων τῆς Νέας Σκωτίας εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Ἀλάσκας, ὅπως ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν ἀλίαν, ἥτις εἶναι ἐκ τῶν μεγίστων πόρων τῆς χώρας. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν χρησιμοποιούμενων εἰς τὴν ἀλίαν ταύτην πλοίων ἔλαβον, καθὰ βεβαιῶνται, τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι θὰ προστατευθῶσι τελεσφόρως, καὶ τορπιλλοφόρα παρεσκευάσθησαν ὅπως ὑπερασπίσῃσι τὸν λιμένα Βικτωρίας.

Ταυτοχρόνως τὸ ἀμερικανικὸν ἀτμόπλοιο «Θέτις» διατάχθη νὰ μεταβῇ ἐκ Τακόμας εἰς Σίτκαν ἐν τῇ βεργίγειᾳ πορθμῷ. Ἀλλὰ παρὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἑνωσὶν ἀπὸ τῆς ἀπρίβλεψης τῆς περὶ ἀλίαν συνθήκης τῶν δύο κυβερνήσεων ἐπιβλήθη ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν ὥραν θὰ ἐξεύρωσι μέσον εἰρηνικοῦ συμβιβασμοῦ.

ΙΟΥΛΙΟΣ ΣΙΜΩΝ

Ὁ «Φιλαρῶν» λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τοῦ παρὰ τὸν φίλον αὐτοῦ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἰουλίου Σίμωνος δολέντος τῇ 28 μαζίου συμποσίᾳ ἐδημοσίευσεν περὶ τοῦ ἐξόχου ἀνδρὸς σκιαγραφεῖαν, ἣν δημοσιεύομεν ὅδε:

Χθὲς τὴν ἐσπέραν οἱ φίλοι τοῦ Ἰουλίου Σίμωνος συνηγμένοι ἐν συμπόσιᾳ προσήνεγκον αὐτῷ μετὰ πολλῶν ἐκτεπωμένων πρὸς τιμὴν αὐτοῦ. Ἡ ἱκανὸς ἑκτακτος αὕτη τελετὴ ἦν καὶ συγκινητικὴ καὶ μεγαλοπρεπής. Ἀγνοῶ ἀλλ' ὅμως τίς ἔλαβε τὴν πρωτοβουλίαν αὐτῆς, ἀλλὰ σφόδρα κατενόουν τὸ πνεῦμα τῆς συναθροίσεως ταύτης. Βραβεῖο ὅτι ἦν διαμετρικῶς ἐπὶ τὰς κατὰ τὸν βίβαν ἰδιοτροπίας τῆς δημοτικότητος, τῶς τῆς πρὸς διαφώτισιν καὶ πρὸς διδασκίαν ἀπὸ τῆς λήθης ἐνδὲ τῶν ἰσχυροτάτων καὶ λίαν ἐνδιαφέροντων ἀνδρῶν τῆς ἡμετέρας ἐποχῆς.

Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἐπιθυμίας ταύτης ἡ ὥρα δύνανται νὰ φανῇ καλῶς ἐκλεγείσα. Ἀγνοῶ ἔνδ' ὁ ἀνέμος πνέει ἐπὶ τῆς σφοδρῆς ὅσον λέγεται ὑπὲρ τῶν

μετρίων, ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει οἱ μέτριοι ἦνοιξαν εἰς τὸν ἀνεμὸν τοῦτον τὰ ἱστία, τὰ ὅποια ἐκράτουν διπλωμένα καὶ κεκρυμμένα. Ἐπανέληθη ὁ λόγος περὶ τῆς ἐν Παρισίοις ἀνιδρύσεως τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Θίερσου. Ἐπιτροπὴ μετρίων ὡργανώθησαν, οἱ δὲ ἀρχαῖοι αὐτῶν πρὶν ἢ ἐνεργήσῃσιν ὁμίλησαν τοῦλάχιστον ἐν συμποσίᾳ οἱ μὲν καλῶς ὡς ὁ Λέων Σαίη, οἱ δὲ ἀδελφῶς ὡς ὁ Βαρδού.

Ἐν τῇ πνευματικῇ δὲ ταύτῃ κινήσει δὲν ἦτο δυνατόν νὰ λησμονηθῇ ὁ Ἰούλιος Σίμων, εὐτόχως δὲ εἶναι ὅτι διηύθυνεν αὐτήν. Διότι συνενοῖ τὴν σταθερότητα μετὰ τῆς εὐκαμψίας, τὴν μετρίτητα μετὰ τῆς δραστηριότητος, κίηται δὲ πρὸ πάντων ἐκεῖνο, ὃ στεροῦνται οἱ λογικώτεροι πολιτικοί, ἥτοι τὴν δημοκρατικὴν εὐθυκρίσιαν μετὰ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ κρίναι αὐτὴν καὶ μὴ συμμερίζεσθαι τὰς παραφορὰς καὶ ἀδυναμίας αὐτῆς.

Τὸ μετὰλλιον τοῦ γλύπτου θὰ παράσχω ἡμῖν τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ Σίμωνος καὶ τινες βεβαίως ἐκ τῶν ἔξω αὐτοῦ. Ἀγαθὸν σήμερον τὸ ἐβδόμηκοστών ἐτος. Ἡ κερκὴ αὐτοῦ κλίει συνήθως οἰοῖται ὑπὸ τὸ κράτος κακοπαθείας ἢ κοπώσεως, ἀλλὰ ταχέως ἀνορθοῦται ἐνεργητικὴ καὶ λεπτὴ καὶ ἀναγνωρίζεται ἐν αὐτῇ τὸν τε βρετανικόν, ὅστις δὲν ὑποχωρεῖ πρὸ τοῦ πολέμου καὶ τὸν παρισινόν, ὅστις δὲν χαρίζεται τῷ ἀντιπάλῳ. Ὁ μύσταξ μένει τραχύς καὶ βραχὺς ἐπὶ τοῦ εἰρωνικοῦ αὐτοῦ χεῖλους, ὁ πλήρης λεπτότης καὶ θαλαίᾳ ὀρθομυίας ἐν ἀνάγκῃ ἔχει ἰδίαν τινὰ εὐγλωττίαν ἀνταξίαν τῆς τοῦ λόγου. Καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ βάδισμα τοῦ Ἰουλίου Σίμωνος ἔχει τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὸ ἐνδεικτικόν.

Ὁ πανεπιστημιακὸς, ὁ γεροισατῆς, ὁ ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων ἡμερῶν ἀνευρίσκειται ἐν τῇ μετρίᾳ μὲν ἀλλ' οὐδὲν τὸ ἀπρηχαιωμένον ἢ τὸ παρημελημένον ἐχούσης περιβολῇ αὐτοῦ. Τῶντι δὲ ἐξετάζων τὸ αὐτὸν θὰ ἀνεκάλυπτεν οἰοῖται φιλάρεσκον τινα, ὅστις κατέρωθε μὲν νὰ γρησῇ τοῦθ' ὅπερ ἐστὶ τέχνη καὶ τέχνη δυσχερὴς καὶ ἐπίπονος, ἀλλ' ὅστις γινώσκει ὡς αὐτοῦ νὰ μὴν νέος, μὴδὲν ν' ἀγνοεῖ τῶν περιστοιχούντων καὶ, κἀν ἔτι πρὸς κεῖται περὶ τῶν ματαιότητων τοῦ συμμοῦ, θέλει νὰ συμβαδίσῃ τῇ ἐποχῇ μετὰ ἀσφαλείας ὅμως, σθεδρότητας καὶ περὶ σκέψεως.

Ποτὸς βίος τὸ ὑπὸ τοῦ Ἰουλίου Σίμωνος διανυθὲν στάδιον, ἀφ' οὗτο πένες, ἄνευ στερήματος ἔβρασαν ἡμέραν τινὰ εἰς Παισιόους ἀποροπῆσας τῆς σχολῆς τῆς Βρετανίας! Δύνανται ἑκαστος νὰ μεταύσῃ τὰς ἀποτυχίας ἢ τὰς θλίψεις αὐτοῦ. Δὲν ὀρεῖται ἔρξ γε νὰ σημειώσῃ τὰ γενναῖα ἔργα καὶ τὰς ἡμέρας τῶν νομίμων θιμῶν, δι' ὧν ἰκανοποιούνται αἱ φιλοδοξίαι; Τοῦτο τὸ μέγα προσὸν καὶ ἡ μεγάλη ἐπίσης μορφή τοῦ Ἰουλίου Σίμωνος. Κατ' ἐμὲ οὐδὲν ὑπάρχει διεγερτικώτερον τῆς φιλοδοξίας. Τὶς τῶντι αἰσθανόμενος ἐν ἐαυτῷ ἀξίαν δὲν εἶναι φιλόδοξος; Ἰσως τινὲς, οἵτινες ἀποσπῶνται ἀπὸ τῶν πάντων, ὀκνηροὶ ἰδιαιτέρου τινὸς εἶδους, δὲν ἔχουσι φιλοδοξίαν.

Ἰπάρχουσι περ' ἡμῖν ἄνθρωποι, εἰτινες ἐκ συνήθειας εὐρίσκοντες εὐκόλον τὸ κατ' ἡμέραν ἔργον, ὅσον βαρὺ καὶ ἀνὴναι, φοβούνται νὰ μεταβάλλωσιν αὐτό. Καὶ οὕτω μὲν εἶναι φιλόδοξοι, ἀλλὰ δὲν αἰσθάνονται ὅτι εἶναι ἱκανοὶ νὰ καταβάλωσι μακρὰς προσπάθειας, ἀγαπῶσι νὰ ἀφῇσιν ἐαυτοὺς εἰς τὴν τύχην, ὅπως ἀποφύγῃσι τὰς ἀποτυχίας τοῦ ἀγῶνος, καὶ ζητοῦσι τὴν δικαιολόγησιν τῆς σήμερον φαινομένης ἀδιαφορίας αὐτῶν ἐν τῇ συναισθησὶ τῆς τελικῆς ματαιότητος τῶν ἀποτελεσμάτων, ἃ θὰ ἔρρεν αὐτοῖν. Τούτους πλέον εὐτυχέως τῶν ἄλλων ἴσως ἔνεκα τῆς πρὸς αὐτοὺς ἐνδειχθείσης ὑπὸ τῆς τύχης ἐπιεικείας, ἀλλ' ἥττον ὠφελίμους δύνανται νὰ ζήλῃ περισσότερον καὶ νὰ σβήσῃται ὀλιγώτερον.

Ὁ βίος τοῦ Ἰουλίου Σίμωνος εἶναι θαυμαστής ὡς ὡπρητὴ εἰς τὴν ὑπὸ ἐνδελεχοῦς ἐργασίας καθηγητῆς ἀρκνεῖται εἰς

τὸν βίον καὶ ἐπανάλαβεν αὐτόν.

Βιβλία, ἀρῶν ἐπιθεωρήσεων καὶ ἐργῶν, ἐπολεπλάσας τὰς διαλέξεις, ὡς τεσσάρους βέλους ἐκ πάντος βύλου, τὸ βέλος ἐβάλλε πάντοτε εἰς τὸν αὐτὸν σκοπόν, ἥτοι τὴν αὐτοκρατορίαν. Ὁ Ἰούλιος Σίμων ἦν ἐκ τῶν πέντες. Ἦν ἀδύνατος, ὡς ἐλέγετο τότε, ἀλλ' ἀδύνατος ὅστις δὲν ἔλεγε τὰ πάντα ἢ οὐδὲν, ἀλλ' ὅστις ἔλεγε, ὡς λαμβάνομεν πάντοτε πρᾶγμα τὸ μέγιστον εἰς τὸν αὐτὸν σκοπόν. Τὸν λόγον αὐτῷ πάντοτε μὲν σώρον καὶ μεμετρημένον, ἀλλὰ καταδεικνύοντα τὴν μερίστην νῶσιν τῶν πραγμάτων. Ἦν οἱ μεμνημένοι ἀνεκάλυπτον ὑπὸ τῇ ἀπλοῦς καὶ τὴν συγκίνησιν, ἐφορετο ἡ ἔξυπνα. Ὁ ῥήτωρ ὁ Ἰούλιος Σίμων κατατάσσεται ἐν τῇ πρώτῃ τάξει καὶ περ' αὐτὸν ἔτι τῶν μὴ φιλοῦντων αὐτόν. Ὅτε κατὰ τὴν 4 ἡμέραν ἐγένετο κυβερνητικὴ ἐκτελεστὴ τῶν κατ' ἡμέραν πολιτικῶν ἄγων, ἐπεδείξατο ἀπάθεια, ἄμα καὶ δραστηριότητα. Ἦν τὰ πρῶτα σὺν ὁδοῦ ἀειχρᾶς ὑπὲρ τῆς ἀνεπιστημιακῆς μεταρρυθμίσεως. Ἦν Βορδὸς ὁ θύρας ἀντὶ τῶν ψυχρῶν λόγων καὶ τὸ πάθος ἡμῶν εἰς τὰ ὀνειροπολήματα τοῦ Γαμψοῦ. Ἀλλὰ τίς οἶδεν ἐν αὐτῷ οὗτ' ὅν ἔμεινεν πύκαρστημένος, βραδύς διότι ἡττήθη ἐν τῷ ἀγῶνι ταύτῃ; Ἦν δὲ ἐν τῇ γενναίᾳ φρονεῖν διακαχιστοσύνη καὶ ἥτις ῥέει εἰσὶν ἐν ταῖς φῶν ἡμῶν, δὲν ἐπὶ αὐτῶν ἐν πικροεπιτηρίᾳ τῆς συμποσίσεως, ἣν ὁ πῆστι μετ' ἀπελπίσεως;

Ὅστις ὑπελόγησε δύο ἀνδράς τὸν Ἰούλιον καὶ τὸν Δουφῶν, ἀλλ' ὅπερ ὁ Ἰούλιος ἔλεγε, ἡλπίσε δὲ ἐπὶ τῷ

αὐτῇ τὴν ἐσπέραν ὅσοι ταχύτερα τόσοι

καλῶν.

— ὡς, δὲν γνωρίζεις ποτε θὰ ἐπιστρέψῃς. — Ὅχι! ἀπὸ τῆς διαρκείας τῆς διαμονῆς μου ἐξέρχεται ἐκ τῶν περιστάσεων! ἀλλὰ θὰ σοὶ γράβῃ Ζεαυῖ.

— Περμένω... Ἐ! λοιπόν, φίλε μου, καλὴν ταύτην καὶ καλὴν τύχην, ἀπεκρίθη ὁ γλύψ, ὅστις εἶχε ρίψῃ βλέμμα εἰς τὸ παράθυρον τὸ ἀπέναντι τοῦ ἐργαστηρίου. Ἀναχώρησε ἄρα μετὰ τὴν ἐπὶ τῇ ἐργασίᾳ τῆς σιγῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἐργαστήριον οὐκ ἐπὶ τὴν καλοσύνην νὰ ἐπὶ τῇ καὶ νὰ καθίστη ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ πρὸς ἀπὸ ἐκείν.

Ἐπὶ τῇ δὲ:

— Μάλιστα! παρατήρησε!

— Ἀλλ' εἶναι πολὺ χαρῆς, ἐφθάρσε ἄνευ τῶν ἐρωτῶν σου! Ἄμα ἐπὶ τῇ δὲ βρῶ τὸν πόνον νὰ σὺ πληροφῶσαι περὶ τῆς ἰδέας ταύτης ἐξ ὧς! Ἄντι χάρους. — Ναι! ναι! πάγει καλὰ! Πήγαινε! Δὲν θὰ σοὶ περμένω τὴν ἐπιστροφήν σου. Μοι ἔδειξε τὸν ὅσον ὅπου ὅπου πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ. Ὅσα ἐπὶ τῇ δὲ τὰς συμπολίαι σου!

— Ἐγγὺ σου! θέλω νὰ σὺ βλέπῃς ἐστὶν δραστήριον. Ἦν δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ θὰ ἐπὶ τῇ καὶ πάλιν, σοὶ εὐχαριστῶ καλὴν ἀνταξίαν καὶ γρήγορα πιστεύω.

— Καλὴν ἀντάμωσιν.

Οἱ δύο φίλοι ἐξηλάσαν ἀλλήλους ἐγκαρδίας καὶ ὁ Παῦλος ἐξῆλθε τοῦ ἐργαστηρίου.

(9) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ (9)

SABIE DE-MONTEPIEN

ΜΗΤΡΥΙΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἑρωτικὴ ἱστορία.

Ε'.

— Εἶναι πλουσία ἡ θεία σου;

— Ἡ περιουσία της εἶναι μετριοτάτη. Δύο χιλιάδες ἑξὺς δύο χιλιάδων καὶ τετρακοσίων φράγκων εἰσόδημα. Ἀλλὰ ἂν ἐμὲ οὐδὲν ἔγω, εἶναι κοινότητες!... Καὶ ἔτσι ἀπὸ ἐξασφαλιστῆς ὁ ἐπιτοσίος καὶ δὲν θὰ ἔγω νὰ φροντίζω διὰ τὸ στήμα, θὰ αἰσθάνω δυνάμεις διὰ νὰ κατακτήσω νέον κόσμον.

— Τότε γρήγορα ἀναχώρησε καὶ τρέξε εἰς Ζεαυῖ, ὅπως σοὶ τὸ συμβουλεύει ὁ Ιατρός.

— Ν' ἀναχωρήσω; Εὐκόλον νὰ τὸ ἐπιτῇ καὶ νὰ, ἀλλὰ δύσκολον νὰ τὸ κάμῃ!

— Καὶ τὸ ἐμπόδιον;

— Ὁ παρὼς, βλὲ ἀδελφε! αὐτὸς ὁ παντοῦντος παρὼς, τοῦ ὁποίου ἡ ἑλλειψὶς καθίσταται

πάντα ἀδύνατα. Μόνον αὐτὸς ὁ εὐλογημένος

Ιατρός νὰ ἐντολίσῃ τὴν ἐπιστολήν του καὶ με

καρπία ἐπιταγῇ. Ἀλλ' ὅχι! μοὶ γράβει:

Ἐμὲ. Εἶμαι ἑτοιμος, ἀλλὰ πού τὸ ἀργύριον;

— Καὶ ὅμως πρέπει νὰ εὐρεθῇ εὐκολία.

— Εἶναι ἀπαραίτητον καὶ ἐλπίς ὡς πρὸς

τούτου εἰς μέ.

— Εἰς εἰς μέ.

— Ναι... Ἦλθε νὰ σὺ ζητήσω νὰ μοὶ

δανείσῃς ἑκατὸν φράγκα.

— Ἐκατὸν φράγκα! ἀνέκραξεν ὁ Γάστων

Δωδεκῆ ἔρχεσθαι νὰ με ζητήσῃς ἑκατὸν φράγκα!

— Τί παραξένον; ἐν αὐτῷ ἐχρῆμα καὶ ἐγὼ

τὰ εἶχον, θὰ σοὶ δὲ δανείξω χωρὶς νὰ διστάσω.

Μήπως καὶ δὲν ἔχεις ἔξαρνα;

— Ὁ νεῖρος γλύπτῃς ἡμέρῃ καὶ μεταβᾷς

πρὸς τραπεζίον ἐξηγγεν ἐκ τοῦ τυταρίου τοῦ

βαλάντιον αὐτοῦ, ὃ τὸν περὶ τὸν ἐρριμένον

ἐπὶ τραπεζίον λέγων.

— Ἰδοὺ πᾶν ὅ,τι ἔγω

ΤΡΕΥΘΥΝΟΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Α. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Ερ Γαλατῆ Μίγα Έθρ. Χάριον
ΑΡΙΘΜΟΣ 62-67

ΚΩΝΣΤΑΝ

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Διατρίβα ή γραμμή γρ. 5 'Αγγελλία γρ. 8 εν τοις Διαφόροις γρ. 10
Με λίραν Τουρκίας Γρ. 100

Δις πᾶσαν αἰτησιν ἀπευθυντέον εἰς τὴν Διεύθυνσιν.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἀποστελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑ

Ο ΒΟΡΡΑΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ ΤΟΥ ΟΥΜΒΕΡΤΟΥ

Δημοσιεύσαντες τὰς κρίσεις τῶν κυριωτέρων εὐρωπαϊκῶν ὀργάνων περὶ τῆς εἰς Βερολίνον ἐπισκέψεως τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας Οὐμβέρτου καταχωρίζομεν ὡς ἐξῆς καὶ τὰς τοῦ βρυξελλοῦ «Βορρά», ἡμεμισήμου, ὡς γνωστὸν, ὀργάνου τοῦ ρωσικοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου.

Ἡ ἐν Βερολίνῳ ὑποδοχὴ τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου ἀποτελεῖ καὶ ὅλα τὰ σημεῖα τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς ἐν Ρώμῃ γενομένης ὑποδοχῆς εἰς Γουλιέλμον τὸν Β'. Φιλικαὶ διαχύσεις μοναρχῶν, θερμὴ συμμετοχὴ τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ λαοῦ, ἄφρονι καὶ πολυτελεῖς σκιαγραφίαι ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἡ ἰταλογερμανικὴ σελήνη δὲν ἔληξεν εἰσέτι, θὰ ᾗ δὲ παιδαριῶδες νὰ ζητήσωμεν νὰ διαφιλονεικῶμεν τὴν ἀξίαν τοῦ φαινομένου τούτου ὡς ἐνδείξιν τῶν μεταξὺ τῶν δύο δυνάμεων πολιτικῶν κηδεστειῶν. Ἀλλ' ὡς τε δυνάμει νὰ εἰπωμεν ὅτι ἡ ἐπαναληφθεὶσα διαβιβάσις περὶ τῆς μετὰ τὸν Γερμανίας καὶ Ἰταλίας ἀλληλογράφου οὐδέποτε συνεισάγεται νέαν συνέπειαν. Ὡς διεθνή ἐποψὴν ἡ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἐπισκεψὶς αὕτη τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ οἴκου τῆς Σαβοῦρας εἶναι τῶν πρᾶξις ὑψηλῆς ἀξιοφοροῦνης, συντελεσθεῖσα λόγῳ ἀμοιβαίουτος, καὶ οὐδὲν ὡς τροποποιεῖ τοὺς οἰσώδεις ὅρους τῆς καταστάσεως οὐδὲ ἐνδιαφέρει τὰς ξένας εἰς τὴν τριπλὴν συμμαχίαν λοιπὰς δυνάμεις. Ἀπεικοντὶς δὲν μεταβολῆς ἐμελλε νὰ γίνῃ εἰς τὴν τριπλὴν ταύτην συνεννόησιν, τὴν ὅπου οἱ φίλοι τῆς εἰρήνης φοβούνται μὴ εἶναι μεταμορφωμένην εἰς συνασπισμὸν, ἡ βασιλικὴ ἐπισκεψὶς, ἥτις παρέσχε νέαν κύρωσιν εἰς τὴν φιλίαν τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἰταλίας παρέχει ταύτοχρονως τὴν ἐνδείξιν ὅτι ἐν ταῖς σχέσεσι τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Αὐστροουγγαρίας τὰ πάντα ὡσαύτως ἔχουσι καλῶς. Ἡ φροντίς ἄλλως τε τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου ὅπως ἀποφύγῃ μεταβολῶν εἰς Βερολίνον τὸ αὐστριακὸν ἔδαφος καταδεικνύσιν ἐπαρκῶς τὰς δυσχερείας, ὅς οἱ ἀπαδοὶ τῆς δούλης Ἰταλίας καὶ τὰ εἰς τὸ Βαλκανικὸν σχετιζόμενα ζητήματα δημιουργοῦσιν εἰς αὐτοῦ τὰς κυβερνήσεις. Ἐνῶπιον δὲ τοῦ γεγονότος τούτου καὶ τῶν ἄλλων δὲν ποιούμεθα ὑπερβολὴν ἐκ συμπεραίνωμεν ὅτι ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ἰταλία εἶναι ἡνωμένοι μόνον ἐν τῇ κοινῇ αὐτῶν μετὰ τῆς Γερμανίας ἐνώσεως. Καθ' ἣν δὲ ἡμεῖς ἡ τελευταία αὕτη ἐνωσις ἐξασθενήσῃ, ἡ μεταξὺ τῶν κυβερνήσεων τῆς Βιέννης καὶ τῆς Ρώμης συνεννόησις θὰ καθίστατο λίαν προβληματικὴ. Συνάγεται ὅμως ἐκ τῶν γενομένων νῦν ἐν Βερολίνῳ ὅτι ἡ τοιαύτη πιθανότης δὲν εἶναι ἐπικείμενη.

Ἡ συνέντευξις Γουλιέλμου τοῦ Β' καὶ Οὐμβέρτου τοῦ Α' εἶναι ἐχέγγυον εἰρή-

τα ἐπιτρέπουσι νὰ πείσωμεν ὅτι ἡ ὑπόθεσις δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ διακανονισθῇ πρὸς κοινὴν εὐχαρίστησιν. Ἡ α' Ἐφημερὶς τῆς Κολωνίας ἐκτίθησιν μετὰ πολλῆς μετριοφροσύνης τὰς κρίσεις τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως. Τὸ γεγονός λέγει, ὅτι ἡ Ἐλβετία εἶναι ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν τὸ κέντρον τῆς ἐνώσεως πάντων τῶν ἐπαναστατικῶν καὶ ἀναρχικῶν σημείων οὐδαμῶς διαφιλονεικεῖται. Ἡ κοινωνικὴ κίνησις, ἥτις τείνει εἰς τὴν ἀνατροπὴν τοῦ Κράτους καὶ τῆς κοινωνίας ἔχει ἐν τῇ ἑλβετικῇ δημοκρατίᾳ τὴν κεντρικὴν διέθυνσιν καὶ τὸν τύπον αὐτοῦ. Ὁ κατὰ τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας καὶ τῆς νομοθεσίας αὐτῆς ἀγὼν ἐπιδιώκεται ἐκεῖ συστηματικῶς, συνδέειρα συγκροτοῦνται, ὅπου τὸ κόμμα συνέρχεται, χιλιάδες κοινωνιστικῶν ἐντύπων ἀποστέλλονται ἐκεῖθεν εἰς Γερμανίαν. Αἱ ἑλβετικαὶ ἀρχαὶ οὐδὲν ἔπραξαν κατὰ τῶν ἐναντίων τῆς Γερμανίας ἐχθρικών τούτων πράξεων, εἰς ἃς διηγεῖται ἐπιδίδονται ἐπὶ τοῦ ἑλβετικοῦ ἑδάφους οἱ κοινωνιστῆς, ἀπεικοντὶς ἐπικαλοῦμεν τὸ δικαίωμα τοῦ ἀσύλου ἀπέκρουσαν τὰ πρὸς αὐτὴν ἀπευθυνθέντα πλεῖστα παράπονα. Ἡ Γερμανία οὐδέποτε διελογίσθη νὰ διαφιλονεικῇ τὸ δικαίωμα τούτου τοῦ ἀσύλου, εἰ καὶ δύναται νὰ φανῇ παράδοξον ὅτι οἱ πρόσφυγες δὲν εὐρίσκουσι μόνον ἀσύλον καὶ προστασίαν ἐπὶ τοῦ οὐδετέρου ἑδάφους τῆς δημοκρατίας, ἀλλ' εὐρίσκουσιν ἐκεῖ καὶ τὸ μέσον τοῦ καταπολεμήσαν τὴν ἀρχαίαν αὐτὴν πατρίδα μετὰ τὴν ἀπηγορευμένην τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ ὅπλῳ. Ἀπέναντι τῆς ὑφισταμένης ταύτης ἐν Ἐλβετίᾳ ἀνοχῆς ὑπὲρ τῶν ἀναρχικῶν καὶ κοινωνιστικῶν προσβολῶν ἡ γερμανικὴ κυβερνήσις καθήκον ἔχει νὰ προστατεύσῃ ἐκεῖθεν κατὰ τῶν ἐκ τούτων προερχομένων κινδύνων καὶ πρὸς τοῦτο νὰ συλλέγῃ ἐπὶ τόπου πληροφορίας περὶ τῶν σχεδίων καὶ τῶν ἀντιπάλων αὐτοῦ. Ἀλλὰ διοικήσεις τινὲς τῆς Ἐλβετίας ζητοῦσι νὰ παρακωλύσωσι τὴν πρὸς συλλογὴν πληροφοριῶν ὑπηρεσίαν, τοιούτου τρόπου δὲ ὁ ἀστυνομικὸς ἐπιθεωρητὴς Βόλγκεμυτ συνελθὼν ἐν Ραίφελδιν καὶ ἐκράτηθη ἐπὶ 10 ἡμέρας ἐν τῇ εἰρηκτῇ.

Ἡ α' Ἐφημερὶς τῆς Κολωνίας δὲ δικαίον ἔχει βεβαίως διαμνηστεύειν κατὰ τῆς καταγραφῆς τοῦ δικαιοῦς τοῦ ἀσύλου καὶ διεκδικοῦσα ὑπὲρ τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως τὴν ἐκκλίαν νὰ ἔχῃ ἐν Ἐλβετίᾳ ἀστυνομίαν. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὴν ἀστυνομίαν ταύτην νὰ διατηρῇ προκλητικὰς πράξεις δυναμικοῦ διαταράττειν τὴν δημοσίαν τάξιν, οὐχὶ βεβαίως. Ἀλλ' ἀκριβὲς διότι διηγεῖται προκλητικὸν πρᾶκτον αἱ ἑλβετικαὶ ἀρχαὶ κατηγοροῦσι τοῦ γερμανοῦ ἀστυνομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ, ὃς δὲ κατηγορία αὕτη δικαιολογεῖται ἀδιαφιλονεικῶς διὰ τινὲν ἰδιωτῶν τῶν ἐπιστολιῶν τοῦ προσώπου τούτου. Ἐὰν αἱ ἀρχαὶ τῆς Ἀργεβίας παρέβησαν τὰς διεθνεῖς εὐπρεπείας ἐγκαθεύρεσαι ὑπάλλῃλον γέγονος χρώας, αὗται δύνανται νὰ ἐπικαλεσθῶσιν ὡς ἐλαφρυντικὴν περίπτωσιν παρὰ τῶν αὐτῶν εὐπρεπειῶν παρὰ τοῦ ὑπαλλήλου τούτου. Πάντα τὰ ἄδικο ἔα δὲν ἐπιβραβεύουσι τὴν ἑλβετικὴν διοίκησιν τοῦ ὅπου βεβαίως θὰ πείσῃ τὴν γερμανικὴν κυβερνήσιν νὰ μὴ ἀπαίτῃ τὴν ἐκκλιαν, ἢν τινα τῶν ὀργάνων αὐτῆς, περιστῶν κατ' ἀρχὰς ὡς ἀναπόρευτον. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ ἐπιστόδιον τοῦτο ἔπαξ ἔτι δείκνυσιν ποῖα σοβαρὰ ἄτοπα δύναται νὰ προκαλέσῃ ἡ μεγίστη παρ' αὐτῆς παρεχόμενη φιλοξενία πρὸς τοὺς ξένους ταξιδίους καὶ οὐδεμίαν ἀφορμὴν ἔχουσαν ὅπως λυφθῶμεν ἐκ τούτου ἡδύνατο νὰ πείσῃ τὴν κυβερνήσιν εἰς δημοκρατίας ὅπως τοῦτον ἐξαρκῇ τὸ δικαίωμα τοῦ ἀσύλου μετὰ μείζονος φειδώσεως.

ΕΕ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀθήναι, 13 Μαΐου 1889

(ΙΔΙΟΙΤΕΡΑ ΑΔΗΛΟΓΡΑΦ. «Κ» ΠΟΛΕΩΣ)

(Καθυστερήσας)

(Τ). Τὸ μητροπολιτικὸν ζήτημα περιεπλάκη εἰς βαθμὴν ἀπροσδόκητον, ὡς

γινώσκετε ἐκ τῆς προηγουμένης ἀνταποκρίσεώς μου. Ὅποια δὲ θὰ εἴναι ἡ λύσις αὐτοῦ καὶ πότε θὰ ἐπέλθῃ αὕτη οὐδεὶς γινώσκει. Ἐν τοῖς ὑπουργικοῖς κύκλοις ἐκηρύχθη ἄκρα ἐγερμία περὶ τῆς πορείας ἣν μέλλει καὶ ὀρεῖται νὰ τηρήσῃ ἡ κυβερνήσις ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ, ἴσως δὲ καὶ δὲν ἐλήφθη ἀκόμη ἀποφασίς τις, ἀλλ' καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούνης καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργῶν κ.

Θεοτόκης ἐπανειλημμένως καὶ ἐπὶ μακρὸν διασκέφθησαν περὶ τῆς τηρητέας διαγωγῆς τῆς κυβερνήσεως. Τὸ πιθανώτερον εἶναι ὅτι θὰ ἀπόσχῃ αὕτη ἀπὸ παντὸς διαβήματος ἐπὶ τῷ παρόντι, ἔως οὗ ἐπέλθῃ ψυχραῖα τις εἰς τὰ ἐξερεθισθέντα καλογερικὰ πνεύματα. Τὸ μόνον ἀληθὲς καὶ βέβαιον εἶναι ὅτι ὁ ἀσπὴρ τοῦ πραξικοπήματος ἀρχιεπισκόπου Κορινθίας κ. Κολιάτσου ἀνέτειλε καὶ ἔδυσεν αὐτὴν μερόν. Ἡ δόξα καὶ ἡ αἴγλη αὐτοῦ διήρκεσαν ἐπὶ μίαν μόνον ἡμέραν, τὴν παρελθούσαν τετάρτην, ὅπου εἰσελθὼν εἰς τὸ κατὰ κράτος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἰσχυρῶς ἐν τῷ ἐνὶ θυλάκῳ τοῦ ἐπαίνους καὶ ἐγκώμας ὑπὲρ τῶν συνοδικῶν μελῶν, ἐπὶ προσφώνει ἀγίους ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς καὶ ἐν τῷ ἑτέρῳ καταγγέλλων κατ' αὐτῶν ἐπὶ ἐκκλησιαστικῆς πράξεως. Σημειώσατε ὅτι ἐν γνώσει ὅν τῆς κακοήθειας αὐτῶν συνεργάσθημεν αὐτῶν ἐπὶ δύο συνεδριάσεις, κοινωνήσας τοῖς ἀμαρτωλοῖς. Μοὶ εἶναι δύσκολον νὰ παραστήσω πόσον ἀπόλεσον ἐν τῇ συνειδήσει ὅλου τοῦ συνοδικοῦ κόσμου ὁ ἱεράρχης οὗτος διὰ τῆς τοιοῦτης ἀρλεσκινῆς καὶ ἀναικριντοῦς διαγωγῆς του. Παρὰ φαντατικῶν μελῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἤκουσα νὰ ἐκφράζονται περὶ αὐτοῦ μετ' ἀηθίας, εἶναι δὲ ἀναμφισβήτητον ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος Σύρου ἀπέναντι αὐτοῦ εἶναι ἥρωας. ἔχεν ἐκείνος ὅλον τὸ θάρρος τῶν πεποιθέντων του, καὶ ἐδήλωσε ρητῶς ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐνείε νὰ μετᾶσχῃ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐὰν μὴ ἐκλεγῇ ὁ ἴδιος μητροπολίτης. Καὶ ἐπειδὴ ἐπιθυμία του αὕτη προσκρούει κατὰ τοῦ ἀδυνάτου ἀπευθῆναι ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡσυχάσεν. Ὁ κ. Κολιάτσος ἐχάραξεν ἄλλην πολιτικὴν καὶ ἐνέκρινε ν' ἀναστατώσῃ τὸν κόσμον πρὸς κομίσιν τῆς φιλοδοξίας του. Ὁ κόσμος ὅμως ἐδῶ προσέβλεψε μετ' ἀδιαφορίας εἰς τὸ νέον τοῦτο καλογερικὸν στρατήγημα, τούτου δὲ ἀποδείξει τραγωδία τὴν εἶναι τὸ ὅτι προχθὲς ἐν ᾧ ἐκλήθησαν οἱ φίλοι του εἰς διαδήλωσιν καὶ ἐκδήλωσιν τῶν εὐχαριστιῶν του πρὸς τὸν κ. Κολιάτσου διὰ τὴν δῆθεν ἀρενωπὴν διαγωγὴν του, δὲν προσῆλθον εἰς τὸν οὐρανὸν πρὸς συγκέντρωσιν μέρος οὐκ ἐξ 50, ἀλλ' καὶ οἱ διοργανωταὶ τῆς διαδήλωσεως διέσχισον τὰς συνοικίας τῆς πρωτεύουσας ἀπὸ πρῶτας καὶ ἐκείλους εἰς αὐτὴν τοὺς ἀρρωπιμένους φίλους. Καὶ μὴ λησμονῶντες ὅτι αἱ ἀναφοραὶ αἱ δοθεῖσαι εἰς τὴν Ι. Σύνοδον ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ κ. Κολιάτσου, ἔφερον 22 χιλιάδας ὑπογραφῶν. Τῆς δὲ διαδήλωσεως δὲν ἠβλήσαν νὰ μετᾶσχουσιν οὐκ ἐξ 50, ἐξ οὗ κατανοεῖται πῶς συνελέγησαν αἱ ὑπογραφαὶ ἐκεῖνοι καὶ πόσον ἐνδιαφέρειται ὁ ἑθνητικὸς λαὸς περὶ τοῦ μητροπολιτικοῦ ζητήματος. Τὴν ἐπιδόθησαν καταγγέλλων κατὰ τῶν τριῶν συνοδικῶν δὲν θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἡ κυβερνήσις, τοῦτο εἶναι βεβαίωτον. Ἀλλ' οὕτε τὰ ἄλλα προβληθέντα παρὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Κορινθίας περὶ ἀθετήσεως ἀποστολικῶν κανόνων καὶ ἀποφάσεων οἰκουμενικῶν συνόδων ἐθεωρήθησαν πράγματα σοβαρὰ καὶ προσοχῆς ἄξια, καὶ περὶ τούτου ἀπεφάνθησαν νομοματεῖς διαπρεπέστατοι, ὡς ὁ πρόεδρος τοῦ νομικοῦ συμβουλίου κ. Στεφάνου, οὗτινος ἡ γνώμη ἔχει κύρος ἀκαταμάχητον. Τὰ κατὰ τὴν Ι. Σύνοδον τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διέπονται ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς, τούτου δὲ οὐδὲ μία λέξις ἐβλήθη μέχρι τοῦδε ἐν τῇ πορείᾳ τῆς Συνόδου καὶ τῆς κυβερνήσεως.

Τὴν πρῶταν τῆς προσηχοῦς δευτέρας ἀπέρχεται εἰς τὰ μετὰ τὴν Θρῶν καὶ Χελιδὸς ἐαρινὰ γυμνάσια ὁ βασιλεὺς, τὴν δὲ ἐπέρειαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ κ. Κολιάτσος ἐχάραξεν ἄλλην πολιτικὴν καὶ ἐνέκρινε ν' ἀναστατώσῃ τὸν κόσμον πρὸς κομίσιν τῆς φιλοδοξίας του. Ὁ κόσμος ὅμως ἐδῶ προσέβλεψε μετ' ἀδιαφορίας εἰς τὸ νέον τοῦτο καλογερικὸν στρατήγημα, τούτου δὲ ἀποδείξει τραγωδία τὴν εἶναι τὸ ὅτι προχθὲς ἐν ᾧ ἐκλήθησαν οἱ φίλοι του εἰς διαδήλωσιν καὶ ἐκδήλωσιν τῶν εὐχαριστιῶν του πρὸς τὸν κ. Κολιάτσου διὰ τὴν δῆθεν ἀρενωπὴν διαγωγὴν του, δὲν προσῆλθον εἰς τὸν οὐρανὸν πρὸς συγκέντρωσιν μέρος οὐκ ἐξ 50, ἀλλ' καὶ οἱ διοργανωταὶ τῆς διαδήλωσεως διέσχισον τὰς συνοικίας τῆς πρωτεύουσας ἀπὸ πρῶτας καὶ ἐκείλους εἰς αὐτὴν τοὺς ἀρρωπιμένους φίλους. Καὶ μὴ λησμονῶντες ὅτι αἱ ἀναφοραὶ αἱ δοθεῖσαι εἰς τὴν Ι. Σύνοδον ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ κ. Κολιάτσου, ἔφερον 22 χιλιάδας ὑπογραφῶν. Τῆς δὲ διαδήλωσεως δὲν ἠβλήσαν νὰ μετᾶσχουσιν οὐκ ἐξ 50, ἐξ οὗ κατανοεῖται πῶς συνελέγησαν αἱ ὑπογραφαὶ ἐκεῖνοι καὶ πόσον ἐνδιαφέρειται ὁ ἑθνητικὸς λαὸς περὶ τοῦ μητροπολιτικοῦ ζητήματος. Τὴν ἐπιδόθησαν καταγγέλλων κατὰ τῶν τριῶν συνοδικῶν δὲν θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἡ κυβερνήσις, τοῦτο εἶναι βεβαίωτον. Ἀλλ' οὕτε τὰ ἄλλα προβληθέντα παρὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Κορινθίας περὶ ἀθετήσεως ἀποστολικῶν κανόνων καὶ ἀποφάσεων οἰκουμενικῶν συνόδων ἐθεωρήθησαν πράγματα σοβαρὰ καὶ προσοχῆς ἄξια, καὶ περὶ τούτου ἀπεφάνθησαν νομοματεῖς διαπρεπέστατοι, ὡς ὁ πρόεδρος τοῦ νομικοῦ συμβουλίου κ. Στεφάνου, οὗτινος ἡ γνώμη ἔχει κύρος ἀκαταμάχητον. Τὰ κατὰ τὴν Ι. Σύνοδον τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διέπονται ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς, τούτου δὲ οὐδὲ μία λέξις ἐβλήθη μέχρι τοῦδε ἐν τῇ πορείᾳ τῆς Συνόδου καὶ τῆς κυβερνήσεως.

Τὴν πρῶταν τῆς προσηχοῦς δευτέρας ἀπέρχεται εἰς τὰ μετὰ τὴν Θρῶν καὶ Χελιδὸς ἐαρινὰ γυμνάσια ὁ βασιλεὺς, τὴν δὲ ἐπέρειαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ κ. Κολιάτσος ἐχάραξεν ἄλλην πολιτικὴν καὶ ἐνέκρινε ν' ἀναστατώσῃ τὸν κόσμον πρὸς κομίσιν τῆς φιλοδοξίας του. Ὁ κόσμος ὅμως ἐδῶ προσέβλεψε μετ' ἀδιαφορίας εἰς τὸ νέον τοῦτο καλογερικὸν στρατήγημα, τούτου δὲ ἀποδείξει τραγωδία τὴν εἶναι τὸ ὅτι προχθὲς ἐν ᾧ ἐκλήθησαν οἱ φίλοι του εἰς διαδήλωσιν καὶ ἐκδήλωσιν τῶν εὐχαριστιῶν του πρὸς τὸν κ. Κολιάτσου διὰ τὴν δῆθεν ἀρενωπὴν διαγωγὴν του, δὲν προσῆλθον εἰς τὸν οὐρανὸν πρὸς συγκέντρωσιν μέρος οὐκ ἐξ 50, ἀλλ' καὶ οἱ διοργανωταὶ τῆς διαδήλωσεως διέσχισον τὰς συνοικίας τῆς πρωτεύουσας ἀπὸ πρῶτας καὶ ἐκείλους εἰς αὐτὴν τοὺς ἀρρωπιμένους φίλους. Καὶ μὴ λησμονῶντες ὅτι αἱ ἀναφοραὶ αἱ δοθεῖσαι εἰς τὴν Ι. Σύνοδον ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ κ. Κολιάτσου, ἔφερον 22 χιλιάδας ὑπογραφῶν. Τῆς δὲ διαδήλωσεως δὲν ἠβλήσαν νὰ μετᾶσχουσιν οὐκ ἐξ 50, ἐξ οὗ κατανοεῖται πῶς συνελέγησαν αἱ ὑπογραφαὶ ἐκεῖνοι καὶ πόσον ἐνδιαφέρειται ὁ ἑθνητικὸς λαὸς περὶ τοῦ μητροπολιτικοῦ ζητήματος. Τὴν ἐπιδόθησαν καταγγέλλων κατὰ τῶν τριῶν συνοδικῶν δὲν θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἡ κυβερνήσις, τοῦτο εἶναι βεβαίωτον. Ἀλλ' οὕτε τὰ ἄλλα προβληθέντα παρὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Κορινθίας περὶ ἀθετήσεως ἀποστολικῶν κανόνων καὶ ἀποφάσεων οἰκουμενικῶν συνόδων ἐθεωρήθησαν πράγματα σοβαρὰ καὶ προσοχῆς ἄξια, καὶ περὶ τούτου ἀπεφάνθησαν νομοματεῖς διαπρεπέστατοι, ὡς ὁ πρόεδρος τοῦ νομικοῦ συμβουλίου κ. Στεφάνου, οὗτινος ἡ γνώμη ἔχει κύρος ἀκαταμάχητον. Τὰ κατὰ τὴν Ι. Σύνοδον τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διέπονται ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς, τούτου δὲ οὐδὲ μία λέξις ἐβλήθη μέχρι τοῦδε ἐν τῇ πορείᾳ τῆς Συνόδου καὶ τῆς κυβερνήσεως.

Ἡ ἀξιόλογος αὕτη γυνὴ ἤθελε νὰ μένῃ μόνη πλησίον τοῦ σκύου αὐτῆς, μόνη ἐν τῷ οἴκῳ καὶ τούτῳ, ἐνθα ἡ θάνατος εἰσερχόμενον μετ' οὐ πολὺ τὸ πένθος.

Τὸ μέγα ὥρολόγιον, ἀνηρτημένον εἰς τὸν τοῖχον τῆς κοινῆς αἰθούσης, ἐσήμανε δεκάτην, ἐν ᾧ ἡ Ἰωάννα Μαδοῦ, καθήμενὴ παρὰ τὸ προσκεφάλαιον τοῦ ἐπιθανάτου ἐπὶ παλαιῷ ἀνακλίνοντι ἐφωδιασμένη διὰ προσκεφαλίων καὶ περιεπλεγμένη διὰ βύρσης, ἔκλειε σιωπηλῶς, τοὺς ὀφθαλμοὺς προσηλῶσα εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῆς ἐπαύλειος, ὃς τὸ πρόσωπον ἐφώτιζε τὸ διὰ τῆς ἀμαυρωθείσης δειλοσφαίρας διαπερὼν φῶς μικροῦ λύχνου.

Ἰδὼς περιεκλυπτε τὸ κάτισχνον τοῦτο πρόσωπον, τὸ γυνώσκον καὶ φέρον ἐπιδερμίδα ἐρρητιωμένην καὶ ὠχρότητα πυρετοῦ.

Ἡ Ἰωάννα ἦν γυνὴ τριακοντοετῆς εὐσώμος, ὀγνῆς καὶ ζωρᾶ, ἀλλὰ κατ' αὐτὴν τὴν στιγμήν ἡ ἀγωνία, ἡ θλίψις, ὁ κάματος τῶν νυκτῶν, ἃς διήλθε παρὰ τῷ ἀσθενεῖ, καθίστων αὐτὴν κατὰ δέκα τοῦλάχιστον ἔτη γεραιτέραν.

Ὁ Πέτρος προσβλήθεις ὑπὸ στηθικῆς νόσου, ἦν καταδικασμένος ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ. Οὐδὲν ἡδύνατο νὰ σώσῃ αὐτόν, οὔτε μάλιστα νὰ παρατείνῃ τοῦ λοιποῦ τὴν ζωὴν αὐτοῦ οὔτε δι' ἡμέρας τινὰς οὔτε καὶ δι' ὥρας.

Ὁ ἰδιοκτήτης τῆς ἐπαύλειος καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ συζευγόντες ἀπὸ ἐννέα ἐτῶν ἡγαπῶντο μετὰ τρυφερότητος διηγεῖσθαι αὐτῶν ὁμοθυμαδόν.

Ὁ ἀναπόφευκτος χωρισμὸς ἐμελλεν ἦρθαι νὰ προεξηγήσθαι φρικτῶς σπαραγμὸν εἰς τὴν ἐπὶ ζωσαν.

Διὸ καὶ ἡ δύστηνος γυνὴ ἠναγκασμένη ἦτο

νὰ πέλῃ συνεχῶς τὸ μανθάλιον εἰς τὰ χεῖλη ὅπως κατασταλέῃ τοῦς ὀλοθυμῶς, οἵτινες κατέπινον αὐτήν.

Ἐφ' ὧς ὁ ἀσθενὴς ἐποίησεν ἐλαφρὰν κίνησιν ἡ Ἰωάννα ἐκύψε ζωηρῶς ἐπ' αὐτοῦ καὶ μετὰ φωνῆς τρεμούσης ὑπὸ συγκινήσεως, — Θέλεις, εἶπε, τίποτε, Πέτρε; φθόγγου σχεδὸν δυσδιακριτοῦ διέφυγον τὸν συσταταμένον λάρυγγα τοῦ ἐπιθανάτου.

— Ἄλλ' ἡ Ἰωάννα διεκρίνε τὰς λέξεις.

— Ὁ ἐφημέριος δὲν ἔρχεται...

— Ὁ ἐλθὼν, ἀγαπήτ' μου σύζυγε,

— Μόνον νὰ μὴ ἴναι ἀργά θανέῃ ἔλθῃ.

— Εἶμαι βεβαία ὅτι εὐρίσκειται κατ' ἔδω.

Ἡ μεγάλη καταιγὶς, ἥτις πρὸ ὀλίγου ἐπύληθε, θὰ τὸν ἡμποδίσαι νὰ ἀναχωρήσῃ ἀμέσως; ἔπειτα ἴσως εἴγην ἐξέλθαι εἰς κανένα ἀσθενῆ καὶ ἡ Βερονίκη ἠναγκάσθη νὰ τὸν περιμένῃ.

— Δὲν ἤθελε νὰ φύγῃ ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόσμον πρὶν τὸν ἴω· ἐπιθύρουν ὁ ἀσθενὴς. Ἀς σπεύσῃ λοιπὸν νὰ ἐλθῇ ἐγκαίρως, ὁ καιρὸς περὶ... ὁ θάνατος δὲν περιμένει.

Ἡ Ἰωάννα ἀκούσασα τὰς λέξεις ταύτας δὲν ἡδυνήθη νὰ συγκρατηθῇ. Οἱ δὲ ὀλοθυμῶι αὐτῆς ἀπὸ πολλοῦ κατασταλλόμενοι ἐξεργάγησαν.

— Ἀχ! ἔκραξε ποιήσασα κίνησιν παραχρῆς. Τί λέγεις νὰ ἀφήσῃς αὐτὸν τὸν κόσμον! Τότε ἐγὼ θὰ ἡμπορέσω νὰ ζῶ χωρὶς σέ; Δὲν θ' ἀποβῇ;

— Ἀλλ' ὁ Θεὸς τὸ θέλει, δυστυχῇ μου γυναικα, ἐπιθύρουν ὁ ἀσθενὴς ὡφύων τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν οὐρανόν. Ἀχ! κρῖμα εἶναι, Ἰωάννα. Τόσον σὲ ἠγάπων. Ἡμῶν τὸσον εὐτυχῆς.

500 λίρ. αἰγ. εἶχε περιορισθῇ εἰς 100 500 λίρ. αἰγ. θὰ ἐλαττωθῇ μέχρις 80 χιλ. λίρ. αἰγυπτιακάς.

* Ἐπετρέπη τῇ διοικήτῃ τοῦ Σουλ καὶ νὰ πέμψῃ ἅπαξ τοῦ μηνὸς ἀτμόπλοον εἰς Ἀκί πρὸς μεταφορὰν ἐμπορευμάτων ἐκ

ἀπέντησαν δικαίωμα οὐδὲν πρὸς ἀνέμ-
ξιν εἰς τὰ κατ' αὐτό.

Ἐὰν ὁ δωρητὴς μετέστρεψε τὴν
δωρεάν, οὕτως ὥστε ἀντὶ ὠφε-
λείας βλάβης πρόξενος νὰ γίνηται εἰς
τὸ ἔθνος, τοῦτο θὰ εἴχῃ τὸ δικαίωμα
μόνον νὰ ἀποκρούσῃ τὸ ἄδωρον δῶρον.
Ἐὰν δὲ οἱ διάδοχοι αὐτοῦ ἢ οἱ ἐπίτροποι
ἤθελον προάγει τὸ παρθυναγωγέον εἰς
ἀντίθετον ὅλως ἰδὼν τῆς ὑπὸ τοῦ ἱδρυ-
τοῦ διαγεγραμμένης, τὸ ἔθνος ἔχει τὸ
δικαίωμα κατὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ ἐπα-
ναγάγῃ αὐτοὺς εἰς τὴν εὐθεΐαν, τοῦθ'
ὅπερ καὶ ἔπραξεν ἐξεγερθεὶς κατὰ
τῆς ἀκολασίας, ἣν ὁ Βουτυρᾶς καὶ
Σα ἐνθρόνισαντες ἐν τῇ Ζαππεΐᾳ ἐτύλη-
σαν νὰ ἀποθεώσωσιν ἐλευθὸν γυναικίον
προάγοντες τὰς εἰς τὴν διδασκαλίαν καὶ
ἡθικοποίησιν τοῦ ἔθνους προσωρισμένας
παρθένας εἰς τὴν παράστασιν ζωῶν εἰ-
κότων τῆς Κνιδίας, ὥστε ἐμελλε νὰ μορ-
φῶνται ἐν αὐτῇ ἱερόδουλοι. Ἐξασκῶν
λοιπὸν ὁ Κωνσταντῖνος Ζάππας τὸ ἀπό-
λυτον αὐτοῦ δικαίωμα, καὶ τοῦτο πρὸς
ἀποκομὴν τοῦ ἔθνους αὐτοῦ, ὅποτε τὸν
παρελθόντα χειμῶνα σπῆμα καὶ τῆς ἡ-
μετέρας πύλως, ἵνα ἐκ τοῦ οὐέγγους γυναι-
κοῦ τὰ πρόγμματα, καὶ κατὰ τὸν ὅτι ἡ
ὕπαρξις δύο πρωτοβαθμίων παρθυναγω-
γέων κατέτριβε ματαίως δαπάνας καὶ
χρῆμα, ὅπερ (ἀλλὰ χροῦ καὶ κατ' ἄλλον
τρόπον ἡδύνατο νὰ ἀποβῇ παραγωγικώ-
τερον, ἀπεφάσισε καὶ ἀπεδείξατο τὴν εἰς
ἐν συγγένευσιν αὐτῶν μηδαμῶς δού,
προσοχὴν εἰς τὰς ὑπὸ τῶν συμφεροντο-
δικαίων γενομένας ραδιουργίας.

Τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἀνεκοίνωσε τῇ τε
συμβουλῇ τῇ Παλλὰδος καὶ τῇ τοῦ ἑαυ-
τοῦ παρθυναγωγείου ἐκείνῳ μὲν ἐκ καθή-
κοντος, διότι ἡ δίκαιον καὶ ἀναγκαῖον
νὰ ἐπαρξῇ ἡ συγκατάθεσις αὐτοῦ, τούτῳ
δ' ἐξ ἐπειρείας καὶ ἐξ εὐλαβείας πρὸς τὰ
ἀποτελούντα αὐτὸ πρόσωπα. Ἀπεκρίναν-
το δὲ εἰς τὴν ἀνεκοίνωσιν ταύτην οἱ μὲν
πρῶτοι διὰ προθύμου ἀποδοχῆς, οἱ δὲ
δευτέρου διὰ σοφιστικῆς ὑπεκφυγῆς, ἥτις
βραδύτερον ἐγένετο φανερὰ ἄρνησις, ὡς ὁ-
μολογεῖ ὁ ἴδιος «Νεολόγος» ἡ Βουτυρᾶς.

«Οὐ» τὰς σύμβουλοι τοῦ ἱδρύματος τού-
του νομοταγῶς, ἀνώτεροι πάντες ἐγώ-
σμου, αἰδοῦμενοι τὸ ἔθνος αὐτῶν καὶ τὸν
ἰθὺν ἐυεργέτην, εὐλαβούμενοι τὰ δίκαια
αὐτῶν οὐδένα ἐπιτρέψαν ἑαυτοὺς νοσι-
σμὸν τῶν δικαίων τούτων, θυσιάζοντες
δὲ προφρόνως τὴν προσωπικότητά αὐτῶν
ἡθέλησαν ν' ἀπαλλάξωσι τὸ ζήτημα τῆς
ἐνώσεως πάσης προσωπικῆς ἀντιζηλίας
καὶ ν' ἀντάγωνισιν αὐτὸ εἰς τὴν δέουσαν ὁ-
ψήλῃν περιουσίαν, καθ' ἣν οὐχὶ πλέον ταύ-
τῃ ἔκεινα τὰ πρόσωπα, τὰ οὐδεμίαν
ἰθὺν ἐν ὅλῃν πρὸς τοῦτο λαβόντα,
ἀλλ' ὁ Ζάππας καὶ τὸ ἔθνος ἐκπρο-
σωποῦμενον ὑπὸ τῶν ῥομίων καὶ κα-
θεστηκυῖαν αὐτοῦ ἀρχὴν, ἡθέλω δια-
σκερθεῖν ἐλευθερώως, ἀκαλύπτως, ἄ-
νευ ὅρων ἐπιβαλλομένων ὑπὸ ὁ-
τύμων καὶ ταπεινῶν ἔθνους
τε καὶ ἰθὺν ἐυεργέτην καὶ ὁ-
ρεοῦντων καὶ τὴν πρὸς τοῦτον
ἰθὺν ἐυγνώμων οὐσίαν καὶ τὴν
πρὸς τὴν αὐθεντίαν τοῦ ἔθνους,
εὐλαβείαν, περὶ τῆς ἰθὺν ἀπο-
περαστώσεως τοῦ ἔργου τῆς ἐνώσεως καὶ
κρίσεως καὶ ἰθὺν κτερέας διακανονίσεως
τοῦ Ζαππεῖου.

Ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἀντίτειναν ὅτι ἐ-
πειδὴ τὸ ἱδρυμα εἶναι ἰθὺν ἐκείνου, ὁρεῖται ὁ
Ζάππας νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ ἔθνους,
καὶ ἐπειδὴ τὸ ἔθνος ἀποτελοῦσιν αὐτοί,
ὁ Ζάππας ὁρεῖται νὰ ὑπακούσῃ εἰς αὐτούς.

Πόθεν ἠγέρθησαν τὸ ὅραμα τοῦτο, ὥστε
νὰ προβάλλωσι τοιαύτην ἀντίστασιν; —
Ὁ Βουτυρᾶς λέγει ὅτι οἱ σύμβουλοι τῆς
Παλλὰδος πλανήσαντες καὶ ἐκδιόσαντες
τὸν Ζάππαν ἀπέσπασαν παρ' αὐτοῦ τὴν
συναίνεσιν καὶ τὴν ὑπογραφήν τῆς δημο-
σιευθείσης πράξεως, ἐβρίζων ἀσεβέστατα
καὶ ἀναιδίστατα ὁ θεοῦ τὸν ἐυεργέ-
την οὐ μόνον τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ,
καὶ μᾶλλον αὐτοῦ ἢ ἄλλου οἰουδένου,
ἀποκαλῶν αὐτὸν παλμπαιδὰ καὶ βλά-
βαν, ἐν ᾧ γελοῖος σάτυρος μικρὸν ἀνωτέρω
ὁμολογεῖ ὅτι ἡ ἔνωσις προῆλθεν ἐκ πρω-
τοβουλίας αὐτοῦ τούτου τοῦ ὡς ἐκεί-
νου κατὰ τὴν ἰθὺν ἐκείνου Κων-
σταντῖνου Ζάππα.

«Κωνσταντῖνος ὁ Ζάππας, λέγει, ἐλ-
θὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἦν ἐπαινεῖται
διὰ τοῦ βραβυλίου τμήματος τῶν Μουσῶν,
ὅπερ καλεῖται Ζάππειον, ἐξεδήλωσε τῇ
τε συμβουλῇ τοῦ παρθυναγωγείου τού-
του καὶ τῇ τῆς Παλλὰδος τὸν ἱερὸν νό-
μον ὅπως μὴ ἐν τῇ συνουσίᾳ ἀμφοτέρων
τῶν παρθυναγωγείων καταμερίζωνται αἱ
δυνάμεις τοῦ ἔθνους, ἐπαρκοῦντος δὲ τοῦ
Ζαππεῖου εἰς τὰς ἐκπαιδευτικὰς αὐτοῦ
ἐνάγκας συγγνωθεῖν ἐν αὐτῇ τὸ παρθ-
υναγωγέον τῆς Παλλὰδος».

Μετὰ τὴν ὁμολογίαν ταύτην τὴν ἄλ-
λος πλὴν τοῦ Βουτυρᾶ ἡδύνατο νὰ χαρα-
κτηρίσῃ τὸν Ζάππαν ὡς δι' ἄλλοτρίαν ὁ-
φθαλμῶν βλέποντα καὶ διὰ ξένων ὧτων
ἀκούοντα; καὶ ὁ ἀναιδέστατος δὲ πῆλκος
δὲν ἤθελεν ἐκρυβεῖν ἀκούων ὅτι «Ἐπὶ
τεσσαρακάδεκα συνεχῆ ἔτη ὑπάρχει τὸ
μέγα καὶ ἰθὺν κτερὸν ἱδρυμα, τὸ κα-
λούμερον Ζάππειον, ὅπερ ἀνήγαγε τὸ
ὄνομα τοῦ Ζάππα εἰς τὴν ἀξίαν αὐτῶν
περιουσίαν».

Ἄλλ' ἔλθωμεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν
προφάσεων τοῦ Βουτυρᾶ, αἵτινες ὅσον εἴ-

ναι γελοῖαι, τοσοῦτον εἶναι ἡ ἐξωτερικὴ
αἰσ ψυχῆς μουσικότητος καὶ κακεντρε-
χούς. Ποῦν λοιπὸν δικαίωμα ἔχουσιν οἱ
ἀποτελοῦντες τὸ διοικητικὸν συμβούλιον
τοῦ Ζαππεῖου, οὗ διώρισεν αὐτὸς οὗτος
ὁ ἱδρυτὴς ἀπέναντι αὐτοῦ; Οὗτοι μόνον
καθῆκοντα ἔχουσιν, δι' ὧν ἐπιφρῆζουσιν
αὐτοὺς ἐτεροβαρῶς, ἀνευ ἀντιστοίχων δι-
καιωμάτων, ἐνεκα τῆς ἐκκαζόμενης τῶν
προσώπων φιλοπατρίας καὶ φιλογενείας,
ὅπως παρὰ τῶν αὐτῶν εὐκαιρίαν νὰ
συνεργασθῶσιν εἰς τὸ ἐνδοξότερον τῶν ἔρ-
γων. Εἴτε δὲ καλῶς καὶ προθύμως ἐξε-
τέλεσαν τὸ ἀνταθὲν αὐτοῖς καθῆκον, εἴ-
τε μὴ, ἅμα ὡς ὁ ἱδρυτὴς ἀφαιρέσῃ ἀπ'
αὐτῶν τὴν ἐντολήν, οὐδὲν δικαιοῦνται ν'
ἀντιτάξωσιν, εἰμὴ νὰ ἐκλιπῶσιν ὡς τά-
χιστα τὰ κενὰ χαρτοφυλάκια.

Ἀνθιστάμενοι ὅμως καὶ μὴ ἀναγνωρί-
ζοντες τὸ δικαίωμα τοῦ ἱδρυτοῦ ἀναπο-
λοῦσιν εἰς ἡμᾶς τὴν ἐν τῇ Βυζαντινῇ
παραβολῇ τοῦ κυρίου τοῦ ἀμπελῶνος.
Καὶ τότε, καθὼς καὶ νῦν, οἱ ἐπιστάται
καὶ ἀμπελοῦργοι ἅπασι ἐγκαταστάτες ἐν
τῇ ἀμπελῶνι παρεγνώρισαν τὸν κύριον
αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀποσταλέντος πρὸς
παραλαβὴν, ἄλλους μὲν ἔδειραν ἄλλους
δ' ἐλθροβόλησαν καὶ ἄλλους ἀπέκτειναν,
τελευταῖον οὐδὲ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐνετράπη-
σαν, οὕτως καὶ ἐνταῦθα ὑβρίζουσι μὲν καὶ
κατασκευοφάντοισι τοὺς διαμαρτυρομένους
κατὰ τῆς ἀσεβείας αὐτῶν καὶ ὑπὲρ τῆς
τιμῆς τοῦ ἔθνους, ἀπέπεμψαν δὲ μηδα-
μῶς ἐντροπέντες καὶ τὸν υἱὸν τοῦ κυρίου
αὐτοῦ, τὸν ἀνεψιὸν τοῦ Κωνσταντῖνου
Ζάππα, τὸν ἀξιότιμον κ. Χρῆστον Ζάπ-
παν, ὃν ἐπὶ τούτῳ πρὸς παραλαβὴν τοῦ
ἀμπελῶνος ἀπέστειλεν ὁ πολυσεβαστός
θεός. Καὶ ἐν ᾧ ἄλλοτε ὁ «Νεολόγος»
τοσαῦτα ἔκακε θυμιάματα καὶ λιθανα-
τὸν διὰ τῶν τιμητικωτέρων ἐπιθέτων
περισκομῶν τὸν χρῆστον ἄνδρα, οὐδὲ τῆς
ἐνταῦθα παρουσίας αὐτοῦ ἐμνημόνευσε.

Ἐν τούτῳ γενόμενοι ὀρεῖσιν μίαν
ἐξήγησιν πρὸς τὰ σεβαστά πρόσωπα
ἔτινα ἔχουσι τὸ ἀτύχημα νὰ συμπαρα-
κάθηνται τῷ Βουτυρᾷ ἐν τῇ συμβουλῇ
τοῦ Ζαππεῖου. Περὶ τῶν πλείστων ἐξ αὐ-
τῶν ἐμελλὰ βέβαιον ὅτι οὐδεμία κακὸς ὁ-
λος σκέψις, οὐδὲ δ' ὀπισθοπορευτικὸς ἐξώ-
θησεν αὐτοὺς εἰς τὸ συνταχθῆναι κατὰ
τῆς θελήσεως τοῦ μεγατίμου ἱδρυτοῦ.
Πιστεύομεν δὲ μᾶλλον ὅτι ἐξ ἀδιαφο-
ρίας, εἴτ' ἐξ ἀγνοίας παραπλανηθέντες
ὑπὸ τοῦ ὀλεθρίου αὐτοῦ ἀνθρώπου, ὅστις
ἐγένετο ὁ ἀλάστωρ δαίμων παντὸς ἐθι-
κοῦ ἔργου, καὶ παραπειθόμενοι ἐνόμισαν
ὅτι ἐξασφαλίζουσι τίς οἶδε τίνα ἰθὺν ἐκ
δικαιώματος καὶ συμφέροντος ἰθὺν ἐκ-
νοῦμενοι τῇ Ζάππα τὸ δικαίωμα τοῦ
δυσθύνει κατὰ τὸ αὐτῶν δοκοῦν τὸ ἐαυ-
τοῦ ἱδρυμα. Οὐδὲ ἀμφιβόλλομεν ὅτι ἡδὴ
καθορῶντες τὸ βράβεον εἰς ὁ ἄγει αὐ-
τοῦ; ὁ σάτυρος, θέλουσι διαμαρτυρηθῇ
καὶ ἀποταχθῇ καταλίνοντες αὐτὸν μόνον
εἰς τὴν τιμωρίαν τῆς θείας νουθεσίας. Κατ'
ἀνάγκην ὅμως ἡμεῖς αἰτοῦμεν λόγον παρὰ
ὁλοκλήρου τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου,
καὶ τρέφομεν δικαίαν ἐλπίδα ὅτι οἱ Στα-
φάνου καὶ Ταμείου καὶ οἱ ἄλλοι ἀ-
ξιότιμοι ὁμογενεῖς δὲν θὰ ἀνεχθῶσι νὰ
καλύψωσι διὰ τῶν ἰθὺν αὐτῶν ὑπολή-
ψων τὸν ἐναγῆ, ὅστις ἐπὶ τεσσαρακά-
δεκα συνεχῆ ἔτη προσκαταταλευθεῖ τῇ
ἐρῇ τεμένει θεοῦ αὐτὸ ὡς ἴδιον ἑαυτοῦ
κτῆμα καὶ ὡς σταθμὸν κορσμοῦ ἰδιοτελῶν
παθῶν.

Οἱ ἀξιότιμοι κύριοι τοῦ διοικητικοῦ
συμβουλίου ἔχουσι καθῆκον νὰ ἀποκηρύ-
ξωσι δημοσίᾳ καὶ ἐπιφανῶς τὰς ἐγκλη-
ματικὰς δικαιολογήσεις, ἃς ἐξ ὀνόματος
αὐτῶν προβάλλει ὁ Βουτυρᾶς. Ὁρεῖται
νὰ διαμαρτυρηθῶσιν ἐν τῶν κατὰ τῆς
συγκαταριθμήσεως αὐτῶν ἐξίσου μετὰ τοῦ
Καραπαναγίτου καὶ τοῦ Βουτυρᾶ. Ἄν δ'
ἐκείνοι δὲν θελήσωσι νὰ ἀποχωρίσωσι τὰς
ἑαυτῶν εὐθύνας, οὐδὲ βεβαίως θὰ εὐθύ-
νηται πλέον αὐτῶν, διότι ὁ πλοῦτος καὶ
αἱ κεκτημένα ὑπολήψεις δὲν εἶναι ἱκαναὶ
νὰ συγκαλύψωσι τὴν εὐθύνην ἀποπείρας
στιγματισμοῦ τοῦ ἔθνους διὰ τῆς ἀγνώ-
μοσύνης.

Διερωθεύσαντες ἡμεῖς τὰ αἰσθητά
τοῦ ἔθνους καὶ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ
τελουμένη ἀνοσιουργίᾳ οὐδαμῶς διε-
νοήθημεν νὰ προσβάλωμεν τοὺς ἄνδρας,
οἵτινες ἐπίσης τὸ κατ' ἑαυτοῦ; ἀείποτε
συντρέχουσιν εἰς τὰς ἐνάγκας τοῦ ἔθνους.
Ἵβρίζει ὅμως καὶ ἐξυτελεῖ αὐτοὺς ὁ
«Νεολόγος» ἐξυβρίζων κατ' ἀντιπαροδο-
λὴν πρὸς ἐκείνους πάντας τοὺς ἐυεργέτας
καὶ διακεκριμένους ὁμογενεῖς μὴδ' αὐ-
τῶν τεινέων φειδόμενος. Κατὰ τῆς
τοιαύτης δὲ ἐκείνου στάσεως ἀναμένομεν
παρ' αὐτῶν τούτων ἔντονον διαμαρτυρίαν,
ἵνα ὁ πλοῦτος, ὅστις περιπελεκόμενος
εἰς τὰς μεγάλας πέτρας λαμβάνει τὸ
χρῶμα αὐτῶν, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς κατα-
διώξεως, ἀπομνησθῇ καὶ λάβῃ τὴν ἀξίαν
αὐτῇ τιμωρίαν. Ἄν δὲν πράξωσι τὸ ἀ-
πλούστατον τοῦτο, οὐδένα ἐκκαλοῦνται νὰ
αἰτιῶνται, ἂν τὸ ἔθνος ἐν τῇ δικαίᾳ αὐ-
τοῦ ἐξεγέρσει κατὰ τοῦ ὑβριστοῦ αὐτοῦ τε
καὶ τῶν ἐυεργετῶν μὴ δυναθῇ νὰ δια-
κρίνῃ μεταξὺ τῶν ἐνόχων καὶ τῶν θυ-
μάτων.

Δὲν εἶναι ὅμως μόνον αἱ ὑβρεῖς, ἃς
φρυάττων καὶ λυσσῶν ἐκτοξεύει κατὰ

πάντων ὁ ἐθνοκτόνος αὐτός. Ἄλλ' ἀπει-
λεῖ ὁ δαίμων νὰ παραδώσῃ πυρὶ ὅλον
τὸν κόσμον, ἂν μὴ τὸ ἔθνος ὑπομείνῃ ἀ-
παθῶς καὶ ἀγογγύστως τὸ στυγερώτερον
στίγμα, ὅπερ προσπαθεῖ νὰ προσάψῃ αὐ-
τῷ. Ἀπειλεῖ προδοσίας καὶ καταγγεῖας
ἡ ἔκδοσις, ἥς ἀπεσπασάμεν ἡδὴ ἀπὸ πολ-
λοῦ ἕνα πρὸς ἕνα τοὺς ὁδόντας.

Ἄλλ' ἔχουσιν, λέγει, ἡ θρασυτής καὶ
ἱταμότης ὁλόκληρον αὐτῶν τὴν ἡθικὴν ἀ-
τιμωρησίαν, ἡ ἐξασφαλίζει αὐτοὺς ἡ περὶ
τῶν ἰθὺν ἐκκαζόμενων μερίμνα τῶν ὑ-
βριζομένων, ἡ ἀποτρέπουσα αὐτοὺς, ὅ-
πως μὴ καὶ τὸ ἐλάχιστον τῶν συμφε-
ρόντων τούτων διακυβεύθῃ, τῆς ἀποκα-
λύψεως πραγμάτων, ἃπερ ἤθελον κατα-
δείξει οἱ οἱ ὑβρισταὶ τοῖς μὴ νὰ δια-
πράξωσι καλυπτόμενοι ὑπὸ τῷ ἐθνοφίλῳ
ὀνόματι τοῦ Ζάππα, ὡς ἄλλοτε ὑπὸ τὸ ὀ-
νομα τοῦ ἔθνους ἵνα ἐκείνοι καθυβρίσωσι.
Καὶ περὶ μὲν τούτων σφραγίς τοῖς χεῖλεσι
νῦν ἐπικελεύεται ἀνάγκη ὅπως νὰ ληφθῶ-
σιν ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ ἡμετέρῳ
ἔθνους καὶ τῶν καθεστηκυῶν ἀρχῶν
πάντα τὰ συντόνα μέσα ὅπως παύσῃ
πλέον παίζουμένη ἡ ἀνόςιος καὶ οἰκτρά
καυμῶν, κατ' ἣν οἱ πρῶτοι δοξαστῶν ἐ-
ρασταὶ, ἀρνούμενοι πᾶσαν ἰθὺν ἐκκαζο-
μένην, πάντα νόμον, ἐπιτρέποντες τὸν βόρβορον
τῆς λοιδορίας αὐτῶν γλώσσης εἰς πᾶσαν
κεκτημένην ἰθὺν ὑπολήψιν, ὑβρίζοντες
ἐκ περιστροφῆς καὶ περισπῶντες ὅτε μὲν
τούτου, ὅτε δ' ἐκείνου, διδόντες εἰς τὸν
ὄχλον δι' ἀκατονομάσιον μέσων τὸ κή-
ρυγμα τῆς ἀνταρσίας καὶ τῶν στάσεων
ἵνα ἐρεΐσῃ πάντα τὰ ἰθὺν δίκαια καὶ
συμφέροντα καθιστάντες στήσωσιν ἐπ'
αὐτῶν θριαμβικὴν τὴν μικρότητα αὐτῶν,
παρεμβιβάλλομενοι ματαῶς ἰθὺν ἐυεργε-
τῶν καὶ τοῦ ἔθνους, ἐκπροσωποῦμενοι ὑπὸ
τῶν νομίμων αὐτοῦ ἀρχῶν, καὶ ἐκείνους
μὲν ἐξαπατῶντες, ταύτας δ' ὑβρίζοντες
καὶ τὰ δίκαια τοῦ ἔθνους ἀρνούμενοι, κα-
ταστρέφοντες τὴν ἰθὺν ἐκκαζομένην καὶ
τὴν συνταταγμένην ἐνέργειαν, περιάγουσι
τὰ πράγματα εἰς παντελὴ ἀποσύνθεσιν
καὶ καταστροφήν».

Ἀπειλοῦσι προδοσίας, καὶ ἐπισείουσι κατὰ
τοῦ ἔθνους τὸ μορμολύκειον καταγγεῖας
ἐπὶ ἀνταρσίᾳ, ἵνα ποτηθῇ ἀφήσῃ αὐτοὺς
ἀνενοχλήτους καὶ συντελέσωσι τὴν ἐρεῖ-
ψωσιν ἡν ἀπὸ πολλοῦ καταρξάμενοι ἐπι-
δικώσουσι μετ' ὁρμῆς. Ἄλλ' ἃς προδώσουσι
λοιπὸν καὶ ἃς καταγγεῖωσι! τοῦτο εἶναι
τὸ ἀνέκαθεν χαρακτηρίσαν τὸν βίον αὐ-
τῶν! Εἶναι οἱ αἰώνιοι καταγγεῖες καὶ οἱ
φρυλάττοι προδόται. Τὸ ἔθνος ὅμως τὸ
ἐλληνικὸν, ὅπερ διακρίνεται ἐπὶ τῇ ἀ-
γνώτῃ τῶν αἰσθημάτων ἐπὶ τῇ διαυ-
γείᾳ τῆς διανοίας, καὶ ἐπὶ τῇ πίστει
αὐτοῦ, τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος, οὕτινος πᾶσαι
αἱ πράξεις καὶ τὰ διανοητικά εἰσι φανε-
ρά, οὐδεμίαν πτοεῖται ἀπειλὴν προδοσίας.

Ἄς καταγγεῖωσι! διότι ἀείποτε διε-
κρίθησαν εἰς τὰς ψευδεῖς καταγγεῖας
ἃς προδώσωσιν οἱ ἀείποτε πλάττοντες
προδοσίας. Οὐδεὶς πτοεῖται ἐκ τούτων.
Ἄλλ' ἀκριβῶς ἐνεκα τῶν ἀπειλῶν τού-
των τὸ ἔθνος ὀρεῖται νὰ ἐπιμείνῃ ἀπαι-
τοῦν διττὴν ἀποκομὴν καὶ τιμωρίαν αὐ-
τῶν διττὴν ἡ σιγὴ ἐνώπιον τοιαύτης θεο-
συργῆς ἀπειλῆς ἀρκεῖ καὶ μόνον νὰ μειώ-
σῃ τὴν πίστιν καὶ ὑπόληψιν, ἣν ἅπας ὁ
κόσμος ἔχει εἰς τὴν εὐλοκίαν αὐτοῦ.

ΟΙ ΚΑΤΑΓΓΕΛΕΙΣ.

Δεινὸς πληγὴς ὑπὸ τῆς μαστιγῆς
ἦν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ κατηνέγκομεν,
καὶ τὴν προσωπίδα ἀφαιρέθεις, φρυάττων
ἐξερεύεται ὕβρις, συκοφαντίας καὶ ἀ-
πειλῆς, αἵτινες μόνον ἀνδρῶν καὶ βδι-
λυγμῶν προξενούσιν, ὡς κἀνθαρος ἐκκρίνων
τὸ δυσώδες ὕδρον, ὅπως διὰ τῆς δυσω-
δίας ἀναγκάσῃ τὸν συλλαβόντα νὰ ἐγ-
καταλίπῃ αὐτόν.

Καὶ ἡμεῖς βδελυγόμενοι τὸν ἄνθρωπον
οὐδέποτε ἐπ' οὐδενὶ ἡθέλομεν δεχθῇ νὰ
συζητήσωμεν πρὸς αὐτὸν περὶ οὐδενός.

Ὁρεῖλομεν ὅμως νὰ ἀναπτύξωμεν τὸ
ζήτημα, καὶ νὰ ἐξετάσωμεν τὰς προ-
φάσεις αὐτοῦ καὶ τὰ ἐπιχειρήματα, μόνον
χάριν τοῦ ἔθνους, ὅπερ διὰ μυριοστὴν
ἡδὴ φορὰν ἐπιχειρεῖ νὰ ἐξαπατήσῃ, ἐν ᾧ
συγχρόνως τὴν στυγερωτέραν ἀτιμίαν
προσπαθεῖ νὰ ἐγκολάσῃ εἰς αὐτό.

Ὁ μεγάλθυμος ἐυεργέτης τοῦ ἔθνους
Κωνσταντῖνος ὁ Ζάππας ἀκολουθῶν
τῇ παραδείγματι τοῦ αἰοδήμου αὐτοῦ
ἐξαδέλφου *Εὐαγγέλιου Ζάππα*, καὶ συνε-
χίζων τὸ ἔργον, ὅπερ ὁμοῦ κατήρξαντο,
ἀφερώσεως ἅπαντα τὸν μακρὸν αὐτοῦ
βίον εἰς τὴν ἐξυπνέτησιν τοῦ ἔθνους,
ὅπως ἐπρόκειτο τὰς Ἀθήνας διὰ τοῦ με-
γαλοπρεποῦς μεγάρου, ὅπερ ἐπαναφέρει εἰς
τὸ ἐλληνικὸν τὴν ἀφθίτου κλέους ἐποχὴν
τῶν Ὀλυμπιάδων, ἔγνων νὰ κατακοσμήσῃ
καὶ τὴν ἡμετέραν πρωτεύουσιν διὰ λαμ-
προῦ ἀνακτόρου τῶν μουσῶν ἰδίαις δα-
πάναις οικοδομήσας καὶ προκίνας τὸ
Ζάππειον παρθυναγωγέον. Τοῦτο βεβαίως
εἶναι ἰθὺν ἐκείνου, διότι ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἀνή-
γειρεν αὐτὸ ὁ πανελλήνιος ἐυεργέτης. Τὴν
διοργάνωσιν ὅμως καὶ διοικῆσιν αὐτοῦ
ἐπεφυλάξατο ἑαυτῷ, καὶ λίαν εὐλόγως,
διότι ἤθελε διὰ δοκιμῶν νὰ βεβαιωθῇ
πρῶτον περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν θὰ ἦτο
δυνατὴ ἡ μέλλουσα ἐξασφάλις αὐτοῦ
ἀπὸ ἀνοσίων καὶ ἱεροσῶλων χειρῶν. Ἦτο
δικαίωμα τοῦ ἱδρυτοῦ ἀπόλυτον, καὶ
ἡδύνατο νὰ κἀμὴ χρῆσιν αὐτοῦ ἄνευ οὐ-
δεμιᾶς οὐδαμῶς πιστοποιήσεως. Ἄλλ'
ὁ μεγάλθυμος ἀνὴρ ἐπεικὴς λίαν, καὶ τοῦτο
μὲν ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν,
τοῦτο δὲ καὶ μάλιστα ἐκ προνοίας, ἥτις ἐκ
τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη τοσοῦτον δεικναι-
λογημένη, ἐπειζήτησε καὶ ἐπέτυχε παρὰ τῆς
Μ. Ἐκκλησίας καὶ παρὰ τῆς ἀντιπροσω-
πείας τοῦ ἔθνους, τοῦ ἐλληνικοῦ, οὐχὶ δὲ
τοῦ Βουτυρᾶ, τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ ἐ-
αυτοῦ δικαιώματος, διὰ τὴν τοῦ σιγγιλλίου
καὶ τοῦ προσωρινοῦ κανονισμοῦ, ὃν καὶ
σχέτικα χωρὶς καὶ ἄλλοτε μὲν καὶ ἐ-
σχάτως ἐν δυσὶ φύλλοις ἀνεδημοσίωσαν.

Οὔτε ἡ ἐκκλησία, οὔτε τὸ ἔθνος ἀπέ-
κτειναν διὰ τῆς ἀποδοχῆς τῆς ἐυεργείας
καὶ διὰ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ ἀπολύτου
δικαιώματος τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ διεσθύνειν
κατὰ τὴν αὐτοῦ γνῶμην τὸ ἴδιον ἱδρυμα,

ναὶ ἡ ἡγετον εὐπορω
 γὰρ διυλάμεων. αὐτὴ

100

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

ΕΡΡΙΨΑΝ ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΙΑ ΟΙ ΕΘΝΟΔΙΩΚΤΑΙ

—♦—

"Ερριψαν τέλος τὰ προσώπια οἱ νεο-
λόγοι ἐθνοδιώκται· ἀπεξεδύσαμεν αὐτοὺς,
καὶ ἐν ἀπάσῃ τῇ ἐξ ἀχυρίων μετοχῶν
ἱερογλυφικῇ αὐτῶν περιβολῇ ἐμφανισθέν-
τες ἐν ἐκθακχεύσει ὁμολογοῦσιν ὅτι ἔσχι-
σαν τὰ σιγίλλια, χρίουσιν ἐκ τούτου ἐθνι-
κοὺς, ἐπιφωνοῦντες *la Nation c'est moi*, ἰησουϊτικῶς ἐπαινοῦντες προπηλα-
κίζουσι καὶ ὑβρίζουσι τὸν Ζέππιν, ἐκ-
διώκουσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Ζεππείου, καί,
τὸ ἀνυπερβλητότατον τῆς μοχθηρίας, σπα-
ράττουσιν ἀναγλήτως τὰ σπλάγχνα τοῦ
ἔθνους *ἐξεγείροντες κατ' ἀλλήλων τοὺς
ὁμογενεῖς*. Ἄλλ' ἤδη ὅτε ἡ ἐν τοῖς τέλ-
μασι τῶν κατὰ τοῦ ἔθνους βυσσοδομείων
κεκρυμμένη κεφαλὴ τῆς Ὑδρας ἐξεσπά-
σθη εἰς τὸ φανερόν, ἤδη ὅτε ἔλυσαν τὴν
πνιγνῆν σιωπὴν, ὅφ' ἦς τὰ σκότ' ὑπε-
νόμεον τὸ ἐθνικὸν ἔργον, ἤδη ἀμειλί-
κτως οἱ δαυλοὶ θὰ καύσωσι τὰς κεφαλὰς
τῶν νεολογικῶν Ἡροστράτων. Τίνες οὗτοι
καὶ τί πυρπολοῦσιν;

Ἀπλοὺς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας, κρέ-
ζομεν πρὸς τοὺς ἀρχαιοκαπηλολόγους,
λαλοῦντες πρὸς σχολαστικούς τὴν γλῶσ-
σαν αὐτῶν.

Ἀφ' ἐνδὸς ὁ πανελλήνιος ἀνὴρ καὶ βα-
σιλέων ἰσθρόνος Ζέππας κρατῶν τὸ σι-
γίλλιον τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, ἀφ' ἑτέρου
ὁ ἐν τῷ σχολαστικῷ ἰησουϊτισμῷ ἀπο-
βλακωθείς παρακειμενικὸς «Νεολόγος».

Ὁ Ζέππας κρατῶν τὸ σιγίλλιον ἀνα-
γινώσκει τὸ ἐν αὐτῷ ἀναγραφόμενον Δ'
ἄρθρον τῆς πρὸς τὸ ἔθνος αὐθορμήτου καὶ
οἰκιοθελοῦς αὐτοῦ συμβάσεως.

«Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς
λειτουργίας τοῦ Ζεππείου παρθενα-
φωτισμοῦ ἐν τῷ ἀνεγερθησομένῳ οἰκοδομῇ
τοῦ κυρίου **Κωνσταντῆ**
μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐ-
τοῦ ἰσχύει ὡς πρὸς τοῦτο αἱ
κατὰ τῆς διαθήκης αὐτοῦ».

τοῦ παρ' αὐτὸν αἱ νόμιμοι ἐθνι-
κοὶ ἄρχαι, ἡ **Ἐκκλησία** διὰ τοῦ
ἡμερικανοῦ πατριάρχου καὶ τῆς περὶ
αὐτὸν ἱερέως συνόδου, ἐπιστέφοντες τὸν
εὐεργέτην τοῦ ἔθνους διὰ τῶν εὐλογιῶν
καὶ περιβάλλοντες τοὺς μισοκάλως ἀνα-
τρέποντας ταῦτα διὰ τοῦ ἀναθέματος
καὶ τῆς καταδίκης ἐν τε τῷ παρόντι
καὶ τῷ μέλλοντι κόσμῳ!

«Ὁς δ' ἂν καὶ ὁ-οῖος τῶν ἀπάντων,
γνώμης σκαίτητι καὶ κακοδομῇ κενι-
νημένος τολμήτη διαδεῖναι ἢ ἀνατρέ-
ψαι τὰ ἐν τῷ παρόντι συνοδικῶς ἐκ-
περασμένα καὶ ἐπικεκυρωμένα, ὡς πο-
λέμιος τῶν ἐθνικῶν ἀγαθῶν καὶ
ἰδιοτελὲς καὶ μισόκαλος, ἐνοχός ἢ καὶ
ὑπόλογος ἐνώπιον τοῦ ἀδεκάστου καὶ
ἀπροσωπολήπτου βήματος τοῦ Θεοῦ ἐν
τῷ καιρῷ τῆς τῶν ἔργων ἀνταποδό-
σεως ! ! !»

Ὁ Ζέππας ἐξακῶν τὸ ὑπὸ τοῦ ἄνω
Δ' ἄρθρου παρεχόμενον αὐτῷ δικαίωμα
συνέταξε κανονισμὸν καὶ συνεργάσθη
μετὰ τῶν δύο διοικητικῶν τῆς Ἐκκλη-
σίας σωμάτων ἵνα μετ' αὐτῶν διορίσῃ τὰ
μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου. Σήμε-
ρον κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον καὶ κατὰ τὸν
ἐκ τούτου ἀπορρέοντα κανονισμὸν

αὐτοῦ δὲ τῇ Δ' παραγράφῳ τοῦ ὑπὸ
ἡμερομ. 14 ἀπριλίου 1881 συνταχθέν-
τος ἐν τοῖς πατριαρχείοις συμβουλίου, ἡ
ὀργάνωσις καὶ διοίκησις τοῦ Ζεππείου
ὀρίζεται **προσωρινῶς** ὑπὸ τοῦ ἱδρυτοῦ
ὡς ἐπομένως, ἐπιφυλασσομένου νὰ διακα-
νονίσῃ αὐτὴν **ὀριστικῶς**.

(Ἄρθρον 5, κανονισμοῦ Ζεππείου.)
θέλει νὰ διοργανώσῃ τὸ ἱδρυμα καὶ διο-
ρίσῃ συμβούλους. καὶ νὰ διακανονίσῃ
τὴν ὀργάνωσιν καὶ διοίκησιν τοῦ Ζεπ-
πείου ὀριστικῶς. Ἄλλ' ἐκδιώκεται ἐκ
τοῦ ἱδρύματος αὐτοῦ καὶ ἀκούεται φωνὴ
ἐνὸς τῶν ὑπ' αὐτοῦ διορισθέντων ἐπι-
στατῶν *J'y suis et j'y reste*. Τίς ὁ
ἐθνοδιώκτης, ὁ τὰς διὰ τοῦ σιγίλλου ἐπι-
ριπτομένους ἀράς τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ
ἔθνους τολμῶν νὰ περιβληθῇ; Ὁ κ. Σ.
Βουτυρᾶς, ὁ «Νεολόγος»! Ἐνῶ τοσοῦτον
ἀπλοὺς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἐφευ, ὁ
διὰ μετοχῶν ἀχυρίων καὶ ἀπαρεμφά-
των ἐπὶ τὸσαῦτα ἔτη ἱερογλυφίῃς
ἐπὶ τῆς ράχως τοῦ δυστήνου ἔθνους,
ὁ ἐπὶ ἔτη κλειστὴν καὶ ξηρὰν τὴν
κρήνην τοῦ γένους ἀποδείξας ἐθνικὸς
αὐτῆς πρόεδρος! ποῦ τὰς ἐνόχους αὐτοῦ
ἐλπίδας καὶ τὸ θράσος στηρίζων, αὐτὸς

ὁ γυμνός, κλείει τὴν θύραν τῷ ἐν ὀνό-
ματι τοῦ σιγίλλου διεκδικοῦντι τὸ Ζέπ-
πειον;

αἱ σύμβουλοι τοῦ ἱδρύματος, ἀποκρί-
νεται, νομοταγῶς, ἀνώτεροι πάντες ἐγωῖ-
σμοῦ, αἰδοῦμενοι τὸ ἔθνος αὐτῶν καὶ τὸν
ἐθνικὸν εὐεργέτην, θυσιάζοντες προφρόνως
τὴν προσωπικότητα αὐτῶν ἠθέλησαν ν'
ἀπαλλάξωσι τὸ ζήτημα τῆς ἐνώσεως πά-
σης προσωπικῆς ἀντιζήτησις καὶ ν' ἀνα-
γάγῃσιν αὐτὸ εἰς τὴν θέουσαν περιωπὴν,
καθ' ἣν οὐχὶ πλέον ταῦτα ἡ ἐκείνη τὰ
πρόσωπα, τὰ οὐδεμίαν *λαδόντα ἐθνικὴν
ἐντολὴν*, ἀλλ' ὁ Ζέππας καὶ τὸ ἔθνος,
ἐκπροσωπούμενον ὑπὸ τῶν νομίμων καὶ
καθεστηκυῶν αὐτῶν ἀρχῶν, ἤθελον δια-
σκεφθῇ ἐλευθέρως ἀκωλύτως, ἄνευ ὅρων
ἐπιβυλλομένων ὑπὸ ἀτόμων καὶ ταπει-
νούτων ἔθνους τε καὶ ἐθνικὸν εὐεργέτην
καὶ ἀθετούντων καὶ τὴν πρὸς τοῦτον ἐ-
θνικὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὴν πρὸς τὴν
αὐθεντείαν τοῦ ἔθνους εὐλάβειαν, περὶ τῆς
ἐθνοπροποῦς ἀποπερατώσεως τοῦ ἔργου
τῆς ἐνώσεως καὶ περὶ κρείττονος καὶ ἐ-
θνικωτέρας διακανονίσεως τῶν τοῦ Ζεπ-
πείου».

Ἐν δύνασθε, ἀναγνώσται μὴ γελά-
σητε ἐπὶ τῇ οὐχὶ πλέον σχολαστικῇ, ἀλλὰ
φανερῶς βλακῶδεϊ ταύτῃ συναρμολογήσει
ἀλογωμάτων καὶ ἀντιφατικῶν ἀλλήλαις
ἐννοιῶν τῶν διὰ τῆς γελοίας σχοινοτενίας
ἐπιδικῶντων τὴν σύγκρουσιν τῆς κε-
νότητος τῶν φρενῶν καὶ τῆς ἐλλείψεως
καὶ κόκκου δικαιοσύνης. Πῶς, ὦ μισόκαλε
καὶ ἰδιοτελὲς ἀνατροπεῦ, καὶ πόθεν ἔ-
λαβες ἐθνικὴν ἐντολὴν, οὐδ' ἐπιστάτης νὰ
κλείης τὴν θύραν τῷ κυρίῳ, λέγων ὅτι ἐ-
λεύθερος μὲν τυγχάνει ὁ Ζέππας νὰ δια-
κανονίσῃ τὰ κατὰ τὸ ἱδρυμα, ἀλλ' ὀφεί-
λει νὰ συμβουλευθῇ πρῶτον τὸ ἔθνος;
Πότε καὶ ποῖον ἔθνος καὶ πῶς ἐαυτῷ ἐ-
πιφυλάχθη νὰ ἐπιβάλλῃ τῷ Ζέππᾳ κα-
ταναγκαστικὴν συνδιάσκεψιν καὶ διὰ τί-
νων φαντασιωδῶν σου νομίμων ἀρχῶν,
ἀφ' οὗ αἱ νόμιμοι καὶ καθεστηκυῖαι ἀρ-
χαί, ἀφ' οὗ ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρ-
χος μετὰ τῆς περὶ αὐτὸν ἱερέως
συνόδου διὰ τοῦ σιγίλλου τῷ μὲν Ζέππᾳ
ἀποκλειστικὸν δικαίωμα ἐκήρυξαν τὴν
διοίκησιν τοῦ Ζεππείου, σὲ δὲ τὸν φανε-
ρὸν ἀνατροπέα τοῦ δικαίωματος τούτου
ἀπεκάλεσαν ὁρθῶς μισόκαλον καὶ ἰδιοτελῆ
καὶ πολέμιον πάντων τῶν ἐθνικῶν ἀγα-
θῶν καὶ σὲ περιέβαλον διὰ τῆς ἐν τε τῷ
παρόντι καὶ τῷ μέλλοντι κόσμῳ κατα-
δίκης;

Καὶ ἐπειτα ἀφ' οὗ τὸ ζήτημα τυ-
γχανεῖ τοσοῦτον ἀπλοῦν, καὶ ἀπλοῦς ὁ μῦ-
θος τῆς ἀληθείας, τολμᾷς νὰ ἐξεγείρῃς
τοὺς ὁμογενεῖς κατ' ἀλλήλων, τολμᾷς νὰ
κηρύττῃς εἰς τὸ ἔθνος ὅτι οἱ Ταμβάκοι
καὶ Ζωηροὶ καὶ Στεφάνοβικ καὶ οἱ ἄλλοι
θὰ σὲ παρακολουθήσωσι συμπεριβαλλό-
μενοι μετὰ σοῦ τὰς διὰ τοῦ σιγίλλου
ἐξενεχθείσας ἀράς τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας
καὶ τοῦ ἔθνους καὶ ὅτι θὰ διώξωσι μετὰ
σοῦ τὸν Ζέππιν, ἵνα διωχθῶσιν αὐριοι
ὑπὸ σοῦ, ὡς τοσοῦτοι ἄλλοι; Ἐν ὁ-
πάρχωσι νικητοινorroφῃ τινὰ γερόντια,
ἅτινα δὲν δύνανται νὰ ἀποχωρισθῶσιν
ἀξιώματος, ὅπερ ἐπέτρεπεν αὐτοῖς
νὰ υποβάλλωσιν ἐν μέθρῳ τὸν βραχίονα
αὐτῶν εἰς τὸν τῆς διδασκαλίας ἐξερ-
χομένης ἐκ τοῦ θεάτρου. ἔκ τούτου ἐπιθυ-
μεῖς νὰ μένῃς εἰς τὸ Ζέππειον ἵνα με-
ταβάλλῃς αὐτὸ εἰς Πάνθειον, ὅπου ἀνυ-
ψοῦται σύμπλεγμα ὡσεὶ ἀνοστήρου τινὸς
Καλῆς τὴν ὅπα, πρὸ τῆς ὁποίας τὰ πτω-
χὰ τοῦ ἔθνους κοράσιζ, ψωμισθέντα ὑπὸ
τοῦ ἔθνους καὶ ἐν πανηγυρικῇ ἡμέρᾳ ἐ-
πιλανθανόμενα αὐτοῦ τε καὶ τοῦ εὐεργέτου,
καὶ τοῦ σκοποῦ, δι' ὃν ἐψωμίσθησαν
καίρουσι πρὸ τοῦ εἰδώλου θυμιάματα, ἐν ᾧ
οὐ ἀνακρούεις τὸν παιᾶνα τῆς θεᾶς τῆς
μωρολογούσης τὰ καθόλου καὶ κατ' ἰδέαν
ἡμεῖς, σοὶ φωνοῦσιν οἱ Ταμβάκοι καὶ οἱ
Στεφάνοβικ καὶ ὁ τῶν τοιούτων ὁμογε-
νῶν χορὸς, ἡμεῖς δὲν θὰ ἐξαλείψωμεν ἐκ
τοῦ Ζεππείου τὸ ὄνομα τοῦ Ζέππα, ἵνα
ἐγκολάψωμεν τὰς ἡμέτερας φανώμεν παρά-
σιτοι ἐθνικοὶ ἄνδρες. Ἐχόμεν ἐπὶ τοῦ
ἔθνους τοῦς ἡμετέρους τίτους, καὶ τὰ
βαλάντια ἡμῶν λύονται ὅπως θεραπεύον-
τα τὰς τοσαύτας τῆς πατρίδος πληγὰς
ἀνυψῶσι Ταμβάκεια καὶ Στεφάνοβικεῖα!
ὅπως λυτρωθῇ ἡ νεότης καὶ τὸ ἔθνος ἀπὸ
τῶν ἀγόνων καὶ ξηρῶν σχολαστικισμῶν
καὶ μορφωθῇ κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν
παρουσῶν ἀναγκῶν τοῦ βίου διὰ τῆς ἀ-
ναδείξεως γεωργῶν, ὑφαντουργῶν, μηχανι-
κῶν, καὶ τῶν ἄλλων πρακτικῶν, δι' ὧν
ἡ Εὐρώπη σπεύδει νὰ καταστήτῃ ἡμᾶς
Εὐλωτας!

Μάτην, ὦ νεολογοκῆπλε, τὴν ἀπλὴν
ἀλήθειαν καὶ τὸ ζήτημα πειρᾶσαι διὰ
ἱερογλυφικῶν χειμάρρων μέλανος νὰ θο-
λώσῃς ὡς ἄλλη σπηλεὰ τὸ μέλαν εἰς τὸ
περὶ σὲ διακνέει νῆμα ἐκχέουσα καὶ εἰς
τὰ τέλματα, ἐξ ὧν προήλθες, βυθιζομέ-
νη. Ἡ ἀποβλάκωσις ἡ ἐν τοῖς σχολαστι-
κοῖς σου ἄρθροις ἐκφαζινομένη καὶ ἐπικυ-
ροῦσα τὰ ποτὲ ὑπὸ τῶν Ἀσκληπιαδῶν
παρατηρηθέντα συμπτώματα τῆς μαλα-
κωτέρας κατεργασίας τῶν διανοητικῶν
πρεπόντων, κινεῖ βεβαίως τὸν οἶκτον παν-
τὸς φιλανθρώπου, ἀλλ' ἡ ἐπιμονὴ μεθ' ἧς
καὶ ἐν τῷ αὐτῷ καταστάσει ἐξακολουθεῖς

ἀπὸ τοσοῦτων ἐτῶν ἱερογλυφῶν ἐν τοῖς
ἐθνικοῖς ζητήμασιν ἐπιλήρωσε τὸ ποτή-
ριον τῆς ὑπομονῆς τοῦ ἔθνους.

Τὸ ἔθνος τοῦτο, ὅπερ δὲν ἀποτελοῦσι
κάπηλοι τινες τῶν ἐθνικῶν, τὰ μὲν ὁ-
νόματα τούτων θὰ παραπέμψῃ εἰς τὰς
σελίδας νεολογοφάνους τινος σκωληκοβρώ-
του λεξικοῦ, δι' ἑκαστον δὲ τῶν ἐθνικῶν
ἀνδρῶν, ὧν γινώσκει καὶ ἐκτιμᾷ ἐπαξίως
τὰ ἔργα καὶ τὴν πρόθεσιν, ἂν τε Ταμ-
βάκος, ἂν τε Στεφάνοβικ, ἂν τε Γενηδου-
νιάς, ἂν τε Ζερίφκι καὶ Ζέππαι καλῶν-
ται, θὰ ἐγγράψῃ εἰς τὰς ἀψευδεῖς σελί-
δας τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας, οὐδὲ θὰ ἐπι-
τεφῇ ποτὲ εἰς ἀνθρώπους, οἵτινες εἰς οὐ-
δὲν λογιζονται οὔτε τὰς ἀράς τῆς μητρὸς
ἐκκλησίας οὔτε τὰς ἐπὶ οὐτὲ τὰς ὅπαι, νὰ
ἐγκολάψωσι πραξικοπηματικῶς εἰς τὸ
μέτωπον τοῦ γένους τὸ στίγμα τῆς κατὰ
τῶν ἐθνικῶν ἀνδρῶν ἀγνωμοσύνης, καὶ ἂν
διαρραγῇ διὰ στηλῶν, ὡς στηλῆται, οὐ-
ρανομήκων, θολοῦντες καὶ παραπλανῶν-
τες τὴν δημοσίαν γνώμην.

Τῇ τελευταίᾳ ὥρᾳ ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν
ἐκ τοῦ γραφείου τῆς «Παλλάδος» τὴν
παρὰ πόδας διατριβὴν, ἣν ἀπαντῶσαν
πρὸς τὰς χθρὲς ὑπὸ τοῦ «Νεολόγου» ἐξενε-
χθείσας συμμίκτους ἐρεσχελεῖας καταχω-
ρίζομεν προστιθέντες ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ
«Νεολόγου» μετὰ τῶν ἄλλων ἀσυγκλῶστων
λήρων ἀναγραφέν

«Ἡ λεγομένη πρᾶξις τῆς ἐνώσεως ἐδη-
μοσιεύθη, ἐπιδόντος αὐτὴν βεβαίως ἐνδὸς
τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου
τῆς Παλλάδος» τυγχάνει ψυδίστατον,
μαρτυροῦν περὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ψευ-
δονεολόγου, καθόσον οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν
ἐνθυμοῦνται ὅτι τῇ 7 δεκεμβρίου 1888
ἀνεδημοσιεύσαμεν μετ' ἄλλων συναδέλφων
ἐκ τῶν «Συλλόγων» Βουκουρεστίου τὴν
πρᾶξιν προτάσσοντες καὶ τὸ ἐκείνων
προβλεπόν.

Κων/πολις τὴν 17 μαΐου 1889.

Τῇ ἀξιότιμῳ συντάξει τοῦ «Νεολόγου»,
Ὅφελομεν νὰ σῶς γνωρίσωμεν, ὅτι οὐ-
δὲ ἔχουν ἀκριβείας εὑρηται ἐν πᾶσιν ὅσα
γράφετε ἐν τῷ φύλλῳ σας τῆς χθρὲς περὶ
τῶν ἀνθρώπων, περὶ τῶν κυρίων τῆς
Παλλάδος ἀναφορικῶς τῆς ὡς μὴ ὠφελὲν
ἐγερθείσης λυπηρῆς ὑποθέσεως τοῦ Ζεπ-
πείου. Οὔτε δηλαδὴ τὸ συμβούλιον αὐ-
τῆς, οὔτε ἰδίᾳ τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὸ
πρόσωπα εἰσι τὸ παράπαν ἀναμειγμένα
ἐν τοῖς ἐν τῇ ἀξιοτίμῳ «Κωνσταντινου-
πόλει» δημοσιευθεῖσι. Πολλὰκις καὶ ἀπὸ
σχολιακῶν βημάτων καὶ ὑπὸ τοῦ «Νεο-
λόγου» προκλήθησαν οἱ νῦν *μεγαλόλα-
ντες*, ἄλλοτε δ' ἀγαγεῖς κατ' αὐτὸν ἄν-
δρες, οἱ ἐν δεδομένῳ ἀξιώματι θέλοντες
νὰ ἐπιδειχθῶσιν, ἀλλ' ἀδυνατοῦντες νὰ
ἀντισωσιν εἰς τὸ ὕψος τῶν ἐπιφανῶν
τοῦ Ζεππείου ἀνδρῶν (ἢ) τῶν κεκτημένων
πληθυσίας ἔως ἐκεῖ πέραν περιγραμνῶν
μεγάλων πρὸς τὸ ἔθνος ἐκδουλεύσεων
(ἢ), πολλὰκις λέγομεν προκλήθησαν οἱ
ἀνθρώποι τῆς Παλλάδος, ἀλλ' οὗτοι
πάντοτε ἀπέφυγον νὰ κατέλθωσιν εἰς τοι-
αύτην ἄχαριν πολεμικὴν, καταγινόμενοι
μᾶλλον, πῶς νὰ βελτιώσωσι τὸ σχολαῖον
τῶν καὶ τὸ καταστήσωσιν ὠφελιμώτερον
τῷ καθ' ἡμᾶς δημοσίῳ. Τί δὲ κοινὸν με-
ταξὺ τοῦ συμβουλίου τῆς Παλλάδος καὶ
τῶν πρὸ ἐξ ἐτῶν γραφέντων ἐν τῇ ἀδύτῃ
ἔστω καὶ ὑπὸ προσώπου τυγχάνοντος μέ-
λους αὐτῆς; καὶ τίς οὖν τὸ εἶπεν, ὅτι
τὰ γραφόμενα ἐκεῖνα διηρημένον τὸ
φρόνημα τοῦ συμβουλίου τῆς Παλλάδος;

Παραπολὺ δυσανασχετέε ἐπὶ τῇ γε-
νομένῃ ἐνώσει τῶν δύο σχολείων. ὁμῆς
οἱ κύριοι τοῦ Ζεππείου οὐδέποτε ἐποθή-
σατε ἑνωσιν, ὅτι ἐποθεῖτε ἦτο νὰ ἴδῃτε
διαλυομένην τὴν Παλλάδα, τοιαύτην ἑ-
νωσιν ἡνοῖε, τὴν διὰ διαλύσεως τῆς
Παλλάδος ἐπιτυγχανομένην. ἀλλὰ δὲν
ἦτο παράδοξος ἀπαίτησις, σχολαῖον σω-
φρονίως βιοῦν καὶ ἐπωφελεῶς τῷ καθ' ἡμᾶς
κοινῷ ἔργῳ, σχολαῖον οὐδέποτε ἐν
οὐδενὶ σκανδαλίσαν τὴν κοινὴν συνείδη-
σιν, σχολαῖον τιμώμενον καὶ ὑπ' αὐτῶν καὶ
μοῦνον συντηρούμενον, νὰ κλείσῃ τὰς θύ-
ρας του εἰς τὰ τέκνα αὐτῶν δι' οὐδένα
ἄλλον λόγον παρὰ διὰ νὰ προσέλθωσι
ταῦτα εἰς τὸ Ζέππειον καὶ νὰ παύσωσι
τὰ μεθ' ὅλας τὰς ἀδράς ἐπιχορηγήσεις
τοῦ ἱδρυτοῦ ἀκατάπαυστα ἐλλείμματα
αὐτοῦ, ὅπως παύσωσι καὶ τὰ καθ' ὧν
παράποντα τοῦ κ. Ζέππα;

Νῦν ἂν δὲν εὐαρεστῇ τοῖς κυρίοις τοῦ
Ζεππείου ἡ γενομένη τῶν δύο παρθενα-
γωγείων ἑνώσις, ὁ κατὰ τοῦ συμβουλίου
τῆς Παλλάδος ἐπὶ τούτῳ χόλος εἶναι ἄ-
δικος. τὸ γινόμενον ἦτο γενικοῦ πόθου ἐκ-
πλήρωσις, ὁ δὲ κ. Ζέππας καὶ ἄνευ τῆς
ἐνώσεως ταύτης ἀμετάκλητον εἶχεν ἀ-
πόφασιν, ὡς ὁ ἴδιος ἔλεγε, νὰ ἀναδιοργα-
νίσῃ, καθ' ὃ εἶχε πλήρεις δικαίωμα, τὸ
Ζέππειον τοῦ.

Τὶ ἔπαισαν λοιπὸν οἱ εἰς τὴν ἑνωσιν
ταύτην στέρξαντες σύμβουλοι τῆς Παλ-
λάδος, καὶ μονονοῦκ προδότης τοῦ ἔθνους
χαρακτηρίζονται ἐν τῷ χθεσινῷ ἄρθρῳ
σας, διότι συνυπέγραψαν τὴν ἀπὸ 22
νοεμβρίου περὶ αὐτῆς πρᾶξιν;

Ἄλλ' ὅλη αὕτη ἡ σωρεία τῶν ἀπε-
ράντων τούτων παραδοξολογιῶν αὐτοῦ
τοῦ ἄρθρου ἀλλοτῶν ἔχουσι σκοπὸν, ἀλ-
λοῦ τείνουσιν, νὰ παραπλανήσωσι τὸ
κοινὸν ἀπὸ τοῦ κύριου ζητήματος, ὃ δὲν εἶ-
ναι τὸ τῆς ἐνώσεως, διότι τοῦτο εἶναι πα-
ρεμπέπων ζήτημα, εἰναι μίᾳ λεπτομέ-
ρειᾳ, ἡ σπουδαιότης οὐδαμῶς ἐγκυκαίται
ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ.

Τὸ σπουδαῖον καὶ σφοδρὰ σοβαρὸν
ζήτημα εἶναι τίς ἐστὶν ὁ κύριος τοῦ
Ζεππείου; Ὁ κ. Ζάππας, ἢ οἱ ἀξιοῦν-
τες νὰ τὸν ἀντικαταστήσωσιν εἰς τὴν
βαρύνειν ταύτην κτήσιν του;

Ἰδωμεν.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Παλλάδος.)

ΚΩΝ

115

ν τοῖς Διαφόροις γρ. 10

ρ. 100

τὴν Διεύθυνσιν.

φρα δὲν ἐπιστρέφονται.

νὰ ἔχωσιν ἐλπίδα ἐπὶ τῆς Ἀλσατίας

Λωρραίνης.

Ἡ «Ἡμερησία» τὸν λόγον ποιουμένη περὶ τῆς ζωνῆς ἐντυπώσεως ἦν προῦξεν ἡ ψευδὴς φήμη καθ' ἣν ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος καὶ βασιλεὺς Οὐμβέρτος ἤθελον νὰ μεταβῶσιν εἰς Στρασβούργον φρονεῖ ὅτι τοῦτο ἀποδείκνυσιν ὅτι καλῶς θὰ πράξωσι νὰ φανῶσι συνετώτατοι, ὅπως μὴ παράσχωσιν ἀφορμὴν ἐκείνοις, οἵτινες ἐξακολουθοῦσιν ἐν Γαλλίᾳ αἰτοῦντες τὴν ἀντεκδίκησιν. Ἡ βιενναία ἡμερὶς θέλει νὰ ἰδῇ ἀποκαθισταμένην συνεινότησιν τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Γερμανίαν, διότι οἱ Γάλλοι οἱ δικαιοφάνηται μενοι ἐπὶ τῇ μεγάλῃ αὐτῶν ἐπαναστάσει τοῦ 1789 καὶ τῇ ἐκθέσει τῶν Παρισίων δὲν ὀρεῖται νὰ αἰσχύνωνται ἐπὶ τῇ ἐν Σεδὰν ἡττῇ τοῦ γενναίου αὐτῶν στρατοῦ.

Ὁ «Τύπος» προσπαθεῖ νὰ καταδείξῃ τοῖς Γάλλοις ὅτι ἀδίκως μέμφονται τὴν Ἰταλίαν ἐπὶ ἀχαριστίᾳ πρὸς τὴν Γαλλίαν, διότι τὰς ἐν Ἰταλίᾳ ἐκστρατείας τοῦ 1859 δὲν ἐπεχείρησεν ὁ Ναπολέων ἐνεκα ἔρωτος πρὸς τὴν Ἰταλίαν, ἀλλ' ἐνεκα δυναστικῶν σκέψεων αἵτινες δὲν ἦσαν βεβαίως ἀφιλοκερδεῖς.

Ἡ «Ἐξτράβλατ» φρονεῖ ὅτι ἡ εὐρωπαϊκὴ εἰρήνη ἴσταται ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς. Αἱ κατὰ τοῦ ξένου τοῦ αὐτοκράτορος ἐξενεχθεῖσαι ἐπανειλημμένως ὑπὸ τῶν ὀργάνων τοῦ ἐν Γαλλίᾳ ἡμιεπισήμου τύπου ὕβρεις, αἱ ἀντεγκλήσεις αὐτοῦ ἐπὶ τῇ εἰς Στρασβούργον ἐπισκέψει τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου εἰσι προκλήσεις ἀποδεικνύουσαι ὅτι ἡ Γαλλία ἀπόφασιν ἔχει νὰ διαρρήξῃ τὴν συνθήκην τῶν Βερσαλλίων ἅμα τῇ πρώτῃ εὐνοικῇ εὐκαιρίᾳ.

Ἡ «Βιενναία ἡμερησία» ἐκφράζεται εἰρωνικῶς περὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ Κρίσπη ἀπαγγελλέντος λόγου ἐν τῷ συμποσίῳ τοῦ γερμανικοῦ κοινοβουλίου. Ἐν τῷ ἐρυθρῷ αὐτοῦ λόγῳ ὁ Κρίσπης ἐκ νέου προεκήρυξε τὰς περὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμπολιτείας ἰδέας τοῦ Μαντσίνι. Βεβαίως ἡ νέα Βασιγκτὼν δὲν θὰ ᾔνοι ἡ Ρώμη, ἀλλὰ τὸ Βερολῖνον καὶ, περαινέει εἰρωνικῶς ἡ «Βιενναία ἡμερησία», 1100 μουσικαὶ καὶ σαλπιγκταὶ ἐπαιάνισαν ἐν τινι λαμπρῇ ἀποδημίᾳ γενομένη πρὸς ἐξόμνησιν τῆς ὀνειροπολήσεως τοῦ Κρίσπη.

ΤΙ ΣΥΝΟΜΟΛΟΓΗΣΗ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ

Ἐπέστη ἴσως ἡ στιγμή, γράφει ὁ παρισινὸς «Χρόνος» τῇ 28 μαΐου, ὅπως διὰ τῶν ἀνὰ χεῖρας δεδομένων προσπαθώμεν νὰ συντάξωμεν τὸν ἰσολογισμόν τῆς συνεντεύξεως τοῦ Βερολίνου. Ἡ ἀνακρίβεια παρέργων τινῶν λεπτομερειῶν, ἃς παρέσχεν ἡ «Ἡμερησία τοῦ Βερολίνου», κατέστησεν ἀμφίβολον τὴν φήμην καθ' ἣν ὁ πρῶτιστος σκοπὸς τοῦ ταξιδίου ἦν ἡ συνομολόγησις νέας ἰταλογερμανικῆς στρατιωτικῆς συμβάσεως.

Δὲν ἦτο δὲ καὶ ὅλως ἀπαραίτητον οἱ δύο ἢ τρεῖς στρατηγοί, ὧν τὴν μετακίνησιν διέψευδεν ἡ «Ἐξέρεσις», νὰ συγκαταλεχθῶσιν ἐν τῇ συνοδείᾳ τοῦ βασιλέως, ὅπως καταστῇ δυνατὴ ἡ διαπραγματεύσεις πολιτικοστρατιωτικῶν συμβάσεων καὶ τὰς ἐπι-

τις δύναται νὰ διαδραματίσῃ ἀποφασιστικὸν πρόσωπον ἐν τῷ κοινοβουλίῳ ῥίπτει κακισφωρίαν τινὰ ἐν τῇ ἀρμονίᾳ τῆς γενομένης τῷ βασιλεῖ Οὐμβέρτῳ καὶ τῷ Κρίσπῃ ὑποδοχῆς.

Τὸ μέλαν νέφος, τὸ ὁποῖον οἱ μᾶλλον ὀξυδερκεῖς συντηρητικοὶ βλέπουσιν ἀνερχόμενον ἐκ τῆς Αὐστρίας, ἡ πρὸς τὰς παπικὰς διεκδικήσεις πίστις κόμματος σχεδὸν ἀποτελοῦντος τὸ τρίτον τοῦ κοινοβουλίου καὶ ἀποδείξαντος ἐν τῷ ζητήματι τῶν ἐκκλησιαστικῶν πολιτικῶν νόμων τὴν δύναμιν τῆς ἐκτετοῦ ἀντιστάσεως, τὸ ὁποῖον ὁ Βίσμαρκ εἶναι ἡγαγασμένος νὰ εὐλαβῇται, εἶναι τὰ μόνον μελάνια σημεῖα, ἅτινα διετάρραζαν τὸν ἐν Βερολίῳ ἐρίζοντα.

ΕΕ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀθήναι, 17 Μαΐου 1889.

ΤΑ ΕΝ ΘΗΒΑΙΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ

Τὸ πεδίον τῆς μάχης. Μόλις παρὰ κλῦψιντας τὸν ἀπὸ τῆς Κάζης πρὸς τὴν τελευταίαν κορυφὴν τοῦ Κιθαριῶνος ἄγοντα ἀνὴροπον, εὐρίσκεισθε πρὸ θυμα-

Ἡ Ἰωάννα ἔκυψεν ἐπ' αὐτοῦ κατεπτοημένη, φοβηθεῖσα ὅτι ἡ αἰφνιδία αὕτη ἀκίνησίς ἦν πρόδρομος τοῦ θανάτου.

— Ἀφήσωμεν αὐτὸν ν' ἀναπαυθῇ ὀλίγον. εἶπεν ὁ ἀρχιμανθρῆτης. Ἡ κόπῳσις κατέβλεπεν αὐτὸν, ἀλλ' ἡ ὥρα τοῦ χωρισμοῦ δὲν ἦλθεν ἀκόμῃ.

Ἐλθετε, Ἰωάννα, ἔχω νὰ σᾶς ὁμιλήσω. Ὁ ἐφημέριος τοῦ Σουσοῦ καὶ ἡ σύζυγος τοῦ ἐπιθανάτου ἐξῆλθον τοῦ θαλάμου καὶ μετέβησαν εἰς τὴν κοινὴν αἴθουσαν, ἀφ' οὗ ἡ Ἰωάννα ἔβηκεν εἰς τοὺς βραχίονας τῆς Βερονίκης, ἀκολουθούσης αὐτοῦ, τὸ βρέφος ἀποκοιμηθὲν ἤδη.

— Περὶ αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ θέλω νὰ σᾶς ὁμιλήσω, εἶπεν ὁ ἱερεὺς. Ὁφείλω νὰ σᾶς δώσω περὶ αὐτοῦ ἐξηγήσεις τινάς.

— Ἐξηγήσεις; ἡρώτησεν ἡ Ἰωάννα.

— Ναί.

— Ποίας;

— Ὁ Καρὼν, ἡ Βερονίκη καὶ ἐγὼ γνωρίζομεν τὴν μητέρα τῆς θετῆς σας θυγατρὸς.

— Τὴν γνωρίζετε; ἀνέκραξεν ἡ σύζυγος τοῦ διοκτῆτος τῆς ἐπαύλεως μετ' ἀνησυχίας. Ἀλλὰ τότε ἡμπορεῖ νὰ ἔλθῃ νὰ μοῦ τὴν ζητήσῃ.

— Δὲν ἔχετε τίποτε νὰ φοβηθῆτε. Δὲν θὰ τὸ κάμῃ.

— Εἰσθε βέβαιος, πανοσιώτατε;

— Βεβαίως.

— Καὶ πῶς ὀνομάζεται ἡ γυνὴ αὕτη;

— Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς τὸ εἶπω.

— Διατί;

— Καὶ οἱ τρεῖς ὠρκισθήμεν, ἐπιθέτοντες

τὴν ἐξουσίαν, ἣν εἶχε τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Παλλάδος πρὸς ἀποδοχὴν τῆς πράξεως τῆς ἐνώσεως, ὥστε ἦν ἐταῖρος ἢ εἶχε τὴν ἀντιπροσωπεῖαν τῆς ἑταιρείας τῆς Παλλάδος, ὁ κοινὸς αἰώνιος καὶ ἀντόκλητος οὗτος ἀντιπρόσωπος. Ἀναπολόγητος δὲ μένας παρατρέχει τοὺς κανονισμοὺς καὶ ἀσβεῖ πρὸς τὰ σιγίλια, καὶ προσάγων ἀτελῇ ἀποσπάσματα ἐν γενικαῖς ἐκφράσεσι, θριαμβευτικῶς καταγγέλλει τοὺς ἀνθρώπους τῆς Παλλάδος ὡς ἀποπειρωμένους ἐνόχως διὰ τῆς πράξεως τῆς 22 νοεμβρίου 1888 καὶ ἐξωθήσονται τὸν ἐθνικὸν εὐεργέτην ὅπως ἀπελάσῃ τὸ ἔθνος (δηλαδὴ τὸν Βουτυρᾶν) ἀπὸ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Ζάππειου ! !

Τοῦτο εἶναι, ἐπιφωνεῖ, τὸ ζήτημα κατ' αὐτόν. Καὶ πῶς ὄχι ; Τίς ἀγνοεῖ ὅτι ὅλον τὸ ζήτημα, ἔπαιν τὸ στυγερὸν ἔγκλημα τῆς ἀπελάσεως τοῦ μεγατίμου ἱδρυτοῦ ἀπὸ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ἱδρύματος δὲν τελεῖται, διότι ὁ ἱδρυτὴς ἔγνω νὰ ἀποπέσει ἐκ τοῦ ταμένου τῶν Μουσῶν τὸν εὐγενεῖς... συκοφάντην, τὸν μονομανῆ ἐθνοσωτῆρα, τὸν ἀξιότιμον καταγγεῖα; Τίς ἀμφιβάλλει ὅτι τὸ ζήτημα δὲν ἔγκαιται ἐν τῇ παύσει τῶν προσλογισμῶν χιλιάδ. λιρῶν εἰς τοὺς ἐπαίνους, τὰ θυμιάματα, καὶ τὴν κήρυξιν τοῦ Ζάππειου ὡς ἰδιωτικοῦ.

Καὶ εἴτα τολμᾷ νὰ παρέρχηται αἰτῶν δίκην μεταξὺ τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Ζάππει; καὶ νὰ θέτῃ ζητήματα, ἅτινα μόνον ἐν τῇ συγκεκριμένῃ αὐτοῦ καὶ ἐνόχῳ διανοίᾳ δύνανται νὰ γεννηθῶσι, καὶ διὰ τῆς σχολαστικότητος αὐτοῦ νὰ συζητηθῶσι;

Τὸ ζήτημα εἶναι σαφέστατον. Οὐδεμία ἀμφισβήτησις ὑπάρχει περὶ τοῦ ἀπολύτου καὶ ἀπεριορίστου δικαιώματος τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ εὐεργέτου πρὸς διοργάνωσιν τῶν κατὰ τὸ φερόνυμον αὐτοῦ ἱδρυμῶν. Τὸ δὲ ἔθνος ἀποστέρει τὸ στίγμα τῆς ἀγνωμοσύνης, δι' οὗ ἐπιχειρεῖ νὰ στιγματίσῃ αὐτὸ ὁ ἀγνωμονέστατος τῶν ὄντων, διαμαρτύρεται ἐντόνως καὶ ἐπιτάττει τοῖς ἀνόμως ἰδιοποιουμένοις τὴν ἀντιπροσωπεύειν αὐτοῦ νὰ καταλίπωσιν ὡς τάχιστα τὸ Ζάππειον. Τὸ ἔθνος ἀδυνατεῖ νὰ ἐννοήσῃ ποῖον ζήτημα ἔχουσι νὰ ἐξετάσωσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ ἐν τοῖς Πενταρχείοις δύο σώματα, εἰς ἃ ἐπ' ἐλπίδι συναλλαγῆς παρεπέμφθη ἡ ὑπόθεσις, μηδενὸς ὑπάρχοντος ζητήματος, καὶ ἀναμένει ἀνυπομόνως νὰ μάθῃ μεταξὺ ποτέρων θὰ κρίνωσι· μεταξὺ τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Ζάππει, οἵτινες εἰσὶ κατὰ πάντα σύμφωνοι δι' ἀρρήκτου συνδεδεμένοι εὐγνωμοσύνης, ἢ μεταξὺ τοῦ Ζάππει καὶ τοῦ Βουτυρᾶ ;

Ὁὐχὶ ὀλίγας οὐδὲ ἱλαφρὰς ἀμπερίεως φέρουσιν ἐπὶ τῆς πράξεως οἱ ἐν τοῖς πενταρχείοις, ὥστε νὰ τολμήσωσι νὰ φορτωθῶσι καὶ τὴν μεγίστην πεισὶν, τῆς γελοιοποιήσεως τῶν ἐθνικῶν ἐξουσιῶν διὰ κρίσεως ἀκρίτων.

Ἐν δὲ καὶ μόνον προσδοκᾶται παρ' αὐτῶν· νὰ στηλιτεύσωσι τοὺς ἤδη ὑπὸ τὰ ἐπιτήμια καὶ τὰς ἀράς ὑποκειμένους, τοὺς τολμήσαντας αὐθαδέως ν' ἀποκηρύξωσι τὸν κύριον καὶ εὐεργέτην.

ΟΙ ΣΤΗΛΙΤΑΙ

Ἐξοκολοθεῖ τὸ συκοφαντικὸν καὶ καταγγελικὸν αὐτοῦ ἔργον δι' ἀκατονομάστων ὕδρεων ὑπὸ συζήτησιν τιθέμενος καὶ αὐτὴν τὴν ὑπαρξίν, καὶ γυμνὸς ἀρετῆς οὐδαμοῦ πιστεύει αὐτήν· ληφθεὶς δὲ ἀδίκῃ καὶ αἰσχροῦ πράττων ὡς θηρίον ἐν κλοβῷ λυσσαλέος ἐπιτίθεται νῦν μὲν κατὰ τούτου εἴτα δὲ κατ' ἐκείνου, καθ' ἅπαντων ἐκοφενδονίζων τοὺς ρύπους, δι' ὧν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν εἶναι κεκαλυμμένος.

α' Ὁ Ζάππας εἶναι παλίμπαις καὶ ἀκαταλόγιστος, οὐδεμία δὲ πρᾶξις αὐτοῦ ἔχει ἰσχὺν, ἂν μὴ φέρῃ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ Βουτυρᾶ.— Οἱ τῆς Παλλάδος σύμβουλοι ἀπατεῶνες εἰσὶ καὶ πλάνοι, χάριν τῆς ἐκπτώτων ἰδιοτελείας ἀποπλανήσαντες τὸν Ζάππειν.— Οἱ εὐεργεταὶ τοῦ ἔθνους εἰσὶ τοιοῦτοι μόνον, ἐφ' ὅσον δὲν αἰτοῦσι λογισμοὺς παρὰ τοῦ ἀΝεολόγου.— Οἱ σύμβουλοι τοῦ Ζάππειου μετὰ τοιαύτης ταχυδακτυλουργίας συγχωνεύονται ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Βουτυρᾶ, ὥστε ἀπορεῖ τις, ἂν δὲν εἶναι μᾶλλον ἀξιολύπητοι, διότι διὰ τῶν ἀηδῶν αὐτοῦ ἐπαίνων ἀποχωρίζονται τῆς ὁλομείας τῶν ἐθνοφελῶν ὁμογενῶν.— Ἡ ἑκκλησία οὐδὲν κῦρος εἶχεν, ὁπότε νομίμως ἀνακηρύττουσα μέγαν ἐθνικὸν εὐεργέτην **Ἐω σταντζνον τὸν Ζάππειν** ἀνωμολόγει πανδήμως καὶ πανηγυρικῶς τὰ ἐπὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους δικαιώματα αὐτοῦ.— Καὶ τὸ ἔθνος, τὸ δύστηνον ἔθνος, ἐν ὀνόματι τοῦ ἐποίου τὰ ἀνοσιώτερα ἐτόλμησαν νὰ διαπράξωσιν, ὁφείλει νὰ ἔλθῃ εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ Ζάππει, ὁφείλει νὰ ζητήσῃ λόγον παρ' αὐτοῦ, διότι δὲν ἐπιτρέπει τῷ Βουτυρᾶ τὴν σύλλησιν τῶν ἰδίων αὐτοῦ δωρεῶν....»

Τοιαῦτα ἐξερεύγεται ὁ ἄνθρωπος τῶν καταγγελιῶν, ὅστις ματαίως ἀναδιφεῖ τὸν ποινικὸν κώδικα, ἵνα εὕρῃ ἄρθρον τι μὴ ἐφαρμοζόμενον ἐπ' αὐτοῦ. Διὰ τῶν στυγερῶν δὲ τούτων ὕδρεων καὶ συκοφαντιῶν ἔτι καὶ μετὰ τὴν σύσσωμον ἐξέγερσιν τοῦ ἔθνους ἀναισχύντως ἐπιμένει ἀμφισβητῶν τὸ δικαίωμα τοῦ Ζάππει, καὶ διεκδικεῖ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΕΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΑΙ
ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΚΗ ΣΥΣΚΕΥΗ
ευαστης ετυχς και τιμητικου μεταλλίου, δυ-
ο ανυκλίον έγκυρότων Κοινοπραξιών η

ΕΤΟΣ ΚΑ'.

ΓΗΡΕΩΝΟΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Δ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Εν Γαλατᾷ Μέγα Ἑθν. Χάριον
ΑΡΙΘΜΟΣ 62-67

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣ

Διατρίβαι ἢ γραμμὴ γρ. 5 Ἀγγελίαι γρ. 8
Με λέρων Τουρκίας

Διὰ πᾶσαν αἰτησιν ἀπευθυντέον ε
Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἀποστέλλόμενα ἔγγ

ΤΟ ΔΙΚΑΙΟΝ ΤΩΝ ΘΛΕΒΟΛΩΝ

Ο γαλλικὸς τύπος ἐξακολουθεῖ σχο-
λιάζων τὸ εἰς Στρασβούργον ταξείδιον τοῦ
βασιλέως Οὐμβέρτου, τὸ ὁποῖον ἐνεκ
τῆς προξενηθείσης μεγίστης ἐν Εὐρώπῃ
συγκινήσεως εἶχεν ὡς γνωστὸν ἐγκρατα-
λειφθῇ. Ἡ ἔγκριτος αἰ. Ἐφημερίς τῶν Σο-
ζητήσεων ἰδημοσίευσεν περὶ τοῦ ταξεί-
διου τούτου τὸ ἐπόμενον ἀξιανέγνωστο
ἄρθρον.

Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας τα-
ξείδιον εἰς Ἀλσατίαν δὲν αὐτοσχεδιά-
ζεται. Ἡ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς αὐτοκρατορίας
ὕποδοχὴ τοῦ αὐτοκράτορος ἀπαιτεῖ πα-
ρασκευάς. Ἡ διοίκησις καὶ ἡ ἀστυνομία
ὀφείλουσι νὰ λάβωσι μέτρα τινὰ καὶ νὰ
εἰπωσι λέξεις τινάς, αἱ στρατιωτικαὶ ἐ-
ταιρεῖται, τὰ σωματεῖα πρέπει νὰ κιν-
θῶσιν· οἱ ρήτορες ὀφείλουσι νὰ παρασκευά-
σωσι λόγους καὶ αἱ νεάνιδες στεφάνου.
Γουλιέλμος δ' Α' ἐγίνωσκε τοῦτο· αἱ ἐ-
Ἀλσατίαν ἐπισκέψεις αὐτοῦ προεβλέπον-
το καὶ ἀνεμένοντο· πολλὰ μὲν ἐπεχείρη-
σε ταξείδια, ἀλλὰ δὲν μετέβη εἰσέτι εἰς
Ἀλσατίαν.

Ἐν τούτοις τὸ Στρασβούργον προεἶδο
ποιήθη τὴν παραμονὴν μόνον περὶ τῆς
ἐπισκέψεως τοῦ αὐτοκράτορος. Διὰ τὴν
ἐκτακτον ταύτην ἀπόφασιν θὰ ὑπῆρχ
λόγος τις ἐπιτακτικὸς, ὅστις δύναται νὰ
ᾔῃαι ὁ ἐξῆς· ὁ αὐτοκράτωρ ἠθέλησε νὰ
ὀδηγήσῃ εἰς Στρασβούργον τὸν ὑπ' αὐτοῦ
ἐνεδύμενον, τὸν βασιλέα τῆς Ἰταλίας.

Πῶς προσεκάλεσεν αὐτὸν εἰς τὸ τα-
ξείδιον τοῦτο; Περὶ τούτου κατ' ἀνάγκη
περιοριζόμεθα εἰς συμπέρασμα. Πιθανὸν
ἢ πρότασις νὰ ἐγένετο ἐξ ἀπροόπτου. Ὁ
βασιλεὺς προσκληθεὶς αἰφνης ἴσως προ-
έβλεπε τὴν ἀνάγκη ταχείας εἰς τὸ βασι-
λεῖον αὐτοῦ ἐπιστροφῆς. Ὁ αὐτοκράτωρ
θὰ ἀπεκρίθη ὅτι περιέκειτο περὶ ἀπλῆ
χρονοτριβῆς, ἥτοι περὶ τοῦ ἀπαιτουμέ-
νου χρόνου πρὸς ἐπιθεώρησιν τινὰ ἐπὶ τῇ
πλατείᾳ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ
χωρὶς μάλιστα νὰ ἐξέλθῃ τῆς σιδηροδρο-
μικῆς ἀμάξης. Ὁ βασιλεὺς θὰ ἠδύνατο
μετὰ ταῦτα ν' ἀναχωρήσῃ, ὁ δὲ αὐτο-
κράτωρ θὰ εἰσῆρχετο μόνος εἰς τὴν πόλιν.
Οἱ δύο μονάρχαι πρὸς στιγμὴν εὐρέθησαν
σύμφωνοι.

Μετὰ ταῦτα μετέβαλον γνώμην. Τὸ
πρῶτον; Φανταζόμεθα ὅτι ὁ βασιλεὺς
τῆς Ἰταλίας, ὅστις δὲν ἠδυνήθη ν' ἀπο-
φύγῃ τὴν πρόσκλησιν, ἐπεφόρτισε τὸν Κρό-
σπη νὰ διευθετήσῃ τὴν ὑπόθεσιν. Ὁ Β'
σμερὶ ἐφάνη ἐνδιδοῦς πρὸς τὸν ἰταλὸν
συνάδελφον αὐτοῦ, οἱ δὲ δύο πρωθυπου-
ργοὶ ἐπεισαν τοὺς μονάρχας αὐτῶν νὰ ἐγ-
καταλίπωσι τὸ σχέδιον αὐτῶν.

Ἡκιστα ἄλλως ἐνδιαφέρει τοῦτο· τὸ βέ-
βαιον εἶναι ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος
ἐμελλε νὰ μεταβῇ εἰς Στρασβούργον μετὰ
τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας καὶ ὅτι πα-
ρητήρη τοῦ σχεδίου τούτου. Ἀλλὰ δὲν
δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι τὸ ταξεί-
διον τοῦτο ἐσκόπει μόνον νὰ παράσχῃ
τὴν εὐχάριστον ἐπιθεώρησιν.

Ποῖαν πολιτικὴν σημασίαν παρέσχεν ὁ
ἰταλικὸς τύπος εἰς τὸ εἰς Ρώμην ταξεί-
διον τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου; Τὴν
τῆς δημοσίας καὶ περιφανοῦς ἀναγνωρί-
σεως τῆς παρὰ τῆς ἰταλικῆς μοναρχίας
κντοχῆς τῆς Ρώμης. Ἡ ἐκ τῶν προτέ-
ρων γνωστὴ αὕτη ἐρμηνεία ἐνέβαλλεν εἰς
μικρὰν ἀμηχανίαν τὸν βασιλέα αὐτοκρά-
τορα, ἔχοντα πολυαριθμούς καθολικοὺς ὑ-
πηκόους λίαν ἀφρωσιωμένους τῷ Πάπᾳ.
Ἐν τούτοις Γουλιέλμος δ' Β' δὲν ἀπέκρουσε
τὸ σχέδιον τοῦτο, σιωπηλῶς παρεδέξατο
αὐτὸ καὶ μετέβη εἰς Ρώμην.

Δὲν ὑπάρχει ἀληθὴς συμμαχία ἄ-
μοιβαίων ὑπηρεσιῶν. Ὁ αὐτοκράτωρ
τῆς Γερμανίας θὰ ἐσκέφθη φυσικώτατα
ὅτι ὁ σύμμαχος αὐτοῦ δὲν θ' ἀπεποιεῖτο
αὐτῷ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς παρὰ τῆς Γερ-
μανίας κντοχῆς τῆς Ἀλσατίας. Ἀλλὰ
τὰ δύο ζητήματα δὲν εἶναι ὅμοια. Ἡ
κντοχὴ τῆς Ρώμης εἶναι καὶ ἔσται ἐπὶ
μακρὸν χρόνον ἀμφωσθητήσιμος, ἐπειδὴ
πασῶν τῶν χωρῶν οἱ καθολικοὶ φρονοῦσιν
ὅτι ἡ Ἐκκλησία κέντηται ἀπαράγραπτα

ταβολῆς λίαν ἐπαισθητῆς τῆς δημοσίας
γνώμης. Μεταξὺ τῶν πολιτικῶν φαινο-
μένων τῶν τελευταίων τούτων ἔτιον ὑπάρ-
χει ἐν ὅπερ θὰ ἐπαναλαμβάνηται πάντοτε
ὁσάκις οἱ κρίκοι τῆς τριπλῆς συμμαχίας
θὰ συνενδύνωνται καὶ ἰδίως εὐθὺς ὡς γέ-
νηται προσέγγισις τις μεταξὺ τῆς Γαλ-
λίας καὶ τῆς Ρωσσίας. Ἡρκεσεν ἡ μεγά-
λη τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας πρὸς τῆς
σειρᾶς αὐτοῦ σχετικῶς πρὸς τοὺς ἄλλους
μονάρχας τῆς Εὐρώπης σπουδὴ πρὸς ἀν-
τεπίστροφιν τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμα-
νίας καὶ ἡ εἰς Βερολίνον μετέβασις αὐ-
τοῦ μετὰ τοῦ Κρόσπη συνοδευομένου ὑπὸ
πολλῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν
ὑπουργοῦ τῆς Ἰταλίας, ἵνα ὁ ἐν Ρωσσίᾳ
πολιτικὸς κόσμος αἰσθανθῇ τὴν ἀνέγερσιν
ἀπαντήσεως εἰς τὴν διαδήλωσιν ταύτην.
Ἀλλ' ἡ ἀπάντησις αὕτη δὲν ἠδύνατο προ-
δήλως νὰ προέλθῃ ἐκ τῶν κυβερνητικῶν
σφαίρων, διότι αὐταὶ πάντοτε ἔστησαν
ἀπὸ διετίας ἐν ἰσῇ ἀποστάσει ἀπὸ τοῦ
τοῦ Βερολίνου καὶ ἀπὸ τῶν Περσιῶν, ἐ-
πομένως δὲ δὲν ὤφειλον νὰ τροποποιήσω-
σι τὴν ἐκτείναν πορείαν. Τὸ πρόσωπον ἄ-
ρα αὐτῶν συνίστατο νὰ μένωσιν ὡς καὶ
προηγούμενοι; ἐν θέσει ἰερικτικῆς δια-
τηροῦσαι πρὸς ἀμφοτέρους τὰς δυνάμεις
ἐχθρὰς σχέσεις. Ἀλλ' ἔάν ἡ πληρεστάτη
αὕτω; εἰπεῖν ἐπιφύλαξις ἦν ὑποχρεωτικὴ
διὰ τὰ ἐπίσημα καὶ ἡμειψίσημα ὄργανα

(7) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ (7)

ΕΛΒΙΕ ΔΕ-ΜΟΝΤΕΠΙΕΝ

ΜΗΤΡΥΙΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἑρωτικὴ ἱστορία.

Δ'.

— Ἵπογράφεται, λοιπὸν, θέτοντες ἄνωθεν
τῆς ὑπογραφῆς σας τὰς λέξεις «ἐγκρίνομεν τὰ
ἄνωθεν».

Ὁ Καρὼν ἔλαβε τὴν γραφίδα καὶ ἄρ' οὐδ' ὅ-
πῃ ἔγραψεν, ἐνεχείρισεν αὐτὴν καὶ τῇ ὑ-
πηρετρίᾳ τῆς ἐπαύσεως τῶν ῥοδῶν.

Ἡ Βερονίκη ἔγραψε τὸ ὄνομα αὐτῆς διὰ
γραμμάτων μεγάλων καὶ ἀκνονίστων, ἀλλὰ
ἐδαναγνώστων.

— Ἰδοὺ, εἶπε. Τώρα θὰ ὑπάγω νὰ φροντί-
σω νὰ δώσω καλὸν καὶ ζεστὸν γάλα εἰς τὴν
μικρὰν διὰ τὸ δειπνόν της, θὰ τὴν κοιμίσω εἰς
τὴν κούβαν της καὶ ὕστερα θὰ ὑπάγω νὰ ἀ-
γρυπνήσω πλησίον τοῦ κυρίου μου.

Κραυγὴ ὀδύνης, ἐπιφώνησις σπαρακτικῆς ἀν-

τήχησαν κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, καὶ ἡ
Ἰωάννα Μαδοῦ εἰσώρμησεν εἰς τὴν αἴθυσαν ὅ-
που εὑρίσκετο ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν δύο ἄλλων.
Ἀπέθανεν! Ἀπέθανεν! Ὁ Πέτρος μου ἀπέ-
θανεν! Ὑπερτάλλισε μετὰ φωνῆς, ἥν οἱ ὀλουγ-
μοὶ καθίστανον δυσδιάκριτον. Ἀχ! Θεέ μου! Ἡ
θελα ν' ἀπέθνησκα καὶ ἐγώ. Ἡθελα νὰ τὸ
συνοδεύσω.

— Ἰωάννα, ὑπέλαβεν ὁ ἀρχιμανδρίτης Δου-
βρέιγσας μένει ἡ θετὴ τοῦ κόρη νὰ τὴν ἀγαπᾷ-
τε καὶ νὰ τὴν ἀνατρέψητε· ὀφείλετε νὰ ζήσητε
δι' αὐτήν. Θάρρος. Ἐλθετε.

Καὶ ἐπανάγαγε τὴν ὁσμιοῖον γυναῖκα εἰς
τὸν νεκρώσιμον θάλαμον, ὅπου ἡκολούθησαν
αὐτὴν ἡ Βερονίκη καὶ ὁ Καρὼν.

— Γονατίζομεν, τέκνα μου, εἶπε τότε, πλη-
σιάζων τὴν κλίνην καὶ μετ' εὐλαβείας διὰ τῆς
χειρὸς καταβύβζων τὰ βλέφαρα τοῦ νεκροῦ ἐπὶ
τῶν κορῶν, αἵτινες δὲν ἔβλεπον πλέον· γονατί-
ζομεν καὶ δεηθῶμεν περὶ ἐκείνου, ὅστις ἐπὶ
τῆς γῆς ἦτο ἐργατικός, καρδιά φιλόνηρωπος,
καὶ ἄνθρωπος τίμιος.

Πάντες ἔκλινον τὸ γόνυ καὶ ὁ ἀρχιμανδρίτης
ἤρξατο ἀναγινώσκων τοῦ νεκρωσίμου εὐχάς.

Τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἡ Ἰωάννα συνάδενεν εἰς τὸν
νεκροταφεῖον, περιστοιχισμένη ὑπὸ πάντων τῶν
κατοίκων τοῦ χωρίου, τὸ ἐκφερόμενον λείψανον
τοῦ συζύγου αὐτῆς καὶ μετὰ τὴν ἐπικήδειον
τελετὴν ἐλάμβανε παρὰ τοῦ ἐφημερίου τοῦ Σου-
σὺ τὴν τακτικὴν ἀδειαν διὰ νὰ κρατήσῃ ἐν τῇ
ἐπαύλει τῶν ῥοδῶν τὸ παιδίον, τὸ εὐρεθὲν ἐν
τῇ ὁδῷ κατὰ τὴν νύκτα τῆς 16 πρὸς τὴν 17
νοεμβρίου ὑπὸ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Δουβρέιγ. τοῦ
ὀδοφύλακος Καρὼν καὶ τῆς Βερονίκης Ζαλιπῆ.

ρηθῇ ὡς ἐκπροσωποῦν ἐν τοῖς ἐθνικοῖς πράγμασι τὴν γνώμην τοῦ ἔθνους.
Τὸ ἔγκλημα λοιπὸν γίνεται οὕτω στυγερώτερον ἔτι· καὶ δὲν εἶναι μόνον ὁ Βουτυρᾶς καὶ Σα οἱ ἐκδιώκοντες τὸ ἔθνος καὶ τὸν Ζέππαν, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐγκάθετοι ἐν Φαναρίῳ, μηχανώμενοι τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἀνοσίτου ἐκείνων πολιτείας, ἡ δὲ χεὶρ τὴν χεῖρα ρίξει.

Δικαίως δ' ἐκπρόξενον εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὅτι ἐν ὀνόματι τοῦ ἔθνους ἡ ἀνοσιωτέρα τελεῖται ἀθεμιτοῦργία. Ἀλλ' ὅσῳ ἐπικονομημένοι καὶ πεπωρωμένοι καὶ ὧσι, ἀμφιβάλλομεν ὅτι θὰ τολμήσωσι νὰ ἐγκολάψωσι τὸ τελευταῖον τοῦτο σείγμα τῷ ἔθνει, οὕτως σφετερίζονται ἀνεὺ οὐδεμιᾶς αἰδοῦς τὸ ὄνομα καὶ τὴν ἀντιπροσωπείαν.

ταύτης ἀντηλλάγησαν ἰσως ἐκατέρωθεν ὑπερβάλλουσαι ἀξιώσεις, αἵτινες βεβαίως θὰ συμβιβασθῶσι διὰ τῆς περαιτέρω ἀμοιβαίας διαφωτίσεως περὶ τῶν ἐκ τῶν εὐθυνῶν, ἐκ τῶν γενικῶν νόμων καὶ ἐκ τῶν εἰδικῶν συμβολαίων δικαίων ἐκπέρων.

Ἀνεφύη λοιπὸν συζήτησις περὶ ἀναμειξέως τῶν ἐθνικῶν τοῦτων ἀρχῶν εἰς τὰ τῆς διοικήσεως τοῦ Ζαππείου; καὶ ἐλπίζουσι νὰ ἐξαναγκάσωσι Κωνσταντῖνον τὸν Ζέππαν εἰς ἀμοιβαίως παραχωρήσεις; Ἀλλὰ τίνας εἰσὶν αἱ ἐθνικαὶ αὐταὶ ἀρχαί, καὶ πόθεν ἠρύσαντο τὸ δικαίωμα τῆς ἀναμειξέως ὑπερβαλύνσας προβάλλουσαι ἀξιώσεις; Ἡρύσαντο αὐτὸ ἐκ τοῦ σιγίλλου, — οὐχὶ — ἐκ τοῦ κανονισμοῦ; οὐδαμῶς· πόθεν δέ; — Ἐκ τῶν γενικῶν λέγουσι νόμων καὶ ἐκ τῆς εὐθύνης τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν ἀρχῶν.

Καὶ τίνες μὲν εἰσὶν οἱ γενικοὶ νόμοι γνωρίζουσι πάντες, ὅτι εἰσὶ τὰ παραλειπόμενα, λέξις κενή, παρέχουσα χῶρον πρὸς τοποθέτησιν σωρείας ἄλλων σχολαστικῶν κῶν νόμων, διότι ἀν' ὀνομάζουσι γενικοὶ νόμοι, οὐδὲν τοῦ κράτους, οὐδὲ οὐδεμίαν μὲν σχέσιν ἔχουσι πρὸς τὸ προκείμενον ζήτημα, ἐπιτρέπουσι δ' ἐλευθερίαν τὴν ἐκπαίδευσιν ὑπὸ ἑνα καὶ μόνον περιορισμὸν, τοῦ μὴ διδασκασθαι ἀντίθετα τῇ πολιτείᾳ καὶ τῇ ἠθικῇ ὅστις μὴδέπω ἐφημερόσθη. Τί δ' ἐννοοῦσι λέγοντες εὐθύνην τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν ἀρχῶν, θὰ εἴπωμεν ἡμεῖς, διότι τὰς γριφώδεις καὶ σιβυλλικὰς ταύτας ἀποφάσεις ἀδυνατοῦσι νὰ ἐρμηνεύσωσιν οἱ πολλοί. Ἡ καλουμένη αὕτη εὐθύνη οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ ἄνομος συναλλαγὴ, ἐν ᾗ οἱ καίμενοι ἐκεῖ κάτω ἐν Φαναρίῳ ὑπὸ τὴν πρόφασιν τῆς εὐθύνης καὶ τῶν ἀμοιβαίων δικαιοματίων προβουλεύονται νὰ ἀμνηστεύσωσι τοὺς ἐνόχους συνεταίρους αὐτῶν, οἵτινες ἀνευθύνως καταλυμνίζονται τὰ δημόσια ἐν Σταυροδρομίῳ. Ἡ εὐθύνη αὕτη εἶναι ἡ περιφρόνησις πάσης εὐθύνης, καὶ ἡ καταπάτησις παντὸς ἀνθρωπίνου καὶ θεοῦ δικαίου. Τί δὲ ἄλλο;

Ὁ Ζέππας ἐγείρας τὸ βασιλικὸν ἐκεῖνο ἀνάκτορον, δὲν ὠκοδόμησεν αὐτὸ ἐαυτῷ· ἀλλὰ χάριν τοῦ ἔθνους ὑπεβλήθη εἰς θυσίας ὑπὲρ ἑκατὸν χιλιάδων λιγῶν, καὶ ἐξακολούθει ἄδρως χορηγῶν. Τὸ ἔθνος δ' ὁμοφώνως διὰ τῶν νομίμων αὐτοῦ ἀρχῶν ἀνακηρύξαν αὐτὸν εὐεργέτην ἀνεγνώρισε τὸ δικαίωμα, ὅπερ ἐπεφυλάττετο ἐκεῖνος, τοῦ διοικεῖν καὶ διαρρυθμίζειν κατὰ τὴν ἐαυτοῦ γνώμην τὰ τοῦ ἰδίου ἰδρύματός. Ἀπέναντι αὐτοῦ καὶ παραλλήλως συναγωνιζομένη ἐν τῷ ἀγαθῷ ἄγωνι τῆς τοῦ ἔθνους μορφώσεως, ὁμάς ἀνθρώπων φιλοτίμων καὶ φιλογενῶν ἕτερον ἐξίσου περιφανὲς οἰκητήριον ταῖς Μούσαις πολλῶν πρότερον εἶχεν ἐγείρει ὡς Παλλᾶδιον διασώζον τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἔθνους, τὴν Παλλάδα.

Καὶ ἐφ' ὅσον μὲν ταῦτα ἰδιαίτερος ἐλειτουργοῦν, οὐδὲν δικαίωμα ἀναμειξέως εἶχον αἱ ἀρχαὶ αὐταί, ὅποτε ἕνεκα τῶν καιρικῶν περιστάσεων δι' ἐλλειμμάτων ἐκλείον αἱ χρήσεις ἐκατέρων οὐδὲν ἀμοιβαῖον δικαίωμα ἐκέκτηντο αἱ ἀρχαὶ ἐκεῖνες, οὐδ' ὅποτε ἐστεφανούτο διὰ κισσοῦ ἡ Φύνη ὑποδυθεῖσα τὴν Καλλιόπην, ἤγειραν τὴν ἐλαχίστην ἀξίωσιν αἰῶς αἱ ἀρχαί, τὸν ἀκάνθινον στέφανον τῷ σωτήρι ἐπιτιθεῖσαι.

Ἀμα ὅμως ἀμφότεροι οὗτοι οἱ εὐεργέται κατιδόντες τὸ ἐπιβλαβὲς τῆς ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ συνπαράξεως δύο πρωτοπαθῶν παρθεναγωγείων, ἀπεφάσισαν τὴν εἰς ἐν συγχώνευσιν αὐτῶν, ἐνῷ οἱ ἱδρυταὶ καὶ συντηρηταὶ τῆς Παλλάδος πᾶσαν φιλοδοξίαν καὶ προσωπικὴν φιλοτιμίαν ἀποθέμενοι, ὑποτάσσοντες τὰ ἴδια εἰς τὸ κοινὸν συμφέρον, ἀπεδέξαντο προθύμως τὴν πρότασιν τοῦ Ζέππα, ὅστις οὐ μόνον ἐν ταῖς χορηγίαις εἶναι δαψιλὴς ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐξέυρεσιν τοῦ σκοπιμωτέρου ὀξυδερκέστατος, ἀναγνωρίζοντες γενναίω φρόνως τὰς ἀπείρους τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὸ ἔθνος εὐεργεσίας, οὗτοι προσέφυγον εἰς τὴν προστασίαν τῶν ἀρχῶν τούτων, καὶ αἱ ἀρχαὶ αὐταὶ ἀνεμνήσθησαν τὴν εὐθύνην, τὰ ἀμοιβαῖα δίκαια, καὶ τοὺς γενεκοὺς νόμους, ἵνα ἐπιτύχωσι τὴν μεταίωσιν τῆς ἐνώσεως, τὴν ἀπέλευσιν τοῦ Ζέππα, καὶ τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἰδίου μεγάρου.

Ἀλλὰ τίνες εἰσὶν αἱ ἀρχαὶ αὐταί, ὅς ἐπικαλεῖται καὶ ἐξ ὀνόματος τῶν ὑποίων νέου εἶδους καταγγελίας ἀπειλεῖ; Τίνες εἰσὶν αἱ ἐθνικαὶ ἀντιπροσωπεῖται, αἵτινες ἀνεὺ οὐδενὸς οὐδαμῶθεν συμβολαίου τολμῶσι νὰ διαμφορῶνται τῷ Ζέππᾳ τὸ Ζέππειον;

Τὰ παρακαθήμενα ἐν τῷ Δ.Ε.Μ. Συμβουλίῳ πρόσωπα οὐδένα ἀντιπροσωπεύουσι πλὴν τῆς πατρίας ἐκείνης τῶν μισοκάλων, ἐθνολετῶν, ἥτις πάντων τῶν ἀθιμίων μέσων ποιεῖται χρῆσιν πρὸς τελείωσιν τῆς πρὸ πολλοῦ ἀρξαμένης ἐρειπώσεως. Ἀφ' ἧς δ' ἐποχῆς διὰ βεβηλώσεως ἐστερήθη οὐ μόνον τὸ ἔθνος, ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις αὕτη τῶν μέσων τοῦ ἐκλέγειν τοὺς ἐκυτῆς ἀντιπροσώπους, τὸ συμβούλιον ἐκεῖνο δὲν δύναται νὰ θεω-

ΚΑΤΑ ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

Περὶ δικαίου ἀγωνίζεται ὁ ἄνθρωπος, τό τε ἔθνος καὶ τὸν εὐεργέτην αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἰδίων δικαίων πειρώμενος νὰ ἐκπορθήσῃ, περὶ ἀληθείας μαρτυρεῖ διαστρέφων πανταλῶς τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀείποτε ἐλεγχομένους ψεύστας, καὶ περὶ ἠθικῆς ὁμιλεῖ ὁ ἄνθρωπος ὅστις πρὸ πολλοῦ ἀποθέμενος αὐτὴν πειρᾶται νὰ ἀφαιρήσῃ καὶ ἀπὸ τοῦ ἔθνους δι' ἀπειλῶν περὶ προδοσίας καὶ καταγγελίας, ἐπιχειρῶν νὰ ἐκποθήσῃ τοὺς τὰ δίκαια ἀμυνόμενους, καίτοι, προσκαλούμενος πῶς βέλτιον ν' ἀποκρυβῇ προσπαθεῖ καὶ πῶς λαμβάνων ν' ἀποφύγῃ τὴν τελετὴν καταδίκην.

Χάριν δὲ τοῦ δικαίου, τῆς ἀληθείας καὶ τῆς τιμῆς βεβαίως συμφύρει πάντα τὰ ψεῦδη καὶ τὰ ἀδίκαια καὶ ὅσα ἀνθρώπων οἱ αἰσχυροὶ ἤθελον αἰδεσθῆναι, καὶ ἀλευρῶν παρπαλημένους προβάλλει συζητήσεις καὶ κρίσεις προτεινῶν, ἐνῷ φεύγει αἰεὶ διωκόμενος, καὶ εἰς ὅσα ἔρωτᾶται, ἀναπολόγητος σιωπᾷ.

Ἀφοῦ δεινῶς ἐξύβρισε τὸν Ζέππαν, τὸ ἔθνος καὶ πάντας τοὺς εὐεργέτας αὐτοῦ, ἀφοῦ ἠνέθη τῷ Ζέππᾳ πᾶν δικαίωμα ἀναμειξέως εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ ἰδρυμα, καὶ ἀπὸ τῆς καρδίας τοῦ ἔθνους προσεπάθησε νὰ ἀποσπάσῃ τὸ αἶσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης, ἀφοῦ ἐκῆρυξε μηδεμίαν ἰσχὺν ἔχοντα τὸ σιγίλλιον καὶ τὸν κανονισμὸν, δι' ὃν διαρρήδην ἀνακηρύττεται τὸ ἀπαράγραπτον δικαίωμα τοῦ Ζέππα πρὸς διαρρυθμίσιν τῶν τοῦ Ζαππείου, μετὰ τὰς γελοίας ἀπειλὰς καὶ γελοιωδεστέρους ἐπιδειξίαις νομικῶν γνώσεων, εἰς νέας θεωρίας εἰσέρχεται περὶ ἀμοιβαίων δικαιοῶν, ἅτινα ὑφίστανται δῆλον οὐν μεταξὺ Ζέππα καὶ συντροφίης Βουτυρᾶ, καὶ ἐθνικῶν ἀρχῶν καὶ ἐθνικοῦς εὐεργέτας συμφύων καὶ ἀναμασσῶν ὁμολογεῖ τὴν κατηγορίαν, ἣν κατ' αὐτοῦ ἀπηγγέλειαν λέγων:

«Βεβαίως παραδεχόμεθα ὅτι μεταξὺ τοῦ Ζέππα καὶ τῶν ἐθνικῶν ἀρχῶν ἀνεφύη συζήτησις τις περὶ τοῦ δικαίου ἀνεμειξέως τῶν ἐθνικῶν τούτων ἀρχῶν εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Ζαππείου καὶ ὅτι ἐν τῇ πρώτῃ ὁρμῇ τῆς συζητήσεως

ΟΙ ΕΤΙΒΟΥΛΕΥΟΝΤΕΣ
ΕΘΝΟΣ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ

ἔκτο τῶν νυκτικοράκων, οἵτινες ἐν αὐτοῖς
ἔστησαν τὰς ἑαυτῶν τρώγλας.

Εἰς τὸν κόθορνον τὸν ἰουδαϊκῶς ἀντι-
πρατικῶς ἐρωτήσεις προβάλλοντα τῷ θεα-
ρεστοτάτῳ τῶν ἀρχιερέων, τὰ τοῦ Καί-
σαρος τῷ Καίσαρι ἀπόδος, ὧ κάκιστε,
ἀπαντῶμεν ἡμεῖς. Τὸν οὐτιδανὸν συκο-
φάντην, τὸν καταγγέλλοντα αἰσχροῦς
τοῦ νομιμοφρονεστάτους καὶ πιστοτάτους
ὡς ἀντάρτας, διὰ τῆς ἐσχάτης περιφρο-
νήσεως περιβάλλουσιν οἱ Καισαρεῖς. Τὸ
δὲ δημόσιον ἀνυπομόνως ἐπιθυμεῖ νὰ
γνωρίσῃ τίνας ποτ' ἐκκλησίας ἱεροφάντης
εἶναι ὁ σάτυρος, ὅστις κισσῷ ἐστεμμένος
καὶ μαινόμενος ἀσχημονεῖ καὶ σαλακω-
νεύει πρὸ τοῦ Διονύσου σκιρτῶν, ἀνὰ
στόμα δὲ φέρων ἀείποτε τὴν ἐκκλησίαν,
καὶ τίνας ἔθνους εἶναι ἀντιπρόσωπος ὁ
αἰώνιος καταγγελεὺς, ὁ ἐκ περιτροπῆς
ὕβρισας πάντας τοὺς ἐθνικοὺς εὐεργέτας,
ὁ τυμβωρύχος μαυσιωλείων ἱερῶν ἅτινα
ἐπισκέπει ἡ δέξα, ἄλλοις μὲν ἐν τῷ φα-
νερῷ, ἄλλοις δ' ἐν τῷ κρυπτῷ δουλεύων;

Ἡ ἀνατολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ὁδοδό-
ξος ἐκκλησία, ἣν ἐθεμελίωσεν ὁ Κύριος
ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸς στιγματίζει καὶ εἰς
τὸ αἰώνιον ἀνάθεμα παραδίδει τοὺς μι-
σοκάλους δαίμονας, οὓς ὁ Χριστὸς ἀπὸ
τοῦ ἀθλήτου ἐκείνου δαιμονιῶντος ἐπέταξεν
εἶνα εἰσελθῶσιν εἰς τοὺς χοίρους, καὶ οἵτι-
νες ὑπὸ πικρίας μορφᾶς ταλαιπωροῦσι
τὴν ἐκκλησίαν σκάνδαλα καὶ ἔριδες με-
ταξὺ τῶν πιστῶν ἀείποτε παράγοντες
καὶ τὴν ἀρετὴν ἀπηνῶς καὶ ἀσπόνδως
καταδιώκοντες. Τὸ δὲ ἔθνος τὸ ἐλληνικόν,
ὅπερ μόνον νὰ μεγαλουργῇ καὶ νὰ θαυ-
μάζῃ τοὺς μεγαλοπράγμονας πέφυκε, δι'
οὗ ὡς Προμηθέως τὸ οὐράνιον φῶς διε-
χύθη καὶ δεδωρῆται τοῖς ἀνθρώποις, ἀ-
ποστρέφεται μετὰ βδελυγμίας τοὺς Ἐ-
φιάλτας καὶ τοὺς Προκρούστας, οἵτινες
πάντα πρὸς τὰς ἰδίους ὁρέξεις καὶ ἀνο-
σίους ἐπιθυμίας πειρῶνται νὰ προσαρμό-
ζωσιν ἐν καρδῇ μοίρᾳ τιθέμενοι τὴν τιμὴν,
τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ δίκαιον.

Ἡ ἐκκλησία καὶ τὸ ἔθνος διὰ τῶν νο-
μίμων ἀρχῶν ἀπεφάσισαν καὶ ἀνεκήρυ-
ξαν ἐν τῷ ἀπὸ ἰουνίου 1881 πατριαρ-
χικῷ Σιγίλλῳ, ἐν ἁθρῷ τετάρτῳ ὅτι :

«Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς λειτουρ-
γίας τοῦ Ζαππείου παρθεναγωγείου
ἐν τῷ ἀνεγερθησομένῳ οἰκοδομήματι, ἡ
διοργάνωσις καὶ διοίκησις τοῦ ἐκπαιδευ-
τηρίου ἔσται ἀποκλειστικὸν δικαίω-
μα τοῦ κυρίου Κωνσταντίνου Ζάππα,
μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ θέλουσιν ἰ-
σχύει ὡς πρὸς τοῦτο αἱ διατάξεις τῆς
διαθήκης αὐτοῦ.» Κατηράσθη δὲ πάντα,
ὅστις ἤθελεν ἀντιπράξῃ εἰς ταῦτα : «Ὁς
δ' ἂν καὶ ὁποῖος τῶν ἀπάντων γνῶ-
μης σκαιότητι καὶ κακοβουλίᾳ κεκινη-
μενος τολμήσῃ διαθεῖναι ἢ ἀνατρέψαι
τὰ ἐν τῷ παρόντι Συνοδικῶς ἐκπερα-
σμένα καὶ ἐπικεκυρωμένα, ὡς πολέμιος
τῶν ἐθνικῶν ἀγαθῶν καὶ ἰδιοτελὲς καὶ
μισόκαλος, ἐροχος ἢ καὶ ὑπόλογος ἐνώ-
πιον τοῦ ἀδεκάστου καὶ ἀπροσωπολή-
πτου βήματος τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ καιρῷ
τῆς τῶν ἔργων ἀνταποδόσεως.»

Εἰς ποῖαν λοιπὸν ἐκκλησίαν καὶ εἰς
ποῖον ἔθνος ἀνήκει ὁ πρωταυργὸς τῆς
νῦν ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ κρατούσης οἰκ-
τρᾶς καταστάσεως, ὁ ἐφιάλτης τῆς Μκ-
κεδονίας καὶ συκοφάντης καὶ καταγγε-
λεὺς τῆς Καπαδοκίας, ὁ ἐγκωμιαστής τοῦ
Καλλίδου, ὕβριστής δὲ τοῦ σεβ. μητροπο-
λίτου Κκισαρείας, ὁ τὸ ἐπαισχυντότατον
στίγμα νὰ προσάψῃ τῷ ἐλληνικῷ ἔθνει
τολμήσας, ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τὸν μέγαν
εὐεργέτην, τὸ καύχημα καὶ ἀγλάϊσμα τοῦ
Ἑλληνισμοῦ, ἀπὸ τοῦ ἰδίου βωμοῦ ἐπιχει-
ρῶν νὰ ἐκβάλῃ;

Οὐχὶ βεβαίως εἰς τὸ ἐλληνικόν, οὐδ' εἰς
τὴν ἱερθόδοξον ἐκκλησίαν εἶναι δυνατόν
ν' ἀνήκωσιν ἀχάριστοι προδόται, οὐδὲ
ἀνόσιοι καὶ ἱερόσυλοι ὀλετῆρες. Ἀλλ' οὔτε
τῶν ἐπὶ γῆς ὄντων εἰσὶ τὰ ἔχοντα συλ-
λήθδην τοσαύτας κακίας, ὅσαι συγκεντρω-
μέναι ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀποδεικνύου-
σιν αὐτὸν ταμεῖον ἰπάντων τῶν κακῶν,
ὅσα ἀνὰ ἐν μόλις εὐρίσκονται ἐν τισὶ γέ-
νεσι τῶν ζώων. Ἀλλ' εἶναι εἰδεχθὲς γέν-
νημα τῆς μελαντάτης κολάσεως, ἐν ᾗ ὁ
δαιμόνιος Δάντης δὲν ἠδυνήθη νὰ ἴδῃ
αὐτὸ, διότι ἔκειτο λίαν βαθέως συνε-
σπειρωμένον. Ἐὰν τὸ ἔβλεπε, δὲν θὰ προ-
ελάμβανε νὰ ἐπιφωνήσῃ *guarda et
passa*, διότι θ' ἀπέθνησκεν ἐξ ἀσφυξίας
ἐνεκα τῆς ἀφορήτου δυσωδίας, ἣν ἔτι
καὶ νῦν μετὰ τοσούτων ἔτων ἐν τῷ ἀέρι
διαμονὴν ἀποπνέει μολύνον τὴν ἀτμό-
σφαιραν.

Καὶ ἄλλοτε ἐφωνήσαμεν αὐτῷ ἀπό-
δος, ὧ κατάρατε, τὰ χρήματα τῆς Μ.
Σχολῆς, ἅτινα ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἐλάν-
θανε κκτακρᾶτῶν, ἐκεῖνος δὲ πτοηθεὶς
ἀπέδωκεν αὐτά. Καὶ νῦν προσκαλοῦμεν
αὐτὸν ν' ἀποδώτῃ τῷ Ζάππᾳ τὸ Ζέπ-
πειον· πεπείσμεθα δ' ὅτι ὑπὸ τὴν ἀμφι-
λαφῇ αἰγίδι τῆς δικαιοσύνης τοῦ φιλο-
λάου ἡμῶν Ἀνακτος τὸ πιστὸν καὶ ἀφω-
σιωμένον αὐτῷ ἐλληνικὸν γένος εὐχερῶς
δυνήσεται νὰ ἐκκαθάρῃ τὰ ἑαυτοῦ ἱερά

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ

των αὐτῶν. Ὁ κόμης τῶν Παρισίων γινώσκει τὰ ἐξυτοῦ, καὶ ὁ δοῦξ τῆς Μεδρίτης ἐπίσης. Ἀφέρει μεθ' ἐαυτοῦ, ἔλεγε χθές ὁ πρίγκηψ Βαλόρι, τὸ αὐλὸν τοῦτο κράτος ὅπερ καθίστησι τὴν ράβδον αὐτοῦ σκῆπτρον καὶ τὸν ταπεινὸν τοῦ ταξι-διώτου ἐπενδύτην βασιλικὸν μανδύαν». Ἐχομεν ὡσαύτως τὸ δικαίωμα τοῦ πρίγκηπος Ἱερωνύμου, τὸ τοῦ πρίγκηπος Βίκτορος, χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν τὸ τοῦ δημοψηφίσματος τοῦ Βουλανζὲ καὶ τὸ κληρονομικώτατον δικαίωμα τῆς οἰκογενείας Νωνδὸρφ, τὸ ὅποτον καλῶς, φαίνεται, ὑποστηρίζεται, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ὑπὸ τινῶν εἰδικῶν ἐφημερίδων. Θὰ ὑπάρχωσι καὶ ἄλλα, διότι εὐκόλως συγχέεται τις ἐν τοιούτῳ πλήθει. Εὐτυχῶς, ὅμως ὑπεράνω τῶν δικαιωμάτων τούτων τῶν μετρουμένων ὑπὸ περγαμηνῶν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον αὐθεντικῶν, ὑπάρχει τὸ δικαίωμα τῆς Γαλλίας, τὸ τῆς δημοκρατίας, τὸ ὅποτον προεκλήθη τῷ 1879, καὶ οὗτινος ἡ ἡμετέρα πατρίς στερεῶς ἀντέχεται οὐδόλως διανοουμένη νὰ παραιτηθῇ αὐτοῦ. Δὲν θὰ ἀναθήσῃ τὴν περιφρούρησιν αὐτοῦ οὔτε εἰς ἀπόγονον τῶν ἀρχαίων μοναρχιῶν οὔτε εἰς τινὰ σφετεριστὴν τῶν ἄλλοτε δικτατοριῶν· γινώσκει κάλλιστα πῶς θὰ χρησιμοποιήσωσιν αὐτὸ καὶ κρίνει ὅτι μόνη εἶναι ἱκανὴ νὰ ὑπερασπίσῃ αὐτό.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΙΣΜΑΡΚ

Κατὰ τὴν ἐν τῷ γερμανικῷ κοινοβουλίῳ συζήτησιν τοῦ παρὰ τῆς ἀσφαλείας τῶν γερόντων νομοσχεδίου ὁ Βίβελ ἐδράξατο τῆς εὐκαιρίας, ὅπως ἀπαντήσῃ εἰς τὴν κατὰ τῆς διαγωγῆς τῶν κοινωνιστῶν, ἐπὶ κρίσιν τοῦ ἀρχιγερμαματέως καὶ εἰς τὴν διακήρυξιν αὐτοῦ περὶ ἐπαναλήψεως τοῦ ἐναντίου τοῦ κόμματος τούτου πολέμου.

Ἐν πρώτοις ἀναμνησθῆναι ὅτι ἀπὸ τριακονταετίας ὁ Βίσμαρκ ἔσχε πάντοτε περὶ αὐτὸν ἄνδρας ἀνήκοντας εἰς τὰ κοινωνικὰ γερμανικὰ κόμματα. Μετὰ ταῦτα εἶπεν, ἂν ληρθῇ ὑπ' ὅψιν ὅτι ἔργον ἡμῶν εἶναι νὰ φωτίζωμεν τοὺς Γερμανοὺς ἐργάτας περὶ τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, θ' ἀναγνωρισθῇ ὅτι ἐξεπληρώσαμεν μέγα ἠθικὸν καὶ φιλάνθρωπικὸν καθήκον καὶ ὅτι ἀκολουθοῦμεν τῇ αὐτῇ πορείᾳ. Τὸ διεγείρει τὴν δυσἀρέσκειαν εἶναι κατὰ τινὰς περιστάσεις ἀξέπαινος πρᾶξις καὶ μᾶλλον ἀξέπαινος ἢ τὸ νήεσθαι ἐν τῷ ρεύματι καὶ μονομερῶς ἐπιτυχάνειν. Ἡ δυσἀρέσκεια πάντοτε ὑπῆξε τὸ ἐλατήριο τῆς ἀνθρωπίνης προόδου. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἀνθρωπότητος εἶναι διηνεκὴς ἀγών. Ἡ γαλλικὴ ἐπανάστασις ἥτις εἶναι τὸ ἐνδοξότατον γεγονός τοῦ τελευταίου αἰῶνος (μεγάλῃ ταραχῇ) πρώτη ἐδρυσεν τὸ νεώτερον κράτος.

Τῶν μεμφομένων ἡμᾶς ὅτι ζῶμεν διὰ τῆς ταραχῆς θέλω νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν εἰς τοῦτο ὅτι, ἄνευ τῆς δυσἀρεσκείας, ἦν αὐτοὶ οὗτοι διέδωκαν καὶ ἄνευ τοῦ 1848, ἡ Πρωσία θὰ ἔμενεν ἐπὶ μακρὸν εἰσέτι χρόνον ἄνευ συντάγματος. Ἄνευ διηνεκοῦς ἐξεγέρσεως πρὸς δυσἀρέσκειαν καὶ ταραχὴν παρὰ τῷ γερμανικῷ λαῷ, ἡ γερμανικὴ ἐνότης δὲν θὰ συνετελεῖτο. Καὶ αὐτὸς ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ ἠναγκάσθη νὰ λάβῃ ὑπ' ὅψιν τὴν δυσἀρέσκειαν τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ διὰ τῆς συστάσεως τῆς βορείου ἑμοσπονδίας καὶ βραδύτερον τῆς αὐτοκρατορίας τῆς Γερμανίας. Ὑμεῖς δὲ κύριοι, (εἶπεν ἀπευθυνόμενος εἰς τὴν δεξιάν) ἐπαύσατέ ποτε διεγείροντες τὴν δυσἀρέσκειαν, ὅτε ἐπιδιώκετε τὴν ἐπὶ τῶν σιτηρῶν καὶ κτηνῶν ἀποκατάστασιν τελῶν; Δὲν δυστηρεστήσατε ἅπαντα τὸν γερμανικὸν λαόν, ὅπως κατορθώσητε τὴν πραγματοποίησιν τῶν ὑμετέρων πόθων; Νομίζετε ὅτι μόνη ἡ ἡμετέρα ταραχὴ εἶναι κακὴ, ἐπειδὴ δὲν συμφέρει εἰς ὑμᾶς.

Εἰς τί ὀρεῖλεται τὸ ὑπὸ συζήτησιν τοῦτο νομοσχέδιον, εἰ μὴ εἰς τὴν κοινωνικὴν δημοκρατίαν; Ἐξενεπτόχωμέντι πλέον, θὰ ὀφείλεται καὶ αὐτὸ εἰς τὴν κοινωνικὴν δημοκρατίαν (Γέλως).

ταῦτο τοῦτο καὶ τοῦ χωρίου Κέ-αν-Βρῆ, οὐχὶ δὲ μακρὰν δασὼν ἀρκούντως πλουσίαν εἰς θηράματα.

Ὁ μεταβιβάων εἰς τὴν ἑπαυλιν ἀπὸ Σουστὺ ἐτρέπετο κατ' ἀρχὰς ἐπὶ ἐν καὶ ἡμισυ σχεδὸν χιλιόμετρα λεωφόρον ἐπαρχιακὴν ἄγουσιν εἰς Κέ, ἔπειτα δὲ κάμπτων πρὸς τὰ δεξιὰ εἰσῆρχετο εἰς δημοτικὴν ὁδὸν διασχίζουσαν γαίαν ἀκαλλιεργήτους, συνδεδράδας τινὰς καὶ φυτείας.

Οἱ νυκτερινοὶ ἡμῶν ὁδοιπόροι εἶχον μόλις διανύσει τριακόσια μέτρα τῆς λεωφόρου, ὅτε ὁ καιρὸς μετεβλήθη εἰς καταιγίδα, ἥτις ἐξερράγη ἐν ἀπάσῃ τῇ σφοδρότητι αὐτῆς.

Ἐπὶ τινὰ λεπτὰ οἱ δύο ἄνδρες καὶ ἡ Βεροικὴ μόνον μετὰ μεγάλης δυσκολίας κατάρθωσαν νὰ σταθῶσιν ὀρθοὶ καὶ νὰ ἀντιστῶσιν εἰς τὴν μανίαν τοῦ ἀνέμου.

— Ποτὲ δὲν θὰ φθάσωμεν, ἐφιθύρυσεν ὁ νεώκορος.

Ὁ ἱερεὺς ἀκούσας ὑπέλαβε·

— Καὶ ὅμως θὰ φθάσωμεν, διότι ἀνάγκη εἶναι νὰ φθάσωμεν. Ἄς ἀγωνισθῶμεν μεθ' ἡμᾶς οὐδὲν δύναμει ἡμῶν ὁ Θεὸς θὰ μᾶς βοηθήσῃ.

Καὶ εὐθὺς διδούς τὸ παράδειγμα τοῦ ἀγῶνος, ἔκυψε θέλων νὰ ἐλαττώσῃ τὴν εἰς τὰς προσβολὰς τῆς λαίλαπος ἐκτεθειμένην ἔκτασιν τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ κατάρθωσε νὰ προχωρήσῃ, εἰ καὶ μετ' ἄκρας βραδύτητος.

Οἱ συνοδοὶ ἠκολούθησαν αὐτόν.

Ὁ φανὸς ἐτάλαντοῦτο ἐν ταῖς χερσὶ τῆς Βεροικῆς.

— Ἄν κανένα φύσημα τοῦ ἀνέμου ἔλθῃ καὶ τὸ σῶσῃ, εἶπε, δὲν θὰ βλέπωμεν οὔτε τὸ πόδι μας διὰ νὰ προχωρήσωμεν νὰ τὸ ἀνάψω-

95,653,741
τὴν ὑπερβολὴν

σωτοι τῶν
 ἱκτύρου, οἱ
 νοθετικῶ
 παίαν, οἱ δὲ
 λαοῦ ἐν τοῖς
 συλλαλητη
 ὦν τὰ ψηφ

καὶ τὸ μέτρο
μέτρος ἐστὶ
κατὰ 50, 01
γίνασθαι, οὐδὲ
τιλίναν, ὑφ' ἧς

△ Y

1811

ἰν' ὀφθάλμῳ
 τοῦ ἡγῶντος
 δεξιᾶς

1. 5x2. 5x2. 5x2.
 1. 5x2. 5x2. 5x2.
 1. 5x2. 5x2. 5x2.

707
 708
 709
 710

505
-1272
-2722
-1022

I, $\pi\delta\epsilon\alpha$
I, $\eta\alpha\delta\epsilon\alpha$

-ω-
 -ελ-
 -χς

xx. τ
δ' οὐκ
θεῖω

λκί-
νίον
μχ-

$$\delta \equiv \pi$$

1500,
10 11.
02 01

ἔχοντες
τῆς
Θείας

οὐκ ἔστιν
βίβλος.
συμβα-
ρὸν δὲ α.

κατὰ
ἀρχαίαν
συνήθειαν

50715
U.A.

αποδ
κεν

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Παλλάδας)

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΜΕΡΗΣΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠΙΛ. Κ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ.

Κων/πόλεως—ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 19 ΜΑΪΟΥ 1889—(31 ΜΕΣΟΥ)

ΑΡΙΘΜΟΣ 584

ευκολώτερον. Τοῦτο ἀρκεῖ ὅπως ἐξάρη τὴν προ-
μερὴν πραγματικότητά τῆς παρούσης καταστά-
σεως. Ἀκολουθῶν, ἐξετάζουσα τὰς ὑπὸ τοῦ κ.
Κρίστη γεννομένης ὁδηγήσεις ἐν τῷ κοινοβουλευ-
τικῷ δέσπῳ τοῦ σαββάτου, ἐν ᾧ, ὡς ἐγράψαμεν,
εἶχε προσκληθῇ ὑπὸ ἀντιπροσωπείας τοῦ κοινο-
βουλίου, θεωρεῖ αὐτὰς εἰρηκτικές. Ἀφρονούμεν,
λέγει τὸ συντηρητικὸν ὄργανον, οὐδὲς δύναται
νὰ ὑποπτευθῇ ὅτι ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ἰταλία
ἐπιθυμοῦσι σύγκρουσιν. Εἰσὶν ἰσχυροὶ καὶ ἡνω-
μένοι καὶ ἔχουσιν τὴν πρῶτην νὰ διατελέσῃσι
τοιαῦται. Ἰσως εἶναι καλὸν νὰ καθιστῶσι τὸ γε-
γονός τοῦτο γνωστὸν εἰς τὴν Εὐρώπῃν οὐχί το-
σοῦτον συχνά. Διαμαρτυροῦνται ὀλίγον θορυβώδως
καὶ πολλὴ συχνά.

Κατωτέρω ἡ αὐτὴ ἐφημερίδα παρατηρεῖ ὅτι ὁ
κ. Κρίστης ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ ὅτι ἡ Ἰταλία οὐ-
δὲν θὰ κερδήσῃ ἐκ καταστροφῆς τὴν Γαλλίαν
διαρκῆ καὶ ἀμείλικτον ἐχθρὸν. Ἐκτός ἐκ τῶν ἰτα-
λῶν ὑπουργῶν, προσθέτει ἡ «Σημια», φρονῇ ὅτι
ἐπέστη ἡ ὥρα ὅπως διακωνισθῇσι διὰ τοῦ ἱε-
ρους αἱ ἀνταρκαίαι τῶν δύο χωρῶν καὶ ἐξ ἡ-
πειροῦσιν ὅτι ἡ Γερμανία θὰ εἶναι ἐν τῇ δοκιμα-
σίᾳ ταύτῃ παραπληρώως τῆς Ἰταλίας.

Ὁ Λονδίνος «Χρόνος» ἐκπληρᾷ διὰ τὴν
συγκρίσιν, ἣν ἠσθάνθησαν ἐν Γαλλίᾳ ἐκ τῆς εἰ-
δήσεως περὶ τῆς ἐπισκέψεως εἰς Στρασβούργον τοῦ
βασιλέως Οὐμβέρτου. Ἀπὸ τὴν ἐπομὴν τοῦ αἰ-
σθηματος, λέγει ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερίδα, εἶναι ἀνω-
ρελὲς νὰ ἀντιπαρασθῇ ἄλλως ὅμως δύναται τις νὰ
ἐρωτήσῃ: τί δύναται νὰ πᾶν ἡ Γαλλία, ἐάν ὁ
βασιλεὺς Οὐμβέρτος μεταβῇ ἡ μὴ μεταβῇ εἰς
Στρασβούργον; Εἶναι ἀδιαφιλονεικῆτον ὅτι ὁ αὐ-
τοκράτωρ τῆς Γερμανίας εἶναι κάτοχος τοῦ
Στρασβούργου. Τοῦτο αὐτὸς ἔχοντος, ἀδιακρίτως
εἶναι ἐάν δεικνύει τὴν πόλιν ταύτην εἰς τὸν ἕνα
αὐτοῦ, ἢ προτίμηται αὐτὸν εἰς τὰ ἴδια δι' ἄλλης
δοῦς.

Ὁ «Νέος Χρόνος» τῆς Πετρούπολεως ἀποκρούει
ἐντόνως τὴν ὑπόθεσιν ὅτι ἡ συνέλευσις τοῦ αὐτο-
κράτορος Γουλιέλμου καὶ τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου
δύναται νὰ εἶναι σπουδαίοντα καὶ οἰανότιπote
συνέπειαν διὰ τὴν μέλλουσαν πορείαν τῶν πολι-
τικῶν πραγμάτων τῆς Εὐρώπης.

Ἱταλογερμανικὴ συνθήκη.—Αἱ «Τελευταῖαι
Εἰδήσεις τοῦ Μονάχου» διαβεβαιῶσιν ὅτι ἡ ἰτα-
λογερμανικὴ συνθήκη παρατεθῇ μέχρι τοῦ 1900.
Γαλλία καὶ Ἰταλία.—Ὁ γάλλος ὑπουργὸς
τῶν ἐξωτερικῶν κ. Σπύλλερ ἐβόλην τῇ πρώτῃ τῆς
παραδούσης τρίτης τὸν ἐν Παρίσιος: προσβύτην
τῆς Ἰταλίας στρατηγὸν Μεναβίαν, ὅστις διεβε-
βαίωσε τὸν γάλλον ὑπουργὸν ὅτι ὁ βασιλεὺς Οὐμ-
βέρτος καὶ ὁ πρίγκιψ τῆς Νεαπόλεως οὐδέποτε
ἔσονται τὴν πρῶτην νὰ συνδεθῶσιν εἰς Στρα-
σβούργον τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον.

Ὁ βουλευτὴς τῶν Μεδιολάνων κ. Καβαλότης,
ἐπέμψεν εἰς τὸν κ. Σονδέρν, διευθυντὴν τοῦ ἐν
Παρίσιος ἰταλικοῦ θεάτρου, τὸ ἐπόμενον τηλεγρά-
φημα:

Πρώτῃ 26 Μαΐου

Ἐπειδὴ ἡ εἰδήσις τοῦ ταπεινοῦ τοῦ βασιλέως
Οὐμβέρτου εἰς Στρασβούργον διὰ ἧτο ἐγκλημα
προκλήσεως εἰς τὰ αἰσθήματα τοῦ ἰταλικοῦ ἔθνους,

ὅπερ σήμερον ὑπὲρ ποτε ἐπιθυμῶ νὰ βιώσῃ ἐν εἰ-
λικρινείᾳ καὶ ἐγκαρδίᾳ φίλῃ μετὰ τῆς Γαλλίας,
οὐδεὶς ἐνταῦθα νομίζει αὐτὴν ἀληθῆ καὶ σοφάρην.

ΧΡΟΝΙΚΑ.—Προεδρασια καὶ παρασημο-
φορίας.—Εἰς τὴν Α. Ε. τὸν πρῶτον ἐπὶ τῆς
δικαιοσύνης ὑπουργὸν καὶ γαμβρὸν τῆς Α. Α. Μ.
τοῦ Σουλτάνου Μαχμούτ πασᾶν ἀπενεμήθη τὸ
παράσημον Μετζίδη ἀδαμαντοκόλλητον.

Εἰς τὴν Α. Ε. τὸν διοικητὴν Ἀδύαν Σουσουρή
πασᾶν ἀπενεμήθη τὸ παράσημον Μετζίδη πρῶ-
της τάξεως.

Εἰς τὸν λογιστὴν Χεκιάρης Σαλήχ βέην ἀπε-
νεμήθη ὁ δεύτερος βαθμὸς τῆς αὐτῆς τάξεως.

Εἰς τὸν Σιμὼν βέην ἀδελφὸν τοῦ ἀργιτέκτονος
Σερκί βέην ἀπενεμήθη ὁ δεύτερος βαθμὸς δευτέρας
τάξεως.

Ἀπὸ τῆς χθὲς ἤρξαντο αἱ παρὰ τοῖς ὀθω-
μανοῖς ἑορταὶ τοῦ Βαϊράμιου αἰνέως θὰ διαρκέ-
σωσιν ἐπὶ τριήμερον. Ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς ταύταις,
μετὰ μεγάλῃς πομπῆς καὶ παραδείξεως ἐτέλεσε
τῇ πρώτῃ τῆς χθὲς τὸ προσκύνημα ἡ Α. Α. Μ. ὁ
Σουλτάνος, ὅστις ἀκολουθῶς μετέβη εἰς τὰ ἀνά-
κτορα τοῦ Δολμά Βαζέ, ἐνθα ἐδέξατο τὰς συγκα-
τηρητοὺς προσφύγας καὶ εὐχὰς πάντων τῶν ὑ-
πουργῶν καὶ τῶν ἀνωτέρων πολιτικῶν, στρατιωτι-
κῶν καὶ θρησκευτικῶν λειτουργῶν τοῦ κράτους
καὶ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ αὐτοῦ οἴκου, ὡς ἐπίσης
καὶ τὰς τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν καὶ πολλῶν
ἐπιστῶν ἡνίων.

Χθὲς ἐπίσης, μετὰ μεσημβρίας, οἱ πρῶτοι διε-
μνηστὲς τῶν ἐνταῦθα ἑνῶν πρεσβειῶν, μεταβάντες
εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Πλάζ, καθυπέβαλον τῷ Ἀ-
νκτιν διὰ τοῦ τελευταίου τῶν ἀνακτόρων Μουβρί
πασᾶ τὰς συγχαρητήριους τῶν οἰκείων πρεσβυ-
τῶν προσφύσεις.

Αἱ τουρκικαὶ ἐφημερίδες ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς
τοῦ βαϊράμιου σήμερον καὶ αὔριον δὲν ἐκδίδονται.
Ἡ «Μουρουβέτι» ἐπὶ τριήμερον διακόπτουσα τὴν
ἐκδοσὶν αὐτῆς ἐκδοθήσεται τῇ δευτέρᾳ.

Ἀρκετοὶ ἡ θυγάτηρ τοῦ ἀποδιδόντος ἀλο-
γιστοῦ πρίγκιπος Ἀλὴ πασᾶ μετὰ τῆς ἀλο-
λοῦθας αὐτῆς ἀρμόστῃς δεκαεπὶ πρόσωπα,
ἐγκαταστάσιν εἰς τὸ ἐν Κουρδιστάνει μέγαρον
τοῦ αἰγυπτιοῦ πρίγκιπος Χαλὴμ πασᾶ.

Κατὰ τὴν «Γαρχή» ὁ μυσταφίης Τζα-
νίκ Ὀσμὰν πασᾶς κατὰ τὴν ἐλλειψὶν ἀπο-
προσέτις διοικητικῶν μεγάρων, χωρὶς νὰ ἐπιβάρυ-
νῃ οὐδὲν ὅτε τὰ οικονομικὰ τοῦ κράτους, ὅτε
ἡ βαλάντια τῶν πολιτῶν, διὰ τῆς πωλήσεως
ἀδυσήτων τινῶν οἰκοπέδων, ἀρωγῇ καὶ ἀπορῶσι
τοῦ τε διοικητικοῦ καὶ τοῦ δημοκρατικοῦ συμβου-
λίου κατέσθην ν' ἀναικονομικῶς μέγαρον ἐξ ἐξ-
ουθεν ὅτε δὲν δαπανῶν συγκεῖμενον, διὰ τὴν
δυσαν ἐπιπλῶσιν τοῦ ὅποιου ἀρκετοὶ ἐνταῦθα ὁ
διευθυντὴς τοῦ ἐκδορίου τῆς ρηθίστης ὑποδοχῆ-
σεως Χαλὴμ βέης, ὅστις χθὲς ἐφάρωσε δι' Ἀμ-
σὺν τὰ ἀναγκαῖα ἐπιπλά.

Μετὰ λύτης μακρόννομεν ὅτι βαρὺς ἀσθε-
νεὶ ὁ υἱὸς τοῦ νομάρχου Ἀγκύρας Ἀδελφὸν πασᾶ.

καὶ τὴν οὐσίαν ἀπασαν εἰς τὸ ἔθνος ἀφιε-
ρώσας καὶ διότι ἰδρύθη, οὐχὶ βεβαίως πρὸς
κερδοσκοπίαν, ἀλλὰ πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν
διὰ μεγάλων χρηματικῶν χορηγιῶν τοῦ ἰ-
δρυτοῦ. Αὐτοὶ οἱ δύο λόγοι ἀποτελοῦσι τὸ
ἐθνικὸν τοῦ Ζαππεῖου καὶ οὐδὲν ἔπαιον.
Ἔπεται ὅτι τὸ Ζαππεῖον ὑπῆρξεν ἐθνικόν,
οὐχὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐξέμειν τοῦ
συμβουλίου τοῦ Ζαππεῖου ἐκλέγονται ὑπὸ
τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς πρῶ-
της ἡμέρας τῆς ἰδρύσεως τοῦ ἀνωτέρου
τοῦτου παρθεναγωγείου, καὶ κατὰ φυσικὴν
λογὴν ἔπεται ὅτι ἐκ τῶν Κωνσταντι-
νῶν Ζάππας ἀνελήμβανε τὰ δικαιώματα
τῆς ἐκλογῆς, ἀπερ προσωρινῶς μετεβίβασε,
καὶ ἐπανήρξατο εἰς τὸ statu quo ante,
τὸ Ζαππεῖον θὰ ἐξηκολούθει νὰ ἦναι ἐ-
θνικόν, ὅπως θὰ ἦναι πάντοτε. Καὶ ὅμως ὁ
«Νεολόγος» προχθὲς εἶχε τὸ θάρρος ἐν
μέσῃ Κωνσταντινουπόλει νὰ κηρύξῃ ὅτι
ἐκ τῶν Ζάππας ἐπεκτείνεται τοιοῦτόν τι θὰ
ἦτο ἐν ἄλλαις λέξεσιν (διότι αὐτὴ ἦτο ἡ
ἀλήθεια ἐννοία τῆς φράσεως) θὰ ἦτο. . .
ἐθνικιστὴς!!! . . . Καὶ τὴν ὑπεράσπισιν
τῶν ἐθνικῶν δικαιῶν κατὰ τὸ ἐθνικιστικόν,
τοῦ ἔχοντος ὅμως τὴν γενικὴν εὐγνωμοσύ-
νην καὶ τοῦ ἀξιοθενοῦτος παρ' ἀπαντος τοῦ
ἔθνους τιμῶν ἡγεμονικῶν, ἀνέλαβε γε-
ναίως ὁ «Νεολόγος». Δρέψατε δὲ φανερὰ καὶ
στεφανώσατε τὸν χρυσέναν αὐτοκλήτον τῶν
ἐθνικῶν δικαίων ὑπερασπιστὴν!

Τὸ Ζαππεῖον λοιπὸν ὑπῆρξεν ἀπὸ τῆς
πρώτης τῆς ἰδρύσεώς του ἡμέρας ἐθνικόν,
ἰδοὺ δὲ τί συνέβη κατὰ τὸ 1881. Ὁ με-
γαλάνυμος ἰδρυτὴς, ὅστις κατὰ τὴν φρά-
σιν τοῦ σιγίλλιδος πατριαρχικοῦ γράμ-
ματος (φράσιν ρητῶς ἀποδεικνύουσαν τὸν
ἐθνικὸν χαρακτῆρα τοῦ Ζαππεῖου ἀπὸ τῆς
πρώτης ἡμέρας τῆς ἰδρύσεώς του), φράσιν
πολυστήμαντον, ἔχουσιν ὡς ἐξῆς: «Ὁ γὰρ
ἐν Βροσθενίᾳ κατὰ τὴν Ρουμανίαν διατε-
λῶν εὐγενέστατος καὶ ἡμέτερος κατὰ
πνεῦμα υἱὸς λίαν ἀγαπητὸς Κωνσταντίνος
Ζάππας, μιμουμένης τὸν ἄριστον καὶ συ-
νετόν τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου οἰκονο-
μον καὶ τὸ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐμπιστευ-
θὲν αὐτῷ τέλλαντον πολλὰπλασιασάρι
προθέμενος τῇ μετοχετεύσει τῶν ζω-
ρῶν τῆς παιδείας νυμμάτων εἰς τὴν δι-
ψῶσαν ὁμογενὴ νεολαίαν, συνέστησε πρό-
τιμων ἐτῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὴν
συνοικίαν Σταυροδρομίου κεντρικὸν παρθενα-
γωγεῖον πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν ὀρθοδόξων
κορασίων καὶ τοῦτο τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ τιμήσας
ἐπινομήσας, ἰδίους τε συντηρῶν ἀναλώμασιν,
ἐν οἷφ' ἐτησίως ὑπ' αὐτοῦ μισθουμένων», ὁ
μεγαλάνυμος, λέγουμεν, ἰδρυτὴς, ὁ ἀπὸ τοῦ
1875 τοιοῦτον ἐθνικὸν ἰδρυμα εἰδρυμα, κατὰ
τὴν φράσιν πάλιν αὐτὴν τοῦ σιγίλλου,
«ποδοῦν καὶ διανοοῦμενος συμπληρῶσαι καὶ
δικαιῶσαι τὸ ἀγαθὸν δι' ἀνεγέρσεως ἐκ
βάθρων εὐρυχωρῶν οἰκοδομημάτων ἐν τόπῳ
καταλλήλῳ», ἀπηυθύνθη πρὸς τὰ πατριαρ-
χεῖα καὶ ἀνεκρινόμενον τὸν θεῖον καὶ
κοινοφελῆ τοῦτον σκοπὸν, ὁ δὲ οἰκουμένικος
πατριάρχης, κατὰ τὴν φράσιν πάλιν τοῦ
σιγίλλου, «Χρεὼν ἀπάντων ἡγήσατο ἱερώ-
τερον ἢ μόνον τὴν ἀγαθὴν τοῦ φιλογενούς ἀν-
δρὸς προῖον ἀσμενος ἀποδέξασθαι, ἀλλὰ καὶ
τὸ θεῖον αὐτοῦ ἔργον ἀναρρίψαι πρὸς
τὴν τελείαν τοῦ ἔργου ἐξάντισιν». Ἐκ τῶν
στοργικῶν, ρητῶν, σαφῶν τούτων φράσεων
τοῦ σιγίλλιδος πατριαρχικοῦ γράμματος
προδήλως ἐξάγεται ὅτι τὸ Ζαππεῖον ὑπῆρξεν
ἐθνικὸν ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἰδρύ-
σεώς του, καὶ ὅτι τὸ οἰκουμένικον πατριαρ-
χεῖον συμμετέσχε, συνεπέειχ τῆς ἀνακοινώ-
σεως τοῦ ἰδρυτοῦ, μόνον πρὸς ἀναρρίψιν
τοῦ πόθου καὶ ἐξάντισιν τοῦ ἔργου, διότι κα-
θῆκον τὸ οἰκουμένικον πατριαρχεῖον εἶ-
ναι, καθὼς λέγει ἐν τῇ ἀρχῇ τὸ σιγί-
λλου, «τὰς προσαγομένους αἰτήσεις τῶν εὐ-
σεβῶν, ὅσαι μέλιστα εἰς κοινὴν συντελοῦσιν
ὠφέλειαν, οἷα ἐστὶν ὁ φωτισμός καὶ ἡ ἀνά-
ψυξις ἐν παιδείᾳ καὶ νοουσιεῖα Κυρίου τῆς
ὀρθοδόξου νεολαίας ἡμῶν, οὐχ ὅπως εὐμένως
ἀποδέχεται ἡ καθ' ἡμᾶς Μεγάλη τοῦ Χρι-
στοῦ Ἐκκλησία, ἀλλὰ καὶ ἐπιρρύνει
καὶ ἐπικυρώσας ἀξίῳ». Ἦτο λοιπὸν λίαν
φυσικὸν ὅτι ὁ Κωνσταντίνος Ζάππας ἀπηυ-
θύνθη εἰς τὸ οἰκουμένικον πατριαρχεῖον ἀν-
τακρινόμενος τὴν σπουδαίαν αὐτοῦ ἀπόφασιν,
τὸ δὲ οἰκουμένικον πατριαρχεῖον, ὅπερ εἶναι
ἡ ἐπίσημος ἡμῶν ἀρχή, ἡ διατελοῦσα εἰς ἀ-
μέσους μετὰ τῆς πολιτείας σχέσεις, ἐξήτησε
παρὰ τῆς Αὐτ. κυβερνήσεως ἀδειαν ἵνα κτι-
σθῇ τὸ οἰκοδόμημα ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς
Ἀγίας Τριάδος, κτήματος τῶν Ἑθν. Φιλαν.
καταστημάτων. Οὕτω λοιπὸν διότι τὸ γή-
πεδον ἀνῆκεν εἰς τὰ ἐθνικὰ καταστήματα,
οὕτε διότι ἡ ζητηθεῖσα ἀδεία ἐδόθη εἰς τὸ
οἰκουμένικον πατριαρχεῖον ἦτο δυνατόν νὰ
φραντασθῇ καὶ ὁ μέλλον φραντασιόπληκτος
δὲ δικαιούται εἰς τὸ μετέπειτα νὰ διαφι-
λοποιῇ τὰ δικαιώματα τοῦ ἰδρυτοῦ. Διὰ τὸ
ὅτι Ζάππας ἀπεφάσισε νὰ κτίσῃ τὸ οἰκοδό-
μημα τὸν ἐν τῷ περιβόλῳ ἐκείνῳ; Διὰ νὰ
παράσχωρ καὶ μὴν ἔτι ὠφέλειαν εἰς ἕτερα
ἐθνικὰ καθιδρύματα. Τοῦτο δὲ καταφα-
ίνεται καὶ εἶναι πανθομολογούμενον, ἐάν
σκαρβῇ τις διὰ τὴν ἀποφασίαν νὰ δαπα-
νήσῃ 36 χιλιάδας λίρων ὀθωμανικῶν, ἡδύ-
νατον νὰ δαπανήσῃ 3 εἰς 4 ἄλλας πρὸς ἀ-
γορὰν γηπέδου, τοσοῦτον μᾶλλον, ὅσην ἀπέ-
ναντι ἀκριβῶς τοῦ περιβόλου ὅπου ἐκτίσθη
τὸ Ζαππεῖον ὑπάρχει ὁ κήπος τοῦ Χαλὴλ
πασᾶ, ὅστις 5 ἡνιοχὸν ἐκείνην ἐπωλεῖτο
ἀντὶ 4 εἰς 5 χιλιάδων λίρων, τόπος πολὺ
καταλλήλοτος καὶ ἐφ' οὗ θὰ ἐστοίχιζε
πάντως ὀλιγώτερον τοῦ ὅσον ἐστοίχιζεν
ἐπὶ τοῦ ἀνωμάλου σκαλῶν τριγώνου τῆς
ἀγίας Τριάδος. Ἀλλ' ὁ ἐξοχος ἀνὴρ ἐθνι-
κὴν ὠφέλειαν ἐπὶ τῶν ἐσπερῶν ἐσκέφθη ὅτι ὁ πε-
ρίβολος τῆς ἀγίας Τριάδος ἀδύνατον ἦν νὰ
χρησιμοποιοῖται δι' ἄλλο τι καὶ ὅτι κτίζων
ἐκεῖ τὸ οἰκοδόμημα αὐτοῦ, θὰ παρεῖχε, λό-
γῳ μισθώσεως τῆς ἐθνικῆς ἐκείνης γῆς,

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Ἐν τοῖς Χρονικοῖς Γρ. 10 ὁ στίχος.
Ἐν τῇ Γ' σελίδι » 5
Ἐν τῇ Δ' » » 2

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἀποστελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον εἰς τὴν Διευθυνσιν

Αἱ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ
προπληροῦνται εἰς χρυσᾷ νομίσματι.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται παρὰδ. 20.

ΤΟ ΖΑΠΠΕΙΑΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ἐν κοινωνίαις, ἐν αἷς ὡς ἐκ τῶν περιστά-
σεων καὶ τῆς ἰδιότητος αὐτῶν θέσεως ἐλ-
λείπει καθ' ὅλην καὶ ἡ περὶ μεγάλαις τε
ἀσχυρίαις, τὰ δὲ κοινοτικὰ ζητήματα μεγε-
θύνονται ἐν τῇ φαντασίᾳ καὶ ἀναβιβάζον-
ται εἰς περιωπὴν ἐξῆς σπουδαίων γεγο-
νῶτων, ἀπερ ὀφείλουσι νὰ προκλήσῃσι τὴν
σύντονον πάντων μέριμναν, εἶναι πρόδηλον
ὅτι περὶ ταῦτα ἀναπτύσσεται ὁ προσωπικὸς
καὶ κομματικὸς ἀνταγωνισμός, ὅταν μάλι-
στα τὰ πᾶν ἀναρριζῶνται ὑπὸ ἐντέχνων
κερδοσκοπῶν, ἐπιδικιώντων τὴν ἐκ τῆς
διαιρέσεως ἰσχυρῶν τινῶν προσώπων προα-
γωγὴν αὐτῶν. Ἡ κοινωνία ἡ ὁμογενὴς τῆς
Κωνσταντινουπόλεως, ὅρουσα τὸν φυσικὸν
ἐκείνων ὄργανον τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, ὅς-
τις ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ὑπῆρξεν
ἀδιάπτωτος ἐν ταῖς ποικίλαις ἀνελίξεσι
τοῦ ἐθνικοῦ βίου, περισσευομένη δὲ ἐν στε-
νωτάτῳ χώρῳ, ἐπασχολεῖται ὡς ἐπὶ τὸ
πλεῖστον ὑπὸ μικρῶν ζητημάτων, ἀτινα
ὅμως εἰσὶ δι' αὐτὴν ἐκ τῶν πρωτεύοντων
ἀφοῦ ὀφίσταται ἔλλειψις σπουδαιοτέρων.
Καὶ ὅντως, ἐκτός τῶν πατριαρχικῶν καλου-
μένων ζητημάτων, ἀτινα εἰσὶν ὁμολογοῦμέ-
νων καὶ τὰ δι' ἡμᾶς σπουδαιοτέρα, διότι
ἀπορροῦσιν ἐκ τοῦ ἡμετέρου πολιτικοῦ
καθεστῶτος καὶ τείνουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
εἰς τὴν τοιαύτην ἡ τοιαύτην διεξαγωγὴν
τῶν ἐθνικῶν πραγμάτων, πάντα τὰ λοιπὰ
ἐπυσιώδη κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἡττόν εἰσιν
καὶ περιστρέφονται εἰς κοινοτικὰ καὶ σχο-
λειακὰς ἐρίδας μερικοῦ χαρακτῆρος ἢ εἰς
διενέξεις τῶν ἐπιτοπιῶν ἐκκλησιαστικῶν ἢ
ἐκπαιδευτικῶν ἀρχῶν. Τοῦτο ἐνεκαί ζητή-
ματα, ἀπερ εἰς ἄλλας κοινωνίας ἤθελον διέλ-
θαι ἀπαράτηρα, παρ' ἡμῖν ἀναβιβάζον-
ται εἰς ὕψος ἱστορικῶν γεγονότων, περιπλέ-
κονται δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μετὰ τῶν
προσωπικῶν, ὥστε δυσχερὲς ἀποβάνει ὁ με-
ρισμός αὐτῶν καὶ συνταρτάτουσι πάντας
καὶ πάντα, ἐν ᾧ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲν εἶ-
ναι σπουδαιοτέρα τρικυμίας τινὲς ἐν ποτη-
ρίῳ ὕδατος. Τὸν κρατούσαντα τοῦτον γενικὸν
νόμον δὲν διεξέφυγε δυστυχῶς τὸ Ζαππεῖον
παρθεναγωγεῖον, ὅπερ πρὸ δεκατεσσάρων
ἐτῶν ἰδρύσεν εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν ὁ με-
γαλάνυμος Κωνσταντίνος Ζάππας, μεγί-
στην πληρώσας ἐθνικὴν ἀνάγκην. Τὸ γε-
νικὸν ὅμως τοῦτο ἔργον ὅμως ἐξῆλθεν ἡμῶν
πολίτου, κατὰ φυσικὸν λόγον ἀνατεθεῖν εἰς
τὴν ἐποπτεῖαν προσώπων ἐκ τῆς ἡμέ-
τερας πόλεως, τῶν γενικῶν ἡκολούθη-
σε ροῦν καὶ ἀπέτελεσε τὸν σκοπὸν
καθ' οὗ ἐβλάλλοντο αἱ προσωπικαὶ ἀντιπά-
θειαι καὶ αἱ ἐρίδες τῶν ἡμετέρων μερίδων.
Ἐνόςφ' ὅμως τὰ πράγματα εὐρίσκοντο εἰς
τὸ σημεῖον τοῦτο, τὸ πολὺ δημόσιον ἱστατο
ἀπαθείς καὶ αἱ ἐκάστοτε ὑπεργερόμεναι συ-
ζητήσεις συνεκίνουν μὲν ὀρισμαμένους τινὰς
τάξεις ἀνθρώπων, δὲν ἡδυνάτουν ὅμως νὰ
ἐφελκυσσῇ καὶ τὴν γενικὴν τῆς κοινω-
νίας προσοχὴν. Σήμερον ὅμως ἄλλως ἔχου-
σι τὰ πράγματα. Σήμερον τὸ ζήτημα δὲν
εἶναι μικρόν, δὲν εἶναι ἐπυσιώδης· εἶναι
ζήτημα, ὅπερ εἰς πᾶσαν κοινωνίαν, ἔστω καὶ
τὴν μεγίστην, ἤθελε προκαλεῖται γενικὴν συζή-
τησιν, ἐάν ἦτο ποτε δυνατόν ἐν τοιαύτῃ τινὶ
κοινωνίᾳ νὰ ἐμφανισθῶσιν ἄνθρωποι τόσφ'
ἐμπαιθεῖς ὥστε ἐνεκαί προσωπικῶν τινῶν λό-
γων νὰ καταστρατηγῇ τοῦ νόμου, νὰ

καταπατήσῃσι τὰς ἠθικάς περὶ εὐγνωμο-
σύνης ἀρχὰς νὰ διαστρέψῃσι ἐπίσημα ἔγ-
γραφα καὶ τοιαῦτα ν' ἀρνηθῶσι φυσικὰ τε
καὶ νομικὰ δικαιώματα εἰς ἄνδρα ἔχοντα,
εἰς εὐεργετὴν ἐθνικόν, εἰς μέγαν αὐτῶν πο-
λίτην. Περὶ τοῦτου ἀκριβῶς πρόκειται καὶ
τὸ ζήτημα δὲν εἶναι μικρόν, δὲν εἶναι ἐ-
πυσιώδης. Εἶναι ζήτημα ἠθικόν, εἶναι ζή-
τημα τάξεως, εἶναι ζήτημα δικαίου. Διότι,
ὅταν ἐν τινὶ κοινωνίᾳ τὸ αἰσθημα τῆς εὐ-
γνωμοσύνης ἀρ' ἐνὸς καταπνίγεται ἐκ τοῦ
θυροῦ τῶν προσωπικῶν παθῶν, ἀρ' ἐτέρου
δὲ τὸ δικαίον παρορᾶται, ἐγκαταλείπονται
διὰ τὰ πάντα εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐμπειρίαν
ἀνθρώπων τινῶν, ἢ ἐκ τούτου προκαλου-
μένη κατὰστασις ἀποτελεῖ ἐθνικὴν κρίσιν,
ἥς τὰς συνέπειας δέον νὰ σκεφθῶσι πάν-
τες οἱ μὴ ἀνεγόμενοι ἵνα τοιαύτη κηλὶς ἐγ-
κολοφῇ δωρεάν ἐν ταῖς ἐσλαῖς τοῦ ἐθνικοῦ
αὐτῶν βίου. Καὶ εἶναι παρήγορον σημεῖον
ὅτι ἀπὸ τῆς προχθὲς, ἀρ' ἦς δηλονότι ἡμέ-
ρας ἐθέμεθα τὸ ζήτημα ἐν τῇ πραγματικῇ
αὐτοῦ θέσει, ἐξ ἧς τόσφ' ταχέως εἶχεν ἐκ-
τροχισθῇ, ἀπὸ τῆς προχθὲς ἡ τοῦ δημο-
σιοῦ ἀγανάκτησις ἐκουρῶσθαι, διότι πάντες
ἐνόησαν περὶ τίνος πρόκειται, διότι πᾶν-
τες ἐνόησαν ὅποια ρυτίδες ἐμπαθείας
ἐντέχνως ἀπεκρύβοντο διὰ τοῦ ψυμφυλίου
τῶν πομπωδῶν λέξεων γελοίας αἰσθηματι-
κότητος. Ἐν τοῖς τοῖς πληρεστέροις τις καὶ
μᾶλλον σαφὴς ἐκθεσις τῶν πραγμάτων δὲν
εἶναι ἀσκοπός.

Ὅτε πρὸ δεκατεσσάρων ἐτῶν Κωνσταν-
τίνος Ζάππας ἰδρύσεν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πό-
λει τὸ Ζαππεῖον, σύμπασα ἡ ἡμετέρα κοι-
νωνία

λον τὸ ὠσάνν, συμμετεῖχον μάλιστα τῆς τοιαύτης τῶν πραγμάτων διατάξεως, καὶ οὐδὲ ἐσέπτετο νὰ εἴπῃ: διατὶ τίθησιν ὑπὸ ἀρεσιν τὴν δωρεάν ταύτην ὁ Ζάππας, διατὶ δὲν μὲς παρέχει ἀπολύτως τὴν ἄδειαν νὰ διευθύνωμεν τὸ κατὰστημά του ἡμεῖς ὡς θέλομεν. Δὲν βλέπομεν λοιπὸν πῶς ἐπιτρέπεται νὰ ἀναφερόνται ὡς παραδείγματα τὰ τοῦ Ἀρσакεῖου καὶ Βαρβακείου ἐν ἑθνοῖς, ἀφοῦ μάλιστα δὲν πρόκειται σήμερον νὰ συζητηθῇ ἡ καλὴ θέλησις τοῦ Κ. Ζάππα, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ ἐκτελεσθῇ ὁ νόμος. Ὁ Ζάππας ἔκκαμε χιλιάς δωρεὰς εἰς τὸ ἔθνος, ὁ Ζάππας ἀπέρισε δολοχρῆμα ἐκ τῶν εἰς τὸ ἔθνος, ὁ Ζάππας ἐργάζεται ἐν Βροσθενίῳ διὰ τὸ ἔθνος· ἐάν λοιπὸν μεταξὺ τῶν χιλίων δωρεῶν τοῦ ἔθνεον ὑπὸ αἰρεσιν τὴν δωρεάν του πρὸς τὴν κοινότητα Κωνσταντινουπόλεως, αἰρεσιν ἔχουσιν πάλιν σκοπὸν τὴν κοινὴν ὠφέλειαν, τὸ ἐπράξεν διότι ἐσέπτετο, καὶ ἐσέπτετο καλῶς, ὅτι ἀντισμῶν-τερον εἶναι νὰ διευθύνῃ αὐτὸς τὸ κατὰστημά του, ἐνὸς ζῆ, ἀφοῦ μάλιστα καὶ πρόσφατα εἶχε παραδείγματα ὅτι, ὡς ἔχουσιν νῦν τὰ παρ' ἡμῖν, ἡ εἰς τὸ στάδιον τοῦ κομμουνιστικοῦ ρεύματος ἐγκατάλειψις τοιοῦτον κατὰστημάτου ἀποβαίνει κατὰστρεπτικὴ. Ἄλλως τε δὲ δὲν εἶναι τὸ ζήτημα ἐάν ἐπράξεν καλῶς ἢ κακῶς, ὁ «Νεολόγος» δύναται νὰ ἔχῃ τὴν γνώμην του, καὶ τὸ ἔθνος πάλιν τὴν ἰδικήν του τὸ ζήτημα εἶναι ἐάν τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα κυροῦσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ τὰ ἀναφαίρετα, καὶ ἀπεδείχθη ὅτι ρητὰ εἰσι τὰ ἔγγραφα ταῦτα. Θὰ εἴπωσιν ὅμως ὅτι μετὰ τὸ σιγίλλιον ἔρχεται ὁ κανονισμός, καὶ ὁ κανονισμός, ὡς ἔχων νεωτέραν ἡμερομηνίαν, ἔχει πλείονος κύρος. Παραδεχόμεθα πληρέστατα τοῦτο, καθότι μάλιστα ὁ κανονισμός εὐρίσκεται εἰς λογικὴν τάτην σχέσιν πρὸς τὸ σιγίλλιον. Τί ἀναγράφει τὸ Δ' ἄρθρον τοῦ σιγίλλιου; Ἀναγράφει ὅτι καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς λειτουργίας τοῦ Ζαππείου παρθεναγωγείου ἐν τῷ ἀνεγερθεσμένῳ οἰκοδομηματικῇ ἡ διοργάνωσις καὶ διοικήσις τοῦ ἐκπαιδευτηρίου ἔσται ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τοῦ Κωνστ. Ζάππα, μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ θέλουσιν ἰσχύει πρὸς τοῦτο αἱ διατάξεις τῆς διαθήκης αὐτοῦ. Τὸ Δ'. λοιπὸν ἄρθρον παρέχει πλῆρες δικαίωμα εἰς τὸν Κωνσταντῖνον Ζάππαν. Ἐρχεται κατόπιν ὁ κανονισμός ἡ μάλιστα ἔρχεται αὐτὸς οὗτος ὁ Ζάππας καὶ λέγει ἐν τῷ κανονισμῷ «συμφώνως πρὸς τὸ δικαίωμά μου τὸ ὅποιον ἐπικυροῦ τὸ Δ' ἄρθρον τοῦ σιγίλλιου, μεταβιβάζω, ἀλλὰ πρὸς ὁρισμένους καὶ μέχρις ὅτου ἐν δυνάμει διαθέσει ὁριστικώτερον τὰ τοῦ καθιδρύματός μου, μεταβιβάζω εἰς τὸ Μικτὸν Συμβούλιον ἐν μέρος τῶν δικαιωμάτων μου καὶ ἀποφασίζω ἵνα ἐκ τῶν ἐνέα μελῶν τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ζαππείου, τὰ 3 ἐκλέγω ἐγὼ, τὰ δὲ 6 τὸ Μικτὸν Συμβούλιον». Δὲν εἶναι λοιπὸν ὁ κανονισμός ἀνεκτικὸς τοῦ Δ' ἄρθρου τοῦ σιγίλλιου, εἶναι πανηγυρικώτερος ἐπικύρωσις αὐτοῦ· εἶναι ὡς νὰ λέγῃ ὁ Κ. Ζάππας «ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος εἶναι θνητός, δὲν δύναται δὲ αὐτὸς πάντοτε νὰ διευθύνῃ τὰ πράγματά του, θέλω νὰ κἀμὼ ἀπὸ τοῦδε μίαν δοκιμὴν, δοκιμὴν τοῦ νὰ συμπεραλέω, προσωρινῶς ὅμως, καὶ ἄλλως ἐν τῇ διευθύνσει τοῦ κατὰστημάτός μου, καὶ ἀπευθύνωμαι εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς μου ἀρχὰς καὶ ὁρίω ὅπως αὐταὶ ἐκλέγωσι τὰ 6 ἐκ τῶν 9 μελῶν τοῦ συμβουλίου μου». Ὁ αὐτὸς δὲ Ζάππας ἔρχεται τώρα καὶ λέγει: «αἱ, κύριοι, τὴν δοκιμὴν τὴν ἐκδομένην, ἐγὼ δὲ ἐσχημάτισα πλήρη πεποιθὴσιν ἐνταν σὰς ἔδωκα τὸ δικαίωμα τῆς ἀναμείξεως εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ κατὰστημάτός μου, σὰς τὸ ἔδωκα προσωρινῶς, ἕως ὅτου ἀποφασίσω ὁριστικώτερον· ἤθελε λοιπὸν ὁ καὶ καὶ νὰ ἀποφασίσω ὁριστικῶς καὶ νὰ διαθέσω τὰ τοῦ κατὰστημάτός μου ὁριστικῶς. Λοιπὸν σὰς λέγω ὅτι ἐπειδὴ ἀπέφασκα νὰ ἐκδώσω δύο παρθεναγωγεία, Ζάππειον καὶ Παλλὰδιον, μολοῦντι καὶ ἂν δὲν ἀπεφάσισον τοῦτο, πάλιν θὰ ἔλεγον αὐτὸ τὸ ὅποιον σὰς λέγω, ὅτι τὸ δικαίωμά μου, ὅσοι σὰς ἔδωκα προσωρινῶς, τὸ ἀναλαμβάνω, θὰ ἐκλέξω συμβούλιον, θὰ ἐκπονήσω νέον κανονισμόν, τὸν ὅποιον θὰ σὰς ὑποδείξω καὶ τὸν ὅποιον θὰ ἐπικυρώσωμεν τὸ ἔθνος, σὲς καὶ ἐγὼ, καὶ ὅθ' ἔναι ὁ ὁριστικὸς κανονισμός τοῦ Ζαππείου». Λογικώτερον καὶ φαικώτερον τοῦτου δὲν γινώσκωμεν ἡμεῖς. Ἐρωτήσατε ὅλον τὸν κόσμον, ἐρωτήσατε τὸν τραπέζιν, ἐρωτήσατε τὸν ἔμπορον, ἐρωτήσατε τὸν χειρωνακτὰ καὶ ὅλοι αὐτοὶ θὰ σὰς ἀποκριθῶσι μὴ φωνῇ, ἀφοῦ πρῶτον θὰ σὰς προσβλέψωσι βλοσυρῶς διὰ τὴν ἐρώτησιν σας, ὅτι μόνον ἐγκεφαλικὴ τις διατάξις δύναται νὰ δικαιολογήσῃ ἐρώτησιν περὶ τοῦ ποῦ ὠφίσταται τὸ δικαίον. Θὰ σὰς ἀποκριθῶσι ὅτι εἶναι ἐντροπή, ὅτι εἶναι αἰσχύνη, ὅτι εἶναι οὐκ εὐδοκίαν καὶ κατ' ἀρχὴν ἔτι νὰ συζητῇ τις τὰς προθέσεις ἐνὸς τοιοῦτου ἐθνικοῦ ἀνδρός, καὶ ὅτι ἡ ἐντροπή, ἡ αἰσχύνη καὶ τὸ οὐκ εὐδοκίαν τετραπλασιάζονται, ὅταν τίθενται ὑπὸ ἀμφισβήτησιν τὸσον ρητὰ διατάξεις, τὸσον εὐγενεῖς προθέσεις. Θὰ σὰς ἀποκριθῶσι ἀκόμη καὶ κατ' ἄλλο, τὸ ὅποιον ἡμεῖς δὲν σὰς τὸ λέγομεν, ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἀκούετε σὲς οἱ ἴδιοι ψυθυριζόμενον ὅταν περιδιαβάτε εἰς τὰς ὁδοὺς.

Ποῦ λοιπὸν εἰς ταῦτα ὑπάρχει ἡ ἰδέα ὅτι ὁ Ζάππας ἀφαίρει ἀπὸ τῶν καθοστηκῶν ἀρχῶν δικαίωματα; Αὐν ἐκὼν ὑπάρχουσιν τοιαῦτα δικαιώματα, αὐτὸς τὰ ἔδωκε καὶ τὰ ἔδωκε προσωρινῶς· Βον δὲν δὲν τὰ ἀφαίρει διὰ παντός, ἀλλὰ τούαντιον ἵνα τὰ παρὰσχῃ ὁριστικώτερον. Πῶς γνωρίζετε σὲς τί θὰ ἀποφασίσῃ ὁ ἐθνικὸς ἀνὴρ ἀφοῦ ἀναλάβῃ αὐτὸς τὴν ὅλην διοίκησιν; Τίς γνωρίζει ἐάν δὲν σκέπτεται, ἀναλαμβάνων προσωρινῶς τὴν ὅλην αὐτὴν διεύθυνσιν, ἢν εἶχε προσωρινῶς μεταβιβάζει, νὰ παρὰσχῃ ἀκόλουθως εἰς τὰς καθοστηκὰς ἀρχὰς, ἀφοῦ κατὰλλοίστερον αὐτὸς κατὰρίσῃ τὰ τοῦ κατὰστημάτος, πλῆρες δικαίωμα διευθύνσεως; Βλέπετε λοιπὸν ὅτι τὸ ζήτημα δὲν εἶναι ἐνώσεως Ζαππείου καὶ Παλλὰδος· ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι ἐπὶ τοῦ Ζαππείου δικαίωμα τοῦ Κ. Ζάππα, ὅπως ρητῶς μὲν ἀναγράφουσι καὶ συμβόλαια καὶ σιγίλλια καὶ κανονισμοί, ἀρνεῖται δὲ ἐν δημοσιόγραφικῶν ὄργανον τῆς ἡμετέρας πόλεως. Τάχα νομίζετε ὅτι ἐάν δὲν ἐπρόκειτο περὶ ἐνώσεως Ζαππείου καὶ Παλλὰδος, δὲν θὰ ἀπεφάσισεν ὁ Ζάππας ὁριστικῶς τὸν νὰ ἀφαιρῇ τὰ τοῦ καθιδρύματός του; Δὲν ὠφέλει νὰ

σχεθῇ ὅτι μετὰ δαπάνην 2 περίπου εκατομμυρίων, ὕστερον τῆς οἰκοδομῆς τοιούτου κτιρίου, ὕστερον τῶν 1000 λίρῶν τὰς ὁποίας δίδει ἐτησίως διὰ τὰς 25 αὐτοῦ υποτροφίας, ὑπάρχει καὶ ἐν στρογγυλῶν, στρογγυλῶν ἐλλείμματα τὸ ὅποιον πληροῖται ἐτησίως; Αὐτὴ αὕτη ἡ κατὰστασις δὲν τῷ ἐπέβαλλε νὰ σκεφθῇ ὡς ἐξῆς: «Πολλὴ καλὰ, ἔδωκα 2 εκατομμύρια, δίδω 1000 λίρας, πληρῶν ἐλλείμματα, πληρῶν καὶ οἱ πῆστοι τῶν γονέων ὁπωσδήποτε, ὑπάρχει μετ' ὅλα ταῦτα διαρκῶς ἐλλείμματα. Προέρχεται τοῦτο διότι εἶναι πολυτέλεια ἡ ὑπαρξὶς δύο ἀνωτέρων παρθεναγωγείων ἐν Κωνσταντινουπόλει, πότεν τέλος πάντων προέρχεται, νὰ ἴδωμεν, νὰ ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα τοῦτο»; Ἀλλὰ ἀκόμη καὶ ἐν τούτῳ δὲν ἦτο, ἀφοῦ ἀπαξ ὁ κανονισμός εἶναι προσωρινός, ἀφοῦ ἀπαξ προσωρινῶς ἔδωκε τὴν διεύθυνσιν καὶ εἰς ἄλλους, ὅχι μόνον ἐδικαίωτο, ἀλλὰ καὶ ἐπέβαλλε αὐτῷ ὑπὸ τῆς συνέσεως ὅπως ὁριστικώτερον διαθέσῃ τὰ τοῦ κατὰστημάτος του, ὡς ρητῶς ἄλλως τε ἀναγράφει καὶ ὁ κανονισμός. Τὶ ἀναμνίζετε λοιπὸν ἐνώσεις καὶ παρενώσεις Ζαππείου καὶ Παλλὰδος, τί μετακινεῖτε τὸ ζήτημα, τί ὑβρίζετε καὶ τί ἐπαινεῖτε ἀριστεῖς, τί ζητεῖτε καὶ νὰ κρυβῆτε ὅπισθεν τῶν δακτύλων σας; οὔτε οἱ ἀριστεῖς ἀναμνίζονται, οὔτε αἱ περιγρηναῖαι καὶ οἱ τίτλοι ἔχουν καμμίαν σχέσιν πρὸς τὸ προκείμενον ζήτημα, ὅπερ εἶναι σαφές ὅπως καὶ ὅτι δύο καὶ δύο κἀμουν τέσσαρα. Σὲς ἐνοεῖτε νὰ ὑποστηρίξῃτε ὅτι κἀμουν ὁκτώ. Ὁ κόσμος θὰ σὰς ἀκούσῃ, ἀλλὰ ταυτοχρόνως καὶ δικαιούται νὰ σκεφθῇ ὅτι εἶναι ἀποτέλεσμα τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων καὶ ἐπομένως τῶν πρώτων πυρῶν καυμάτων, ἀπερ ἀπὸ 15 πενήνθμερας βαρέως ἐπῆλθον ἐφ' ἡμῶν.

Αὐτὸ εἶναι τὸ ζήτημα ὑπὸ τὴν νομικὴν του ἐποχὴν, ὑπὸ δὲ τὴν ἱστορικὴν ἔχει ἐν ὁλίγοις ὡς ἐξῆς: Ἐνεκα τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων λόγων, ὁ Κ. Ζάππας πρὸς διμηνίαν περίπου ἔγραψε πρὸς τὴν Α. Θ. Π. ὅτι, ἐπειδὴ ἀπέφασκε τὴν ἐνωσιν τοῦ Ζαππείου καὶ τῆς Παλλὰδος, ἔργον θεάρεστον, ὅπερ ἐτυχῇ τῆς γενικῆς ἐπιδοκιμασίας, ἀναγγέλλει ὅτι συμφώνως πρὸς τὸ σιγίλλιον καὶ τὸν κανονισμόν ἡ ἀναλαμβάνει τὸ προσωρινῶς παρὰσχρηθὲν ὑπ' αὐτοῦ δικαίωμα, ἡ καὶ παρέχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς 3 ἡ καὶ 5 μελῶν, ἐπιφυλάσσοντας νὰ ἐκλέξῃ καὶ αὐτὸς οὗτος ἰσαριθμούς, καὶ ὅτι ἐπομένως ὁ τρόπος τῆς μέχρι τοῦδε ἐκλογῆς τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ζαππείου καὶς ὑποτάσσεται. Τὶ νομίζετε ὅτι τὸ οἰκουμένικον πατριαρχεῖον ἀπήντησεν εἰς ταῦτα; Ἀπαντες θὰ ἔχῃτε τὴν πεποιθὴσιν ὅτι ἀμέσως, αὐθαρρῇ, αὐτοστιγμῇ, οἱ ἐν τοῖς πατριαρχείοις ἐξετέλεσαν ὅτι ἐπέβλεπτο αὐτοῖς ὑπὸ τῆς λογικῆς, ὑπὸ τὸ σιγίλλιον, ὑπὸ τῆς φυσικῆς τῆς τέλος θέσεως τῶν πραγμάτων. Τίποτε ἐξ ὧν τούτων ἔκαμαν ὅτι δὲν καταλαβαίνον, τὸ δὲ λεγόμενον. Ὁ δὲ κύριος Ζάππας καὶ πάλιν πρὸ δεκαπενθμερίας δὲ ἐπιστολῇ ἐπαναλαμβάνει τὴν αἰτήσιν του. Φαίνεται αὐτῷ ὅτι ἐπειδὴ συνέπεσον κατὰ τὸ διάστημα ἐκεῖνο ἐκλογαίνοι, δὲν συνοδικὸ ἐπῆλθον, αἱ πρῶται ἐκείναι ἀποφάσεις ἐλήφθησαν συνετελεσθῆσαν παραμεμωρμένης τῶν πραγμάτων ἐνέσεως, καὶ ὅτι σήμερον δὲ κατὰρισμός τοῦ Μ. Συμβουλίου εἶναι πλήρης, ὅτε ὑπάρχουσιν ἐν αὐτῷ ἄνδρες νομομαθεῖς καὶ ἀρχιερεῖς εὐσυνείδητοι, θὰ ζητήσωσι νὰ λάβωσι πληροφορίας περὶ τῆς ἀληθείας τῶν πραγμάτων, θὰ λάβωσι τὸν κόπον νὰ μελετήσωσι τὰ τὰ σιγίλλια καὶ τοὺς κανονισμούς καὶ ὅ ἀποφασίσωσι, συμφώνως πρὸς τὸ ὄρθον, τὸ λογικὸν καὶ τὸ δίκαιον. Εἶναι τὸ ζήτημα τόσῳ προφανές, ὥστε ἐγκλημα εἶναι καὶ νὰ φαντασθῇ τις ὅτι ἄνδρες ἀνεληθόντες διὰ τῆς ἱκανότητος τῶν εἰς ὑψηλὰ ἀξιώματα, τιμνθέντες ὑπὸ τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς Ἐκκλησίας διὰ σπουδαίων ἀποστολῶν, διακριθέντες δὲ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς θεῆς δικαιοσύνης καὶ ἐκπληρώσαντες εὐσυνείδητως μέχρι τοῦδε τὰς περὶ τῆς ἀπονομῆς τοῦ δικαίου θελήσεις τοῦ πεφωτισμένου ἡμῶν Μονάρχου, εἶναι ἐγκλημα καὶ νὰ τὸ φαντασθῇ τις ὅτι τοιοῦτοι ἄνδρες, χωρὶς νὰ μελετήσωσι τὸ ζήτημα, θὰ παρασυρθῶσι ἀπὸ τὴν ἀμφιβολον ρητορικὴν ἐνὸς ἡ δύο συναδέλφων των, καὶ θὰ ἀποφασίσωσι ἐλαφρῶς τῇ καρδίᾳ καὶ ἐλαφροτέρῃ τῇ διανοίᾳ. Εἶναι ἐγκλημα καὶ νὰ τὸ φαντασθῇ τις ὅτι ἐν δημοσιόγραφικῶν ὄργανον, ὁ «Νεολόγος», ὅστις ἴδρυσεν ἡδὲ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας νὰ μετακινῇ καὶ νὰ μεταστρέφῃ τὸ ζήτημα μετὰ δύο ἢ τριῶν ἄλλων ἀνθρώπων θὰ ἐπιτύχῃ νὰ παρὰσχῇ τῶν ὁποίων τὸ ἔθνος ἀνέθηκε τὰ ἄγια τῶν ἀγίων του. Εἶναι, τέλος, αὐτό-κρημα ἐγκλημα νὰ φαντασθῇ τις, ὅτι ἀρχιερεῖς σεβόμενοι ἑαυτοὺς καὶ ὁρισθέντες εἰς τὴν ἀρχιερωσύνην των, θὰ ἀποφασίσωσι περὶ οὕτω σπουδαίων ζητημάτων, χωρὶς νὰ ἐννοήσωσι καλῶς τὸ ζήτημα, καὶ ὅτι θὰ παρὰσχουσιν οἰκτρὸν θέαμα ἑτεροκινήτων ὀργάνων, σπουδαίων καὶ ἀνεξάρτητοι κληρικῶν, εἰς οὓς ἡ Ἐκκλησία ἐνεπιστεύθη τὴν διακυβέρνησιν ὁλόκληρον ἐπαρχίαν, καὶ ἐφ' ὧν Ἐκκλησία καὶ Γένος εἰς τὸ μέλλον θὰ στηρίξωσι μείζονας ἐλπίδας, εἶναι ἐγκλημα, ἐπαναλαμβάνονμεν, τοιοῦτοι κληρικῶν νὰ ζῶσι καὶ ὅτι ὑπὸ τῆς πρὸς αὐτοὺς κομμουνιστικῆς ἐμπαιθείας καὶ νὰ ἀποφασίσωσι ἀσυναισθητῶς αὐτοὶ, εἰς οὓς τὸ ἔθνος ἀνέθηκε τὰ ὅσα τῶν ὁσίων του.

Ε. Κ***

ΕΠΙΣΗΜΑ

ΕΓΓΡΑΦΑ ΠΕΡΙ ΖΑΠΠΕΙΟΥ.

—99—

Τὰ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενα ἔγγραφα, ἡτοὶ τὸ αὐτοκρατορικὸν διάταγμα, τὸ πατριαρχικὸν σιγίλλιον καὶ τὸ τοῦ Κανονισμοῦ κεφάλαιον, τὸ καθορίζον τὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ συμβουλίου τοῦ Ζαππείου, ἔχουσιν ὡς ἐξῆς:

Α.

(Μετὰφρασις ἐκ τοῦ τουρκικοῦ).

Τετιμημένῃ Ὑπουργῇ, μεγάλῃ Μουσίρῃ, ὁ προβλεπόμεναι κοινὰ πράγματα μετὰ διοριστικῆς, τὰς σπουδαίας κοινὰς ὑποθέσεις ἐνστάχως, ὁ εὐρύνων τὰ θεμέλια τοῦ Κράτους καὶ τῆς εὐνομίας, ὁ ἀνυψῶν τοὺς κίονας τῆς εὐδοκίας καὶ τοῦ μεγαλείου, ὁ περιστοιχισμένος τοῦ διαφώρων χαρίτων τοῦ Ὑψίστου Βασιλέως, Με-

γάλε Βεζύρη τῆς κρατικῆς Βασιλείας, Νομάρχῃ τῆς πρωτεύουσας, κεκτημένῃ τῇ ἐνδοῇ παρρησίᾳ τοῦ Ὁσμαν ἀδυνατοκλήτου καὶ τοῦ Μετζίετ Α' τῆς, Μαζχάρ Πασσά, ὁ Ὑψίστος διατηροῖ τὴν ἐδῶν Σου. Ἀμα τῇ λήψει τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Μου Μοναρχήματος, γνωστὸν ἔστω ὅτι ἐπειδὴ τὸ Ρωμαϊκὸν Πατριαρχεῖον διὰ Τακρίου ἐξήγητο τὴν παρὰσχρησιν τῆς ὑψηλῆς Μου συγκαταθέσεως πρὸς ἀνέγερσιν ἐκ βῆθων, χάριν τῶν ἐν Σταυροδρομῇ κορασιῶν τοῦ Ρωμαϊκοῦ ἔθνους, Παρθεναγωγείου μήκους 40 καὶ ὕψους 25 μέτρων, ἐντὸς τοῦ κήπου τῆς ἐν Ταξίμῃ Ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνετελεσθῇ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Μου Διανίου, διορισθέντος ἐκ μέρους Σου καὶ τοῦ ΣΤ' δημοκρατικοῦ Τμήματος ἐδικῶν ὑπαλλήλων, ἐγένετο ἡ δέουσα αὐτοφία καὶ συνετελεσθῇ ὁ Χάρτης ἐπειδὴ δὲ ἐκ τούτων κατεδείχθη ὅτι ὁ τόπος, ἐφ' ὃ πρόκειται νὰ κτισθῇ τὸ Σχολεῖον, εἶναι μούλιον καὶ κήπος, εἶναι ἐν παράρτημα τῆς Ἐκκλησίας ταύτης, εἶναι αἱ ἀλλὰ κοινότητες δὲν ἔχουσιν συμτοχὴν ἐν αὐτῷ, ὅτι δὲν εἶναι ἐντὸς βακουφίου, ὅτι δὲν ὑπάρχει κώλυμα τι ὡς πρὸς τὴν τοποθέτησιν, καὶ δὲν βλάπτει οὐδὲν, ἐγένετο ἀπέρσις (ἴλαμ) καὶ συνετὰ τῇ τάξει ἐγένετο ἡ δέουσα συνέννοσις μετα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας. Τούτων ὑποβληθέντων Μοι καὶ ἀδείας πρὸς τοῦ ἐκτελεσθῆαι, ἐπεδωκίμην τῇ Ὑψηλῇ Μου συγκατάθεσις εἰς τὴν, ὡς εἰρηται, ἀνέγερσιν τῆς Σχολῆς ταύτης, καὶ ἐξεδόθη ὁ αὐτοκρατορικὸς Μου Ὀρισμός, ἐφ' ὃ συνετὰ ἀπελύθη παρὰ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Διανίου ἡ παρούσα Πανέκτακτος Διαταγή.

Σὺ τοῖνυν ὁ προδιαληφθεὶς, πρόσεχε ἵνα μὴ κωλύσῃ τις τὴν ἀνέγερσιν τῆς Σχολῆς ταύτης ἐντὸς τοῦ κήπου, ὅστις εἶναι παράρτημα τῆς Ἐκκλησίας ταύτης κατὰ τὸ ἀνωτέρω μήκος καὶ ὕψος, καὶ προφυλάττω ἀπὸ τοῦ ἐναντίου.

Ἐγρήθη τῇ 9 Σεβτιούλ Ἀχρή τὸ 1301. (Δεκεμβρίου 1883).

Β.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΣΙΓΙΛΛΙΟΝ.

ΙΩΑΚΕΙΜ ἑλῶ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμένικος πατριαρχῆς.

Ἀριθ. Πρωτοκόλλου 5443.

Τὰς προαναγομένας αἰτήσεις τῶν εὐσεβῶν ὅσαι μάλιστα εἰς κοινὴν συντελοῦσιν ὠφέλειαν, οἷα ἐστὶν ὁ φωτισμός καὶ ἡ ἀνάπτυξις ἐν παιδείᾳ καὶ νοουσίᾳ τῆς ὁρθοδόξου νοητικῆς ἡμῶν, οὐχ ὅπως εὐμένως ἀποδέχεται ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἀλλὰ δὴ καὶ ἐπιρροῖται καὶ ἐπικυρώσεως ἀξιοῖ, ὅπως παρὰ πάντα τὸν εἰσέπειτα χρόνον ἀδίσταστα μείνωσι πολλαπλασιαζόμενα βαθμῶν τὰ ἐκ τούτων εὐεργετήματα, βαλεῖται καὶ ἀγαθὸς παράγοντα τοὺς καρποὺς τῆς γενεῆς ἡμῶν διὸ δὴ καὶ ἡμεῖς αὐτὸ τοῦτο ἐπὶ τὸ παρόντος ποιοῦμεθα. Ὁ γὰρ ἐν Βροσθενίῳ κατὰ τὴν Ρουμανίαν διατελὼν ἐγγενέστατος καὶ ἡμετέρος κατὰ πνεῦμα υἱὸς λιαν ἀγαπητὸς Κωνσταντῖνος Ζάππας μισόμενος τὸν ἄριστον καὶ συνετὸν τοῦ ἱεροῦ Βυζαντινοῦ οἰκονόμου καὶ τὸ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ τέλειαν πολλαπλασιασάσαι προθέμενος τῇ μετοχέσει τῶν ζωηρῶν τῆς παιδείας ναμάτων εἰς τὴν διψῶσαν ὁμογενὴ νεολαίαν, συνέστησε πρὸ τινων ἐτῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὴν συνοικίαν Σταυροδρομίου κεντρικὸν παρθεναγωγεῖον πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν ὁρθοδόξων κορασιῶν, καὶ τοῦτο τῇ ἰδίᾳ αὐτῷ τιμήσας ἐπωνυμίᾳ, ἰδίᾳ τε συντηρῶν ἀναλωμασιν ἐν οἴκῳ ἐτησίως ὑπ' αὐτοῦ μεθυσμένη, πολλῶν δὲ καὶ διανοητικῶν συμπληρωσῶν τε καὶ διαινετικῶν τῶν ἀγαθῶν δι' ἀνεγέρσεως ἐκ βῆθων ἐνυγρῶν οἰκοδομημάτων ἐν τότῳ καταλλήλῳ, ἀνεκονιστῶτα πρὸ τινων καὶ τῇ ἡμῶν Μετρίότητι τὸν θεάρεστον καὶ κοινωφελῆ τούτον σκοπὸν αὐτοῦ, καὶ δὴ καὶ τὴν γενομένην αὐτῷ παρὰ τινων ἐνταύθι φιλομουσῶν ὁμογενῶν πρότασιν περὶ παραχωρήσεως γηπέδου ἐκ τοῦ ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ ἐν Ταξίμῃ ἱεροῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Τριάδος, τοῦ ἀντικειμένου τοῖς ἐν Ὑπαταρχίᾳ Φιλανθρωπικῆς Καθιδρύματι πρὸς ἀνέγερσιν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Ζαππείου παρθεναγωγείου, ἐφ' ὃ καὶ πρὸς τῇ ἐπιδοκιμασίᾳ καὶ τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἡμῶν ἐξελίξει συνοδὴν καὶ ἀντιλήψιν. Ὑψεν τοι καὶ ἡ Μετρίότης ἡμῶν ἀρρήτῳ τῆς θεῆς Πρόνοιας συγκαταβάσει τοὺς οἰκίας τῆς νοητικῆς τοῦ Κυρίου νηὸς ἰδύναι λαχούσα καὶ τὴν εὐθυλόγησιν τοῦ ἐν αὐτῇ χρυσωμένου πληρώματος ἀγρυπνῶν στοχαστηνῶν, χρῶν ἀπάντων ἡγίστου ἱερωτέρων μὴ μόνον τὴν ἀγαθὴν τοῦ φιλοεὐνοῦ ἀνδρὸς πρόθεσιν ἀμενῶς ἀποδέχσασθαι, ἀλλὰ καὶ τὸν ἔθλον αὐτοῦ ζῆλον ἀναμνηστικῶς πρὸς ἡμῖν τελείαν τοῦ ἔργου ἐκάνει, ἐξ οὗ δὲ καὶ ἡ αὐτοῦ περισπουδαστος ἡμῖν εὐγενὴς ἐνθαρρυνόμενος ἐπέταξε τῷ ἐκ τῶν ἐνταύθα ὁμογενῶν τραπέζιτῳ κυρίῳ Εὐσταθίῳ Εὐγενίῳ, ἀξίῳ αὐτὸν καὶ παρακαλῶν συνεννοήσασθαι περὶ τοῦ προκειμένου μετὰ τῆς ἐντίμου ἐφορείας τῶν ἐργαζομένων ἐν Ὑπαταρχίᾳ φιλανθρωπικῶν καθιδρύματων, πᾶσαν αὐτῷ πληρεξουσιότητα μετὰ καὶ τῶν παρεχουσῶν ὁδηγῶν παρασχῶν ἐν ταῖς πράξεσι καὶ ἐνεργείαις αὐτοῦ· ὁ δὲ ἀποδέχμενος προθυμῶς τὴν ἐντολήν, σπουδῇ τε πάσῃ ἀρχολήθει καὶ συνεργασθεὶς μετὰ τῆς μνηθείσης ἐφορείας καὶ τὰς προκαταρκτικὰς βάσεις θέμενος τῆς ἐπὶ τοῦ εἰρημένου γηπέδου ἀνεγέρσεως τοῦ Ζαππείου παρθεναγωγείου, κατὰ τὸν ὑπὸ ἐπιστήμονας ἀρχιτέκτονος σχεδιασθέντα καὶ ἐκατέρωθεν ἐγκρίθεντος καὶ ὑπογραφέντα χωρογραφικῶν χάρτην, προσήλθεν ἡμῖν καὶ ἐμνησίνας τὴν τοῦ εἰρημένου ἐντολήν αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν ἀπευθυνόμενῃ ἐπιστολῇ, μηχανολογούμενῃ τῇ καὶ σεπτεμβρίῳ τοῦ παρελθόντος α' μηνός, ἐν ἡ λεπομένη ἐξετίθη ὅτι τε πληρεξουσιότης καὶ αἱ παρεχόμεναι αὐτῷ περὶ τοῦ προκειμένου ὁδηγίαι, ἐξήγησαν κατὰκυρωθῆναι διὰ τὴν συμβολαιογραφικὴν πράξεως καὶ δι' ἡμετέρου ἐκκλησιαστικοῦ σιγίλλιου ὡς γράμματος τὰ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς ἐφορείας τῶν νοσοκομειῶν ἀμοιβάσις συμπεφωνημένα αὐτὸ τοῦτο ἐξαιτηθέντων καὶ τοῦ συμπροσέλθοντος ἐξῆχ. καὶ λιαν ἡμῖν περισπουδάζον ἐν Χριστῷ υἱὸς κυρίου Γεωργίου Ζαφείρου, προέδρου καὶ πληρεξουσίου τῆς διαληφθείσης Εφορείας, καταβέντων καὶ τούτου τὸ αὐτοῦ πληρεξουσίου, μηχανολογούμενον τῇ ἰδίᾳ τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου. Ἐφ' ὃ καὶ κατεδόθη ἐν ἐπὶ αὐτῶν σφραγίσαν τῶν συμβαλλομένων μερῶν καὶ ὑπ' ὅψιν λαβόντες τὰ διαμειβέντα ἐν τῷ μεταξὺ χρονίῳ διαστήματι μετὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ φιλοενοῦς ἱεροῦ κυρίου Κωνσταντίνου Ζάππα ἔγγραφα συνάδοντα τὸ προκειμένον σκοπὸν, μετὰ τὴν συνταχθεῖσαν, ἡμετέρα ἀδεία καὶ ἐπινέσεις, δένοντες τε ὑπογραφείσαν, μαρτυρηθείσαν ἐν τῷ ἡμετέρῳ πατριαρχικῷ συμβολαιογραφίῳ ἐπίσημον πρᾶξιν καὶ τὴν ἐκ τοῦ συμβολαιογραφικοῦ κώδικος ἐκδοσιν ἐπίσημον ταύτης ἀντιγράφον πρὸς χρῆσιν τῶν συμβαλλέντων μερῶν, ἐγνωνίμεν ἐκδοῦναι τῇ θερμῇ ἐκατέρωθεν αἰτήσῃ καὶ τὸ παρὸν ἡμετέρον Πατριαρχικὸν καὶ Συνοδικὸν Σιγίλλιδος Γράμμα καὶ τὸ ἐμπέδον προμνηστεύσαι τοῖς ἐκατέρωθεν διὰ τῆς ρηθείσης Πράξεως συνετελεσθῆναι, ἔχουσιν ἐπὶ λέξεσιν ὡς ἐξῆς: «Αὐν. Ἡ Ἐφορία τῶν Ἑθνικῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων παραχωρεῖ τῷ κυ

ΤΟ ΖΑΠΠΕΙΑΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ούτε εις τὰς ὑβρεῖς τοῦ συνδέλφου «Νεολόγου», οὔτε εις τὰς καταγγελίας αὐτοῦ περὶ πειθοῦς καὶ ἀπειθείας τοῖς νόμοις τὴν ἐλαχίστην θὰ παρὰσχῶμεν ἀπάντησιν, διότι ὑβρίν κατ' αὐτοῦ τοῦτου τοῦ δημοσίου θὰ ἐποιούμεθα, εἰ τοσοῦτον εὐκόλως παρεσυρόμεθα καὶ διεξερεῦγοντες τοῦ ἀρχικοῦ τῆς συζητήσεως σκοποῦ. Ἐκν τὸ δημόσιον ἐπιτρέπει ἐκείνῳ ἀσχημονεῖν, θέλει εἰσθαι πρὸς ὅμῃς αὐστηρόν, εἰ ἐπιλήσμονες τῶν δειγμάτων τῆς γενικῆς ἐπιδοκιμασίας ἐφαίνόμεθα καὶ κατηρχόμεθα εἰς τὴν αὐτὴν πάλιν τῶν ὑβρεων καὶ τῶν ἀντεγκλήσεων, αἰτίνας οὐδὲν τὸ κοινὸν ἔχουσι πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ τάπητος συζήτησιν. Ἄλλως τε δὲ *le plus bel officier du monde ne peut donner que ce qu'il a* καὶ ἐπομένως εἶναι λίαν φυσικὸν ὅτι εἰς τὴν περιωπὴν τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ λογικὴν, εἰς ἣν ἀνεδιέξαμεν τὴν συζήτησιν, ἐλαχίστην δύνανται νὰ παρὰσχῶσι συμβολὴν, μολοντί τὴν περὶ τὰ τοιαῦτα ἄγνοιαν αὐτῶν ἡδύναντο οὐχὶ διὰ τῶν ὑβρεων νὰ προσπαθῇσιν συγκαλύψαι, ἀλλὰ τῇ προσοικειώσει τῆς συνεργασίας ἐπιστήμονός τινος, εἰ ὑφίσταται τοιοῦτος δυνάμενος νὰ συζητήσῃ καὶ διαμυθετηθῇ τὰ καλούμενα νομικὰ πσιδῆλα. Οὕτω χθὲς τὸ δημόσιον, ὅπερ ἀνέμενε παρὰ τοῦ «Νεολόγου» ἀπάντησιν τινὰ εἰς τὰ σαφῆ, ρητὰ, λογικὰ καὶ ἀναμφισβήτητα τῆς «Ἐπιθεωρήσεως», τὰ γραφέντα τῇ τετάρτῃ, μετ' ἐκλήξεως εἶδεν ὑβριζομένην αὐτήν, ὑβρίζοντα τὸν ἐθνικὸν εὐεργέτην, ὑβρίζοντα τὸ συμβούλιον τῆς Παλλᾶδος. Εἶναι λυπηρὸν ὅτι ὁ συνάδελφος δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ λαλήσῃ περὶ τοῦ ὑφίσταμένου ζητήματος καὶ ἐπιζητεῖ διεξόδους τοῦτου ἐνεκα θέλομεν ἱκετεύσει τὸ συμβούλιον τῆς Παλλᾶδος εἰς οὐδεμίαν νὰ προβῇ ἀπάντησιν ἢ δῆλωσιν, διότι τοῦτο ἤθελεν εἰσθαι ταῦτοσήμενον τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ ἀγῶνος τοῦ «Νεολόγου». Τί ἐπιζητεῖ ὁ «Νεολόγος»; Ἐπιζητεῖ ὁ συνάδελφος νὰ μετατοπίσῃ τὸ ζήτημα, νὰ κατέλθῃ εἰς προσωποποίησην, ν' ἀναδράμῃ εἰς τὸ παρελθὸν καὶ ἐν γένει νὰ ἐπισκοτίσῃ τὴν δημοσίαν γνώμην, διότι γνωρίζει, ὅταν πλέον τὸ ζήτημα λάβῃ τοιαύτας διαστάσεις, ἐν μέσῳ τῶν προσωποικῶν ἀντεγκλήσεων παρὰμεληθήσεται ἡ οὐσία, διότι γνωρίζει ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δυνάτον νὰ ἐπέλθῃ διχασμὸς γνώμων καὶ ν' ἀποτελεσθῇ περίξ αὐτοῦ ἔστω καὶ τὶς ἀσήμενος μειονοφία, ἐνῶ πάλιν γινώσκει ὅτι ἐκν τὸ ζήτημα ἀπομείνῃ ἐκεῖ ὅπου ἐτέθη ὑπὸ τῆς «Ἐπιθεωρήσεως», εἰς τὸ ἀληθὲς δηλονότι σημειον, εἰς τὸ ζήτημα τῶν δικαιοματίων τοῦ κ. Ζάππα τῶν ἀπορρέοντων ἐκ τοῦ δ' ἐδαφίου τοῦ σιγγιλλιδόους πατριαρχικοῦ γράμματος καὶ ἐπαναλαμβάνονμένων ἐν τῷ πέμπτῳ ἄρθρῳ τοῦ κανονισμοῦ, γνωρίζει λέγοντες ὅτι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦτου ὑφίσταται παμψηφία, δὲν ὑπάρχει δευτέρᾳ γνώμη καὶ ὅτι

ὅλος ὁ κόσμος, ὁμογενὴς τε καὶ ξένος, δὲν δύνανται ν' ἀνεχθῇ ἵνα τεθῶσιν ἐν ἀμφισβόλῳ δικαιοματικὰ τοιοῦτου ἐθνικοῦ ἀνδρός. Τοῦτου ἐνεκεν οὔτε εἰς τὰς ὑβρεῖς ἀπαντῶμεν, οὔτε εἰς τὰς καταγγελίας περὶ ἀπειθείας, περὶ καταστρεπτικῆς ἐπεμβάσεως, περὶ εὐθύνῃς ἀπέναντι ἄλλων τῶν καθεστηκυῶν ἀρχῶν, τὰ ὅποια ἀναγράφονται μόνον καὶ μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκποθήσεως. Γινώσκουμεν πληρέστατα ἡμεῖς πρὸς ποῖον ἀπευθύνονται αἱ ἀπειλαὶ αὗται· διότι, ὡς ψυχολόγοι, οὕτω κερδοσκοποῦσιν ἐπὶ τῆς τιμιότητος καὶ τῆς ἀρετῆς ἐκείνου, πρὸς ὃν ἀπευθύνονται· ἄς μάθωσιν ὅμως ἄπαξ διὰ παντός ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ δικαίου ἀρχὴ πεποιθήσας παρέχει ἀρκούσαν ἀπάθειαν, ἵνα μετ' εἰρωνικοῦ μειδιήματος ὑποδέχῃται τὶς τὰς ἀπειλάς ταύτας.

Εἰς τὸ κύριον ζήτημα, φίλε κύριε συνάδελφε, εἰς τὸ κύριον ζήτημα. Τὸ τί θὰ πράξῃς εἰς τὰ παρὰσχόντια δὲν ἐνδιαφέρει ἡμᾶς καὶ πρᾶττετε κακῶς νὰ τὸ ὑποδεικνύητε, διότι καὶ οἱ πρὸς οὓς ἀπευθύνονται δύνανται νὰ λάβωσι τὰ μέτρα των καὶ ἀνατρέξωσιν εἰς τὸ χαρτοφυλάκιόν των. Ὅλος ὁ κόσμος σήμερον γινώσκει περὶ τίνος πρόκειται μετὰ τὸ ἄρθρον ἡμῶν τῆς τετάρτης καὶ τὴν χθεσινὴν σαφεστάτην ἀνάλυσιν τοῦ ζητήματος. Ὅλος ὁ κόσμος γινώσκει ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος Ζάππας ἀπηυθύνθη εἰς τὰ πατριαρχεῖα ρητῶς ἀναγγέλλων ὅτι συμφώνως πρὸς τὸ δ' ἄρθρον τοῦ σιγγιλλίου καὶ τὸ πέμπτον ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ ἀναλαμβάνει αὐτὸς οὗτος τὴν διοργάνωσιν τοῦ καταστήματος του καὶ ὅλος ὁ κόσμος γινώσκει ὅτι οἱ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἐθορυβήθησαν καὶ ἀπήντησαν κατὰ τρόπον, ὅστις δὲν ἀποτελεῖ ἀπάντησιν, καὶ ὅτι συνεπεία τοῦτου ὁ κ. Ζάππας ἐγραψέτω καὶ νωτέρων ἐπιστολῶν καὶ ὅτι ἐπὶ ταύτης πρόκειται νὰ συζητήσωσιν οἱ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις λίαν προσεχῶς. Ἐδῶ εἶναι τὸ κύριον ζήτημα, ἐδῶ, καὶ δὲν βλέπομεν τί ἀναμειγνύετε εἰς ταῦτα τεθνεώτας ἀνδρας, καὶ χιλιάς ἄλλας ἱστορίας ἐκτός τοῦ προκειμένου. Φρονεῖτε ὅτι ὁ κ. Ζάππας δικαιοῦται, ὅτι ἐζητήσεν ἡδὴ, καὶ ἡ οὐ; Ὅλα τὰ ἄλλα τὰ ὅποια ἀναγράφετέ εἰσι περιττὰ καὶ ἀποτελοῦσιν ἄδικον δαπάνην μελάνης. Ἄς ἴδωμεν ὅμως· πιθανὸν ὁ συνάδελφος ν' ἀνέμενε τὴν χθεσινὴν ἡμῶν ἔκθεσιν ἐν ἀπαντήσῃ εἰς τὸ σημερινὸν αὐτοῦ φύλλον. Ἐν τούτοις καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ χθεσινοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὑποτονθορίζε ἀπάντησιν τινὰ. Δημοσιεύει περικοπὴν προλόγου τοῦ κανονισμοῦ τοῦ Ζαππείου καὶ μάλιστα λέξεις τινὰς μετὰ κεφαλαίων γραμμάτων ἀναγράφει. Φαίνεται ἡ μεγάλῃ τοῦ συνδέλφου διάνοια ν' ἀνεκάλυψεν ὅτι ἔχουσιν ἰσχὺν νόμου καὶ οἱ πρόλογοι τῶν κανονισμῶν! καὶ μάλιστα ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος πρόλογος, ὅστις ἐγράφη παρ' αὐτοῦ τοῦ συντάκτου τοῦ χθεσινοῦ ἄρ-

θρου. Δὲν ἐκπληττόμεθα· τὸν κανόνισμὸν μάλιστα φρονούμεν ὅτι πολὺ μετρίοτερός ἐφάνη ὁ συνάδελφος, μὴ ἰσχυρισθεὶς ὅτι ἰσχὺν νόμου πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ αὐτὰ τὰ ἄρθρα τοῦ «Νεολόγου», διότι ἀπὸ τινων ἐτῶν ὁ συνάδελφος ὄχι μόνον φρονεῖ ὅτι αὐτὸς οὗτος εἶναι τὸ ἔθνος καὶ ἀποτελεῖ τὰς τε νομοθετικὰς καὶ ἐκτελεστικὰς αὐτοῦ ἀρχάς (!), ἀλλ' ἐνίοτε προσλαμβάνει καὶ ἦθος ἀνθρώπου ἀντιπροσωπεύοντος τὴν πολιτικὴν τῆς Εὐρώπης. Τρομερὸς ἄνθρωπος αὐτὸς ὁ συνάδελφος!

Ἐν τούτοις, καὶ εἰς τὴν περιλάλητον ταύτην περικοπὴν δὲν βλέπομεν νὰ ὑπάρχῃ τι τὸ ἐναντίον πρὸς ὅσα ἡμεῖς αὐτοὶ εἵπομεν καὶ ὡς βλέπει ὁ συνάδελφος, τὸν κανόνισμὸν μάλιστα καὶ ἐκ τοῦ προλόγου καταφαίνεται τὸ ἐθνικὸν τοῦ Ζαππείου, ὅφ' οὓς ὅρους ὁμῶς ἀναγράφει τὸ σιγγιλλιον καὶ τὸ Ε' ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ. Ἐπειτα ὁμῶς ὁ ἀρθρογράφος ἰσχυρίζεται ὅτι δὲν ὑφίσταται διαφορὰ περὶ κυριότητος μετὰ τοῦ Ζάππα καὶ ἔθνους. Δὲν εἵπομεν ὅτι ὑφίσταται, καὶ ὅλ' ἡτο πολὺ νόστιμον νὰ ὑφίστατο καὶ τοιαύτη. Ὅχι, δὲν ὑφίσταται ζήτημα περὶ κυριότητος· τὸ ζήτημα εἶναι σαφὲς πλέον, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἀνάγκη ἀναζητήσεων, καὶ εἰς τὸ ζήτημα τὸ κύριον ἀναμεινόμεν νὰ εἴπῃ λέξεις τινὰς ὁ συνάδελφος, ὅστις πολὺ ἀρέσκειται νὰ μετακινή καὶ μετατοπίσῃ αὐτό.

Ὅτι δὲ τὸ κύριον ζήτημα ποτεῖ αὐτόν, διότι οὐδὲν ἔχει νὰ εἴπῃ, καταφαίνεται ἐκ τοῦ συγκεχυμένου αὐτοῦ ὕφους, ὡς ἀνθρώπου μὴ γνωρίζοντος ὀπισθεν τίνος δύναται νὰ κρυβῇ ἵνα ἀποφύγῃ τὴν κατὰ μέτωπον μάχην. *Un homme à la mer*, ἡδυνάτο τις ν' ἀνακράξῃ μετὰ τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ. Οὕτω, παντὸς ἐπιλαμβάνεται καὶ αὐτῶν ἐτι τῶν σαθρῶν τεμαχίων, ἅτινα ρίπτουσιν αὐτῷ. Εἶναι δὲ νοστιμώτατον καὶ θὰ γελάσωσι πάντες σήμερον ἐπὶ τῇ ἀποδείξει τῆς ἀληθείας ταύτης. Εἰς τὸ ἄρθρον ἡμῶν τῆς τετάρτης, **ἐπίτηδες σφαλλόμενοι**, ἐλέγομεν ὅτι ὁ «Νεολόγος» ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν μέχρι κόρου ἐπαναλαμβάνεν ὅτι τὸ Ζάππειον εἶναι κτῆμα τοῦ κυρίου Ζάππα, νῦν δὲ μέχρι κόρου ἐπαναλαμβάνει ὅτι εἶναι ἐθνικὸν καὶ ἐθνικόν.

Τὸ στρατήγημα ἐπέτυχεν καὶ νομίζω ὅτι συνάδελφος ὅτι ἡ σάνις τὴν ὁποῖαν τῷ ἐρρίψαμεν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ αὐτῷ διὰ τὴν σωτηρίαν, ἀνακράζει ἐν τῷ χθεσινῷ του ἄρθρῳ **«Ἀληθὲς τοῦτο» ἐπὶ ἐτη ὅλα μέχρι τοῦ 1883 ἐλέγομεν ὅτι τὸ Ζάππειον ἦν ἰδιωτικόν**. Ἀγαθὲ συνάδελφε, δὲν λέγεις τὴν ἀλήθειαν καὶ ὑπέπες εἰς τὴν παγίδα. Ἐκν ἡμεῖς σοὶ τὸ εἵπομεν ὅτι τὸ ἔλεγες, τὸ εἵπομεν ἐπίτηδες. Ἐγνωρίζομεν ὅτι, ἐκν πράγματι τὸ Ζάππειον ἦν ἰδιωτικόν μέχρι τοῦ 1883, δὲν θὰ τὸ ἡρνεῖσο, ἀλλὰ θὰ ἐξήρχαιο εἰς τὰς ὁδοὺς κρᾶζων: **«Ἀληθὲς τοῦτο» μέχρι τοῦ 1883 ἡτο ἰδιωτικόν καὶ θέλουσι τώρα νὰ τὸ καταστήσωσι πάλιν τοιοῦτο**. Τοῦτου δ' ἀκριβῶς ἐνεκεν, ἐνῶ εἰς τὸ ἄρθρον ἡμῶν τῆς τετάρτης σοὶ ἐρρίψαμεν τὸ δόλωμα τοῦτο, εἰς τὸ χθεσινόν ἡμῶν ἄρθρον διὰ μακρῶν ἀνεπτύξαμεν ὅτι τὸ Ζάππειον ἡτο ἐθνικὸν ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἰδρύσεώς του, καὶ φοιτηματιζόμεν μάλιστα ὅτι σήμερον θὰ ἐπιμείνῃς ἀποδεικνύων ὅτι μέχρι τοῦ 1883 ἡτο ἰδιωτικόν, ὅπερ θέλει καταστήσῃ χειρὸν ἐπὶ τὴν θέσιν σου. Λοιπὸν, ἀναγνώσται, ὁ «Νεολόγος», πεισθεὶς εἰς τὸν ἰσχυρισμὸν ἡμῶν ὅτι μέχρι τοῦ 1883 ἐκῆλει τὸ Ζάππειον ἰδιωτικόν, ὅπερ ἡμεῖς εἵπομεν **ἐπίτηδες σφαλλόμενοι**, ἀνακράζει: **«Ἀληθὲς τοῦτο» ἐπὶ ἐτη ὅλα μέχρι τοῦ 1883 ἐλέγομεν ὅτι τὸ Ζάππειον ἦν ἰδιωτικόν**, ἰδρυθὲν ὑπὸ μεγάλου ἐθνικοῦ εὐεργέτου». Ὅχι, κύριε συνάδελφε, δὲν λέγεις τὴν ἀλήθειαν, ἐπὶ ἐτη ὅλα δὲν ἀπεκάλει ἰδιωτικόν τὸ Ζάππειον, ἀλλὰ ρητῶς **ΕΘΝΙΚΟΝ**. Ἄκουσε λοιπὸν τώρα· σὺ ὁ ἴδιος θ' ἀπαντήσῃς εἰς τὸν ἑαυτόν σου.

«Νεολόγος» τῆς 30)12 ἰουλίου 1877 ἀρ. 2516.

Ἐαυτοῦ ἐνταῦθα τὸν λόγον περὶ τῶν ἐξετάσεων τοῦ Ζαππείου, περιοριζόμενοι εἰς τὴν ἐκτὴν μόνον ἐκθεσιν τῶν πραγμάτων, ἐξ ὧν καταδεικνύεται ὅτι τὸ μέγα καὶ **ΕΘΝΙΚΟΝ ΤΟΥΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ** δὲν διαψεύδει τοὺς πόθους τοῦ μεγαλάνου ἱδρυτοῦ.

Ἀπεκάλει λοιπὸν οὐχὶ ἰδιωτικόν, παρ' ἐθνικὸν εὐεργέτου ἱδρυθὲν, ἀλλὰ ρητῶς **ἐθνικὸν κατὰ τὴν ματὰ τὸ Ζάππειον** κατὰ τὸ 1877, ἐξ ὅλα ἐτη πρὸ τοῦ 1883.

Ἰδοὺ καὶ ἄλλο:

«Νεολόγος» τῆς 28)10 ἰουλίου 1878 ἀρ. 2822.

Ἀπὸ τῆς 4 λήξαντος ἡρξαντο καὶ τὴν 25 ἰουνίου ἔληξαν αἱ ἐξετάσεις τοῦ Ζαππείου παρθεναγωγείου, καταδείξασαι καὶ αὐτὴς ὅτι τὸ μέγα τοῦτο καὶ **ΕΘΝΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ** βασιίζεται κτλ.»

Θέλεις καὶ ἄλλο δειγμα, ἀγαπητὲ συνάδελφε, τῶν ἰδίων σου χειρῶν; Ἰδοὺ καὶ ἄλλο. Ἐν τῷ αὐτῷ ἐπίσης φύλλῳ, λόγον ποιούμενος περὶ τῆς τελετῆς τῆς διανομῆς τῶν βραβείων, τῆς γενομένης τῇ 25 ἰουνίου 1878, ἐγραφες ἐπίσης ὅτι

«Τὴν τελετὴν ἐπεσφράγισεν δι' αὐτοσχεδίῳ μὲν, ἀλλὰ καλλίστῃ προσκαλιᾷ, ὁ μέγας πρωτοσύγκελλος (ὁ νῦν σεβ. ἅγιος Δέσπικος), τὴν μεγάλην αὐτοῦ ἐκφράσας εὐαρέσκειαν ἐπὶ τοῖς ἀποτελέσμασιν, ὧν αὐτότης καὶ αὐτήκοας ἐγένετο καὶ τὰς εὐχὰς τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας ἐπιδαψιλεύσας πᾶσι τοῖς ὑπὲρ τοῦ **ΕΘΝΙΚΟΥ** τοῦτου καταστήματος ἐργαζομένοις κτλ.»

Ἰδοὺ εἰς ποῖον σημείον σὲ περιηγάγομεν, ἀγαπητὲ συνάδελφε, ἐπὶ τῆς σφαλλόμενοι καὶ σφαλλόμενοι ἐπίτηδες, ἵνα μεταχειρισθῶμεν τὴν περιλάλητον σου ταύτην φράσιν, ἣν ἄλλοτε μετεχειρίσθης ἐναντίον ἄλλων συνδέλφων. Ἀλλ' ἐπειδὴ πιθανὸν νὰ εἴπῃ τις ὅτι ταῦτα ἐγράφοντο παρὰ συντακτῶν τοῦ «Νεολόγου», οἵτινες οὕτως ἀντελαμβάνοντο τοῦ πράγματος, θὰ παρουσιάζωμεν αὐτόν τοῦτον τὸν ἐκ τῶν

μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Ζαππείου κ. Σ. Ι. Βουτυρᾶν, ἐν μέσῳ τῶν λογάδων τοῦ ἔθνους καὶ πυκνοῦ ἑσμοῦ ὠραίου φύλου, λαλοῦντα τῇ 18)30 ἰουνίου 1878 ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ Ζαππείου καὶ λέγοντα συν ἄλλοις:

«Εὐφρόσυνος (διὰ τὸ ὄχι σήμερον καὶ εἰς ἡμᾶς εὐφρόσυνος) ἀληθῶς ἡ ἀναθεσάσας αὐτῇ ἐντολῇ, ὅταν ἀποβλέψῃ πρὸς τὸν μεγαλεῖον τῆς φιλοπατρίας καὶ φιλογενείας τοῦ μεγάλου ἱδρυτοῦ τοῦ **ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΟΥΤΟΥ ΦΥΤΩΡΙΟΥ** κτλ.»

Λοιπὸν, φίλτατε συνάδελφε, πότε ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν, τότε ἡ χθὲς;

Ὅτι δὲ τὸ Ζάππειον ἡτο ἐθνικὸν ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἰδρύσεώς του, βεβαιούται παρὰ σοῦ τοῦτου καὶ ἐπομένως δὲν ἔλεγε χθὲς τὴν ἀλήθειαν, λέγων ὅτι ἐπὶ ὅλα ἐτη ἐκῆλει αὐτὸ ἰδιωτικόν.

Ἀλλὰ, διὰ τὸν συνάδελφον ἡ αἰδὼς εἶναι ἄγνωστον τι. Ἐμερίμνησέ ποτε περὶ τῆς ἀληθείας; Ἐκῆρυν ἐν τῷ ζήτηματι τοῦτω τὰ ἀληθῆ καὶ δίκαια; Πάντοτε περὶ ἐνὸς ἐμελλεν αὐτῷ. Πάντοτε περὶ οὐδενὸς ἄλλου ἐσκέπτετο ἢ περὶ τῆς διαστροφῆς τοῦ ζήτηματος. Πάντοτε, τέλος, προκειμένου περὶ τοῦ Ζαππείου, ἀνεφώνει καὶ, παρωδῶν, ἐτι καὶ νῦν ἀναφωνεῖ τὸ τοῦ λατίνου: *Sit ul est, aut non sit*. (Ἔστω ὡς ἔχει, ἢ μὴ ἔστω!).

Ε. Κ."

1946-1947

Ὁ πρωθυπουργὸς ἀναχωρεῖ εἰς Χαλκίδαν
περὶ ὥραν 5 1/2 μ. μ. τῆς σήμερον.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς πολεμικῆς τυχῆς πανηγύρεως, μυρμηκία ἀνθρώπων διέτρεχε τὴν ἀπὸ Θηβῶν εἰς Κρικεκούσιο μεγάλην ὁδόν. Ἀξιοσημείωτος δὲ εἶναι ἡ κακοτεριότης τῶν γυναικῶν καὶ παιδιῶν αἰτίνες ἑλλείψει ἵππων ἐξαιδιῶν πεζῇ πρὸ τοῦ πεδίου τῆς μάχης καὶ ὑπὸ τὸν ἐκτά

Εἰς τὸν βασιλέα παρουσιάσθησαν σήμερον πολλοὶ στρατιωτικοὶ καὶ πολῖται. Ὁ πρωθυπουργὸς, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, ἀνελθὼν παρὰ τῇ Α. Μ. ἀπεχαιρέτισεν αὐτὸ συνδιαλεγθεὶς μετ' αὐτοῦ ἐπὶ μακρόν.

✽ Μεχρι προ τινων ετων η σηηροφωρεια εν Λακεδαιμονι υπηρχεν εν μεγαλη ακμει, πολλαν οβελη προσποριζουσα τοις κατοικοις. Αι ευρειται πεδιδαξ του Ευρωτα και αι περαιτερω κοιλαδες αυτα και περι οροπετια εκαλυπτοντο υπο μορεσσοδων ορων πυκνων, ωστις εξακουτων εις συντηρησιν των μεταξωσικληρων. Αφηνε ομοι ενστικτω νος τις εις το γενος τουτο του πολυτιμου εντονου η παραγωγη ηλαττωθη μεχρι βαθμου εβουνοσεως και πολλαι μορμια επιπτον υπο τον πελκυσιν του ιδιοακτω ος δενδρα αχρηστα πλεον. Εις τούτους διαρκως εγιντο αποπειραι αναζωογονησαι των σηηροφωρων δια διαφορων τροπων και δι ης εισαγωγης σπορου εν ξενων μερων. Ταυτα πάντα εσχον καλον αποτελεσμα και η παραγωγη μεταξην εν Σπαρτη προήθη αυθις εις παρήγορον βαθμην. Οτωθ δε περσιν εξηγήθησαν του τόπου 30 — 35.000 εκδας κουκουλιων, πωληριζεται προς δρ. 10—12 κατά ποιότητα. Κατά το ενστος ετος η παραγωγη προημνηται αθωνοτερευει μελλουσα να φάσκη εις το ποσυν των 50,000 ο κίδων. Ως πληροφοροουμεθα ομως αι τιμαι αυτων εισι ελίσσουσιν των περσιων ενεκα αθρόων παραγωγης μεταξην εν Γαλλια και άλλαχου και ενεκα άλλων λόγων, ών ο κυριωτερος οτι περιορίζεται πως η χρσσις των εν γνησις μεταξήη φορεμωτων. Αι τιμαι λοιπον εβέτος προημνηούται ως κυμαίνονται μεταξύ 8 και 10 δραχμων. Η

ΕΛΠΙΝΙΚΗ

λω, καὶ τοῦτο μὲ τρόπον, τὴν διὰ σήμερον ἀπελευθέρωσιν τοῦ συζύγου σου. Κατὰ τὸ δασκόμενός σου, ὁμοῦς τοῦτο ἐγένοντο σπουδαίστατα. Ἄμα οὖν ἐλθὲν πομπήσας σε, ἀφῆκα εἰς τὴν κλίνην, εἰς τὴν περιβάλλειν τοῦ ἱατροῦ καὶ τῆς γράχεις ὑπηρετήριας. Τὸν ἱατρὸν ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκποσσομένην τῇσιν ἔβραρον ἡ γράχῃς ὑπηρετρία, διότι ὁ Βάριον, τὸν ὁποῖον μόνον ἐταλαιώνισατε, ἄμα εἶδεν αὐτὸν.

διὰ τοῦ Στραθομούρου καὶ ὅτι οὐδὲν ἐκ τῆς ἀρ-
νήσεως θὰ ὤφελιθῃ. Καὶ εἶχον δίκαιον· ἄλλω-
τε τὰνα καὶ ἂν ἔλεγεν ὅτι σεῖς ἐπυροβολήσας

ἔλθῃ τὴν νύκτα ἐκείνην ὁ Θρασύβουλος. Ὁ Βάρ-
γης ὡμολόγησεν ὅλα εἰς τὸν ἀνγκριτὴν καὶ ὡ-
μολόγησε μάλιστα πολλὰ περισσώτερα· διηγῆθαι

ΤΟ ΖΑΠΤΕΙΑΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ἐπλήγηνμεν μέσῃ τῇ καρδίᾳ καὶ συνεμερίσθημεν τὴν κατάπληξιν τοῦ δημοσίου καὶ τὴν γενικὴν αὐτοῦ θλίψιν καὶ ἡγήσαμεν σὺν ἀπάσῃ τῇ κοινωνίᾳ ἄλγημα δεινὸν ἀναγκώντες τὸ σάββατον ἐν τῷ «Νεολόγῳ» ἀπαίσιον περικοπήν, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν οἰκτροτέραν εἰκόνα τῆς σημερινῆς ἡμῶν καταστάσεως. Ὁ ἐγωισμὸς καὶ ἡ ἐμπάθεια λοιπὸν ἐπὶ τοσοῦτον ἐθρασύνθησαν παρ' ἡμῖν, ὥστε νὰ παρορῶνται τὰ πάντα καὶ ἐν τῷ βωμῷ τοῦ ἀτομικισμοῦ νὰ θυσιάζωνται αὐτὰ τὰ ἐθνικὰ δίκαια καὶ νὰ ἐκτοξεύωνται κατ' αὐτοῦ τοῦ ἔθνους καταγγελτικαὶ συκοφαντίαι; Ἰδοὺ τί γράφει ὁ σαββαταῖος «Νεολόγος»: «Ἐπομένως ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης τὸ Ζάππειον ὑπάγεται εἰς τοὺς γενικοὺς νόμους, οἵτινες ἐξασφαλίζουν τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἐκπαίδευσως ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν καὶ εὐθύνην τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν ἡμῶν ἀρχῶν, ἡ δὲ ἀνάμιξις αὐτῶν εἰς τὰ τῆς διοικήσεως τοῦ Ζαππείου καὶ νομικῶς καὶ ἐθνικῶς εἶναι ἀπρόσβλητος καὶ ἀπαράιτητος». Αὐλεῖ τοσοῦτον εὐκόλως ἡ περικοπὴ αὕτη, ὥστε αἱ ἀρχαὶ τὰς ὁποίας ὁ «Νεολόγος» ἐκτοξεύει κατὰ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν, μαγνητίζονται ὑπὸ τῆς κεφαλῆς του καὶ ἐπὶ ταύτης λοξοδρομοῦσιν ἐπιπίπτουσι. Αὐλεῖ τοσοῦτον εὐγλώττωσιν ἡ περικοπὴ αὕτη, ὥστε περιττὸν εἶναι νὰ σχολιασθῇ παρ' ἡμῶν ἄς μείνῃ ὡς αἰώνιος ρύπος . . .

Ἐν τούτοις ἡ ἀνάμιξις τῶν ἀρχῶν ἡμῶν, ὅφ' ἦν ἔννοιαν δίδει ὁ . . . «Νεολόγος» οὐ μόνον δὲν εἶναι ἀπρόσβλητος καὶ ἀπαράιτητος, ἀλλὰ δὴ καὶ ἔκνομος, ὅφ' ἄς περιστάσεις τελεῖται ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ Ζαππείου. Οἱ νόμοι, οἱ ἐξασφαλίζοντες τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἐκπαίδευσιν, δὲν ἀπαιτοῦσι τὴν ἀνάμιξιν τῶν ἡμετέρων ἀρχῶν, ἀλλὰ τὴν ἐποπτεῖαν τῶν διδασκομένων, οὐδὲ ἀναμιγνύονται εἰς τὴν διοίκησιν τῶν ἡμετέρων σχολῶν, ὡς ἐπιζητεῖ ὁ ἀρθρογράφος, φρονῶν ὅτι μεσουρανεῖ ἐτι ὁ ἀστήρ του καὶ ὅτι ἐξακολουθήσει ἐτι ἐπ' ἄπειρον ἡ κατὰστασις ἡ ἐπιτρέπουσα αὐτῷ νὰ φρονῇ τὴν ἐν τῷ Ζαπτεῖῳ δικαίωσίν του.

Ἀλλὰ βεβαίως οἱ ὀπισθεν ξένων ὑπολήψεων κρυπτόμενοι, οἱ μὴ δυνάμενοι ἢ δι' εὐτελῶν ὕδρεων ν' ἀπαντῶσιν εἰς λογικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν συζήτησιν, εἰς τοιαῦτα κατέρχονται ὅταν βλέπωσι τὸ ἔδαφος νὰ ὑποχωρῇ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν. Τοῦτο ἐβεβαίωσε καὶ τὸ σάββατον ὁ «Νεολόγος», οὐδὲν τὸ ἀληθὲς λέγων, διαστρέφων τὰ πράγματα, καταγγέλων καὶ ὑβρίζων ἡμᾶς. Λέγει ὅτι εἴμεθα ὑπεύθυνοι διὰ τὰς συνεπείας τοῦ ζητήματος. Δικαίᾳ; Πέντε ἡμέρας προηγουμένως συνεζητεῖτο ἐν ταῖς στήλαις τοῦ «Νεολόγου» καὶ τῆς «Κωνσταντινουπόλεως» καὶ εἶτα ἡ «Ἐπιθεώρησις», μόλις τὴν τετάρτην, ἔγραψε περὶ τοῦ ζητήματος· ἀλλ' εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ «Νεολόγου» τοῦτο ἀκριβῶς ἀπήρесе. Ἀπήρесе ὅτι ἡ «Ἐπιθεώρησις» ἄνευ στροφῶν καὶ περιστροφῶν ἀνέλυσε τὸ ζήτημα, ἐνῶ δὲ ἡ δημοσία γνώμη ἠγνώνει περὶ τίνος πράγματι ἐπρόκειτο, διαφωτισθεῖσα παρ' ἡμῶν, κατηγνάνκτησε. Τοῦτο ἀκριβῶς ἐπεθύμουν νὰ προλάβωσι, τοῦτο δὲ μὴ προλάβόντες ἐχολώθησαν. Λέγουσι δὲ ὅτι δὲν ὑπάρχει ζήτημα, ὅτι ὑπῆρχεν ἀπλουστάτη σύσκεψις. Σύσκεψις! ἐνῶ ἐπὶ δύο τῶρα μῆνας ἀνταλλάσσονται ἐπιστολαί, καὶ ἀρκοῦντως μάλιστα δριμεῖται, ἐνῶ αὐτοὶ οἱ ἐν Εὐρώπῃ ὁμογενεῖς ἐπληροφορήθησαν τὰ γινόμενα καὶ εἰς αὐτῶν, ὅστις ἰδρύσει ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει μέγα φιλανθρωπικὸν κατὰστημα, ἔγραψε τελευταῖως πρὸς τινὰ τῶν ἐνταῦθα «κῦτταζε ὅμως νὰ μὴ τὴν πᾶθωμεν ὅπως τὴν ἐπαθε ὁ κύριος Ζάππης». Ἦτο σύσκεψις, κατὰ τὸν «Νεολόγον» καὶ ἐπικατάρτος ἡ «Ἐπιθεώρησις», ἥτις διετράξε τὴν σύσκεψιν ταύτην καὶ δὲν ἀφῆκε νὰ ἐκτελεσθῇ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἀπὸ αἰθούσης εἰς αἶθουσαν μεταβαίνων ἔλεγε κύριός τις: «σταθῇτε τῶρα νὰ βάλωμεν καὶ αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν εἰς τὸ χέρι καὶ ἔπειτα ἄς κάμῃ πλέον ὅ,τι θέλει». Βέβαια, ἔπρεπεν ἡ «Ἐπιθεώρησις» νὰ σιωπήσῃ, ἔπρεπεν ὁ κ. Βουτυρᾶς ν' ἀφεθῇ ἐλεύθερος ἵνα διὰ τῶν ὕδρεων του ἐπισκοτῇ τὸ ζήτημα, ἔπρεπε ν' ἀφεθῶσι πάντες ἀγνοοῦντες περὶ τίνος πρόκειται, καὶ σιγᾷ, σιγᾷ, ἐν τῇ γενικῇ ἐκείνῃ ἡρεμίᾳ νὰ ληφθῇ ἀπόφασις τις καὶ τὸ ἑσπέρως νὰ συναχθῶνται οἱ στενοί φίλοι καὶ συγχαρητήρια ν' ἀνταλλάσσονται διὰ τὴν ἐπέτυχεν ἡνέκα ἀργοναυτικὴ ἐκστρατεία. Λυπούμεθα, κύριε συνάδελφε, ὅτι ἐταράξαμεν τὰ κύκλα σας, ἀλλὰ δὲν πταίσαμεν. Πταίετε σεῖς, καὶ ἐνῶ λέγετε ὅτι προκαλοῦμεν ζήτημα, γινώσκετε εἰς τὸ βῆθος τῆς συνειδήσεώς σας ὅποσον ἀτομικῶς ἐργάσθημεν ἵνα ἐπέλθῃ ἡ ποθητὴ συνεννόησις καὶ ὅτι ἐν ἰδιαιτέρῳ πρὸς ὑμᾶς συνεντεύξει τοῦτο ἐπεζητήσαμεν. Μόνον δὲ ὅταν κατείδομεν τὸ ἀδύνατον, μόνον ἀφοῦ τὸ ζήτημα συνεζητεῖτο ἐν ταῖς στήλαις τῆς ἐφημερίδος σας, μόνον τότε, βλέποντες ὅτι ἐπισκοτί-

ζετε τὸ ζήτημα, τότε μόνον διεφωτίσαμεν τὴν δημοσίαν γνώμην. Ἦθέλετε λοιπὸν νὰ ἐπιτρέψωμεν, ἵνα ἐν ὀνόματι τοῦ ἔθνους ἐπιτελεσθῇ τοιοῦτον ἀδίκημα; Ἐπεζητεῖτε ν' ἀφεθῇτε ἐλεύθερος ἵνα μετὰ δύο ἢ τριῶν φίλων σας διαθέτῃτε κατὰ βούλησιν τὰ τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν πράγματα; Ἦτο καιρὸς νὰ ἐννοήσῃτε ὅτι τοιαῦτα κατὰστασις δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ ὅτι τὸ καθήκον ἡμῶν, ἀληθῶν τῆς δημοσίας γνώμης ἐρμηνέων, ἦτο ν' ἀναστειλωμεν τὴν ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ βλάβῃ θριαμβικὴν πορείαν σας. Οὕτε λοιπὸν αἱ ἀρχαί, οὔτε αἱ καταγγελῖαι σὰς ὥφελοῦσι· τείνεται τὰ ὡτά σας, ἵνα ἀκούσῃτε τί περὶ ἡμῶν λέγει ἡ κριτική πλεον τοῦ καταγανακτοῦντος δημοσίου. Οὕτε ταῦτα σὰς ὥφελοῦσιν, οὔτε τὸ δογματικὸν ὕψος δι' οὗ ἐπιζητεῖτε νὰ σὰς προκαλέσωμεν. Σὰς προκαλοῦμεν ἀπὸ τῆς τετάρτης, καὶ ζητεῖτε καὶ ἄλλην πρόκλησιν. Καθ' ἐκάστην ζητούμεν ν' ἀποφανθῇτε ἐπὶ τῆς ἀληθοῦς τῶν πραγμάτων θέσεως καὶ σεῖς καθ' ἐκάστην ἀποφεύγετε νὰ λαλήσῃτε, κρυπτόμενοι ὀπισθεν ξένων. Ναι, κύριε· εἰς τὸ ζήτημα, ἀλλὰ τὸ ζήτημα ἔχει ἐν χάριστον συστατικὸν δι' ὑμᾶς, ὅτι ἀποτελεῖ νομικὸν πασίδηλον καὶ ὅτι εἶναι τόσῳ σαφές ὅσῳ σαφές εἶναι καὶ ἡ ἰδική σας τακτική. Ἀνεπτύξαμεν τὸ ζήτημα σαφῶς, ὥστε ἡ κοινωνία ἅπασα ἐπιζητεῖ ἢ ν' ἀπαντήσῃτε ἢ νὰ συμφωνήσῃτε μεθ' ὑμῶν. Δὲν εἶναι πλέον ζήτημα μερικόν, εἶναι ζήτημα γενικόν, καθ' ὃ ἡ κοινωνία ἅπασα ἐπιζητεῖ τὴν ἀπονομήν τοῦ δικαίου. Ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην, δικαίως ἀποκαλεῖτε ἡμᾶς «αὐτοχειροτονήτους ὑπερασπιστάς τοῦ κ. Ζάππα». Τοῦτο εἶναι ἀληθές, προκειμένου περὶ τοῦ δικαίου, εἴμεθα αὐτοχειροτόνητοι ὑπερασπισταί, συμφώνως πρὸς τὴν ἀποστολὴν τῆς δημοσιογραφίας. Σεῖς ὅμως, ὡς φαίνεται, κατ' ἄλλον τρόπον ἐπιλαμβάνεσθε τῆς ἐξετάσεως τῶν διαφορῶν ζητημάτων.

Ε. Κ***

95,653,741. Πλήν τούτων εισήχθησαν δια τήν υπηρεσίαν των μονοπωλίων τῆς κυβερνήσεως κατὰ τὸ ἔτος 1888 πετρέλαιον καὶ πυρεὶα ἀξίας ἐν ὧν δρ. 1,110,087. Ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ἔτος 1887 οἱ πίνακες ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

Ἀξία εισαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς

1888 1887

Ἐμπόριον Γενικὸν 227,534,496 254,412,455

Ἐμπόριον εἰδικὸν 204,802,923 234,501,812

Εἰσαγωγῆς

Ἐμπόριον γενικὸν 124,388,595 144,721,806

Ἐμπόριον εἰδικὸν 109,449,182 131,449,425

Ἐξαγωγῆς

Ἐμπόριον γενικὸν 105,442,901 109,930,649

Ἐμπόριον εἰδικὸν 95,653,741 102,652,477

Ἐκ τοῦ πίνακος τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ὁμοῦ τῆς κατ' ἐπιχειρήσεως προελεύσεως καὶ διευθύνσεως συνάγεται, ὅτι αἱ ἐπιχειρήσεις, μεθ' ὧν αἱ ἀνταλλαγαὶ ἐπέθεσαν σπουδαιότεραι, εἰσὶν ἡ Ἀγγλία, ἡ Ρωσσία, ἡ Αὐστρουγγαρία, ἡ Τουρκία, ἡ Γαλλία, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Γερμανία. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐξαγωγῆς ἔχουσιν ὡς ἑξῆς : Φυτικαὶ οὐσίαι δρχ. 65,864,530 ὀρυκτολογικαὶ 21,335,928, ἐκ ζωικῶν καὶ φυτικῶν ὕλων δρ. 7,756,371, ὕλαι ζωικαὶ δρ. 4,481,090, ἐξ ὀρυκτολογικῶν, μεταλλικῶν κτλ. ὕλων δρ. 3,050,960 καὶ ἐκ χημικῶν δρ. 244,022. Ἡ ὅλική ἀξία τῶν παντὸς εἶδους εἰσαχθέντων ἐν τοῖς ἀποταμειωτικοῖς καταστήμασιν ἀνῆλθεν εἰς δρ. 29,343,333. Αἱ ὑπὸ τῶν τελωνείων εἰσπράξεις ἐκ τελωνειακῶν τελῶν καὶ λοιπῶν δασμῶν ἀνῆλθον εἰς 33,608,791.86. Ἡ κίνησις τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας ἐνδεικνύει ὅτι τὸ σύνολον τῶν ὑφ' ὅλας τὰς σημαίας ὑπὸ ἀτμοκινήτων καὶ ἱστιοφόρων πλοίων ὁμοῦ τελεσθέντων πλόων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν ξένων ἐπιχειρημάτων κατὰ τὸ 1888 ἀνῆλθεν εἰς 11,441, τῆς χωρητικότητος τῶν πλοίων ἀνεληθούσης εἰς τόννους 4,793,603. Ἡ ἐλληνικὴ ναυτιλία ἐν τῇ κινήσει ταύτῃ εἶναι ὡς 14.6 τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν τόννων, αἱ δὲ ἐπιχειρήσεις

δὲν στηρίζονται ἐπὶ νομίμων βάσεων.

Ὁ «Νέος» Ἐλευθέριος Ἰψόσω, ἀπαντῶν εἰς τὰς ρωσσικὰς καὶ γαλλικὰς ἐφημερίδας, αἰτίνες ὑπὸ τῆς Αὐστρίας ἐλησμονήθη ἐν ταῖς ἐορταῖς τοῦ Βερολίνου, ὑπερασπίζει ζωηρῶς τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν κατὰ παραπλησίως ὑπονοίας.

Τὸ ζήτημα τῆς Σαβοῦας. — Οἱ ἐν τῇ συνδιαισέψει τῆς Σαβοῦας πληρεξούσιοι συνῆλθον τῇ δευτέρᾳ εἰς νύκτα συνεδρίᾳ, ἥτις καὶ θεωρεῖται ὡς ἡ τελευταία, ὑποτιθεμένου ὅτι οὐδὲν πλέον ὑπολείπεται ἢ ὑπογραφή τοῦ τελικοῦ πρωτοκόλλου.

Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος. — Τῇ παρελθούσῃ δευτέρᾳ ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος προήδρευσε τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἐν ᾧ παρέστητο καὶ ὁ πρίγκιψ Βίσμαρκ. Τῇ ἐπιούσῃ τρίτῃ ὁ αὐτοκράτωρ μετέβη εἰς Πότσδαμ, ἐνθα ἐπ' ἱκανὸν θέλει μείνει ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ Φρειδερίσχρόν. Τὸ εἰς Ἀλσατίαν ταξίδιον τοῦ αὐτοκράτορος ἀνεβλήθη, διότι ἐκτὸς τῆς εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Πρωσίαν Βερολίνῳ ἐπὶ τῇ ἀναγκασμένῳ εἶναι νὰ εὐρεθῇ ἐν γῇ τῆς Περσίας.

Ἡ αὐξήσις τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου.

Ῥελθούσῃ δευτέρᾳ ὁ ἀγγλος πρωθυπουργὸς μαρκήσιος Σαλισβουρὶ ἐξήτησεν ἐν τῇ βουλῇ τῶν λόρδων τὴν δευτέραν ἀνάγνωσιν τοῦ περὶ αὐξήσεως τοῦ στόλου νομοσχεδίου. Ὁ πρωθυπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι τῷ 1894 μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ προγράμματος τοῦ ναυαρχείου, ὁ ἀγγλικὸς στόλος ἔσται ὑπέρτερος ἐκείνων, οὓς τὰ λοιπὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη δυνατόν νὰ τῷ ἀντιτάξωσι, καὶ ἔτι δύο δυνάμεις ἦσαν σύμμαχοι. Μόνον ἐν τῇ περιπτώσει Γαλλία καὶ Γερμανία συνησπίζοντο κατὰ τῆς Ἀγγλίας θὰ ἠδύνατο νὰ παρατάξωσιν 88 πλοῖα ἐναντίον 77 ἀγγλικῶν, ἀλλὰ τοιοῦτον ἐνδεχόμενον δὲν φαίνεται πιθανόν τῷ λόρδῳ Σαλισβουρὶ. Ὁ πρωθυπουργὸς προσέθηκεν ὅτι πιστεύει εἰς τὸν περὶ ἀποσοφῆσεως τοῦ πολέμου διακατῇ πόθον τῶν μοναρχῶν τῆς ἡπείρου, ἀλλ' ὅτι ἀδύνατον νὰ ᾖ τις βέβαιος ὅτι ἡ κατάστασις θὰ μείνῃ ἡ αὐτὴ καὶ μετὰ πενταετίαν διό, ἡ φιλοπατρία ἐπιβάλλει τῇ Ἀγγλίᾳ μέτρα συνέσεως ἵνα ᾖ ἐτοιμὴ διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον.

Ὁ λόρδος Γράμβιλ κατέκρινε τὸ κυβερνητικὸν νομοσχέδιον, ἐδήλωσεν ὅμως ὅτι δὲν ἤθελε ν' ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τῆς ἐναντίου αὐτοῦ ἀντιστάσεως. Μετὰ τοὺς λόγους καὶ ἄλλων τινῶν ρητόρων, ἡ δευτέρα ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου ἐγένετο δεκτή.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Συγκοινωνία μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ρουμανίας.

Ἐξ ἀλληλογραφίας ἐκ Βουκουρεστίου ἀποσπώμεν τὰ ἑξῆς ἐνδιαφέροντα :

Ἀπὸ πολλοῦ ἀσχολοῦνται ἐνταῦθα περὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων μετὰ τῆς Τουρκίας, ἥς ἀναπτύξεως ἀπαραίτητος ὅρος εἶναι ἡ κατασκευὴ σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, συνδεουσῶν τὸ Βουκουρεστίον ἀπ' εὐθείας μετὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Θεσσαλονίκης. Διὰ τὰς εἰς Κωνσταντινουπόλιν μετακομίσεις μέχρι τοῦδε ἀνάγκη εἶναι νὰ διαιρηθῇ τὸ ταξίδιον εἰς δύο, ὧν τὸ ἐν μέρος τελεῖται διὰ ξηρᾶς, τὸ δὲ ἕτερον διὰ τοῦ Εὐξείνου· μετὰ τῆς Θεσσαλονίκης οὐδὲν ὅπως ὑπάρχει κατὰλληλος συγκοινωνία. Ἐκ τούτων προκύπτει ὅτι ἡ Ρουμανία, ἥς ὁμως τὸ ἐσωτερικὸν σιδηροδρομικὸν σύμπλεγμα εἶναι λίαν ἐκτεταμένον, ὑπολείπεται τὰ μέγιστα ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς σχέσεις αὐτῆς μετὰ τῆς Ἀνατολῆς, Ἀσίας καὶ Θεσσαλονίκης, ἥτις θὰ ἦτο δι' αὐτὴν κατὰλληλος λιμὴν διὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν σίτων αὐτῆς πρὸς τὰς δυτικὰς χώρας τῆς Εὐρώπης.

ΕΛΠΙΣ

(ἔπειτα)

νὰ ἐργασθῇ... ἔχει ἀνάγκην ἀναπαύσεως... θὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ ὁμοῦ ὁ Θερασύβουλος Δροσᾶς, ὅστις θὰ νυμφεῖθῃ τὴν Οὐρανίαν Δροσᾶ, καὶ θὰ κληρονομήσῃ ἅπασαν τὴν περιουσίαν. Δύναμαι νὰ εἶπω ὅτι ὁμιλῶ ἐκ μέρους τοῦ Γεωργίου, διότι γνωρίζω πόσον ἀγαπᾷ τὸν Θερασύβουλον καὶ ὅτι ἐπεθύμει ἀκριβῶς αὐτὰ. Δὲν ἔχομεν υἱόν... ὁ Θερασύβουλος εἶναι καὶ θὰ ᾖ πάντοτε υἱός μας· Μαριάννα, εἶσαι ἀδελφὴ μου, εἰς σὲ ὀφείλω τὴν σωτηρίαν μου, τὰ πάντα...

Καὶ αἱ δύο γυναῖκες ἐνηγκαλίζοντο καὶ κατησπάζοντο ἀλλήλας κλαίονσαι ἐκ τῆς πολλῆς χαρᾶς. Εἶτα ὁμοῦ πάλιν τὸ μέτωπον τῆς Ἑλπίνης συνωφρύνθη καὶ μετὰ φωνῆς ἀσθενοῦς ἠρώτησεν :

— Ὁ Βάργης γνωρίζει ὅτι ὁ Θερασύβουλος εἶναι υἱός του ;

— Ὅχι ποτέ· δὲν εἶπον τίποτε περὶ τούτου εἰς τὸν Βάργην... ἴσως θὰ τὸ εἶπω ὅταν δὲν θὰ δύνηται πλέον νὰ ὁμιλήσῃ.

— Καὶ δὲν ὑπάρχει καμμία ἐλπίς νὰ σωθῇ ὁ Βάργης ; ... Θεέ μου, πῶς ἐπεθύμουν νὰ θεραπευθῇ, προσέθηκεν ἡ Ἑλπίνη, μετενόησε πλέον, τοῦτο ἀρκεῖ.

— Αὐτὰ αἱ βουλαὶ τῆς Προνοίας... Ἑλπίς σωτηρίας δὲν ὑπάρχει κατὰ τὸν ἱατρόν... ὀλίγοι μόνον ὥραι τῷ ὑπολείπονται.

Τῶνόντι· ὁ Ἰωάννης Βάργης ἐτραυματίσθη σοβαρῶς· ἡ σφαῖρα προσέβαλεν αὐτὸν δεξιᾷ, διήλασε διὰ τοῦ τρίτου μεσοπλευρίου διαστήματος θώρακος τὸ ἄνω χεῖλος τῆς τετάρτης πλευρᾶς καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν δεξιὸν πνεύμονα, ὅπου καὶ ἔμεινεν· ἡ πληγὴ ἦν βαρεῖα. Κατέπεσεν αὐθαρῶς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, αἱμορραγῶν, αἱμοπτῶν καὶ βήχων. Ὁ ἱατρὸς ἀνέστειλε μὲν τὴν αἱμορραγίαν, ἔπλυνε καὶ προσέδεσε τὴν πληγὴν, ἀλλ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὀλιγίστας ἔτρεφεν ἐλπίδας διασώσεως αὐτοῦ. Ἡ σφαῖρα εἰσῆλθε καὶ ἀπέμεινεν ἐν τῷ δεξιῷ πνεύμονι, ἐπομένως δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξαχθῇ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ εἰς τὰς τοιαύτης φύσεως

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΛΕΞΕΙΣ

— — —

Ὁ τῆς χθὲς «Νεολόγος» ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀπέδειξεν, ὅτι αἱ θεωρίαι αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος εἰσὶ θεωρίαι πρωτοφανεῖς καὶ παράδοξοι, οὔτε ἐπὶ γραπτῶν οὔτε ἐπιγράφων νόμῳ ζηριζόμεναι. Παρτίθησι σαρκαστικὰς τινὰς ἐκφράσεις ἡμῶν ἐκ τοῦ ἄρθρου τῆς πέμπτης, αἵτινες ὁμῶς ἤσαν ἀπαντητικαὶ εἰς ὕβρεις αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, οὕτως ὥστε τὸ ἀνέκδοτον ἐκ τῆς ἐλληνικῆς βουλῆς ἠδύνατο, φρονούμεν, νὰ τὸ κρατήσῃ πρὸς λογαριασμόν του ὁ συνάδελφος. Ἐπὶ τετραήμερον παρ' αὐτοῦ ὕβριζόμενοι, καὶ δὴ καπηλικῶς, μολὶς προχθὲς μετεχειρίσθημεν οὐχὶ ὕβρεις, ἀλλὰ σαρκαστικὰς τινὰς ἐκφράσεις, αἵτινες εὐχρηστοὶ ἐπὶ ἡμετέροις ἀποτελέσματα, διότι, φρονούμεν, ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον ὁ «Νεολόγος» ἂν ποτε περιέλθῃ εἰς συζητήσεις μεθ' ἡμῶν, θέλει μεταχειρισθῇ τὸ σοβαρὸν ἐκεῖνο ὕψος, ἐξ οὗ ἐξετροχιάσθη πρὸς μεγίστην λύπην τῶν φίλων του, αἵτινες βεβαίως ἄλλα παρ' αὐτοῦ περιέμενον καὶ ἄλλα ἀνέγων αἴφνης καὶ ἀπροόπτως καὶ κατηγανάκτησαν ἰδόντες αὐτόν, σεβάσμιον γέροντα, κραυγαλοκαμουνῶντα καὶ ἐν τῇ μέθῃ ταύτῃ ἐκλαμβάνοντα τοὺς ἐναρέτους ὡς ἀμικτωλούς. Ἐν τέλει ὁμῶς ἀνένηψε, καὶ χθὲς, ὡς εὐσεβὲς χριστιανός, ἀπεκδυόμενος τῶν ἀμικτιῶν τῶν ἀποκρέων ἐν κατανύξει ἐζήτησε συγγνώμην λέγων «σεῖς οἱ νέοι διδασκλήτε, τὸ πάθημά μου νὰ σᾶς γίνῃ μάθημα καὶ οὐδέποτε νὰ ἐκτροχιάσθῃτε» ἔπειτα ὁμῶς ἔχω καὶ ἐν παρόπαρον, διότι ἀντὶ νὰ μιμηθῇτε τὸν Σῆμ καὶ καλύψῃτε τὴν γυμνότητα τοῦ Νῶε σεῖς, ἀνεκαγγάχατε καὶ μὲ ἀπεκαλέσατε Μωϋσῆν τῆς ὁδοῦ Χενδέκ. Τί κακοὶ Χάμ ποῦ εἴσθε! λησμονήσαντες ὅτι εἰμι γέρον καὶ ἔχω παρελθόν! . . . ». Φεῦ! πρόκειται περὶ τοῦ παρόντος. Ὡς πάντες δὲ οἱ τοιοῦτοι, ὁ γέρον συνάδελφος ἔκαμε καὶ μίαν ρεκλάμην ὑπὲρ ἐαυτοῦ λέγων τάχα, ὅτι παρεπονέθημεν ὡς ὀλίγον ἀνγκινωσκόμενοι καὶ διὰ τοῦτο διεκηρύχμεν νὰ ἐκδώσωμεν εἰς ἴδιον φυλλάδιον τὴν ζαππεικὴν συζήτησιν. Πόσον ἀπατάσαι, κύριε συνάδελφε! τούναντίον ἡμεῖς εἰπόντες τοῦτο, εἰπομεν αὐτὸ πρὸς χάριν σου, ἵνα παρᾶσχωμεν μεῖζονα διὰδόνειν εἰς τὰς διαστροφὰς σου, διότι δὲν δύνασαι ν' ἀγνοῇς ὅτι ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει κυκλοφορία τῆς «Ἐπιθεωρήσεως» εἶναι πολὺ μεγαλειτέρα τῆς ἰδικῆς σου.

Εἰς τὸ κύριον ὁμῶς ζήτημα ὁ «Νεολόγος» σχεδὸν δὲν ἀπαντᾷ. Ἰσχυρογνώμων γέρον ἐμμένει καὶ ἐπαναλαμβάνει ὅσα τὴν δευτέραν ἔγραψε, καίτοι ἀνῆρέσαμεν ταῦτα λέξιν πρὸς λέξιν, συλλαβὴν πρὸς συλλαβὴν. Θυμώμενος ὁμῶς ὁ συνάδελφος εἶναι ἐν τῇ περιπτώσει, καθ' ἣν ἀπαντᾷ εἰς τὴν ὑφ' ἡμῶν δημοσιευθεῖσαν περικοπὴν ἐκ τοῦ ἐναρκτηρίου λόγου του ἐν τῷ Ζαππείῳ τοῦ ἀπαγγελλέντος τῇ 6 Σεπτεμβρίου τῷ 1885 ἐν ἧ αὐτὸς οὗτος ἀνὴρ τὰς θεωρίας, ἃς ἔγραψε τῇ πέμπτῃ. Δικαιολογούμενος χθὲς λέγει: «Ἄλλως δὲ, καὶ ὁ Βουτυρᾶς ἡ οἰοσδήποτε ἄλλος εἰπέ ποτε ἐν λόγῳ τινὶ τοιοῦτο, κατὰ τί δύναται νὰ μειώσῃ ἢ ν' ἀλλοιώσῃ τὴν σημασίαν;» Ἀριστούργημα! ὁ κόσμος λοιπὸν μακθάνει ὅτι ὅσα ἐκείποτε γράφει ὁ «Νεολόγος» ἢ ὅσα ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ Ζαππείου λέγει ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ, ταῦτα οὐδεμίαν ἔχουσι σημασίαν! ὦ! περὶ τούτου ἡμεῖς ἤμεν βέβαιοι, ἀλλ' ἐπρόκειτο καὶ ὁ κόσμος νὰ πεισθῇ.

Συμπέρασμα. Ὁ «Νεολόγος» εἰς τὴν ὑπὸ τῆς «Ἐπιθεωρήσεως» διαφώτισιν τῆς δημοσίας γνώμης καὶ τὰ ἐπιχειρήματα αὐτῆς, οὐδὲν εἶπεν ἰσχυρισθεῖς μόνον ὅτι τὸ σιγίλλιον δὲν ἔχει ἰσχὺν ὡς συμβόλαιον μεταξὺ τοῦ κ. Ζάππα καὶ τῶν Ἑθνικῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων καὶ ὅτι ἐπομένως τὸ Ζάππειον δέον νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὸ πέμπτον ἄρθρον τοῦ περὶ καθηκόντων τοῦ μικτοῦ συμβουλίου νόμον. Εἶναι προφανὲς τὸ σφαλερὸν τοῦ ἰσχυρισμοῦ· διότι ὅταν θεωρηθῇ, ὅπερ ἄτοπον, ὡς ἄληθές τοῦτο, τότε σὺν τῷ σιγίλλῳ καταπίπτει καὶ ὁ κανονισμὸς τοῦ Ζαππείου ὁ εἰς τὸ σιγίλλιον ἀναφερόμενος καὶ στηριζόμενος, πίπτοντος δὲ καὶ τοῦ κανονισμοῦ ἐπανερχόμεθα εἰς τὸ statu quo ante, ἥτοι εἰς τὸν κανονισμόν τοῦ Ζαππείου τοῦ 1879. Ἡ τοῦτο θὰ ληθῇ ὑπ' ὀψει, ἢ ὅτι τὸ σιγίλλιον καὶ ὁ νῦν κανονισμὸς ἔχουσιν ἰσχὺν καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐπειδὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ δικαίου εἶναι ὅτι «αἱ ἰδικαὶ διατάξεις κατισχύουσι τῶν γενικῶν νόμων» τὸ σιγίλλιον καὶ ὁ κανονισμὸς θὰ θεωρηθῶσιν ὡς εἰδικαὶ διατάξεις τοῦ ἀναφερομένου πέμπτου ἄρθρου τῶν Ἑθνικῶν Κανονισμῶν. Ἐπομένως εἰς ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις δὲν δύναται νὰ γείνη ἢ ὅτι ὑπέδειξεν ἡ «Ἐπιθεώρησις.» Εἰς ταῦτα οὐδὲν ὁ «Νεολόγος» ἀπήντησεν, οὐδὲ δύναται ν' ἀπαντήσῃ.

Ἐπειδὴ δὲ χθὲς ὁ συνάδελφος λέγει ὅτι ἡ συζήτησις λήγει, διότι ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν διεφωτίσθη ἡ δημοσία γνώμη, τὴν αὐτὴν καὶ ἡμεῖς ἐκφράζομεν γνώμην καὶ διδομεν πέρας σήμερον εἰς τὴν μετὰ τοῦ «Νεολόγου» περὶ τοῦ Ζαππειικοῦ ζητήματος συζήτησιν.

Ἀπεδείχθη λοιπὸν ὅτι ἡ «Ἐπιθεώρησις» διεφώτισε τὸν δημοσίον καὶ ὅτι προεκάλεσε τὴν γενικὴν ἐπιδοκιμασίαν ἐπιστημόνων τε καὶ κοινῶν· ἀπεδείχθη ὅτι συνηγόρησεν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς τιμῆς τοῦ Οἴκου-μενικοῦ Πατριαρχείου, οὗ τὰ ἔγγραφα δέον νὰ ὦσι σεβαστά· ἀπεδείχθη ὅτι συνηγόρησεν ὑπὲρ τοῦ γοήτρου τῶν καθεστηκυῶν ἡ-

μῶν ἀρχῶν, ὧν αἱ συμβάσεις δὲν πρέπει νὰ καταπακτώνται, ἵνα οἱ μετ' αὐτῶν συμβαλλόμενοι ἔχωσι πίστιν εἰς αὐτὰς· ἀπεδείχθη ὅτι ἐνεθάρρυνε τοὺς ἐθνικοὺς εὐεργέτας, ἵνα ἔχωσιν πεποίθησιν εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ὁμογενοῦς δημοσίου· ἀπεδείχθη, τέλος, τίνες οἱ ἐκ προσωποποιήσεων πάντοτε ὠθούμενοι καὶ τίνες οἱ ὑπὲρ τῶν ἀληθῶν καὶ δικαίων συνηγοροῦντες, ὑπὲρ τοῦ κύρους τῶν καθεστηκυῶν ἀρχῶν, τοῦ ἀληθοῦς κύρους αὐτῶν καὶ οὐχὶ τοῦ ψευδοῦς, τίνες οἱ ἐνεκα ἰδίων λόγων ζητοῦντες τὴν καταπάτησιν ἐπιστήμων ἐγγράφων καὶ τίνες οἱ συνηγορήσαντες ὑπὲρ τοῦ γοήτρου, τίνες οἱ κακῶς ἐπιστημονικὴν παιδεύειν καὶ τίνες οἱ ἀμαθίαν ὀφλισκάνοντες, δι' οὓς πράγματι ἐμπρέπει νὰ εἴπῃ τις ἐκεῖνο, ὅπερ μαθόντες ἐν τοῖς σχολείοις αἱ ἀνωτέρας παιδεύσεως γυμνοὶ μετὰ πολλοῦ θράσους ἐπιθύρουν χθὲς ὅτι αὐτοῖς πράγματι ἐμπρέπει «ἀμαθίᾳ μὲν θράσος, λογισμὸς δ' ὄκνον φέρει».

Ταῦτα ἀπεδείχθησαν καὶ πολλὰ ἄλλα, τὰ ὅποια εἰς δεινὴν περιήγαγον τὸν «Νεολόγον» σύγχυσιν, ἐπὶ ἐβδομάδῃ παχυλῇ ἀποδείξαντα ἀμάθειαν, οὕτως ὥστε ἐπιτρέπεται πλέον αὐτῷ νὰ κοιμηθῇ ἐπὶ τῶν δακρυῶν του . . .

Ε. Κ. ***

Ἀξιότιμε κύριε συντάκτα,

Ὁ κ. Βουτυρᾶς, τοῦ ὁποῦ ἡ διάνοια μοὶ φαίνεται ἀληθῆς κυκεὼν καὶ ἀδιέξοδος λαβύρινθος, δὲν ἐννοῶ πρὸς τί ἐμνημόνευεν ἐν τῷ νῦν δημοσιογραφικῷ ἀγῶνι καὶ τοῦ πρὸ πέντε ἐτῶν ἐν τῇ «Κλειοῦ» ἐπιστεῖλαντος περὶ τοῦ Ζαππείου, καὶ ἐν τίνι δικαίωματι κατέταξε καὶ αὐτόν ἐν τῇ χορείᾳ τῆς ὑπ' αὐτοῦ πλασθείσης ἀποτροπαίου σπείρας. Διακηρύττω λοιπὸν ἐνώπιον τοῦ δημοσίου ὅτι οὔτε πρὶν οὔτε ἀφ' οὗ ἔγραφα, ἀντήλλαξα κρίσιν τινὰ, ἢ σκέψιν μετ' οὐδενὸς ἐξ ὧν ὑπαινίσσεται. Ἀδίκως δὲ ὅλως ἐθεωρήθησαν τότε, ὡς ὑποβολαὶς ἢ συνεργαταὶ τῶν γραφέντων οἱ κκ. Βασιάδης καὶ ἄλλοι. Καὶ λοιπὸν, κύριε Βουτυρᾶ, δὲν ἔπρεπε νὰ μὲ ἀναγκάσῃτε νὰ σᾶς παρατηρήσω, ὅτι δὲν εἶναι ἐντιμὸν τὸ συκοφαντεῖν, καὶ δὲν ἐπιτρέπω ὑμῖν νὰ μὲ κατατάξῃτε εἰς σπείρας καὶ συστάσεις ἄλλως τε καὶ αἱ τότε κρίσεις μου εἰς οὐδὲν σοὶ ὠφελοῦσι, διότι ἐγὼ τότε ἀπηυθυνόμην πρὸς τὸν κύριον Ζίππιν, ὡς πρὸς οἰκοδεσπότην ἀπόλυτον κύριον, δυνάμενον νὰ διαθέτῃ τὰ τῆς οἰκίας του κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ. Οὔτε ἐφάνταζόμην ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ εὐριθύνει ποτε ἄνθρωποι οἵτινες ἤθελον τῷ δικτατορικῷ τὸ δικαίωμα τοῦτο. Ὅτε ἔγραψον, οὔτε ἀγράφους, οὔτε γραπτοὺς νόμους εἶχον ὑπ' ὄψιν, ἐφ' ὧν σήμερον ὁ κ. Βουτυρᾶς οἰκοδομεῖ τὴν υπερέσπισίν του. Συνιστῶ ἐν τέλει τῷ κ. Βουτυρᾶ νὰ παύσῃ παρασυρόμενος καὶ παρασύρων εἰς τὸ χάος, ὅθεν ἡ ἔξοδος ἔσται λίαν δυσχερὴς, ἐν ᾧ δὲ δυστυχῶς οὐκ ἔστι μετάνοια.

Ὁ γράψας ἐν τῇ «Κλειοῦ».

σωποι των χριστιανών κατοίκων τῆς νήσου Κύπρου, οἱ μὲν ἀποτελοῦντες τὴν ἐν τῷ νομοθετικῷ συμβουλίῳ αἵρετὴν ἀντιπροσωπεύσαν, οἱ δὲ εἰδικῶς ἐκλεχθέντες ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐν τοῖς συγκροτηθεῖσιν ἀνά τὴν νῆσον συλλαλητηρίοις καὶ γενικαῖς συνελεύσεσιν, ὧν τὰ ψηφίσματα ἀρμοδίως διεβιβάσθησαν τῇ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος κυβερνήσει, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ καταθέσωμεν βαθυσεβάστως εἰς τοὺς πόδας τοῦ θρόνου τῆς Ὑμετέρας χαριστάτης Μεγαλειότητος, ἣν σώζοι ὁ Θεός, τὴν ταπεινὴν ἡμῶν ταύτην ἀναφορὰν, δι' ἣς κατὰ τὰ πανδῆμως ἐκδηλωθέντα αἰτήματα τοῦ λαοῦ, ἐκλιπαρεῖται παρὰ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ ἔλεός της.

Ὅτε πρὸ δεκαετίας ἡ διαχείρισις τῆς νήσου ἀνετίθετο εἰς τὴν κυβερνήσιν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, ἡ Κύπρος ἔχαιρέτισε τὴν πολιτικὴν ταύτην μεταβολὴν, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐδίστασε νὰ ὑποδείξῃ διὰ παγκυπρίων ὑπομνημάτων τὴν ἀνάγκην μεταρρυθμίσεων δυναμένων νὰ ἀσφαλίσωσι κατὰστασιν πραγμάτων συνήδουσαν πρὸς τὴν ὕλικὴν καὶ ἠθικὴν ἀνάπτυξιν λαοῦ, οὗ αἱ τύχαι ἐνεπιστεύθησαν εἰς τὸ μᾶλλον εὖνομούμενον καὶ πεπολιτισμένον ἔθνος.

Ἡ Ὑμετέρα χαριστάτη Μεγαλειότης ἐν τῇ ὑπὲρ τῶν ὑπηκόων της διηνεκεῖ μερίμνῃ ἠυδόκησε νὰ παραχωρήσῃ καὶ τῇ ἡμετέρᾳ νήσῳ μεταρρυθμίσεις τινάς, ἐφ' αἷς εὐγνωμονοῦμεν αὐτῇ, ἀλλ' ὁ κατόπιν χρόνος ἐπεισεν ἀδιστακτικῶς πάντας ἡμᾶς, ὅτι αἱ παρεσχεθεῖσαι μεταρρυθμίσεις δὲν ἠδύναντο ν' ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὴν ὑπαγορευσασαν αὐτάς ἐπιθυμίαν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, ἡ δὲ νῆσος ἰδίᾳ ὑπὸ οἰκονομικὴν ἐποψὶν ἐξακολουθεῖ βαίνουσα πρὸς βέβαιον ὄλεθρον, ἐφ' ᾧ καὶ τολμῶμεν νὰ ἐκλιπαρήσωμεν καὶ αὐτὴς παρὰ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος τὴν ὑψηλὴν αὐτῆς ἀντίληψιν.

Ὁ τόπος οὗτος ὑπεβλήθη εἰς ἀπότισιν φόρων δυσαναλόγων πρὸς τοὺς πόρους καὶ τὰ μέσα αὐτοῦ, ὅσημέραι δὲ ἀποβαίνει ἡμῖν βεβαιότερον, ὅτι ἡ φορολογία αὕτη συντελεῖ εἰς τὴν ἐπὶ μᾶλλον πτώχευσιν τῆς νήσου, ἥς ἐξαντλεῖ καὶ τὴν τελευταίαν ἱκμάδα, καθότι ὑπολογίζεται ὅτι ἕκαστον ἄτομον ἀποτίει περίπου ἐτήσιον φόρον ἴσον τῷ πέμπτῳ τοῦ κατ' ἀναλογίαν εἰσοδήματος αὐτοῦ λόγῳ παραγωγῆς.

Ἡ ἀνωμολογημένη ἥδη βρεῖα καὶ καταθλιπτικὴ φορολογία ἠυξήθη ἔτι μᾶλλον ἐπὶ τῆς παρούσης κυβερνήσεως, ἥτις κατὰ τὰ πέντε τελευταῖα ἔτη 1882-83-84-85 καὶ 86 εἰσέπραξε τὸ ποσὸν λιρῶν 914,835, ἥτοι κατὰ μέσον ὅρον ἐτησίως 182,967 λίρας, ἐνῷ κατὰ τὰ πέντε ἔτη τὰ προηγηθέντα τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς ἀπὸ τοῦ 1873 μέχρι τέλους τοῦ 1877 ἡ προκείμενη κυβερνήσις εἰσέπραξε γρόσια 83,950,051 ἴσον μὲ 736,405 λίρας, ὑπολογιζομένης ἐκάστης πρὸς 114 γρόσια, ἥτοι κατὰ μέσον ὅρον ἐτησίως λίρας ἀγγλικὰς 147,281· ἀλλὰ καὶ τὸ τελευταῖον τοῦτο ποσὸν εἶναι ἀνώ-

καὶ τὸ μειονέκτημα τῆς ἐξαγωγῆς ἀπέναντι μείζονος παραγωγῆς ὑπερτερούσης ἐτησίως κατὰ 50.000 λίρας περ πού ἐν τόπῳ γεωργικῷ, οὐδεμίαν ἔχοντι βιομηχανίαν ἢ ναυτιλίαν, ὑφισταμένην δὲ πρὸς ἐπίμετρον ἀπὸ τινος χρόνου καὶ τὴν ὑπὸ ἀτυχεῖς ὁρους ἐκπαίησιν τῶν κυριωτέρων αὐτοῦ προϊόντων ἕνεκα τῆς ἐκτάκτου ἐκπτώσεως αὐτῶν ὡς ἐκ τῆς προσφάτου ἐπιβολῆς ἀδροπύτων δασμῶν ἐν ταῖς ξέναις ἀγοραῖς τῆς καταναλώσεως.

Ταῦτα καὶ τινὰ φυσικὰ αἰτία ἐπήνεγκον τὴν οἰκονομικὴν τοῦ τόπου ἐξάντλησιν, ἣν ἐπηκολούθησε συνεπῶς ἡ ἄκρα ὑποτίμησις τῆς κτηματικῆς ἐν γένει περιουσίας. Ἀνάγκη λοιπὸν καὶ καθήκον ἐπιβιβάζονται τοῖς εὐλαβῶς ἀναφερομένοις νὰ ἐκλιπαρῶσι παρὰ τῆς Ὑμετέρας χαριστάτης Μεγαλειότητος μέσα δυνάμενα ν' ἀναστείλῃσι τὸν βαθμιαῖον ὄλεθρον, πρὸς ὃν τοσοῦτον ἀσφαλῶς βαίνομεν· συντελεστικόν, ἀλλὰ καὶ ἀποκλειστικόν μέσον πρὸς τοῦτο ὑπολαμβάνομεν τὸν προσδιορισμὸν ἐπὶ ὠρισμένην τινὰ περιόδον ἐτῶν ποσοῦ περὶ τὰς 140,000 λίρας, τὸ ὅποιον ν' ἀποτίῃ ἐτησίως ἡ νῆσος πρὸς τὴν κυβερνήσιν· διότι πᾶσα μείζων ταύτης φορολογία ἀποβαίνει ἀδύνατος ἄνευ καταστροφῆς.

Ἡ εὐμένης ἀποδοχὴ τοῦ μέτρου τούτου οὐχὶ μόνον θέλει ἀνακουφίσει τὸν τόπον, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον θέλει εὐκολύνει τὴν μετὰ τῆς ἐν Κύπρῳ κυβερνήσεως συνεννόησιν πρὸς ἀντικατάστασιν φόρων ἐπαχθῶν καὶ ἥκιστα συμβιβάζομένων πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ φιλελευθέρου ἀγγλικοῦ ἔθνους δι' ἄλλων, καὶ τοῦτο ἄνευ βλάβης τοῦ δημοσίου ταμείου.

Διὰ τῆς τελουμένης νῦν ὑπὸ τῆς νήσου φορολογίας ἡ ἀγγλικὴ κυβερνήσις εἰσπράττει ποσὸν πολὺ ἀνώτερον τοῦ ἀπαιτούμενου διὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ τόπου, καὶ ὁμως κατ' ἔτος καθίσταται ἀναγκαστὴν νὰ ψηφίζηται ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου ποσόν, χαρακτηριζόμενον ὡς ἐπιχορήγησις, ὑπὲρ τῆς νήσου. Ἡ δὲ ψηφιζομένη ἐπιχορήγησις, ἡ πληρωνομένη ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ ταμείου, ὡς καὶ τὸ προκύπτειν περισσεύμα ἐκ τῶν ἐσόδων πρὸς τὴν δαπάνην τῆς διαχείρισεως τῆς νήσου, διατίθεται ὑπὲρ σκοποῦ μὴ ἀφορῶντος μῆτε τὴν ἠθικὴν, μῆτε τὴν ὕλικὴν αὐτοῦ προαγωγὴν, καὶ τοῦτο ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀναληφθείσης πρότερον ὑπὸ τοῦ τόπου ὑποχρεώσεως... ἀλλ' ἀνάγκη καθίσταται ὅπως παρκαλέσωμεν τὴν κυβερνήσιν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, ἵνα εὐαρεστουμένη ἐξεύρῃ τρόπον, δι' οὗ νὰ ἐλαττώσῃ τὴν ζημίαν, ἥτις προσγίγνεται καὶ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Κύπρου καὶ εἰς τὸ τῆς Ὑμ. Μεγαλειότητος διὰ τῆς ἐτησίας πληρωμῆς τοῦ ἐλλείμματος καὶ μετριάσῃ οὕτω τὰς βαρυτάτας συνεπείας τῆς μνημονευθείσης συμβάσεως. Ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τούτου ἐναποκείται βεβαίως εἰς τὴν πεφωτισμένην ἀρμοδιότητα τῆς κυβερνήσεως τῆς Ὑμ. Μεγαλειότητος, ἀλλ' ἐὰν ἐπετρέπετο ἡμῖν νὰ ἐκφράσωμεν ταπεινὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνώμην, ἠθέλομεν ὑποθέλει τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἐτησίου τελουμένου τούτου φόρου διὰ πληρωμῆς ἐφάπαξ ποσοῦ λαμβανομένου ἐκ δανείου, γινομένου ἐν ὀνόματι τῆς νήσου ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῆς βρετανικῆς κυβερνήσεως οὕτως, ὥστε ν' ἀποτίῃ ὁ τόπος διὰ τόκον καὶ χρεωσύσιον ποσὸν μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ἥμισυ τοῦ τελουμένου νῦν ἐτησίου φόρου.

Ἡ τοιαύτη ἀντικατάστασις καὶ ἡ ἐγκρίσει τῆς κυβερνήσεως κατὰ τὸ δυνατόν ἐλάττωσις τῆς δημοσίας τῆς νήσου δαπάνης ἄνευ βλάβης τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ τῶν ἐλπιζομένων ἀπαραιτήτων βελτιώσεων, ἀ ἐπέτρεπον νὰ μετριάσθῃ ἡ φορολογία τοῦ τόπου εἰς ποσὸν μὴ ἀπέχον πολὺ τοῦ νωτέρω ὑποδειχθέντος.

Γενομένου ἐνταῦθα λόγου περὶ οἰκονομικῶν, ὀφείλομεν μετὰ σπουδῆς νὰ δηλώσωμεν, ὅτι ἀπειχομένης εὐλαβῶς νὰ πραγματοποιηθῶσι τοιαῦτα καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸν δικαστικὸν κλάδον, ὅστις, ὡς νῦν ἔχει, εἶναι ἀνεπίδεκτος μεταβολῆς τινος ὡς πρὸς τὸ οἰκονομικὸν ἄνευ σπουδαίας βλάβης τῆς λειτουργίας αὐτοῦ· καθότι εἶναι ὁ μόνος βελτιωθείς κυβερνητικὸς κλάδος, ἀνταπο-

ΕΠΙΦΥΛΙΣ 1

Ὡς ἐν μαγικῷ βιβλίῳ γραφέντι ὑπὸ ἄλλου, καὶ ὅτε ἐκ τῆς εὐρείας πυρκαϊᾶς τῆς καρδίας μου μόνον τέφρα ἀπομένει!...

»Α! φίλε μου, τί ὠραία εὐκαιρία δι' ὑμᾶς, ἂν ἦσθε ὀλίγον δοκησίσοφος καὶ ἂν ἀπετελεῖτε μέρος τῆς εὐρείας ἐκείνης συλλογῆς τῶν βλακῶν, οἵτινες αὐτοῖς ἐαυτοῖς ἀπονέμουςι τὸ ὄνομα σοφῶν ἂν ὁρῶ πῶς νὰ διατυπώσῃτε ἐν μεγαλοπρεπείᾳ: Τὸ πρὸς ἔπος! Ἀλλὰ τοιοῦτόν τι δὲν συμβαίνει, εὐτυχῶς δι' ὑμᾶς καὶ δι' ἐμὲ! Ἐχετε τὸ γοητευτικώτερον πνεῦμα, ἐξ ὧν γινώσκω, ἠνωμένον μετὰ τῆς γλυκείας ἐκείνης ἐπισκεΐας, ἣν παρέχουσιν ἡ ἀληθὴς ἀρετὴ καὶ ἡ ἀληθὴς γνώσις τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας, δύναμαι ἐ νὰ σᾶς ὁμολογήσω πᾶν ὅτι, προσέδετε, χωρὶς ἄ ροβηθῶ ἐκ μέρους ὑμῶν αὐστηράν τινα ἐπιτίμησιν.

»Λοιπὸν, ἐνθυμεῖσθε ὅτι πρὸ ἔτους περίπου, ἐκ ἀνῆλθον ἐξ Ἰταλίας βαρέως ἀσθενῶν τὴν καρδίαν. Εἶχον ἀγαπήσει ἐκεῖ κάτω τὸ δέκατον ἦδη, καὶ δεκάτην δὲ φορὰν ἐπίσης ἔπαθον καὶ ἐξηπατήθην ἐπὶ τέλους!

»Φοβερά γενεὰ εἶναι αὐταὶ αἱ γυναῖκες, αἱ καλλίτεραι ἐξ αὐτῶν τόσον ὀλίγον ἀξίζουσιν εἰς τὸν ἔρωτα καὶ ἔχετε πληρέστατα δίκαιον νὰ τὰς ἀποκαλέητε χιμαῖρας!...

»Τέλος, ἐπανηρχομένη με συντετριμμένην τὴν καρδίαν, εἰς οὐδὲν πλέον πιστεύων, μῆτε εἰς τὴν δύναμιν τῶν Παρισίων, ὅπως διασκεδάσω τὴν λύπην μου, ὅτε συνήντησα ἐν τῇ κοινῇ τὴν ἐργαστήσασαν "Ὀλγαν".

»Αὕτη ἦτο γυνὴ τριακονταετὶς ἀκριβῶς, ἥτις οὐδέποτε ὑπῆρξεν ὠραία καὶ πρὸς ἣν ἀπὸ μακροῦ τρεφόν ἀληθῆ φίλιαν, ταῦτα δὲ ἀπετέλουν τρία ἐξαιρετὰ προσλακτικά, καὶ ἰδίως τὸ τελευταῖον, κατὰ τοῦ κινδύνου τοῦ νὰ ἐρασθῶ αὐτῆς. Καλῶς γινώσκω ὅτι ἐγγύτερον παρατηρῶν τις θὰ ἠδύνατο νὰ ἴδῃ ὅτι ἡ πριγκήπισσα εἶχε πόδας καὶ χεῖρας παιδίου, ὅτι οἱ ὀδόντες αὐτῆς ὁμοιάζον πρὸς μαργαρίτας περιστοιχισμένους ὑπὸ κοραλ-

Meo Zupka

Τὸ Ζάππειον, ἡ συστά-
νῃς· χλᾶσιν ; Ὁ καλονισμὸς, ἡ ἀποδεί-
ξις, ἡ διατήρησις αὐτοῦ ἐναργῶς ἀποδει-
κνύουσιν ὅτι ἰδιωτικὸν ὄπως κατάστημά ἐ-
στίν· ἵδου τῇ x. Ζάππα, ὅστις

των καὶ προθύμως εἰς τὴν δόξαν πρόθυμοι εἶναι νὰ καταβῶσι τὴν δοθεῖσαν αὐτοῖς ἀρχὴν, ὅπως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐνώσεως γέννῃται τῇ κοινῇ συναντήσει Ζάπτι καὶ ἐθνικοῦ λαοῦ.

συμβούλιον, οὐ γὰρ
ἐγένοντο Κ. Καραθεοδωρῆς, Σπ. Μαυ-
ρογένης, Ε. Ζωγράφος, Ἀλ. Παδπάτης,
Ἀλ. Ζωρὸς, Δ Σταματιῆδης, Δ. Ταμ-
δάκος, Εὐστ. Εὐγενίδης, Π. Στεφانو-
πουλίδης, Δ Γενιδουναῖς, Ν.

28

διὰ ἧς διάσῃμα. Ἐμφανίζονται οἱ βασι-
λεῖς. Ὁλίῃν ἐμποιεῖ τῆς βασιλίσσης
τέ-ιδίως ἡ θεὰ κλαίει ὡς παιδίον ἀδια-
ριν. κόπως, καὶ ὀλολύζει κατασπαζομένη
αὐ-τὰς φιλοῦσας τὴν χεῖρα αὐτῆς κυρία
ολύ-Καὶ ἡ βασιλόπαις Ἀλεξάνδρα προδι-
τω-λως ὥρᾳ ἀσπάσεται πάσας τὰς κυρίας
κα-καὶ σφίγγει τὴν χεῖρα τῶν κυρίων. Ὁ
λου-βασιλεὺς εἶναι στυγνὸς καὶ σιωπηλὸς
ης-ὥχρότατος δὲ καὶ προφανὸς καταβε-
δν-δύλμητος. Αἱ ζητωκραυγαὶ αὐτῶν ἀντι-
ου-χοῦσιν ἀδιακόπως, κυματίζουσι δὲ ἀ-
ρα-σημαῖαι τῶν συντεχνιῶν. Οἱ βασιλεῖς
τοι ἐπιδιδάσκονται ἐπὶ τῆς ἀμάξης τῶν, ἀ-
τοι ναύεται δὲ τότε εἰς κλαυθμούς, ὡς
ου-σιλόπαις Ἀλεξάνδρα, ἀποχαριετώσα-
τα διὰ τοῦ μανδηλίου, κλαίει ὁ Νικόλαος,
ας δὲν ἀντέχει ἡ βασιλίσσα καὶ καταπί-
τω-πτει ἐπὶ τινος ἔδρας, ὁ βασιλεὺς δυσ-
ρα-κόλως συνεχεῖ τὴν συγκινήσιν Του.
ος-θρηνεῖ μεγαλοφώνως ἡ βασιλόπαις Μα-
ριν-ρία καὶ πρὸ τοῦ θάματος τούτου τοῦ
το-συγκινητικώτατου οὐδεὶς ὀφθαλμὸς
ἐν-μένει ἀδάκρυτος. Ἀλλ' ἡ ἐιμαρμένη
ου-ὥρα ἔφησεν· ἡ ἀτμομηχανὴ συρίζει
ων-καὶ ὁ εἰρμὸς ἀναχωρεῖ βραδέως, ἐν ᾧ
ων-τὰ μανδύλια σείονται καὶ σφουγγίζου-
αὐ-σιν ἐναλλαξ τοὺς ὀφθαλμούς καὶ τὰ
αὐ-στόματα αὐτομάτως φωνοῦσιν εὐχά-
ται καὶ ᾄτω.

Ἐν Ἀρσίοις ἑτέρα προπομπὴ ἀνα-
μύνηται τοὺς βασιλεῖς διότι ὁ σιδηρόδρο-
μος Ἀττικῆς διέθεσε ὡρεῶν ἀμαξο-
στοιχίας εἰς τοὺς θέλοντας ν' ἀποχαι-
ρετίσθωσιν ἐκεῖ τοὺς βασιλεῖς καὶ ἄ-
πῃλλον πολλοὶ, πάνπολλοι.

6a
 ū
 i-
 a
 n
 à
 ū
 i
 -
 l
 t
 v
 k
 y
 -
 v
 τ
 n
 á
 ω
 -
 c
 u

- ε
 - σ
 - π
 - κ
 - σ
 - ε
 - π
 - τ
 - α
 - σ

ει
ν
υ
θ
μ
μ
με
π
λο
τ
σ
θ
σ
π
κα
πα
ς

πα
 κα
 τῆ
 με
 γα
 λη
 τῆ
 αὐ
 πα
 δφ
 τα
 να
 ἄ
 π
 τῶ

ε- τῆ
 ἰ-
 ο- πρ
 εν χρ
 α- πρ
 το

	το
	ὁ ἰ
v-	Τὸ
a-	ρο
ᾱς	κα
ης	το
ι-	μέ
ος	να
ο-	τά

χριδουκὸς Καρόλου Στεφάνου.
 τοῦ ἀτμοπλοίου ὑπεδέχθησαν αὐ-
 τὸ ἀρχιδουὲ καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ ἀκολ-
 θία. Ἡ θαλαμηγὸς τοῦ ἀρχιδου
 Christa δὲν ἀνεχώρησεν εἰσέτι
 Πειραιῶς. Ὁ ἀρχιδουὲ Κάρολος Σ-
 φανος εἶναι νεαρώτατος, ἡλικίας
 μόνον ἐτῶν, καὶ πλοίαρχος ἐν
 αὐστριακῷ ναυτικῷ. Ἡ σύζυγος
 τοῦ, θυγάτηρ τοῦ ἀρχιδουκὸς Κα-
 λου Σαλβατώρ τῆς Τσκαδνῆς, ἀρ-
 χιδουκὸς τῆς Αὐστρίας, εἶναι 22 ἐτ-

* Διὰ τοῦ καταπλέουσantos χόδης (στῆς Πειραιᾷ ἀτμοπλοίου Ἀπόλλωνος τοῦ αὐστριακοῦ Λόυδ ἐκ Τεργέστ) ἀφίκετο ὁ σταυλάρχης τοῦ βασιλέως ὁ κ. Τέρνοβοιτς κομίσας καὶ ὠδῶδες ἱππογύκους ἵππους. Οἱ ἵπποι οὐκ ἀπαρτηγγέλθησαν καὶ ἡγοράσθησαν διὰ χρημάτων τοῦ βασιλέως ἐν Οὐγγαρῇ ὅπου πρὸ μηνὸς εἶχεν ἀποσταλῆναι πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων ὁ κ. Τέρνοβοιτς. Παρέλαβον δ' αὐτοὺς ἐκ τῆς παρὰ τὸν βασιλῆα Πειραιῶς προκυμαῖας, ἐν πολλῶν κόσμῳ εἶχε συναχθῆναι, οἱ ἱπποκράτοις τῆς Α. Μ.

* * * Ἐν ὑπομνήματί του ὁ στρα-
 τὴς Τῦρ περὶ τῆς κορινθιακῆς διώρ-
 ος, ὅπερ ἀπευθύνει πρὸς πάντα
 ἔσθλην τὰ ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς τῆς
 ἡρώων των θέσεως ἐνδιαφερόμενα
 ἢν συντελεσιν τοῦ ἔργου, ἐκφῆρων
 ἕξιμα ὅτι τὰ συμπερόντα τοῦ γενικ-
 οῦ ἀπαιτοῦσι τὸν συνασπ-
 ῶν τῶν διεθνῶν δυνάμεων ἢ κεφ-
 αλαίων πρὸς ἐκδίασιν ἑταῶν κωλυμά-
 ται τῶν φραγμῶν, οἵτινες δύναται
 ἀνακοῦσαι τὴν ἐλευθερίαν ἐκεῖνα
 ἀνάπτυξιν, ἐπάγεται ὡς παρὰδειγμα
 τὸ ἔργον τῆς διδνηροδρομικῆς σήρα-
 τος τοῦ Ἀγίου Γοθάρδου, πρὸς
 ἐκτελεσιν τῆς οἰκίας ἢ Ἰταλία καὶ
 Γερμανία προσῆλθον ἀρωγοὶ δι-
 κεφαλαίων τῇ Ἑλβετίᾳ ὑπολογ-
 ῶν δ' ὅτι πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς κ-
 ῆ 30 ἀλλὰ ἑκατομμύρια φράγκων
 αἰτεῖται ἐκκλῆσιν πρὸς τὰς ἐνδιαφερο-
 ῦναις ναυτικὰς δυνάμεις καὶ, ἐκτὸς
 τῆς Ἑλλάδος, ἰδίᾳ πρὸς τὴν Ἰταλίαν
 καὶ τὴν Αὐстроουγγαρίαν, ὅπως συμ-
 τάσχωσιν ἐν τῇ συντελεσέει τοῦ κατ-
 ἑξῆς τρίτου τετελεσμένου ἔργου, δι-
 ἑλξῆς μόνον ἐγγυήσεως τῶν τοκοχρε-
 οῦσιν τῶν ἐκδοθησομένων νέων ὀ-
 λογιῶν τῆς ἐταιρείας

*. Ὁμιλερον υπογράφεται παρὰ τοῦ
αὐθὰ ἀντιπροσώπου καὶ πληρεξού-
του τῆς Ἑλληνικῆς ἀποπολιτείας Γ. Β.
Παναγιωτοῦ καὶ τῆς κυβερνήσεως
ἐπαρτιθεῖσα σύμβασις, δι' ἧς ἐπι-
γράφεται εἰς τὴν κυβερνησιν παρὰ τῆς
ἐκείνης ἀποπολιτείας ὡς ἀσύμφορον αὐτῇ τὸ ἀπο-
κρίναι Σφακτῆρας, καὶ κανονί-
ζει τὴν πληρωμὴν τοῦ υπολοίπου τῆς
ἐκείνης ἀποπολιτείας ἢ Μυκάλης.

ἐξ ἑτησίας δόσεις ἀτόκως.
 καὶ τῆς συμβάσεως ταύτης παρεσχέ-
 νη ἡ ἑταιρία ὄντως πατρικὴ συνδρο-
 μὴ καὶ θέλει εξακολουθήσει, πεποισθε-
 ναι, ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Τρικούπ-
 η, ὡς ἀποδείχθη, ὅτι ἐπὶ τῇ ἐπιχειρήσει
 ταύτῃ, πρὸς εὐδωσίαν τῆς ἐθνικῆς ταύ-
 τῃς ἐπιχειρήσεως, ἥτις ἐσχάτως ἐν-
 ὅσῳ τοῦτο εἰς δύσκαλον θέσιν, ἐξ ἧς ἐξῆλ-
 θεν, διὰ τῆς ἐπανόδου εἰς τὴν διοίκη-
 σιν τοῦ βαθύνου καὶ βασιμπλότου καὶ
 ὑπεύθυνου κ. Βασιλαδάκη, τοῦ πολλὰ
 μεγάλως ὑπηρεσίας καὶ συνδρομὰς
 ἀσχόντος τῇ ἑταιρίᾳ καὶ εἰς τὴν

ἔλθον ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς.
 ὕχαριστως δὲ πληροφοροῦμεθα, ὅτ
 ἡ Σ. διοίκησις τῆς Ἐθν. Τραπέζης
 τοὺς συμβούλιον αὐτῆς ἐμυμήθησα
 κυβερνήσιν καὶ ἐκανόνισαν τοὺς
 ἀ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας λο
 γισμοὺς τῆς Τραπέζης, ὥστε μεγ
 ἀνὰκούφισιν καὶ ἄνεσιν παρέχετο
 ἑταίριά πρὸς ἀπότισιν τῶν παρ
 τῆς ὀφειλομένων. Ἀλλὰ καὶ ἡ Τρ
 α προέβη εἰς τοῦτο ἅμα τῇ ἐπανο
 τοῦ κ. Βαφιαδάκη εἰς τὴν τῆς
 ρίας διοίκησιν, Ὅθεν δικαίως δύ
 ναι νὰ ὀνομασθῇ ὁ κ. Βαφιαδάκης,
 ὡς οὗτος πέραν τοῦ ὁποιοῦστέρε
 ὡς ἡ Ἐροπούλις, ἀληθὴς σωτὴρ
 ἑταίριος

ἔταιριός.
Ἦδη δύναται τις νὰ πιστευσῇ
σκοπῶς, ὅτι ἡ ἐθνικὴ αὐτὴ ἐπ
ρησις οὐ μόνον ἐσώθη, ἀλλὰ κ
αχθῆσεται εἰς ὃ σημεῖον ἀπαιτ
ἔθνος.

* Ἀνεχώρησε χθές (19) τὴν πρωτὴν
Ρόσσης ἀπερχόμενος εἰς Ἰταλίαν
διδάσκον καλλιτέχνην ἀναχ-
ντα ἐντεῦθεν πλήρη ἐνθουσιασμοῦ
εὐχαριστήσεως προσέψεψαν μέ-
σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρομικοῦ πολ-
η τοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου Πα-
σοῦ, ἐκτιμῶντα τὸ καλλιτεχνικόν
αὐτοῦ καὶ τὴν εὐγένειαν

- Εἴχετε διαθέσει καλῶς τὰ χρήματα

- Πρόγματι.

- Κατοικεῖτε ἐν Παρίσις ;

- Εὐαρεστηθῆτε νὰ μὲ δώσητε τὸ ὄνομα

καὶ τὴν διεύθυνσίν σας.

Επειδὴ ἡ χρῆσις ψευδοανύμου καὶ ψευ-
διευθύνσεως ἦτο ἐπικίνδυνος, ὁ ἐργολά-

ἀπεκρίνατο ἀδιστακτως·
— Γαληνὸς Ζιουμπέρ, ὁδὸς Ζιωφοῦ Μα

1 αληθός, Ζητούμεν, οὐδὲ Ζητούμενα Μα
ριθμὸς 1.

— Δοιπόν, κύριε, εἴσθε σεῖς ἑκαῖνος τὸν
τὸν ἀναφέρουσιν αἱ ἐφημερίδες, ὅτι νυμ-

ει τὸν υἱὸν τοῦ μετὰ νεάνιδος ἑκατομμυ-

— Ναί, ἐγὼ εἶμαι. Τὸ συμβόλαιον ὑπο-

φεται τὴν ἐσπέραν ταύτην.
— Ἰδοὺ πετραχόσαι γιλιᾶδες φράγκων

ὅποιας εἰμπορεῖτε νὰ προσθέσητε εἰς

προΐχα τῆς νύμφης, εἶπε μαιδιῶν ὁ διευ-
τῆς.

— Αὐτὸ καὶ ἐγὼ σκοπεύω νὰ κάμω.
— Εἶθε μεγαλῶς χύοις!

— Δὲν σημαίνει πολὺ τὸ τοιοῦτον ὅταν

Οὐκ ἔξελγεν διήκοεσαν ἐπὶ μικρόν. Τὸ

καὶ ἐξελεγχθῆς ἀνέστη ἐπὶ μικρὸν. τὸ
μαρτύριον συναφώνει πληρέστατα πρὸς τὸ

λεχος, καθόσον ὁ Μαρσάλ παῖταν αὐτοῦ
ἔδωκε προσπάθειαν πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου.

— Θὰ τᾶς δώσω, κύριε, ἕνταλμα πεντα-
 ἑκκοντακάρδιον ἀργυρίου, πλὴν ὅτι ἔτι

ίων χιλιάδων φράγκων πληρωτέον ἀμα
προσαγωγῇ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Γαλ-

1870

ἀπέναντι τοῦ ἐνταλμάτος ἐγκατέλειπε τὸ γρά-
φειν τῆς διευθύνσεως καὶ ἐπιβάς τῆς ἀπο-
ξῆς διηυθύνθη εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Γα-
λίας παρ' ἧς εἰσέπραξε τὸ ἥμισυ ἑκατομμυ-
ριον. Εἶτα ἐπιστρέψας οἶκαδε καὶ ἐνδοῦς
ἐπιμελῶς ἀνεχώρησε κατευθυνόμενος εἰς τὴν
νήσον τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, ἔνθα ἐ-
γνωρίζον μετὰ δειπνον ἔμελλε νὰ προ-
μωρῇ τῇ ἐκδοτικῇ τοῦ ἀνδραγαθήματος

γῆθη ἡ τῆς υπογραφῆς τοῦ συμβολαίου.
 Ὁ Ἀδριανὸς Κουβέρ^{*,*} ἐξελθὼν τοῦ ξενο-
 γείου τῆς Ὁραίας Πολυνίδος ἐπέ-
 ῥαξεν καὶ διηυθύνθη εἰς τὸν σταθμὸν τῆς
 Βιγκενῶν. Ἐφαίνετο ὡς οἰνοβαρὴς, πράγμα
 τι δὲ μεγάλη ταραχὴ ἐκυρίευσεν τὸν ἐγκέφα-
 λον αὐτοῦ καὶ οἱ ἡμέτεροι ἀναγινώσκειν θὰ ὁμολ-
 γήσωσιν εὐχερῶς ὅτι ἡ ταραχὴ τοῦ αὐτοῦ ἦ
 λίαν δεδικαιολογημένη, διότι ἐπὶ τέλους
 πάρεχε τὴν πρὸς παραφρόνησιν ὅταν διαβί-
 πῃ τις τὴν σωτηρίαν, τὴν ἐπιτυχίαν καὶ
 τὴν εὐδαιμονίαν, ὅποτε νομίζει ὅτι τὰ πάντα
 ἀπώλοντο ἀνεπανορθώτως, καὶ ὁ Ἀδριανὸς
 ἡσθάνετο μεγάλην ταραχὴν ἐν τῷ νῷ ἄλλῃ
 μέλλει να συνελθῇ τάχιστα. Τῆς ἀμαθείας ἀπέβη
 ὅτε λυχνρῶς ἔμελλε ν' ἀναχωρήσῃ ἡ ἀμαρτω-
 λία. Τῇ ἡμισείᾳ ὥρα μετὰ μεσημβρίαν
 ἔφεινετο εἰς Σαιν-Μὺρ καὶ ἤρριψε νὰ τρέχῃ
 πάσης δυνάμεως πρὸς τὸ μέρος ὅπου ἦτο προ-
 δεδωμένη ἡ λέμβος αὐτοῦ. Ἐντὸς πέντε λε-
 πτῶν ἔφθασεν εἰς τὴν κατοικίαν αὐτοῦ. Ἐκ

... πῶς ἐφύλαξεν εἰς τὴν κατακλιάν αὐτοῦ. ἐκ

χέως πταίουσιν ἡ λογικὴ, ἡ ἀλήθεια καὶ τὰ ἐκ τῶν γενικῶν νόμων, τῶν εἰδικῶν συμβάσεων καὶ τῶν εὐθυνῶν ἀπορρέοντα δίκαια, πταίει ἡ ἀδιόρητος ἀλληλεγγύη τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ εὐεργέτου καὶ τοῦ ἔθνους, ἢν ἡμεῖς μὲν τοῖς τε ἀγράφοις καὶ τοῖς γραπτοῖς νόμοις πειθόμενοι ὑποστηρίζομεν, αὐτῇ δὲ νὰ διασπάσῃ προσπάθουσι, τὸν Ζάππαν προτρέποντες ὅπως ἐξῶς ἀπὸ τοῦ ἐθνικοῦ αὐτοῦ ἰδρυάτος τῷ ἔθνους, ἀδιαφορῶν, ὡς ἐπαναλαμβάνουσιν, ἂν καλῶς ἢ κακῶς πράττῃ.

Λυπούμεθα τὴν «Ἐπιθεώρησιν» διὰ τὸ πάθημα, ἀλλὰ παρηγορούμεθα ἐλπίσιν ὅτι θὰ τῇ γείνῃ μάθημα· εἴ ναι νέα ἀκόμη καὶ ὑπάρχει ἐλπίς θεραπείας. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἴτο, νομίζομεν, ἀνάγκη νὰ πληρώσῃ ἀπαντὴν τὴν πρώτην αὐτῆς σελίδα διὰ νὰ ὁμιλήσῃ «περὶ τῶν κοινωνικῶν στρωμάτων, ἐξ ὧν προερχόμεθα», νὰ μᾶς ὀνομάσῃ «Μωῦσεῖς τῆς ὁδοῦ Χενδεκ», νὰ μᾶς παραπέμψῃ ὑπὸ συζητήσιν «εἰς τοὺς ἐν Ἑπταπυργίῳ», ὅθεν, φαίνεται, ἀρύεται τὰς ἐμπνεύσεις αὐτῆς καθόσον αὐτὴ μεθ' ἡμῶν συζητεῖ, ν' ἀνακράξῃ ὅτι «ἔχομεν κοινωνικὸν θράσος δίκην κουρέως τῆς Σεβίλλης, ν' ἀναφωνήσῃ ὡς ὁ Κάτων «Delenda Carthago», ν' ἀνακαλύψῃ ὅτι «πανταχοῦ—ἐν τοῖς κύκλοις, δηλαδὴ, ὅπου φοιτᾷ—συναντῶμεν τὴν κοινὴν περιφρόνησιν», ν' ἀποστείλῃ ἡμᾶς «εἰς τὰς διαφόρους κοινωνικὰς τάξεις, εἰς τοὺς οἴκους τῶν ἐμπόρων, τῶν ἐσναφίων, τῶν ἐργατῶν», νὰ ἐκφράσῃ τὴν ὀργὴν αὐτῆς διότι ὡς νέος Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ ἀνεκράξαμεν «Στήτω ἥλιος κατὰ Γαβῶν καὶ σελήνη κατὰ φάλαγγα ἐλῶν»—τὸ γραφικὸν εἶναι κατὰ φάραγγα Ἑλῶν, ἀλλ' ἐνδόμυχος συναίσθησις ἠνάγκαζε, φαίνεται, τὴν «Ἐπιθεώρησιν» νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ σελήνη τῆς ἀληθείας ἐστὶν ὅπως ἀποκαλύψῃ **φάλαγγα ἐλῶν**,— νὰ κραυγάζῃ «Φρίξατε!», νὰ παραπονῇ ὅτι δὲν ἀναγινώσκειται ἀρκούντως καὶ ὅτι προτιμῶνται αὐτῆς «ράκη λογικῆς, τέκνα κυνῶν καὶ πιθήκων» καὶ μυρία ἄλλα, καὶ νὰ συμπεράνῃ ἐξ ὧν τούτων ὅτι δὲν ὑδρίζει, ὅτι ἀνεβίβασε τὸ Ζαππεικὸν ζήτημα εἰς τὴν προσήκουσαν αὐτῷ ὑψηλὴν περιωπὴν. Ταῦτα πάντα ὑπομνησκουσὶν ἀστέριαν τινὰ ἐν τῇ ἐλληνικῇ Βουλῇ σκηνὴν, καθ' ἣν τῶν ἀντιπροσώπων τις, παραπονουμένου ἐνὸς τῶν συναδέλφων αὐτοῦ ὅτι ἐφάνη ἐλλειπὴς ἀδρότητας, διαμαρτυρούμενος ἀνέκραξεν· «Ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀδρὸς, βρέ...»

Ἀλλὰ ταῦτα πάντα οὐδὲν κοινὸν ἔχουσι πρὸς τὸ Ζαππεικὸν, ὡς λέγει, ζήτημα ὡς οὐδ' ἡ ἀπειλὴ ὅτι μὴ ἀναγινώσκόμενοι ἀρκούντως θὰ ἐκτυπώσῃ τὰ ἄρθρα τῶν εἰς 10,000 ἀντιτύπων, οὐδὲ τὸ ἐγκώμιον τοῦ Κωστάκη πασῶ **Ἀνθοποιῶν**, ὅστις οὔτε ἐζητήσεν, οὔτε εἶχεν ἀνάγκην τοῦτο παρ' αὐτῶν ἐγκωμίου. Περιττὸν λοιπὸν ἴτο νὰ δαπανηθῇ τὰ τρία τέταρτα τοῦ ὀλοσελίδου ἄρθρου τῆς «Ἐπιθεώρησεως» εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ ὥραϊα πράγματα, ἅπερ ὅμως ἄσχετα πρὸς τὸ ζήτημα θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ ν' ἀφήσωμεν ἄνευ ἀπαντήσεως ἀντιπαρερχόμενοι.

Ἐλθόμεν εἰς τὸ ζήτημα, εἰς ὃ ὁμολογεῖ μὲν ὅτι μᾶς προεκάλεσεν ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας, λυπεῖται δὲ ὅτι ὀφείλει κακῇ μοίρᾳ νὰ συζητήσῃ. Ἀλλὰ καὶ περὶ τούτου τί ν' ἀπαντήσωμεν ἀφοῦ οὐδὲν τῶν ὅσα ἐγράψαμεν τῇ δευτέρᾳ ἀναιρεῖται; Μήπως ἠδυνήθη ν' ἀρνηθῇ ὅτι τὸ πατριαρχικὸν σιγίλλιον, ὡς ἐν αὐτῷ ρητῶς δηλοῦται, «εἶναι ἐπικυρωτικὸν τῶν μεταξὺ τοῦ ἰδρυτοῦ καὶ τοῦ ἀοιδίου Γεωργίου Ζαρίφη ἀμοιβαίως συμπεφωνημένων καὶ ἐμπεδοῦν τοὺς ἐκατέρωθεν διὰ τοῦ συμβολαίου συντεθέντας ὅρους» καὶ ὅτι πᾶν συμβόλαιον ὑποχρεοῖ τοὺς συμβαλλομένους μόνους, οὐδαμῶς δὲ θίγει δικαίωματα τρίτων μὴ συμβληθέντων; Οὐχί. Ἐπεκαλέσθη μόνον ὅπως δείξῃ ἡμᾶς ἀντιφάσκοντας περικοπὴν λόγου, ὃν ὁ Σ. Ι. Βουτυρᾶς ὡς γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ζαπείου ἀπηγγείλε τῇ 6 Σεπτεμβρίου 1885 μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ κανονισμοῦ. Ἴδου ἡ περικοπὴ.

«Τῆς δ' ὁργανώσεως καὶ διοικήσεως τοῦ μεγάλου τούτου ἰδρυάτος βᾶσις τίθεται καὶ ἡ τοῦ μεγάλου μὲν ἰδρυτοῦ ἐπιβλεψίς, ἐξασφαλισθεῖσα αὐτῷ, καθὰ πρέπον καὶ δίκαιον, διὰ πατριαρχικοῦ σιγιλίου, ἀλλὰ καὶ ἡ τῆς διοικήσεως ἐκλογὴ τε καὶ ἐξέλεξις ὑπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν ἡμῶν ἀρχῶν καὶ ἡ ἀνωτάτη αὐτῶν ἐποπτεία, ἢν τὸ μὲν συμβούλιον **ἀσφαλδέστων ἐχέγγυον τῆς ἀδιασείστον ἐθνικῆς πορείας τοῦ παρθενώους τούτου ἐθεώρησε καὶ τῷ ἰδρυτῇ ὑπέβαλεν**, ἐκεῖνος δὲ προφρόνως ἀποδεξάμενος ἐκὼν τὰ ἀπονειμθέντα αὐτῷ διὰ σιγιλίου **δίκαια ταῖς ἀρχαῖς ταύταις ἀνέθετο**».

Περὶ ὅσον ὅτι ἡ «Ἐπιθεώρησις», ἥτις τὸν πρόλογον τοῦ κανονισμοῦ ὡς συνταγέντα παρὰ τοῦ Βουτυρᾶ ἀπεκλήρυττεν, ἐπικαλεῖται νῦν λόγους τοῦ Βουτυρᾶ πρὸς νομικὴν ἔρμηνειαν τοῦ πατριαρχικοῦ σιγιλίου, τοῦθ' ὅπερ, νομίζομεν, οὐδ' ἐν Ζουλουλάνδῃ ἢ Χαρτοῦμ συμβαίνει. Ἀλλ' εἰν' ἡ περικοπὴ ἀκριδῶς, ἢν ἐπικαλεῖται, ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἰδρυτὴς ἀπεδέξατο ὅτι ἡ τῶν ἐθνικῶν ἀρχῶν **μετοχὴ εἰς τὴν διοίκησιν ἐστὶ τὸ ἀσφαλδέστων ἐχέγγυον τῆς ἀδιασείστον ἐθνικῆς πορείας τοῦ Ζαπείου**. Προκειμένου δὲ περὶ τοῦ σιγιλίου, ὅπερ ἐν τῷ λόγῳ τοῦ γενικοῦ γραμματέως ἀναφέρεται ὡς παρέχον δίκαια τῷ ἰδρυτῇ, ἅπερ ἐκὼν οὗτος ἀνέθετο ταῖς ἐθνικαῖς ἀρχαῖς, ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ συμβουλίου οὔτε ἐνετάλην οὔτε ὤφειλε νὰ προβῇ εἰς νομικὴν ἀνάλυσιν καὶ ἔρμηνειαν αὐτοῦ, ἀφοῦ μάλιστα ὁ ἰδρυτὴς ἐκὼν ἀπεδέχετο τὴν μετοχὴν τῶν ἐθνικῶν ἀρχῶν εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Ζαπείου ὡς **ἀδιασείστον** καὶ ἐξεχώρει αὐταῖς τὰ **ἀπέναντι οἰωνδῆποτε** δίκαια αὐτοῦ. Δὲν ὑπῆρχε τότε ἡ ἀσέβδως δημιουργηθεῖσα νομικὴ συζητήσις περὶ τοῦ ἂν ὁ ἰδρυτὴς ἔχῃ ἢ μὴ τὸ δικαίωμα τοῦ ν' ἀπελάσῃ τὸν ἔθνος τοῦ ἰδρυάτος αὐτοῦ, ἀδιαφορῶν ἂν καλῶς ἢ κακῶς πράττῃ. **Ζάππας καὶ ἔθνος συνεδέοντο ἀδιαρρήκτως καὶ ἀσύνδεστος οὗτος ἐκινεῖτο** ἐς **ἀπὸ ἀπὸ** τὸν ἔθνον. Τοῦτο ἐνετάλην καὶ τοῦτο ὤφειλε νὰ διακηρύξῃ τότε ὁ γενικὸς γραμματεὺς, ἀσέβεια δὲ θὰ ἴτο, μηδενὸς τὸ ἀδιασείστον τοῦ δικαίωματος τῆς μετοχῆς τῶν ἐθνικῶν ἀρχῶν διαμφισβητοῦντος, ὡς νῦν ἐγένετο ἀσέβδως ὑπὸ τῆς ἐνόχου ομάδος, νὰ παραστῇ εἰς μέσον ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ συμβουλίου ὅπως δῶ νομικὴν ἔρμηνειαν καὶ ἀνάλυσιν τοῦ σιγιλίου καὶ τῶν δι' αὐτοῦ ὑποχρεούμενων. Ἀλλ' ὅσον, ὅσον ὁ Βουτυρᾶς ἢ οἰοσθῇποτε ἄλλος εἰπέ ποτε ἐν λόγῳ τινὶ τοιοῦτο, οἷον διατείνεσθε ὅτι εἶπε, κατὰ τί τοῦτο δύναται νὰ μειώσῃ ἢ ν' ἀλλοιωσῇ τὴν σημασίαν ἐπισήμου συμβολαίου; Τὸ ζήτημα εἶναι ἐὰν τὸ συμβόλαιον ἔχῃ, ὡς λέγομεν, καὶ ὅτι οὐτως ἔχει εἶναι πασίδηλον καὶ οὐδενὸς

χορήζει ἔρμηνευτοῦ, ἀλλ' οὐδ' αὐτὴ ἢ «Ἐπιθεώρησις» τολμᾷ ν' ἀρνηθῇ εἰμὴ δι' ὑπεκφυγῶν.

Ἀλλὰ τότε ποῖα ἢ ἐπίσημος πράξις, ἐρωτᾷ, δι' ἧς τὸ Ζάππειον ἐγένετο ἀπὸ ἰδιωτικοῦ ἐθνικόν, ἂν μὴ τὸ πατριαρχικὸν σιγίλλιον; Νομίζει λοιπὸν ὅτι ἐπίσημοι πράξεις δὲν καλοῦνται τὸ κατ' αἵτησιν τοῦ ἰδρυτοῦ πατριαρχικὸν τακρίριον, δι' οὗ ἠτήθη ἡ ἄδεια, καὶ τὸ αὐτοκρατορικὸν φερμάνιον δι' οὗ ἐδόθη ἡ ἄδεια πρὸς οἰκοδομὴν **σχολείου τοῦ ῥωμαϊκοῦ ἔθνους**; Ἐὰν νομίσῃ τοῦτο, περιττὴ ἀποβαίνει πᾶσα συζητήσις.

Τί δὲ νὰ εἴπωμεν περὶ τοῦ προλόγου τοῦ κανονισμοῦ, ὃν παραλογίζονται, λέγει, οἱ θεωροῦντες αἰτιολογικὴν ἐκθεσὶν αὐτοῦ; Τί λοιπὸν ἄλλο εἶναι ὁ πρόλογος ἢ ἐκθεσις τῶν αἰτίων, ἐξ ὧν ἀπερρευσεν ἡ σύνταξις τοῦ κανονισμοῦ, τῆς βουλῆσεως τοῦ ἰδρυτοῦ ὅπως τὸ ἴδρυμα αὐτοῦ **ἐθνικὸν** ἐς **ἀπὸ ἀπὸ** τὰς **βᾶσεις**, τῶν βάσεων ἐφ' ὧν ἐδράζεται ὁ κανονισμὸς πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς βουλῆσεως ταύτης;

Ἐπικαλεῖται τέλος τὸ 5 καὶ τὸ ἀκροτελεύτιον ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ, ἅπερ ἀναγνωρίζουσι τῷ ἰδρυτῇ τὸ δικαίωμα **τῆς ὁριστικῆς ἐν δέοντι διακανονίσεως τῆς διοικήσεως καὶ ὁργανώσεως τοῦ Ζαπείου**. Ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο οὐδεὶς ἐσκέφατο νὰ διαμφισβητήσῃ, ἀλλ' εἶπομεν καὶ λέγομεν ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦτο **τῆς ὁριστικῆς διακανονίσεως** ἐνασκειται δι' **ὁριστικοῦ κανονισμοῦ**, ὃν βεβαίως ὁ κ. Ζάππας θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἐγκρίσιν καὶ ἐπικύρωσιν, ὡς αὐτὴ ἡ ἰδία «Ἐπιθεώρησις» ἐγράφε τῇ παρασκευῇ, τῶν ἐθνικῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ ἔθνους, διαπιστουμένου οὕτως ἅπαξ **ἔτι τοῦ ἀδιασείστον τῆς τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν ἡμῶν ἀρχῶν ἀναμείξεως εἰς τὸ ἐθνικὸν ἴδρυμα** τοῦ Ζαπεί.

Ταῦτα διὰ τελευταίαν φορὰν πρὸς τὴν «Ἐπιθεώρησιν» περὶ τοῦ Ζαππειοῦ ζήτηματος, ἐν ᾧ τὸ ἔθνος καὶ ὁ Ζάππας ἔχουσιν ἴσῃ ὑπ' ὅψει τὰς ἀντιθέτους γνώμας καὶ ἔρμηνείας, ὧν ἡ μὲν ὑπερμαχεῖ ὑπὲρ τοῦ ἀδιαρρήκτου καὶ ἐκ τῶν ἀγράφων καὶ γραπτῶν νόμων ἐπιβαλλομένου συνδέσμου ἐθνικοῦ εὐεργέτου καὶ ἔθνους, ἡ δὲ ἀπαιτεῖ ἀπέλασιν τοῦ ἔθνους ἀπὸ τοῦ ἰδρυάτος καὶ διαζύγιον Ζάππα καὶ ἔθνους.

Ο ΖΑΠΠΑΣ, ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΒΟΥΛΟΙ ΑΥΤΩΝ.

«Σιγᾶν ἢ κρείττονα τῆς σιγῆς λέγειν» ἔλεγον οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι, καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦτο ὤφειλον νὰ μελετῶσι πρὸ πάντων ὅσοι τὴν σιγὴν λύοντες φηρόνται ἐστερημένοι πάσης λογικῆς ἢ ἀτυχῶς πρὸς πίστωσιν τῆς ἀλλης ἐκείνης μεγάλης ἀληθείας τοῦ Θεοκυνδίδου «ἀμαθία μὲν θράσος, λογισμὸς δ' ὄκνον φέρει» οἱ τεθρεῖας λέξεων ἐπισωρεύοντες εἰσι συνήθως οἱ ἄνθρωποι, εἰς οὓς σπανίστατα ἡ λογικὴ καὶ ἡ ἀλήθεια προσμεριδίσθαι.

Τοῦτο πᾶσχει ἀπὸ τινων ἡμερῶν πρὸς μεγίστην λύπην τῶν φίλων αὐτῆς ἢ «Ἐπιθεώρησις», χειροτονήσασα ἐαυτὴν Πυθίαν λοιδορῶν ἀνακολούθων καὶ ἀσυγκλῶστων. Τὸ κακὸν ἐπετάθη ἀπὸ τῆς δευτέρας διότι ὁ «Νεολόγος» ἐν μιᾷ στήλῃ, ὡς λέγει, κατέρριψεν ἅπαν τὸ σαθρὸν νομικὸν οἰκοδόμημα, ἅπερ μετὰ τοσοῦτον κόπου καὶ ἐπὶ τοσαύταις ἐλπίσι προσεπάθοντο ν' ἀνεγείρῃ. Ἀλλὰ δὲν πταίομεν ἡμεῖς ἂν τὸ οἰκοδόμημα κατέπεσε τόσον τα-

NEOΛΟ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥ

The image shows a dark, textured surface, likely the cover of an old book. The texture is grainy and uneven, with some lighter areas and some darker, more worn patches. The top edge of the image shows a lighter, possibly yellowed or aged, material, which could be the spine or the binding of the book. The overall appearance is that of a well-used, antique volume.

ἐκ νέου κατηγορίαν αὐτοῦ ὅτι οἱ πουργοὶ
ἐν ἐμοὶ ἔσονται μετὰ τοῦ κ. Πουρβαὶ καὶ ἐξ
πολιτικῶς τὸ τὴν ἐναρξίν κοινωνοῦσαι τιμῆς
εἰς τὸ πᾶν προσθεῖς ὅτι τὸ δημόσιον φρόνον
οὐτόν, τακτίζει τὸ ὑπουργεῖον.
τῶν ταύ-
διὰ τὸ
δεξιῶν καὶ
στοιχῶν ὥς καὶ τὴν παῦσιν τοῦ ἀρ-
τῆς δημοσίου ἀσφαλείας.
ἐπὶ εἰ-
σιν τῆς
αὐτῆς
παθεῖς
ἐν αἰ-
γεται. α.
κ. Ἰακώβ (τῆς δεξιᾶς) ὑπερη-
φῆρ Ὅρθαν καὶ μετὰ πρότασιν τοῦ κ.
περὶ ἐλλείψεως ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν
βέρνησιν ἢ Βουλὴν ἀπεδέξατο τὴν ὑπὲρ
κ. Ἰακώβ διατυπωθεῖσαν πρότασιν
στοιχῶν δι' 78 κατὰ 32 ψήφων.
Πόντα τὰ μέλη τῆς ἀριστερᾶς κα-
τεῖσαν τῆς ἡμερησίας διατάξεως καὶ τῶν
ἀσέων, ὅστιον δὲ φρόνημα κατ' ὅλον τὸ Β.
ἄλλως κρίνει ἢ ἡ κληρικὴ τῆς Β.
πλειοψηφία. Ἡ ἀντιπολίτευσις, ὡς πα-
ρὸν ἐλέγχθη, ὥφειλε νὰ προτείνῃ τὴν
ἐκ τῆς ῥήξεως παραπομπὴν τοῦ ὑπουργείου.
κατὰ
Μετὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην χιλί-
ον εὐ-
Σαλ-
ινδῶ-
μοσι
πρωτόπων συνηβροῦσθησαν πρὸ τοῦ ὑπ-
γείου, φωνοῦντας «Πατριῆτες! πα-
τριῆτες! ζήτω ὁ Παῦλος Ζαυσὼν! Παγ-
βροχὴ διέλυσε τοὺς διαδηλωτάς».

Ὁ δάχνης τῆς Πεοδίας.

Εν Γραφουσιν ἐκ Πετρῶν πόλιως ὅτι ὁ
 Βου- χης τῆς Περσίας τοσοῦτον εὐηρεσθήθη
 ρωσι- τῆς πρὸς αὐτὸν γενομένης ὑποδοχῆς, ὅ
 δὲ ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν να παρατείνῃ
 πη- ἐν τῇ ρωσικῇ πρωτεύουσῃ διαμονὴν αὐ-
 τη- Ἐπειδὴ διὰ τινας λόγους τοῦτο δὲν ἐ-
 βλ- δυνάτον παρὰ πᾶσαν τὴν φιλοφροσύνην
 βα- δεικνυσιν αὐτῷ ἡ ρωσικὴ αὐλή, ὁ σά-
 ρδ- ἀπεράσισε τὴν ἀπελθὼν ἐξ Βαρσοβίας ἐν
 πολλὰι πρὸς τιμὴν αὐτοῦ γενήσονται ἔσοτ-

ΕΕ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀθήναι, 17²⁹ μαϋου. Ἡ Χθές, (15) παρουσία τῆς βασιλίδος παρισταμένης δὲ καὶ τῆς βασιλίδος παιδὸς Ἀλεξάνδρας, ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τοῦ βασιλοπαιδὸς Νικολάου πρὸ μεσημβρίας μὲν ἀπὸ τῆς 10 πρὸ τοῦ ἱεροῦ μαθηματικῶν ὑπὸ τοῦ Πρ. Οικονομίδου καὶ ἐν τοῖς ἑλληνοῖς καὶ τῇ ἑλληνικῇ ἱστορίᾳ ὑπὸ τοῦ γερμανοδιδάχοντος κ. Σ. Σακελλαροπούλου. Μετὰ μεσημβρίαν δὲ ἀπὸ τῆς 2—3 ἐξεγκολούθουν αἱ ἐξετάσεις ἐπὶ τῇ χημείᾳ καὶ φυσικῇ ἱστορίᾳ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀργυροπούλου καὶ ἐπὶ τῆς ἀγγλικῆς φιλολογίας ὑπὸ τοῦ κ. Δίξωνος. Σήμερον ὁ βασιλοπαιδὴς δὲ ἐξετάσθη ἐν τῇ μαθηματικῇ ὑπὸ τοῦ κ. Λάκωνος εἰς τὴν γερμανικὴν ὑπὸ τοῦ κ. Πέτρου καὶ ἐπὶ τῇ γαλλικῇ ὑπὸ τοῦ κ. Γκιναῖου. Αἱ ἀπαντήσεις τοῦ βασιλοπαιδὸς ἦσαν εὐστοχώταται, πληρόσται, εὐχαριστήσασαι τοὺς κκ. καθηγητάς, οὕτινες ὑπέβαλον τὰ συγχαρητήρια τῶν εἰς τὴν βασιλίδαν διὰ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἐξετάσεων τῆς Α. Β. Υ. Χθές (16) ἐξεγκολούθουν καὶ ἐπερὶ τῶν παρουσίᾳ τῆς βασιλίδος καὶ τῆς βασιλοπαιδὸς Ἀλεξάνδρας αἱ ἐξετάσεις τοῦ βασιλοπαιδὸς Νικολάου πρὸ μεσημβρίας ἀπὸ τῆς 10—12 ὁ βασιλοπαιδὴς ἐξετάσθη ὑπὸ τοῦ κ. Λάκωνος ἄλλωθεν καὶ τριγωνομετρίας, γεωμετρίας δ' ἱστορίας γαλλιστί ὑπὸ τοῦ κ. ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς αὐτοῦ κ. Γκιναῖου. Μετὰ μεσημβρίαν, ἀπὸ τῆς 2—3, ἐξετάσθη εἰς τὴν γερμανικὴν ὑπὸ τοῦ κ. Πέτρου ἐν ἱερῶς τοῦ βασιλῆως, οὗτο δὲ ἐπερατώθησαν αἱ ἐξετάσεις.

* * Ἀνώνυμος Ρώσος ἀπέστειλεν
 εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ θεραπευτηρίου
 τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» πεντακόσια χου-
 σὰ εἰκοσάβραγκα, ἵτοι δέκα χιλιάδας
 βράγκων, ὅπως ἰδρυθῇ ἐν αὐτῷ μί-
 κλιν, ἐπ' ὀνόματι τῆς Α. Υ. τῆς πρι-
 κπιδόσης Ἀλεξάνδρας.

* Κατέπλευσε χθές (16) εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς ἐκ Πόρου προερχομένη μικρὰ θαλαμηγός ἰδιοκτήτορος «Christa» ὀνομαζομένη, ἐφ' ἧς ἐπιβαίνει περιδευτὼν ἀνά τιν' Ἀνατολὴν ὁ ἀρχιδούκης τῆς Αὐστρίας Κároλος Στέφανος, ἀνεψιὸς τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας Ἰωσήφ. Ἄμα τῷ καταπλῶ τῆς φρεατῆς θαλαμηγού ὁ ἀρχιδούξης ἀνέβηκεν ἐνταῦθα δεξιωθείς παρὰ τοῦ προεδρευτοῦ τῆς Αὐστρίας κ. Κόδεξ καὶ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν αὐτοῦ ἐπισκέψατο πάντα τὰ ἐνταῦθα ἀρχαῖα μνημεῖα. Ὁ ἀρχιδούξης ἀπέχρεται ὅμως ἐν Πειραιῶς ἐπιβαίνων τῆς θαλαμηγού αὐτοῦ.

* * * Ἀναγινώσκοντες ἐν γερμανικαῖς
ἐφημερίαις· Στιφάνδον συρρέουσιν κατὰ
τάς ἡμέρας ταύτας αἱ δέσποιναί τῆς
Πετροπολέως εἰς περιήκοντα ἔργαστή-
ριον, ὅθα ἐξετέθησαν τρεῖς εὐναῖοι
ἐπενδυταὶ ἐκ μπλοῦζης, οὓς θά δωρη-
σονται ἡ τσαρίνα εἰς τὴν βασιλόπλιν.

Ἀλεξάνδρον, τὴν μνηστὴν τοῦ Μ.
δοκτοῦ Παύλου. Ὁ εἰς ἐπενδύτης σύγ-
κεται ἐκ δερμάτων ἀγουροχρόου ἀλά-
πεκος μετὰ πλατυτάτης παρυφῆς ἐκ
γνησίου χρυσοῦ· ὁ δευτέρος ἐπενδυ-
της σύγκεται ἐκ δερμάτων ἱκτιδίου,
κλείει δ' ἔμπροσθε διὰ πόρτης ἐξ ἐξαι-
σίων μαργαριτῶν τὸν τρίτον ἐπενδυ-
την ἐκ δερμάτων κυανῆς ἀλώπεκος
κοσμῇ ἀδαμαντοκόλλητος ζώνη. Χι-
λίδες ὅλαι βαρυτίμων δερμάτων συν-
ρημόσθουν, ἵνα ἀποτελεσθῶσιν ὅ-
τι τρεῖς ἐπενδύται, ὧν ἡ ἀξία οὐδὲ κατὰ
προσέγγισιν δύναται νὰ ὑπολογισθῇ.
Ἡ τσάρινα εἶπεν ὅτι τὰς μνηστῆς πα-
ρορεκέασεν, ἵνα προφυλάξῃ ἀπὸ τοῦ
ψύχους τὴν Πετροπούλειον τὴν ἐκ τῆς
θεοῦς μετριοφροσύνης ἐρομένην νύμφην.

Η προεσβυτέρα θυγάτηρ τοῦ ἀν-
 ταποκριτοῦ τοῦ «Χρόνου» κ. Στίλμαν.
 δεσποινὴς Στίλμαν, δοκιματὴν ζω-
 γράφου, παρακλήσεια ὑπὸ τῆς Α.
 τῆς βασιλείσσης ἀνέλαβε νὰ γράψῃ τὴν
 προαναγραφῆα τῆς βασιλόπαιδος Α.
 λεξιάνδρας, ἀπὸ τῆς χθὲς (15) δ' ἀνε-
 χομένην εἰς τὰ ἀνάκτορα ἐκτελεῖ τὴν
 καλλιτεχνικὴν ταύτην ἐργασίαν. Κατὰ
 τὴν ἐνταύθα διαμονὴν τῆς ἡ δεσπο-
 νίς Στίλμαν ἐξετέλεσεν ὥρας πρὸς
 ὀπογραφῆας τῆς δεσποινίδος φέρν, τῇ
 μὲρ Μόρτσαν καὶ τοῦ μικροῦ υἱοῦ τοῦ
 διρ Ἐδμουν Μόνσων.

Τὰ σεργικὰ φύλλα ἀναφέρουσιν
μετ' ἐπαίνων τὸ ἐξαιρετικῶς θεομιδόν

ονῶ- ὕψος τῆς ἀπαντήσεως τοῦ βασιλέω
 ῥα- Γεωργίου εἰς τὸ γράμμα, δι' οὗ ἀνηγ-
 κρι- γέθη αὐτῷ ἡ ἐνθρόνισις τοῦ Ἀλε-
 κx- ξάνδρου Α'. καὶ ὁ καταρτισμὸς τῆς
 ἀντιβασιλείας.

στου
μπι
γροῦ

*** Ὁ μέγας δούξ τοῦ Ὀλδεμβούργου ἀπένειμεν εἰς τὸν διοικητὴν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς κ. Μάρκον Ρενιέρον τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ τάγματος τῆς Ἀξίας

* Ἐκ τῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων
 μαθητόμενος, ὅτι ὁ ἐν Ἡεραισίους "Ἑλλη-
 νιστὴς κ. Φωκάς διωρίσθη ἑκτακτο-
 καθηγητῆς (professeur agrégé) τῆς χει-
 ρουργικῆς τῆς ἐν Αἰλλῶν ἰατρικῇ
 σχολῆς.

*. Αἱ κατὰ τὸ λήξαν δεκαπενθήμε-
ρον εἰσπράξεις τοῦ τελωνείου Πα-
ραϊῶς ἀνῆλθον εἰς δρ. 328,775,80 ὑπερ-
βάσαι τὰς τοῦ ἀντιστοιχοῦ μινὸς το-
παραλόμεντος ἔτους κατὰ δρ. 36,24
καὶ 75 λεπτά.

εις
* * Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρία
σιν τοῦ ἐν Ζανκύνθῳ πολιτικοῦ συλ-
λόγου «Λομβάρδος», καθ' ἕν παρίστα-
το καὶ ὁ βουλευτὴς Ζακύνθου κ. Κ.
'Αργ. Λομβάρδος, ἀπεφασίσθη ὅπως
ἐξορτασθῇ ἐπισήμως ἡ βουλευτὶς τῇ
ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῇ
Ἑλλάδος ἐν Ζακύνθῳ ὑπὸ τοῦ συλλό-
γου, προσεχῶς δὲ ἡ ἐφορεία αὐτοῦ θ.
κανονίσῃ τὰς λεπτομερείας τῆς παν-
γύρου.

εξ * Προχθές (14) ἐν Τυρνάδῳ συνελθόντες ἦλθον ὑπὸ τῆς αὐτοῦ ὑπομοιραρχίας τρεῖς λησται ἐκ τοῦ ὁθωμανικοῦ εἰς ἐλθόντες καὶ κρυπτόμενοι αὐτοῖσι.

*. Κατελθὼν χθὲς (15) εἰς Πειραιᾶ καὶ ἐπισκεψάμενος τὸν δῆμαρχον κ. Ρετσίνον ὁ παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπέζῃ βασιλικὸς ἐπίτροπος κ. Α. Πετμεζᾶ συνενήντησε μετ' αὐτοῦ ἐπ' ὁρεκτοῦ περὶ τῆς καταλλήλων θέσεως, εἰς ἣν δεόν νὰ στηθῇ ὁ ἐν Πειραιεὶ ἀνδριὰς τοῦ στρατηγοῦ Καραϊσκάκη. Ὁ κ. Πετμεζᾶς ἐπὶ μίαν ὥραν καὶ πλέον ὀμιλῶν ἀνέφερεν ὅλας τὰς λεπτομερείας τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ Καραϊσκάκη τὰς κατὰ τὸν Πειραιᾶ καὶ τὸ Φάληρον, καὶ ὥς ἡ ἱστορία κατ' αὐτὸν ἐκεῖ παραλείπει. Κατέδειξε δὲ τὴν ἐν Πειραιεὶ πλατεῖαν τῆς Τερψιδέας ὡς τὴν μόνην δικαιουμένην νὰ ἐκχρῇ τὸν ἀνδριάντα τοῦ ἥρωος, διότι ἐκεῖ τῆς Τερψιδέας εἶχον ὀρμηθῇ οἱ δεκαπεντακιχίλιοι ἐκεῖνοι μαχηταὶ οἱ διευθυνθέντες πρὸς τὸ Φάληρον. Μετὰ τὴν ἐν Φαλήρῳ πανολοχίαν, κατὰ τὸν κ. Πετμεζᾶν, ὁ νεκρὸς τοῦ στρατηγοῦ μετεφέρθη εἰς Τερψιδέαν ἵνα ταφῇ· ἀλλ' ἐκ φόβου μὴ ἀνακαλυφθῇ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν μετεφέρθη εἰς τὴν εἰς Σαλαμῖνα καὶ ἐτάφη παρὰ τὸν ναυὸν τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου. Ὁ κ. Πετμεζᾶς προτείνει ὅπως ἐκ τῶν 42.000 δραχμῶν τῶν εὐρισκομένων παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπέζῃ αἱ διχιχίλια διαπανθῶσι διὰ τὴν κατασκευὴν μνημεῖον μόνον τοῦ στρατηγοῦ ἐν Σαλαμῖνι αἱ δὲ λοιπαὶ 10 χιλιάδες ἐνούμεναι μετὰ τῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς συνεισφερόμενων καὶ συνδιοριζομένων χρημάτων χρητισεύσουσι διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἀνδριούσιν τοῦ ἀνδριάντου, στηθῶν δὲ ἐν ἐκ τῇ ὀρθείσῃ πλατεῖα τῆς Τερψιδέας.

Κατά τὸν λήξαντα μῆνα ἀπρίλιον εἰσπραχθέντων ἐν τῇ τελωνείᾳ Πειραιῶς ὡς λημενικά τέλη ἐκ τῶν εἰσ-
αγομένων καὶ ἐλευθέρων ἐμπορευμάτων
τὸν καὶ τῆς χωρητικότητος τὸν πλοίου
δραχ. 28,673.60. Αἱ φαρικά εἰσπράξεις
ἀνῆλθον εἰς 4,801.93 αἱ δὲ τοῦ ναυτι-
κικοῦ ἀπομακρικοῦ ταμείου εἰς 4,534.13.

* Χθές την πρώτην ἐν Πειραιεὶ ἐγένετο ἡ ἐγκαθίδρυσις τῶν νέων κυβερνητῶν ἐν τοῖς πλοίοις τῆς μοίρας Εὐρύωτα καὶ Πηνελόφ. Τοῦ πρώτου διατεθῆναι κυβερνήτης ἀντὶ τοῦ κ. Π. Μπούμπουλη δὲ κ. Ζάκας, τοῦ δευτέρου δὲ κ. Μπούμπουλης τοῦ πρώτου.

οὐ κ. κ. Μπουμπουλινε τον τῶς τοι-
οῦ ο κ. 'Επ. Κριεζή διορισθέντος εἰς
τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν. Τὴν 10
π. μ. ὁ κ. Μπουμπουλινε ἐπεθεώρη-
σε τὸ πλῆρωμα τοῦ πλοίου, παρέδωκε
ἑπίσημως τὸ πλοῖον εἰς τὸν νέον
κυβερνήτην κ. Ζάκαν, ἀπερχόμενος δ'
τὸν Πη νει ο ν ἐχαρτίσθη ἐνθου-
σιωδέστατα ὑπὸ τοῦ πληρώματος, ἀ-
νελεθόντος εἰς τὰς κεραίαις, διὰ ζητω-
κραγῶν. Μεθ' ὅσων ἐπιθεώρησιν τοῦ
πληρώματος τοῦ Πη νει ο ὁ κ. 'Επ.
Κριεζῆς παρέδωκε τοῦτο εἰς τὸν κ.
Μπουμπουλιν. Καὶ τὸν κ. Κριεζὴν τὸ
πληρώμα τὸν εὐφύμως ἐχαρτίσεν ἀ-
περχόμενον. Ἀμφότεροὶ οἱ καλοὶ οὗτοι
ἐξαιρετικοὶ τοῦ ναυτικοῦ μας, γόνοι
ἐξοριζόμενοι ἀπὸ τῶν ὀικογενειῶν, ἀπο-
λαύουσιν ἀμερίστου ἀγάπης καὶ ἐν-
τιμωσύνης ὅπου καὶ ἂν ὑπηρετῶσι,
προσεγγίζοντες ἐνθουσιᾶδι καὶ τιφλὴν
ἐκδοσίων τῶν ὑπηρετιῶν τῶν.

* Η κυρία Ο. Ζερβουδάκη η̑ έλαχεν
α̑ θρησκευτὰ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκ-
δοθεὺσιν τοῦ λαχοφόρου δανείου τῆς
Εθνικῆς Τραπεζῆς ἐπέμψεν ἐξ Ἀλε-
ξανδρείας τῇ προέδρῳ τοῦ Ἀμαλίου
πρ. 1000 ὧπως δοθῇ τῇ ὀρφανῇ Εὐ-
γενίᾳ Ἀσπρογέρακα τῇ εξαγαούσῃ
τοῦ λακνούου.

* Χθες ὑπὸ τοῦ βασιλοῦπαίδος Νικολάου κατετέθη ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ νέου παρὰ τὴν Πενκάκια οἰκοδομηθσομένου ναοῦ ἐν ὀνόματι τοῦ ἁγίου Νικολάου. Τὸ ἀκουσματικῆς κατ'ἐξέως τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ ἀνεγερθσομένου ναοῦ προσεῖλκυσε πλῆθος κόσμον, ὅτε πῃ δυνάθην ὁδον να εἰσελθῇ εἰς τὸν ναὸν ἐπλημυρῶσε τὴν πύρην τοῦ ναοῦ πλατεῖαν καὶ τὴν παρ' αὐτὴν ὁδὸν Ἀδελφικῶν. Πρὸ τοῦ ναοῦ δὲ ὄρθαι ἐξέδραυ εἰχον φιλοκάλως ἀνεγερθῇ ὑπὸ τῶν κ.κ. ἐπιτρόπων, πολλαὶ δὲ σημαῖαι κύκαλ τῶν ἐξεδρῶν τοποθετηθεῖσαι προσέβιδον εἰς τὸν ναὸν πανηγυρικὴν ὄψιν. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ἣν ἐτέλεσεν ὁ σεβ. Ὑδρας κ. Ἀρβένιος, παρῆσαν ὁ ὑπουργὸς κ. Βουλ. πώτης μετὰ τῆς κυρίας του, ἡ ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ναοῦ ἐκ κυρίων ἐπιτροπῆ, προσέβαρουνς τῆς γυναικὸς κυρίας Σαλίν, ὁ κ. δῆμαρχος καὶ πολλοὶ τῶν δημοτικῶν συμβούλων. Περί τὴν 11 ἀκριβὸς, ὅτε εἰχεν ἴδην τελειώσει ἡ λειτουργία, ἀφίκοντο ἐξ ἡμαξῶν ἡ βασιλίσσα μετὰ τὸν βασιλοῦπαῖδον * Ἀλεξάνδρος Νικολάου καὶ Μαρία συν-

καὶ πέντε γρόσια δι' ἕκαστον πρὸς πρωτο-
κόλλησιν παρουσιαζόμενον εἰς τὴν μητρό-
πολιν ἔγγαφον μέχρι τεσσαρῶν τούτων μό-
νον δηλ. φόρος 20 γροσίων πρὸς συντήρη-
σιν τῶν νῶων· προστέι καὶ δύο εἰ τῶν ἐ-
παρχιακῶν δημογερόντων περιέρχονται
κρούοντας τὰς θύρας τῶν εὐπύργων καὶ
ἔξαιτούμενοι παρ' αὐτῶν αὐτοπροαίρε-
τον συνδρομήν. ἔγγαφρομένην εἰς ὅπερ
μεθ' αὐτῶν φέρουσιν εἰδικὸν βιβλίον· τὸ
δὲ περιεχόν εἶναι ὅτι οὐδὲν τῶν νῶων
τούτων ἀριθμεῖται μεταξύ τῶν ζώντων.
πρὸ δεκαετίας, ὧς λέγεται· ἐπειδὴ αἱ προ-
φοὶ αὐτῶν, ἀναλαμβάνουσαι τὴν διατροφήν
γάριν μόνον τοῦ μηνιαίου, ἄνευ καὶ τῆς ἐ-
λαχίστης συναισθήσεως τοῦ καθεκόντος, ἐγ-
χαίρεις παραπέμπουσι τὸ θρέμμα εἰς
τὸν Ἀθῆν ἐξακολουθοῦσαι ὅμως ἐπὶ ἔτος καὶ
πλέον να καρπύνεται τοῦ μηνιαίου παρου-
σιάζοντα εἰς τὸ κατὰστημα τὰ ἑαυτῶν
βρέφη ρακενόντα· εἶναι δὲ ὅλος αἱ τραφεῖ

των προκυψόντων εκ τῆς συζητήσεως ταύτης, ἐπειδὴ παριστάμεθα εἰς τὴν ἀδυσώπητον ἀνάγκην νὰ ἐλθωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν διαφώτισιν τοῦ περι- πλοκου, ὡς αὐτὴ ἡ «Ἐπιθεώρησις» ἔγραψε, **χαρακτῆρος τῶν συμβάσεων** καὶ εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν ἀμοιβαίων δικαίων Ζάππα καὶ ἔθνους, ὅσα ἐκ τῶν γενικῶν νόμων, τῶν μερικῶν συμβά- σεων καὶ τῶν εὐθυνῶν ἀπορροῦσιν, ἐπιτελεσώμεν τὸ ἐπιβαλλόμενον καθή- κον, καίπερ βέβαιον ἐκ τῶν προτέρων ὄντες ὅτι ἐλλείπει ἐπιχειρημάτων λο- γικῆς, ἠθικῆς καὶ ἀληθείας θὰ ἐξαν- τληθῇ καθ' ἡμῶν ἅπαν τῶν ὕδρων τὸ λεγικόν.

Πρὸ τούτου ὁμῶς σημειώσωμεν καὶ ἡμεῖς τὰ ἥδη κεκτημένα καὶ ἀναν- τίστα.

α'. «Ὅτι ἡ πράξις τῆς 22 νοεμβρίου 1888 ἀποτελεῖ ἐσχάτην ἀσέβειαν πρὸς τὸν μεγάλῳ ἰδρυτῇ, οὗ ἐγένετο ἔκθεσις ἐκμετάλλευσίς τοῦ περι- νώσεως τῶν δύο παρθεναγωγείων ἐ- θνικοῦ πόθου, καὶ πρὸς τὰ δίκαια τοῦ ἔθνους, ὅπερ ἐπεχειροῦσεν ἐπιδοῦλως ν' ἀπελάσῃ τῆς εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Ζαππείου ἀναμειξέως μία ὁμὰς ἀνθρώ- πων οὐκ οἰδαμεν χάριν τίνων παθῶν καὶ συμφερόντων.

β'. «Ὅτι ἡ ὁμὰς αὕτη τῶν ἀνθρώπων ἡδιαφύρει, κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῆς ἐπι- στήμον ὁμολογίαν, περὶ τοῦ κυρίου καὶ ἐθνικοῦ λόγου δι' ὃν ὁ ἰδρυτὴς ἐπόθει τὴν ἑνωσιν τῶν δύο παρθεναγωγείων καὶ ἐθεώρει **παράδοξον ἀπαίτησιν** τὴν ἑνωσιν ταύτην δι' οὐδένα ἄλλον γινο- μένην λόγον ἢ διὰ νὰ παύσῃ τὰ ἐλ- λειμματα ἀποτέρας καὶ ἡ κατασπῆν- θις τοῦ ἐθνικοῦ χρήματος πρὸς συν- τήρησιν δύο παρθεναγωγείων ἐν Πε- ραίᾳ, ἐν ᾧ ὑπεραρκεῖ τὸ ὑπὸ τοῦ ἰδρυ- τοῦ δωρηθὲν εἰς τὸ ἔθνος.

γ'. «Ὅτι ἡ ὁμὰς αὕτη τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῶν προτέρων ἐπιβαλοῦσα εἰς τὸν ἰδρυτὴν τοῦ Ζαππείου τὸν ὅρον, καὶ ὅρον μάλιστα γραπτὸν, τοῦ νὰ ἐκλέξῃ τὸ συμβούλιον αὐτοῦ κατὰ τὸ ἥμισυ, ἐκ τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμ- βουλίου τῆς Παλλάδος, ἀφ' ἐνὸς μὲν ὑποκατέστησεν αὐτὴν ἀντὶ τῶν ἐ- θνικῶν ἀρχῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ αὐτὴ περιέστειλε καὶ ἐδέσμευσεν τὴν ὑπὲρ ἧς δίδεν συνηγορεῖ ἀπόλυτον ἐλευθε- ρίαν τοῦ ἰδρυτοῦ εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διοργάνωσιν τοῦ ἰδρυμάτος αὐτοῦ.

δ'. «Ὅτι ἡ ὁμὰς αὕτη τῶν ἀνθρώπων ἐν ἐπιγνώσει καὶ χάριν ἀκατονομά- στων προσωπικῶν ἀξιώσεων ἡσέβησε πρὸς τὸν ἰδρυτὴν καὶ τὸ ἔθνος καὶ ἐπεχειροῦσε νὰ ἐπενέγκῃ διαζύγιον μεταξὺ αὐτῶν, καθόσον αὐτὴ αὕτη μετὰ τῶν νῦν ὑποβόλων καὶ συμ- πρακτόρων εἰς τὴν ἀνόσιον ταύ- τιν συμπαιγνίαν ἐκήρυσεν ἄλλο- τε ἐπανεπιλημμένως καὶ τὰς παντα- χόθεν τοῦ ἔθνους φωνὰς ἐρμηνεύου- σα ὅτι τὸ Ζάππειον, ὑπὸ νόμου τοῦ Ζάππα διοικούμενον, οὐδένα φέροι ἐθνικὸν χαρακτῆρα καὶ ὅτι εἰς τοῦ ἔθνους τὴν θέλησιν ὀφείλουσι νὰ ὑπεί- κωνται οἱ κανονισμοὶ καὶ τὰ προγράμ- ματα αὐτοῦ.

ε'. «Ὅτι ἡ ὁμὰς αὕτη τῶν ἀνθρώπων ἐν ἐπιγνώσει καὶ χάριν ἀκατονομά- στων προσωπικῶν ἀξιώσεων ἐξεμεταλ- λεύθη τὴν ἀγαθὴν πίστιν τοῦ ἰδρυτοῦ, ὅστις πιστεύων εἰς αὐτὴν δὲν ἐμελέ- τησεν, οὐδ' εἶχεν ἀνάγκην νὰ μελετῇ- σῃ τὸ καταστατικὸν τῆς εταιρίας Παλ- λάδος, συνέταξεν, ὑπέβαλεν, ὑπέγραψε πρᾶξιν, ὑπερβαίνουσαν τὴν ὀρθὴν καὶ ὠρισμένην ἐντολήν, ἣν εἶχεν.

στ'. «Ὅτι ἡ ὁμὰς αὕτη τῶν ἀνθρώπων κατεπάτησεν αὐτὸν τὸν κανονισμὸν τῆς εταιρίας Παλλάδος καὶ ἐνοφίθη τὰ δίκαια τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μελῶν αὐτῆς ἐκ τοῦ ἐνόχου βε- βαίως φόβου μὴ ἡ γενικὴ αὕτη συνέ- λευσις, εὐλαβομένη τὸ μέγα ὄνομα τοῦ ἐθνικοῦ εὐεργέτου καὶ τοῦ ἔθνους τὰ ἀναπαλλοτρίωτα δίκαια, ἀφῆλ' αὐτοῖς τὴν διακανόνισιν τῶν τῆς ἐνώσεως ἄ- νευ προεπιβολῆς ὄρων.

ζ'. «Ὅτι ἡ ὁμὰς αὕτη τῶν ἀνθρώπων ταῦτα πάντα τ' ἀτόλμητα ἀπετόλμη- σεν ὅπως ἐγκαθιδρύσῃ αὐτὴν ἐν τῷ Ζαππείῳ καὶ ἀνεξελέγκτως, ἄνευ οὐ- δεμιᾶς ἐποπτείας τοῦ ἔθνους, πράξῃ ὅ, τι καὶ ὅπως βούλεται.

η'. «Ὅτι ἡ ὁμὰς αὕτη τῶν ἀνθρώ- πων φωραβεῖσα ἐτόλμησεν ἐπισήμως νὰ ἐξυβρίσῃ καὶ Ζάππαν καὶ Ζάππειον καὶ συμβούλους, κηρύξασα ὅτι ὁ τε ἰδρυτὴς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν λογάδες τοῦ ἔθνους διέπουν τὸ Ζάππειον ἐπὶ σκαν- δάλῳ τῆς κοινῆς συνειδήσεως.

θ'. «Ὅτι ἡ ὁμὰς αὕτη τῶν ἀνθρώπων ὅπως συγκαλύψῃ τὴν ἀνομίαν αὐτῆς καὶ τοὺς ἐνόχους σκοποὺς οὓς ἐπε- δίωξεν, ἐνόχως, ἀσεδῶς καὶ ἀντεθνι- κῶς μετατοπίζουσα τὸ ζήτημα, ἠθέ- λησε νὰ δημιουργήσῃ ζήτημα κυριό- τητος καὶ νὰ ἐπενέγκῃ ρῆξιν μεταξὺ ἰδρυτοῦ καὶ τῶν καθεστῆκτικῶν ἀρχῶν τοῦ ἔθνους.

ι'. «Ὅτι ἡ ὁμὰς αὕτη τῶν ἀνθρώπων παρήγαγεν εἰς μέσον ἀσεδέστατα τὸν κ. Ζάππαν ἀπειλοῦντα τὸ ἔθνος καὶ τὰς καθεστῆκτικὰς αὐτοῦ ἀρχὰς ὅτι, ἂν μὴ συναινέσωσιν ἐκούσιως εἰς τὴν ἀπέλα- σιν τῆς ἀναμειξέως αὐτῶν ἐν τῷ Ζαπ- πείῳ, ἐκδελθῶσονται βίᾳ δυνάμει τοῦ ὀθωμανικοῦ ἀστυκῶ κώδικος.

Ταῦτα τὰ κεκτημένα καὶ ἀναντίρ- ρητα, ἅπερ ἀποτελοῦσι τὸ κύριον καὶ πραγματικὸν ζήτημα. Ἐλθωμεν δὲ νῦν εἰς τὸ δι' ἐνόχου διαστροφῆς καὶ με- τατοπίσεως δημιουργηθὲν ἐπὶ μεγίστη βλάβῃ καὶ ἠθικῇ ὀδύνῃ τοῦ τε μεγα- λύμου ἰδρυτοῦ καὶ τῶν καθεστῆκτικῶν ἀρχῶν τοῦ ἔθνους.

Καὶ πρῶτον οὐδεὶς, ἥκιστα δὲ πάν- των αἱ ἐθνικαὶ ἀρχαί, ἔχει τὴν ἀνή- κουστον θρασυτητα καὶ τὴν τερατώδη ἀγνωμοσύνην ν' ἀρνῶνται ὅτι ὁ Ζάππας εἶναι ὁ ἰδρυτὴς καὶ ὁ κύριος τοῦ με- γάλου ἰδρυμάτος, ὅπερ αὐτὸς ἀκωλύ- τως, ἀπαραδιόστως, οἰκειοθελῶς τῷ ἔ- θνῳ ἐδωρήσατο καὶ ἀνεκήρυξεν ἐθνι- κὸν ἐς αἰεὶ κτῆμα. Μὴ στιγματίζετω λοιπὸν ἡ ἐνοχὸς ὁμὰς ἔθνος καὶ ἐθνι- κὰς ἀρχὰς ἐπὶ ἀγνωμοσύνῃ πρὸς τὸν μεγαθύμον εὐεργέτην, ὃν τούναντιον **ἐθνικὸν ἄνδρα** θεωροῦσι καὶ μετὰ με- γίστης ἐθνικῆς λύπης ἐξαναγκάζον- ται χάριν αὐτοῦ τοῦ ἐθνικοῦ αὐτοῦ ὀ- νόματος νὰ συζητήσωσι ζήτημα, ὅπερ δὲν θὰ ὑπῆρχεν ἄνευ τῆς ἐνόχου τι- νῶν ἀποπειρᾶς νὰ ὑποκαταστήσωσιν ἀντὶ τοῦ ἔθνους τὰ ἴδια αὐτῶν πρόσω- πα, νὰ καθυβρίσωσιν αὐτὸ καὶ ν' ἀρ- νηθῶσι τ' ἀναπαλλοτρίωτα αὐτοῦ δι- καιὰ ἐπὶ τῆς ἐποπτείας καὶ τῆς ἀνα- μειξέως τῶν ἀρχῶν αὐτοῦ εἰς ἐθνικὸν ἴδρυμα ὅπως τοῦτο ἀποβῇ λεία αὐτῶν.

Ποῦ δὲ στηρίζονται πρὸς ἀρνῶσιν τῶν δικαίων τούτων τοῦ ἔθνους, δι- καίων ἅπερ ἔχει διαπεπιστευμένα εἰς τὸν ἔθνον Μ. Συμβούλιον; Ἐπὶ τοῦ διγυλλίου, λέγουσι, τοῦ 1881, οὗ τὸ τέταρτον ἀρθρον καθορίζει ὅτι «ἡ δι- οργάνωσις καὶ ἡ διοικήσις τοῦ Ζαπ- πείου ἔσται ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τοῦ κυρίου Ζάππα καὶ ὅλον τὸ διά- στημα τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ἐν τῷ **ἀνεγερθῆναι ὀργανισμῷ** αὐτοῦ.

καίτοι ἐδημοσίευσαν τὸ σιγίλλιον τοῦ- το, οὐδόλως ὁμῶς κατενόησαν οὔτε τί εἶναι, οὔτε τί καθορίζει, οὔτε τίνας ὑποχρεοῖ. Τὸ σιγίλλιον, ὡς ἐν αὐτῷ ὀρθῶς λέγεται, εἶναι «ἐπικυρωτικὸν συμβολαίου συμβληθέντος καὶ συνυπο- γραφέντος ὑπὸ τοῦ ἰδρυτοῦ τοῦ Ζαπ- πείου καὶ τοῦ ἀοιδίμου Γεωργίου Ζα- ρέην, ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Ἐφορίας τῶν Ἐθνικῶν Φιλανθρωπικῶν Κατα- στημάτων, **ἐπικυρωτικὸν τῶν μετα- ξὺ αὐτῶν ἀμοιβαίων ἀντιπροσώπων, ἐμπεδοῦν τοῖς ΕΚΑΤΕΡΩΘΕΝ διὰ τοῦ συμβολαίου συντεθέντας ὁρους**». Κατὰ τοὺς ὁρους τούτους, οἵτινες ὡς ἐν παντὶ συμβολαίῳ, ὑποχρεοῦσι τοὺς συμβαλλομένους, οὐδαμῶς δὲ καὶ οὐδα- μοῦ θίγουσι τὰ κεκτημένα δικαιώματα τρίτων μὴ συμβληθέντων, ὁ μὲν κ. Ζάππας ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐν τῷ ἐκχωρημένῳ γηπέδῳ οἰκοδομήν τοῦ Ζαππείου, ὅπερ ἔσται κτῆμα ἐθνικόν, εἰς τὴν ἀπότισιν ἀπέναντι τῆς πα- ραχωρήσεως ταύτης ὡς ἐμβατοικίου 200 ὁθωμανικῶν λίθων κατ' ἔτος εἰς τὴν ἐφορίαν τῶν ἐθνικῶν φιλανθρωπι- κῶν καταστημάτων καὶ εἰς τὴν ἀνα- γνῶσιν τῆς κυριότητος τῶν ἐθνικῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων ἐπὶ τοῦ ἰδρυμάτος, ἐάν ποτε παύσῃ λειτουρ- γοῦν ὡς παρθεναγωγεῖον· ἡ δὲ ἐφορία τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων **ἀναγνώριζει τὸ καθ'** αὐτὴν ὅτι οὐδὲν δικαίωμα ἔχει ἐπὶ τῆς διοργανώσεως καὶ διοικήσεως τοῦ Ζαππείου, ἥτιι ἔ- σται ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τοῦ κ. Κωνσταντίνου Ζάππα. Ταῦτα τὰ ἀμοι- βαῖα δίκαια καὶ αἱ ἀμοιβαῖαι ὑποχρεώ- σεις τῶν δύο συμβληθέντων, ἅπερ «ἐ- κκύρωται συνοδικῶς ὡς διὰ κοινῆς ἀμ- φότερων τῶν μερῶν αἰτιώσεως καὶ διὰ τῆς ἀνωτέρας ἐκτελεστικῆς ἀποδείξεως συμ- βολαιογραφικῆς, ὡς εἰρηται, πράξεως συνομολογηθέντα, ἅπερ καὶ ὀριζό- μεθα ἔχειν τὸ κύρος καὶ τὴν ἐνέρ- γειαν ἀπαράτρεπτον ἐν παντί». Κα- τὰ ταῦτα, ἐάν ἡ ἐφορία τῶν ἐ- θνικῶν φιλανθρωπικῶν καταστημά- των, ἥτις ἐστὶν ὁ ἕτερος τῶν συμβαλ- λομένων, διμυψιδῆται τὸ ἀναγνωρι- σθέν ὑπ' αὐτῆς διὰ τοῦ τετάρτου ὀ- ρου δικαίωμα τοῦ ἑτέρου συμβαλλομέ- νου, ἡ ἐκκλινάστικη ἀρχή, ἥτις ἐπε- κύρωσε **τὴν διγυλίσιν τῶν δύο μερῶν**, οὐδόλως ἐδικαιοῦτο νὰ ἐπιτρέψῃ τοῦ- το. Ἀλλὰ τὸ κυρωθὲν τοῦτο διὰ πα- τριαρχικοῦ σιγίλλιου συμβολαίου ὃ ποχρεοῖ μόνον τὰ δύο συμβληθέντα μέ- ρη, κατ' οὐδένα δὲ νόμον τοῦ κόσμου δύναται νὰ ἐπιπράσῃ τὰ δικαιώματα τρίτων μὴ συμβληθέντων, ὡς εἰπομεν καὶ μάλιστα δικαιώματα ἀπορρέοντα ἐκ γενικῶν νόμων καὶ νομικῶν εὐθυ- νῶν καὶ ὑποχρεώσεων. Περὶ τούτου δὲ ἀκριβῶς πρόκειται ἐν τῷ ἀσέδῳ ὑπὸ μιᾶς ἐνόχου ὁμάδος δημιουργηθέντι ζήτηματι, πρόκειται δηλαδὴ, περὶ ἐ- θνικῆς ἀρχῆς ὑπερκόσης νομικῆς εὐ- θύνας καὶ ὑποχρεώσεως, ἐχούσης δὲ γενομένης δικαίωμα εἰς τὴν διοί- κησιν τῶν ἐθνικῶν σχολείων καὶ **οὐτε ποτὲ συμβληθῆσιν, οὐτ' ἐπιτε- ρομένης νὰ συμβληθῇ πρὸς ἀπαλλο- τριώσιν τῆς εὐθύνης αὐτῆς δι' ἀν- θιγέτου ἀθετήσεως καίμενον νόμον**. Ἀλλ' ὅμως δὲ, ἐάν ἐπρόκειτο περὶ ἀπαλ- λοτριώσεως δικαίων τῶν Μικτῶν Συμβουλίου, οὐδέποτε Ἰωακείμ ὁ Γ' καὶ οἱ διακεκριμένοι ἱεράρχαι, οἵτινες τὴν Σύνοδον αὐτοῦ ἀπετέλουν, θὰ ἐ- πραττον τοῦτο ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν εὐ- θύνῃ, κἂν τε δὲ τὰ μέλη τοῦ Συμ- βουλίου, ὅπερ ἀπίθανον ὅλως, συνή- λθον ν' ἀθετήσωσι καίμενον νόμον, ἀμφιδόλως ὅτι Ἰωακείμ ὁ Γ' καὶ ἡ Σύνοδος αὐτοῦ ἠθέλουν κυρώσει διὰ σιγίλλωδους γράμμάτων τὴν ἀθέτη- σιν ταύτην.

Καὶ ταῦτα μὲν τὸ σιγίλλιον, ἐκδοθὲν τῷ 1881, ὅτε ὅλως διάφοροι ἦσαν οἱ νομικοὶ ὅροι τῆς υπάρξεως τοῦ Ζαπ- πείου, ὅτε, δηλαδὴ, τὸ Ζάππειον ἦν ἰδιωτικὸν ἐκ νομικῆς καὶ πραγματικῆς ἀπόψεως. Τοῦτο βεβαίως ἔχουσι συμ- φέρον νὰ μὴ ἐννοῶσι καὶ νὰ καταφεύ- γωσιν εἰς ἀνοσιότους εὐφυλολογίας οἱ αἰώνιον διαζύγιον ἀπὸ τῆς λογικῆς καὶ ἀληθείας κηρύξαντες ἵνα παρα- στήσωσιν ἡμᾶς περιπεσόντας εἰς ἀντι- φασίν, διότι ὑπὸ τὴν νομικὴν καὶ πραγματικὴν ἐποχὴν θεωροῦντες τὸ Ζαππειον μέχρι τοῦ 1883 ἰδιωτικόν, ὠνομάζομεν αὐτὸ πολλάκις ἐθνικὸν ὡς ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἰδρυτοῦ, ᾧ τὸ ἔθνος ἀπένευμε δικαίως τὸν τίτλον τοῦ ἐθνικοῦ εὐεργέτου καὶ ὡς ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ αὐτοῦ προορισμοῦ. Ἀλλ' ἐκ- τοτε μετεβλήθησαν καὶ οἱ νομι- κοὶ ὅροι τῆς υπάρξεως τοῦ Ζαπ- πείου, ὅπερ ἀπὸ ἰδιωτικοῦ ἐπ' ὀνόμα- τι τῶν δεῖνα ἀνεγνωρίσθη δι' αὐτο- κρατορικοῦ ψηφισμοῦ **Σχολείων τοῦ ὁμογενικοῦ ἔθνους, ἀπὸ ἀνωτέρου ἐκ- παίδευτηρίου τοῦ θηλέος φύλου** ὠνο- μάσθη ἐπισήμως καὶ πρῶτον τοῦ ἰ- δρυτοῦ βουλομένου **ἐθνικὸν παρθενα- γωγεῖον**. Ἐάν δὲ τὸ σιγίλλιον οὐδόλως ἔθιγε τὰ δικαιώματα τοῦ ἔθνους διὰ τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν διοί- κησιν τοῦ Ζαππείου κατὰ τοὺς πρό- τους ἐκείνους ὁρους, πολλῶ ὀλιγώτε- ρον ἐπὶ κλίσεις αὐτοῦ πρὸς ἀπαλλο- τριώσιν τούτων δύναται νὰ γείνῃ κα- τὰ τοὺς νέους νομικοὺς ὁρους τῆς ἐνε- στῶσης υπάρξεως τοῦ Ζαππείου.

Ἐπειδὴ δ' οἱ ἐγκάθετοι, συναρθε- νόμενοι καὶ ἀκόντες τὴν ἀδυναμίαν τῶν ἐκ τοῦ σιγίλλιου ἐπιχειρημάτων αὐτῶν, ἐπικαλοῦνται δύο ἄρθρα τοῦ ἀστυκῶ ὀθωμανικοῦ κώδικος, ἱδμεν τί ταῦτα λέγουσι· «Πᾶσα πράξις κρί- νεται διὰ τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἐγένετο» (ἄρθρον 6), καὶ «Ἐν τοῖς συμβολαίοις καὶ συμβάσεσι παρατηρεῖται ὁ σκο- πός καὶ τὸ πνεῦμα, οὐχὶ δ' αἱ λέξεις καὶ αἰρυνθῆσιν τοῦ λόγου» (ἄρθ. γ'). Ἀγνο- οῦμεν ἀληθῶς ἐάν τὰ ἄρθρα ταῦτα ἐπε- κατέστησαν πρὸς ὑποστήριξιν ἢ πρὸς ἀναίρεσιν τῶν λοιπῶν αὐτῶν ἐπιχειρη- μάτων. Ἐάν καὶ αἱ πράξεις καὶ τὰ συμ- βόλαια καὶ αἱ συμβάσεις κρίνονται ἐκ τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ πνεύματος, οὐχὶ δὲ ἐκ τῶν λέξεων καὶ τῶν συνθέσεων τοῦ λόγου, τότε ὁ πασιφανὴς σκοπὸς καὶ τὸ πασιφανὲς πνεῦμα αὐτοῦ τοῦ διὰ τοῦ σιγίλλιου κυρωθέντος συμβο- λαίου εἶναι ὅτι τὸ Ζάππειον ὠνομάζετο· τὰ τῷ ἔθνῳ ὡς ἐθνικὸν κτῆμα, τότε ἡ πρᾶξις τοῦ κ. Ζάππα ἰδρύσαντος τὸ Ζάππειον εἶχε σκοπὸν οὐχὶ τὴν ἐξ αὐ- τοῦ οἰανδήποτε ὀφέλειαν, ἀλλὰ τὴν εἰς τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος χορηγίαν ἐθνι- κοῦ παρθεναγωγείου.

Σαφέστερον δ' ὁ σκοπὸς οὗτος καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ἰδρυτοῦ δηλοῦνται ἐν τῷ προλόγῳ, ὅστις ἀποτελεῖ ἀναπο- σπαστὸν μέρος καὶ εἶναι μετὰ τῶν ἐπι- στήμων ἐγγράφων τὴν προσορητημένην αὐτῇ ἡ αἰτιολογικὴ ἐκθεσις (exposé des motifs) τοῦ κανονισμοῦ. Βουλόμε- νος, λέγεται ἐν αὐτῷ, ὁ ἰδρυτὴς ὅ- πως τὸ ἴδρυμα αὐτοῦ ἐθνικὸν ἐς αἰεὶ ἀποβῇ καὶ κατ' αὐτὰς τὰς βάσεις, ἐκ τῶν πρωτίστων τοῦ κανονι- σμοῦ βάσεων ἀνεγνώρισε **τὴν τῶν ἐκκλινάστικῶν καὶ ἐθνικῶν ἡμῶν ἀρχῶν διμυψιδῆσιν εἰς τὴν διοίκησιν αὐτοῦ**. Ἀλλ' ὁ πρόλογος οὗτος, λέ-

γουσι, δὲν ἔχει ἰσχὺν νόμου καὶ μάλι- στα γραφεὶς παρὰ τοῦ Βουτυρῶ. Γε- λοῖα ἀληθῶς καὶ ἀναξία λογικῶν ὄν- των ἢ ὑπεκφυγῆ. Δὲν πρόκειται περὶ τοῦ τῆς τῶν πρόλογον ἔγραψεν, ἀλλὰ περὶ τοῦ ἐάν ὑπὸ τε τοῦ ἰδρυτοῦ καὶ ὑπὸ τῶν πατριαρχείων ἐνεκρίθη καὶ κυρώθη ὡς αἰτιολογικὴ ἐκθεσις τοῦ κανονισμοῦ καὶ ὡς τοιοῦτος μέχρι σῆ- μερον θεωρεῖται. Ἀλλ' ὅμως δὲ, ὅσον θρα- σύς τις καὶ ἂν ἦ, οὐδέποτε θὰ ἠρμή- νευσεν ἐν αἰτιολογικῇ ἐκθέσει τὴν θέλη- σιν τοῦ ἰδρυτοῦ ἄνευ τῆς συναινέσεως ἢ ὀρθότερον τῆς ὑπαγορεύσεως αὐτοῦ, ὡς ἄλλως περὶ τούτου ἀναμφίλεκτοι ὡ- πάρουσιν ἀποδείξεις, οὐδὲ θὰ ἐσίγα ὁ ἰδρυτὴς ἐάν παρηγορηνεύετο καὶ διε- στρέφετο ἡ θέλησις αὐτοῦ. Γελοιοῦδ- στερον ἐπὶ τὸ λέγειν ὅτι ὁ πρόλογος ἢ ἡ αἰτιολογικὴ ἐκθεσις ἐνός νόμου δὲν ἔχει ἰσχὺν νόμου, ἀφοῦ πασιγνώστου ὑπάρχει ὅτι ἀκριβῶς ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ τὸ πνεῦμα καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ νόμου καθορίζεται καὶ εἰς ταύτην προσφυγῇ γίνεται ὁσάκις τὸ γράμ- μος ἄρθρον παρέχει ἀφορμὴν εἰς ἀμ- φιβολίας.

Ὑπολείπονται τὸ 5 ἄρθρον καὶ τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ κανονισμοῦ, δι' ὃν ὁ ἰδρυτὴς ἐπεφυλάξατο τὴν **ὀριστικὴν** ἐνδεῶς διακανόνισιν τῆς ὁργάνω- σεως καὶ διοικήσεως τοῦ Ζαππείου. Ἀλλὰ τίς τοῦτο ἠρνήθη τῷ ἰδρυτῇ; Τίς ὁ διατεινόμενος ὅτι δὲν δικαιού- ται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὰς ἐκκλινάστικ- κὰς καὶ ἐθνικὰς ἡμῶν ἀρχὰς νέον πρὸς ἐγκρίσιν κανονισμὸν, διακανονί- ζοντα ὀριστικῶς τὴν διοργάνωσιν καὶ διοίκησιν τοῦ Ζαππείου; Τίς ὁ τοῦ- λῶν νὰ ἐκφράσῃ ἀμφιβολίαν περὶ τοῦ ὅτι αἱ ἐθνικαὶ ἀρχαὶ δὲν θὰ ἐκτελέσωσι τὸ δικαίωμα τοῦ ἰδρυτοῦ εἰς τὴν ὑπο- βολὴν τοιοῦτου κανονισμοῦ ἢ ὅτι ὁ Ζάππας ὑποβάλλων κανονισμὸν δὲν θὰ εὐλαδῇ τὰ κεκτημένα καὶ ἀνα- παλλοτρίωτα δίκαια τῶν ἐθνικῶν ἀρ- χῶν εἰς τὴν διοίκησιν ἐθνικῶν ἰδρυ- μάτων; Ἀμφότερα ταῦτα θὰ ἦσαν ἀ- νίερον καὶ ἀνόσιον βλασφημία. Ἀλ- λὰ περὶ τοιοῦτον δὲν πρόκειται νῦν· πρόκειται περὶ καταργήσεως τοῦ ὑφισταμένου κανονισμοῦ πρὸ τῆς νομίμου αὐτοῦ ἀντικαταστάσεως, καὶ ταῦτα ὅπως ἀπελαθῶσι μὲν αἱ ἐ- θνικαὶ ἀρχαὶ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Ζαππείου τῇ ἀθε- τήσει ὀρθοῦ καὶ ὠρισμένου νόμου, ἐγκαθιδρύσασιν δ' ἐν αὐτῷ πρόσωπα λαθόντα τὴν καλωσύνην νὰ διορίσω- σιν αὐτὰ αὐτὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου ἢ τῆς ἀθέτου πρᾶξεως τῆς 22 νοεμ- βρίου 1888, πρόκειται περὶ κατατρο- πῆς τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτῆρος τοῦ Ζαππείου χάριν ἰδιωτελῶν παθῶν καὶ συμφερόντων, πρόκειται περὶ τῆς ἐγ- κληματικῆς ἀποπειρᾶς τοῦ νὰ κηρυ- χθῇ διαζύγιον μεταξὺ τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ εὐεργέτου καὶ τῶν καθεστῆ- κτικῶν ἐθνικῶν ἀρχῶν.

Τοῦτο τὸ pium desiderium τῆς ἐνό- χου ὁμάδος καὶ τῶν ὑποβόλων καὶ συμπρακτόρων αὐτῆς, τοῦτο δὲ δὲν ἐννοοῦσιν οὔτε δύναται νὰ ἐπιτρέψω- σιν αἱ ἐθνικαὶ ἀρχαὶ χάριν τῆς τι- μῆς καὶ τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Ζάππα.

Ο ΖΑΠΠΑΣ, ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΒΟΥΛΟΙ ΑΥΤΩΝ.

Εἶχομεν δίκαιον φοβούμενοι μὴ τὴν «Ἐπιθεώρησιν» καταλάβῃ, ὡς συνή- θως ταῖς Μαγδαληνῆς συμβαίνει, νοσταλγία τῆς ἰλῦος καὶ ἀπογυμνώσε- αὐτὴν τῆς μετριότητας μεταμφιέ- σεως, ἣν ἀδεξιώματα περιεβλήθη. Τὸ τρόπαιον βεβαίως τῆς «Κωνσταντινου- πόλεως» δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ κηλῶσῃ ἢ διὰ τῶν αὐτῶν ὕδρων φιλοδωρήσασα πέρυσιν τὸ Ζάππειον καὶ τοὺς συμ- βούλους αὐτοῦ καὶ μάλιστα τὸν Βου- τυρῶν, ὅστις ἔχει τὴν ἀξίωσιν ν' ἄγῃ καὶ νὰ φέρῃ κατὰ τὸ δοκοῦν τὸ ἔθνος ἅπαν. Κοινοὶ τόποι κοινοὶ ποτὶ κο- λιοῦς ἱκανόντων καὶ ἀνάξιοι προσο- χῆς. Ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς τὸ κύριον ζήτη- μα, ὡς λέγουσι, προκαλοῦσιν ἡμᾶς ἀ- ναλαμβάνοντες **πᾶσαν τὴν εὐθύνην**

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ Κ

ΔΙΕΓΕΓΥΝΤΗΣ

αθέντος χθές 7ου ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην κ. Χατζηϊωάννου συντάγματος, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ 1ου λόχου τοῦ 2ου τάγματος τῆς 7ου σύνταγμα, ὅπερ, ἀποχωρισθὲν ἐν Κάζῃ τῆς ὅλης ταξιαρχίας διηυθύνθη εἰς Βίλια, ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ 1ου, 2ου καὶ 3ου τάγματος, μίᾳ ὁρειβατικῇ πυροβολαρχίας καὶ τοῦ χειρουργείου, εἶχε διαταχθῆ ἀπὸ τῆς χθές ἵνα ἐρχόμενον ἐνταῦθα ἐνωθῇ μετὰ τῶν λοιπῶν σωμάτων. Τὸ σύνταγμα τοῦτο ἐκκινήσαν ἐκ Βιλιῶν σήμερον τὴν 4ην π. μ. ὥραν καὶ σταθμεύσαν δις ἐπὶ 10 λεπτὰ τῆς ὥρας πρὸς ἀνάπαυαν, διέβη τὴν Κάζαν καὶ ἀφίκετο ἐνταῦθα τὴν 9ην ὥραν. Ραγδαία βροχὴ, ἐν τέταρτον τῆς ὥρας διαρκέσασα, ἐχαιρέτισε τὴν ἀφίξιν αὐτοῦ, ὅπερ διελθὼν ἐκ τῆς κόμης ἐξῆλθεν ἑξωθι αὐτῆς πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος καὶ κατηυλίσθη ἐκεῖ ἐπὶ εὐρυτάτων ὁλωναίων ἐν ὑπαίθρῳ. Τοιοῦτοτρόπως ὁλόκληρος ἡ ταξιαρχία Ἀθηνῶν στρατοπεδεύει σήμερον ἐν Κριεκουκίῳ.

— Πότε ἔρχεται ὁ βασιλεὺς ;

Εἶναι ἐρώτησις, ἣν ἀκούω ἀπὸ τῆς πρωίας, διότι οὐδεὶς γνωρίζει οὔτε τὴν ὥραν τῆς ἀφίξεως αὐτοῦ, οὔτε ἐὰν θὰ διέλθῃ ἐκ τῆς κόμης ἢ θὰ πορευθῇ κατ' εὐθείαν εἰς Θήβας καὶ διανυκτερεύσῃ ἐκεῖ. Πιθανώτερον φαίνεται ὅτι ἡ Α. Μ. θὰ πράξῃ τὸ δεύτερον, αὐριον δὲ ἡμέραν τῶν ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Κριεκουκίου ἀσκήσεων θὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης ἐκ Θηβῶν. Ἀλλ' οἱ κάτοικοι τῆς ὁραίας κόμης εἰσὶν Κριεκουκίῳ, οἵτινες πρὸ πολλῶν ἔτων εἰδὼν ἅπαξ τὸν βασιλέα τῶν, ἐλπίζουσιν ὅτι θὰ τιμῇσιν αὐτοὺς διερχόμενος ἀπὸ τὸ «φτωχικό των» καὶ ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ταύτῃ ἡτοιμάσθησαν πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ ἀνακτος. Καὶ τὸ μὲν δημοτικὸν συμβούλιον δὲν συνήλθεν εἰς οὐδεμίαν συνεδρίασιν περὶ τούτου, ἀλλ' ὁ δήμαρχος κ. Ἀθ. Χατζόπουλος ἔχει ἑτοιμον ἀπὸ τῆς χθές τὴν προσφώνησίν του, οἱ διδάσκαλοι δὲ ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς ἐλεύσεως τοῦ βασιλέως συζητοῦσι περὶ τοῦ πρακτέου. Τὸ μέγα δὲ γεγονός τῆς ἀφίξεως προχθὲς τῶν βασιλικῶν ἱππῶν ἔκαμε τοὺς διδασκάλους νὰ κλείσωσι τὰ σχολεῖά των, πρὸ τῆς ἐλεύσεως ἀκόμη τοῦ βασιλέως.

Περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἀφίκετο ἐνταῦθα τὸ στρατολογικὸν συμβούλιον τοῦ νομαρχίου Ἀττικῆς πρὸς ἐνέργειαν τῆς κληρώσεως τῶν στρατευσίων τοῦ δήμου Ἐρυθρῶν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀπογραφὴν. Συνίσταται ἐκ τῶν κκ. Χρ. Κατσικογιάννη συνταγματάρχου, ὡς προέδρου, Μιχ. Ἀντζουλίνοῦ ταγματάρχου, Στ. Σουλδάρη, δικαστοῦ, Γ. Μαζαράκη, ἀρχιάρχου καὶ Π. Ψιμούλη ὡς γραμματέως. Ἡ σύμπρωσις τῆς ἀναμείξεως τοῦ στρατολογικοῦ συμβουλίου μετὰ τῆς ταξιαρχίας ἐθεωρήθη οἰωνὸς ἀριστος.

Θ ἦ β α ι, 15 μαΐου ὥρ. 9η μ. μ.—Ἡ βασιλικὴ ἄμαξα, φέρουσα τὸν βασιλέα συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ αὐτοῦ κ. Παπαδιαμαντοπούλου, διῆλθεν ἐκ τῆς πλησίον τοῦ Κριεκουκίου ἐθνικῆς ὁδοῦ, τῆς πρὸς τὰς Θήβας ἀγοῦσης, τρεῖς δὲ κανονικοὶ βολισμοί, ριφθέντες ἐκ τινος λόφου κάτωθεν τοῦ χωρίου κειμένου, εἰδοποίησαν τὴν ταξιαρχίαν τῆς Θεσσαλίας ὅτι ὁ βασιλεὺς θὰ διαβῇ ἐκ τοῦ κατελιγμένου ὑπ' αὐτῆς ἐδάφους.

Ἦτο 3η ἀκριβῶς ὥρα, ὅτε μακρόθεν ἐπεφάνη ἡ βασιλικὴ ἄμαξα, κυλιόμενη βαρύνουσα ἐπὶ τῆς μεγάλῃς ὁρειοειδοῦς ὁδοῦ. Ὁπισθεν εἶπετο μακρὸς οὐλαμὸς ἱππέων, ψεκάδες δὲ βροχῆς ἐρράντιζον διερχόμενον τὸν ἀνακτα.

Ὁ λαὸς τοῦ Κριεκουκίου, ἐλπίζων νὰ ἴδῃ τὸν βασιλέα διαβαίνοντα ἐκ τοῦ χωρίου, ἡτοιμάζετο ἀθρόος ὅπως ἐξέλθῃ εἰς προὔπαντήσιν του μετὰ τοῦ δημάρχου, ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἀλλὰ πᾶσαι αἱ ἐλπίδες ἀπέβησαν μάταιαι. Ὁ κόσμος, ἀναρριχώμενος εἰς τοὺς λόφους καὶ τὰς στέγας, ἤρκετο θεώμενος μακρόθεν τὴν βασιλικὴν ἄμαξαν ἐξαφανιζομένην βαθμυδόν. Ὁ δήμαρχος Ἐρυθρῶν περιόλυπος ἕως ἀνάτοῦ ἐπανήρχετο εἰς τὴν ἀγορὰν, περὶ στοιχούμενος ὑπὸ τῶν συμβούλων καὶ τῶν ἐρέων, συμπύσσωσιν δὲ βιαίως τὸν χάρτην τῆς προσφωνήσεώς του, ἐβεβαίωσεν τοὺς παρισταμένους ὅτι ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν ἐπιστροφὴν θὰ τιμῇσιν τὸ Κριεκουκίον.

Ἐξ Ἐλευσίνος ὁ βασιλεὺς ἀνεχώρησεν φ' ἡμέρας τὴν 8ην ὥραν π. μ. Φθὰς εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Πριναρίου προγεγυμνάσας αὐτὸν μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἀφίκετο εἰς τὴν Κάζαν, ὅπου παρέμεινε δέκα λεπτά. Ἐκεῖ ἐν κατελθὼν τῆς ἡμέρας μετὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ αὐτοῦ κ. Παπαδιαμαντοπούλου, πανέλαβε τὴν πορείαν περὶ ἐπὶ δύο ὁλολήρους ὥρας, ἀνελθὼν καρτερικώτατα τὴν νωστὴν ἀνάντη ὁδὸν, τὴν ἀπὸ Κάζης ἐκτεινομένην. Ὁ βασιλεὺς ἐξηκολούθησε τὴν δοιορίαν του περὶ καὶ ὑπὸ ὑπερβολικῶν αὐσῶνα, ἔφθασε δ' εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Κριεκουκίου ἡμίσειαν ὥραν μακρὰν τοῦ χωρίου, δεξιόθεν. Ἐκεῖθεν ἐπιβὰς ἐκ νέου τῆς ἡμέρας ἐπανέλαβε τὴν μέχρι Θηβῶν πορείαν του.

Ἐνθεν καὶ ἐκεῖθεν τῆς ὁδοῦ ἴλαι ἱππικὸν διέτρεχον τοὺς ἀγρούς, ὁλόκληρος δὲ ἡ

Ὁ βασιλεὺς διερχόμενος παρετήρει τὰς φιλομειδεστάτας χωρικὰς, ὁρεπούσας στάχους, ἐφάνετο δὲ εἰς ἄκρον συγκεκρινημένος πρὸ τοῦ στρατιωτ. καὶ θεάματος ὅπερ ἐξετυλίσσετο πρὸ αὐτοῦ. Συνεχῶς δὲ ἐστρέφετο ὅπισθεν, ἵνα ἴδῃ τὰς φάλαγγας τῶν στρατευμάτων, τὰ ὅποια ζωηρὰ ἐκράτει συγκίνησις ἐπὶ τῇ θεᾷ τῆς διαβάσεως τοῦ βασιλέως.

Ἦδη εἶναι 4η ἡ ὥρα καὶ αἱ Θήβαι δὲν ἀπέχουσιν ἤ ἐν τέταρτον. Πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ βασιλέως εἰς τὴν πόλιν κατὰ τὴν θέσιν Καχευδοκί, ἀπειρον πλήθος λαοῦ συνωθεῖται. Προηγεῖτο ὁ ἀρχηγὸς τῆς ταξιαρχίας Βαλτινὸς ἔριππος μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του καὶ ὁπισθεν ὁ δήμαρχος ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐν στολῇ. Ἐνθεν καὶ ἔνθεν τῆς ὁδοῦ οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων μετὰ τῶν διδασκάλων, ἀποτελοῦντες δύο μακροὺς στοίχους, ἀνέμενον τὴν ἀφίξιν τοῦ βασιλέως.

Ἦτο ἀκριβῶς ἡ 4η ὥρα, ὅτε ἡ βασιλικὴ ἄμαξα προσήγγισε πρὸς τὸ ἀνακμένον πλῆθος. Ὁ δήμαρχος κ. Π. Οἰκονόμου προχωρήσας προσέκλινεν ἐνώπιον τῆς Α. Μ., οὗτος δὲ θλίβων τὴν χεῖρα τοῦ δημάρχου ἤκουσε τὴν ἐπομένην προσφώνησιν.

Βασιλεῦ !

Ὁ λαὸς τοῦ δήμου Θηβαίων σὲ ὑποδέχεται μετ' ἀνεκφράστου χαρῆς καὶ ἀγαλλιάσεως καὶ εὐχεται ὑπὲρ τῆς μακροβιότητος, εὐδαιμονίας καὶ δόξης ὧμων καὶ ἀπάσης τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, ἐπ' ἀγαθῇ τῆς πατρίδος. Ζήτω ὁ βασιλεὺς ! Ζήτω ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια !

Αἶψαν συγκεκρινημένος ὁ βασιλεὺς, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ζητωκραυγῶν τοῦ λαοῦ, ἔθλιψε τὴν χεῖρα τοῦ δημάρχου ἐκ νέου καὶ εἰπὼν «ὅτι χαίρει ἐπαναβλέπων τὰς Θήβας εὐχαριστεῖ τὸν λαὸν ἐπὶ τῇ ὑποδοχῇ».

Εἶτα ἡ Α. Μ. ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ ἐπιτελείου καὶ διελθὼν τὴν ὁδὸν Ἐπαμεινώνων, ὡραιότατα διακεκοσμημένην διὰ κλάδων μυρσίνης, σημαίων καὶ εἰκόνων διηυθύνθη εἰς τὴν οἰκίαν Διαμάντη, πλησίον τοῦ δημαρχείου, διακρινόμενον διὰ τὴν φιλόκαλον αὐτοῦ διακόσμησιν.

Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἀναπαύσεως, ὁ βασιλεὺς, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Παπαδιαμαντοπούλου, τοῦ δημάρχου καὶ ἄλλων ἐξῆλθεν αὐθις εἰς τὴν ἀγορὰν ὅπου περιεργάσθη τὰ διάφορα μέρη, τὰ σφαγεῖα, τὰ ἰχθυοπωλεῖα, λεπτομερῶς ἐξετάζων τὰ πάντα.

Ἐρωτήσας τὸν δήμαρχον περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πόλεως, ἔμαθε τὴν βελτίωσιν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ 1878, ἀλλὰ συνάμα ὅτι ἐπὶ τινὰ ἤδη συνεχῇ ἔτη αἱ Θήβαι, ἐνεκεν τῆς ἀφορίας, πάσχουν.

Ὁ βασιλεὺς ἐξήτησεν ἀμέσως πληροφορίας περὶ τῆς υγιείας τοῦ στρατοῦ, ἔμαθε δ' ὅτι ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῶν Θηβῶν 50 μόνον ἄνδρες νοσηλεύονται ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ταξιαρχιῶν, ἀκινδύνως νοσήσαντες.

Ὁ βασιλεὺς ἐπετκέφθη τὰ διάφορα ἀξιοθέατα μέρη τῆς πόλεως, κατέπληξε δὲ τοὺς πάντας διὰ τὴν μνήμην του, ὑποδείκνυν τὰς οἰκίας ὅπου ἄλλοτε κατώκησεν, ἐλθὼν εἰς Θήβας. Ἀνέφερε πρὸς τούτοις τὰ διάφορα ἐπεισόδια συμβάντα αὐτῷ τότε, ἐπὶ τὴν 8ην ὥραν, ὅπου ἐδέχθη παρυσιάσεις τινὰς, ἐν ἄλλοις τὴν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου τῆς Κωπαίδος κ. Ρῆ.

Εἰς τὸ βασιλικὸν γεῦμα ἐκλήθησαν ἀπόψα, πλὴν τοῦ κ. Διαμάντη, ὁ στρατηγὸς Βαλτινὸς καὶ ὁ δήμαρχος.

Θ ἦ β α ι, 15 μαΐου, ὥρ. 11 μ. μ. Ἀπὸ τῆς 8ης ὥρας ἀπόψε ἤρχισεν ἡ φωταγία τῆς πόλεως. Πᾶσαι αἱ κεντρικαὶ ὁδοὶ φωτίζονται διὰ πυκνῶν στοίχων φανῶν καὶ κηρίων, πλεῖσται δὲ οἰκίαι φαίνονται μακρόθεν ὥστε πυρπολούμεναι. Ἡ ἀγορὰ τῶν Θηβῶν γέμει ταύτην τὴν ὥραν πλῆθος κόσμου συρρέουσας ὅπως ἴδῃ τὴν θέαν τῆς φωταγίας. Ὁ βασιλεὺς, συμπριματῶν μετὰ τοῦ κ. Διαμάντη ἐν τῷ προπύργῳ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, συνδιαλέγεται οἰδιότατα περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ δήμου.

Ἐξωθὲ τῆς οἰκίας ἡ συρροὴ τοῦ κόσμου ἐγάρη.

Θ ἦ β α ι, 15 ἡμέρας, ὥρ. 11 μ. μ. Ἡμέρον τὴν 5 1)2 μ. μ. ἔφθασαν ἐξ Ἐλευσίνος ἐφ' ἡμέρας οἱ στρατιωτικοὶ ἀκόλουθοι τῆς βασιλικῆς ἐν πολιτικῇ ἐνδυμασίᾳ καὶ τοῖς ἀφουλαχ βέγαις, φέρον τὴν στρατιωτικὴν στολὴν, ἔχοντες ὡς ξαναγὼν τὸν ἀνταπολογαγὸν τοῦ μηχανικοῦ κ. Πάτροκλον μετὰ τοῦ νοτιογιάνην. Ἀναχωρήσαντες ἐξ Ἐλευσίνος τὴν 9ην π. μ. προεγεγυμνάσας εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ Κριεκουκίου, παρέμειναν ἐπὶ μετὰ ὥραν θεώμενοι τὰς στρατιωτικὰς ἀφίξεις. Εἰσῆλθον εἰς τὰς Θήβας καὶ κατέβησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀντ. Μουστάκα. Αὐριον 8ην ὥραν ἀπέρχονται εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης μετὰ τοῦ βασιλέως.

Ο ΖΑΠΠΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΘΝΟΣ.

Ἀμφότεροι οἱ ἐν τῷ τύπῳ αὐτοχειροτόνῃτοι συνήγοροι τοῦ μεγάλου ἑθνικοῦ εὐεργέτου μακρὰ χθὲς ἐδημοσίευσαν ἄρθρα ἵνα συγκαλύψωσι τὴν ἀποκαλυφθεῖσαν ἐνοχὸν ἐθνικῶς διὰ τῆς πράξεως τῆς 22 νοεμβρίου 1888 ἀπόπειραν μιᾶς ὁμάδος ἀνθρώπων ὅπως παραπείσωσι τὸν κ. Ζάππα εἰς ἀπέλασιν τῆς ἀναμίξεως τοῦ ἔθνους εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ ἰδρύματος καὶ εἰς ἀνέγερσιν σινικοῦ φραγμοῦ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἔθνους. Καὶ ἡ μὲν «Κωνσταντινουπόλις προσπαθεῖ νὰ πράξῃ τοῦτο διὰ τὸν συνήγορον αὐτῆς ὕδρεων κατὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ «Νεολόγου», ἡ δ' «Ἐπιθεωρησις», μετατοπίζουσα τὸ ζήτημα καὶ πειρωμένη νὰ δημιουργήσῃ ρήξιν μεταξὺ τοῦ ἰδρυτοῦ καὶ τῶν καθοδηγητικῶν ἐθνικῶν ἀρχῶν ἐπὶ νομικῶν ζητημάτων κυριότητος καὶ δικαιοδοσίας, προδίδωσιν ἀτυχῶς ὅτι ἥκιστα καὶ τοῦ ἰδρυτοῦ καὶ τοῦ ἔθνους τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν τιμὴν εὐλαβεῖται.

Εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῆς «Κωνσταντινουπόλεως», ὧν τὸ ἠθικὸν ποῖον πρόδηλον ἀποβαίνει, κἂν ἐτι δὲν ἦτο γνωστὸν, ἐξ ὧν κακοήθως γράφουσι, πᾶσα ἀνάντησις πλὴν τῆς περιφρονήσεως εἶναι ἐξευτέλις τοῦ ζήτηματος, ἐξευτέλις καὶ τοῦ Ζαππείου καὶ τοῦ Ζάππα καὶ τοῦ ἔθνους. Διότι ἐπὶ τέλους δὲν πρόκειται περὶ τῆς μεγάλης καὶ φοβερᾶς προσωπικότητος τοῦ Βουτυρά, ὅστις ἄκρῳ δακτύλῳ, φαίνεται, ἄγει καὶ φέρει κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ καὶ καθοδηγητικὰς ἐθνικὰς ἀρχὰς καὶ λογάδας τοῦ ἔθνους καὶ αὐτὸν τὸν Ζάππα καὶ ἐξαναγκάζει πάντας τούτους νὰ συγκαλύπτωσι διὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν ὑπολήψεων τὸν ἐναγῆ, ὅστις ἐπὶ 14 συνεχῆ ἔτη προσπατᾷ λευθεῖς τῷ ἱερῷ τεμένει θεωρεῖ ὡς ἰδιὸν ἑαυτοῦ κτῆμα καὶ ὡς στάδιον κορεσμοῦ ἰδιοτελῶν παθῶν. Δὲν πρόκειται περὶ ἀπειλῶν κατὰ τῶν λογάδων τοῦ ἔθνους ὅτι θὰ τιμωρήσῃ αὐτοὺς ἐξεγερθὲν τὸ ἔθνος ἂν δὲν παύσωσιν ὑπακούοντες τῷ φοβερῷ τοῦτῳ καὶ παντοδυνάμῳ ἀνθρώπῳ. Οὔτε οἱ δεινὸς οὕτω καθυβριζόμενοι. ὡς νευρόσπαστα ἐνὸς Βουτυρά λογάδες τοῦ ἔθνους, οὔτε ὁ Βουτυρᾶς, ὅστις ἐπὶ δεκατέσσαρα συνεχῆ ἔτη μέχρ' ἐν τῷ 1885 ἐπανειλημμένως ἐξελέγετο καὶ προσεκαλεῖτο ὑπὸ τοῦ κυρίου Ζάππα, ἔκτοτε δ' ἐπανειλημμένως ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν ἀρχῶν ἐξελέγη καὶ τελευταίως ἐτι ἄξιος ἐκρίθη παρὰ τοῦ ἰδρυτοῦ καὶ ἐκλήθη πρὸς ἰδιαιτέραν σύσκεψιν, ἣν ἀπέφυγεν ἀκριδῶς μὴ ἐπιτρέπων ἑαυτῷ ἐπέμβασιν μεταξὺ Ζάππα καὶ ἔθνους, ἐννοοῦσι νὰ ὑποκαταστήσωσι τὰ ἄτομα αὐτῶν καὶ εὐτελεῖς προσωπικὰς ἀξιώσεις εἰς τὴν ἀρμονικὴν συνεννόησιν καὶ σύμπραξιν τοῦ μεγάλου ἑθνικοῦ εὐεργέτου μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους νομῶν αὐτοῦ ἀρχῶν. Περὶ ταύτης καὶ μόντης πρόκειται καὶ περὶ τῶν κλονημάτων ταύτην διὰ προσωπικῆς ἐπιβολῆς, πρόκειται, δηλαδὴ, περὶ ζητημάτων ἠθικῆς, λογικῆς, ἀληθείας, ἀμοιβαίων δικαίων, τιμαλφῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, τὰ δὲ ζητήματα ταῦτα ἦσαν πάντοτε, εἰσὶ καὶ ἔσονται ξένα καὶ ἀγνώστα εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῆς «Κωνσταντινουπόλεως».

Ἀνεπιθύμενον ἦν τὸ ζήτημα ὑπὸ τὴν ἀληθῆ καὶ ἐθνικὴν, τὴν μόνην ἀξίαν καὶ τοῦ Ζάππα καὶ τοῦ ἔθνους, ἐποψὴν καὶ ἀπεκαλύψαμεν διὰ τραυμάτων τεκμηρίων τὰς ἐνόχους ἀποπειρας ἐκείνων, οἵτινες ἠθέλησαν παρεμβαλόντες τὰς προσωπικότητας αὐτῶν νὰ κατατρέψωσιν ἀγαθὸν τοῦ ἰδρυτοῦ πόθον, νὰ δημιουργήσωσι ρήξιν μεταξὺ Ζάππα καὶ ἔθνους καὶ νὰ ὑποβιάσωσι τὸ Ζαππεῖον ἐν τῇ ἐθνικῇ συνειδήσει. Ἐὰν τὰ τραυὰ τεκμήρια, ἅπερ παρεστήσαμεν πρὸ τῆς ἐθνικῆς γνώμης, δὲν ἤρκουν πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐνόχου ταύτης ἀποπειρας, ἡ ἐπιένεως τέρτατη καὶ τῆς «Ἐπιθεωρήσεως» πληροεστὴν ἀποτελεῖ ἀπόδειξις. Ἐνῶ ὥφειλε νὰ εὐλαβηθῇ τὴν μεταξὺ ἑθνικοῦ εὐεργέτου καὶ ἐθνικῶν ἀρχῶν διεξαγομένην καὶ μὴ πῶ λήξασαν σύσκεψιν περὶ τῆς ἐθνικωτέρας διαρρυθμίσεως τοῦ μεγάλου ἑθνικοῦ ἰδρύματος, ὅπερ καλεῖται Ζαππεῖον, παράγει αὐτοὺς ἀμφοτέρους πρὸ τοῦ δημοῦ ἐρίζοντας πότερος τὸν ἕτερον ἐξώσσει, ἀπειλοῦντας ἀλλήλους ἐὰν μὴ ὁ ἕτερος τῷ ἐτέρῳ ὑπακούσῃ, ἐπικαλοῦμένους τὴν ἐπέμβασιν τοῦ ὁθωμανικοῦ ἀστικοῦ κώδικος εἰς τὴν διακυβερνήσιν τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν σχολείων, ἢς τὸν ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ ἐγγύνην τοῦ οἴκου ἑθνικοῦ πατριαρχείου συνφῇ δὲ τοῖς ἀρχαίοις προνομίοις καὶ τοῖς ἐκβαλλιζομένοις νῦν κανονισμοῖς ἐλευθερίαν διὰ τοσούτων ἀγώνων πρὸ τεσσάρων μόλις ἐτῶν διεξεδικοῦμεν.

Τόσον λοιπὸν ἡ ἐμπάθεια ἀπετύφλωσεν ἡμᾶς ὥστε χάριν προσωπικῶν ἀξιώσεων τὰ ἱερώτατα νὰ καταπατῶμεν καὶ νὰ θεατριζώμεν ἀκόσμως ἐθνικοὺς εὐεργέτας καὶ ἐθνικὰς ἀρχάς; Ἔστω. παραδεχόμεθα ὅτι μεταξὺ τοῦ Ζάππα καὶ τῶν ἐθνικῶν ἀρχῶν ἀνεφύη συζητήσεις τις περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναμίξεως τῶν ἐθνικῶν τούτων ἀρχῶν εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Ζαππείου καὶ ὅτι ἐν τῇ πρώτῃ ὁρμῇ τῆς συζητήσεως ταύτης ἀντηλλάγησαν ἰσῶς ἐκατέρωθεν ὑπερβάλλουσαι ἀξιώσεις, αἵτινες βεβαίως θὰ συμβιβασθῶσι διὰ τῆς περαιτέρω ἀμοιβαίας διαφωτίσεως περὶ τῶν ἐκ τῶν εὐθυνῶν, ἐκ τῶν γενικῶν νόμων καὶ ἐκ τῶν εἰδικῶν συμβολαίων δικαίων ἐκατέρωθεν. Ἐπρεπε, ἀντὶ νὰ περιμεινόμεν εὐλαβῶς τὴν ἀμοιβαίαν ταύτην διαφώτισιν, περὶ τοῦ αἰσίου ἀποτελέσματος τῆς ὁποίας δὲν ἐδικαιοῦμεθα ν' ἀμφιβάλλωμεν ὡς ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτῆρος ἀμφοτέρων τῶν συζητούντων, ἐπρεπε, λέγομεν, νὰ παραστῶσιν εἰς μέσον νάνοι αὐτοχειροτόνῃτοι συνήγοροι τοῦ κ. Ζάππα ὅπως εὐψῶσθ' ἡμῶν εἰς τὴν πυρὰν καὶ παρακαλύψωσι πᾶσαν συνεννόησιν μεταξὺ τοῦ ἑθνικοῦ εὐεργέτου καὶ τοῦ ἔθνους, ἀπειλοῦντες καὶ ὑβρίζοντες τὰς καθοδηγητικὰς αὐτοῦ ἀρχάς, παραγὰγῶσι δ' εἰς μέσον τὸν κύριον Ζάππα λέγοντα πρὸς τὸ ἔθνος ὅτι οὐδεμίαν πρὸς αὐτὸ ἔχει ἐμπιστοσύνην, ὅτι ἡ γενόμενη δοκιμὴ τῆς ἀναμίξεως αὐτοῦ εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Ζαππείου ἐσπερώσαν ἐν αὐτῷ τὴν πεποιθῆσιν ὅτι εἶναι βλαβερὰ, ὅτι ἀποδιοποῦνται καὶ ἀπελαύνει τὸ ἔθνος πάσης ἀναμίξεως εἰς τὸ κτῆμά του, ὅτι ἈΔΙΑΦΟΡΕΙ ΕἶΝ ΠΡΑΤΤΗ ΚΑΛΩΣ ἢ ΚΑΚΩΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΓΝΩΜΗΣ ἢΝ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΕΧΗ ΤΟ ΕΘΝΟΣ, ὅτι, ἂν δὲν ὑπακούσῃ εἰς τὴν διαταγὴν τῆς ἀπελάσεως, ἔχει σιγίλλιον καὶ ἐάν ταῦτα δὲν ἀρκέσωσιν ὑπάρχει ὁ ὁθωμανικὸς ἀστικὸς κώδιξ;

Τῇ ἀληθείᾳ μείζων ἐθνικὴ ἀσέβεια, χείρων ἀνευλάβεια πρὸς τὸ κεκτημένον δι' ἐθνικῶν εὐεργεσιῶν ἐθνικὸν ὄνομα τοῦ ἐν Βροσθενίῳ προεδύτου δὲν ἠδύνατο νὰ δοθῇ. Καὶ ταῦτα λέγουσιν οἱ αὐτοχειροτόνῃτοι αὐτοῦ συνήγοροι! Ἀλλὰ τί λοιπὸν χεῖρον καὶ δεινότερον τούτων ἠδύναντο νὰ εἰπῶσιν οἱ ἀμειλικτότεροι αὐτοῦ κατήγοροι, ὅσοι δολίως καὶ ἐπιδοῦλως ἠθελον πειραθῆναι νὰ διαγράψωσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς καρδίας τοῦ ἔθνους, ἐν ἣ ἠγέθη αὐτῷ στήλην εὐγνωμοσύνης; Ἀγνοοῦμεν, ἀλλ' εὐχόμεθα παντὶ ἐθνικῷ εὐεργέτῃ νὰ μὲν ἀππλλαγμένος τῶν Μεφιστοφελῶν, οἵτινες διὰ κολακείας πειρῶνται νὰ προμνηστεύσωσι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ εἰς τὴν αἰώνιον καταδίκην.

Καὶ κατόπιν τούτων ἐρωτᾷ: «Ποῦ λοιπὸν εἰς ταῦτα ὑπάρχει ἡ ἰδέα ὅτι ὁ Ζάππας ἀφαιρεῖ ἀπὸ τῶν καθοδηγητικῶν ἀρχῶν δικαιώματα;» Ἡθέλωμεν καὶ ἡμεῖς ἐρωτᾶσαι: «Ποῦ λοιπὸν εἰς ταῦτα δὲν ὑπάρχει ἡ ἰδέα ὅτι ἐξωθεῖτε τὸν Ζάππα εἰς τὴν περιφρόνησιν καὶ καθύβρισιν τοῦ ἔθνους αὐτοῦ;» Καὶ θέλετε συζητήσιν ἐπὶ τοιούτου θέματος; Θέλετε συζητήσιν ὑμεῖς οἱ λέγοντες ὅτι ὁ Ζάππας ἀδιαφορεῖ ἀν πρᾶτη καλῶς ἢ κακῶς, ἀδιαφορεῖ περὶ τῆς γνώμης τοῦ ἔθνους αὐτοῦ; Ἔστω, γενήσεται καὶ ἡ συζήτησις αὕτη, ἐὰν τὴν θέλητε καὶ τὴν προκαλῆτε, γενήσεται οὐχὶ χάριν ἀπαντήσεως πρὸς ὑμᾶς, ἀλλὰ πρὸς διαφώτισιν τοῦ μεγάλου ἑθνικοῦ εὐεργέτου περὶ τοῦ ἐπιδοῦλου μὲν τῆς τιμῆς αὐτοῦ, ἀντεθνικοῦ δὲ τῶν ἰδεῶν, ἃς εἰς ἀγείσθε, καὶ τῶν νομικῶν ὅας ἐπιχειρημάτων. Ἐν τῇ συζητήσῃ ταύτῃ καθήκον κρίνομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ περιορισθῶμεν εἰς ἓν καίριον μόνον σημεῖον.

Λέγουσιν ὅτι «τὸ ἐθνικὸν τοῦ Ζαππείου δὲν ἀπορρεῖ ἐκ τοῦ ὅτι ὁ κ. Ζάππας ἀνέθηκε προεδρινῶς εἰς τὸ Μικτὸν συμβούλιον τὴν ἐκλογὴν ἐξ μελῶν τοῦ συμβουλίου, ἀλλὰ πάντως ἐξ ἄλλων λόγων». Αἱ παρατεθεῖσαι ἐν τῷ χθεσινῷ ἡμῶν ἄρθρῳ ἐκ τοῦ προλόγου τοῦ κανονισμοῦ τοῦ Ζαππείου παράγραφοι ρητῶς αὐτοὺς διαψεύδουσιν. Ὁ κ. Ζάππας, πόρρω πάσης προσωπικῆς ἀξιώσεως, βουλόμενος ὅπως τὸ ἴδρυμα αὐτοῦ ἐθνικὸν ΕΣΑΕΙ ἀποθῇ καὶ τὰς βάσεις ἐνέκρινε κανονισμὸν πρῶτην πρὸς τοῦτο βάσιν ἔχοντα τὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν ἡμῶν ἀρχῶν μετοχὴν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς διοικήσεως καὶ εἰς τὴν ἐξέλεξιν αὐτῆς. Βεβαίως τὸ Ζαππεῖον ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ εἶχεν ἐθνικὸν προορισμὸν· ἀλλ' ἐθνικὸν ὑπὸ τὴν νομικὴν καὶ πραγματικὴν ἐποψίν, ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῶν εὐθυνῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐθνικῶν ἀρχῶν, ἐγένετο μόνον ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπαυσεν ὃν ἰδιωτικόν, ἐξαρτῶμενον ἀμέσως ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας καὶ ἔχον τὴν ἀδειαν τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ἐπ' ὀνόματι τῶν κκ. Μαυρογενούς πασῶ, Ἀλ. Ζωηροῦ πασῶ καὶ Ε. Ζωγράφου, Ἀστικῶν καὶ ἄνευ οὐδενὸς δικαιώματος ἀναμίξεως τῶν πατριαρχείων ὑπευθύνων ἐνώπιον τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας, καὶ ἐκρηγῶσι δι' αὐτοκρατορικοῦ φηριανίου ὀρχοῦν τοῦ ὁρωματικοῦ ἔθνους, ἐλευθέρως λειτουργοῦν ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἐθνικὰ ἡμῶν σχολεῖα ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ τὴν εὐθύνην τοῦ ὁρωματικοῦ πατριαρχείου. Ἐπομένως ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης τὸ Ζαππεῖον ὑπάγεται εἰς τοὺς γενικοὺς νόμους, οἵτινες ἐξασφαλίζουν τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἐκπαιδεύσεως ὑπὸ τὴν ἐγγύνην καὶ εὐθύνην τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν ἡμῶν ἀρχῶν, ἡ δὲ ἀνάγκη αὐτῶν εἰς τὰς διοικητικὰς τοῦ Ζαππείου καὶ νομικὰς καὶ ἐθνικὰς εἶναι ἀπόρροη καὶ ἀπαραιτήτως.

Ἀπέχομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος τῆς ἐξετάσεως τῶν λοιπῶν νομικῶν διῆθεν ἐπιχειρημάτων τῶν αὐτοχειροτονητῶν συνηγῶρων τοῦ κ. Ζάππα, εὐχόμενοι ὅπως μὴ πρόκληθέντες παριστῶμεν εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ ν' ἀποδείξωμεν τὸ ὅλως ἀνυποστήρικτον αὐτῶν. Ἀλλ' ἐὰν προκληθῶμεν, ἐχέτωσαν τὴν εὐθύνην οἱ προκαλοῦντες.

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΘΑΟΣ ΚΙΟΥΤΣΟΥΚ ΧΕΝΔΕΚ ΑΡΙΘΜΟΣ 29 ΚΑΙ 31

ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΤΟΥ ΓΑΛΑΤΑ

ΕΝ ΤΩ ΠΕΡΑΝ.

ΔΙΑ ΠΑΣΑΝ ΑΙΤΗΣΙΝ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἀποστέλλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Αἱ συνδρομαὶ καὶ δημοσιεύσεις.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣ ΚΡΥΦΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ ΓΡΟΣΙΟΥ.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ.

Ἐκ τοῦ νομοῦ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.
— Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Καβάλλας τῇ 12 μαΐου.

Ἡ πόλις ἡμῶν μετ' εὐαρεσκειᾶς ἤκουσε νὰ γίνηται λόγος περὶ ἐπεκτάσεως τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Δεδε-ἀγάς μέχρι Θεσ/νίκης, καὶ ἔμπλεως ἀράτου χαοῦς ἀνέμενε τὸν μέχρι Σαρρῆ-σιαιμπανίου ἐλθόντα μηχανικὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν δημοσίων ἔργων νὰ ἐπιθεκθῇ τὴν πόλιν μας, τῆς ὁποίας ὁ λιμὴν ἀπέβη ὁ κυριώτερος παράγων τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἀπάσης τῆς Βορειοανατολικῆς Μακεδονίας καὶ οὕτω λάβῃ καὶ τὰς δεούσας σχετικὰς πληροφορίας παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὡς πρὸς τὸ ἐπιδικώμενον ἔργον, οὗ τὴν ἐπίδρασιν καὶ ὠφέλειαν ἕκαστος ἐνδομύχως συναίσθαιται δυστυχῶς ὅμως ἡ πόλις ἡμῶν οὐχὶ μόνον δὲν ἠξιώθη νὰ φιλοξενήσῃ τὸν ἱκανὸν τοῦτον ὑπάλληλον, ἀλλὰ ὅπως τούναντίον διεδόθη καὶ φήμῃ μετ' ἐπιτάσεως ὅτι ἡ νέα αὐτῇ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ θέλει ἀκολουθήσῃ τὸν ροὺν τοῦ διὰ τῆς Ροδόπης διερχομένου Νέστου ποταμοῦ προσεγγίζουσα εἰς τὰ λεγόμενα Μπιούκκια καὶ ἐκεῖθεν εἰς Δράμιαν καὶ οὕτω δὲν θέλει συμπεριλάβει τὴν πόλιν ἡμῶν. Καίτοι δὲν εἰμεθα ἀρμόδιοι ν' ἀποφανθῶμεν ἐπὶ ζητήματος δι' ὃ ἀπαιτοῦνται εἰδικαὶ ἐπιστημονικαὶ γνώσεις, ἐν τούτοις δὲν διαλείπομεν νὰ κάμωμεν καὶ τὰς ἐπὶ τῆς πείρας βασιζόμενας παρατηρήσεις ἡμῶν τὸ Σαρρῆ-σιαιμπανίου ἀπέχει τῆς πόλεως ἡμῶν τρεῖς ὥρας, καὶ ναι μὲν ὑπάρχουσιν ἀνὰ τὸ τμήμα τοῦτο τῆς Ροδόπης ὁρεῖναι τινα χωρία, ἀλλὰ ταῦτα ἔνεκα τοῦ ἀποκρήμνου καὶ βραχέως τῆς χώρας αὐτῶν οὐδὲν παράγουσι, τὰ δὲ προϊόντα μὴ ἐπαρκοῦντα εἰς διατροφὴν αὐτῶν προμηθεύουσι καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον βάρβακα καὶ ἀραβόσιτον ἐνεσθῆναι ἡ γραμμὴ λοιπὸν αὐτῇ ἐγκαταλιμπάνουσα τὴν διὰ Καβάλλας εὐθεῖαν καὶ ἐπίπεδον ὁδὸν καὶ ἐξακολουθοῦσα τὴν παραπλευρώς τοῦ Νέστου ποταμοῦ θέλει παρέξει μυρία ὅσα δαπανηρὰ προσκόμματα τῇ Ἑταιρίᾳ ἥτις ἀνέλαβε τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην διότι ἀναγκασιόσκει νὰ διατυρήσῃ καὶ ἐπιπεδώσῃ βράχους, κρημνοὺς, ὀλόκληρα ὄρη μέχρις ὅπου προσεγγίσῃ τὰ Μπιούκκια καὶ κατωφερῶς κατέλθῃ εἰς Δράμιαν καὶ οὕτω θέλει σχηματίσῃ μεγάλην γραμμὴν καμπύλην, ἣ εὐρὺ τμηκύλιον μὲ μεγάλας δαπάνας καὶ ἀνευ ὠφελείας καθ' ὅσον, ὡς προσφηνε, ἅπαντα τὰ χωρία, δι' ὧν θέλει διελθεῖν, οὐδὲν παράγουσι καὶ εἶναι πτωχὰ ὅα στοιχίσῃ λοιπὸν ἑκατομμύρια ὅλα ἀνευ οὐδενὸς συμφέροντος· ἐνῶ, ἐὰν διελθῇ διὰ Καβάλλας, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἅπαντα ἡ ἀπὸ Σαρρῆ-σιαιμπανίου μέχρι Δράμης διήκουσα ὁδὸς, ὅσα ὀκαλωτάτη καὶ εὐθεῖα καὶ διασχίζουσα τὴν ὠραίαν καὶ εὐφορὸν πεδιάδα τῶν Φιλίππων, διὰ μικρᾶς δαπάνης θέλει γένειν, ἀλλὰ θέλει συμπεριλάβει καὶ ἅπαντα τὰ ἀνὰ τὴν δυτικὴν τῆς Ροδόπης καὶ τὴν ἀνατολικοδυτικὴν πλευρὰν τοῦ Παγγαίου κείμενα χωρία, ἅπερ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰσιν ἐκτισμένα εἰς τοὺς πρόποδας τῶν δύο τούτων ὀρέων καὶ τὰ ὅποια ἅπαντα ἀνεξαιρέτως ἀνοῦσι καὶ οἱ κάτοικοι εὐημεροῦντι, ἔχοντες τσαυτάς πολλαπλὰς σχέσεις μετὰ τῶν ἐμπορίων τῆς Καβάλλας, τὰς ὁποίας μάλιστα μετὰ εἰκοσαετίαν δύνανται νὰ ἐκκαθαρίσωσιν, ὥστε ἐκόντες ἄκοντες ἐπισκέπτονται καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα τὴν πόλιν ἡμῶν, συναλλάττονται μετὰ τῶν ἐμπορίων, κατὰ συνέπειαν δὲ δὲν θὰ δυνηθῶσιν εὐκόλως ν' ἀλλάξωσι κέντρον καὶ νὰ στρέψωσι τὰ βλέμματα ἐπὶ τὴν πόλιν ἡμῶν.

ζονται τὰ διδία προϊόντων τε καὶ ταῖς δευόντων ἀτόμων· τοῦτο ὅμως πεποιθαιμεν ὅτι οὐδέποτε θέλει ἐπιτρέψει ἡ σεβαστὴ ἡμῶν κυβέρνησις, ἥτις κάλλιον παντὸς ἄλλου εἶναι εἰς θέσιν νὰ γινώσκῃ πάντα ταῦτα.

Καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὁ Ἕλληνας μὴ γένηται φορτικὸς τοῖς ἄλλοις ἐπεδείξατο καὶ αὐθις τὴν ἰδιοφυὴ εὐφυΐαν τοῦ ἀπόσπασμα κατοίκων τῆς πόλεως μας ἀπεσπάρθη πρὸ χρόνων ἐν τινὶ κοιλάδι εἰκοσάλεπτον τῆς πόλεως ἀπεσχούσῃ καὶ φερούσῃ τούνομα Καρῶ-Ὀρμάν, καὶ ἀνωκοδόμησεν ἀγροτικὰς οἰκίας ἔθνα καὶ καλλιέργει τὰ καπνοκώραφά του· ἡ παροιμία αὕτη δὲν εἶχεν ἐκκλησίαν· τῇ πρωτοβουλίᾳ δὲ τοῦ ἐνταῦθα μουστραφῶς Α. Εὐαγγελίδου συνεπληρώθη καὶ τὸ κενὸν τοῦτο καὶ ἀνηγέρθη ἐκ βάθρων ἐκκλησίᾳ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου σεμνονομένη καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν τοῦ μαΐου ἑορτάζουσα· τί δὲ ἐγένετο; ἵνα συμπληρωθῇ τὸ ἀπαιτούμενον χρηματικὸν ποσὸν ἐνενοήθη τὸ ἐξῆς μέσον συνδρομῆς· ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐκκλησίας ψήφει εἰς τὸν ὀβελὸν ἀνιούσας ἐκτίθεται ὁ εἰς εἰς δημοπρασίαν καὶ οἱ ἄλλοι διανέμονται εἰς πολίτας ἐγνωσμένους ἐπὶ συνδρομῇ κοινωφελῶν καταστημάτων καὶ γενναιοδωρίᾳ καὶ οὕτως οὐκ ὀλίγα χρήματα συναζονται. Τὴν παρελθούσαν λοιπὸν κυριακὴν ἐγένετο ἡ ἐτησίᾳ πανηγυρὶς καὶ ἐξετέθη ὁ περιβλεπτός ἀμνὸς εἰς πλειοδοσίαν· ἡ δὲ κατακύρωσις ἐγένετο ἀπέναντι 124 ἀργυρῶν μετρητέων, ἥτοι εἰκοσιτεσσάρων περὶπου λίρῶν, εἰς τοὺς καπνεργάτας τοῦ καταστήματος Ν. Α. Διμουρτοῦ καπνεμπορίου, ὅστις οὐκ ὀλίγον συνετέλεσεν εἰς τὴν ρηθεῖσαν πλειοδοσίαν· χάριν τῆς νεοδημιῶν ἐκκλησίας· οὗτοι δὲ ἔχοντες τὸν ὀβελὸν ἐπ' ὧμων περιτῆλον ἐν τυμπάνοις καὶ χορῷ τὴν πόλιν καὶ ἀπεσπάρθησαν ἐν οἰκίᾳ τόπῳ ἔθνα καὶ κατεβρόχθισαν αὐτὸν, οἱ δὲ λοιποὶ ἀμνοὶ ἐστάλησαν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τὸν μέγαν τῆς πόλεως ἡμῶν εὐεργέτην κ. Μ. Σπόντην, Φώσκολον, Παπαηλιοῦ καὶ λοιποὺς, οἵτινες δεκαπλασίως ἐπλήρωσαν τὴν ἀξίαν αὐτῶν τὸ δὲ συναχθὲν ποσὸν ἐκ πάντων τούτων ὑπερέβη, ὡς πληροφωροῦμεθα, τὰς πεντήκοντα λίρας.

Ὁ ἱεροδικαστὴς καὶ πρόεδρος τοῦ πρωτοδικείου ἡμῶν Δερβίς Μουσταφᾶ ἐφέντης συναισθανόμενος τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ ἀποστολὴν ἐκπληροῦ τὸ καθήκον του μετὰ τῆς ἀπαιτούμενης εὐσυνειδησίας καὶ ἀμεροληψίας καὶ διὰ τῆς γλυκειᾶς αὐτοῦ συμπεριφορᾶς ἐφείλκυσε τὴν ἀγάπην πάντων δι' αὐτοῦ ἡ δικαιοσύνη ἐκπληροῦ πληρέστατα τὸν προορισμὸν αὐτῆς καὶ διανέμεται ἐξ ἑσού ἀνεξαρτήτως φυλῆς καὶ θρησκευματος, ὑποδοχθεὶς καὶ οὐκ ὀλίγον συντελοῦντος εἰς ταῦτα καὶ τοῦ ρητροδότου τῆς πόλεως ἡμῶν μουστῆ Ὀσμάν ἐφέντη, ὅστις καὶ ἐπαίσιω προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν Ἰζμὴρ-μπαγῆ. Δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἐκφράσωμεν δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας μας καὶ πρὸς τὸν νεοστὴ ἐλθόντα καὶ χρεὴ ἀντεισαγγελίως ἐκπληροῦντα Σουκρῆ βέην, ὅστις δραστηρίως καὶ εὐσυνειδήτως ἐτιμώκει καὶ ἐκπληροῦ τὴν ἀποστολὴν του.

Πρὸ ἡμερῶν τέλειον ἀπεπερασθῆναι ἐπὶ τῇ ἀποδορᾷ τῆς πόλεως ἡμῶν καὶ ἐν θέσει τερπνοτάτῃ καὶ εὐαέρῳ μέγα καὶ εὐρὺ οἱ κοδόμενα, ὅπερ παράταιρα ἐνωικισθῇ ὑπὸ τινων καλοθελητῶν καὶ καλῶν οἰκογενειῶν νέων καὶ μετεσχηματισθῇ εἰς ἐμπορικὴν λέσχην, ἀριθμοῦσαν μέχρι τοῦ νῦν ὑπὲρ τὰ ἐξήκοντα μέλη· τὸ ἐσπότηρικὸν αὐτῆς ἐστὶ λαμπρῶς διεσκευασμένον, καίτοι τὰ πλεῖστα τῶν ἐπίπλων δὲν κατέφθασαν εἰσέτι· ἐν αὐτῇ ἀνευθιρῆστος πλέον δύναται τις νὰ ὑποδεχθῇ καὶ τὸν καλλίτερον ἐκ τῶν ξένων, τῶν συνεχῶς τὴν πόλιν ἡμῶν ἐπισκεπτομένων· ἡ ἐν λόγῳ λέσχῃ τὴν μεθεπομένην κυριακὴν 21ην μαΐου ἐπιτελεῖται μεγαλοπρεπῆς τὰ ἐγκαίνια αὐτῆς, τὸ δὲ ἐσπέρας δοθῇ σῆμα μετὰ δειπνῶν περὶ ὧν τὰ καθ' ἑκάστα προσεχῶς.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΡΟΧΙΟΔΡΟΜΩΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Τῇ πρόχθες τετάρτῃ ἐγένετο κατὰ τὰ προαγγελθέντα ἡ 19η τακτικὴ γενικὴ συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς εταιρίας τῶν Τροχιοδρόμων ἐν τῇ κατὰ τὸ Περμποτάζαρον ἑδρᾷ αὐτῇ. Πρόεδρος τῆς συνέλευσεως ἦν ὁ κ. Ρ. Ἐδβαρς. Παρῆσαν κατὰ τὴν συνέλευσιν 26 μέτοχοι ἀντιπροσωπεύοντες 5,205 μετοχὰς. Ψηφολέκται ἐξελέγησαν οἱ πλείους μετοχὰς καταθέσαντες ἦτοι οἱ κ. κ. Ν. Μπλέσσας καὶ Θ. Θεολόγος. Καταριθμῆντος οὕτω τοῦ πρυτανικοῦ ἀνεγνώσθη ἡ ἐκθεσίς τῆς χρήσεως τοῦ 1888 ἔχουσα ὡς ἐπομένως:

Κύριοι,

Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 33 ἄρθρου τοῦ καταστατικοῦ συνεκαλέσαμεν σήμερον ὑμᾶς εἰς τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν, ἵνα ἐκθέσωμεν ὑμῖν τὰς ἐργασίας τῆς ἡμετέρας εταιρίας κατὰ τὴν χρῆσιν τὴν λήξαν τὴν 31 ὁβρίου τοῦ 1888 καὶ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν ὑμετέραν ἐπιλήψισιν τὰ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἀναφερόμενα.

Εἶναι ἀλλθὺς ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 33 ἡ γενικὴ συνέλευσις δέον νὰ συγκαληται κατὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν τοῦ ἔτους, ἡναγκασθῇ ὅμως νὰ ποιήσωμεν ἐξαίρεσιν καὶ νὰ συγκαλέσωμεν ὑμᾶς δύο μῆνας βραδύτερον διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους καὶ ἀφοῦ προηγουμένως ἐγνωστοποιήσαμεν τὴν βραδύτητα ταύτην εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν ὑπουργεῖον τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν δημοσίων ἔργων.

Ἡ ἑκτακτος γενικὴ συνέλευσις τῆς 29/11 παρελθόντος δεκεμβρίου εἶχε ψηφίσαι τὴν ἐκ τῆς κυκλοφορίας ἄρσιν τῶν παλαιῶν ἀξιών, τὴν ἐξελγεῖν αὐτῶν καὶ τὴν ἀντικατάστασιν διὰ νέων τίτλων. Ἐπειδὴ δὲ ὠφείλομεν νὰ πληρώσωμεν τὸ ὑπ' ἀριθ. 33 τοκομερίδιον τῆς χρήσεως τοῦ 1888, ἐνομίσαμεν ἐρόνιμον ν' ἀποσύρωμεν κατὰ πρῶτον ἐκ τῆς κυκλοφορίας τὰς ἀξίας καὶ νὰ πληρώσωμεν τὸ τοκομερίδιον ἀφοῦ ἐξελέγησαν αὐτὰς πρὸς ἀποφυγὴν πάσης πλάνης καὶ καταχρήσεως. Ἐπειδὴ ἀφ' ἑτέρου εἶχον ἡμεῖς ἰάβει πάντα τὰ μέτρα παραγ-

γείλυντες τὰς νέας μετοχὰς ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐκτάκτου συνέλευσεως ἡλπίζομεν ὅτι θὰ ἐλαμβάνομεν ταύτας ἐν καίρῳ ὅπως τὰς διανεμήσωμεν εἰς τοὺς μετόχους μετὰ καὶ τοῦ τόκου, ἐν πάσῃ ὁμοπεριπτώσει πολὺ πρὸ τῆς συνόδου τῆς τακτικῆς γενικῆς συνέλευσεως. Δυστυχῶς μετὰ τὰ ληφθέντα μέτρα καὶ ἔνεκα λόγων ὅπως ἀνεξαρτήτων ἡμῶν ἡ ἐκτύπωσις τῶν νέων τίτλων ὑπέστη μεγάλας βραδύτητας. Οὕτω λοιπὸν μόλις ἠδυνήθημεν νὰ διανεμήσωμεν αὐτοὺς κατὰ τὸ τέλος ἀπριλίου, μετὰ ἀμέσως συνεκαλέσαμεν ὑμᾶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ.

Ἦδη ἡ ἐκ τῆς κυκλοφορίας ἄρσις τῶν ἀρχαίων τίτλων καὶ ἡ ἐξέλεξις αὐτῶν εἶναι γεγονός τετελεσμένον, δὲν ἀπομένει ἐν κυκλοφορίᾳ ἡ ἀτήμαντος ἀριθμὸς τίτλων, ὡς ἐλπίζομεν, θέλουσι κατατεθῇ ἐντὸς ὀλίγου ὅπως ἐξελεγχθῶσι καὶ ἀναλλαγῶσι. Μεταξὺ τῶν ἐξελεγχθέντων τίτλων μόνον εἰς εὐρέθῃ παρακεχαρχαμένους φέρω ἀριθμὸν τίτλων ἐν κυκλοφορίᾳ ἐτι εὐρίσκει μόνον καὶ μὴ χρεωλυθέντος. Πάντες οἱ παλαιοὶ τίτλοι ἐξηφανίσθησαν, οὕτω δὲ ἐξαιρέσησαν πᾶσαι αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐκτάκτου γενικῆς συνέλευσεως.

Ὁφείλομεν νὰ εὐχαριστήσωμεν τοὺς κ. κ. Στ. Δανδρία καὶ Ν. Μπλέσσα οἵτινες ἐξελέγησαν ὑπὸ τῆς ρηθείσης συνέλευσεως ὅπως βοηθήσωσιν ἡμᾶς ἐν τῇ ἐξελέξει τῶν τίτλων, καὶ οἵτινες μετ' ὅλας τὰς πολυπληθεῖς αὐτῶν ἀσχολίας ἀποτελεσματικώτατα ἐβοήθησαν ἡμᾶς ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῆς ἐργασίας ἐκείνης.

Ἡ ἐν τῷ α') τμηματι τοῦ ἐμποροδικείου κινήθεῖσα καθ' ἡμῶν ἀγωγή ὅπως ἀναγνωρίσωμεν καὶ πληρώσωμεν παρακεχαρχαμένους τίτλους μετοχῶν φερουσῶν τοὺς ἀριθμοὺς μετοχῶν πρὸ πολλῶν ἡδυνῶν χρεωλυτικῶς ἀποπληρωθεῖσιν καὶ περὶ τῆς ὁποίας ἐγένετο λόγος ἐν τῇ προηγουμένῃ ἡμῶν ἐκθέσει, διατελεῖ ἐτι ἐκκρεμῆς ἐν τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν μετὰ τοῦ στ' δημαρχιακοῦ τμήματος δίκην ἐκερδίσανεν ταύτην πρῶτον τοδίκως καὶ κατ' ἔφεσιν, ἡδὴ δὲ διακρίεται ἐν τῷ ἀκυρωτικῷ ὑπερ θέλει ἀποφασίσαι ὁριστικῶς. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἀπόφασις κατὰ τοῦ δικαστηρίου τούτου θέλει ἐπικυρώσει καὶ τὰς προγενεστέρους καὶ ὅτι ἡ Ἑταιρεία ἡμῶν θέλει κερδίσει ὁριστικῶς.

Αἱ ἀκαθάριστοι πρόσδοι τῶν ἀρχαίων ἡμῶν τροχιοδρομικῶν γραμμῶν ἐν τῷ λ) σμῳ κ ε ρ δ η καὶ ζ η μ ε ι α συμποσούνται εἰς Ἀ. Τ. 37,991.55.50 ἀπέναντι Α. Τουρκ. 38,288.96.50 τοῦ ἔτους 1887 ἥτοι ἀπάρχει διαφορά διὰ τὸ ἔτος 1888 ἐκ Α. Τ. 297.415.

Τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῆς γραμμῆς Γαλατῆ-Πέρα-Σισλῇ ἀνῆλθον εἰς Αἰρ. Τ. 20,085,72.25 ἀπέναντι Α. Τ. 19,753,58.75 διὰ τὸ ἔτος 1887 ἥτοι ἐπὶ πλεόν Α. Τ. 332,13.50. Αἱ δαπάναι συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν τόκων καὶ τοῦ χρεώλυσις τῶν ὁμολογιῶν ἀνῆλθον εἰς Α. Τ. 21,814,23.

Ἡ αὐξήσις, ἣ ἡ ἐλάττωσις τῶν ἐσόδων ἐκάστης γραμμῆς σημειοῦται ἐν τῷ ἐπομένῳ συγκριτικῷ πίνακι.

Γραμμὴ	Διαφορὰ	ἐπὶ πλεόν	ἐπὶ ἑλάττω
Γαλατῆ-Πέρα-Σισλῇ	15,756.75	—	—
Ἄξ Σερῆς	1,394,684.50	1,395,516. —	—
Γαλ-Κουῆ	233,389. —	227,009. —	—
Τὸν Καπὸ	190,719.25	182,283.50	—
Σισλῇ	1,975,388.75	2,008,592.25	—
—	5,804,255.25	5,807,727.75	—
—	—	—	30,572.50
—	—	—	34,045. —

ἥτοι διαφορά ἐπὶ πλεόν τῇ 1888 γρ. χρ. 3,472.50.

Ἐλπίζομεν ὅτι τὰ ἔσοδα ἡμῶν θέλουσιν αὐξήσει κατὰ τὸ παρὸν ἔτος καὶ ὅτι αἱ παρατηρηθεῖσαι ἐπὶ τινων γραμμῶν ἐλαττώσεις θέλουσιν ἐξαφανισθῇ τέλειον.

Προσωπικόν. Τὸ προσωπικὸν τῆς εταιρίας τὸ ὅποιον κατὰ τὴν 31 δεκεμβρίου 1887 συνέκειτο ἐκ 223 ὑπαλλήλων διὰ τὰς ἀρχαίας γραμμάς καὶ 110 διὰ τὴν τοῦ Σισλῇ, ἀπαρτίζεται νῦν ἐκ 225 ὑπαλλήλων διὰ τὰς ἀρχαίας γραμμάς καὶ 113 διὰ τὴν τοῦ Σισλῇ. Ἐχει δὲ ὡς ἐπομένως:

Ἐν τῇ διευθύνσει ἀριθ. ὑπαλ. 24 μηνιαία μισθοδοσία γρ. χρ. 20,100 Γραμ. μὴ Ὀρτάκιοι. Ὑπάλληλοι 73, μηνιαία μισθοδοσία μετὰ τῶν δρομῶν γρ. χρ. 25,926.

Γραμμὴ Πόλεως. Ἀριθ. ὑπαλ. 126 μηνιαία μισθοδοσία μετὰ τῶν δρομῶν γρ. χρ. 39,881.50.

Γραμμὴ Σισλῇ. Ἀριθ. ὑπαλ. 113 μηνιαία μισθοδοσία μετὰ τῶν δρομῶν γρ. χρ. 37,396.50.

Τὸ ποσὸν τῶν μηνιαίων μισθοδοσιῶν κατὰ τὸ 1887 ἀνῆλθετο εἰς γρ. χρ. 85,405.50 διὰ τὰς 4 γραμμάς, ἥτοι παρουσιάζεται διαφορά ἐπὶ πλεόν διὰ τὸ 1888 ἐκ γρ. χρ. 502.

Ἡ διαφορά αὕτη προέρχεται ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν σταθερῶν καὶ ἐπὶ ἡμερομισθίων προσωπικοῦ ἐν τε ταῖς ἀποθήκαις καὶ ἐν ταῖς γραμμαῖς συνεπείᾳ τῆς αὐξήσεως τῆς δύο ἀποθηκῶν

Κρὶθ' κατ' ὄραν	1887	1888	Κρὶθ' κατ' ὄραν	1887	1888
Βρώμη	0.671	0.640	Βρώμη	5.368	5.972
Χόρτον	0.556	0.590	Χόρτον	0.243	0.061
Πιττορον	0.317	0.244	Πιττορον	0.353	0.596
Ἀχύρον κατὰ στατήρα	0.339	0.324	Ἀχύρον	0.026	0.013
—	5.798	4.853	—	6.372	6.545

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὡς καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα ἐσόμεθα ἡναγκασμένοι ν' ἀναγνωρίσωμεν τινὰς τῶν ἱππων ἡμῶν, ὅπως κρατήσωμεν τὸ ἱππικὸν ἡμῶν ἐν καλῇ καταστάσει,

Τροχὶ λ α τ ο ν ὀ λ ι κ ὸ ν. Διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ τροχολάτου ὀλικῶν ἐδαπανήθησαν τὸ ἔτος τοῦτο γρ. 133,855.75. Τῷ 1887 εἴχομεν ἐξοδεύσει γρόσια 148,765.75, ἥτοι παρέχεται διαφορά ἐπὶ ἑλάττω κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐκ γρ. 14,910.

Ἡ δαπάνη αὕτη ἀναλύεται ὡς ἐπομένως: Διασκευὴ μιᾶς ἀμάξης μετὰ ὑπερώου ἐν τῷ ἐργαστασίῳ Διπλοκονίου, Γρ. 7,915. — Κατασκευὴ 5 ἀνευ ὑπερώου: ἐν Ἀκ-σεράη. » 28,106. — Μερικαὶ ἐπισκευαὶ ἐν τοῖς ἐργαστασίῳ τῶν

ΓΡΑΦΕΙΑ

0405 ΚΙΟΥΤΣΟΥΚ ΧΕΝΔΕΚ ΑΡΙΘΜΟΣ 29 ΚΑΙ 31

ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΠΥΡΓΟΝ ΤΟΥ ΓΑΛΑΤΑ

ΕΝ ΤΩ ΠΕΡΑΝ.

ΜΙΑ ΠΑΣΑΝ ΑΙΤΗΣΙΝ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἀποσταλλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Αἱ συνδρομαὶ καὶ δημοσιεύσεις

ΠΡΟΠΑΗΡΟΝΟΝΤΑΙ ΕἰΣ ΧΡΥΣΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ ΓΡΟΣΙΟΥ.

ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ ΚΑΙ ΟΥΜΒΕΡΤΟΣ.

Συμπληροῦντες τὰ κατὰ τὸ κοινο-
βουλευτικὸν πρὸς τιμὴν τοῦ κυρίου
Κρίσπη δειπνὸν γενόμενα ὥς καὶ τὰς
λοιπὰς περὶ τῆς ἐν Βερολίῳ διαμονῆς
τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου εἰδήσεις, πα-
ρατιθέμεθα τὰ κατωτέρω, ἀρχόμενοι
ἀπὸ τῆς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ δειπνῷ ἀγο-
ρεύσεως τοῦ κ. Μικέλ, εἰπόντος ἐν ἁλ-
λοῖς καὶ τὰ ἐξῆς:

Ὁ εἰρηνικὸς σύνδεσμος τῶν τριῶν μεγά-
λων κρατῶν ἔργον ἐστὶ διορατικῶν πολιτευ-
τῶν ἡγγυημένον ὑπὸ τῆς συνέσεως, ἰσχύος
καὶ σταθερότητος τῶν γαληνοτάτων ἡγεμό-
νων, οἵτινες κυβερνῶσι τὰς ἐκτεταμένους ἀπὸ
τῆς Μεσογείου μέχρι τῆς Ἀνατολικῆς θα-
λάσσης καὶ ἀπὸ τῶν Καρπαθίων μέχρι τῆς
Βορείου θαλάσσης χώρας. Ὁ σύνδεσμος οὗ-
τος τυγχάνει, πρὸ τῶν ὁμμάτων ἡμῶν,
πλέον ἢ συνένωσις τῶν ἰθυόντων τῶν κρα-
τῶν πρὸς παροδικόν, καὶ ἔτι τοσοῦτον
σπουδαῖον καὶ εὐεργετικόν, σκοπὸν ὥστιν ἡ-
δύνατο αὐρίον νέος ν' ἀκολουθήσῃ ἀστερι-
σμός. Ὁ γερμανικὸς λαὸς ἀναγνωρίζει ἐν
τῇ τριπλῇ συμμαχίᾳ διαρκὴ συνένωσιν ἐπι-
διώκουσαν ἀποκλειστικῶς τὴν διατήρησιν
εἰρήνης καὶ τὴν πρόληψιν τῶν βδελυγμάτων
εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν
ἀγαθῶν τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς εἰρηνικῆς
τῶν ἐθνῶν προόδου. Ὁ σύνδεσμος οὗτος οὐ-
δένα ἐπαπειλεῖ, ἐξυπηρετεῖ δὲ πάντας φί-
λους τε καὶ ἐχθρούς καὶ τυγχάνει ἐγγύου
τῆς τε ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς αὐτο-
παρξίας καὶ τῆς ἐλευθέρας ἀναπτύξεως
πάντων τῶν κρατῶν καὶ τῶν λαῶν. Ἡ τρι-
πλῇ συμμαχία θέλει ἐπιζήσει τῶν πολιτι-
κῶν ἐκείνων οἵτινες ἐβροντῶν ἀληθῆ τύπον
ὃν αὕτη ὤφειλε νὰ λάβῃ. Οὐχὶ ὅμως ἡ δι-
αρκὴς μόνον κοινότης ὑψηλῶν συμφερόντων
καὶ ἀνθρωπίνων σκοπῶν, οὐχὶ ἡ ὥριμος ἀ-
πλῶς διορατικότης τῶν πνευμάτων καθί-
στησιν ἐθνικὴν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι τὴν
συμμαχίαν ταύτην. Καθόσον ἀφορᾷ εἰς ἡ-
μᾶς, ὑπὲρ τῆς συμμαχίας ταύτης ἐνθέρμως
συνηγοροῦσι τὰ τε φρονήματα καὶ τὰ αἰ-
σθήματα τοῦ λαοῦ. Ἀρχαῖαι ἀναμνήσεις,
κοινὴ ἱστορία, μακρὸς ἐπὶ αἰῶνας ὅλους
παρόμοιος βίος ἐν γοργῇ τε καὶ θλίψει
καὶ ἡ φυλετικὴ τέλος συνγένεια τμη-
ματος τῶν ἐν Αὐστρίᾳ λαῶν συνδέουσιν ἡ-
μᾶς μετὰ τῆς αὐστροουγγρικῆς μοναρχίας.
Μετὰ τῆς Ἰταλίας πάλιν, ἥτις δις, κατὰ
τὸν τῶν χρόνων ροῦν, πηγὴ ἄμα καὶ κέντρον
τῆς τοῦ κόσμου παιδεύσεως κατέστη καὶ
ἥτις ὑπεράνω τῶν Ἀλπεων ἀπέστειλεν εἰς
τὴν γερμανικὴν χώραν τὰς θερμογόνους
λαμπρὰς ἀκτῖνας τοῦ ἐκ νέου ἀνατέλλον-
τος ἡλίου τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν, καὶ
τοῦ ἐλευθέρος σκέπτεσθαι καὶ ὄρεσθαι, συν-
δέει ἡμᾶς εὐγνωμοσύνη καὶ ἀγάπη ἐπὶ τῇ
καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἐξακολουθοῦσῃ ἐνι-
σχύσει τοῦ γερμανικοῦ πνεύματος ἐν τοῖς
φρονήμασι, τοῖς αἰσθήμασι καὶ τοῖς τῆς
τέχνης δημιουργήμασι. Μετὰ τοῦ ἰταλι-
κοῦ λαοῦ συνδέει ἡμᾶς ἡ ἀνάμνησις παρο-
μοίων παθημάτων καὶ δεινῶν τοῦ ἐθνικοῦ

Ἡ εἰδήσις τῆς εἰς Στρασβούργον με-
τάσεως τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου μετὰ
αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, ἐν τῇ συν-
τοῦ ὁποίου θὰ εὐρίσκηται καὶ ὁ ὅπου
τῶν στρατιωτικῶν Βερδὺ Δονβερνὰ μ.
στην προεκάλεσαν αἴσθησιν ἐν τοῖς κοι-
βουλευτικοῖς καὶ πολιτικοῖς κύκλοις κα-
στᾶσα ἀντικειμένην ζωνηροτάτων ἐπικρίσε-
«Ὁ τε παρισιανὸς «Χρόνος», ἢ «Γαλλί-
καὶ ἡ «Πατρίς» ἀπεδοκίμασαν τὴν τοι-
την τοῦ Οὐμβέρτου πρόθεσιν· ἡ τελευταί-
μάλιστα ἐξέφραζε ταῦτοχρόνως τὴν ἐρ-
στοσύνην αὐτῆς πρὸς τὴν δύναμιν τοῦ π.
ρου, ὅστις δύναται νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐν-
νην ἐν Εὐρώπῃ.

Ὁ βασιλεὺς Οὐμβέρτος ἀπένειμεν
τὸν ἀνώτατον τοῦ Βερολίνου δήμαρχον
Φόρκεμπεκ τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ παρα-
μου Μαυρικίου καὶ Λαζάρου α' τάξεως,
δὲ τὸν ἕτερον δήμαρχον κ. Δοῦγκερ τὸ α.
β' τάξεως. Ὁ βασιλεὺς Οὐμβέρτος προ-
θετο νὰ ἐπιστρέψῃ τῇ 14)26 μαΐου ἐκ
ρολίνου διὰ Φραγκφούρτης.

Προσθετόν ἐστι τῇ ἐσπέρᾳ τῆς 12)
μαΐου μέγα ἐδόθη συμπόσιον ὑπὸ τῶν μελ-
τοῦ βερολινείου τύπου πρὸς τιμὴν τοῦ ἰ-
λικοῦ, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ μέλους τ.
γερμανικοῦ Κοινοβουλίου κ. Ἀλεξάνδρ.
Μάυερ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ ζωολο-
κοῦ κήπου. Τὰς πρώτας προποσείας ἐποι-
σατο ὁ κ. Βίχτερ ὑπὲρ τοῦ αὐτοκράτορος
Γουλιέλμου καὶ τοῦ βασιλέως Οὐμβέρ-
καὶ περὶ τοῦ μεγάλου παρελθόντος καὶ τ.
μεγάλου μέλλοντος τῶν οἰκων Χοεντζόλλε-
καὶ τῆς Σαβοΐας. Ὁ Βροῦξ πασσαῖς ἐποίησα
πρόσπον ὑπὲρ τοῦ ἰταλικοῦ τύπου, πρὸς
ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας τῶν Ἰταλῶν δι-
μοσιογράφων ὁ κ. Βαρτζιλιάς. Καὶ ἕτε-
πρὸς τούτοις ἐγένοντο προποσείας. Πᾶ-
μναία τῆς τριπλῆς συμμαχίας προεκά-
ἀνευφημίας.

Ἐν συνδιαλέξει αὐτοῦ μετὰ τινος τ.
συντακτῶν γερμανικῆς ἐφημερίδος ὁ
Κρίσπης ἐδήλωσεν ὅτι αἱ ἀντιγερμανικ-
ἐν Ἰταλίᾳ διαδηλώσεις τυγχάνουσιν ἐρ-
εὐαρίθμων φωνασκούντων. Ἡ Ἰταλία σ-
δαμῶς σκέπτεται νὰ καταπολεμήσῃ τ.
πάπαν· οὗτος ὅμως πολεμικὴν κατὰ τ.
Ἰταλίας λαμβάνει θέσιν. Ἡ Ἰταλία
μυντικὴν τηρεῖ πολιτείαν, αἰετοπε-
προχωρεῖ. Ὡς πρὸς τὴν πολιτείαν τ.
Γαλλίας ἀπέναντι τοῦ βατικανοῦ καὶ ἐ-
ρων εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀφορώντων ζητημ-
των ὅλος ἀδιάφορος διατελεῖ. Ὡς πρ-
τὸ ζήτημα συνομολογήσεως στρατιωτικ-
συμβάσεως ὁ Κρίσπης εἶπεν: Ἡ μία τ.
αὕτη ἀρκεῖ· ἰσχυροτάτῃ ἡ μετὰ τῆς Γερ-
μανίας συμμαχία ἡμῶν.

Ο ΣΑΧΗΣ ΤΗΣ ΠΕΡΣΙΑΣ.

Ἡ ἀγγλικὴ «Ἀλήθεια» ἀναγράφει ὅτι
ἡ βασιλεύσα Βικτωρία ἀναλαμβάνει τὰ πρὸς
ὑποδοχὴν τοῦ σάχου τῆς Περσίας ἐξοδα
μόνον ὅμως διὰ τὴν ἐν Λονδίῳ διαμονὴν
αὐτοῦ· τὰ διὰ τὴν εἰς Λιθερούλην, Σκω-
τίαν καὶ ἕτερα μέρη τοῦ βασιλείου μετὰ-
θασιν τοῦ σάχου ἐξοδα θὰ καταβάλῃ τὸ
ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, ὡς ἐγένετο
καὶ κατὰ τὴν τῷ 1873 ἐπίσκεψιν τοῦ
σάχου.

Κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἡ ἐπίσκεψις τοῦ
σάχου εἶχεν ἀπαιτήσει δαπάνην 250,000
φράγκων εἰς τὴν βεβίλισαν καὶ 300,000
περίπου φρ. εἰς τὸ κυβερνητικὸν ταμεῖον
Νῦν πιστεύεται ὅτι τὰ ἐξοδα ἔσονται πε-
ρισσότερα ἐπειδὴ ἡ ἀκολουθία τοῦ σάχου
ὑπὸ ἐξήκοντα προσώπων σύγκειται, προτί-
θεται δ' οὗτος νὰ μείνῃ ἐν Ἀγγλίᾳ περὶ
τὰς 25 ἡμέρας.

Περὶ τοῦ σάχου τῆς Περσίας τοῦ λόγου
προκειμένου, λέγεται ὅτι ἡ προσεχὴς ταυ-
τόχρονος ἐν Λονδίῳ παρουσία τοῦ τε μο-
νάρχου τούτου καὶ τοῦ σίρ Ἑρρίκου Δρύμ-
μονδ Οὐδλφ δὲν ἀμοιρεῖ πολιτικῆς σπουδαί-
τητος. Κατὰ τὴν τελευταίαν διὰ Βιέννης
διάθασιν τοῦ ἐν Τεχεράνῃ πρεσβευτοῦ τῆς
Ἀγγλίας εἰς τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς βιεν-
ναίας ἐφημερίδος εἶχε συνδιαλέξιν μετ' αὐ-
τοῦ. Ὁ σίρ Ε. Δρύμμονδ Οὐδλφ εἶπεν ὅτι
οὐδαμῶς πρόκειται νὰ ἐξαίρηται ἡ σπουδαί-
της τῶν ὑπὸ τῆς Περσίας εἰς τὴν Ρωσσίαν
παραχωρήσεων. Αὗται δὲν δύνανται νὰ
μειώσωσι τὴν σπουδαιότητα τῶν ὑπὸ τοῦ
σάχου εἰς τὴν Ἀγγλίαν γενομένων. Τὸ ἀγ-
γλικὸν ὑπουργεῖον ἐζήτησε ν' ἀνοίξῃ νέας
ἐξόδους διὰ τὸ ἀγγλικὸν ἐμπόριον καὶ τὴν
ἀγγλικὴν βιομηχανίαν. Ἡ σύμβασις τῆς
περσικῆς κυβερνήσεως μετὰ τοῦ σίρ Ἑρ.
Δρύμμονδ Οὐδλφ ἐξασφαλίζει εἰς τὴν Μ. Βρε-
τανίαν πάντα τὰ αἰτηθέντα πλεονεκτήμα-
τα, αἱ δὲ μετὰ ταῦτα γενόμεναι συμβάσεις
πρὸς τὴν Ρωσσίαν δὲν διακυβεύουσι τὴν ἐπι-
τυχίαν τῆς ἀγγλικῆς διπλωματίας.

Ἄλλως τε ὁ Σάχης μετὰ τὴν εἰς Πε-
τρούπολιν ἐπίσκεψιν αὐτοῦ θὰ μεταβῇ εἰς
Λονδίνον. Οὕτως ἡ ρωστικὴ ἐπιρροὴ δύνα-
ται νὰ καταπολεμηθῇ ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς.
Ὁ σίρ Ἑρ. Δρύμμονδ Οὐδλφ θὰ διορισθῇ
ξεναγὸς τοῦ Σάχου κατὰ τὴν ἐν Ἀγγλίᾳ
διαμονὴν τῆς Α. Μ.

Τῇ 12)24 μαΐου ὁ Σάχης τῆς Περσίας
ἐδέξατο, κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Πετροπό-
λεως, τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ἐν τῇ πόλει ταύ-
τῃ ξένων πρεσβειῶν, καὶ ἐποίησατο εἶτα
ἐκδρομὴν μετὰ τοῦ μεγάλου δουκὸς Σεργίου
εἰς Πέτερσχοφ. Κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐπίσημος
ἐδόθη ἐν τῷ θεάτρῳ παραστάσις, καθ' ἣν
παρέστησαν τὸ αὐτοκρατορικὸν ζεῦγος καὶ
οἱ φιλοξενούμενοι Πέρσαι. Τῇ 13)25 μαΐου
ὁ Σάχης ἐπεσκέψατο τὰ μὲλλον ἀξιοθέατα
τῆς πόλεως μέρη· τῇ ἐσπέρᾳ μετὰ τὴν θεα-
τρικὴν παράστασιν, προέκειτο νὰ παρατεθῇ
δειπνὸν ἐν τοῖς χείμερι τοῖς ἀνακτόροις

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Δίκη Πάρνελ-«Χρόνου».

Περὶ τῆς δίκης Πάρνελ καὶ λονδινέου
«Χρόνου» ἐκτίθενται ὑπὸ τῶν εὐρωπαϊκῶν
ἐφημερίδων τὰ ἐπόμενα· Ὡς γνωστὸν ὁ κ.
Πάρνελ ζητεῖ διὰ τοῦς ἐπὶ συκοφαντίας δι-

ναὶ καθ' ολοκληρίαν ψευδής. Ὁ μέγας
Ἀλέξιος διατηρεῖ τὴν θέσιν αὐτοῦ, ἐπε-
οὐδέποτε παρουσιάσθη αἰτία τις ἵνα αὐ-
συνθῇ· προσέτι ὁ μέγας δούξ Κωνσταν-
νος οὐδεμίαν προσκλήσεως ἵνα μεταβῇ ἐ-
Πετρούπολιν ἀνάγκην ἔχει ἐπειδὴ δὲν εἶν
ἐξόριστος. Κατὰ τὸν παρελθόντα χειμῶνα
μέγας δούξ διέμεινε ἐπὶ τινὰς ἡμέρας
Πετρούπολιν, ὅπου ἐτιμῆθη μάλιστα κα-
ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος παραστάντος εἰς τ-
τράπεζαν καὶ τὰ συμπόσια ἄπρ' ἔδωκε.

Γερουσιαστικαὶ ἐκλογαὶ
ἐν Γαλλίᾳ.

Ἐγράφη χθές ὅτι κατὰ τὰς γενομένης
τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ γερουσιαστικὰς ἐ-
λογὰς ἐν Αἰν καὶ Δουβὲ τῆς Γαλλίας ἐξ-
λέγησαν ἐν μὲν τῷ πρώτῳ διαμερίσματι
κ. Λερὺ, δημοκρατικὸς, ἀποτυχόντος το
συντηρητικοῦ κ. Δεβιολαίν, ἐν δὲ τῷ δε-
τέρῳ ὁ κ. Βερνάρ, ἀποτυχόντος τοῦ κ. Μ-
ρώδ. Αἱ παρισιαναὶ ἐφημερίδες δημοσιεύου-
σι τὰς ἐπομένους πληροφορίας περὶ τῶν ἀ-
δρῶν τούτων.

Λερὺ, πρώην μέλος τῆς ἐθνικῆς συν-
λεύσεως καὶ βουλευτῆς ἀπὸ τοῦ 187
μέχρι τοῦ 1881, εἶναι ὁ ὑπὸ τῷ
δημοκρατικῶν ἐφημερίδων καὶ ὑπὸ τῷ
πλειονοψηφίας τῶν ἐξ Αἰν βουλευτῶν ὁ
ποστηρίζόμενος. Ὁ ἀντίπαλος τοῦτου Δ-
βιολαίν εἶναι συντηρητικὸν μέλος τοῦ δη-
μαρχιακοῦ συμβουλίου, λέγει μὲν ὅτι πρε-
σβεύει ἰδέας φιλελευθέρας καὶ συντηρητι-
κάς, ἀλλ' ἡ ὑποψηφιότης ἦν ἐδέξατο τ-
16 μαΐου, καὶ ἡ θερμὴ ὑποστήριξις τῶ
ἀντιδραστικῶν διακυβεύουσι τὴν νίκην αὐ-
τοῦ, ἅτε τῶν μετριοπαθῶν μὴ ὑποδείξαν-
των αὐτόν. Ὡσαύτως ὁ κ. Βερνάρ, βουλευ-
τῆς καὶ ἀρχαῖος ὑφυπουργὸς τῶν ἐξωτερι-
κῶν, διακρίνεται ἐπὶ δημοκρατικοῖς αἰσθήμα-
σιν, ὁ δὲ ἀντίπαλος αὐτοῦ κ. Μερὼδ εἶναι
μέλος τοῦ γενικοῦ συμβουλίου καὶ ἀνήκει
εἰς τὴν δεξιάν.

Γερμανικὸν Κοινοβούλιον.

Ἠγγέλθη ἤδη ἡ λήξις τῶν ἐργασιῶν
τοῦ γερμανικοῦ Κοινοβουλίου, οὗτινος α-
ἐργασίαι εἶχον ἀρξίσαι κατὰ τὴν 9 ἰανουα-
ρίου. Κατὰ τὴν τετραμήνην αὐτοῦ ἐργα-
σίαν, ἥτις δις ὑπὸ παύσεων διεκόπη, συνε-
ζητήθησαν καὶ ἐπεψηφίσθησαν τρία μεγάλα
νομοσχέδια, τὸ περὶ τῆς ἀνατολικῆς Ἀφρ-
κῆς, τὸ περὶ πιστώσεων διὰ τὸ πυροβολι-
κὸν καὶ τὸ περὶ γερόντων καὶ ἀναπήρων
ὑπὲρ ἐπεψηφίσθη τῇ 12)24 μαΐου, ὅτε ἐκ-
ρύχθη καὶ ἡ τῆς συνόδου λήξις.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Βελβενδοῦ τῇ
1) μαΐου.

Κατὰ τὴν περιοδείαν τὴν ὁποίαν ἐποίη-
σεν ὁ ἐξοχώτατος νομάρχης Μοναστηρίου
εἰς τὸ ἐν Σερβίῳ μουτεσαρφλίκιον, ὁ
Βελβενδὸς πολὺ ὠφελήθη ἐκ τῆς παρουσίας
του ἐν Σερβίῳ· εὐθὺς ἡ κοινότης κοιν-
ἐπεμψεν ἀναφορὰν ἐπὶ τὴν Α. Ἐξοχότητα
ἥτις ἠδόκησε νὰ πέμψῃ τὸν μηχανικὸν κ.
Μέρλου καὶ ἰδίως ὅμασιν εἶδε τὰ δίκαια
παράπονα τῆς Βελβενδοῦ, ἅμα δ' ἔφθασεν εἰς
Μοναστήριον εὐθὺς ἐπτελεδιὰ ταγήνεις τὸν ἐν
Σερβίῳ μουτεσαρφήν Ἀβδὺλ Καδὴρ Κε-
μαλὴ πασσάν, ἵνα ἡ Βελβενδὸς καθαρῶς τὰ
ρεύματα αὐτῆς τὰ ὅποια ἀπειλοῦν νὰ τὴν
καταχώσωσιν. Ἡ πόλις εὐγνωμονεῖ ἐπὶ
τούτῳ.

Ἡ Βελβενδὸς φαίνεται βυζαντιακῆς ἐ-

τὸ ἔθνος δὲν εἶναι πιθανὸν νὰ ἀξιῶσιν αὐτοὺς τῆς τιμῆς ταύτης! Ποία τερατώδης μεταβολὴ τῶν προσώπων καὶ παραμόρφωσις τῶν πραγμάτων! Ποία ἀνθρώπουστος θρασύτης καὶ ἰταμότης!

Ἄλλ' ἔχουσιν ἡ θρασύτης καὶ ἰταμότης ὁχύρωμα αὐτῶν τὴν ἠθικὴν ἀτιμωρησίαν, ἣν ἐξασφαλίζει αὐτοῖς ἡ περὶ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων μερίμνα τῶν ὑβριζομένων, ἡ ἀποτρέπουσα αὐτοὺς, ὅπως μὴ καὶ τὸ ελάχιστον τῶν συμφερόντων τούτων διακυβευθῇ, τῆς ἀποκαλύψεως πραγμάτων, ἀπερὶ ἧθελον καταδείξει οἷα οἱ ὑβριστὰι τολμῶσι νὰ διαπράξωσι καλυπτομένοι ὑπὸ τὸ ἔθνοφιλος ὄνομα τοῦ Ζάππα, ὡς ἄλλοτε ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ ἔθνους ἵνα ἐκείνον καθυβρίσωσι. Καὶ περὶ μὲν τούτων σφραγίς τοῖς χεῖρεσι νῦν ἐπικεῖσθαι· ἀνάγκη ὅμως νὰ ληθῇσιν ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ ἡμετέρου ἔθνους καὶ τῶν καθεστῆκτων ἀρχῶν πάντα τὰ σύντονα μέσα ὅπως παύσῃ πλέον παιζομένη ἡ ἀνόσιος καὶ οἰκτρὰ κωμῳδία, καθ' ἣν οἱ πρῶτοι δοξαρίων ἐρασταί, ἀρνούμενοι πᾶσαν ἐθνικὴν ἀρχὴν, πάντα νόμον, ἐπιρρίπτοντες τὸν βόρβορον τῆς λοιδορίας αὐτῶν γλώσσης εἰς πᾶσαν κεκτημένην ἐθνικὴν ὑπόληψιν, ὑβρίζοντες ἐκ περιτροπῆς καὶ περιδαινόντες ὅτε μὲν τούτων, ὅτε δ' ἐκείνων, διδόντες εἰς τὸν ὄχλον δι' ἀκατονόμαστων μέσων τὸ κήρυγμα τῆς ἀνταρσίας καὶ τῶν στάσεων ἵνα ἐρεΐπια πάντα τὰ ἐθνικὰ δίκαια καὶ συμφέροντα καθιστάντες στήσῳσιν ἐπ' αὐτῶν θριαμβικὴν τὴν μικρότητα αὐτῶν, παρεμβαλλόμενοι μεταξὺ ἐθνικῶν εὐεργετῶν καὶ τοῦ ἔθνους, ἐκπροσωποῦμένου ὑπὸ τῶν νομίμων αὐτοῦ ἀρχῶν, καὶ ἐκείνους μὲν ἐξαπατῶντες, ταύτας δ' ὑβρίζοντες καὶ τὰ δίκαια τοῦ ἔθνους ἀρνούμενοι, καταστρέφοντες τὴν ἐθνικὴν ἁρμονίαν καὶ τὴν συντεταγμένην ἐνέργειαν, περιόρουν τὰ πράγματα εἰς παντελῆ ἀποσύνθεσιν καὶ καταστροφὴν. Ἐπὶ τέλους ὀφείλομεν νὰ δεῖξωμεν ὅτι ἐσμὲν ἔθνος, ἔχον συναίσθησιν τῶν δικαίων, τῶν συμφερόντων καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας αὐτοῦ καὶ μὴ ἐπιτρέπον νὰ γίνῃται ἔρμαιον τῆς κενοδοξίας ἢ τῆς ἐμπαθείας τῶν πρώτων τυχοηρῶν, οἵτινες παρίστανται εἰς μέσον ὡς ἐνοχοῦνται μόνον περὶ τὴν ἑθνοφιλίαν τῶν λοιδορῶν γλώσσαν καὶ τῶν ὀχλαγωγῶν τὸ κήρυγμα.

Τὰ κατὰ τὸ Ζάππειον σήμερον γινόμενα εἶναι μὴ φάσις τῆς ἐθνικῆς ταύτης γαγγραινῆς, εἰς κρίκος τῆς πολυσχιδοῦς ἀλύσεως, ἣν διὰ τῆς λοιδορίας καὶ διὰ τῆς λακπατρίσεως τοῦ ἔθνους ὑπὸ τὸ πρόσχημα μερίμνης ὑπὲρ τῶν συμφερόντων μεγάλου ἐθνικοῦ εὐεργέτου χαλκεύει ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ ὁμᾶς, ἥς ἀσυναίσθητος καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῶν πραγμάτων γίνονται ὄργανα καὶ ἐντιμοὶ τινες καὶ χρηστοὶ πολῖται, πρὸς καθυπόταξιν τοῦ ἔθνους εἰς τὰ πάθη καὶ εἰς τὰ συμφέροντα αὐτῆς. Ἐκ τῆς ὑψηλοτέρας ταύτης σκοπιᾶς ὀφείλουσι, νομίζομεν, νὰ ἐξετάσωσι νῦν τὸ ζήτημα ἀφ' ἐνὸς μὲν ὁ μέγας ἐθνικός εὐεργέτης, οὗ τὸ ὄνομα τὸ βεβήλωτος καθυβρίσθην ὑπὸ τῶν νῦν ὡς συνηγῶν παρισταμένων τὸ ἔθνος διὰ τῶν νομίμων αὐτοῦ ἀρχῶν ἀπεβέβωσεν, εἰς οὗ τὸ ἐθνικὸν ἔργον, τὸ διὰ πάσης μηχανῆς ἐπιδολεῦσθαι ὑπὸ τινος ὁμάδος, τὸ ἔθνος διὰ τῶν νομίμων αὐτοῦ ἀρχῶν ἐπικούρου προσήλθε παρασχόν πρὸς τοῦτο ὅ,τι ἠτήθηναί, ὅτι ἠδύνατο, καὶ τὴν ἐθνικὴν ἀγωγὴν ὑποστήριξιν, ἐγγύησιν καὶ εὐθύνην, παρὰ τῇ σεβ. κυβερνήσει καὶ τὴν προσηγορίᾳ τοῦ ἐθνικοῦ εἰς τὸ καθίδρυμα αὐτοῦ· ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ ἔθνος, οὗ αἱ νόμιμοι ἀρχαί, οἰαδὴποτε κἂν ὦσι τὰ πρόσωπα ἐξ ὧν συγκροτοῦνται, ἐντολὴν καὶ καθήκον ἐθνικὸν ἔχουσι τὴν ὡς ἐθνικοῦ ἐξασφάλισιν τοῦ μεγάλου ἔθνους τοῦ Ζάππα πρὸς εὐκλεῆ διαίτησιν τοῦ ἐθνοφιλήτου αὐτοῦ ὀνόματος.

Ναί, ὁ Ζάππας καὶ τὸ ἔθνος, τὸ διὰ τῶν νομίμων αὐτοῦ ἀρχῶν ἐκπροσωπούμενον, δικαιοῦνται μόνον ἐκ τῆς ἀλλήλεγγυης καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀμοιότητος εὐθύνης νὰ συνδιασκεψθῶσι καὶ νὰ συναποφασίσωσι περὶ τῆς ἐθνικῆς ἐξασφαλίσεως καὶ προαγωγῆς τοῦ Ζάππειου. Ἐθνος καὶ Ζάππας ἀναποσπᾶστως συνδέονται, καθόσον οὔτε τὸ μέγα ἔθνος τοῦ Ζάππα δύναται νὰ ᾔσῃ ἔθνος ἄνευ τῆς τοῦ ἔθνους συμμετοχῆς, οὔτε τὸ ἔθνος δύναται νὰ ἔσῃ ὡς ἐθνικὸν τὸ ἀγαθὸν τοῦ Ζάππα τέμενος ἄνευ τῆς συμμετοχῆς τοῦ μεγάλου εὐεργέτου. Πᾶσα παρέμβασις τρίτων, οἵτινες, οἰοιδὴποτε κἂν ὦσιν, ὅπως κἂν ὀνομάζωνται, οὐδεμίαν ἐχουσιν ἐθνικὴν ἐντολὴν, πᾶσα παρέμβασις τρίτων, λέγομεν, μεταξὺ Ζάππα καὶ ἔθνους ἐστὶν ἐκθεσμός καὶ ἀνόσιος ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει, ἐν δὲ τῇ προκειμένῃ ἐπιβουλῇ τῆς ἐθνικῆς τοῦ Ζάππα ὑπολήψεως καὶ ἀντεθνικῇ, διότι δὲν δύναται ν' ἀποκληθῇ ἄλλως παρέμβασις τρανῶς καὶ ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς ἐπ' ἀγαθῇ τῇ πίστει ὑποκιομένης τῆς συναισθήσεως τοῦ Ζάππα εἰς οἰκτρὰν τινα πράξιν ἀπαιτούσα παρὰ τοῦ ἐθνικοῦ εὐεργέτου νὰ κηρύξῃ τὸ ἔθνος ἐκπῶτον πάσης συμμετοχῆς ἐν τῷ Ζάππειῳ, νὰ ἀπελάσῃ αὐτὸ χάριν τοῦ Α καὶ τοῦ Β, νὰ γείνῃ αὐτὸς, ὁ ἐθνικός εὐεργέτης, ἐθνοδιώκτης! Ἐπὶ δὲ τοῦτο προσάγουσι νομικὰ δῖθεν ἐπιχειρήματα καὶ συζητοῦσι περὶ κυριότητος, ὡσεὶ μεταξὺ Ζάππα καὶ ἔθνους ὑπῆρχε καὶ ὑπάρχει τοιαύτη ἀνάγκη! Ἄλλὰ περὶ τούτων συνεχίσομεν τὸν λόγον ἐν προσεχεῖ ἄρθρῳ.

Τέλος πάντων kabemus confidentem teum! Τὸ συμβούλιον τῆς Παλλάδος ὅς ἐρχεται νὰ ὁμολογήσῃ ἐπισήμως ὅτι αὐτὸ πρᾶγματι ἦν τὸ τέως μὲν ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, νῦν δὲ τρανῶς συκοφαντοῦν τοὺς συμβούλους τοῦ Ζάππειου ὡς θέλοντας νὰ ἐκδιώξωσιν αὐτοὺς τὸν κύριον, τὸν εὐεργέτην! Δημοσιεύομεν προφρόνως τὴν διατριβὴν αὐτοῦ, καθόσον οὔτε ἠλπίζομεν, οὔτε ἠδυνάμεθα νὰ ἐπιθυμήσωμεν ἐπισημότεραν κύρωσιν τῶν ὅσα ἐγράψαμεν περὶ σκοπίμου διαστροφῆς τῆς ἀληθείας πρὸς παραπλάνησιν τῆς δημοσίας γνώμης καὶ περὶ παρορμήσεως τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ εὐεργέτου εἰς ἀποκήρυξιν τοῦ ἔθνους χάριν προσωπικοτήτων. Ἐπιφύλασσομεν τὴν ἐκτενεστέραν ἀνάλυσιν τοῦ ἀριστουργήματος τούτου τῆς συγχύσεως νοῦ καὶ φρενῶν ἐπὶ τῇ ἀποκαλύψει συγχαίρομεν τῷ γράψαντι ἐπὶ τῇ ἀνευλαβείᾳ πρὸς τὴν μνήμην τοῦ κορυφαίου τῆς Παλλάδος καὶ ἐπισήμου ἐρμηνέως τῶν ἰδεῶν αὐτῆς καὶ ἐπὶ τῇ ἀποκηρύξει αὐτοῦ τεθνεώτορος.

Ἰδοὺ τὸ σκαρίφημα:

Τῇ ἀξιότιμῳ συντάξει τοῦ «Νεολόγου»,

Ὁφείλομεν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν ὅτι οὐδὲ ἕως ἀκριβείας εἴρηται ἐν πᾶσιν ὅσα γράφετε ἐν τῷ φύλλῳ σας τῆς χθὲς περὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν κυρίων τῆς

Παλλάδος, ἀναφορικῶς τῆς ὡς μὴ ὤφειλε ἐγερθεῖσης λυπηρᾶς ὑποθέσεως τοῦ Ζάππειου. Οὕτε, δηλαδή, τὸ συμβούλιον αὐτῆς, οὔτε ἰδίᾳ τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὸ πρόσωπα εἰσὶ τὸ παράπαν ἀναμεμιγμένα ἐν τοῖς ἐν τῇ ἀξιότιμῳ «Κωνσταντινουπόλει» δημοσιευθεῖσι. Πολλάκις καὶ ἀπὸ σχολειακῶν βημάτων καὶ ὑπὸ τοῦ «Νεολόγου» προκλήθησαν οἱ νῦν μεγαλοφανεῖς, ἄλλοτε δ' ἀφανεῖς κατ' αὐτὸν ἄνδρες τῆς Παλλάδος, οἱ ἐν δεξιότητι ἀξιωματικοὶ ὅλων τῶν ἐπιδειχθῶσιν, ἀλλ' ὁ δυνάτοισιν νὰ ἀτενίσωσιν εἰς τὸ ὕψος τῶν ἐπιφανῶν τοῦ Ζάππειου ἀνδρῶν, τῶν κεκτημένων πηγυραϊκῆς ἑως ἐκείτ' ἐπ' ἐρα περὶ γαμηνίας ἀποδεδεμένων πρὸς τὸ ἔθνος ἐκδουλεύσεων, πολλάκις, λέγομεν, προκλήθησαν οἱ ἄνθρωποι τῆς Παλλάδος, ἀλλ' οὗτοι πάντοτε ἀπέφυγον νὰ κατέλθωσιν εἰς τοιαύτην ἄχαριν πολεμικὴν, καταγιγόμενον μάλλον πῶς νὰ βελτιώσωσι τὸ σχολεῖον αὐτῶν καὶ νὰ τὸ καταστήσωσιν ὡφελιμώτερον τῷ καθ' ἡμᾶς δημοσίῳ. Τί δὲ κοινὸν μεταξὺ τοῦ Συμβουλίου τῆς Παλλάδος καὶ τῶν πρὸ ἐξ ἐτῶν γραφέντων ἐν τῇ «Ἀδύτῃ» ἔστω καὶ ὑπὸ προσώπου μέλους αὐτῆς τυγχάνοντος! καὶ τίς σᾶς τὸ εἶπε ὅτι τὰ γραφόμενα ἐκεῖνα διηρμήνευσαν τὸ φρόνημα τοῦ Συμβουλίου τῆς Παλλάδος!

Παραπολὺ δυσανασχετεῖτε ἐπὶ τῇ γενομένῃ ἐνώσει τῶν δύο Σχολείων. Ὑμεῖς οἱ κύριοι τοῦ Ζάππειου οὐδέποτε ἐποθήσατε ἐνωσιν, ὅ,τι ἐποθεῖτε ἦτο νὰ ἴσῃτε διαλυομένην τὴν Παλλάδα, τοιαύτην ἐνωσιν ἡνωθεῖτε τὴν διὰ διαλύσεως τῆς Παλλάδος ἐπιτυγχανομένην. Ἀλλὰ δὲν ἦτο παράδοξος ἀπαίτησις, Σχολεῖον σωφρόνως βιοῦν καὶ ἐπωφελῶς ὑπὲρ τοῦ καθ' ἡμᾶς κοινοῦ ἐργάζομενον, Σχολεῖον οὐδέποτε ἐν οὐδενὶ σκανδαλίᾳ τὴν κοινὴν συνείδησιν, Σχολεῖον τιμώμενον ὑπὸ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν γονέων καὶ ὑπ' αὐτῶν καὶ μόνων συντηρούμενον νὰ κλείσῃ τὰς θύρας του εἰς τὰ τέκνα των δι' οὐδένα ἄλλον λόγον παρὰ διὰ νὰ προσέλθωσι ταῦτα εἰς τὸ Ζάππειον καὶ νὰ παύσωσι τὰ μεθ' ὅλας τὰς ἀδράς ἐπιχορηγήσεις τοῦ ἱδρυτοῦ ἀκατάπαυστα ἐλλείμματα αὐτοῦ, ὅπως παύσωσι καὶ τὰ καθ' ἑμῶν παράπονα τοῦ κ. Ζάππα;

Νῦν ἂν δὲν εὐαρεστῇ τοὺς κυρίους τοῦ Ζάππειου ἡ γενομένη τῶν δύο παρεναγωγείων ἐνωσις, ὁ κατὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Παλλάδος ἐπὶ τούτῳ χόλος εἶναι ἀδικος, τὸ γεγόμενον ἦτο γενικοῦ πόθου ἐκπλήρωσις, ὁ δὲ κ. Ζάππας καὶ ἄνευ τῆς ἐνώσεως ταύτης ἀμετάστρεπτον εἶχε ἀπόφασιν, ὡς ὁ ἴδιος ἔλεγε, νὰ ἀναδιоргανώσῃ, καθ' ὅ,τι ἔλαβε πλῆρες δικαίωμα, τὸ Ζάππειον του.

Τί ἐπταίσαν λοιπὸν οἱ εἰς τὴν ἐνωσιν ταύτην στέφοντες Σύμβουλοι τῆς Παλλάδος, καὶ μονοτονῶς προδότες τοῦ ἔθνους χαρακτηρίζονται ἐν τῷ χθεσινῷ ἄρθρῳ σας, διότι συνυπογράψαν τὴν ἀπὸ 22 νοεμβρίου περὶ αὐτῆς πράξιν!

Ἄλλ' ὅλη αὕτη ἡ σωρεία τῶν ἀπεράντων τούτων παραδοξολογιῶν αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου ἄλλοτ' ἔχουσι σκοπὸν, ἄλλοῦ τείνουσι, Νὰ ἀπαρπλήσωσιν τὸ κοινὸν ἀπὸ τῆς ἐνὸς ἐπὶ τῇ ἐννοίᾳ, ὁ δὲ εἶναι τὸ τῆς ἐνώσεως, διότι τοῦτο εἶναι παρεμπέπτον ζήτημα, εἶναι μὴ λεπτομέρεια, ἡ σπουδαϊότης οὐδαμῶς ἔγκειται ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ.

Τὸ σπουδαῖον καὶ σφόδρα σοβαρὸν ζήτημα εἶναι—Τίς ἐστὶν ὁ κύριος τοῦ Ζάππειου; ὁ κ. Ζάππας, ἡ οἱ ἀξιότιμοι νὰ τὸν ἀντικαταστήσωσιν εἰς τὴν βαρύνειμον ταύτην κατ' ἐνέργειαν;

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Παλλάδος.

(Τ. Σ.)

Ο ΖΑΠΠΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΘΝΟΣ.

Κάτω τὰ προσώπεϊα.

Οἱ ἐθνοκνιδεῖς τῆς Παλλάδος ἄνθρωποι δὲν ἠρεσέθησαν εἰς μόνον τὸ ἀγαθὸν ἀποτέλεσμα, τὸ ἐπιδιωκόμενον διὰ τοῦ τρίτου ἄρθρου τῆς περιπτύστου πράξεως τῆς 22 νοεμβρίου 1888, τὸ τῆς ὑπὸ τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ εὐεργέτου ἀποκηρύξεως τῆς διὰ τῶν νομίμων καθεστῆκτων αὐτοῦ ἀρχῶν συμμετοχῆς τοῦ ἔθνους εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Ζάππειου, ταυτὸν εἰπεῖν τῆς ἀπελάσεως τοῦ ἔθνους ἀπὸ τοῦ ἰδρύματος τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ εὐεργέτου διοικούντος τοῦ λοιποῦ αὐτοῦ ὡς ἐπαγγελματίου, κατὰ τὸν ἴδιον αὐτῶν χαρακτηρισμὸν, ἀλλὰ διὰ τοῦ τετάρτου ἄρθρου καθήρηνσαν ipso jure πάντα τὸν ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμόν, ὑποχρεοῦντες τὸν Ζάππαν νῦν νὰ ἐκπονήσῃ ἀνεξαρτήτως τῶν ἐθνικῶν ἀρχῶν καὶ διὰ ξένων ὁμῶν ὡς αὐτοὶ ἐφασκον, ὅπως διαβῶσιν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐθνικῆς ἐποπτείας καὶ ἐξελέγξεως τὰ τῆς διευθύνσεως, τῆς ἐκλογῆς τοῦ προσωπικοῦ καὶ τὰ λοιπὰ, περὶ ὧν πάντων χρυσάϊ ἴσως ἀπὸ τοῦδε ἐπαγγελία ἐδόθησαν.

Οὕτως, ἀφοῦ διὰ τῆς περιπτύστου ταύτης πράξεως τὰ ἱερώτατα κατεπατήθησαν, ἐξαναγκαζόμενον τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ εὐεργέτου εἰς ἀπέλασιν τοῦ ἔθνους ἀπὸ τοῦ ἰδρύματος αὐτοῦ καὶ καθυπόταξιν αὐτοῦ εἰς ὁμάδα ἀνθρώπων, οὐδεμίαν παρ' οὐδενὸς ἐντολὴν λαβόντων, ἀφοῦ κατεδείχθη οὕτως ἡ ἐσχάτη μὲν πρὸς τὸ ὄνομα τοῦ Ζάππα ἀδέλεια, ἡ ἐσχάτη δὲ περιφρόνησις πρὸς τὴν ἐνταῦθα ἐλληνικὴν κοινωνίαν καὶ πρὸς τὰς καθεστῆκτας ἐθνικὰς ἀρχάς, ἀφοῦ ἐδνημιουργήθη οὕτω τὸ ζήτημα τῶν ἀμοιβαίων εὐθύνων Ζάππα καὶ ἐθνικῶν ἀρχῶν καὶ οἱ παντοδαποὶ κίνδυνοι οἱ ἀπορρέοντες ἐκ τῆς συγκρούσεως τῶν εὐθύνων τούτων, κραυγὴ μιὰρὰ ἡγέρθη πρὸς παραπλάνησιν τῆς κοινῆς γνώμης ὅτι διώκουσι τὸν κύριον καὶ εὐεργέτην ἀπὸ τοῦ Ζάππειου τέρατα ἀγνωμοσύνης, οἱ ἐθνοδιώκται καὶ γυμνοὶ καὶ τετραηλισμένοι σύμβουλοι, ἐν οἷς ὑπάρχουσιν ἄνδρες ὧν τὸ ἐκακοστόν τῆς γυμνότητος θὰ πύχοντο βεβαίως νὰ ἔχωσιν οἱ οὕτως αὐτοὺς ἀποκαλέσαντες! Διὰ τῆς; Διότι τὰ τέρατα ταῦτα τῆς ἀγνωμοσύνης, ἀνῶτερᾳ παντὸς ἐγώϊσμοῦ, ἔχοντα κεκτημένην ἐθνικὸν ὄνομα ὑποχρεοῦν αὐτὰ τῷ ἔθνει καὶ τοῖς συμφέρουσιν αὐτοῦ πιστῶς δουλεύειν καὶ τῇ ἐντολῇ αὐτῶν στοιχεῖν, μὴ νοσφίζόμενα τὴν ἐξουσίαν, ἥτις δὲν ἐδόθη αὐτοῖς, ἐκήρυξαν καὶ ἐξακολουθοῦσι κηρύσσοντες ὅτι αὐτοὶ μὲν προφρόνως ἔχουσι καταβεῖναι εἰς χεῖρας τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Ζάππα ἦν παρ' αὐτῶν ἔλαβον ἐντολὴν ἄνευ ὧν καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς προσωπικῆς ἀξιώσεως τοῖς δὲ κυρίοις τοῦ Ζάππειου, τῷ Ζάππα καὶ τῷ ἔθνει, ἀπόκειται νὰ συνεννοηθῶσι καὶ νὰ συναποφασίσωσι περὶ τοῦ ἐθνικῶς κρείττονος. Καὶ ὅμως τολμῶ νὰ κηρύττωσιν ὅτι οἱ σύμβουλοι τοῦ Ζάππειου, οἱ πᾶσαν προσωπικότητα χάριν τοῦ Ζάππα καὶ τοῦ ἔθνους ἀποδυσάμενοι, διώκουσι τὸν κύριον καὶ εὐεργέτην ἀπὸ τοῦ Ζάππειου, καὶ τολμῶσι νὰ λέγωσι τοῦτο οἱ συμβουλευόντες αὐτὸν ν' ἀποκηρύξῃ τὴν συμμετοχὴν τοῦ ἔθνους εἰς τὴν διοίκησιν αὐτοῦ ὅπως ἀναγκαστικῶς αὐτοὶ εἰσελθῶσι, συναισθανόμενοι, φαίνεται, ὅτι

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΟΔΟΣ ΚΙΟΥΤΣΟΥΚ ΧΕΝΔΕΚ ΑΡΙΘΜΟΣ 29 ΚΑΙ 31

ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΠΥΡΓΟΝ ΤΟΥ ΠΑΛΑΤΑ

ΕΝ ΤΩ ΠΕΡΑΝ.

ΔΙΑ ΠΑΣΑΝ ΑΙΤΗΣΙΝ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἀποσταλλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Αἱ συνδρομαὶ καὶ δημοσιεύσεις

ΕΠΟΛΗΡΟΝΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΧΡΥΣΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ ΓΡΟΣΙΟΥ.

ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀθῆναι, 13/25 Μαΐου.

* Ἡ πρώτη χιλιόδραμος προσφορὰ τοῦ ἱατροῦ κ. Χαράμη καὶ ἡ πρῶτοβουλία αὐτοῦ περὶ ἀνεγέρσεως ἀνδριάντος ἐν Ἰδρῶ εἰς τὸν Λάζαρον Κουντουριώτην ἔχον ζωορὰν ἀπὸ τῆς ἐν τῇ μεγαλοῦργῳ ναυτικῇ νήσῳ. Οὕτως ὁ ἐκ τῶν εὐποροτάτων κατοίκων τῆς Ἰδρῶς κ. Βερδενιώτης ἐπιστέλλει, ὅτι εἶναι διατεθειμένος εἰς γενναιοτάτην εἰσφορὰν πρὸς πραγμάτων τῆς εὐγενούς ιδέας, τῆς ἀνατιπλοῦσας τοῦ ἀνδριάντος τοῦ μεγάλου πολέμου τῆς Ἰδρῶς, ἐπίσης δὲ καὶ οἱ ἄλλοι εὐποροὶ κάτοικοι ὁμοῖα φρονέουσιν. Τὸ δημοτικὸν δὲ συμβούλιον Ἰδρῶς πρόκειται ἵδῃ νὰ συνέλθῃ ὅπως ψηφίσῃ ἀνάλογον χορηγίαν, τοῦτο δὲ δέον νὰ ἀναλάβῃ μετὰ τοῦ ἐπισκόπου Ἰδρῶς καὶ τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς καὶ τὴν διαρρύθμισιν τῆς περαιτέρω ἐνεργείας, ἵνα συντελεσθῇ τὸ ἔργον, οὗτινος ἵδῃ αἱ βάσεις εὐοχῶ νίστως ἐτέθησαν.

* Κατὰ τηλεγράφημα ληφθὲν χθὲς ἐν Πειραιεὶ, σύγκρουσις ἐν ὧρα νυκτὸς παρὰ τὸ ἔσχατον ἀκρωτήριον τῆς δυτικῆς Εὐρώπης ἐγένετο δύο μεγάλων πλοιοκάφων, τοῦ γαλλικοῦ Ville de Havre καὶ τοῦ ἀγγλικοῦ Barnespon. Τὰ δύο ἀτμοκίνητα παρέπλεον ὀλίγον μετὰ τὸ μεσονύκτιον τὸ ἀκρωτήριον τοῦτο κατ' ἀντίθετον διεύθυνσιν, ὅτε ὁ κυβερνήτης τοῦ γαλλικοῦ βλέπων τὸ ἀγγλικὸν παρεκκλίνον τῆς τακτικῆς γραμμῆς τοῦ ἡξίστου εἰδοποιῶν αὐτὸ διὰ συριγμάτων καὶ τοῦ ναυτικοῦ ἐν ὧρα κινδύνου κέρατος. Ἀλλ' ὁ ἀγγλος πλοίαρχος δὲν ἔδωκεν οὐδεμίαν προδοχὴν ἐξακολουθῶν τὴν σφαλερὰν πορείαν του. Δὲν παρήλθον ἡ ὀλίγιστα μόνον λεπτά, καθὰ ἀναφέρει τὸ τηλεγράφημα, καὶ σύγκρουσις φοβερὰ ἐπῆλθε. Τὸ ἀγγλικὸν βαῖνον ἀλωταχῶς ἐκτύπησε διὰ τῆς πρῶρας του εἰς τὴν δεξιὰν πλευρὰν τὸ γαλλικὸν ἀκριβῶς κάτωθι τῆς καπνοδόχου. Τὰ ὕδατα ἐν ἀκαρεὶ εἰσέφυγον εἰς τὸ κύτος τοῦ γαλλικοῦ, οὗτινος ἀμέσως διερράγησαν καὶ οἱ λέβητες τοῦ ὅπερ συντελέσεν εἰς τὸν ταχύτερον καταποντισμὸν του. Εὐτυχῶς ὁ ἀγγλος πλοίαρχος ἔγκαιρος ἀποστείλας λέμβους κατάρωσθε, καίτοι ὁ καιρὸς ἦτο τρικυμώδης, νὰ διασώσῃ τὸ πλῆρωμα τοῦ γαλλικοῦ, πλὴν τοῦ ὑποπλοιάρχου, τῶν μηχανικῶν καὶ δύο θερμοστῶν πνιγέντων.

* Αἱ εἰσπράξεις ἐκ μονοπωλίων κατὰ τὸν μήνα ἀπρίλιον ε. ε. ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 18,224.30, ἵτοι εἰσπράχθησαν:

Ἐξ ἄλατος	δραχμαὶ 194,447.45
Ἐκ πετρελαίου	» 293,033.—
Ἐκ πυρείων	» 61,480.45
Ἐκ παιγνιοχάρτων	» 16,263.40
Τὸ ὅλον	» 565,224.30
Ἐνφ κατὰ τὸν ἀπρίλιον τοῦ 1888 αἱ ἐκ μονοπωλίων εἰσπράξεις ἀνῆλθον μόνον εἰς δραχμὰς 535,386.50, ἵτοι	
Ἐξ ἄλατος	δραχμαὶ 187,015.85
Ἐκ πετρελαίου	» 280,787.25
Ἐκ πυρείων	» 52,568.40
Ἐκ παιγνιοχάρτων	» 15,015.—
Τὸ ὅλον	» 535,386.50

Αἱ δὲ ἀπὸ 1ης ἰανουαρίου μέχρι τῆς 30ης ἀπριλίου 1889 εἰσπράξεις ἐκ μονοπωλίων ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 2,378,094.55, ἵτοι

Ἐξ ἄλατος	δραχμαὶ 631,466.45
Ἐκ πετρελαίου	» 1,454,167.—
Ἐκ πυρείων	» 206,508.30
Ἐκ παιγνιοχάρτων	» 85,952.80
Τὸ ὅλον	» 2,378,094.55
Ἐνφ κατὰ τὸ ἀντίστοιχον χρονικὸν διάστημα τοῦ 1888 εἰσπράχθησαν ἐκ καταναλωσέως εἰδῶν μονοπωλίων μόνον δραχμαὶ 2,168,054.27, ἵτοι	
Ἐξ ἄλατος	δραχμαὶ 562,897.02
Ἐκ πετρελαίου	» 1,344,887.50
Ἐκ πυρείων	» 187,499.75
Ἐκ παιγνιοχάρτων	» 72,770.—
Τὸ ὅλον	» 2,168,054.27

Συγκρίνοντες τὰς εἰσπράξεις ταύτας, εὐρίσκουμεν ὅτι αἱ κατὰ τὸν ἀπρίλιον τοῦ 1889 εἰσπράξεις ἐκ μονοπωλίων ὑπερέβησαν τὰς τοῦ ἀπριλίου τοῦ 1888 κατὰ δραχμὰς 29,837.80, αἱ δὲ ἀπὸ 1 ἰανουαρίου μέχρι τῆς 30ης ἀπριλίου 1889 ὑπερέβησαν τὰς κατὰ τὸ ἀντίστοιχον χρονικὸν διάστημα τοῦ ἔτους 1888 κατὰ δρ. 210,040.28.

* Εἰς κομψότατον μέγα τεῦχος, ἐκ 350 σελίδων, μετ' ἀκρας φιλοκαλίας τυπογραφικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς διατάξεως ἐξεδόθη χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐκ τοῦ Ἑθνικοῦ Τυπογραφείου ὑπὸ τοῦ Γραφείου τῆς Στατιστικῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν οικονομικῶν καταρτισθεῖσα στατιστικὴ τοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν ξένων ἐπικρατειῶν κατὰ τὸ ἔτος 1888. Ἡ ἐκδοσις τοιούτου βιβλίου εἶναι γεγονός ἐξαιρετικὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἐπιφύλασσομεν δὲ δι' ἰδίον ἄρθρον νὰ εἰπωμεν ἐν ἐκτάσει τὰ κατ' αὐτὸ καὶ τὰς ἐντεῦθεν μελέτας καὶ πορίσματα, σημεῖον ὅτι σήμερον τοῖς γενικοῖς ἀριθμοῖς. Ἡ μετὰ τῶν ξένων ἐπικρατειῶν κίνησις τοῦ γενικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ ἔτος 1888 ἀνῆλθε διὰ τε τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν ὁμοῦ εἰς δρ. 227,531,496, καὶ κεχωρισμένως τῆς μὲν εἰσαγωγῆς εἰς δραχ. 124,388,595, τῆς δὲ ἐξαγωγῆς εἰς δραχ. 103,142,901. Τοῦ εἰδικοῦ ἐμπορίου, ἵτοι τῶν εἰς ἐσωτερικὴν ἀνάλυσιν εἰσαχθέντων ἐμπορευμάτων καὶ τῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαγομένων ἐλλαντικῶν προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων ὡς καὶ τῶν πρὸς ταῦτα διὰ τῆς πληρωμῆς τοῦ τελεσίου ἐξομοιωθέντων ξένων ὁμοούτων ἢ τε εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ὁμοῦ ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 204,802,923, τῆς εἰσαγωγῆς παριστώσης σύνολον εἰς δραχ. 109,149,182 τῆς δὲ ἐξαγωγῆς ἐκ δραχ. 95,653,741. Πλὴν τούτων εἰσέχθησαν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν μονοπωλίων τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὸ ἔτος 1888 πετρελαίον καὶ πυρεῖα ἀξίας ἐν ὧρα δρ. 1,110,087. Ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ἔτος 1887 οἱ πέντακες ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Ἀξία εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς

	1888	1887
Ἐμπόριον Γενικὸν	227,531,496	254,112
Ἐμπόριον Εἰδικὸν	204,802,923	234,501
Εἰσαγωγῆς		
Ἐμπόριον Γενικὸν	124,388,595	144,721
Ἐμπόριον Εἰδικὸν	109,149,182	131,449
Ἐξαγωγῆς		
Ἐμπόριον Γενικὸν	103,142,901	109,930
Ἐμπόριον Εἰδικὸν	95,653,741	102,652,477

Ἐκ τοῦ πίνακος τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ὁμοῦ τῆς κατ' ἐπικράτειαν προελεύσεως καὶ διευσθύνσεως συνάγεται ὅτι αἱ ἐπικράτειαι, μετ' ὧν αἱ ἀνταλλαγὰι ἀπέβησαν σπουδαιότεραι, εἰσὶν ἡ Ἀγγλία, ἡ Ρωσσία, ἡ Αὐστρία, Ὁυγγαρία, ἡ Τουρκία, ἡ Γαλλία, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Γερμανία. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς εἰσαγωγῆς ἔχουσιν ὡς ἑξῆς: Φυτικὰ οὐσίαι δρ. 65,864,530, ὀρυκτολογικὰ 21,335,928, ἐκ ζωικῶν καὶ φυτικῶν ὑλῶν δρ. 7,756,371, ὕλαι ζωικαὶ δρ. 4,891,090, ἐξ ὀρυκτολογικῶν, μεταλλικῶν κλπ. ὑλῶν δρ. 3,050,960 καὶ ἐκ χημικῶν δρ. 244,022. Ἡ ὀλικὴ ἀξία τῶν παντὸς εἶδους εἰσαχθέντων ἐν τοῖς ἀποταμεινικοῖς καταστήμασιν ἀνῆλθεν εἰς δρ. 29,343,333. Αἱ ὑπὸ τῶν τελεωνείων εἰσπράξεις ἐκ τελωνειακῶν τελῶν καὶ λοιπῶν δαμῶν ἀνῆλθον εἰς 33,608,791.86. Ἡ κίνησις τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας ἐνδείκνυται ὅτι τὸ σύνολον τῶν ὑφ' ὅλας τὰς σημαίας ὑπὸ ὁμοῦ τελεσθέντων πλοίων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν ξένων ἐπικρατειῶν κατὰ τὸ 1888 ἀνῆλθεν εἰς 11,411, τῆς χωρικτικότητος τῶν πλοίων ἀνελεθούσης εἰς τόνους 4,793,603. Ἡ ἐλληνικὴ ναυτιλία ἐν τῇ κινήσει ταύτῃ εἶναι ὡς 14.6 τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν τόνων, αἱ δὲ ἐπικράτειαι μετ' ὧν ἡ Ἑλλάς διετέλεσεν εἰς μεζύνας ναυτιλιακὰς σχέσεις εἰσὶν ἡ Τουρκία, ἡ Ἰταλία, ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία, ἡ Αὐστρία, Ὁυγγαρία καὶ ἡ Αἰγύπτος. Ἡ δύναμις τῆς ἐθνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας κατὰ τὴν 31 δεκεμβρίου 1888 ὅποια συνάγεται ἐκ τῶν νηολογίων εἶχεν ὡς ἑξῆς: Ἰστιοφόρα 5,731, χωρικτικότητος τόνων 216,649 μετὰ πληρώματος 21,063. Ἀτμοκίνητα δὲ 98 χωρικτικότητος 32,325 μετὰ πληρώματος 1382 ἀνδρῶν. ἵτοι ἐν ὧρα ἰστιοφόρα καὶ ἀτμοκίνητα 5,829, τόνων 248,974 μετ' ἀνδρῶν 22,445. Κατὰ δὲ τὸ 1887 ἵσαν ἰστιοφόρα 5,074 καὶ ἀτμοκίνητα 83 μετ' ἀνδρῶν 21,170.

Ἡ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΑ ΒΑΣΙΛΕΥΕΤ.

Ἐκ Βιέννης ἀγγέλλεται ὅτι ἡ αυτοκράτειρα Ἐλισάβετ ἀφίκετο ἐκ Βιεννῆς εἰς τὸν σταθμὸν Χέτζενдорφ τῇ 11/23 Μαΐου μετὰ τῆς ἀρχιδουκίσσης Βαλερίας καὶ τοῦ ἀρχιδουκῆ Φραγκίσκου Σαλβάτορος. Ὁ αυτοκράτωρ πλέον τὸν τετάρτον τῆς ὥρας περιέμενε τὴν ἀφίξιν τῆς αυτοκρατειρας ἐν τῷ σταθμῷ, συνδιαλεγόμενος μετὰ τοῦ βασιλέως Κζετικ περὶ τοῦ ἐκτροχιασμοῦ. Ἀμα ἤγγισεν ἡ ἀμαξοστοιχία εἰς τὸν σταθμὸν ὁ αυτοκράτωρ σπεύσας ἀνῆλθεν ἐπὶ τῆς ἐν εἰδῇ αἰθούσης ἀμάξης τῆς αυτοκρατειρας χαίρετάς αὐτῇ τε καὶ τῇ ἀρχιδουκίσσῃ Βαλερίαν. ὁ αυτοκράτωρ ἐπὶ πεντάλεπτον ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ παραμείνας, ἐξῆλθεν εἰς τὴν ἀμάξην ὑποστηρίξων τὴν αυτοκράτειραν ἥτις, ὡς ἐκ τοῦ βαθμοῦ πένθους, μέλαιναν ἔφερε στολὴν, ὡς καὶ ἡ ἀρχιδουκίσσα Βαλερία. Ἐν τῇ συνοδίᾳ τῆς αυτοκρατειρας εὐρίσκατο καὶ ὁ διὰ τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν διδάσκαλος αὐτῆς. Ὁ αυτοκράτωρ ἐχειρίτεται τὸν μελλόντα γαμβρὸν αὐτοῦ καὶ συνέσφιγγε τὰς δύο ἰδέας αὐτοῦ χεῖρας ὅτε ὁ τελευταῖος οὗτος ἐξετίθει αὐτῷ τὰ τοῦ ἐπεισοδίου τῆς ἐκτροχιάσεως. «Τοῦτο ἡδύνατο εἶναι κακὸν νὰ καταλήξῃ ἀποτέλεσμα!» — «Εὐτόχημα τοῦτο!» τοιαύτας καὶ παρομοίας φράσεις ἤκουε τις παρὰ τοῦ στόματος τοῦ αυτοκράτορος, ὅστις μετὰ τῆς αυτοκρατειρας καὶ τῆς ἀρχιδουκίσσης Βαλερίας, ἀπῆλθε δι' ἀμάξης εἰς τὸν πύργον Λαίντζερ. Ὁ ἀρχιδουκὺς Φραγκίσκος Σαλβάτωρ ἐξηκολούθησε διὰ τοῦ σιδηροδρόμου τὴν εἰς Βιέννην πορείαν.

Περὶ τοῦ σιδηροδρομικοῦ δυστυχήματος ὅπερ ἐγένετο μ. μ. τῆς 10/22 Μαΐου ἀθηντικῇ ὑπὸ τῶν βιενναίων ἐφημερίδων δημοσιεύεται ἐκθεσις, ἀφ' ἧς ἀποσπώμεν τὰ ἑξῆς κυριότερα:

Ἡ αὐλικὴ ἀμαξοστοιχία ἐξ 9 μόνων ἀπετελεῖτο ἀμαξῶν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀμαξίαν εὐρίσκατο δύο ἀμαξαὶ τῆς ὑπαλλήλικας, εἴποντο εἰτα τρεῖς αὐλικαὶ ἀμαξαὶ ἐν εἰδῇ αἰθούσης, μία ἑτέρα ἐν εἰδῇ αἰθούσης ἀμαξὰ διὰ τὴν συνοδίαν, δύο συνοδίαι ἀμαξαὶ καὶ τέλος ἀμαξὰ ἀποσκευῶν. Ἡ αυτοκράτειρα, ἡ ἀρχιδουκίσσα Βαλερία καὶ ὁ μνηστὴρ αὐτῆς ἀρχιδουκὺς Φραγκίσκος Σαλβάτωρ ἐκάθητο ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐλικῇ ἀμαξῇ, ἥτοι τῇ τετάρτῃ μετὰ τὴν ἀμαξίαν ἐν ὧρα 24 εὐρίσκατο πρόσωπα ἐν τῇ ἀμαξοστοιχίᾳ. Ὁ συμπρόεδρος προσήγγισε περὶ τὴν 2 3/4 ὥραν εἰς τὸν παρὰ τὴν Φραγκφούρτην σταθμὸν. Ἐν τῇ μεταξὺ τοῦ Χόχστ καὶ τοῦ σταθμοῦ τῆς Φραγκφούρτης γραμμῇ, ὅτε ἡ ἀμαξοστοιχία ἐμελλε νὰ διέλθῃ ἐν τάχει καμπὴν τινα, οἱ ἐν αὐτῇ ἡσθάνθησαν ἱσχυρὸν κλονισμόν, προδίδοντα ὅτι ἀτύχημα τι ἐπῆλθε. Κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμήν συριγμοὶ τῆς ἀμαξῆς ἤκουσθη, ὁ δὲ μηχανικὸς καὶ οἱ τοῦ σιδηροδρόμου ὑπάλληλοι ἐσταμάτησαν τὴν ἀμαξοστοιχίαν, ἀφ' οὗ αὐτὴ ἐπὶ 20—30 βῆματα προδύχρησεν. Ἐπὶ τούτῳ ὁ αὐλικὸς σύμβουλος φὸν Κλῶδη καὶ ὁ διευσθητὴς τοῦ συρμοῦ κ. Φέλινερ ἐν σπουδῇ ἐκ τῆς ἀμάξης ἐκπηδήσαντες καὶ πεισθέντες δι' ἐνδοβλέμματος ὅτι ἡ αὐλικὴ ἀμαξὰ ἐν τῇ αὐτοκράτειρᾳ εὐρίσκατο ἢν ἀδελφῆς, ἐστράφησαν πρὸς τὰς τελευταίας ἀμαξίας ὅτε καὶ παρετήρησαν ὅτι ἡ τελευταία ἀμαξὰ τῶν ἀποσκευῶν ἀποσπασθεῖσα, ἦν ἐκτροχιασμένη ἐν ἀποστάσει ἐκατάδεκα βημάτων ἀπὸ τοῦ ὅλου συρμοῦ καὶ ἀνεστραμμένη κατὰ τὸ ἥμισυ ἐπὶ τοῦ σιδηροδρομικοῦ προχώματος ἐκ τῶν ἐτέρων δύο προηγούμενων συνθῆσαν ἀμαξῶν ἢ μία ἀντράπη, ἢ δ' ἑτέρα κατέ-

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Τὸ ζήτημα τοῦ Σαμοῦ.

Ἡ πέμπτη πλήρης συνεδρία τῆς περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Σαμοῦ συνδιασκεψέως συνετελέσθη τῇ 10/22 Μαΐου κατ' αὐτὴν ἐπερατώθησαν, ὡς δ' «Ἐσθινὸς ταχυδρομὸς» ἐκτίθησιν, αἱ τῆς συνδιασκεψέως ἐργασίαι, καὶ τοὶ γενήσανται εἰσέτι 1 ἡμερικαί, πρὸ τῆς τελευτικῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν, συνεδρία.

Τὸ πρωτόκολλον ὅπερ ὑπεγράφη, ὡς λέγεται, τῇ 10/22 Μαΐου περιλαμβάνει ἐν τῷ κυριωτέρῳ τὰ ἐπόμενα: 1) Ἡ κυβερνήτης τῶν νήσων Σαμοῦ διακατανομήσεται ἐπὶ τῇ βάσει κοινῆς ἐξελέγξεως ὑπὸ τῶν τριῶν δυνάμεων, καθ' ἣν ἡ Ἀγγλία ἀναλαμβάνει καθήκοντα διατηρητοῦ 2) τὸ χωρογραφικὸν ζήτημα ἀνατεθῆσεται ἐν ἰδιαίτερον ἐν Ἀπρίλ συγκροτηθεῖσῃ ἐπιτροπῇ ἥτις θέλει ἐξετάσει τὰς διαφύρας περὶ κατοχῆς γαιῶν ἀξιώσεις καὶ τῆς κατοχῆς τίτλους ἐκπέροντα εἰς τὰς σχετικὰς αὐτῆς ἀποφάσεις. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας καὶ ὁ ἄγγλος ἐπίτροπος θά ἐξῇ ἀποφασιστικὴν ψήφον.

Ἡ ἀντιβασιλεία ἐν Ἰρλανδίᾳ.

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Λονδίνου, τῇ 9/21 Μαΐου ὁ μαρκήσιος Οὐάτερφορντ προήδρευσε συνελεύσεως εὐγενῶν καὶ ἱρλανδῶν ἀντιπροσώπων πρὸς συζήτησιν τοῦ ζητήματος καθ' ὃ καταργεῖται ἡ ἀντιβασιλεία ἐν Ἰρλανδίᾳ.

Ἐν τῇ συνελεύσει ταύτῃ ἐγένετο ἡ πρότασις ὅτι: ἀποσταλῇ τῷ πρωθυπουργῷ ὁ νόμος διὰ τὴν καταργήσιν τῆς θέσεως τοῦ ἀντιβασιλέως. Τὰ καθήκοντα τοῦτοῦ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ἀναλάβῃ εἰς γενικὴν γραμματεῖαν, θὰ μὲν δ' ἐν Ἰρλανδίᾳ βασιλικὸς γόνος μετὰ ἐναυσίας ἐπιχορηγήσεως 20000 λιρῶν στερελινῶν, αἵτινες μέχρι τούδε ἐδίδοντο τῷ ἀντιβασιλεῖ. Ἡ πρότασις αὕτη ἐγένετο δεκτή διὰ καταπληκτικῆς πλειοψηφίας.

Ο ROSSI EN ΑΘΗΝΑΙΣ.

(Τοῦ ἐν Ἀθήναις ἡμέτερου ἀνακριτοῦ).

(II). Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 13 Μαΐου. Αἱ ἀκτικαὶ τῆς καλλιτεχνικῆς ἐκφύτας τοῦ διασημοῦ ἡθοιοῦ διέλυσαν τὸν πόνον τῆς ἀδιαφορίας τοῦ ἀθηναικοῦ δημοσίου κατὰ δὲ τὰς παραστάσεις τοῦ vero artista, ὅς εὐτυχῶς παρέτεινε πέραν τῶν ἀρχῶν προκοπῆς αὐτοῦ, ὅσοις ἦσαν ἡδοναὶ καὶ ἐκλεκτοὶ τὸ ἀκροατήριον καὶ τακτικῶς ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια πᾶσα. Ματαίᾳ ὁ ἀπέβηκε πᾶσα ἐξέσθις τῆς ἀξίας τοῦ Rossi ὡς ἡθοιοῦ καὶ καλλιτέχοντος μετὰ τὸν ἀμείνων σέβαν ἐν ἐπὶ δὲ τῇ ἐκφύσει αὐτοῦ ἡ παγκόσμιος γνῶσις, ἀνομιολογῶσα ὁμοφώνως τὸν ἐξοχὸν ἱταλὸν τὸν ἀριστον ἐρμηνευτὴν τῶν μεγαλοπρεπῶν ἀριστουργημάτων τοῦ Σαίξπηρ, βαθύναντα ὁδὸν οὐδεὶς εἰς τὸ ἐνιαχοῦ σκοτεινὸν πνεῦμα τοῦ ποιητοῦ καὶ ἱκανὸν νὰ παρακολουθῇ διὰ ψυχολογικῆς ἀπροσπελάστου ἀλλὰ ἐρμηνείας τὰς ἀποτόμους, τὰς τομῆρας μεταπτώσεις του. Διὰ τοῦ Μάκβεθ ὃν παροῦσά τιν ἐσπέραν ταύτην ὁ Rossi κλείει τὴν σειράν τῶν διδασκομένων δραμάτων τοῦ δαιμονίου ποιητοῦ, δεσφίς μὲς ἀποχαίρετ' αὐτῷ ἡμέρας διὰ τελευταίας παραστάσεως διδομένης ὑπὲρ τῆς Σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν καὶ τῆς ἀγαθοεργοῦ ἐταιρείας τῶν Ἰταλῶν. Αἱ ἀναμνήσεις δὲ καταλείπει θὰ παραμεινῶσιν ἀνεξέλεστοι, ἀλυσμένηται αἱ πνευματικαὶ ἀπολαύσεις, αἱ τοσοῦτον σπάνιαι δι' ἡμᾶς τοὺς ἐν τῇ Ἀνατολῇ βιοῦντας, θελκτικὴ ἡ ἀναπόλησις τῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἡμῶν βραχείας διαμονῆς του, καθ' ἣν ἐθαυμάσθη καὶ ἀνευφημήθη οὐ μόνον ὡς τέλειος, μοναδικὸς καλλιτέχνης, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀνὴρ ἐνὶ πασὶ διαπρέπων, τέλειος gentleman, καθ' ὅλα δέξιος τῆς τιμητικῆς διακρίσεως ἣν ἀπονέμει αὐτῷ ἡ ἐλληνικὴ κυβερνήσις σκοποῦσα νὰ τὸν τιμῇ διὰ τοῦ χροστοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτήρος. Ἐκ τῶν δραμάτων τοῦ Σαίξπηρ ὁ Rossi ἐδίδασκε τὸν Ἀγλέτον, τὸν Ὁθέλλων, τὸν Βασιλέα Ληρ, τὸν Ἐμπερον τῆς Βενετίας καὶ τὸν Μάκβεθ. ἐδίδασκε πρὸς τοῦτους τὸν Λουδοβίκον Ἰὼν τοῦ Delavigne, τὸν «Πολιτικὸν θάνατον» τὸν Γακομέττη καὶ τὸν «Ἡθοποιὸν Κιν» τοῦ πατρὸς Δουμῆ. Ἐκ τῶν σοφιστηρίων ἀριστουργημάτων ἐδίδασκε δις τὸν Ἀγλέτον καὶ Ὁθέλλων, τὸ δὲ ὁμοίον ἀξίον καὶ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Βασιλέως Ληρ κατὰ τὴν ὑπὲρ τῆς σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν προκοπῆς αὐτοῦ παρὰ τῶν ἀπορῶν. Αἱ πρῶται δυσφάσεις ἐντυπώσεις τοῦ Rossi ἐκ τῆς ψυχρῆς ὑποδοχῆς τῶν Ἀθηναίων ἐξηλείφθησαν εὐτυχῶς, ὁ δὲ διάσημος ἡθοποιὸς ἀπέχρηται γοντευμένος ἐκ τῆς ἐλληνικῆς πρωτεύουσας. Τὰ αἰσθηματὰ του ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, αἱ τῶν καλλιτεχνῶν, τὸν θαυμασμὸν δὲ αὐτοῦ διὰ τὴν κλεινὴν πόλιν τὴν μεγάλαν καὶ κλαδικωτάτων ἀναμνήσεων, τὰς Ἀθῆνας, ἐξέφρασε χθὲς κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ δοθεῖσαν ἐν τῷ Παρθενῶν

λέγον τε και εγραφον προ ολίγων ετών, εξ ονόματος και πανταχόθεν του εθνους καθυβρίζοντες τον τε Ζάππα και το συμβούλιον του Ζαππειου.

Ατυχώς ούδεμία τοιαύτη αποκήρυξις γέγονε, η λεγομένη πράξις της ενώσεως εδμησιεύθη, επιδόντος αυτήν βεβαίως ενός των μελών του διοικητικού συμβουλίου της Παλλάδος, και εξ αφορητής της πράξεως ταύτης και εν ονόματι δθεν του δεινότερου δια ταύτης διασυρομένου μεγάλου εθνικού ευεργέτου καπνικήως υβρίζεται αυτό το έθνος εν τοις συμβούλοις του Ζαππειού, οτινες την ύψηλν αυτών εντολήν έλαβον παρὰ τε του Ζάππα και παρὰ των εθνικών αρχών. "Ο δε δεινότερος, ενχορος γίνεται άποπειρα προς παραπλίνυσιν της δημοσίας γνώμης, οτι οι σύμβουλοι του Ζαππειού, οι εντολοδοχοι του έθνους, εκδιώκουσι τον κύριον και ευεργέτην από του εθνικού αυτού ιδρύματος, και προς εξεγερσιν της δημοσίας κατ' αυτών άγανακτίσεως. Μετά την άνηκουστον ταύτην θρασύτητα, μετά την εσχάτην ταύτην κατά του έθνους και κατά του Ζάππα ύβριν, η επιψύλαξις και η σιωπή δεν επιτρέπονται πλέον εις τον "Νεολόγον", όστις όφείλει, ανεξαρτήτως όλως της ιδιότητος του διευθυντού αυτού ως συμβούλου του Ζαππειού, ως άπλουν δημοσιογραφικών όργων και συνδρομή τῶς αξιώματι: **Αιόρον διοσιν "Ελλάδος όλης ύβριζομένης**, να παραστήρη γυμνήν την άλήθειαν των πραγμάτων λυπούμενος ότι εν τῶ φωτί της άληθείας θανάσκονται μορφαί τινες άλλαι η οποῖαι σεμνοπροσώπως εκάστοτε προ του έθνους παρουσιάζονται.

Κωνσταντίνος ο Ζάππας, ελθών εις Κωνσταντινούπολιν, ην έπροήγαγε δια του βασιλικού τεμένους των Μουσών, όπερ καλεῖται Ζάππειον, εξεδιήλωσε τῶ τε συμβούλιῳ του παρθεναγωγείου τούτου και τῶ της Παλλάδος τὸν ιερὸν πόθον όπως μὴ εν τῇ συνυπάρξει άμφοτέρων των παρθεναγωγείων καταμερίζωνται αἱ δυνάμεις του έθνους, έπαρκοῦντος δε του Ζαππειού εις τὰς παιδευτικὰς αυτού ανάγκας, συγχωρεῖται εν αὐτῷ το παρθεναγωγείον της Παλλάδος, έννοια δὲ και σκέψις γένεται περί χρησιμοποίησεως του ὑπ' αὐτῆς νῦν διαπανόμενον χώματος εις ικανοποίησιν άλλης παιδευτικῆς του έθνους ανάγκης. Τὸ συμβούλιον του Ζαππειού, άγασάμενον τὸν άνδρα της εθνικῆς ταύτης γνώμης, μὴ φωνῇ προς αὐτὸν εδῆλωσεν ότι εν άόρατῳ θυμηδία προσαγορεύσει τὸ μέγα τοῦτο έθνικὸν άποτέλεσμα, έχει δε δι' ελπίδος ότι προ του ιεροῦ και εθνικοῦ τούτου πόθου του μεγαθύμου άνδρος ούδεμία ταπεινή προσωπική βλάβης θα επιπροσθῇ προς έθνοπροσιπλή συνέλειπιν του έργου, όπερ εἰσπνεῖτο. Προς διευκρίνυσιν δε του έργου τούτου οι σύμβουλοι του Ζαππειού επισήμως τῶ ιδρυτῇ είπον ότι αὐτοί, δυνάμει του ὑφιστάτου κανονισμοῦ του Ζαππειού εκλεγέντες υπό τε των εθνικών αρχών και του Ζάππα επί ώρισμένη εντολή, ήτις εστιν άπλῶς η συνωδὰ τῶ κανονισμῷ διοικήσεως του ιδρύματος, ούδεμίαν ἐπὶ του ζήτηματος της ενώσεως οὐτ' έχουσιν οὔτε θεωροῦσιν εαυτοὺς επιτερομενους να έχωσι προσωπικὴν αξίωσιν, πάσα δε σκέψις και ενεργεία περί τούτου απόκειται ἀποκλειστικῶς εις τὸν κ. Ζάππα και εις τὸ έθνος, εἰς χείρας των οποίων άνευ δόρων και προσωπικῶν άπατησέων πρόθυμοί εἰσι να καταθέσιν αἱ τιν δοθεῖσαν αὐτοῖς αρχήν, όπως ἐπὶ τῇ βάσει της ενώσεως γένεται τῇ κοινῇ συνανέσει Ζάππα και έθνους νέος κανονισμός και νέον συμβούλιον του Ζαππειού. Οὕτως οι σύμβουλοι του ιδρύματος τούτου νομοταγῶς, άνώτεροι παντός εγωῖσμου, αἰδοῦμενοι τὸ έθνος αὐτὸν και τὸν εθνικὸν ευεργέτην, εύλαβούμενοι τὰ δίκαια αὐτῶν, οὐδένα επέτρεψαν εαυτοῖς νομήσιν των δικαίων τούτων, θυσιάζοντες δε προφρόνως τὴν προσωπικότητα αὐτῶν ήθέλησαν ν' ἀπαλλάξωσι τὸ ζήτημα της ενώσεως πάσης προσωπικῆς ἀντιζηλίας και ν' αναγάγωσιν αὐτὸ εἰς τὴν δέουσαν ύψηλὴν περιωπήν, καθ' ἣν οὐχὶ πλέον ταῦτα ηέ κείνα τὰ πρόσωπα, τὰ οὐδεμίαν εθνικὴν εντολήν προς τοῦτο λαβόντα, ἀλλ' ὁ Ζάππας και τὸ έθνος, εκπροσωπούμενον υπό των νομίμων και καθεστικῶν αὐτοῦ αρχών, ήθελον διασκεθῆναι **ἐλευθέρως, ἀκοιλῶς, άνευ όρων ἐπιβαλλομένων υπό άτόμων και ταπεινούμενων έθνους τε και εθνικὸν ευεργέτην και άθετούμενων και τὴν προς τοῦτον εθνικὴν εὐγνωμοσύνην και τὴν προς τὴν αθλητείαν του έθνους εύλάβειαν**, περί της έθνοπροσιπλής άποπερατώσεως του έργου της ενώσεως και περί κρείττονος και εθνικωτέρας διακανονίσεως των του Ζαππειού.

Και ταῦτα μὲν οἱ έθνοκατάρατοι του Ζαππειού σύμβουλοι, τὰ τέρατα της άγνωμοσύνης έπραξαν. Τί δε οἱ εθνικοί της Παλλάδος άνδρες; Ἀντὶ του συγκαλέσαι εις γενικὴν συνέλευσιν τὰ μέλη της εταιρίας και ἀνοικνωσάσι εις αὐτὰ τὸν πόθον των εθνικὸν του μεγάλου εθνικοῦ ευεργέτου, πόθον δὲ, εἰς μὲν βέβαιοι, πάντα τὰ μέλη άσμένως άποδεχόμενα ήθελον παράσχει ἀπόλυτον και άνευ όρων εις τὸν εθνικὸν άνδρα εξουσίαν να πράξῃ, οτι και όπως εδούλετο, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον της Παλλάδος, σθετερίζόμενον δικαιοδοσίαν και εξουσίαν, ην οὐδόλως έλαβε παρὰ της εταιρίας, καθὼ εκλεγέν ἐπὶ ώρισμένη εντολή, τῇ της διοικήσεως του παρθεναγωγείου, συντάττει και προσπαθεῖ να επιβάλῃ διὰ παντός τρόπον, διὰ πάσης πίσεως, εις τὸν μέγαν εθνικὸν ευεργέτην τὴν έπομένην πράξιν της ενώσεως, ην ἀναδημοσιεύμεν προς έπαικοδόμησιν του έθνους. Ἰδοὺ η περιλάλητος πράξις:

α') Πρὸς κρίσεσινά εξυπνέτησιν του εθνικοῦ σκοποῦ, δν προτίθενται τὰ άνωτέρω δύο παρθεναγωγεία, ένδυνται ταῦτα εις εν και μόνον υπό τὸ όνομα Ζάππειον.

β') Ἡ διὰ του παρόντος συνολογούμενη ένωσις αὐτῇ εκτελεσθήσεται άμα περὶ τοῦσιν αὐτὸν τρέχοντες σχολικοῦ έτους γενικαί εξέτασεις, οτε τὴν διοίκησιν του Ζαππειού αναλαμβάνει ἐπὶ διετίαν έπταμηνες συμβούλιον.

γ') Τὰ μέλη του συμβουλίου τούτου άπαντα θέλει εκλέξει ο ιδρυτῆς του Ζαππειού Κωνσταντίνος Ζάππας, **ανά τρία εκ των μελών εκάτερου των διοικητικῶν συμβουλίων των παρθεναγωγείων Ζαππειου και Παλλάδος, η τούτων μὴ άποδεχομένων εξ άλλων έξωθεν προσώπων**, τὸ δε έδδομον μέλος, ως πρόεδρον, εἴτε εκ των μελών των δύο συμβουλίων, εἴτε έξωθεν.

δ') Πάντα τὰ άφορῶντα τὰ κατὰ τὴν διετὴ διοίκησιν, τὴν διεύθυνσιν, εκλογὴν του προσωπικοῦ του Ζαππειού και λοιπά, διακανονιζήσονται άριστικῶς υπό του νέου

κανονισμοῦ ελευθέρως συζητηθησάμενου υπό του ιδρυτοῦ του Ζαππειού.

ε') Ἡ εταιρία Παλλάς έχωρεῖ τὰ εν τῷ παρθεναγωγείῳ αὐτῆς έπιπλα και σκευῆς εις τὸ Ζάππειον, ὃ δε ιδρυτῆς του Ζαππειού αναλαμβάνει να πληρώσῃ κατὰ τὸ τέλος του σχολικοῦ έτους εις τὸ διοικητικὸν συμβούλιον της Παλλάδος 250—250 λίρας θωμανικῆς, οὐδεμίαν δε αναλαμβάνει υποχρέωσιν προς τρίτον συναλλαγόντα μετὰ της Παλλάδος μέχρι της ενώσεως.

Έγένετο εις διπλοὺν και διεγράφῃ,

Εν Κων/πόλει τὴν 22 νοεμβρίου 1888.

Ἡ πράξις αὐτῇ, οὐδὲν νομικὸν κύρος φέρουσα καθὼ ὑπογραφεῖσα υπό άνθρώπων νοσησθέντων δικαιοδοσίαν και εξουσίαν, ην οὐδόλως και παρ' οὐδενός έλαβον, και οὐδαμῶς υποχρεούσα τὸν μέγαν εθνικὸν ευεργέτην, οὐτένευ έκνομος εκμετάλλευσίς της άγασθῆς πίσεως, η πράξις αὐτῇ, λέγομεν, καταδεικνύει αόριστος τὴν τε προς τὸν Ζάππα άνευλάβειαν και τὴν ἀπολακτικὴν του έθνους και των εθνικῶν αρχών, άνθ' ὧν επιβάλλεται η αὐθαίρετος θέλησις ολίγων ατόμων. Ἡ πράξις αὐτῇ, φανεράν και προσβλητικὴν προς τὸν εθνικὸν ευεργέτην διενευστίαν εμφανίζουσα, αποκλείει αὐτῷ πάσαν διενευστίαν μετὰ του έθνους, άπειρογί αὐτὸν του δικαιώματος της ελευθέρως και εν συνειδήσει εκλογῆς του συμβουλίου του Ζαππειού, όπνευ εις ώρισμένα άτομα τὸ ημιον του εθνικοῦ καθιδρύματος του Ζάππα, **αναγκάζει αὐτὸν να κινή τὸν αντίενα υπό τὴν καθιδιανῇ ζεύγλν των προσωπικῶν και ταπεινῶν αξιώσεων, επιβάλλει εις αὐτὸν να δώσῃ νομικὴν έπόθεσιν εις τὴν διαίρεσιν του έθνους εις Ζαππειακοὺς και Παλλαδικούς, εκδιώκει τοῦ εθνικοῦ ιδρύματος του κ. Ζάππα τὸν τε κύριον αὐτοῦ και ευεργέτην και τὸ έθνος εις τὸ τοῦτο εδωρησάτο και εξαχιδισμένον εν αὐτῷ ώρισμένα άτομα.** Ἀνευλαβεστέρα προς τὸν Ζάππα και άντεθνικωτέρα πράξις δὲν ήδύνατο να δοθῇ η το διαζύγιον, όπερ διὰ ταύτης κηρύττεται, ὃ οινικός φραγμός, όστις εγείρεται μεταξύ του εθνικοῦ ευεργέτου και του έθνους προς κόρεσιν της κενοδοξίας άνδρῶν τινων, εκ παντός τρόπου προσπαθούστων από πολλοῦ ήδη χρόνου ν' αντιπολιτευθῶσι τὸ εθνικὸν τοῦτο ίδρυμα και να καθυποτάξωσι, δι' ὑβρεων και λοιδορῶν κατὰ της ένταῦθα ελληνικῆς κοινωνίας εν τοῖς επίλεκτοτάτοις αὐτῆς μέλεσι και δι' ἀπολακτίσεως των καθεστικῶν εθνικῶν αρχών, εις τὰς αὐθαίρετους αὐτῶν βελάσεις τὰ πάντα.

Ότι δε τοιαύτη άληθὴς η πράξις αὐτῶν έχομεν αὐτοῦς τοῦτους όμολογούστας και κηρύττοντας οτε δὲν έχον ὀρθή πάντα τὰ κολύματα όπως τὸ Ζάππειον κηρυχθῇ και γένηται εθνικόν. Ἀγανῶτα τὸ έθνος τὰ τότε γραφόμενα αὐτῶν και άποψηνδῶσθ εκ τινων ελαττωμάτων όμωώνται οἱ τότε μὲν εξ ονόματος του έθνους τὸν Ζάππα καθυβρίζοντες και επιτάττοντες αὐτῷ να κηρύξῃ τὸ Ζάππειον εθνικόν, ὃ οἱ κοῦμενον παρὰ του έθνους, νῦν δ' επιβάλλοντες αὐτῷ να λακτίσῃ χάριν αὐτῶν τὸ έθνος και ἀπόλυτος αὐτὸς να κηρυχθῇ κυριόρχης. Ἰδοὺ τί εγραφον.

Τὰ εκπαιδευτήρια όλου του κόσμου διαίρονται εις ιδιωτικὰ και δημόσια: τὰ μὲν διοικούμενα παρ' ιδιωτῶν άνήκουσιν αὐτοῖς ως επαγγελματίαις, τὰ δε διοικούμενα παρὰ κρατῶν η κοινοτήτων, συλλόγων η άλλων σωματείων, άνήκουσιν αὐτοῖς ως τοιούτοις. Τῇ Ζάππειον εις τίνα των δύο τούτων άνήκει κλάσων; Ὁ κανονισμός, η σύστασις, η διατήρησις αὐτοῦ έναργῶς άποδεικνύουσιν οτι ιδιωτικὸν ὅλως κατὰστημά εστιν αὐτὸν τῇ ιδρυτῇ κ. Ζάππα. ὅστις συντρεῖ τοῦτο, εισπράττει και δαπανᾷ ὅσα βούλεται, διορίζει συμβούλους οὓς βούλεται, έχκρινε οργανισμοὺς, προγράμματα και εκπαιδευτικὰς μεθόδους κατ' ἰδίαν άρέσκειαν, και εν γένει διεύθυνει ως κυριάρχης τὰ πάντα, μὴ επιτρέποντος του κανονισμοῦ τὴν ελαχίστην πράξιν η μεταβολὴν άνευ της έγκρίσεως και συγκαταθέσεως αὐτοῦ. **Δεν εἶναι λοιπὸν δημόσιον κατὰστημά ως πάντα τὰ λοιπά, οἷοτι οὐδεμία αρχὴ η κοινότης διεύθυνει αὐτὸ, οὔτε καν εξορεῖται η επιβλέπει: ὑπάγει δημοῦλιον και διεύθυνεται, ἀλλὰ και τοῦτο και αὐτῇ διορίζονται κατὰ του ιδρυτοῦ μόνου, προς δὲ ευθύνονται και παρ' οὐ εξαργώνεται.**

Υπὸ τὴν έποψιν ταύτην, ὃ μέγιστος, δύνamai εἰπεῖν, των πατριωτῶν, ὃ μεγάλθυμος, ὃ εθνικωτάτος, ὃ προσφιλέστατος άνήρ, ὃ εσαμίλλος τοσοῦτων άλλων πολυτίμων τέκνων της πατρίδος, ίδρυσάντων πλείστου λόγου άξια έργα, ως ὃ Ἀρσάκης τὸ Ἀρσάκειον, ὃ Χατζῆ Κώστας τὸ θμάνυμον άρπαντοροφείον, οἱ Ριζάροι τὴν Ριζάρειον Σχολήν, ὃ Σίνας τὴν Ἀκαδημίαν και τὸ Ἀστεροσκοπεῖον, οἱ Καπλάναι και οἱ Ζωσιμάδαί τὰς σχολὰς Ἰωαννίνων, ὃ Τσιότσας Στουρνάρησκαὶ Ἀβέρωφ τὸ Μετοόθειον πολυτεχνεῖον, ὃ Ζαρίφης τὰ Ζαρίφεια, ὃ Χρηστάκης τὰ Ζωγράφεια, άποτελεῖ εξαίρεσιν και εξαίρεσιν οἷονεῖ μοναδικήν, δημιουργήσας τὸ ένταῦθα Ζάππειον κατὰστημά ιδιωτικὸν, διοικούμενον παρ' αὐτοῦ και μόνου άμέσως και έμμέσως, ενῶ άπαντα τὰ μνησθέντα ιδρύματα ἐπὶ ὅλως αντιθέτως εγκατέστησαν βάσεων, **διοικούμενα** διὰ των κανονισμῶν αὐτῶν η παντοίων σωματείων **παρ' άπαντος του έθνους.** Πῶς ὃ εθνικός άνήρ, ὃ μέγιστος έχων τὸ εθνικὸν ὄρονημα, συνήνευσε τὸ ίδρυμα, όπερ διενέσθηκε προς άνάπτυξιν της εκπαιδεύσεως του θήλεος όμογενοῦς φύλου, να MH ΘΕΩΡΕΤΑΙ ΑΝΗΚΟΝ Τῷ ΕΘΝΕΙ ΑΛΛ' ΑΥΤῷ ΑΤΟΜΙΚῶΣ παντὶ τῷ ήρέμῳς και άμερολήπτῳ σκεπομένῳ εστιν άκατανόητον, ενῶ πάντας γινώσκουσιν οτι άνέκαθεν η επιθυμία του ην ἡ άνεργείας εθνικωτάτου καθιδρύματος...

Ἡ διοίκησις του Ζαππειού και η διεύθυνσις αὐτοῦ παρὰ τίνος εξαρτῶνται; . . . Κατὰ τὸν κανονισμὸν, μόνος ὃ ιδρυτῆς, **ὃ δι' άλλοτριῶν όμωμάτων όρων και δι' άλλοτριῶν ότων ακούων** πᾶσαν τὴν πολυποίκιλον ταύτην λειτουργίαν κατὰστηματος, δεομένου εγγυτάτης και πολυλόθου χορηγομένης επιμελείας, **επιβλέψως δε όμπαντος του έθνους**, ὃ οτι η εν αὐτῷ εργασίᾳ εν τοῖς μυρίοις ένδιαφέει αὐτό. **ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΜΕΓΙΣΤΟΣ ΕΤΕΘΗ Ο ΦΡΑΓΜΟΣ ΜΕΤΑΙΩΓ ΕΘΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΙΟΥΤΟΥ ΦΤΩΡΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΔΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ.** . . .

Εάν ὑπὲρ του έθνους εργάζεται τὸ Ζάππειον, ως βεβαίως εργάζεται, ΑΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΗΝ ΑΙ ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΟΝ Ν' ΑΠΟΦΑΝΘΗ ΠΕΡΙ ΤΟΙΤΩΝ ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΤΟΥ ΤΗΝ ΒΟΛΗΞΙΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΑΝΑΓΚΑΣ ΝΑ ΥΠΕΙΚΩΣΙ ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ; . . .

Ταῦτα εδμησιεύοντο εν τῇ «Αύγῃ» της 18 αὐγούστου 1883 ὑπ' αριθ. 1248 φέροντα τὴν ὑπογραφήν άνδρος εκ-

προσωποῦντος τὸ διοικητικὸν συμβούλιον της Παλλάδος, συνυπογεγραμμένου δε και εν τῇ από 22 νοεμβρίου 1888 περιπόστῳ πράξει της ενώσεως. Καὶ τὸ μὲν όνομα αὐτοῦ οἱ γῆ νῦν τιμᾶσθαι χρεών; ἀλλὰ και έτερος μεγαλοφάνης άνήρ, λίαν εις τὴν πράξιν ταύτην συντελέσας, αὐτοῦ υπογραφῶν άνωγύμως εγραφον εν τῇ «Αύγῃ» τῇ 16 δεπτεμβρίου 1883 τάδε: **«Τὸ Ζάππειον πρέπει να γείνη από ιδιωτικοῦ ΟΗΟΥ ΥΠΕΒΙΒΑΣΑΝ ΑΥΤῷ ΙΔΙΟΤΕΛΕΙΑΣ ΧΑΡΙΝ, εθνικὸν και πανελλήνιον.**

Πότε λοιπὸν ἐψεύδοντο; Καὶ τότε και νῦν, τότε μὲν τὸν Ζάππα ενδρίζοντες εξ ονόματος του έθνους, οὐ τὴν διοίκησιν αὐτῶν, νῦν δε τὸν Ζάππα απολακτικῶς τὸ έθνος εξοθύντες, να έχωσι και πάλιν εν τῷ μέλλοντι τὸ δικαίωμα του ὑβρίσαι τὸ έθνοφιλικὸν αὐτοῦ όνομα. Καὶ τότε τὸ έθνος ήπάτων, υπό τὸ πρόσχημα μερίμνης ὑπὲρ των δικαίων αὐτοῦ έτερα επίτη τοῦντες, και νῦν τὸν Ζάππα άπατάσιν, υπό τὸ πρόσχημα μερίμνης ὑπὲρ των δικαίων αὐτοῦ προσπαθοῦντες, να, κατὰ τὴν φράσιν αὐτῶν, **μεγίστος τεθῇ όραγμός μεταξύ του έθνους και του εθνικοῦ αὐτοῦ ιδρύματος και όνόματος.**

Καὶ αὐτῇ μὲν η άμοιβαία πολιτεία των τεράτων της άγνωμοσύνης και έθνοκαταρτών και γυμνῶν και τετραχηλισμένων συμβούλων του Ζαππειου και των εθνοφίλων και αυτοχειροτονήτων τέως μὲν ενδριστῶν του Ζάππα, νῦν δε ενδριστῶν Ζάππα τε και έθνους, οὓς τὸ έθνος σύσσωμον όφείλει να στεφανώσῃ διὰ του στεφάνου, όστις τοῖς άνήκει. Ἀλλ' η άποκάλυψις δέον να γείνη πληρεστέρα και θά προδῶμεν εις ταύτην εν προσέχει άρθρον.

Ο ΖΑΠΠΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΘΝΟΣ.

Κάτω τὰ προσώπεια.

Επὶ τεσσαρακαίδεκα συνεχῇ έτι, εξ ότου ὑπάρχει τὸ μέγα και εθνικὸν ταπὸν ίδρυμα, τὸ καλούμενον Ζάππειον, όπερ άνήγαγε τὸ όνομα του ιδρυτοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα εις τὴν άξίαν αὐτῷ περιωπῆν, εἰσὶται τάξει τινὶ ανθρώπων, ης φερόμενον άχρι τοῦδε έγένετο η βδελυρὰ της ελληνικῆς δημοσιογραφίας ιεροδούλους, καθυβρίζειν κατὰ της εκάστοτε ανάγκας συνήθως μὲν τοὺς άπαρτίζοντας τὸ διοικητικὸν του Ζαππειού συμβούλιον, ἀλλ' οὐχὶ σπανίως και τὸν ιδρυτὴν του Ζαππειού, νῦν δε και αὐτὸ τὸ έθνος εν τοῖς ιεροτάτοις αὐτοῦ και τιμαλφεστάτοις, εν τῇ εὐγνωμοσύνῃ αὐτοῦ προς τὸν μέγαν εθνικὸν ευεργέτην και ιδρυτὴν του Ζαππειού.

Τοῦ διευθυντοῦ του «Νεολόγου» τοῖς μέλεσι του διοικητικοῦ συμβουλίου του Ζαππειού από της ιδρύσεως αὐτοῦ συγκαταλεγόμενον, θεωρησάμεν καθήκον ν' απέχωμεν όσον οἷόν τε των συζητήσεων, εις άς προεκαλούμεθα τακτικῶς, και δι' έν εἰρηται λόγον και εκ σεδαμῶν προς τὸ όνομα του μεγάλου εθνικοῦ ευεργέτου, δν άσεδῶς προσπλάκισμένον μέλρι του χαρακτιριζέσθαι αὐτὸν παλιμπαῖδα και άντεθνικὸν τὸ διοικητικὸν συμβούλιον του Ζαππειού. Ἡνέκείτο διὰ των έργων αὐτοῦ και διὰ της μεγίστης όφελείας, ην τὸ ίδρυμα αὐτοῦ παρείχε τῷ έθνει, να παραστήσῃ ενώπιον του έθνους οἷος ην εν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ.

Καὶ τὸ διοικητικὸν τοῦτο συμβούλιον, όπερ άπετέλεσαν μέχρι τοῦδε πάντες οἱ άριστοῖς της ήμετέρας ένταῦθα κοινωνίας, εάν ολίγους μόνον εξαίρεσάμεν, οἷον τοὺς Ζαρίφας, Μαυρογορδάτους και τοὺς άλλους, οἷτινες η εκ των προτέρων η και εκ των ὑστέρων εκλεγέντες εδῆλωσαν ότι δεν σχολάζουσιν όπως μετὰδῶσι τὴν διοικητικὴν του Ζαππειού, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον, οὐ μέλιν εκ περιτροπῆς έγένοντο Κ. Καραθεοδωρῆς, Σπ. Μαυρογένης, Ε. Ζωγράφος, Ἀλ. Πασιπάτης, Ἀλ. Ζωγράφος, Δ. Σταματιδῆς, Δ. Ταυδάκης, Εὐστ. Εὐγενίδης, Π. Στεφάνοβικ Σκυλίτσος, Δ. Γενιδουνιάς, Ν. Μπλέσδας, Ν. Ψυχάρης, Δ. Πασιπάλης, Ν. Ἀκατος, Ζ. Ἀλεξανδρίδης, Ν. Φωτιάδης, Ε. Σπληνωτόπουλος, Δ. Μαλιδάκης, Δ. Κοικῶνης, Θρ. Γιάνναρος, Ν. Φαμπιάδης, Κ. Καλλιδάκης, Γ. Μαριάνος, Ι. Κούππας, Β. Ἰωαννίδης, Σπ. Παλαιολόγος, Ν. Γεωργιάδης, Β. Καραπαναγιώτης, Μ. Καραδοκηνρός, Σ. Ι. Βουτυράς και ἴσως και άλλοι, καθυβρίσθη επανεπιλημμένως καθ' εκάστον εναντιον υπό βδελυροῦ όργάνου, όμιλοῦντος δῆθεν εξ ονόματος της Παλλάδος και τὸ μὲν Ζάππειον άντεθνικὸν παριστάντος, καθὼ υπό του Ζάππα άνευ οὐδεμίαν του έθνους αναμείξεως διοικούμενον, τοὺς δε του Ζαππειού συμβούλους ιδιοτελεῖς άποκαλέσαντος καθόσον από εθνικοῦ και πανελληνίου εις ιδιωτικὸν τὸ ίδρυμα τοῦτο ὑπεβίβασαν.

Τὸ αὐτὸ σήμερον βδελυρὸν όργανον, εξ ονόματος των αὐτῶν ανθρώπων όμιλοῦν, των ανθρώπων της Παλλάδος, κρούει και πάλιν παραδόξως τὴν θυγαν του Κωνσταντίνου Ζάππα, προσέρχεται αὐτοκλήτως έρμηνεύς της εθνικῆς προς αὐτὸν εὐγνωμοσύνης και αυτοχειροτόνιτος εκδικος αὐτοῦ κατὰ των έθνοδικῶν, των γυμνῶν και τετραχηλισμένων, των δινεπιδημένων να καλύπτονται τέως υπό τὴν αἰγλήν ξένων άνδραγαθημάτων, οἷτινες εξ ονόματος του έθνους διώκοντι τὸν κύριον, τὸν ευεργέτην. Τίνες δ' οἱ άθλοῖ και κατάρατοι οὔτοι, τὰ γυμνά ταῦτα τέρατα, τὰ μὴ έχοντα ποὺ τὴν κεφαλὴν κλίνει, οἱ θρασεῖς τολμηταί, οἱ άνόσιοι άθεμιτοῦργοι, οἱ αὐθάδεις οἱ υπό λεοντῆν καλυπτόμενοι; Οἱ ὑπο του Ζάππα αὐτοῦ διορισθέντες, λέγουσιν, εις τὴν διοίκησιν του Ζαππειού, οἱ κκ. Ε. Ζωγράφος, όπλοντῶς, Δ. Ταυδάκης, Π. Στεφάνοβικ Σκυλίτσος, Εὐστ. Εὐγενίδης, Δημ. Γενιδουνιάς, Νικ. Μπλέσδας, Νικ. Ψυχάρης, Δημ. Πασιπάλης, Σ. Ι. Βουτυράς. Τίνες δ' οἱ κατήγοροι; Οἱ άνθρωποι της «Κωνσταντινουπόλεως», οἱ έπαῖτιδα χείρα καθ' εκάστην εις αὐτοὺς τεινοντες, και οἱ υποβόλεις των ἀλαλαζόντων τούτων κυμβάλων. Καὶ τίς η κατηγορία; "Οτι Κωνσταντίνος ὁ Ζάππας άπειργεῖται τὴς διοικήσεως του ὑπ' αὐτοῦ δαπάνῃ μυριάδων λίρῶν άνεγερθέντος και συντηρουμένου Ζαππειού.

Επειθυοῦμεν και περιεμένομεν αὐτοὶ οἱ της Παλλάδος κύριοι ν' άποκηρύξωσι τὰ αἰσχρὰ ταῦτα κορυβαντιώντος όργάνου, όπερ εξ ονόματος αὐτῶν όμιλοῦν τὴν ὑπ' αὐτῶν ὑπογραφείσαν δημοσίευσι πρᾶξιν της ενώσεως των δύο παρθεναγωγείων Ζαππειού και Παλλάδος, πράξιν, άποδεικνύουσαν ότι άλλοι και οὐχὶ οἱ του Ζαππειού σύμβουλοι εἰσιν οἱ καθυβρίζοντες και Ζάππα και έθνος και φωραθέντες ότι οὐδεμίαν άλλην αρχὴν είχαν η το άσεβῆσαι μὲν προς μέγαν εθνικὸν ευεργέτην όργανον αὐτὸν καθιστάντες και τὴν εθνικὴν αὐτοῦ καρδίαν εκμεταλλεούμενοι να καθυποτάξωσιν υπό τοὺς πόδας αὐτῶν πᾶσαν τὴν ένταῦθα κοινωνίαν, λακπατῆσαι δ' αὐτὸ τὸ έθνος εν ταῖς νομίμοις αὐτοῦ αρχαῖς και άρννηθῆναι πᾶν κύρος αὐτῶν άντιφατικῶς προς όσα αὐτοῖ ε-

Ε. Πραγ, τῆς 28 Ιουλίου 1889

Προσωπικὴ εἰς ἄνδρα ἀγαθόν

Γενομένης μοι κῆρυς ἡμετέρας,

Συγγενεῖς καὶ φίλοι ἐγὼ γὰρ οὐκ ἔχω παρὰ τῆς
Πατρὸς ἡμετέρας ἑσθλὴν μακαρίαν ἑορτήν
μετὰ ταῖς ὑπὸ τοῦ Πατρὸς ἡμετέρου συντα-
χθεῖσιν ὑποτάξεσιν ἡμετέρας. Ἐγὼ
οὐκ αἶψά σου παρὰ τῆς ἑσθλῆς ἐλπί-
σεως ἡμετέρας μοι εἶναι ἐξουσιοδοτήσας
παρὰ τῆς Πατρὸς ἡμετέρας καὶ ἐστῆσαν
καὶ οἱ ἡμετέρας τῆς καὶ τῆς ὑποτάξεως
ἡμετέρας καὶ ἡμετέρας τῆς ἡμετέρας αἰσῶν
ἡμετέρας καὶ ἡμετέρας ἡμετέρας τῆς
ἡμετέρας καὶ ἡμετέρας ἡμετέρας τῆς
ἡμετέρας, καὶ ἡμετέρας αἰσῶν καὶ

[illegible]

[illegible]

μεν πάντες ἔδωκεν, ὥστε ἡ ὁ κριτής
λαῶν, καὶ ὅς ἔγραψεν τὸ συμβόλιον
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ νόμῳ
αὐτοῦ ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ κύριος
ἐν τῷ γένει τῆς σαββατοῦς,
ὅτι παρατηρήσει ὅτι ἐν ἑαυτῷ
καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ ὡς
ἐστὶν ἑαυτοῦ. Ἐὰν ἔσται, ἐν τῷ
νόμῳ αὐτοῦ ὡς ἐστὶν ἑαυτοῦ, ἀναγινώσκων
ἀναγινώσκων, τὸ συμβόλιον ἀναγινώσκων
ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ, ὅς μεν ἐστὶν
ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ ὡς ἐστὶν ἑαυτοῦ
ὅτι ἐστὶν ἑαυτοῦ τῶν νεοτέρων
τοῦ νόμου αὐτοῦ. Ἀναγινώσκων
ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ, ὅτι ἐστὶν ἑαυτοῦ

καταλαβὼν ταχὺν ἢ γ' ὑπὸν ἵκαν
κατ' ἑαυτὸν πρὸς αὐτὸν ἐκδιδόναι τὸ εὖναι
-δυνάμει τὸν καταδύναται.

Ἐν αὐτῷ ἀντὶς αὐτῶν ἡμερῶν
-αὐτῶν ὅτι αὐτὸν ἀδανωμένον
ἐκ αὐτοῦ κεραταῖον ὅτι ὁ ἀντὶς τῶν
αὐτοῦ λαῶν προσημαίνει τὸ πρῶτον
-αὐτῶν λαῶν τὸν ποταμὸν
ἀπὸ αὐτοῦ ὅτι κατὰ αὐτὸν ἡμερῶν
"Turquie" ἐκ ἀπὸ τῶν τριῶν, ἡ
-πρὸς, ἡμερῶν ὅτι αὐτὸν ἀντὶς
-ἐξ αὐτοῦ αὐτοῦ τὸ πρῶτον, μα-
-λαωνία ἡμερῶν ἐκ αὐτοῦ ἡμερῶν
-αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ, αὐτοῦ
ἡμερῶν κατὰ τὸν ἐκδιδόναι τὸν
κερὸν λαῶν. Τὸ μόνον ὅτι τὸν

ἀσόντων ἐγγυησάτω ἐνὶ τῇ νεαρχίᾳ
 καὶ διὰ εὐνοίας μου, τῶν μερῶν
 ἡερῶν αὐτῶν ὅθεν ἰσχυροῦς ἔσται
 - τῶν κατὰ τὸν νόμον αὐτῶν.

Μετὰ ταῦτα οὐδὲν ἔτι
 ἐγγυησάτω ἐνὶ τῇ νεαρχίᾳ
 καὶ διὰ εὐνοίας μου, τῶν μερῶν
 ἡερῶν αὐτῶν ὅθεν ἰσχυροῦς ἔσται

Μακάριος

28/6/1889

6

Ημερίσμος

Κύριε Ξυρραγι.

Μεθ' ὅσα ἰδιαιτέρως ἔγραβον τῇ ἐ-
 λευθερίᾳ καὶ ἐνοσίχθων ὕμνῳ περὶ τοῦ Ζαν-
 νεῖου γυναικός, ἡγευθεὶς ἥδη τὴν ἰδίαν
 καὶ ὑποβαλὺς καὶ ἀνιζόμενον γυμνασίου καὶ
 διακινεῖσθαι ἐπὶ ταῦτα ἡγομένην, καὶ ἐ-
 νουμένη ὑμῶν ὁ γὰρ διακινεῖσθαι καὶ
 χροῖός τις ἔστιν ὡς περὶ τῶν. Καὶ τὸ γυμ-
 νάσιον, ταῦτα ἴστω καὶ ἐν τῇ τῇ ὑπο-
 οχρῇ τῇ ὑποκρίσει ἔχοντος, διότι δεῖ
 εἶναι ὑπὲρ περὶ γυναικός, ὅπως γὰρ δε-
 ῖται καὶ ἀνακρίσεις ἐν τῇ περὶ τῇ καὶ
 πρὸς τῇ Α. ἔχοντος

τὸς κύριον, κύριον Λεόανδρον Α. Σπαροπούλου,

ὡς πρὸς τῇ ἔχοντος

~

ἐν Ἀθῆναις

καδόξους. Ὅπως οὐκ ἐστὶν τὸν ἀδ.
100. ἢ τὸν ἀναγνώστη, δι' ὅτι τοῖς τὸν πρὸς
πρόσθετον τὰς δεξιᾶς ἐπιδοτὴν ἢ ὁπλίστη.
Ἐπομένως καὶ περὶ τῶν τὰς αὐτῶν ἀποδοτῶν ε.
καὶ τῶν, ἄλλα καὶ τὸν Μορφ. διὰ τὴν ἀρε-
τον καὶ ἑδωκέναι ἡμῶν ὁπλίστη, καὶ καὶ περὶ
τὸν τὸν ἀποδοτῶν, ἄλλα καὶ τὸν διαδοτῶν καὶ
ἀντιδοτῶν καὶ τὸν ὁπλίστη. Ἐπομένως καὶ
ἐν τῷ ἀποδοτῶν ἀποδοτῶν.

Μορφ. οὐκ ἐστὶν καὶ τὸν ἀποδοτῶν ἀποδοτῶν

Εὐχάριστος

Περὶ

τῷ 28 Ἰουνίου 1884.

Οὐκ ἐστὶν ἀποδοτῶν τὸν ἀποδοτῶν
τὸν ἀποδοτῶν ἀποδοτῶν καὶ ἀποδοτῶν
ἀποδοτῶν καὶ τὸν ἀποδοτῶν ἀποδοτῶν
ἀποδοτῶν ἀποδοτῶν, ἀποδοτῶν τὸν ἀποδοτῶν.

αὐτὰ ἐκταῖς ἐνταῦθα καὶ συντάσσεται
ἐκ τῶν προειρημένων ἐκλογῶν τοῦ Κυρίου
Λουκιανῆ, ἀποσυνδεδεσάντων ἀρχαῖς ἐν τῇ
«ἐκδορῇ».

Ελλεγγ

Πρὸς τὸν κύριον συντάκτην τῆς ἡμερηίδος
«Ἐκθεώρησις», εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἀνέγνων εἰς τὸ φύλλον 583 τῆς ὑμετέ-
ρας ἀξιολόγου ἡμερηίδος ἄρθρον περὶ τοῦ
καλουμένου «Ζαμπειακοῦ ζητήματος». Τὸ
ἀκόλουθον γεγονός δύναμενον νὰ διαφωτίσῃ
τὴν περὶ αὐτοῦ συζήτησιν δύνασθε νὰ δη-
μοσιεύσητε, ἔάν τὸ ἐγκρίνητε.

Πρὸ τεσσάρων ἐτῶν προσεκλήθην ὑπὸ τοῦ
κ. Κωνσταντίνου Ζάππα ὅπως μεταβῶ εἰς
Βροσθένιον καὶ τοῦ δώσω νομικὴν συμβου-
λὴν ἐπὶ τινων ὑποθέσεών του.

Συγχρόνως μὲ τὴν εἰς Βροσθένιον ἄφιξίν
μου, ἀρίχθησαν οἱ κ. κ. Ζωγράφος καὶ Βου-
τυρᾶς, ὁ δὲ κ. Ζάππας παρεκάλεσέ με νὰ
λάβω μέρος εἰς τὴν συζήτησιν νέου σχε-
δίου πρὸς κανονισμόν τοῦ Ζαμπείου.

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνέγνωσιν τῶν πρώτων
ἄρθρων τοῦ σχεδίου παρετήρησα, ὅτι δι' αὐ-
τοῦ μετεβέβησαν οἱ ὅροι τῆς διοικήσεως,
περιοριζομένων τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἱδρυ-
τοῦ ὅσα ρητῶς ἐπεφυλάχετο καὶ δι' ἐπὶ
τούτου πατριαρχικῆς πράξεως ἀναγνωρι-
σθέντα ἐπεκυρώθησαν.

Οἱ κ.κ. Ζωγράφος καὶ Βουτυρᾶς ἀνωμο-
λόγησαν ὅτι διὰ τοῦ σχεδίου προτείνουσι
περιορισμόν τινα τῶν δικαιωμάτων τοῦ κ.
Ζάππα, ὅπως, σεβασμοῦ χάριν, συμμετά-
σχωσιν εἰς τὴν διοίκησιν καὶ τὰ περὶ τὸν
πατριαρχικὸν θρόνον ἐκκλησιαστικὰ σῶ-
ματα.

Λαβὼν τὸν λόγον ὁ κ. Ζάππας εἶπε
μετ' ἀποφασιστικοῦ τρόπου, μὴ ἐπιτρέπον-
τος τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐγερθείσης συ-
ζητήσεως:

«Τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους, εἰς τὸ ὅποιον
ἀφιέρωσα τὴν ζωὴν μου, μοὶ ὑπηγόρευσε νὰ
διατηρήσω εἰς ἐμὲ τὸ ἀκώλυτον δικαίωμα
τῆς ἐλευθέρως διοικήσεως τοῦ Ζαμπείου
καὶ τὸ ἴδιον συμφέρον μοὶ ὑπαγορεύει καὶ
σήμερον νὰ κρατήσω σῶον τὸ δικαίωμα τῆς
διοικήσεως. Ἐπιθυμῶ βεβαίως νὰ δώσω
πᾶν δείγμα σεβασμοῦ πρὸς τὰς ἐθνικὰς ἀρ-
χὰς Κωνσταντινουπόλεως καὶ νὰ καλέσω
αὐτὰς ὅπως μεθέξωσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ
διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἀλλὰ ἡ μετοχὴ
αὕτη δὲν θὰ εἶναι ὀριστικὴ, καὶ θὰ ἐξαρ-
τᾶται ἀπὸ ἐμὲ νὰ διαχειρίζωμαι τὸ Ζάπ-
πειον ὡς κρίνω καταλληλότερον, φθάνει μό-
νον νὰ μὴ μεταβάλω τὸν σκοπὸν τῆς ἱδρύ-
σεώς του».

Ἐπὶ τῇ ἐκδηλωθείσῃ ταύτῃ ἀποφάσει,
ἐπράτεινα τότε νὰ χορηγηθῇ διὰ τοῦ κανο-
νισμοῦ τὸ δικαίωμα τῆς συμμετοχῆς τῶν
ἐκκλησιαστικῶν σωμάτων κατὰ τὴν ἐκλο-
γὴν τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου,
ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο ἔδει νὰ θεωρῇται
ὡς προσωρινῶς χορηγηθὲν, ἐν δὲ τῷ κανο-
νισμῷ κατεχωρήθησαν οἱ ἐπόμενοι ὀρισμοί,
ἐξ ὧν καταφαίνεται ὅτι ἐτηρήθησαν ἀνέ-
παφα τὰ δικαιώματα τοῦ κ. Ζάππα.

1ον Τοῦ κανονισμοῦ προηγεῖται ἑκθεσις
ὀρίζουσα τὸν σκοπὸν τῆς γενομένης τοῦ ὀρ-
γανισμοῦ μεταβολῆς ἐν ᾗ ἀναφέρονται τὰ
τῆς γενομένης εἰς Βροσθένιον συζήτησεως.

2ον Κατεχωρήθη ἐν τῷ κανονισμῷ τὸ πα-
τριαρχικὸν Σιγγίλιον, ἐν ᾧ ἄρθρον ρητὸν ἀ-
ναγνωρίζει τῷ κ. Ζάππᾳ τὸ δικαίωμα τῆς
διοικήσεως καὶ διοργανώσεως τοῦ ἐκπι-
δευτηρίου, ἐπιπροσθέτον ὅτι τὸ δικαίωμα
εἶναι ἀπόλυτον.

3ον Κατεχωρήθη ἐν τῷ κανονισμῷ ἄρ-
θρον ἰδιαιτέρον δι' οὗ ὁ ἀποδεχόμενος ὀργα-
νισμὸς (ἐν ᾧ συμπεριλαμβάνεται καὶ ὁ τρό-
πος τοῦ κατάρτισμοῦ τοῦ συμβουλίου) εἶναι
προσωρινός, ἐπιφυλάσσεται δὲ ὁ ἱδρυτὴς τὸ
δικαίωμα νὰ διακανονίσῃ (νὰ διακανονίσῃ
δὲν σημαίνει βεβαίως μὲ τὴν παρέμβασιν
ἄλλων) ὀριστικῶς τὸ ἱδρυμα ἄρθρ. 5).

4ον Περὶ τῆς ἐπιφυλάξεως ταύτης ἐγέ-
νετο νέα καὶ ρητὴ μνεῖα εἰς τὸ ἀκροτελεύ-
τιον ἄρθρον. — Τὸ προταθὲν εἰς συζήτησιν
σχέδιον ἔφερεν «ὁ παρὼν κανονισμὸς ἐπιδέ-
χεται τὰς ἀναγκαίας ἐκ τῆς πείρας ὑποδει-
χθησομένους βελτιώσεις». Καλῶς ἐνθυμοῦ-
μαι ὅτι τῇ ἐμῇ προτάσει προσετέθη «πλὴν
τῶν ὅσων τὴν ὀριστικὴν διακανόνισιν ἐπε-
φυλάχετο ὁ ἱδρυτής».

Ἀπέναντι τούτων, ἐνδόμυχον καὶ βχθυ-
τάτην αἰσθάνομαι λύπην ἀναλογιζόμενος
ὅτι ὑπὸ συζήτησιν ἐτέθησαν τὰ δικαιώματα
τοῦ μεγάλου τοῦ ἔθνους εὐεργέτου Κωνσταν-
τίνου τοῦ Ζάππα, δικαιώματα ρητὰ καὶ
ἀναπαλλοτρίωτα.

I. ΣΚΑΛΤΣΟΥΝΗΣ.

Ἐν Γεργέστη, τῇ 11 ἰουνίου 1889.

Αὐστρία καὶ Ἰταλία.—Τὸ «Βῆμα» καὶ τὸ «Δίκαιον» τῆς Ρώμης ἀγγέλλουσιν ὅτι ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις προώρισε δύο στρατιωτικὰ σώματα καὶ περὶ τὰς ἑκατὸν χιλιάδας ἀνδρῶν, ὅπως πολεμήσωσι πλησίον τοῦ αὐστριακοῦ στρατοῦ ἐν Πολωνίᾳ, ἐν περιπτώσει πολέμου μετὰ τῆς Ρωσσίας. Ἐκ τούτου λαμβάνον ἀφορμὴν τὸ «Βῆμα» ἐπιδίδεται εἰς ἡκιστα εὐμενεῖς σκέψεις περὶ τῆς αὐστριακῆς πολιτικῆς καὶ τῆς καταστάσεως τῶν Ἰταλῶν ἐν Τεργέστη. «Συνεπεία τῆς συμπεριφορᾶς, ἣν ὑφίστανται οἱ ἐν Αὐστρίᾳ Ἰταλοὶ, λέγει ἡ ἐφημερίς αὕτη, ἡ δημοσία γνώμη ἐν Ἰταλίᾳ ἐξηρεθίσθη εἰς σημεῖον, ὥστε εἰάν θὰ ἐπρόκειτο νὰ ἀποδυσθῇ εἰς πόλεμον ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Αὐστρίας, ὁ ἰταλικὸς λαὸς οὐδένα ἀπολύτως θὰ ἠσθάνετο ἐνθουσιασμόν. Ἡ συμμαχικὴ συνθήκη, ἣτις ὤφειλε νὰ προσεγγίσῃ τὴν Ἰταλίαν πρὸς τὴν Αὐστρίαν, δὲν ἐφίκετο τοῦ σκοποῦ τούτου. Δὲν ὑπάρχει ἐλαχίστη πνοὴ ἀληθοῦς φιλίας πρὸς ζωογόνησιν τῆς συμμαχίας ταύτης. Ἐν Βιέννῃ ἀποδέχονται αὐτὴν ψυχρῶς, ὡς ἐξαγόμενον διπλωματικοῦ ὑπολογισμοῦ, καὶ φαίνονται λησμονοῦντες καθ' ὁλοκληρίαν ὅτι ἡ Ἰταλία εἶναι χώρα, ἐν ἣ ἡ δημοσία γνώμη ἔχει τὰ δικαίωματα καὶ τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῆς, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ παραγνωρισθῶσιν νηποινεῖ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Σιδηρόδρομος Ἰκονίου.

Καθὰ αἱ τῆς Σμύρνης συνάδελφοι μηχανήνουςι, τὰς ἐνεργείας τοῦ διευθυντοῦ τοῦ σιδηροδρόμου Ἀϊδινίου Πῶρσερ πρὸς πρέκτασιν τῆς γραμμῆς Δινέρ μέχρις Ἰκονίου ὑπεστήριξαν ἐκθύμως καὶ οἱ κάτοικοι τῆς τελευταίας ταύτης πόλεως, ἀναφορὰ δὲ φέρουσα δισχιλίαις περίπου ὑπογραφὰς ὑπεβλήθη εἰς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον, ὅπερ βεβαίως θέλει ὑπὸ σπουδαίαν λάβει ὄψιν τὸ δημόσιον τοῦτο ἔργον, οὕτως ἐπωφελές εἰς τοὺς νομοὺς Ἰκονίου καὶ Ἀϊδινίου.

— 99 —

Ἡ κρίσις τοῦ βασιλέως τῆς Σερβίας.

Περὶ τῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Ζίτζας τελεσθείσης τῇ παρελθούσῃ τρίτῃ κρίσεως τοῦ νεαροῦ τῆς Σερβίας βασιλέως Ἀλεξάνδρου τοῦ Α' πρὸς ταῖς ἀναγραφείσας τὸ σάββατον πληροφορίαις παρατιθέμεθα καὶ τὰς ἐπομένους λεπτομερέστερόν πως :

Πρὸ τῆς κρίσεως ὁ μητροπολίτης Μιχαήλ ἀπέτεινε πρὸς τὸν βασιλέα τὰς ἐπομένους λέξεις : «Ἐπέστη ἡ πᾶνδημος ὥρα, καθ' ἣν ἡ Α. Μ. ὁ Ἀλέξανδρος Ὁβρένοβιτς μέλλει νὰ στεφθῇ βασιλεὺς τῆς Σερβίας· ἡ ἀγία ὁμὴ ἐκκλησίᾳ καὶ ὅλον τὸ σερβικὸν ἔθνος δέον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ βασιλέως πρὸ τῆς κρίσεως νὰ μάθωσιν ποίαν πρεσβεύει θρησκείαν». Εἶτα παρουσίασαν τῷ βασιλεῖ τὸ Εὐαγγέλιον, ὃ δύο ἱερεῖς γονυπετήσαντες ἐκράτησαν. Ὁ βασιλεὺς ἀπήγγειλε τὸ σύμβολον τῆς πίστεως, μεθ' ὃ ἤρξατο ἡ κρίσις. Ὁ ἐπίσκοπος Ἱερώνυμος ὠδήγησε τὸν βασιλέα πρὸ τῆς Ὁραίας Πύλης, ἥς ἀνοιγείσης ἐπεφάνη ὁ μητροπολίτης ἔχων περὶ ἑαυτὸν τὸν κλῆρον, προσελθὼν δ' οὗτος ἔχρισε διὰ μύρου τὸν βασιλέα ἐπὶ τοῦ στόματος, τοῦ προσώπου ἐπὶ τοῦ γυμνοῦ στήθους καὶ τῶν δύο χειρῶν.

Ὁ βασιλεὺς κατὰ τὴν τελετὴν ἔφερε στολήν, ἣν προσήνεγκεν αὐτῷ τὸ ἐν Πρατσίν ἐργαστάσιον ἐριούχων, ἐκράτει δὲ μεγάλῃς ἀξίας σταυρὸν, δωρηθέντα ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Μετὰ τὴν τελετὴν, ἐκτὸς τῶν πολλῶν τηλεγραφημάτων παρὰ τῶν διαφόρων τῶν δυνάμεων ἀντιπροσώπων, ἔλαβε καὶ δύο ἄπερ εὐθὺς ἔφερε μετὰ δακρύων εἰς τὰ χεῖλη ἡσυχν δὲ ταῦτα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Μιλάνου καὶ τῆς προσφιλεστάτης μητρὸς του Ναθαλίας.

Τὴν 2 ὥραν μ. μ. ὁ βασιλεὺς ἐπανεῴθη εἰς Κράλγεβον, ὅπου ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ λαοῦ δι' ἀνευφημιῶν. Τὴν 3 ὥραν ἐδόθη

ΤΕΛΟΣ

Ἡ ἀτυχὴς μήτηρ ἔλαβε τὴν «Ναυτικὴν Ἐφημερίδα», ἀλλὰ τόσον ἦτο συγκεκινημένη, τόσο πυκνὰ δάκρυα ἔρρεον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς, ὥστε πᾶν ὅ,τι ἠδυνήθη νὰ πράξῃ ἦν τὸ νὰ τείνῃ αὐτὴν τῇ Ἐδίδ, ἣτις ἤρξατο ἀναγινώσκουσα τρεμούσῃ τῇ φωνῇ, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ περατώσῃ τὴν ἀνάγνωσίν τῆς.

Τότε ὁ φιλόφρων ἐπισκέπτης, ὅστις τοῦτο ἀκριβῶς ἀνέμενεν, ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ θυλακίου τομμίαν θήκην, ἔλαβεν ἐκ τῆς θήκης ταύτης τὸ ἐμματαυαλίᾳ του, ἐκαθάρισεν αὐτὰ ἐπιμελῶς διὰ τῆς ἄκρας τοῦ μανδηλίου του, ἔθηκεν αὐτὰ ἐπὶ

Υποβυθίσαν ἡμῶν ἐπὶ τοῦ κ. Χ. Ζαΐσσα τῶν
ἐπομένων συνθημάτων, γνωμοδοτοῦμεν ἐπ' αὐτῶν ὡς ἐπεί-
ται:

Ζήτημα Α'.

Τὸ κατὰ τὸν νόμον τοῦ 1881 πατριαρχικὸν καὶ
ἐνομοειδὲς ἐκκλησίαν καὶ ὁ κατ' Ἀγγλοφίλον τοῦ 1885
κανονισμὸς τοῦ Ζαΐσσα τὸν πατριάρχικόν παρέχοντι
ἢ οὐ τῷ κ. Ζαΐσσα τὸ ἀπογεγενημένον δικαίωμα τῆς διο-
γνώσεως καὶ διοικήσεως τοῦ πατριάρχικου τοῦτου;
καὶ εἰν παρέχων αὐτῷ τὸ δικαίωμα τοῦτο, δικαιου-
ται ἢ οὐ ὁ κ. Ζαΐσσας νὰ μεταβῇ ἐν μέρει ἢ καθόλου
τὸν ἐπίμονον κανονισμόν;

Ἐκ τοῦ κατὰ τὸν νόμον τοῦ 1881 ἐκδοθέντος πατριαρ-
χικοῦ καὶ ἐνομοειδὲς ἐκκλησίας τράκματος ἐφαγί-
ται ὅτι ὁ κ. Ζαΐσσας, ὅστις ἰδίᾳ ἀναγνώσκειν ἐν οἷον
ἐκείνῳ ἐπ' αὐτοῦ μετουμενῶν εἶχε συλλήσει ἀπὸ τῶν ἐ-
κτῶν πατριάρχικων ἐν πέρᾳ ἐπὶ τῆς ἐκωνομίας Ζαΐ-
σσας, ποδῶν νὰ σταυρώσῃ τὸ ἀγᾶθόν δι' ἀντιθέσιν
ἐν βάθρῳ οἰκοδομήματος ἐπὶ τοῦ ἐν Ταβερνῶ καὶ ἐν τῇ
σπηροχῇ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀγίας Τριάδος προσέδον, ἀντίμον-
τος εἰς τὰ ἔδρια ὁμογενεῶν καλῶν καλῶν, ἐξελί-
σας ἀπὸ τοῦτο τῆς ἐκδομίας, τῆς συνδρομῆς καὶ
ἀντίθεσιν τῶν πατριαρχικῶν. ὅτι, ἐκδοθέντος συνεννοήσεως
μεταξὺ τῆς ἐκδομίας τῶν ἔδ. Συ. καλῶν καλῶν καὶ τοῦ κ.
Ζαΐσσα, ἐνέειλο τῇ αἰδέᾳ καὶ ἐκωνῶσι τοῦ πατριάρχου
ἐν τῇ πατριαρχικῇ συμβολαιογραφικῇ ἐκδομίας ἀπᾶ-
ς ἀπρὸς τοὺς ἐκτῶν ὅροις: ἵνα εἰρημένῳ ἐκδομίας
παρὰ τῷ κ. Ζαΐσσα 3000 πόντων ἐν τοῦ ἐν γό-
ρῳ προσέδον ἀπὸ ἀντίθεσιν κατὰ τὸ ἐπὶ τοῦ κ. Ζαΐ-
σσα

σα υποιδιούμενον σχέδιον τοῦ Λασιπύου, ὡς ὁρίσται
ἐν τῷ ἐννεοῦ, χρηστέων ἐσθ' ἀπὸ τῶν οὐρανῶν, δὲ
ὅν ἐπορεύσεται. 2) ὁ Κ. Λάσιπας ἀνίσταται τῇ παρα-
χωρίσας τὰς ἀναδέχεται τ' αἰσθάνει ἐν τῇ ἔδῃ.
3) Κατασκήματα ἐλπίσας γέρας ὁδωμανίας σταυ-
σίας γέρας ἀνελίγειον τῇ ἐπὶ τοῦ γυναικῶν τοῦτον καλο-
χῆς (ἐμβαλύνειον). 3) ἔσθ' ἡδὲ παύσει ὁρισμένως καί
διὰ πάντων γελογονοῦν τὸ Λάσιπας ἐν παραδυναμῶν-
ον, τὸ οὐνοδόμημα δέγε παρὶ γὰρ ἐν τῇ κυριότητι τῇ
ἐννεοῦ κατεσκήματα. 4) Καθ' ὅσον τὸ Λάσιπας
τῇ γελογονοῦν τοῦ Λασιπύου ἐν τῇ ἀνελίγειον
οὐνοδόμημα ἐν διονόμῳ καὶ διοίμῳ τοῦ ἐν-
παυδελυρίον ἐσθ' ἀπογενομένης διαίμα τοῦ Κ.
Λάσιπας, μετὰ δὲ τοῖς διαίματόν του δέχονται ἰσχύει ὡς
ἀπὸ τοῦτο αἱ διαίμας τῇ διαίμας του. 5) Ἡ ἀνι-
σταται αὐτῇ κατεσκήματα καὶ διὰ παρὶ γὰρ
μου καὶ διονόμῳ ἀνελίγειον τῇ διαίμας. 6) Ὁ
ἐπὶ τῇ συμβαίον τῇ ἀνελίγειον καὶ ἀνελίγειον
μετὰ ἔσθ' ἀπὸ τῇ συμβαίον τῇ ἀνελίγειον καὶ ἀνελίγειον
διονόμῳ τοῦτο, δὲ οὐ ἡ ἐν διονόμῳ καὶ ὁ παρὶ γὰρ
χοι ἀπογενομένης ἐν ἐννεοῦ καὶ ἀπογενομένης
τοῖς ἀνῶ ὅροι.

Ὁ δὲ καὶ Ἀνελίγειον τοῦ 1885 ἐννεοῦ κανονισμοῦ
τοῦ Λασιπύου ἐν ἀνῶ 5. γέρας τῇ ἀνελίγειον: ἐννεοῦ τῇ δ.
παρὶ γὰρ τοῦ ἐπὶ ἡμερομηνίαν 14 Ἀπριλίου 1887 ἐν-
νεοῦ ἐν τοῖς παρὶ γὰρ συμβαίον, ἐν ὁρισμένως
καὶ διοίμῳ τοῦ Λασιπύου ὁρίσται ἀπογενομένης
ἐπὶ τοῦ ἰσχύει καὶ ἐννεοῦ ἐννεοῦ ἀπογενομένης
καὶ διαίμας αὐτῇ ἐννεοῦ ὁρισμένως. Τὰ δὲ
ἀνῶ 6 καὶ 7 ὁρίσονται ὅτι ἐν διοίμῳ ἀνελίγειον

εἰς ἐνταφίους διουκηνὸν ἀγρυπνῶν καὶ ὅτε ἡσυχίαν
τῶν μεγάλων αὐτοῦ διορίσονται καὶ ἀνταδιόσονται ὑπὸ
τοῦ ἰσχυροῦ, ἐξ δὲ ἐγείρονται ὑπὸ τῶν δύο διουκηνῶν σω-
μάτων τῆς ἐμπροστίας ἀνὰ ἡσυχίαν καὶ διελίαν τοῦ αὐτοῦ
τόπου ἐν τῇ ὑποφυσίᾳ ὑποκαρπυμένῃ ὑπὸ τῆς ὀφρυ-
μίας τοῦ διουκηνοῦ ἀγρυπνῶν.

Τὸ ἔγγραφο τοῦ τοῦ Πατριάρχου Ἀθηναίου καὶ τοῦ
Κανονισμοῦ ἐπὶ τοσοῦτον παρὲς, ὅς ἐξ αὐτοῦ ὑποδι-
γόμενον ἀντὶ τοσοῦτον εὐαγγελίου καὶ σύμφωνον πρὸς
τὸ ἔγγραφο ἡγχαίει, ὥστε οὐδεμία χωρεῖ ἀμφισβησία
ὅτι ὁ Κ. Ἀάσπας κληρούμενος τὸ ἀποστολικὸν διακρί-
μα τῆς διοργανώσεως καὶ διοικήσεως τοῦ Ἀσπασίου
Πατριάρχου. διότι τὸ διακρίμα τοῦτο ἐκείνῳ ὅπως
οὐκ ἀδύνατον ὑπὸ τοῦ ἱερέως, ὅστις καὶ πρὸς τὴν ἐξέ-
σιν τοῦ κληρίου ἐνάσκειν τὸ τῆς ἀποστολικῆς διορ-
γανώσεως καὶ διοικήσεως τοῦ Πατριάρχου, ὡς
συνέβηεν ἐν ἔτει 1875 διὰ τῶν πρὸς τοῦτο παρ' αὐτοῦ
ἐνταθέντων προσώπων, συμμορφωθῆς πρὸς τὰς νεώτερας
διακρίσεις, διελύθησε παρὲς ἐν τοῖς ἐχθρομένοις ἐγγρά-
φοις ὅτι ἐννοεῖται τὰ ἐφαρμοσθῆναι ἔχειν καὶ ἐνάσκειν τὸ
διακρίμα τοῦτο καὶ μετὰ τὴν ἐπὶ ἐδικοῦ πρᾶξιν
οἰκονομικὴν καὶ ἐκτελεστικὴν τοῦ Πατριάρχου.
Διὰ δὲ τοῦ Κανονισμοῦ ὁ Κ. Ἀάσπας ἐν ἱερείῳ ἐδέξ-
ατο τὰ τῆς διοικήσεως καὶ ὁργανώσεως προσώπων,
καὶ, ἀναδύσας τὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἐκτελεστικὴν διοίκη-
σιν προσώπων εἰς ἐνταμὲν διοικητικὸν ἐκτελεστικόν,
ἐστρεφάμενος πρὸς τὸ ἐν δέοντι αὐτοῖς οὗτοι ὁριστικῶς
διακρίσκειν τὰς ἐκτελεστικὰς τῆς τοῦ ὁργανώσεως καὶ
διοικήσεως, ἐφ' ὅσονταί ὅτι τὸ διὰ τοῦ Κανονισμοῦ
χορηγηθῆναι διακρίμα εἰς τὰς δύο διοικητικὰς τῆς

Ευτυχιστά σώματα του αρμενίαν εν τῇ εὐνοίᾳ τοῦ
Διουκικοῦ διευθυντῶν ἀρμόνιαι ταῦτα ἐν τῇ ἐργα-
σίᾳ τοῦ ἰδρυτοῦ, ὅτι ἐὰν διευκρίνῃ τοῦτο εἶναι ἀποσω-
ρευόν, ὡς ἐδοξεί ὑπὸ αἵρεσιν τοιαύτων, καὶ ὡς τοιοῦτον
ἀναγκάζεται ὑπὸ τοῦ Κ. Ζαΐσσα διὰ τῇ ἐνδεδιγμένης
τῇ ἐργασίᾳ αὐτοῦ κατὰ πάντα πληρῆν καὶ διὰ
τῇ ἐργασίᾳ αὐτοῦ ἐκ βολῆς, καὶ ὅτι οἷος ὁ
Κανονισμός, ἀποβλεπὼν τῇ διὰ τῇ ἐνδεδιγμένης ἐργα-
σίᾳ τοῦ ἰδρυτοῦ ἀποσωρευτὴν διοίκουσαν καὶ ἀποβλέ-
πων τοῦ Πατριάρχου, εἶναι ἐοικὸς ἀναγκαστὴν
καὶ ὅσον ἢ ἐν μέρῳ, μηδ' ὅλος ὑποχρεῖται τοῦ ἰδρυτοῦ
να συνεννοηθῇ ἐπὶ τοῦτο μετὰ τῇ Πατριαρχίᾳ, ἄλ-
λα διὰ τοῦ Κανονικοῦ ἀποσωρευτὴν μόνον διευκρίνα-
τα καὶ κατὰ πάντα πληρῆν ἀναγκαστὴν καὶ ἐκτελεσ-
τὴν. Ἐν ὅσῳ δὲ δὴν ὑπάρχει ὑπὸ τοῦ Κ. Ζαΐσσα ἐν χώρῳ
ὁρισμένη τοῦ διευκρίναι τοῦτο τῇ ὁργανώσεως
καὶ διοικήσεως ἐπὶ ἑλκρον ἐπὶ τῇ ὁργανώσεως ἢ
ἐνδεῶν, ἢ ἐπὶ ἀρχὴν ἢ να, οὐδὲν δύναται να ἀν-
τιβληθῇ αὐτῇ τῇ ἐνδεῶν τοῦ διευκρίναι τοῦ-
το. διότι αὖτε τοιαύτης ὁρισμένης ἐνδεῶς καὶ
ἐκτελεστῆς διευκρίναι ἐπὶ τῇ ὁργανώσεως καὶ διοική-
σεως τοῦ Ζαΐσσου οὐδὲν δύναται να ἐποβαθῇ.

Τίτλος Β^{ον}

Ἡ ἐνδεῶν τοῦ διευκρίναι τοῦτο τοῦ Κ.
Ζαΐσσα ἀντιβληθῇ ἢ οὐ καὶ ἀποσωρευτὴν διὰ
τῇ νόμον τῇ τοῦ ὁργανωτοῦ Κράτους ἢ τῇ
Κανονισμῶν τῇ Πατριαρχίᾳ ἢ ἐν τῷ Α'. Περὶ
τοῦ ἐνδεῶν διὰ τῇ οἰκονομικῇ τοῦ Ζαΐσσου;

Ουδέμία ἰσάρχει ἐν τῇ Ὀδυμνικῇ Νομοθεσίᾳ διά-
ταξις ἀπαγορεύουσα εἰς τοὺς ἰδρυτὰς ἐχομένους τοῖς δι-
καιώματι τῆς παρ' αὐτοῦ ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως
αὐτῆς. Εἰς τὸν αὐτὸν, ἀφ' οὗ ἀπασὶν ἐπιβραβεύομενος
τοῖς ἰδιώταις ἢ ἰδρυτοῖς ἐν αὐτῇ καὶ ὀργανωσικῇ
καὶ διοικητικῇ καλαστικῇ, οὐδὲν ἐκδίδουσι
δύναται εἰς τὴν ἐν ἀμφιβολίᾳ τοῖς δικαιώματι τοῦ ἰδρυτοῦ
τοῦ ὀργανώσαι καὶ διοικῆσαι ταῦτα, εἰ οὐκ ἐξου-
ται, ὑπὸ τοῦ ὅρον τοῦ μὴ ἀντιβαίνειν, ἐννοεῖται, εἰς ἀπα-
γορευτικὰς τῶν νόμων διατάξεις. Οἱ ἰδρυταὶ, ὅσαυτος μί-
σητα ἀπομίσθων ταῖς ἀδιορίματάς ταῦτα, κατανόη-
σαν οὐ μόνον τὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως, ἀλ-
λά καὶ τὰ τῆς ἐν τῇ μέγιστῃ διαχειρίσεως τῆς περιου-
σίας τῆς καὶ ὀρίσων λίρας οἱ διαδοχόμενοι αὐτοῖς εἰς τὴν
ἐφαρμογὴν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἰδρυτικῶν καὶ ἢ
ὁ ἴδιος τῆς ἐργοῦ τῶν διαδόχων τούτων (μουκέρ).
Τὰ ἐν ἐπιστάμοις ἀράξαν, αἵτινες δύναται εἰς τὴν περ-
μανῆα βασιλευσὶν ἢ βασιλεῖ, καὶ ἑτέροις, καλαστικῶ-
μενα ταῦτα δικαιώματα τῶν ἰδρυτῶν διεκτελεσθῶν καὶ
διατελεσθῶν σβαταῖ ἐν τῇ Ὀδυμνικῇ Αἰλουρατορίᾳ.

Τὸ κατὰ Δευτέρα τοῦ 1883 ἐνδόξῳ Α. Γερ-
μανίον, ἀντιπρὸς ταυτοῦ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πα-
τριάρχου, οὐδέμιαν περιέχει διάταξιν ἀπαγορεύου-
σαν κατ' οὐδὲν τὰ τοῦ ἰδρυτοῦ δικαιώματα τὰ ἐν
ἀρτ. 2. τοῦ Πατριαρχικοῦ συμβουλευτικοῦ ὑπὲρ-
τον καὶ ἐν τῇ συγγένῃ ἀναφερόμενα. Ἐξ αὐτοῦ τοῦ
συγγενικοῦ καταφαίνεται ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀρτ. 2. εἰς τὴν
ὁ Κ. Ζαΐντας, ἀναμνησόμενος τοῦ Πατριαρχικοῦ
τοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ, τοῦ ν' ἀντιγράφου εἰς τοῦ ἐν Τραπεζοῦ
Ἰδρυτοῦ μισθὸν τοῦ Ζαΐντου Πατριάρχου,

ἐξυπνίσας ἀπὸ τῆς ἐνδουμασίας καὶ τῆς ἐγγυμα-
στικῆς τοῦ Πατριαρχοῦ ανδρομῆν καὶ ἀντίμην καὶ
ὅτι ἡ ἀπόδειξις αὐτῆς ἀρμυῖας ἐγένετο ἀποδεχθῆ ὑπὸ τοῦ
Πατριαρχοῦ. τὸ Πατριαρχεῖον, ἐροβαὶν εἰς τὴν διὰ τα-
χυρίον ἐνέριμιν παρὰ τῆς V. Πύμης, ἔλαβε τὴν νενομί-
σμων ἀδύαν ἀπὸ οἰκονομῆν τοῦ Παρδεναρχεῖον
καὶ οὕτως ἐφέρεται τὴν ὑποχρέωσιν, ἥτις ἐν τῷ ἐκπληρῶ
ἀναγράφεται, περὶ τῆς ἐγγυμαστικῆς ανδρομῆς καὶ
ἀντίμην, μηχανοῦ ἡ ὑποχρέωσις αὐτῆς ὑπάρχει καὶ
δι' ἕτερον γένος, ὅτι ἀπουσμενόν καὶ ἐνέριμιν οὐ μόνον ἐχο-
ρή, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τὸν ἀνέριμιν ἀνέριμιν ἐν τῇ ἑδ.
Πύμης. Κατασκήματα, ἡν ἡ ὀργάνωσις, διοίκησης καὶ
διαχείρησης ἐφαρμόσκει παρὰ τῶν Πατριαρχεῖον, ἥτις
ἐστὶ ἐννομῶς μηχανοῦ, ἡ ἀδύα ἐστὶ καὶ μηχανοῦ παύσασθαι διὰ
τῆς ἐνέριμιν τῶν Πατριαρχεῖον, ἡν ἡ ἀντίμην καὶ
ανδρομῆς εἶναι ἀποδεχθῆ ἀνάγκη. Ἄλλως τε ἡ τῶν
Πατριαρχεῖον ἐνέριμιν ἀπὸ τῆς ἀδύας διὰ ἀνέριμιν
σχεομῆν, ἐγγυμαστικῆς καὶ ὁμοίαν καθεστῶσιν,
εἶναι θυσίαν ὑποχρέωσις τῶν Πατριαρχεῖον, διότι
τὰ ταχυρίδια ἀπὸ ἐνδοῦν τοιοῦτον ἀδύαν ἀναγνώ-
ρισε μόνον ἡ V. Πύμη κατὰ τὰ τὰ Βερβίλια καὶ τὰ ἐν-
μα. Ὡς τε αἱ ἐννομοὶ σχέσις τοῦ Κ. Καίσαρος, εἴτε ἀπὸ
τὰ ἐν. Πύ. Κατασκήματα, μετὰ ἀνέριμιν, εἴτε
ἀπὸ τὰ Πατριαρχεῖα, ἅπαντα ὑποχρέωσιν τὴν αν-
δρομῆν αὐτῶν διὰ τὴν ἐστὶ ἐννομῶς μηχανοῦ ἴδμεν
ὑπὲρ τὸν Παρδεναρχεῖον, ἐν τῷ ἐνδομῶς καὶ μηχανοῦ
τὸ ἡδὲ μηχανοῦν Καίσαρος, οὐ μόνον καὶ οὐδέ μὴ με-
χρήσασθαι διὰ τοῦ Α'. Γερμανίου, ἀλλὰ μᾶλλον ἐνέριμιν
δύσασθαι, δόδους διὰ τοῦ Γερμανίου ἀδύας ἀπὸ οἰκο-
νομῆς Παρδεναρχεῖον χαρὶν τῶν ἐν ἐκπληρῶσιν

μερασίην τοῦ Πύρ. ἔδρου καὶ οὕτω διδόντες τοῦ ἀρω-
λίου ὅρον ἀπὸ ἐκείνου τῶν ἀντιστοιχούντων, ἀπὸ
αὐτῶν αἰτίας ἀπὸ οὐνοδομῆς ἐμβαλεῖται εἰς τὰ
αἵματα.

Τὸ ἄρθρον δὲ κεφ. Β'. τῶν ἀπὸ Μυλοῦ διηγοῦ-
οντων κανονικῶν τοῦ Πατριαρχείου χορηγῶν εἰς τὸ Μ. διη-
γοῦντες τὸ δυνάμει τοῦ διδόνοντος τὰ ἐδμεῖα ὅρνια
καὶ ποσὰ κοινωγῶν καὶ ἀποδοῦναι καὶ διδοῦναι ἐν-
δοῦναι καὶ ἐξόρως. Ἀλλὰ διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου οὐδέ-
μις ἀναβρίσκει οὐκ ἐξοισῶναι τὸ δυνάμει τοῦ
Κ. Ζαΐωνα, τοῦ ὁρῶντος καὶ διδοῦντος ἀποδοῦναι
τὸ Ζαΐωνα, οὕτως ἐκείνου ἰδούσης ἀνέχεσθαι διὰ
σπουδαίαν ἐκείνου χρηματικῶν χορηγῶν τῶν ἀν-
τιπρὸς καὶ ἀποδοῦναι, καὶ οὕτως ὡς τὴν ἐκεί-
νου τοῦ διδοῦντος ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου καὶ οὐκ ἀπὸ
κοινῶν τῶν ἡσυχῶν τῶν Πατριαρχείων, καὶ ὡς
ἀποδοῦναι μὴ ἐδμεῖα τῶν ἀποδοῦναι, ὡς καὶ πᾶν ἐξ-
ον ἐδμεῖα καὶ δύναται ν' ἀποδοῦναι ἐδμεῖα
ὡς τὴν γενικῶς ὡς εἰς τοῦ ἀποδοῦναι ἀποδοῦναι
καὶ τῶν ἀποδοῦναι ἐννοεῖται, δὲ καὶ ἀποδοῦναι ὅπως
ἐννοεῖται τῶν ἐδμεῖα τούτων γόρως εἰς τὴν καὶ ἀποδοῦναι
τῶν καὶ τῶν ἐννοεῖται τοῦ ἐκείνου δὲ ἄρθρου ἐδ-
μεῖα ὅρνια, ὡς ἀπὸ τῶν ὅρων εἶναι εἰς ἐκείνου
ὡς κοινῶν τῶν ἡσυχῶν τῶν Πα-
τριαρχείων ἀποδοῦναι. Διακρίνεται δὲ τὸ μὴ τοῦ διη-
γοῦντος δύνασθαι καὶ διδοῦναι καὶ διδοῦναι ἐξόρως τοῦ
Ζαΐωνα εἰς τὸν αὐτὸν τῶν ἀποδοῦναι εἰς πᾶν τῶν
τῶν τὸ δυνάμει τοῦ ἀνέχεσθαι καὶ διδόνοντος ἀπο-
δοῦναι ὡς καὶ ἀποδοῦναι ἐκείνου, εἰς ἀποδοῦναι
ὡς δὲ ἀποδοῦναι ὁ ἰδούσης ν' ἀποδοῦναι πᾶν διδοῦναι.

ους καὶ ὀργανῶσιν ἐπ' αὐτῶν. Ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν ταύτην,
ἢ τις ἄλλος ἀντιστοιχεῖν καὶ εἰς τὰ ἀπόλερον ἐργαζόμενα
ἐπὶ ἰδρυτῶν καὶ μουλκιδῶν αὐτῶν ἐν Τουρούα, δὲν
ἐπίσταται ἐν ἀναγραφῶν ἐν τῇ μενομένη 5 ἁφῶν,
ὅσοι οὐκ ἔδωκεν οὐκ ἐννοῶν ἀναγραφῶν νόμον δια-
τάξας ἔχει. Ἀλλ' οὐκ ὁ πατριάρχης οὐκ ἐξ ἀνόδοις ἀνιδέ-
ξαντο ταύτην ἀρχὴν ἢ ἐξαπαυλίσαντο τὸ ἐργαζόμενον
δυναίωμα τοῦ Μ. Συμβολίου ὡς ἐπιτελούμενον καὶ
εἰς τὴν τὴν φύσιν τοῦ Λαϊκῶν σχετίζον. Διότι εἰς
τὸ πατριαρχεῖον ἐπαγγέλλαντο ὅτι διὰ τὴν μετὰ τὴν
ἔδν. Γγ. Καταστροφὴν συμβαίνουσαν τοῦ Κ. Λαϊκῶν
παρεβιάζετο διάταξις δημοσίας τάξεως καὶ δυναίωμα
αὐτοῦ τοῦ πατριαρχείου, ὅθεν τοῦτο ἀποκτενέτω Μ.
Συμβόλιον, δὲν δ' ἐπίσταται τὴν συμβολαιογραφικὴν
ἐργασίαν ἐν τοῖς πατριαρχείοις, ἐν ἧς σαφὲς ὁρίσκει τὸ ἀπο-
μνημονεῖον δυναίωμα τοῦ ἰδρυτοῦ τοῦ ὀργανεῖν καὶ
διοικεῖν τὸ πατριναγωγεῖον. οὐκ δ' ἐφεδίδετο μετὰ
ταῦτα τὸ Συγγένιον, ὅσοι ἔνθεν ἐπιστοιχολογία ἐργασίας
τῆς δημοσίας, ἔχουσα ἡμεῖς οὐχὶ μόνον μετὰ τὴν
συμβαλλομένην, δι' οὗ ἤρην ἢ συμβολαιογραφικὴν ἐργα-
σίαν, ἀλλὰ ἀπέναντι πάντων, (ὡς ἐμφαίνεται καὶ ἐν
τῇ καθιερωθείσῃ φράσει: ὡς δ' αὖ καὶ ὁμοίως τῶν
ἀπαιτῶν πρῶτον σημαίνει κτλ.) Ἄλλος δ' ἔλεγον μέ-
ρος τῶν συμβαλλομένων, ἢ ἐξορία τῶν ἔδ. Γγ. Κατα-
στροφῶν, ὡς διοικοῦσα ἐν ὀνόματι τῶν πατριαρχεί-
ων τὰ καταστροφὰ ταῦτα καὶ τὴν περιουσίαν τῶν,
δὲν ἰδόντες, ἐργαζόμενον ἐπὶ ἀναγκαστικῶς ἢ
μετώσας ἐπαπαυλίσαντο δυναίμα, καὶ συμβαλλομένη μετὰ
τοῦ Λαϊκῶν αὖτε τῆς πρῶτης καὶ συναντίσας τῶν
πατριαρχείων. ὅσοι ἐν τῇ συμβολαιογραφικῇ ἐργασίᾳ

καὶ τῷ Συμβολίῳ περιέχεται οὐ μόνον ἡ δέσφαις καὶ συναι-
νεῖς τῆς ἐφορίας ἀλλὰ καὶ τῶν Πατριαρχείων τοῦ δὲ Μ.
Συμβολίου δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἴδιον ἐπόσω-
πον, οὐκ ἔστι τὰ συναγόμενα παρὰ τὸν δὲ Μ. Συμβολίον
τὰς δὲ, διότι εἶναι μῆτρα τῶν Πατριαρχείων ἐφασκύν τοῦ συνα-
γόμενα τῆς ἐφορίας ἐφόρων τῶν γυναικῶν καὶ ἐννοεῖται τοῦ
Πατριαρχείου.

Ἄλλ' ἐπὶ μᾶλλον καθίσταται σαφές τοῦ ἀποσυνελημένου
συναγόμενα τοῦ Κ. Λαΐκου τῆς ὁργανώσεως καὶ διοική-
σεως τοῦ Λαϊκού, διότι τοῦτο ἀνγνωρίζεται καὶ παρὰ
αὐτοῦ τοῦ Μ. Συμβολίου ἐν τῇ δημοσίᾳ τοῦ Κα-
νονικοῦ τοῦ 1885, δι' οὗ ὁ Κ. Λαΐκος προσεγγινῶν
ἐχορήγησε τῷ Πατριάρχῃ, τῇ ἱερά Ἐννόμῳ καὶ τῷ
Μ. Συμβολίῳ μέρος τῶν συναγόμενων αὐτοῦ. Πρά-
γμα δὲ τῶν οἰκίων ἀνδρῶν τοῦ Κανονικοῦ τούτου ἐν
οὐκί τοῦ ἀνδρῶν τῶν Πατριαρχικῶν Κανονικῶν,
τοῦ Μ. Συμβολίου ἐν νομῇ ἐννομία μετὰ τῆς ἱερᾶς
Ἐννόμου καὶ τοῦ Πατριάρχου ποιεῖται ἐντολὴ καὶ
προβαίνει εἰς ἐννομήν τῶν δύο ἰσίων τοῦ διοικη-
τικοῦ Συμβολίου τοῦ Λαϊκού. Πρόδηλον ἐπομένως
τελευταία δὲ ἐννομία τοῦ συναγόμενα τοῦ Κ. Λαΐ-
κου οὐ μόνον εἰς οὐδὲν νόμον ἀπαγορευτικόν
ἀντιβαίνει, ἀλλὰ καθιερῶν ὡς νόμος καὶ ἀπαρτι-
στος παρὰ τῷ Πατριάρχῃ, τῇ ἱ. Ἐννόμῳ καὶ
τοῦ δὲ Μ. Συμβολίου.

Σημείωμα Γ.

Λαμβανόμενον ὑπόψιν τοῦ μετὰ τῆς ἐφορί-
ας τῶν ἑδρ. Πρ. Καλαμπάκων Συμβολίου τοῦ

Κ. Ζάϊσσα καὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ, α') τὴν σύμβασιν ὑπὸ
ἐξουσίᾳ νομιμῆς καὶ κατὰ τοὺς Τουρμνοὺς νόμους ἰδίᾳ
δύναται νὰ διαρρυθμῇ ἡ συμφωνία αὐτῆς, καὶ τίνα τὰ
συναμώματα τοῦ Κ. Ζάϊσσα, ὅσον ἀφορᾷ τὸ οἰκονομικόν
μέρος; ἐν ἐκτελεστικῇ ἐξουσίᾳ τῶν συναμώματων τού-
του μέρος τῆς ἐξουσίας τῶν Ἐδ. ἑλ. κατασκευάσει
ἢ κρίσει καὶ ἐν ἡ ἐκτελεστικῇ ἔδῃ προσβῇ ἀντι-
προσώπων κατὰ τῶν συναμώματων αὐτοῦ περὶ προπαι-
νήσεως τοῦ κανονισμοῦ, ὡς καὶ ποῦ δύναται νὰ δι-
ευδυνήσει τὰ συναμώματα τὰυτὰ ὁ Κ. Ζάϊσσας;
καὶ β') δύναται ὁ Κ. Ζάϊσσας, ἀν' ἑξῆς, ν' αἰσυνή-
σῃ τὴν ἑρείαν καὶ ἀποσυμπληρῇ κυρίως τοῦ
πρωτότου αἵματος τῆς συναντήσεως τῶν Ἐ. ἑλ. κατασκευά-
σῃ; καὶ ποῦ;

Τὸ πρῶτον οὖν τῶν συναμώματων τοῦ Κ. Ζάϊσσα
ἐν τοῦ α'. σημείωσις, ὡς καὶ τῶν ἐπισημασμένων, ἀς
τὸ διευθετήσῃ καὶ τὸ διευθετήσῃ τῶν ἐπισημασμένων ὑπὸ
ἐξουσίᾳ νομιμῆς ἐν γενί, ἡ σύμβασις αὐτῆς τοῦ Κ. Ζάϊ-
σσα μετὰ τῶν Ἐδ. ἑλ. κατασκευάσει ἢ δύναται νὰ
χαρμενερῇ ἢ ἐν ἑξῆς τοῦ Ρωμαίου νόμου,
ἢ ἐν ἑξῆς συναίμα τοῦ νὰ ἔχῃ τις οἰκονομικὴν ἐντὶ ἀγρο-
τείας ἐδάφους, παρίχον τῶν κυρίων αὐτοῦ ὡριμῶν
τέχων καὶ ἀποσκευασμένων, ἐδαφικὸν ἔργον γινώ-
σκον, ἀλλὰ κατὰ τοὺς Τουρμνοὺς νόμους τοιαύτην ἀντο-
κρῆσιν σύμβασις με' ἰδιαιτέρον ὄνομα δὲν ἐπιδέχεται. ἢ δύ-
ναται τις νὰ τὴν παραποιήσῃ με' τὴν μέθοδον, καὶ
τὸ ἔργον με' τὸ μέθοδον, ἀλλὰ ποταί εἶναι αἰσθα-
σοραὶ μεταξὺ μεθόδων καὶ ἐκτελεστικῶν καὶ ἄλ-
λα τὰ ἀποκρίματα καὶ αἱ νομικαὶ συνάψεις ἐνα-
λέων. διότι ἡ μέθοδος εἶναι συναίμα ἐκτελεσ-

μοί καὶ ἀποδείνεται διὰ τοῦ δανάτου τοῦ μετὰ τοῦ, ἐν τῷ ἡ-
εἰσπραΐεσθαι εἶναι δικαίωμα εἰσπραττοῦν καὶ δὲ ἀποδείνεται
διὰ τοῦ δανάτου τοῦ εἰσπραττοῦ, τοῦ δικαίωματος αὐτῶν μετα-
βαίνοντες αὐτοδικαίως εἰς τοὺς ὑπεροφίους τοῦ κ.λ. Μὴ ἰσχύ-
ουσι οὐδὲν ἰδιαιτέρον ὄνοματι τῆς συμβάσεως ταύτης ἐν τοῖς
τοῦ κοινοῦ νόμοις, διὰ ταύτης καὶ τῆς ὀνομασίας συμβάσει
sui generis, ἰσχυρὰν ἀναληφτέον καὶ ἔμφρον ἐν ὅσῳ
τοῦ νόμου, ὅστις παρέχει εἰς τὸν κῆρυκα τοῦ εἰσπράτου καὶ τοῦ
εἰσπραττοῦ τὴν ἀποστασίαν τοῦ, συμβαίνοντος τοῦ ὅρου τοῦ
αὐτοδικαίου συμβολαίου. Ἐν τοιαύτῃ γοῦν ἀποστάσει καὶ
εἰς τοῦ προσημειωμένου Κ. Ζάωσας δὲ δύναται νὰ ἔχη ἄλλα δι-
καίωμα εἰς τοῦ κῆρυκα τοῦ Ζαωσίου, ἢ εἰ μὴ ἄλλα
τῶν χορηγῶν λόγῳ τῆς ἐξουσίας τῆς ἑδ. Π. Καταστήμα-
των συμβόλαιον καὶ λόγῳ τῆς ἐξουσίας, ἢ τοῦ δικαίωματος νὰ
ἐκτελεσθῇ τοῦτο καὶ τῶν καὶ μετὰ δανάτου, ὡς τοῦ ὅρου
ταύτης νὰ χρησιμεύῃ ὡς Παρδεναρμίου τοῦ Πρωτο-
νοῦ ἑδνός καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ εἰς τὰ ἑδ. Π. Καταστήμα-
τα ἐκτελεσθῇ καὶ συμβολαίου δικαιοσύνης γίγας, καὶ τοῦ-
το, διότι τὸ δικαίωμα τοῦ οὗτος εἶναι ἀποσπασμένον ἐκ
τῆς συμβάσεως.

Ποτέντος ὅτι ὁ κ. Ζάωσας ἔχει δικαίωμα καλο-
χῆς τοῦ παρ' αὐτοῦ ἰσχυρῶς οἰκονομικῶν καὶ διορ-
γανώσεως ἁπλῶς καὶ διοικήσεως τοῦ ἐν αὐτῷ ἐκτελε-
στικῶν Ζαωσίου Παρδεναρμίου, ὅτε καὶ αὐτῶν
καίς ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦτο δὲν νὰ ἔχη τὴν ἀποστασί-
αν τοῦ νόμου καὶ, ἀποσπασμένον παρὰ τῶν, νὰ
ἀποσταλένται παρ' αὐτοῦ, εἰς τὸν ὅσον ὡς ὁ δικαιοῦχος
νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ δικαίωμα τοῦτο αὐτοῦ, καὶ ὅσον δι-
καίωμα ἀποσπασμένον καὶ μὴ ἀποσπασμένον
ἐκ τοῦ νόμου, οὐκ ἐπὶ τῆς ἀποστασίας αὐτοῦ ἀποσ-

δοῦναι, ἵνα γίγῃ καὶ δὲ δύναται καὶ ὀνομασθῇ
 δικαίωμα. Ἐὰν ποιοῦν τοῖς ἀνδράσι τὸ δικαίωμα τοῦ-
 το τοῦ Κ. Ζαΐωτα καὶ ἀποθῇ αὐτό, παραμυθίαν τὴν
 ἐκδοῦσαν ἐλάττωσιν τοις δικαιοῦσι καὶ δύναται ὁ Κ.
 Ζαΐωτας καὶ τὸ ἀποτακῆναι, προσφύγειν εἰς τὰ ἀνομία
 δικαιοσύνη, ἀφ' ἧν καὶ γινώσκῃ τὴν ἀφάνειαν τὴν παραμυθί-
 στας ἐν μέρῳ τῶν τοῖων. Ἀνομίον δὲ δικαιοσύνην, ἐν ἀντι-
 στήσει διῶν, δύναται καὶ εἶναι εἴτε τὸ ἐν τοῖς πατριάρχαι-
 οις ἰδρῶν Δ. Ε. Μ. Συμβόλιον, εἴτε τὰ ἐν χώραις ὁδηγαν-
 τὰ δικαιοσύνη ἀναγόντες τὴν γένεσιν τὴν ἀφάνειαν καὶ τὴν
 ἀποτακτικὴν τὰ δικαίωμα τοῦ Κ. Ζαΐωτα ἀποπῶσιν.

Ἐξαίρετον ὁρίσασθαι μόνον περιωλόσων, καὶ αἱ μόνον
τὸ Κράτος, καὶ τοῦτο μόνον γόνυ ἔδωκεν ἀνάγκη, δύναται
ν' ἀπαγορεύειν ἡνὰ τῆς περιουσίας του ἀνομιὰ μετὰ ἀπο-
μνημονίων ἐκλήψων καὶ ἀπαγορεύειν τῆς ἀφίαν αὐτῆς,
κατὰ τὰς γενναῖς τοῦ δυνάτον ἀρχαῖς καὶ κατὰ τοὺς ἀπὸ
ιδιουβουλίας καὶ υπερβολῆς νόμους παντὸς Κράτους, οὐ-
δὲς δύναται νὰ γενῇ ὑπὲρ ἀπὸ τοῦ ἐκείνου ἐκείνου βία
καὶ ἀντὶ τῆς συναντήσεως τοῦ ἡδὺν ὑπὲρ του, ἐκείνῃ
ἀπαγορεύειν τῆς ἀφίαν του, ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ περιουσιῶν του.
Ὁ δὲ ἀρχὴ οὗ, "εἴμεν τὰ ἐκείνῃ τοῦ ὑποκατα-
νοῦ δέμα, καὶ ἡ ὑποδοχὴ ἴσως οὗ εἶναι δυνατὸν νὰ γεν-
νῇ ἐκλήψων καὶ οὗ τὰ ἔχοντα μνημονίων ἀφίαν ὑπο-
κατανοῦ εἴμεν τοῦ ἔχοντα μεγαλειότητα ἀφίαν ἐκ-
κατανοῦ, καὶ τὰ ἀφίαν, ἀπὸ τοῦ ἐκείνου ἀφίαν ἀνδρ-
μας καὶ ἀπὸ τοῦ ἀφίαν ὅπου καὶ ἀφίαν εἴδος αὐτῆς,
καὶ δὲ δύνανται ποσὺν νὰ ἐφαρμοσθῶν ἐπὶ τοῦ ἀπο-
μνημονίων, καὶ τοσούτῃ μᾶλλον, ὅση μετὰ τῆς ὑπὲρ του
μνημονίων καὶ τοῦ Κ. τὰ ὅσα ὑπάρχει ἐκείνῃ

μή πηλά καὶ ἀποβαῖα δυνάμει καὶ μακρύνοντα, ὥστε
οὐδέποτε τῶν συμβαλλομένων μερῶν δύναται νὰ παραγινώ-
σῃ ἢ ἀδελφία μονομερῶν καὶ ἀντὶ τῆς συναινετικῆς τοῦ ἄλλου.
Καταγινώσκων ὁδὸν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ Κ. Ζαΐσας δὲ δύνα-
ται νὰ ἀποσπῇ τὴν ἐπίσημὴν καὶ ἀσυνδυαστὴν ἐκτίμησιν τοῦ
μαρτίδου, ἀφ' οὗ τὸ Ζαΐσας ἴδμεν ἀντὶ τῆς συναινετικῆς
τῶν Ἐδ. Γγ. Καλοπυλάτου καὶ τοῦ Πατριάρχου ἐξ οὗ
ταῦτα ἐφαπτόμεθα.

Σύμπερασμα Δ'

Εἶναι αἰνός καὶ νόμιμος ὅτι ὁ ναυονισμὸς εἰς
ἀνώτερον τοῦ διηρηθέντος ἔχει μείζονα ἰσχύος τοῦτον; καὶ ὅτι,
ἀπὸς καταπολεμῆτος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, σφίβω-
να μὲν τὸ 7^{ον} ἀρδρον τοῦ ναυονισμοῦ, ἀνυποῦται ἀντοδυναμίας
τῆς 8^{ης} τοῦ διηρηθέντος, ἢ παρέρχουσα τῷ Κ. Ζαΐσας τὸ δυνά-
μει τῆς διοικήσεως καὶ ὁργανώσεως τοῦ παραναυονισμοῦ;

Ἡ εἰς τὸ ἐρωτῶν ἐρώτημα τοῦ συμπεράσματος τοῦτον ἀπάν-
τησις δὲ φαίνεται ἔχουσα παραπληροῦς ὡρίαν καὶ σπου-
δαίοντα, διότι οὐδαμοῦ τοῦ ναυονισμοῦ φαίνεται διάταξις
ἢ ἀντιθέσις πρὸς τὸ διηρημένον, ἵνα γινῇ ἀνάνη συμ-
βόλησις καὶ αἰγίσις, περὶ τοῦ αὐτοῦ διατάξις τοῦ ναυονισμοῦ
ἔχει ἢ μὴ μείζονα ἰσχύος τοῦ διηρηθέντος. τὸ ναυονισμὸς καὶ
διηρημένον, ὅσον ἀγορᾶ τῆς διοικήσεως τοῦ παρα-
ναυονισμοῦ, βαίνουν παρὰ πρὸς καὶ παρέρχουσι τῷ Κ.
Ζαΐσας τὰ αὐτὰ δυνάμει, μὲν ὅμως τῆς ἀγορᾶς ὅτι
ὁ Κ. Ζαΐσας διὰ τοῦ ναυονισμοῦ ἐκδοσις καὶ ἀποσπρι-
νὸς μετέβησιν ἵνα τῶν δυνάμεων τούτων, τὸ τῆς ἐγο-
ρᾶς ἐξ ἐκδοσῶν, εἰς τὰς Πατριαρχικὰς ἀρχάς, ἐπὶ ἐπα-
γόμενος διὰ τοῦ 5^{ου} ἀρδρου τοῦ ναυονισμοῦ, ὥστε ἀνδρῶν

από τοις δ' & τοῦ Συγγείου γυμνῶν τοῦ διακώμα ἐν ἀναγνώσει
καὶ προσκρινῶν παραχωρηθέντα διακώματα τοῦ ὁδοδεξι-
ώτου δυνάστη καὶ ὑπὸ τοῦ τοῦ οὐδὲν καὶ ὑπὸ γυμνῶν,
καὶ δύναται βεβαίως καὶ τοῦ ἀφ' οὗ, διότι οὐδεὶς δύναται
ἐν ἀναγνώσει ὁριθεῖν ἀπὸ γυμνῶν ἢ διὰ
ῶμας, ὅπως ἔδωκεν ἡν προσκρινῶν, τοῦ δ' ὅπως καὶ ἐν τῇ
ἀσκήσει τοῦ Α' γυμνῶν ἐκτελέσθαι ἐκτελέσθαι. ὅσον
δ' ἀφ' οὗ τοῦ β' γυμνῶν τοῦ γυμνῶν, ἐκ τῆς νομῆς
αἰσχύνης, καὶ γυμνῶν, ἀλλ' οὐδεὶς οὐδὲν οὐδὲν τοῦ διονυ-
σου ἀντιθέτου, γενόμενος ἀσκήσας τοῦ γ' ἀφ' οὗ τοῦ κανονι-
σμοῦ, δύναται καὶ διὰ τὴν αὐτοδυναμίαν αἰσχυρῶν τῇ
δ' & τοῦ Συγγείου, διὰ τὸν ἀσκήσας γόνον διὰ τοῦ δ' ἀφ' οὗ τοῦ
κανονισμοῦ, οὐ σὺν ἡμῶν καὶ σὺν ἡμῶν τοῦ γ' ἀφ' οὗ, ἀφ-
όμενος τοῦ ὑπὸ αὐτοῦ αἰσχύνης τῇ δ' & τοῦ Συγγείου δι' οὗ ἀφ-
οῦ τῇ διονυσίᾳ τοῦ παρδναγμῶν, γυμνῶν καὶ διὰ
προσκρινῶν καὶ ἐν μέσσοις τοῦ ἰδρυτοῦ ἀναγνώσει αἰσχύνης
καὶ ἀφ' οὗ διονυσίᾳ ἀσκήσας τοῦ κανονισμοῦ καὶ αὐτοῦ τοῦ
τοῦ ἰδρυτοῦ τοῦ γ' ἀφ' οὗ, οὐδὲν ἡμῶν ἢ μὴ ἐν τῇ κανονισμῶν
ἐκτελέσθαι ἐν τῇ δυνάσει τοῦ Κ. Ζάισα.

Ὁ ἐν τῇ ἀφ' οὗ δ' ἀναγνώσει ὅπως τῇ ἀφ' οὗ τοῦ κανονι-
σμοῦ ἐκτελέσθαι διὰ οὗτοῦ ἐκτελέσθαι ἀφ' οὗ τοῦ ἰδρυτοῦ ἀφ' οὗ ἐκτελέ-
σας τοῦ ἐν τῇ δ' & τοῦ Συγγείου μνημονεύοντος διακώμα-
τος τοῦ Κ. Ζάισα ἀφ' οὗ ὁριθεῖν καὶ διονυσίᾳ τοῦ Ζαω-
σίᾳ παρδναγμῶν, καὶ ἰδρυτοῦ οὐ μόνον διὰ ἐκτελέσθαι
ἐκτελέσθαι ἀφ' οὗ διὰ τὸν ἀφ' οὗ καὶ τοῦ Συγγείου, ἀλλ'
ἀσκήσας αἰσχύνης τῇ γυμνῶν ἀφ' οὗ
ἐκτελέσθαι, καὶ διὰ τὴν ἀφ' οὗ διὰ τὴν ὁριθεῖν
καὶ διονυσίᾳ τοῦ Ζαωσίᾳ παρδναγμῶν
μῶν.

Τμήμα Ε΄.

Καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ ὀρισμοῦ κανονισμοῦ δύ-
ναται ἐν αὐτῷ καὶ δι' αὐτοῦ ὁ Κ. Λάσπας νὰ ἐπιγράψῃ
ἐαυτῷ τὸ δικαίωμα νὰ προσοπονήσῃ αὐτὸν διὰ τῆς δια-
δότης του, καὶ τὴν ἐξουσίαν, γαμβρομένην ἐν ὅλῳ τῶν
Τουρκοῦν νόμων καὶ τῶν Πατριαρχικῶν ἐκνομίῶν;

Ἀποῦ ὁ Κ. Λάσπας ἔχει αὐτόρριτον καὶ αὐτοεξου-
σιον δικαίωμα τοῦ διοργανῶν καὶ διοικῶν τὸ Παρ-
τριαρχεῖον, καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸς ἐξουσίαν, ὅπως θέλῃ
καὶ ἀναρροθῆναι διαρθεῖν τὸ δικαίωμα αὐτοῦ νὰ
προσοπονήσῃ τὸν ὀρισμὸν κανονισμὸν, ἐφ' ὅσον ὀρισ-
μὸν δι' ἐξουσίαν τὰ αὐτὰ δικαίωμά του ἐπὶ
ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως ἐν ἑαυτῷ. Οὐδὲν δι'
τὸ μὴ εἶναι τὸν Κ. Λάσπας νὰ ἐπιγράψῃ ἐαυτῷ ἐν
οἰκονομικῇ κανονισμῷ, ἐκνομίῳ ἢ ὀρισμῷ,
τὸ δικαίωμα τῆς προσοπονήσεως εἴτε δι' ἑαυτοῦ νω-
τέρου κανονισμοῦ, εἴτε καὶ διὰ τῆς διαδότης του, ὡς
ἐν τῇ πράξει ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ Συγκλητῶνς πράγμα-
τος καὶ ἐκτελέσει τὴν συμβουλευτικὴν ἐξουσίαν
δ.δ. Τοῦτο δ' οὐδὲν αὐτὸς αὐτὸς ἐν τοῖς νόμοις τοῦ Κρά-
τους, οὔτε ἐν τῇ Πατριαρχικῇ ἐκνομίᾳ, ἐφ' ὅσον, ἐννοεῖ-
ται, ἡ γενεσμένη προσοπονήσεως δι' αὐτὸν αὐτὸς ἐν
αὐτοεξουσίᾳ νόμον τοῦ Κράτους.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 3 Ιουνίου 1889.

Ν. Ρωργιάδης.

Ρ. Αποστολίδης.

Δενις.

Ἐπεὶ, τὴν 3/15 Σεπτεμβρίου 1889

Ἐβαν μου Κύριε Προσφί,

Μὲν δὲ ἐξ ὧν τὴν γυναικαὶ ἰατρικὴν
νοσητεῖαν ἐν Γενεῇ ἐξέστης καὶ
τὴν ἐνταύτῃ μου τὴν 28 ἡμέρην ἐν-
ταύτῃ πενήντῃ, σὺν τῇ μετὰ χάρι-
τά σου μεταβῶν Ἀδῇ, διημέροισιν ἐνταύ-
τῃ ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ Λαοδικα-
νῇ συνήγαγον ὑποδοχίαν. Οὐδὲ
μὴν ἐνταύτῃ παρανοήσας τὸ ἐνταύ-
τῃ ἐξ ὧν ἐνταύτῃ τῇ μετὰ
Ἀδῇ τὴν βασιλικὴν ὑποδοχίαν

[illegible]

Αναρωτιέται αν εσονται ταυτα
ε ανεπίδοτος ηρωισμός αδελφες,
και ε ερωτικα αναντα τα μερη,
ο υβρις ημεριστου ενδυναν συνη-
μωσεν δερ αν ανδραγαθου αν ηρωισμου
το ποτε θαλασσερ πορταρ ανδρα-
γαν ανδρα ανδραγαθου ανδρα. Κατα
και ηρωικα ανδραγαθου μετὰ το ελτο-
ματα μεταβαίνουσιν υπα ανδρα
θαλασσερ ανδραγαθου αν ανδραγαθου
ανδρα ανδραγαθου αν ανδραγαθου,
ανδρα αν ανδραγαθου αν ανδραγαθου
μετὰ το μερταρ ανδρα αν ανδρα-
γαν ανδραγαθου αν ανδραγαθου
αν ανδραγαθου αν ανδραγαθου αν ανδραγαθου

- tied.

[illegible]

Πάσιν ερωτοπαισιν ἀποκρίσεις
 μετὰ ἀγάπης πένοντες τῶν υἱοῦ
 βοῶντες ὅτι ὁ κυριεύων ὅλης
 ἕξει δυνάμει τὴν ποχθὴν μακρὰν ἐν-
 -δοχὴν ἀγαθῶν τῶν υἱοῦ καὶ ἀγαπῶν-
 -τος, ἵπποκράτους Γαλατίας 2ος
 υἱοῦ Κ. Λέωνος, υἱοῦ ὁμοῦ

αὐτὸν ἐπὶ ὅρῳ τοῦ ἐν νομοφύ-
 λῳ συνεκτετατοῦ Ἀβανωρῶντος, καὶ
 συνδεδεμένου, ἐκτελεσθέντος τῆς αὐτοῦ καὶ
 ἐκτελεσθέντος βασιλείας τῆς ἐκτελέσεως
 μετὰ τῶν κατὰ τὴν ἐκτελέσεως
 ἐκτελέσεως ὅτι μετὰ τὴν ἐκτελέσεως
 τοῦ τοῦ μετὰ τὴν ἐκτελέσεως τοῦ
 ἐκτελέσεως ἐκτελέσεως καὶ ἐκτελέσεως
 ἐκτελέσεως τῶν ἐκτελέσεως αὐτῶν ἐκτελέσεως
 τῶν Ἀβανωρῶντος ἐκτελέσεως.

Ὁ ἐκτελέσεως αὐτῶν ἐκτελέσεως
 καὶ ἐκτελέσεως ἐκτελέσεως ἐκτελέσεως
 ἐκτελέσεως καὶ μετὰ τὴν ἐκτελέσεως
 τῶν ἐκτελέσεως ἐκτελέσεως τῶν ἐκτελέσεως

αίμα, οὐ γὰρ δύνηται ἀδικεῖν
τοιαύτη καὶ καταβύβηται ἐν ὁρμῇ
καρὰ τῆς ἐσχατῆς αἰ. (Αβραάμ) οὐκ
ἐκείνη σέβει, ἀλλ' ἐκκαταρκεῖται
ἐν τῇ ἐκείνῃ, πρὸς τὴν ἐκείνην
ἐκείνη δὲ ἐκκαταρκεῖται ἐν τῇ
ἐκείνῃ ἐκκαταρκεῖται.

Н^о вънрѣ на вѣстѣ ка-
рѣнаѣ, меѣ на вѣнѣ на
вѣнѣ на вѣнѣ.

Моя лавица возобновлена
Спасибо благодарю.

архиватор на Грегорианском

Thurs 24

Ἰωάννης

ἐν Βιέννῃ, τῇ 17/29 Ἰουλίου 1889.

4

Ἀγαπητοί μου Δείσανε,

Θ' ἡ Ζάππαι, μεταβαίνων εἰς τὰς ἑρμῆς
τοῦ Ἰμρ, διῆλθε καὶ Βιέννης, ἐπισυνέλατό με, ἐξέτεκε διὰ μακρῶς
τὴν μεταξύ αὐτοῦ καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου διαφοράν
περὶ τοῦ Ζαππειῶν πατριαρχείου, ἐπὶ δὲ τῇ αὐτῆς μου, ἔδωκε καὶ
ὡς συντηρῆναι ἀντίγραφα τῶν ἀμειψιζομένων πέντε ἐπιστολῶν.

Ἡ τούτων ἀνάγνωσις πῦθε περὶ τῇ ὁδῷ ἀφ' ἧς
καὶ ἀτόπου συμπειριχοῦναι τὸν ἀγορεύον « διαρκοῦς ἔθνικος Μωυσοῦ
Συμβουλίου », οὗτοις ὁπίσθεν ὀχυροῦνται ὁ Πατριάρχης, πρὸς ἀνδρα-
ποδαῦτα θυδιάδαντα ὅπως ἰδρύνῃ τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει λαμπρὸν
κατάστημα.

Οἱ ἄνθρωποι καὶ οἱ, ἀφ' ἡρῶνται τὰ συμπειριζομένα
καὶ τὴν πρὸς τὸν ἐργετικὴν ἐργασιοσύνην, ἐνδιδώουσι δυσοπτικῶς τούτων
τοῦ ἰδρύματος, οὐχὶ ἐξ ἀνωτέρου ἔθνικου λόγου, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἰδιοτελε-
ματριοῦ, οὗτοις οἱ ἔχοντες ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπάγγελμα.

1. τὸ ποδιτεύεσθαι καὶ ἅλλα παρίσχον τευχήρια.

Οὕτως, ἐξ ἀπιδουστάτου βυζαντίου, τοῦ τῶν
βυζαντινῶν δύο παρηναγωγίων, ἐπιδάβθη διένεξις πικρὰ καὶ
γόνητος καυτοῦ. διότι ὁ Ζάππας, βαρύνων γέρον τὴν αὐθάδειαν,
συμποῖ ἐῖχεν ἵνα προσβῇ εἰς τὰ ἰδὲατα, ὅτε ἐπράϊνα καὶ
ἀνελαίτιδα αὐτόν, ὑποδοχόμενοι ὅτι ἤθελον προμαλίσθαι τὴν ἐπὶ τοῦ
ἀντικειμένου προδοκίαν δὴν τε καὶ τοῦ Τριμούρη ὅπου, δι' ὁδῶν
πρὸς τὸν νῆον ἐν Πλωτανακτινουπόλει πρεσβυτήν καὶ τῇ παρεμβάσει
αὐτοῦ, ἐξομαλίσθη τὸ πρᾶγμα.

Μελέτησαν λοιποὶ, παραμαλῶ, τὰ πεμπόμενά του
ἔγγραφα καὶ δοί, ἐν δέοντι, ἐντολὴν τῷ Μαυρομορδαίῳ ἵνα
ἐπιδάβηται συντόμως τῇ ὑποθέσει. διότι αἱ περὶ ταύτης
προγενέστεραι ὁδοιῖαι του εἰς οὐδὲν ἐχρησίμευον, εἰ μὴ εἰς
«ἐνέργειαν διὰ τοῦ Γραμματέως», καὶ εἰς μῆνυμα ὅτι «τὸ
Πατριαρχεῖον ἔχει δύναντον».

Δυνατὸν γὰρ ἔχει δύναντον, καίτοι ἐν τῷ ἔγγραφῳ

ἀποδείκνυται τοῦ ἐναντίου. ἀλλ' ἤν ὁ τρόπος τῆς πρὸς
τοῦ Λάππας ἀπαντήσεως ἐμπεικῆς; οὕτως ἐλπίζουσι νὰ
ἐνθαρρύνωσι καὶ αὐτὸν καὶ ἄλλους εἰς κοινωτικὰ ἔργα;
ἀγνοοῦσι τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν καὶ φρονοῦσι τοὺς ἄλλους
προθύμους νὰ τείνωσιν εἰς ράπισμα ἀμφοτέρως τὰς παρτίδας.

Μόρον ὁ γινώσκων τὴν ἐκ Θεωσταστικουσιῶδαι
ἐπιδυσχερᾶσαν μετὰπτωσιν τοῦ κέντρου τῆς δράσεως καὶ τῆς
ἐνότητος δύναται νὰ ἐννοήσῃ τὰ γινόμενα.

Σὶ ἀσπάζομαι.

Μαζουίνης

Πρὸς τὴν κ. Ὁ. Παπαγιάννη
τὸν Γενικὸν Ἐκπαιδευτικὸν
Διευθυντὸν κ.

Παπαγιάννη,

Μετὰ νῦν ἐξαιτίας πρὸς τὴν Μεγάλην τοῦ
Χριστοῦ Γεννησίαν καὶ μετὰ πολλῶν ἐπειδὴ ἐπὶ
αἰνέσις, ἐρχομαι ἐνθάδε, ὥς καὶ ἐπορεύσασθαι ἡ-
βώδην καὶ πρὸς, καὶ ἐσθλάω τῇ Ὁ. Παπαγιάννῃ
καὶ διὰ ταῦτα πρὸς περὶ ἀγαθίας τῆς Πα-
τριᾶς καὶ τῆς πατρίδας ἐν οὐρανῷ πρὸς τὰς ἐκκλῆ-
σιας καὶ τὸν πόδον καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἡ ἐκκλησία τῶν δύο αὐ-
τῶν ἀντιπρὸς Πατριάρχων καὶ Πα-
τριᾶς καὶ ἐπὶ τὴν πρὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ μετὰ τοῦ
συντηνῶν Γεννησίαν τῆς Πατριᾶς ὡς ἐγκαίρει
ἡ ἐκκλησία καὶ ἀπὸ αὐτοῦ πρὸς, ἡ ἀντιπρὸς οὐρανῷ.

Προσέχων ἐν ἡ ἐκκλησία αὐτὴν οὐρανῷ
τῶν δύο αὐτῶν ἀντιπρὸς Πατριάρχων ὡς ἀντα-
ποκρίσιν εἰς γεννίαν πόδον τῆς ἐκκλησίας οὐρανῷ,
οὐρανῷ εἰς οὐρανῷ περὶ τοῦ ἐπὶ ἐκκλῆ-
σιας αὐτοῦ οὐρανῷ εἰς οὐρανῷ γεννίαν γεννίαν ἐκκλῆ-
σιας.

[illegible]

οὐτάδεως ἐτίπου Θεωνοῦς διότι οὐκ ἔστιν ἄλλο ὅσον
οὐκ ἔστιν ὅσον ἔστιν καὶ ἐπὶ μίαν διέταξιν τοῦτο
ἀσπασίμους ἐν τῷ μεγάλῳ τοῦ νῦν Γενεθίου
τῆς Παλαιᾶς καὶ ἐν τῷ, ὅτι τὸν ὅσον ἐστὶν
οὐκ ἔστιν τὴν ὑπερίαν πρῶτον, μεγάλῳ τοῦ Γενεθίου
τοῦ Θεοῦ, τοῦ δὲ Θεοῦ παλαιότερον
ἐστὶν ἐν τῷ μεγάλῳ τοῦ Γενεθίου τοῦ Θεοῦ ἐστὶν
ἐν τῷ τῆς Παλαιᾶς καὶ καὶ ἐστὶν, οὐκ ἔστιν δὲ τοῦ
τοῦ παλαιᾶς τῆς ὑπερίαν Παλαιᾶς ἐστὶν τὰ
ὅσον τὸν ὅσον οὐκ ἔστιν τῆς Μεγάλῃς Εὐφρο
νίας ἐν τῇ μεγάλῳ τοῦ Γενεθίου τοῦ Θεοῦ
ὅσον τὰ πρῶτον τοῦ παλαιᾶς ὅσον ἔστιν. 1888-89. ἀσπ
παῖς τῆς ἀντιθέσεως αὐτοῦ ἐστὶν. ἢ ὅσον
ἀντιθέτως καὶ γένεται ἢ ὅσον τοῦτο ὅσον οὐκ ἔστιν ἀν
τιθέτως ἐστὶν αὐτὰ, τὰ καὶ ὅσον οὐκ ἔστιν μετ' αὐτοῦ
ἀντιθέτως ἐν τῇ μεγάλῳ μετ' αὐτοῦ ἀντιθέτως τοῦ ἔργου.

ὅσον αὐτοῦ τοῦτο ἐστὶν οὐκ ἔστιν τῆς ὑπερίαν
Παλαιᾶς ἐν τῇ μεγάλῳ οὐκ ἔστιν καὶ ἀντι
θέτως, ὅσον οὐκ ἔστιν τῆς ἐστὶν αὐτοῦ αὐτοῦ
(ἐν τῇ μεγάλῳ ἐστὶν τῇ μεγάλῳ τοῦ ἔργου) ἀντιθέτως καὶ
τὸν ἐν τῇ μεγάλῳ ὅσον αὐτοῦ ἐστὶν οὐκ ἔστιν οὐκ
ἐστὶν οὐκ ἔστιν ἐν τῇ μεγάλῳ τῆς αὐτοῦ αὐτοῦ

Avoafóuevos únr-éxptuúnr Seziar
 úns Vúetepas Tharapóúntos Siatzō
 Epizabēs Teuvor.

[illegible]

[illegible]

ὡς περ ἐν τούτῳ καὶ ἐνδεχόμενον, τόσον ἀσέβαντι τῷ Θεοπεποιμένῳ,
 ὅσον καὶ ἀσέβαντι τῷ Ἐδνῶν, ἢς οὐ δυνάται ἀνεκτιθέσθαι,
 ἐπειδὴ οἱ ἄλλοι καὶ οὐδὲ τὸν νῦν διέκοιτο τὸ Γάμοιον Θεο-
 νομιαν, ὅτις, συνταγῆς κατὰ τὸ αὐτῷ. *Σοφία* ἐπαύλεον
 τῷ τε οὐρανῶν καὶ τῷ Γαγγήϊον, ἀποκρίνεται οὕτως ὅτι οὐκ ἔστι
 δυνάτη ἢ ἐν τῇς κατὰ γράμμα ἱσαμύνῃ τῷ ἱ. ἔργῳ τῷ
 πνεύματι οὐρανῶν, ὡς ἀντιμεινόμενον εἰς πῦλιν νόμον τῷ
 Θεῷ, εἰς τὸ Πνευματικόν Θεοπαισθέν, ἢτοι εἰς τὰ
 εἰς Διουμένην αὐτῶν ἑλθόντα, ἀναπροσφύεται τὸ συναί-
 μα τῶν ἐν ὧν τῶν εἰς τὸν τῶν μετὰ τῷ Διουμένῳ
 Γαγγήϊον τῷ Γάμοιον, ἀσφηνάτο ὁμογενῶς ἰνα ἑλθόν
 τῷ κατὰ Θεοκρατίαν Γάμοιον εἰς ἀσάντων, ὅτι μετ' ὧν
 τῶν οὐρανῶν, ἢν ἔπει τὸ Θεοπαισθέν ὅσον παρὰ αὐτῷ
 ἐλάττω, ἔπει τῶν *Σοφία* εἰς τὸ Τίος ἐκπεριεῖν αὐτῷ,
 ἔπει πᾶσι ὅτι καὶ ἢ οὐκ ἔστιν ἀντίστοιχον ἀντίστοιχον τῶν
 οὐρανῶν τῶν εἰς Θεοκρατίαν, ἢν ἐκπεριεῖν ἑαυτῶν
 οὐκ ἐκπεριεῖν ὁμογενῶς, διότι ἔπει αὐτῶν ὁμογενῶς *Σοφία*
 οὐκ οὐρανῶν ἀπὸ, ποιεῖται ὅσον μετὰ, διότι ἀσάντων
 εἰς οὐρανῶν τῶν αὐτῶν αὐτῷ, ὡς τῶν εἰς ἀντίστοιχον
 τῶν κατὰ νόμον, καὶ μετὰ τῶν οὐρανῶν τῷ Γά-
 μοιον ἀπὸ Ἐδνῶν εἰς ἑλθόντων. Καὶ ταῦτα μετὰ αὐτῶν
 ἀσφηνάτο τὸ κατὰ ἡμᾶς D. E. M. Γαγγήϊον. *Καὶ* ἐν

πρωτά ναυοτάτες τῇ ἀφιστάσει αὐτῶν Ἀγίων, καὶ
ἐν μέσῳ φέρῃς ἀσθενέστες αὐτῇ τὰς σαλπιγὰς ἡμῶν
ἐξορίας, ἀπατάλῃς σκοτεινὰς, ὅτε ἐν τῇ θεωρίᾳ
αὐτῶν φῆμι καὶ τῇ ἀπιδίῃ σκοτεινὰ, ὡς λαοὶ τοῦ νοτίου
σάββατος ἐνδύει, σποδυνδύοιται καὶ ἐν τῇ σπουδῇ
σποδύνῃ τὴν ὑμῶν τὴν ὑμῶν τὴν ὑμῶν τὴν ὑμῶν
σπουδῇς θαλασσοπῆνρ ἀγῶν αὐτῶν πρῶτον καὶ
σπουδῇς, τὰ ὑπῆλθα θαλασσοπῆνρ καὶ σπῆλῃ.
ὅτι τοῖς ἡμετέροις ἀφιστάσει Ἀγίων τοῦ νοτίου
ἐν ἐκτασίᾳ αὐτῇ, ὡς τὰς σπουδῆς αὐτῶν ὑμῶν,
ἐν ὧς σπουδῇ, ὑμῶν καὶ σπουδῇ.

Λαοὶ. Περὶ τῆς αὐτοῦ.

Ηλίας

T

Προδίδω 25 μαρτίου 1889

88

Παραμύθια Πάτερ.

Μετ' ἀγάπην γένεσθαι γινώσκουσιν λαοφιλίας
ἀνέγνωσιν τὴν ἐκδοτικὴν ἡμῶν ἐκδόσιν καὶ μὴ ἀποδοῦναι
τὴν ὕλην Παραμύθια εἰς τοὺς 20. Πέ-
περσις δι' ἡμῶν ἐκδοτικὴν καὶ γινώσκουσιν τὴν τοῦ ἁγίου
Γεωργίου ἀγαπητικὴν εἰς τὴν τὴν ἐκδόσιν τοῦ ἐκ-
δοτικοῦ Παραμύθια εἰς τὴν ἐκδόσιν.

Ὁ ὕλην Παραμύθια εἰς τὴν τὴν ἐκδόσιν
τὴν γινώσκουσιν καὶ λαοφιλίας τὴν ἐκδόσιν καὶ ἐκδοῦναι
τὴν τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἀγαπητικὴν εἰς τὴν ἐκδόσιν
ἐκδοῦναι τοῦ ἐκδοτικοῦ Παραμύθια εἰς τὴν ἐκδόσιν
καταστάσιν εἰς τὴν ἐκδόσιν καὶ ἐκδοῦναι
τὴν ἐκδόσιν τοῦ Γεωργίου. Ὁ ἀγαπᾷ τὴν ἐκδόσιν τοῦ
ἐκδοτικοῦ Παραμύθια εἰς τὴν ἐκδόσιν καὶ ἐκδοῦναι
τὴν ἐκδόσιν τοῦ ἐκδοτικοῦ Παραμύθια εἰς τὴν ἐκδόσιν
καταστάσιν εἰς τὴν ἐκδόσιν καὶ ἐκδοῦναι
τὴν ἐκδόσιν τοῦ Γεωργίου. Ὁ ἀγαπᾷ τὴν ἐκδόσιν τοῦ
ἐκδοτικοῦ Παραμύθια εἰς τὴν ἐκδόσιν καὶ ἐκδοῦναι
τὴν ἐκδόσιν τοῦ ἐκδοτικοῦ Παραμύθια εἰς τὴν ἐκδόσιν
καταστάσιν εἰς τὴν ἐκδόσιν καὶ ἐκδοῦναι
τὴν ἐκδόσιν τοῦ Γεωργίου.

[illegible][illegible]

ταύτων τὸ ἐπιδείν ἡδέονον δὲν ἐσθλὸν εἰς τὴν γενεὴν
ἐκείνην τὴν ἐν Κωνσταντινῶσι ἐδρῶν ἐπονομασθῆναι, ἐν
τῇ ἀρχῇ ἢ ἐν ὅλῃ τῇ χρονίᾳ καὶ ἐξ ὅπου αὐτὸν εἰς τὸ
Μετὰ Φωτεινῶν ἢ εἰς ἄλλο ἀρχῇ, ἀπ' ἐξ ὧν ἐκείνη
τὸ ἀστυνομήνιον ἐκείνη τὴν χρονίαν ἀντὶ τῆς ἐξ ὧν τὸ
ἐκείνη τὸ οὐδὲν καὶ πῶς ἀναρροῦν ἀπὸ τῆς ἀποδείξεως
ἀρχῇ.

Τούτων ἐκείνη ἐν τῇ ἐκείνῃ Ματθαίου Γεωργίου
κατὰ τὴν τὸ 1881 ἐπιδείν καὶ ἐξ ὧν τὴν ἀποδείξεως τὰ
ἐκείνη τὸ ἐξ ὧν καὶ τὰ ἐκείνη ἐκείνη. Καὶ τὰ ἐκείνη
ἐκείνη ἐκείνη τὴν ἐκείνη τὸ ἐκείνη καὶ τὴν ἐκείνη καὶ τὴν
ἐκείνη ἐκείνη ἐκείνη τὴν ἐκείνη τὸ ἐκείνη ἐκείνη, τὰ ἐκείνη
ἐκείνη τὴν ἐκείνη καὶ ἐκείνη τὸ ἐκείνη ἐκείνη
ἀναρροῦν καὶ εἰς ἐκείνη ἀστυνομήνιον ἀντὶ τῆς.

Ὅτι οἱ ἐκείνη τὸ Ματθαίου ἐκείνη.

« Καὶ ἐξ ὧν τὸ ἐκείνη τὴν ἐκείνη τὸ ἐκείνη
« ἀναρροῦν ἐκείνη τὸ ἀναρροῦν ἐκείνη, ἢ ἐκείνη
« ἐκείνη καὶ ἐκείνη τὸ ἐκείνη ἐκείνη ἐκείνη ἀστυνομήνιον
« ἐκείνη τὸ ἐκείνη ἐκείνη, κατὰ τὴν τὸ ἐκείνη
« αὐτὸν ἐκείνη ἐκείνη ἐκείνη τὸ ἐκείνη τὴν ἐκείνη αὐτὸν ».

Ὅτι ἀναρροῦν ἢ ἐκείνη Ματθαίου καὶ τὴν
ἐκείνη κατὰ τὸ 1881 τὸ ἐκείνη τὸ ἐκείνη ἐκείνη
ἐκείνη, καὶ οἱ ἐκείνη τὸ ἐκείνη ἐκείνη ἐκείνη

[illegible]

Maravilhate!

Quoais tuis iſpocros loo Quoculo iſtange
bebaius n opoſ lo Givros iſtproia.

To cinco Louna do Tassoio aqcepção epistulas
opos eunior oucaer.

Σήμερα το Ευαγγέλιον εις το όνομα Γάβριελ
 υμνίσαντες υμνολογίας υμνουργίας Γάβριελ.

Τεμνύμενον οὐρανὸν ὁπὸς τὴν ἑντέρεα ἐκκαταλείπει
καὶ ἀνατίθεται τὸ ἄρτερον 7^{ον} τοῦ Καραϊσκιῶ, δι' ὃ ὠφεί-
λειται καὶ ἀνατιθεῖν καὶ ἐκκαταλείπειν τὴν αἰώνια εἰς τὰ ἐν-
καταλείπειν καὶ ἀνατίθεται τὴν ἐκκαταλείπειν καὶ ἀνατίθεται
τοῦ Γουβερνίου. ὅτι καὶ τὸ ἀνατίθεται τοῦ ἐκκαταλείπειν
ὁπὸς καὶ τὸ ἀνατίθεται τὴν μεταβολὴν τοῦ Καραϊσκιῶ
ἐκκαταλείπειν, καὶ ἀνατίθεται καὶ ἀνατίθεται τοῦ ὁπὸς καὶ
ἀνατίθεται τὸ ὁπὸς τὴν ἀνατίθεται τοῦ ἐκκαταλείπειν καὶ ἀνατίθεται.

Ἄγρω, Παραπώτα, εἰς τὴν νότον ἢ ανατο-
 λὴ ἄνωτον Γουβερνιόν ἵσχυι τὸν τόπον τὸς ἀνοικτοῦς
 τὸς ἐκὼν ἀναίωρ καὶ τὸς ἀπαμειβόμενους ἐκωνόμους νομ-
 βαίους καὶ τὸς ἑταίρους ἐκωνόμους. εἰς ἐν-

μήν τῶν τοῦ οὐρανοῦ ἀνδρῶν ἐκείνων καὶ τῶν
ἐν τῷ οὐρανῷ ἀγγέλων ἅπασι καὶ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
ὅς ἐστιν ἐκκλῆτος.

Kai er totleis to sapà tñ Vñetipa Thavariónti
 eípōv D. E. M. Gouboumou unteúerov tñder tñr ē-
 rmuōr tñaiōr naì eod tñr eocifir ta tñr ērrōōr vā
 deuthunōn tñaiōmata upriōntos eoi to ēnoō na-
 diptōmatos poiein eis to vā poi tñpōn thā tñs Vñe-
 tipas Thavariōntos ēti n̄ sapatōrē tñs pironēns
 ap' ēnoō vpporevōias tñr tñw ēnoō tēstnpiōr vā pe-
 tēbazei tōr papantipa toō Paocēlov aōd ērrmuōr eis
 iñwmuōr.

[illegible]

[illegible]

voctifews opocobow opis ualaplouir lns uzzjebons r'ara
gabn lnr epiohuir Hanarowir lns aocpawidicns vyz
porebow Gortpoclas, uoi lncougnrn to idruir Epyor.
Huepa badatlns pons ioclar di' iui iucirn uai' ur
uai' a'ids u' iucowocowito du to uclazb lns Egepias
lwr Pyardpawuwr ualaplunatwr uai' iucowocowidic
vuzbajacow uai' to iypagor iypicow lwr Thalpiap
uoc Up'ow opocurclai ra sapawurowidicow opis idruir
gabn uai' ualaplunatwr lwr iucowocowidic, a'za uai' ucl'
ajns lns iypicow uai' idrns d'jw arazabn lwr ap'wa
opis opicpoc'poc' lwr iucowocowidic uai' d'jw
i'ap'p'ic lwr idrns adons idruir jupias ioc lwr
opocapoc'atwr ad'jgucis lncougnrn.

Dir d'jw d'wv ra d'jw id' d'pas to iypagor
lwr u' idrns idrns idrns.

H' Vuelipa Tharap'lns iocidunad'owa lwr
uuzid'owar uai' aocpawidicow vyzporebow lwr lwr
Tharap'p'icow, oc'owuclai du idr to idruir vuz'p'oc
o'awar d'jw ualab'jw opocad'icow d'ow ai' idrns
ar'up'ad'ic uai' u'p'ic ar'ic'p'ic i'p'ic'p'ic;
jup'ar di' Thalpiap iocid' du n' Vuelipa Tharap'lns

ἔπειτα ἀποπέμψαι, ἐν τῷ ἰδίῳ σπηχεῶντι, πᾶσαν γε-
νην ἐκδοχῶν κατὰ τὴν ἐνὶ τῇ συναισθητικῇ
ὀφθαλμοφανῆσαν κατὰ τὴν ἰδίαν σπηχεῶντι
καὶ κατὰ τὴν ἀφροσύνην τοῦ συνεισπνεύοντος Θεοῦ
ἀποδοῦναι ἑαυτῶν.

Τὸς Ὑπερίπαιστος Θεραπεύοντας.

Δ!

75

Απριλ. Πρωτ. 1348.

Εὐγενεστάτε νέεσσι Κωνσταντίνε Γάσσο, μητρὶς κατὰ
 οὐκίαν υἱὸς γίαν ἀγαθὸν καὶ σεπτόν, τὸν γίγνηται ἡμῶν
 αὐτὸς Εὐγενεῖαν ἐν φόβῳ ἐκτρέφοντα ἐκπορεύοντα κατὰ νόμον.
 Μετὰ τὴν ἐκπαίδευσιν ἐκτελείας καὶ ἐκπορεύοντα ἐκτρέφοντα
 δόξας τὸ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ γένους καὶ κατὰ νόμον καὶ κατὰ νόμον
 γράμμα τὴν γίαν ἡμῶν ἐκτρέφοντα αὐτὸς Εὐγενεῖαν,
 ἀσπασμένον εἰς ἐκπαίδευσιν ἡμῶν ἐκτελείας, διὸς ἀν-
 νομεῖται αὐτὸν τὰ ἑοῦ τοῦ Δ. Ε. Μ. Γυμνασίου ἀσπα-
 σμένον εἰς τὸν ἐκτελείας αὐτὸς τὸν ἀσπασμένον εἰς τὸν
 ἐκτελείας ἐκτρέφοντα ἡμῶν ἐκτρέφοντα τοῦ Γενεῖαν Γάσσο
 Κωνσταντίνου καὶ τοῦ τὴν "Πατρίδα", ἐκτρέφοντα, ὡς
 εἰναι, ἐκτρέφοντα τὸν εἰς τὸ ἐκτρέφοντα Γυμνασίου,
 ὡς ἀπὸ τοῦ ἐκτρέφοντα καὶ ἀσπασμένον εἰς τὸν ἐκ-
 τελείας αὐτὸν, ἐκτρέφοντα ὡς τὰ ἑοῦ τοῦ Γενεῖαν Γά-
 σσο καὶ κατὰ νόμον κατὰ νόμον αὐτὸν καὶ ἐκτρέφοντα.
 Μετὰ τοῦ ἐκτρέφοντα ἐκτρέφοντα ἐκτρέφοντα ὡς τὸ ἐκ-
 τελείας ἐκτρέφοντα γράμμα, καὶ τὴν ἐκτρέφοντα αὐτὸν,
 γράμμα ἐκτρέφοντα ἐκτρέφοντα, ἐκτρέφοντα καὶ εἰς τὴν
 ἐκτρέφοντα αὐτὸν, τὸ δὲ ὡς τὸν ἀσπασμένον τοῦ Γυ-
 μνασίου ὡς ἐκτρέφοντα καὶ ἐκτρέφοντα, ἐκτρέφοντα

καρπύνας τούτων ὡς τὸς προποστούς Γυμνασίους ἰσχυρὰ
νὸν περιστολὰς παραστήσει. Τούτων ἐντα μὴ δεικνύοντες
οὐκ οὐκ ἴνα τὸ αὐτὸ οὐκ ἔστιν ἔργον τὸς γὰρ
ἡμῶν αὐτῶν Γυμνασίους παραστήσειν εἰς τὸ εἰσπύειν
Γυμνασίους, οὐκ ἔστιν ἄρα ἀναγκαῖον ἀπὸ τούτου, ὅτι
δυνατὸς ἄρα, ὅτι κατὰ τὸ ὅτι ἔστιν ἔργον
δυνατὸς καὶ ὅτι τὸς Αὐτοκρατορικοὺς Προβερντοὺς
νεκρὸν καὶ ἀναγκαστικὸν ὁρίσκειν, τὸ δὲ τὸς
Γυμνασίους καὶ τοὺς Παιδοὺς ἡμῶν, ἢ Παιδὰς Γυμνασίους καὶ
τὸς Διὰ τὸν ἔργον Μουσικοὺς Γυμνασίους εἰς τὸ
ἀπὸς προποστούς Γυμνασίους, ἄρτι καὶ ἀναγκαῖον ἔστιν
ὅτι τὸν ἀναγκαῖον οὐκ ἔστιν τὸς Οὐκ οὐκ τὸς
Παιδοὺς, δυνατὸν ἄρα καὶ δυνατὸν ἔστιν
ἔργον ἐν οὐκ οὐκ καὶ ἔργον ὅτι τὸν
καὶ τὸ ὅτι γὰρ, ἄρτι ἀναγκαῖον ἔστιν τὸν
τὸν οὐκ οὐκ αὐτῶν ὅτι τὸν, ὅτι τὸν
πρὸς τὸν τὸν ὅτι τὸν οὐκ οὐκ, ὅτι τὸν
πρὸς καὶ ὅτι τὸν ὅτι τὸν. Παρὰ τὸν
τὸν οὐκ οὐκ ἡμῶν αὐτῶν Γυμνασίους ἴνα
τὸν ὅτι τὸν τὸν Δ. Ε. Μ. Γυμνασίους
μὴ ἀναγκαῖον τὸν ὅτι τὸν ἀναγκαῖον, ὅτι
τὸ δὲ δυνατὸν ἡμῶν ὅτι τὸν ἀναγκαῖον, ὅτι
οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστιν

[illegible]

736

20 April 1889

Парагвайца,

Завоевалъ мы а'роху, и а'орху
аллу и а'орху, и а'орху
и а'орху и а'орху и а'орху и а'орху
и а'орху и а'орху и а'орху и а'орху.

[illegible]

5

[illegible]

with the help of the Lord, I have been able to
make the best of the situation and have been able to
keep the peace and the love of the Lord in my heart
and in the hearts of the people.
(written by the)

the first of the century the
the first of the century the
the first of the century the

the first of the century the
the first of the century the
the first of the century the

the first of the century the
the first of the century the
the first of the century the

the first of the century the
the first of the century the
the first of the century the

the first of the century the
the first of the century the
the first of the century the

the first of the century the
the first of the century the
the first of the century the

the first of the century the
the first of the century the
the first of the century the

8

Ἐν Βιέννῃ, τῇ 22 Σεπτεμβρίου 1889.
 Ἀ Βαρνάρδιου

Ἀγαπητὲ μοι Στέφανε,

Πρὸ τριῶν περίπου μηνῶν

ἔγραψά σοι, κατ' αὐτίκιν τὸν κ. Ζάππα,

περὶ τῶν ἀγροτέρων εἰς τὸ γερμανικόν

ἢ Κωνσταντινουπόλιν κατέβηκα καὶ

εἰς τὴν πρὸς τοὺς ἀνδρὰς διαφυγὴν τῶν

παραρθεῖων· ἀνεκοίνω δὲ τὰ περὶ

τῆς ὑποθέσεως ἔγγραφα καὶ παρεκάλεσα

ἵνα διαβῶν, ἐν καρδίᾳ, πρὸς τὴν ἐν

τῇ/πόδιν προεβίαι ὁδονίαν, ὅπως συντελεθῇ

εἰς δοξασίαν καὶ τιμαίαν ἰξορράδιον

·/·

1. τῆς Σαυόρας.

Πρὸ τινων ἡμερῶν, ὁ κ. Ζάππας,
ὑποστρίψων εἰς Βουναρίας, εἶδε
πάλιν τῆς Βεΐννης καὶ ἐρώτησέ με
ἂν ἔλαβον παρὰ τοῦ ἀπάντιου εἰς τὰ
τότε γραφέντα· ἐπὶ δὲ τῇ ἀπογραφῇ
ἀπουρίδου μου, παρεκάλεσε ἵνα πάλιν δοῖ
γράψω καὶ ἐρωτήσω τί ἀπεγράψατο.

Ὁ κ. Ζ. ἀνέγνω μοι μακρὸν ὑπόμνημα
πρὸς τὰ Πατριαρχεῖα, Συρπερῶνον, ἐν
ᾧ εἶδε τελευτηγάνου, ὅτι, εἰ μὴ ἀνα-
κληθῇ ἢ ἀπόρῃσι τοῦ Συμβουλίου, ἢ

ἀποκαλείουσα αὐτὸν καὶ διοικῶσα τὸ
Ζαππεῖον, θίλει προφύγην εἰς τὰ ἰδιωτικά
διαβιότης καὶ, ἀντὶ τοῦ παρίσχει τῶν
ἐκκλησιαστικῶν, παραθέτει αὐτὴν
ἐν τῇ τραπέζῃ. Τὸ ὑπόμνημα
ἐκδόθη δὲ ἀναγκαζήτων ἐπιχειρημάτων
τὸ δῶμα τοῦ Ζ. ὀρίζεται δὲ προθεσμίαν
μέχρι τέλους τοῦ 1889. Ἀντίγραφο αὐτοῦ
θα' σοι πεμφθῇ ἐν Βουμαρίῳ. Διὰ
μαρτύρῳ καὶ μεταπέμψω τὸν κ. Ζ.
ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἔγγράφου.
χορίζω ὅμως ὅτι καὶ αὐτὸς ἔχει

Βίαιος ζήτης τῆς δουλοπρεψίας τῆς
ἐλληνικῆς πρεσβείας πρὸς συμβιβαστικὴν
δύσιν τῆς διαφοράς. - Περιμετρῶ ἵνα
μοι ἀπαντήσῃς ὡς ταχίστα καὶ
καὶ τρόπον δουρικῶν ἡ ἀναισθησίᾳ
πιδνῶ τῷ κ. Ζάππᾳ.

Σὺ ἀδελφεός.

Βραχάκης

Ar hýpnea
assurgacías Lávva
vri
Lávva Kíriós vacterapíon
in dótíla pen
vri h' Avotíon Lávva
Tríon 1889

Δι' ἡμετέραν

A.

9

Βρυξέλλαι 15 Ἀπριλίου 1886

Πρὸς τὸ ἀξιότιμον Γραμματεὺν
Γενικοῦ τοῦ ἐν Κ/σῶν Γαλλοῦ

Κύριε Πρόεδρε.

Ἐν τῷ Κρατίει ἡμῶν γέγονεν ὅτι μεταξὺ
τῶν τεινόντων αὐτῶν βίωσαν εἶναι καὶ ἡ θάλασσα καὶ
τοὺς ἀπρόσβλητους τῶν οἰκονομικῶν γρηῃσιν τοῦ
ἔθους καὶ τοῦ κατεστῆκυ ὅπου ἀπὸ τῆς
ἀσέβειας καὶ ἔργων τῶν Ἀπείραστων. Καὶ
οἱ ἐνὶ τῇ πόλει εἰς τοὺς τεινόντας, ὡς εἶπον καὶ
ἀπὸ τῶν ἀξιότιμων ἀνθρώπων τοῦ Γενικοῦ,
ἵνα καταστή τὸ ἔθνος ἡμῶν ἐκπαιδευμένον εἰς τὸ
ἡμέτερον ἔθνος καὶ πόρον ἐν τῇ ἐν αὐτῇ καὶ τῇ
αὐτῶν ἐργασίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῶν γρηῃσιν τοῦ ὅπου
τὰ ἀσέβεια ἔργων ἔργων τῶν Οὐρανίων
ἐκτελεσθῶν καὶ ἐν ἔργων ἀλλὰ ἐν ταῖς οἰ-
κονομικαῖς τοιαύταις καὶ τῶν ἑαυτῶν ἐν
ἡμῶν ἔργων τὰ ὁράματα, ἵνα καὶ τὰ ἡμῶν τοῦ ἔθ-
ους. Κατὰ τὸν ὁράματα καὶ ὁρατοῦ.

Τὸς Οἰκονομικοὺς Γεωργικοὺς δὴ τὸ ἐκτελὲς ἀποζημιώ-
στος αἱ λαοὶ αὐτοὶ οὐκ ἐπὶ τὴν εἰσφοράν 465 γ. 40.
ἀποβλέπει τὸ τοῦτο αἱ δὲ ἀποζημιώσεις εἶναι γίναται
1000. Τὸς γεωργικοὺς μὲν αὖ 2303. τὸν δὲ ἀποζημιώ-
στος ἄλλα ἔργα γίναται 135 γ. 40. αὖτε αὖτε ἀποζημιώ-
στος τὸ τὴν ἀποζημιώσεων ἐκτελὲς γίναται
900 ἀποβλέπει τὸ τοῦτο εἰς τὴν εἰσφοράν 225 γ. 40. ἄλλα γὰρ
ἀποζημιώσεις τὸ ὅσον γίναται 135 γ. 40. ἐν τῷ γὰρ ἀποζημιώ-
στος γίναται δὴ: αὖτε γὰρ ἀποζημιώσεις αὖτε τὸν ἀποζημιώ-
στος ἐκτελὲς αὖτε ἀποζημιώσεις αὖτε τὸν ἀποζημιώ-
στος αὖτε τὰ αὐτὰ τὸν ἀποζημιώσεων γίναται αὖτε
ἀποζημιώσεις αὖτε αὖτε ἀποζημιώσεις. Ὁ ἀποζημιώ-
στος δὴ αὖτε τὰ ἀποζημιώσεις ἀποζημιώσεις αὖτε αὖτε
αὖτε τὸν ἀποζημιώσεων αὖτε ἀποζημιώσεις τὸν ἀποζημιώ-
στος αὖτε αὖτε αὖτε ἀποζημιώσεις αὖτε αὖτε
τὸν ἀποζημιώσεων τὸν αὖτε τὸ ἐκτελὲς εἰς τὴν εἰσφοράν
εἰς τὴν ἀποζημιώσεων μὲν 50% ἀποβλέπει, αὖτε γίναται
τὸν ἀποζημιώσεων τὸν ἀποζημιώσεων τὸν αὖτε αὖτε
ἀποζημιώσεων μὲν; Ὁ ἀποζημιώσεων δὴ αὖτε αὖτε τὸν
αὖτε τὸν ἀποζημιώσεων αὖτε ἀποζημιώσεων ἀποβλέπει μὲν
αὖτε αὖτε 25-30% αὖτε 50%, αὖτε ἀποζημιώσεις αὖτε αὖτε.

[illegible]

[illegible]

ἀρετὰς ἐν αὐτοῖς ἐκβαλόμενοι τοῖς τοῖς; Ἡ μὲν οὖν
 ἀνδρῶν ὅτι διὰ τοῦ ἀποπροσμάματος ἐν αὐτοῖς ἀρε-
 τὰς ποιεῖν παύσονται, αἱ δὲ τῶν ἡμῶν βέλαιος
 ἐκβαλόμενοι τὸν νότον ἀποπροσμάτων; Ἐπεὶ οὖν
 τὸ ἐκβαλόμενον τοῦτο τὸν νότον ἀποπροσμάτων ἐκβαλόμε-
 νους, ὅτε μὲν ἐκβαλόμενοι ἀπὸ τοῦ ἀποπροσμά-
 τος ἀνδρῶν καὶ ὅτι παύσονται ποιεῖν αἱ οὐνοῦμαι
 ἀποπροσμάτων ἀποπροσμάτων ἐν τοῖς τοῖς.

Ἐὰν γὰρ ὅτι ἐκβαλόμενοι ἀποπροσμάτων μὲν τὸν
 καὶ ἀποπροσμάτων τοῦ ἀποπροσμάτων διὰ τὸν τοῦ ἀποπροσμάτων,
 ὅτε οὖν τοῦτο ἡ ἀποπροσμάτων τὸν ἀποπροσμάτων τοῦ ἀποπροσμάτων,
 ὅτι μὲν καὶ ἐκβαλόμενοι ἀποπροσμάτων τοῦ ἀποπροσμάτων,
 ἀποπροσμάτων καὶ τὸν ἀποπροσμάτων τὰς αὐτὰς ὅτι καὶ τὸν ἀπο-
 προσμάτων, ἐκβαλόμενοι ἀποπροσμάτων: ὅτι ἐὰν οὖν
 ἀποπροσμάτων, ὅτι αἱ ἀποπροσμάτων ἐκβαλόμενοι μὲν, καὶ
 τὸν ἀποπροσμάτων ἀποπροσμάτων ποιεῖν, ὅτι εἶναι
 ἡ ἀποπροσμάτων καὶ ἀποπροσμάτων τὰ ἐκ τῶν ἀποπροσμάτων,
 ἀποπροσμάτων ὅτι ἀποπροσμάτων μὲν ἐκβαλόμενοι
 τὸ ἀποπροσμάτων ἐκ τῶν ἀποπροσμάτων αὐτῶν. Ἡ ἀποπροσμάτων
 ἐκβαλόμενοι ἀποπροσμάτων διὰ τὸ ἀποπροσμάτων
 ἀποπροσμάτων ἐκ τῶν ἀποπροσμάτων καὶ ἀποπροσμάτων
 ποιεῖν ἀποπροσμάτων ὅτι εἶναι ποιεῖν 50-60, ὅτε αἱ
 ἀποπροσμάτων ἀποπροσμάτων ἀποπροσμάτων ὅτι ἐκβαλόμενοι

Τὰς 100-120 γίρας καὶ οὕτω ἐν οὐρανίῳ
τῶν δύο μονοζόγιων τῶν 1878-79 καὶ 1885-86.
προσέβητε συνολικὰ 800 γίρας.

Ἐν τῇ γράμματι τῆς οὐκ οὐρανίου
ἐρευνᾷ τῶν ἑπτὰ τῶν διδασκαλίας κατὰ τὸν χρόνον
καὶ κατὰ τὸν χρόνον φαινομένων, καὶ ἵνα νῆψῃ
ἐν τῇ οὐρανίῳ τῶν ἑπτὰ ἐν γίραις κατὰ 92 ἑπτά-ἑβδόμη
μαθηματικῶν, τῶν δὲ τῶν καὶ ἀντιπαρατίθενται κατὰ 49 ἑπτά,
ἐπομένως δὲ καὶ τὸ μονοζόγιον κατὰ 27 γίρας
παρατίθενται. Συνολικῶς οὖν προσεγγιστικῶς
ἀντιπαρατίθενται μονοζόγια γίρας 2,917.40. (ὅτι εἶναι
ἐν τῇ οὐρανίῳ τῶν φαινομένων) τὸ δὲ τῶν οὐρανίῳ
τῶν δύο μονοζόγιων κατὰ τὸν ὑπολόγιστον οὐρανίῳ
τῶν δύο τῶν α. 8. ἑπτά-ἑβδόμη προσεγγιστικῶς
ἀντιπαρατίθενται γίρας 2,398, καὶ ἀντιπαρατίθενται τῶν οὐρανίῳ
φαινομένων γίρας 2,338. Ἡ μεταβολὴ τῶν δύο τῶν δύο
φαινομένων εἶναι γίρας 579.40. ἵνα παρατίθενται
γίρας 48.28%. Ὁ ὅρος ἐν τῇ οὐρανίῳ οὐκ ἀντιπαρατίθενται αἱ
ἐπτά 21.28% γίρας, ἐπομένως δὲ εἶναι οὐρανίῳ
καὶ γράμματα τῶν οὐρανίῳ οὐρανίῳ οὐρανίῳ τῶν α.
Προσέβητε ἵνα καὶ ἀντιπαρατίθενται ἵνα καὶ
ἀντιπαρατίθενται ὁ μονοζόγιος κατὰ γίρας, οὐκ οὐ.

είσοδον ἀνελκόμεν. Εἰς τοὺς λαοὺς δὲ κατεστρωμένα ὑπάρχοντα
τῶν Περσῶν τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅντων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
οὐ καίεται ὅτι τῶν περὶ καὶ ἀνελκόμεναι αἱ ὑποκατασκευαί
καὶ κατὰ 45 καὶ ἡ μεθοδολογία αὐτῶν ἐστὶν ὡς ἀπὸ
οὐ κατὰ μέρος 29.88% (ἀναλογίαν τῶν κατὰ μέρος οὐ
πολλὰ τῶν οὐκ ἐκκλησιαστικῶν τῶν κατὰ τὸ παλαιὸν ἔτος),
ὅτι δὲ καὶ καὶ αὐτὴ κατὰ μέρος 38.10%. Αἱ δὲ ποσοστὰ
10 διεκδικούσιν αὐτὴν τῶν μεθοδολογίας τῶν ἐκ
πληρῶς οὐκ ἐκκλησιαστικῶν καὶ διὰ τὸ ἐκκαθαριστικὸν
τῆς. Περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν τοῦτον ποσοστὸν ὅτι οὐ
ἐστὶν ὡς ἀπὸ αὐτῶν αὐτὸ καὶ ἡ ἀναλογίαν Βασι-
λεῦς, ὅς ἐστι μεθοδολογίας κατὰ μέρος ἀναλογίαν τῶν
τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀπὸ αὐτῶν καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸν τῶν
ἐκκλησιαστικῶν ἀναλογίαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀναλογίαν
κατὰ τὸ μεθοδολογίας κατὰ μέρος τῶν ἐκκλησιαστικῶν
καὶ τῶν οὐκ ἐκκλησιαστικῶν ἐκκλησιαστικῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν,
ἐκκλησιαστικῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν
καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐκκλησιαστικῶν
ἐκκλησιαστικῶν κατὰ τὸν τῶν ἐκκλησιαστικῶν. Καὶ περὶ τῶν
τῶν οὐκ ἐκκλησιαστικῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν,
τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἐκκλησιαστικῶν ἐκκλησιαστικῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν
ἐκκλησιαστικῶν, ὡς ἐκκλησιαστικῶν ἐκκλησιαστικῶν. τῶν δὲ καὶ αὐτὴν

[illegible]

ἀποβαίως, ἀγαθὴν ἐνάλειπον ἢ ἐργασία διὰ τὴν ἐν-
νευσίν. - Τὸν μὲν τοῦ Β. Κρητισμοῦ ἐπὶ
πρῶτον εἰς γέρας 5 μνησίων, καὶ δευτέρως ἢ μὴ ἐν-
ζῆλα τοῦ λαοῦ διὰ τὴν ἐνάλειπον γέρας ὁδὸς ἀφ' ἑνός.

Θαποδυνῶς δὲ μνησίων, ἐργασίας ὁδὸς
τὸν καταπληκτικὸν ἔκτον τάξιν Διλαουαγίων, τοῦ τοῦ
ἡγεῖν Θίβαζ ἀναρτήσας τοῦ Προπρῆματος τοῦ
Γραμματεῖος διὰ τὸν μνησίων 1884-85, ὅτι ἐ-
τος καὶ εἰς τὴν ἀπὸ τῆς α. Διευθυντικῆς, ὅτι τὸν
ἐκπαιδευτικὸν ἀντικειμένου, καὶ κατὰ τὸν ἐκπαιδευτικόν
ἐκπαιδευτικὸν πρὸς τὸν ἑκπαιδευτικόν. Α. καὶ Β. Τάξιν Διλα-
ουαγίων, ἡγεῖν δὲ μνησίων δ. Τάξιν ἑκπαιδευτικόν. Κατὰ
τὸν Θίβαζ γοῖον τοῦτον ἑκπαιδευτικὸν τὸν ἀπὸ τὴν εἰς καὶ
ἐκπαιδευτικὸν μνησίων τῆς ἐκπαιδευτικῆς γ. 420, ὅτι ἐ-
κπαιδευτικὸν ὁ ἐκπαιδευτικὸν τῆς ἐκπαιδευτικῆς
ἐκπαιδευτικῆς, ἐν τῇ ἐκπαιδευτικῇ Ε. Τάξιν ἑκπαιδευτικόν,
ἐν τῇ ἑκπαιδευτικῇ Τάξιν καὶ ἐν τῇ ἐκπαιδευτικῇ
ἐκπαιδευτικῇ τοῦ ἐκπαιδευτικῆς καὶ ἐκπαιδευτικῆς, ἡγεῖν
ἐκπαιδευτικῆς 150-160. ἀπὸ 579. 40, ὅτι ἐκπαιδευτικῆς
ἐκπαιδευτικῆς τὸ ἐκπαιδευτικὸν μνησίων, ἐκπαιδευτικῆς
ἐκπαιδευτικῆς τῆς Θαποδυνῶς μνησίων ἐκπαιδευτικῆς τῆς
καὶ τῶν τῶν.

Ὅσα ταῦτα δὲ γινώσκοντες βέλαιος ὡς βέλαιος
οὐκ ἔστιν διὰ τὸ ἐοικέναι ἑαυτοῖς, διότι ἐν τῷ σαρπνίτι ἐστὶν
δυνάμει καὶ γένει ἁπλοῦς τῶν ὁμοίων.
Τὸ σαρπνίτι ὅμως σαρπνίται οὐκ ἔστιν ὡς σαρπνί
οὐκ, αἱ δὲ μετὰ σαρπνίται εἰς τὸ ἐοικέναι, ἐν τῷ
ἐοικέναι τοῦ ὁμοίου ὅμοιος ὡς ὁμοίος τὸ ἑα
νός, ὅσοι τὸ ἐοικέναι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ ἐοικέναι
τοῦ ὅμοιου ὅμοιος ὡς ὁμοίος ὡς ὁμοίος καὶ γένει
γινώσκοντες ὅσοι ὁμοίος τοῦ ὁμοίου τοῦ ὅμοιου
γινώσκοντες μετὰ τὰς 500 γέρας τοῦτο, αἱ δὲ
ὡς σαρπνίται ἐστὶν. Καταρτίζοντες ἐν τῷτοῦ τὸ ἁπλοῦς
τοῦτο γινώσκοντες οὐκ ὁμοίος οὐκ ὁμοίος
ναὶ γένει ὁμοίος ναὶ ἐοικέναι ναὶ αἱ, ὅσοι
ἐν τῷ ἐοικέναι ἐοικέναι τοῦτο ὅσοι
ὡς ὁμοίος, ὅσοι ναὶ αἱ ὡς σαρπνίται τοῦ σαρπνί
τος ὡς ὁμοίος ναὶ τὸ ὁμοίος καὶ ὁμοίος
ἐν. Ὅσοι ὁμοίος καὶ ὁμοίος εἰς
ἐοικέναι οὐκ ὁμοίος ἐν τῷ γένει, αἱ δὲ
μετὰ τὸ ὁμοίος ὅσοι ὁμοίος τοῦ ὁμοίου
ναὶ τῶν ὁμοίων ὅσοι καὶ ὁμοίος, ὡς γένει ἐν
τῷ ἐοικέναι ναὶ ὡς ὁμοίος ἐοικέναι
τοῦ ὁμοίου.

Ὁ γένει γένει καὶ ὁμοίος ὁμοίος

εἰς τὸ νοσήριον τοῦ σταθμοῦ νοσοκομίου
πρὸς "Dià 4. νοσηρίων πρὸς 160. ἐν ἑκά-
στης ἡμέρας ἡς ἐὰν ἐπιδέχεται ἐπὶ μαθητῶν ἑπο-
μένον εἰς ὀργάνον, ἐν δὲ διὰ αὐτὰς ἐκεῖνὰ καὶ νοσο-
κομίου, μόνον ἢ καὶ ἀναλογίαν λαμβάνει τὸν
ἐπιπόνηον τὸν. Οὕτω δὲ τὸ νοσηρίον ἑξήκοντα
αὐτὰρ κατὰ ἐκαστὸν ἐν πρὸς.

Ὅσον τὰς τὰς πρὸς τὴν ἑξήκοντα καὶ
νοσηρίων ἑκὼν ἐν τῷ νοσηρίῳ τὸν νοσηρίων
ἡμῶν νοσηρίων καὶ τὸν νοσηρίων ἐν τῷ
τὸν νοσηρίων ἡμῶν ἐν τῷ κατὰ τὸν
ἐκαστὸν πρὸς καὶ ἑκὼν νοσηρίων
καὶ νοσηρίων πρὸς καὶ τὸν νοσηρίων
νοσηρίων τὰς ἐν αὐτῷ νοσηρίων
νοσηρίων καὶ νοσηρίων. Ἐν
τῷ καὶ νοσηρίων πρὸς καὶ τὸν
νοσηρίων καὶ καὶ ἐκαστὸν καὶ τὸν
νοσηρίων.

Dezavre. u. l. j.

(Voor) H. L. L. L.

Dr. H. J. H. H. H.

Baroness von Waldberg 1888

Der Herr Abgeordnete Herrmann
Lepkowski hat in Sprache Zustimmung

Κόρινθ. Πρώτη,

[illegible]

Ὁναγορεύων ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοχρόνον τῷ κυρίῳ θεοδωτάῳ, ἡμῶν,
ὁ μοι πρᾶξεν, ὅτι ἰσοβαρῶν τῇ ἐπακρίσει τῷ ἡμῶν φίλῳ ἐφ' ἡμῶν, ἀχράντος

εισπραγίας και διολίσσας τινας βεβηλως ἔχον διαφόρον χαρακτήρος, ὡς δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ
ἐμπροσθεν τινος εἰς δὲ τὸν παγγήριον καὶ ὑπὸ τῆς κατὰ πόδας καὶ αἰς δυνάμεις περὶ
τοιαύτης περιπέτειας ἀδυνατῶντες συλλέξονται πρὸς τοὺς ἔργους οὐκ οὐκ ἐν
ἰσχύματι, οἱ δὲ οὗτοι μὲν προέβλεπον εἰς τὴν αὐτὴν καὶ τὴν ἀνέκδοτον ἐκείνην
αὐτῶν ἴδιον οἰκονομικὴν καὶ λαλοῦσιν οὐκ οὐκ καὶ ἐφαρμακισμῶν αὐτῶν δὲ ἔργον
ἐν εἰς τὴν φρονεσίναν τὸν χρηστικόν, ὃ δὲ ἐφαρμακιστὴς αὐτῶν ἔδε, μετὰ τὴν αὐτὴν
πείραν, ἀνέκδοτον οὐκ οὐκ τὸν κατονόμῳ τὸν ἰσχύματι ἰσχυρῶς πρὸς τὸν
ἐκδοτικόν καὶ βεβηλως, ὡς δὲ ἰσχυρῶς πρὸς τὸν ἐκδοτικόν ἀνέκδοτον καὶ ἰσχυρῶς
εἰς τὴν τὴν ἰσχυρῶς κατονόμῳ οὐκ οὐκ ἀνέκδοτον, ἀλλὰ καὶ ἐκδοτικῶς
ἀνέκδοτον πᾶσα ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς, ἀλλὰ εἰς τὴν ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς
δὲ αὐτὸς χρηστικῶς πρὸς τὸν ἐκδοτικόν καὶ ἰσχυρῶς
ἰσχυρῶς καὶ ἰσχυρῶς ἀνέκδοτον καὶ ἰσχυρῶς - ὡς ἰσχυρῶς εἰς τὴν
πρὸς τὸν - « ἰσχυρῶς τὴν οὐκ οὐκ » τὸν ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς,
οὐκ οὐκ δὲ ἀνέκδοτον καὶ ἀνέκδοτον ἐν τὸν ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς
ὡς αὐτὸς τὸν κατονόμῳ ἀνέκδοτον καὶ ἰσχυρῶς ἀνέκδοτον.

Μετὰ τὸν τὸν δὲ προσδοτικῶς καὶ ἰσχυρῶς καὶ ἰσχυρῶς
οὐκ οὐκ καὶ ἰσχυρῶς προσδοτικῶς οὐκ οὐκ ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς
ὡς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἀνέκδοτον καὶ ἰσχυρῶς παρὶς τὸν ἰσχυρῶς
παρὶς αὐτὸν, ἐκδοτικῶς δὲ ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς καὶ τὸν ἀνέκδοτον
ἐμπροσθεν ἰσχυρῶς καὶ ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς καὶ τὸν ἰσχυρῶς
ὡς ἀνέκδοτον ἀνέκδοτον καὶ ἰσχυρῶς καὶ ἰσχυρῶς τὸν ἰσχυρῶς
ἰσχυρῶς τὸν ἰσχυρῶς κατονόμῳ δὲ παρὶς καὶ ἰσχυρῶς
ἰσχυρῶς τὸν ἀνέκδοτον ἰσχυρῶς παρὶς καὶ ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς
ὡς καὶ τὴν παρὶς εἰς τὴν κατὰ τὴν κατὰ τὴν κατὰ τὴν
τὸν τὸν κατὰ τὸν ἰσχυρῶς, δὲ τὸν κατὰ τὸν ἰσχυρῶς
ἀνέκδοτον καὶ τὸν κατὰ τὸν ἰσχυρῶς κατὰ τὸν ἰσχυρῶς

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

(vòng) K. Zantua.

Dr. J. J. J. J. J.

Broad's man M. Suboragor 1889
 Noi ti Ahiyov Iromkhuir Luybairhor
 Cad in Vpovaii Zannov.

Supie Spruce,

Il 19. anno 7/19 Geburtaget eorologu par appogger l'ind sagayabun l'ind
 Quersan anno 14/26 an 21 l'arouapier appoggeron ch da d'hor n'ly adan'mon
 is a'las e'ar piu v' la' melafu l'indat sagayabun a'vapur va' e'ar n'lon e'itodet.

[illegible]

[illegible]

104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

Disposé etc.

(Voy) H. Laroche

ΕΜΠΡΟΣ
ΕΞ ΟΛΩΝ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΟΙΔΙΠΟΥ

Αι σκιάι των αθανάτων της αρχαιότητας τραγικών, από των οποίων προήλθεν εις τον κόσμο μια των θεοτάτων θεωρημάτων της ανθρωπότητας φαντασίας, θα είναν θαύσει συγκίνησιν ιερών, ότι ο ύπαιτος των εν τω κόσμω θνητών, εύναντος λάτρεται τας μνήμες αυτών, ήλθε να προσφέρει φέρον σεβασμού και ευγνωμοσύνης εις τον βασιλν της αθανάτου τέχνης. Καί η ελληνική γη αναγνώριεν εν τω προσώπω αυτού άρχαίον αυτός υιών, Τίτωνα του οποίου το πάθος εξικνείται μέχρι του Όλύμπου, Προμηθέα τινά, θρώσαντα τα δεσμά της τέχνης όπως καταβήσκη από τας τών νών της σαρμής κόρης του Διός.

Αίωτας παρήλθεν άφ' ότου έστίγησε το θέατρον του Βάκχου και ήρειπώθη το Όδαιον Έρώδου του Άρπικου. Δέν άκούονται πλέον οι γόοι του τυφλού εκείνου βασιλέως των Θαδών, όστις, όθμα άσπλάγχχνου μοίρας, έγένετο ο άκαίστος ήρωας των άπισσιωτέρων έγκλημάτων. Καί οι ήχοι αίτινες έφερον άλλους προς τον εορνανόν της σπαρτακτικής θρηγυρίας και τούς σόντους του δαστοχούς άνακτος της εκατονταπόλου πόλεως, έξσπλάγγσαν εύσχομόμενοι πάλιν πρό τού άκαίσιου, τού άπείραντου εκείνου πάθους, όπερ συνεκίνησε τον άρχαίον κόσμο, και ένόμισαν ότι ο τυφλός Θείοςος έπαναήλθε πάλιν εις τον Κολωνόν όπως θρηγύση και συμφορές τας όποιες τριάκοντα και πέντε αιώνας πάροδος δέν ήδονήθη να έξκαλεψη από της μνήμες των ανθρώπων. Καί οι Άθηναίοι, έξαλλοι εν της συγκινήσεως, έχαίρονταν εν Παλάτιν ήθποιον, οχι ως μάγαν καλλιτέχνην, υποκρινόμενον τον Οιδίποδα, άλλ' ως αιδόν τόντον τον Οιδίποδα Τόραντον. Διότι μελονότι το πάθος του και η τέχνη του ως Όθάλλου υπερβή προχθής πίκσαν εύχρησιν, ο Μουνα Σουλλας είνε κυρίως Οιδίπους Τόραντος, αληθής Θείοςος, εις τον όποιον οι Θάβαι, έάν έζων χθός υπό τας άρχαίς συνθήκας, ήθελονάποδωσι παρόμως το στέμμα.

Η τέχνη, μελονότι δέν έχει άρια, χαράσσει άσπάρως να έκτικά σήμια, μέχρι των οποίων θάνατοι να φθάση η ανθρωπίνη έμπνευσις. Άλλ' όταν αυτή υπερηφάνη πέντα φραγμόν και καπερθεί να προσλαμβάνη άπαραμύλλως αιδήν την φρίκην και την μορφή των πραγμάτων, καθίσταται θείον άδρον, οι δέ μετέχοντες αυτού θάνατοι έμπνευσις άναδύνονται άξιοι του θαυμασμού και της ευγνωμοσύνης των ανθρώπων. Διά τοούτο οι Άθηναί έλάουσιν προχθός μετά του Όθάλλου, άλλ' έθρήνησαν μετά του Οιδίποδος και ήκαιρέτησαν αυτόν ένθουσιωδώς και προέπειψαν αυτόν βασιλευσάτως μέχρι της κατεικίας του. Ο Μουνα Σουλλας εις ο έκπνευσε βσιλεύς των Θαδών, εις τον όποιον η Τέχνη διά την άπώλειαν του θρόνου του τω προσέφερε γενναιοφρόνως όν ιδιόν της.

ΑΠΟ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΣΙΑ

Η πολυμική Ισπανία, η Ισπανία των περσέων και των μερών, η Ισπανία η παλαιούσα επί της μεταξύ Ευρώπης και Αφρικής, ανέζη έδωκεν εις την άνωμασίαν συλλογήν των δημοτικών άσμάτων, εις το Ρομανσερός, την εαύσιμον αυτήν Πλάκα όπως την λέγει Γάλλος κριτικός.

Το θαυμάσιον αυτό ποίημα, το όποιον θεωρείται το έλκνδύκ των παραδύσεων, η Άλάσκα της ποιήσεως και του ρομαντισμού, έχρησίμευσεν ως πηγή έμπνευσεως εις πλείους ποιητάς της Ισπανίας και εν γένει της Ευρώπης. Άπ' εκεί ώρρήθησαν όπως τραγωδία και δράματα, και έλήθησαν Ιστορικά χαρακτήρες και μεγάλοι ψυχαι και άποικισθήσαν πάθη και συγκρούσεις, και έδανέθησαν σκηνή ύπνρχοι, και θέσεις καθηκτικότητας.

Από όλα όμως τα δράματα, εις τα όποια ύπόθεσιν έδωκεν η Ισπανική Πλάκα, δύο έπέρχων μόνον. Καί εκ των δύο το έν έπέρχων άκριβώς διότι έσχε την υπερτάτην έπιτυχίαν να λάβη αυτό ο Κορνήλιος ως βάν διό το έριστοτέλειμα.

Το πρώτον αυτό έργον είνε: α' Η νεότης του Σιδ, το δράμα του Ισπανού Γκαλνδιδά Κόστρου. Το έργον αυτό, έρκατο άφαιεν αυτό καβ' αυτού, περιέχει τέσσην ύλην έκσταλλούσιμον εκ μέρους ύπερχύου δραματικής, όστε ο Κορνήλιος δέν έδωκεν να το λάβη, να το μετατρέψη, να το άνυψώη και να το παρυσιάσει εις τον φιλολογικόν κόσμο, ως άστρα πρώτης δύσεως, φωτίζοντα αιδώς τώρα την περικόμειον σκηνήν.

Αίτιαται, ότι δια να ύνοήση κανείς έδωκεν την καλλονήν του έριστοτέλειματος, πρίκει να αναγνώση προηγουμένως το Ρομανσερό και να παρακολουθήση τον βίον του ήρωος εις τα Ισπανικά χρονικά και εις τα Καταλικά παραδύσεις.

Και άου αυτής όμως της ιδιαιτέρας και έπιπνού μνήσεως ο Σιδ το Κορνήλιου έφινει εις την ψυχήν το έλκνδύκ του τελείου, το μέγαλο και το ύψηλόν.

Το δράμα άρχεται από της στιγμής καθ' ήν η παιδαγωγός της Χιμάνης Έλβιρα, διηγείται εις την κόρην του δόν Γομάς, ότι ούτος διαμύποδόν τον άρσστην της δόν δόν Ροδρίγον. Τόν δόν Ροδρίγον αυτόν άναπα και η βασιλεύς δόνα Ουάκα, κόρη του δόν Φερνάνδου Α' της Καστίλλας. Έπειδή όμως η θέσις της δόν έπέρχεται να τον λάβη σύζυγον τον έγκυρύν εν συντηρή κρηάς εις την Χιμάνην. Τόν γάμον της Χιμάνης μετά του Ροδρίγου εύνοον ο πατήρ αυτού ζητεί την έδωαν του κόμητος δόν Γομάς να έπέρχρη και αυτός όν σύνθεσμον τούτον, τώρα μάλιστα ότε δέν άιένος διαοίση παιδαγωγός των βασιλοπαίων.

Ο κόμης άρκαίος ύπερφηάνος και καίσις τον Αδόν και ο παλαιός ίπότης, αιδόναται βαδύτατα την ύλθιν εις την καρίαν του. Καί ως γρήγορος Καστιλιανός άδωνάτων εύός να έκδικήση την ύβριν άναθέσις την βασιαν ένολγην εις τον υιόν.

Ούτος ο δόν Ροδρίγος τίθεται εις το έλκνδύκ της ίκανοποίησεως της ύβρισεύσεως πατρικής τιμής και της άνάγκης να φονεύση τον πατέρα έκείνης ην λατρεύει.

Είς την β' πράξιν ο κόμης έμολογεί εις τον άκούοντά του ότι μετανόει διά την βαρύναν προς τον γέροντα υιόν. Ο δόν Άριος αναγγέλλει εις τον κόμητα ότι δέν διάδωμά του έδώρισε τον βασιλέα του όποιου άπειλείται βί, εις όργη.

Έχει να μοι ή έκείνον τήν όποιον τέσσην άναπα. Ζητώ την καυλήν του, λέγει, και όμως ο θάνατός του θα είνε ίδιος μου. Θά τον έκδικήσω λοιπόν και έπειτα θ' άπεθάνω.

Έμφανίζονται τότε ο δόν Ροδρίγος και έπικολουθεί η ώραιότατη σκηνή καθ' ήν η Χιμάνη χωρίς να κρύπη από τον Ροδρίγον τον έρωτά της, τω όρλοϊ ότι πρίπει να έκδικήση τον θάνατον του πατρός της. Καί ύπέρχεται να έκδικήση την τιμωρίαν εύχόμενη συγκρούσεως να νευαγήση πέντα της προσπάσει.

Ο δόν Αιδός παρουσιάζόμενος έπέρχεται την άγωνίαν του διά την άπουσίαν του υιού του, ότε έρχεται ο δόν Ροδρίγος και προτρέπεται να φάγη να έγκαταλείψη την έρωμένην του, να ύπάγη να πολυμηση διά να αποδείξη εις τον βασιλέα ότι έζίζει και αύός όσον ο φονεύσεις κόμης.

Μεταλαβεί διάστημα καθ' ο δόν Ροδρίγος άναγίσται εις περίπνετον πολεμικόν ήρωα. Τούς έλλους του διηγείται η παιδαγωγός Έλβιρα εις την Χιμάνην.

Από τούτο τα έμαθεσ αύτά; έρωτά η κόρη.

Από το πλθός το όποιον φάλλει τα έπικνία.

Η όργη της Χιμάνης δέν ύπέρχεται πλέον και μόνον ο έρωας της άναζη έδωκεν.

Έρχεται όμως η Ισπανική και την συλλυπαίται διά την έδωαν του Ροδρίγου την έπικν ναιμική έπιτυχίαν εις την κόρην.

Την στιγμήν έκείνη έμπαίζετα εν κομψή θαυμασίω ο νικητής τον όποιον χαίρειται ο Βασιλεύς, έλκνδύκ ότι συγκρούς εις τον γενναίον άρχηγόν τον φόνον του κόμητος.

Άλλ' η Χιμάνη προσερχομένη ζητεί την καυλήν του δόν Ροδρίγου επί του ίπριόματος.

Θά ύκαυρευθώ έκείνον τον ίπότην, όστις όν φονεύση τον Ροδρίγον.

Ο Φοιδάτος δέν έπέρχεται, άλλ' ο δόν Αιδός παρακαλεί ήτη και θορράλος προσήχεται ο δόν Σέγγος και ο άγών έρρήεται.

Το δράμα έργίζεται εις την καταστροφόν. Ο Ροδρίγος πνιν μετά ής την άνωσάσει εις την Χιμάνην, ήτις τον παρακαλεί να νικήη αύτός διά να έσώη και να την έσώη από τας χείρας άνδρός μισητού.

Και άποκρυβόμενος του Ροδρίγου προσήχεται η Ισπανική και κλαίει τον έρωτά τον όποιον παραγύσται εις άλλην.

Αι δύο γυναικες αι διεκδικούσαι τον έρωτα του Ροδρίγου μετ' άγωνίας άναμύνουσι την έκδοσιν του άγώνος ότε προσήχεται ο δόν Σέγγος και καυαθέται εις τούς τούς πύδας της Χιμάνης το ήρωα καθυμαρμένον από το αίμα του δόν Ροδρίγου.

Άλλ' ήδη ότε η σκιά του πατρός ίκανοποιήθη η Χιμάνη άποκαίει μετά φρίκης τον φόνον του έρωτός και φονεύει τον έρωτά της εις τον βασιλέα.

Άλλ' την στιγμήν έκείνη ο βασιλεύς έθλοϊ, ότι ο δόν Σέγγος φονεύς παρέρχεται έκνυν νικητή, έπ' νικητής είνε ο Ροδρίγος, όστις και έμφανίζεται και λαμβάνει την Χιμάνην σύζυγον.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΩΝ ΠΟΛΙΝ

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΝΕΟΤΟΡΕΚΩΝ ΚΩΝ ΠΟΛΙΣ, 26 Σεπτεμβρίου.

Είς την προηγουμένην άνταπόκρισιν μας σός έγραφα, ότι εν Βρινδωπίω έπέρχεται να συγκροτηθή συνέδριον των Νεοτορεκών. Άμα ως άπαιροφρήθη τοούτο η τουρκική Κυβέρνησις κατέβαλε πίκσαν προσπάθειαν όπως ματαιώση την συγκρότησιν αυτού. Προς τοούτο άπεστάθη εις την Ιταλικήν Κυβέρνησιν, ήτις όμως ήρρήθη κατηγερσθαι πέντα έπως παρακλώση τούς Νεοτορεκούς από την συγκρότησιν του περί ού ο λόγος συνεδρίου.

Συνεπεία τούτου ο Σουλτάνας διατάζει εν μαγίστη άνασυχία, καθεμρινός δέ από τεσσάρων ήμαρών πλείετον, θεωρούμενοι ως Νεοτορεκοί συλλαμβάνονται και φελακίζονται.

Ο πατριάρχης των Άρμενίων, άπελπισθείς εκ της καταστάσεως εις την όποιαν περιήλθεν αι ύποθέσεις της άρμενικής κοινότητος, άπέστειλε προχθός την παραίτησιν του, ήτις όμως δέν έγένετο άποδεκτή. Ο Σουλτάνας έδωλεσεν αυτός εις άπάντησιν, ότι μετά πάντα ήμέρας θά τον ίκανοποιήση. Οίκοθεν άνοιταί ότι ούδέμια ύπόσχσεις θά έκτελεσθ.

Τα γεγονότα της Γεμενής. Αι ραδιουργίαι της Άγγλίας. Η τουρκική Κυβέρνησις έξ άσφαρής

Ο ΜΟΥΝΕ ΣΟΥΛΛΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΡΟΛΟΝ ΤΟΥ ΑΜΛΕΤΟΥ

Τών τελευταίων γεγονότων άπεφάσιζε να ύποδαίρηση το βιλαέτιον Γεμενής εις τέσσαρα βιλαέτια: διότι εκ της μεγίστης έκτασεως έπικρατεί άναρχία, άδύνατος συνεπώς άποδάνει η διαίχτης.

Αιά τού μέτρου τούτου έλπίεται, ότι θα περιορισθών αι εν Γεμενί ραδιουργίαι της Άγγλίας.

ΑΛΛΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΙ

Προσέχως άρκαίται ένταθα εις Αύστριακός άρχιδούξ.

Περί Άλεξανδρείας ούδέν νεώτερον είμη ότι ύποφρήση θάνα θεωρείται ο πέρην Κ'όλεως Ιωάννης.

Η ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΕΣΒΕΙΩΝ

ΟΙ ΠΟΘΟΙ ΤΩΝ ΕΞΩ ΕΛΛΗΝΩΝ

Η ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ

ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΕΠΑΡΚΕΙΑ

(ΤΟΥ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΜΑΧ)

ΒΙΕΝΝΗ, 24 Σεπτεμβρίου. — Έγένετο πρό τούς σόστασις προς την Κυβέρνησιν πρής συμπλήρωσιν της ένταθα πρεσείας. Μετά θόρηως βεβαίωσιν ότι εύλογώτερα και δικαιολογητέρας δέν ήδύνατο ναγείνη. Έμφαζόμεν δέν τον γενικόν πόθον και την διακαή έπιθυμίαν των ένταθα Ελλήνων έάν έλαμνι ότι η εν Βιέννη πρεσεία δέον να έπισπάση την προσοχήν της Κυβερνήσεως όπως συμπληρώση το προσωπικόν αυτής.

Οι έρχόμενοι ένταθα άπειροπληθείς Έλληνες, και αυτοί οι έξνοι εκήμη, άπορυσί δια την έλλειψιν ήμυν τάσην. Καί έρωταί πάντες πέντα ο έπιτετραμμένος ήμυν κ. Μάγος, εύνιος η διπλωματική ικανότης τέσσην πολύτιμος άπαδείχθη εις τας κρίσιμώτερας στιγμάς των ένθνών ήμυν συμφερόντων, πέντα είνε δυνατόν να έλγην την ίκανότητά του να έπιτελέση τα λεία το ύψηλά αυτού καθήκοντα άνευ τού άπαιρητήτου προσωπικου δια πάσαν Πρεσείαν, και άου των κακωσιγμένων δια τέσσην ύψηλήν θέσιν άποδοχών.

Όταν λαβή τις ύπ' όψην ότι εν Βιέννη τα βελωνικά κράτη, τα εν τ' έλ α ή μ ε ν κ ρ α τ η, έουσι μέγασα ένεικνεί, και τούς πρεσείς αυτών συνοδεύει άνω ές προσωπικόν ίκανωτέων ύπαλλήλων, παρουσιάζονται δε ούτως η άντιπροσωπεία αυτών πληρης και έπιβλητική, ποίαν ιδέαν θέλουν να σχηματίση περί ήμυν των Έλλήνων, οι όποιοι έχουμεν όχι πρεσείαν, άλλ' άπλσιν έπιτετραμμένον, άνω των άπαραι ήτων έρωδων δι' ένα άντιπρόσωπον έπισχμον της Α. Μ. του Βασιλέως και της χώρας ήμυν.

Και έπειτα παραπονοίμεθα ότι οι Έλληνες υπό Έξωτερικόν διάκεινται ψυχρώς προς την Πατρίδα, χάνουν τον ένθουσιισμόν των, λησμονούσιν τας θυσίας των πατέρων των, και άκολουθού τον δρόμον του συμφερόντος. Είνα αληθής εν μέρει τα παραπάνω τάστα άλλ' ένν έξέστη τις τα αίτια δέν θά τούς άδικήση και πολύ.

Βεβαίως ο άρνησικαίρις είνε καί άπαίσισιν δι' έθνος μάλιστα όποιον το έλληνικόν. Άλλά λάβατε ύπ' όψην ότι διανθεί η άνθρωπότης παρέρχων, καθ' ήν η ιδέα της Πατρίδος λαμβάνει τέσσην έκτασιν όσην

έλη η γη, και έάν τα ίσχυρά κρήτη συγκρατούσι δια της έπιβλή, του όρκου και του πλούτου τού, πέντα τών ύπνχών των έντός των όρίων τα όποια έδωσαν οι προπάτορες αυτών, αυτά άκριβώς να ίσχυρά κράτη ύποδαίνουν σήμερον εις τούς ύπνχούς των ότι τα όρια του έμπορίου και της βιομηχανίας των έκτείνονται άφ' όλης της γης, άρκαί να ύρίσται, να καλλιεργήται, να κερδίχη έδωρος το σύμφερον, είνε ιδιωτικό, είνε έθνικόν. Χάριν άκριβώς αυτού του συμφερόντος ήμπορεί να έστη τις, ότι η Έλλάς έχασεν άρ' ής έγεινεν άνεξάρτητον βασιλείον περί τα δύο έκαστομύρια ύπνχούς. Δέν λέγομεν καμμίαν ύπερβολήν. Λάβατε ύπ' όψην τι έγεινε και γίνεται εις την Ρουμανίαν, τι εις την Βουλγαρίαν και τι εις την Σερβίαν.

Βεβαίως αι παντοίαι καταπίσεις των κρατών αυτών συνετέλεσαν εις το να γείνουν πολλοί Έλληνες άποστάται. Είς τούς εν Ρουμανία δέν έπιτρέπεται να έχουσι κτήματα ένν δέν έχου την ρουμανικήν ίθαγένειαν. Είς τούς εν Βουλγαρία τα ίδια και χριότερα. Είς τούς εν Σερβία δέν έπιτρέπεται ούτα το όνομα των να έχωσιν. Εάν τις λέγεται Γεωργίου, ει σερβικά άρκαί τον γράφουν Γεωργάκις. Εάν δέ έμιναινη να ηρρήση το έπίθετον του ως το είχη παρά τών γονέων του, κατατρέχεται και έκδιώκεται. Είς την Ούγγαριαν αι έλληνικά κοινότητες, αι άλλως πλουσιώταται σγιδόν έδωσαν. Έξίρισιν κάμνει η της Βιουαπέστης άλλ' και έκείνη του τω χρόνφ θα έξωργισθή, όπως η του Σερβίου, η όποια όνομα μόνον είνε έλληνική, πάργκαται δε ούγγρικη. Και όμως η περιουσία αυτής θεωρείται άπερχώρη εις 7 έκαστομύρια σιτοινών!

Και εις η αίτια δέον τούτων; Το άτομικόν συμφέρον; Αι καταπίσεις των ξένων; Η έλλειψις φιλοπατρίας; Και ατά βεβαίως συνετέλεσαν, άλλ' η πρωτίστος συνετέλεσεν η έθνική ημυν άναπα και η έθνική έξέσθλωση και έκδηλοθά εν ταί Πρεσείας και τούς Προξένους ήμυν. Δέν άρκαί σήμερον η ιστορία και το έδωδον παρελθόν εις έθνους δια να το ένισχύση εν τη έδφ της προόδου και της εύημερίας και να συγκρατήση τα μέλη αυτού εν τω έθνικφ δεσμφ. Άνάγκη έπιβλή, άναγκη έπικρούς άντιπροσωπείας, άνάγκη ύπνχών μέσων, άνάγκη πάσης δυνατής εύκολίας η όποια δέον να παρέχεται υπό τού Κράτους προς τούς εν τω έξωτερικφ άντιπροσώπους αυτού, και παρ' αυτών προς τούς Έλληνες ύπνχούς.

Εάν ήδη συνεπληρώθη η εν Βουκουρεστίω πρεσεία, κατά μεζονα λόγον δέον να συμπληρωθή η εν Βιέννη.

Η κλεις των διπλωματικών ένεργειών επί της Βαλκανικής Χερσονήσου θεωρείται σήμερον η Βιέννη. Μετά την ύριστάμενην μάλιστα μεταξύ Ρωσίας και Αύστρίας συνεννόησιν, δια πέν κίνημα επί της Βαλκανικής Χερσονήσου, όλη η προσοχή της διπλωματίας στρέφεται προς την Βιέννην διότι ένταθεν έξερπνύονται σήμερον τα πολλαπλά ήματα της κινήσεως των περισσοτέρων Βαλκανικών έθνοτήτων.

Είς τον έπιτετραμμένον ήμυν άλλως τε ανατίθενται πολλάκις και καθήκοντα, το όποια έκφράζουσι της άρμοδιότητος αυτού, καθ' ο άρχεται προς την διπλωματίαν, άλλ' άπάντως ύπηρεσιακά, δια τα όποια άπαιρητός άποδάνει η συμπλήρωσις της πρεσείας. Εάν πρό έτών η έκκρηξις ήμυν εικονομική κατάστασις ήνάγκασον τον μακαρίτην Τρινοτόην να καταγρήση τινάς τω πρεσείω, άλλ' οι λόγοισι μακροσπουδαιότερο έπιβάλλουσι την συμπλήρωσιν μάς η άδύνατος πρεσείων. Άλλά πρό παντός δέν πρέπει να λησμονώμεν ότι η έλλειψις πρεσείων εύπροσώπων, σημαίνει έθνική άνεπαρκείαν εν όποιαν χάριν των συμφερόντων ήμυν εν τω έξωτερικφ όρείλομεν δια παντός μέσου να κατασ ήσμεν έπαρκή.

Α. Καραχάλοος

Ο ΧΟΕΝΛΟΕ ΑΣΘΕΝΕΙ

(ΚΑΘΗΜΕΡΟΝ ΠΡΟΚΤΟΡΗΘΗ)

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 28 Σεπτεμβρίου. — Ο πρίγκηψ Χοενλόε άρχικαγαγελάριος της Αύστριας, άσθενεί σφοδρώς.

ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΕΝ ΙΣΠΑΝΙΑ

ΜΑΔΡΙΤΗ, 28 Σεπτεμβρ. — Η Βουλ' συνεκλήθη διά την 5 προσεχούς Νοεμβρίου. Η Καρλιστική εξέγερσις εις διαφόρους επαρχίας λαμβάνει άνηυχτην έκτασιν διαστάσεις.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Η ΑΚΙΝΗΣΙΑ ΤΩΝ ΜΠΕΡΣΕΣ.— ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΣΥΡΑΤΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 28 Σεπτεμβρίου.

—Καταλαμβάνει ο κ. Μπέρσερς την λαογραφία των άναφορών και κερμίδων επί των πρόσφατων κινήσεων των Μπέρσερς. Ο κ. Μπέρσερς άγχινοί στρατός και χίλις ή μίλις έφθασαν εις Δουβλίον.

Η ΑΓΓΛΟΦΙΛΙΑ ΤΩΝ ΜΠΕΡΣΕΣ.— ΑΙ ΕΠΙΧΡΕΙΣ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28 Σεπτεμβρίου.—Τα ληγόντα σήμερα την πρωτάν ημερομηνία άναφορών ότι ή μακρά χρονοτριβή των Μπέρσερς άπώρεψεν εις τους Άγγλους ένα μεταφύρον εις Άφρικήν εν ματαικήν έπικουρίαν.

—Η άλλοι οί Βουργερς έδεκαλουσαν καταφάνοντες κατέσφαξαν όπως καταπαχθέντες εις τα στρατόπεδον των Volksrad όπου βασιλεύει σχετική άταξία.

ΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ ΚΑΙ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ, 28 Σεπτεμβρίου.

—Η ούγγρικη Κυβέρνησις ήρθεν κατηρηματικώς να συζητήσει τας προτάσεις της Ρουμανίας. Το ζήτημα τούτο φαίνεται προσωρινώς να διαταρσύνει τας μεταξύ των δύο χωρών έμπορικας σχέσεις.

Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΣΥΝΕΜΟΤΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28 Σεπτεμβρίου.—Γενικώς πιστεύεται, ότι ή δική των συνεμοτών ήτις έδικάζεται ένωπιον του Άνωτάτου Δικαστηρίου δεν θα λήξη πρό των άρχων του μηνός Νοεμβρίου.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΕΝ ΒΟΥΛΑΡΙΑ

ΣΟΦΙΑ, 28 Σεπτεμβρίου.—Πρό των έμφανών και την έπιθυμίαν του ήτμονός Φερδινάνδου όπως άποσπασθή ή ύπουργική κρίσις, αυτή θεωρείται ως άναπόφευκτος και άπαικίμενος.

Η ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

ΣΧΟΛΗ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ.—ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Τη άπόφασις των επί των Ναυτικών ύπουργών κ. Βουδοβέρη την προσεχή έβδομάδα συνιστάται επιτροπή εξ άνωτέρων άξιωματικών του ναυτικού υπό την προεδρίαν του διοικητού της Σχολής των Δοκίμων κ. Ζώτου εις την όποιαν θ' άνατεθή ή καταρτιστική νομοθετική έπιτροπή εντός της μνημονεύουσας των πολιτικών πλοίων. Το νομοθετικό δέ έτοιμακόη τάχιστα να ύποβληθή εις την προσεχή Σύνοδον της Βουλής.

Η Σχολή αυτή θ' άνατεθή παράρτημα της Ναυτικής Σχολής των Δοκίμων οί δέ άπόφοιτοι αὐτῆς δέ κατατάσσονται εις τὸν πολεμικὸν ναυτικὸν μετὰ τὴν βαθμὸν τοῦ εὐκαταφύρου ὡς μηχανικοί. Το σπουδαιότερον δέ λαίψη τὸ παρατηρούμενον νῦν ὅτι οὗτοι τὸν πλοῦτον καὶ προσκολληθῶνται ὡς ναυτικοὶ μηχανικοὶ ἀπόφοιτοι τοῦ Πολυτεχνείου πάντες ἔδειξεν τῆς ναυτικῆς τέχνης.

ΑΛΛΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ.— ΠΟΥ ΘΑ ΣΥΣΤΗΘΗ Η ΣΧΟΛΗ

Διὰ τὴν Σχολὴν ταύτην δέ εἰσιμασθῇ διαίτηρον περίπτερον ἐν τῷ ἀνεγερθεσάμῳ κτιρίῳ τῆς Βασιλείου ναυτικῆς σχολῆς τῶν Δοκίμων.

Συνεπεί τούτου ἀπεφασίσθη ἡ ἐπιστομὴ τῆς ἀνεγέρσεως αὐτῆς παρὰ τὸν φανὸν τοῦ Θεμιστοκλέους Χόδε δὲ ο. κ. Βουδοβέρης διέταξεν ὅπως εἰσιμασθῶσι τάχιστα τὰ σχέδια τοῦ κτιρίου. Ἰσχυρίζεται μόνον να καθορισθῶσιν αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἰδίων οὐκ εἰσιν διαμειβετοὶς τὸ οἰκόμενον ἐρ' οὐ ἀπεφασίσθη ν' ἀνεγερθῇ ἡ Βασιλεία.

Η Σχολή των εμπορικῶν μηχανικῶν.—Ὡς δὲ εὐσεβήθη ἔκτος τῆς ἀνωτέρω Σχολῆς ἀπεφασίσθη καὶ ἡ σύστασις ἐτέρης Σχολῆς ἐκ τῆς οποίας θά ἐξέρχονται οἱ μηχανικοὶ οἱ προσωρινῶν διατάξεων ἀπρόκλητοι. Ἡ Σχολή αὕτη θά εὐσεβήθη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κανονισμῶν, εἰσιν δὲ δέδοται τὰς τοιοῦτου εἴδους σχολὰς εἰσιν λατομεύουσιν ἐν Ἀγγλίᾳ.

Τοιοῦτοτρόπος τοῦ λοιποῦ οὐδὲς δὲ διαρρίσσει μηχανικὸς ἔμπορικῶν ἀπρόκλητων ἐν μὴ φέρῃ δίπλωμα, θά ἐκλείψῃ δὲ ἐξ ἄλλου καὶ αἱ κινήσεις τῶν ἐκρίσαν τὴν λειψύην, ὅς διαιτρήσονται νῦν τὰ ἀπρόκλητοι ἐκ αἰτίας τῆς ἀπειρίας τῶν μηχανικῶν.

ΟΙ ΑΣΙΜΑΤΙΚΟΙ ΤΟΥ ΜΑΥΡΙΚΟΥ

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΑΥΤΩΝ.—ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΙΣ ΓΑΛΛΙΑΝ

Ἐκτός των ἄλλων λαμπρῶν μέτρων τοῦ κ. Βουδοβέρη πρός ἐκπαίδευσιν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ παρὶ ὧν ἔγραψαμεν, ἀπεφασίσθη ὁριστικῶς ὅπως ἀποστείλῃ εἰς Γαλλίαν δέκα περίπου ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐξ αὐτῶν εἰσιν ἀποσπασθέντες εἰς τὰ Γαλλικὰ Νεο-τακτὶκὰ ἐκπαιδευθῶσι τελείως.

Πρός τούτο παρηγγέλλοι ἡ ἐν Παρισίοις πρεσβεσία νὰ ἐνεργήσῃ καταλλήλως παρὰ τῇ γαλλικῇ Κυβερνήσει ὅπως λάβῃ τὴν εὐκαταστάσιν αὐτῆς. Οἱ ἀποσπασθέντες θά ἐκλογισθῶσι μετὰ τῶν κατωτέρων βαθμῶν.

Ἐπὶ ἐκπαιδευτικῇ ἀποστολῇ ἀξιωματικῶν ἀγόντων σκέψας νὰ γείνῃ εἰς τὴν Ἀμερικήν ἄλλ' ἢ Κυβερνήσει τῶν ἠνωτέρων Παλιταίων ἡνθῶν κατηγορηματικῶς νὰ ἐπιστρέψῃ τούτοις ἐπὶ τῷ λόγῳ οὐ εὐδὲς ποτε εἰδέχθη ἐν τῷ Ναυτικῷ τῆς πρός ἐκπαιδύσεως ἀλλοδαπῶν.

Ἐκτός τούτου ἡ Κυβέρνησις εἰσάγει πᾶντας τοὺς παρὰ ταῦς ἐξ Μεγάλης Βρετανίας ἐν τῇ προεδρίᾳ τῶν ἠνωτέρων ἡμῶν ἐν ἀνακοινώσεσιν αὐτῇ ποιεῖ Κυβερνήσις εἰσὶν εἰς τοὺς Στρατοὺς τῆς ἡμετέρας ἀξιωματικῶς πρός ἐκπαιδύσεως.

ΟΙ ΑΣΙΜΑΤΙΚΟΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΓΥΠΕΡΚΕΛΑΝΟΥΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ.—ΚΑΤΑΡΤΙΣΜΟΣ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

Προσέβη ἐγγράφειν ἐν συνετάξει μετὰ τοῦ κ. Βουδοβέρη τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν ὅπως πάντες οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ναυτικοῦ ὀνη-ρεθῶσιν ἐκ περιττοῦς ἐπὶ ἐν ἑαυτοῖς τὰς Ἀγγλικὰς ὑποναυτικῶς ἀπειρίας διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὸ δίπλωμα τῆς προαγωγῆς εἰς τὸν ἀνώτερον ἐπίπλεον βαθμόν.

Ἦδη δὲ συστάθῃ ἐν τῷ ὑπουργίῳ ἐπιτροπὴ ἥτις θά παρασκευάσῃ τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον.

Ὅτι ἀρᾷ τὸς σημερινούς θά καταργηθῇ ἡ ἰσχύς αὐτῶν διὰ τῆς ἡμετέρας τετρακτῆς ὑπηρεσίαν διὰ προαγωγῆς, θά θεωρηθῇ δὲ ὅπως μετὰ διατῆς ὑπηρεσίας εἰς τὰς ὑποναυτικῶς ἀπειρίας δύναται νὰ προάγῃται εἰς τὸν ἀνώτερον ἀπρόπλεον βαθμόν.

Ο ΛΙΜΕΝ ΤΗΣ ΘΗΡΑΣ

Μεταβάσεις τῆς ἐπιτροπῆς.—Ὡς δὲ διατεθῇ ὁ ἔκδοτος

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐξήτασε χθὲς παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ὅπως διατεθῇ ἐν πολεμικῶν ἵνα μεταφέρῃ εἰς Θήραν τὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις συνέστη ἵνα μελετήσῃ τὸ ζήτημα τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ λιμένος. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἀνακοινώσας οὗτο διατίθεται πρὸς τοῦτο τὸν ἀπρόπλεον βαθμόν.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΝΑΥΤΑΜΑΤΗΣ

Ἀνακοινώσεως τῆς Τουρκίας.—Ἡ ἐνταῦθα ὀθωμανικὴ πρεσβεσία ἀνακοινώσας δι' ἐγγράφου τὰς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, ἐπὶ τῷ ὀθωμανικῷ ἱσχυρῶν «Ἀμφιτρίτη» ὑπὸ τὸν Ἑλληνα κλοίσρον Πύλαν προσερχόμενον ἐκ Μασσαλίας καὶ καταπυλόμενον εἰς Σάμω, φέρων δὲ φορτίον ἐκ πενήκοντα χιλ. δραχμῶν ἔκαμε πλοστὴν «Ἐβρίαν καθ' ὅδον κλαπέντος ὁπλαρχίου τοῦ φορτίου. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν διέταξε τὴν καταδίωξιν τοῦ πλοστῆρος καὶ τὴν ἀνάγκειαν ἀνακρίσεως.

Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Παραβόνα ἀξιωματικῶν.—Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Κρήτης ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐνταῦθα ἀρχηγίου ἐπιθεωρήσεως κ. Βάσσος ἐπιθεωρήσας χθὲς τὸν πεζικὸν Σύνταγμα ἐπὶ τὴν διοίκησιν τοῦ συνταγματάρχη κ. Ὀρμαν.

Κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν παρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ κ. Βάσσου, ὁ ταγματάρχης κ. Δαφνός καὶ ὑπόβλην εἰς αὐτὸν προφορικῶς καὶ ἐγγράφως παραπονοίαι, διότι ὅπως ἀδίκως κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐπιθεώρησιν ἐκρίθη ἐπίσκοπος.

Ὅπως παρὰ τὸν ὑπόβλην καὶ ἑτερογενετικῶς ἀξιωματικῶν. Ἐξέως πλείους ἀξιωματικοὶ ἐκ τῶν ἀποσπασθέντων εἰς Κρήτην, ὑπηρετούντες ἐν τῷ συντάγματι, ὑπέβλησαν εἰς τὸν κ.

Βάσσον ὑπόμνημα, παραπονοῦμεν διὰ τὴν παρανομίαν των.

Περὶ τῶν ὑπομνημάτων τούτων καὶ ἄλλων τοῦ τελευταίου κ. Βάσσος μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον μετὰ μεσημέριαν συνενοήθη ἐπὶ πολὺ μετὰ τοῦ κ. Κουμουνδούρου.

Σήμερα δὲ κ. Βάσσος θά ἐπιθεωρήσῃ τὸν πεζ. σύνταγμα, τὸ δὲ προσεχὲς Σάββατον ἀπερχομένη εἰς Σάρον.

Ἡ πρεσβεσία ἐκδόσεως τοῦ κ. Βουδοβέρη

Κατὰ ἀσφαλὲς ἐπληροσφύρηται, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ ἐν Ἑλλάδι Στρατοῦ κ. Βουδοβέρης ὑπέβαλε προχθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κουμουνδούρου, ὅπως ὑπέβαλε πρὸς ὑπουργὸν τὸν Β. διατάγμα δι' οὗ εἰ κληρωτὸ τοῦ 1897 καὶ οἱ διαβέβητοι κληρωτὰ ἐπὶ ἑκατὸν μῆνα εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ. Τὸ διατάγμα ὑπογράφει ὁ ὑπουργὸς ἀποφασίζων εἰς τὴν ἑπικρατοῦσαν Κυβερνήσει.

Οἱ ἐπιθεωρηταὶ εἰς Ἀθήνας.—Ὁ ὑπουργὸς κ. Κουμουνδούρος ἀνακοινώσας εἰς ἡμᾶς χθὲς, ὅτι ἄλλα καὶ οἱ τρεῖς ἐπιθεωρηταὶ παρατάσσονται τὴν ἐπιθεώρησιν των ἐκ καλῶς αὐτοῦ εἰς Ἀθήνας, ἵνα μελετήσῃ ἐπὶ κοινῷ τὰς ἐκδόσεις των.

Η ΣΤΑΦΙΔΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Ἡ ἀρχὴ τοῦ πρεσβυτέρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.—Τὸ λέγει παρὶ τῆς Τραπεζῆς.—Ἡ πώλησις τοῦ ἀποδομένου Μεσογείας

Ἀφίκεται προχθὲς τὴν ἑσπέραν ἐκ Πατρῶν ὁ πρεσβυτέρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σταφιδικῆς Τραπεζῆς κ. Γερ. Κόγκας.

Χθὲς δὲ τὴν πρωίαν παρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σιμπούλου, μετ' οὗ συνεζήτησε διὰ μακρῶν τὰ διάφορα ζητήματα τῆς Σταφιδικῆς Τραπεζῆς.

Περὶ τὸν λεγόμενον κατὰ τὴν συναντήσιν ταύτην ἡρωτήσας χθὲς τὸν κ. Κόγκας, ὅπως εἶπεν ἡμῖν τὰ ἑξῆς:

—Ὁ κύριος σκοπὸς τῆς εἰς Ἀθήνας ἀρριζώσεως ἡμῶν λάβω παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σιμπούλου τὴν ἀδίκαν νὰ ἐκποιήσωμεν τὴν εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς Μεσογείας εἰσπράξιμας παρακαρτήμας, ὅπως εἴη οὐχί τῶσιν καλῆς ποιότητος καὶ συνεισῶς ὑπόκειται εἰς μεγάλην φθοράν.

Ὁ κ. Σιμπούλος ἀπεκρίθη τὴν πρότασιν μου ταύτην. Ἦδη ἐκ τῶν 12 ἑκατομμυρίων σταφίδων τῶν εἰσπράξιμων εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς Μεσογείας, θά ἐκποιήσωμεν τὰ 2 ἑκατ. ἐν δημοσῇ πλειστηριασμῇ, διότι διὰ τοῦτο ἔχει δοθῇ πρῶτη προτερροία, βραδύτερον δὲ θά ἐκποιήσωμεν καὶ τὰ λοιπὰ.

Ἐπὶ τὸν κ. Σιμπούλου ἔδωκε προετίμησιν περὶ τῆς δὴθεν ἀνακαλύψεως πλεονάζον δαπανῶν ἐν Πατρῶσι. Ὁ θάρος οὗτος προέβη ἐν ὑπερβάλλοντος ζήλου τοῦ ταλάνου, ὅπως δὴν ἀνέμενε νὰ δώσωμεν εἰς αὐτὸν ἐξήγησιν παρὶ τοῦ λάθους, ἀλλ' ὅπως νὰ τηλεγραφῇ τὴν ἐσπέραν εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Ὅσον ἀρᾷ τὸ ἐν Μεσογείας παραπονοίαι, ταῦτα προερχομένη διότι οἱ Μεσογῆται θέλουν πᾶσαν τὴν παραγωγὴν αὐτῶν ἐκ 55 ἑκατ. ποιότητος καλῆς νὰ παραδώσωμεν εἰς τὴν παρακαρτήσιν, ὅπου δὴν κατὰ τὸν νόμον.

Μόνον εἰς τὸν Μεγάλῳ ἀνακαλύφθησαν πλεονάζον δαπανῶν, προσεφυλάσθη δ' ὁ ἀποδοχόμενος. Ἡ Τραπεζὴ εἰς ἀντικατάστασιν αὐτῶν ἀπέστειλε νέον τοῖστον καὶ δύο λογιστὰς.

Ο Διοικητὴς τῆς Τραπεζῆς

Περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς, ο. κ. Κόγκας εἶπεν ἡμῖν, ὅτι ὁδὸν ἀπεφασίσθη. Τὸ ζήτημα ὅπως τούτο, ἀμα τῇ εἰσόδῳ τῆς ἐκδόσεως τοῦ, θά φέρῃ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου, ἵνα πρὸς τούτο εἰς θέλησιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ διευθυντοῦ, θά ἀνακοινωθῇ δὲ ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου εἰς τὸν κ. ὑπουργόν.

Ὁ κ. Κόγκας ἀναχωρεῖ σήμερα εἰς Πάτρας.

Η ΠΛΗΜΥΡΑ ΤΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Καθυστερήσεις ἀμειψοσυνεχίας.—Κατὰ τηλεγράφημα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ἔκτα τῶν τελευταίων βροχῶν ἐγένετο κατ' ἀπασαν τὴν Πελοπόννησον πλημύρα.

Ἡ ἐκ Πάτρας τοπικὴ διὰ τὰς Πάτρας ἀμειψοσυνεχία ἠναγκάσθη νὰ σταματήσῃ πρὸ τῶν Πατρῶν, μία δὲ ἀπρόσμενη καὶ δύο φορτῆς βαγόνια ἐξέρχον τῆς γραμμῆς.

Ἐν Ἠλείᾳ ἐκ τῆς πλημύρας παρεσβόθησαν ὁλόκληρα ποίμνια καὶ ἄλλα ζῷα.

ΤΟ ΥΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Ἐπισκευὴ αὐξήσεως

Διὰ τελευταίαν βροχὴν συνετέλεσεν εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ ὕδατος τῆς πόλεως, τὸ ὅσον ἐκτετασθῆς διαμέτρους ἦδη εἰς πᾶσαν τεσσονεσίαν. Ὅσον δὲ ἀνασκαπτικὰ τὰκάρηνα, τὸ πολεμικὸν το δὴν ἔσται κατὰ τὸ δόξα τοῦτο καὶ πολλὰ διότι χερὶς εἰς τὰς συνεισφορὰς τοῦ Δημάρχου κ. Καλ-

λίσσον ἐρρήθη εἰς τὸ Ἀδριανέον ὑδραγωγεῖον ἵνα ἡ πόσις ὕδατος ὅσον καταρτῶσθαι νὰ ἐξοικονομηθῶσιν ἐπισημνῶσθαι δι' αὐτοῦ εἰς αἰτίαν.

Ἀς εὐχόμεθα ὅπως ἵνα ταχέως ληφθῇ ἡ δόσις πρὸς τὴν πόσιν κατὰ τὸ ἐλευθεμὸν θέρος βελτιωθῇ ἡ κατάσταση αὐτῆς, ληφθῶσι δὲ εὐνοίαν καὶ ἀποταξιακτικὰ μέτρα πρὸς αὐξήσιν τοῦ ὕδατος.

ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΤΩΝ ΚΥΠΡΩΤΩΝ

Ἡ πρεσβεσία ὑπὸ τοῦ Διαβόχου

Κατὰ τὴν χθεσινὴν ἐκ Δικελίας καθόδον τοῦ Ἀντιπρεσβευτοῦ Διαβόχου συνεργάσθη μετ' αὐτοῦ ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κουμουνδούρος, ὅπως ὑπέβαλε πρὸς ὑπουργὸν τὸν Β. διατάγμα δι' οὗ εἰ κληρωτὸ τοῦ 1897 καὶ οἱ διαβέβητοι κληρωτὰ ἐπὶ ἑκατὸν μῆνα εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ. Τὸ διατάγμα ὑπογράφει ὁ ὑπουργὸς ἀποφασίζων εἰς τὴν ἑπικρατοῦσαν Κυβερνήσει.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΝΟΜΟΙ

Τὰ διατάγματα ἐπεβλήθησαν

χθὲς.—Ὡς δὲ δημοσιεύονται.—Ἐπεβλήθησαν χθὲς εἰς τὸν Ἀντιπρεσβευτὴν ὑπὸ τοῦ πρεσβυτέρου κ. Θεοτόκη πρὸς ὑπουργὸν τὰς κανονιστικὰ διατάγματα τῶν νέων νόμων τῆς Ἀστυνομίας, τῆς Διοικητικῆς διαρρύσεως καὶ τῆς Χωροφυλακίας. Τὰ διατάγματα ταῦτα θά δημοσιεύωνται ἐν τῇ ἑφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως ἐντός τῆς ἑβδομάδος.

Λειτουργοὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ

Διὰ τοῦ διατάγματος τῆς Ἀστυνομίας αἱ ἀστυνομικαὶ δι' ὑδραυλικῶν καθορίζονται εἰς 115, συνιστάται δὲ ἐν ἐκάστῃ ἐξ αὐτῶν συμβούλιον ἐξ ἐνός λατοῦ, ἐνός τμηματάρχη καὶ ἐνός ἀστυνόμου, ὅπου θά ἐπιβλέπῃ τὴν κατάστασιν τῶν ἀστυνομάκων. Τέλος δὲ ἕκαστος διευθυντῆς Ἀστυνομίας δὲ εἴη ἐντελὲς ἀνεξέριτος καὶ θά ὑπάγῃται μόνον εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν.

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ὁ βασιλεὺς ἀκούει

Εἰς τὰ Ἀνάκτορα εὐδομία εἰσῆλθε ὁ πᾶσις περὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπινόου τοῦ Βασιλέως.

Τὸ γραφεῖον, δι' ἐνός δέκα ἡμερῶν θά ἐπινόησθαι, δὴν ἐκτελεσθῇ ἀπὸ τοῦ Βασιλέως εὐδομία ἀναγράφεται πρὸς τὴν 25ης Ὀκτωβρίου, εὐδομία δὲ ἀναγράφεται περὶ τῶν ὑπάρχοντων, ὅπως νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐπινόησιν.

Η ΧΙΣΙΝΗ ΤΟΥ ΟΙΔΙΠΟΥ

Δὲν ἦτο παρῆτασις ἡ χησινὴ. Ἡ οὐ μάλλον φαντασμαγορία, ἦτο καὶ ἐκτελεσθῇ, καὶ πρωτοφανὲς, καὶ μαγευτικόν.

Αἱ Ἀθήναι διὰ πρῶτην φορὰν ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ὑπάρχοντος θέματος, τὸ ὅσον ἀρᾷ ἀνεκαλύψεως ἐντυπώσεως εἰς τὴν ψυχὴν ἐκείνων οἱ ὅπου ἠτύχησαν νὰ παρασώσιν.

Ὁ Οἰδίπους, τὸ ἐριστοτόρημα τῆς θεατρικῆς φιλολογίας, ἐγένετο ἐριστοτόρημα ἐκτελέσεως.

Τὸ θέατρον ἀσφυκτικῶς γεμάτον ἀπὸ δι' ὁμοφρονήτων, καμφοτέρων, περισσώτερον ἀνεπτυγμένων ἔχει νὰ ἐπιβλέψῃ ἡ ἑλληνικὴ πρωτεύουσα.

Εἰς τὴν πλῆθειν ἀραιότερος συνδυασμὸς τῶν μελαγχολικῶν ὁράσεων καὶ τῶν πολυχρόμων ἀμειψίσεων τῶν κυριῶν. Εἰς τὰ θέματα ἀνθόδωσαν πραγματικά. Εἰς τὸ ὑπερφύον νεολαϊκὴ θεορῆ καὶ ἐνδοσυνείδητος καταστολή ἀπὸ πολυάριθμων γυναικῶν. ὅπου καταφυγόντα ἐπὶ ἐπὶ ἀλλοίφῃ ἄλλης θέσεως. Ὡς καὶ οἱ διδασκαλὶ πλῆθος μετὰ τὴν ὑπερμετρον καὶ βέναντων αὐστηρότητα τῶν ὑπαλλήλων τοῦ θεάτρου.

Εἰς τὸ βασιλικὸν θέατρον ἐλάνθης ἡ Βασιλικὴ Οἰκονομία, πρῶτη θέσος τὸ παράδειγμα ἐνδοσυνείδητος χειροκροτημάτων.

Ἡ σκητὴ, ὅτι μεγαλοπρεπέστερον ὅτι ἀπολαυστικώτερον ἡμερᾶς νὰ φαντασθῇ κανεῖς.

Καθ' ὅσον τὰς ἀντιλήψεις καὶ ἀποφάσεις ὅσον τῶν πρὸς παρῆτασιν ἑργαίου ἑλλήνων δράματος, δὴν καταρτῶσθαι νὰ προσλάβῃ ἡ σκητὴ τὴν μεγαλοπρεπείαν καὶ τὴν χάριν τῆς χησινῆς δικαιοσύνης, μετ' ὅσον τὴν ἑλλειψιν τῶν μέσων καὶ τὴν τερατώδη πτωχείαν τῶν σκηνηκῶν.

Ἡ ὑπερβολὴ ὁρατὴ σιωπηλὴ εἰσαγωγὴ τῆς πρώτης πράξεως, καὶ ἡ ὁ θηλαϊκὸς λαὸς προέρχεται εἰς τὴν ἀνακτὴν διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὸν βασιλεὺς ἐν τῷ ἑκτῷ τοῦ λοικοῦ τὴν πόλιν, ἡ ἕσπερ ἀπὸ τῆς Σιγῆς προκατελεβὼν ἀκαταμάχητος τὸ ἀποκατήρυν.

Αἱ ἐκπολεμῶσας σκηναὶ, πλῆρεις μεγαλοπρεπείας ἐκτελέσονται ἐρίαι.

Ὁ Μουτῆ-Σουλῶ, ὅς ἡ σιγῆς τὸ πρῶτον ἀνεκρίθη, συνέχισεν καὶ τὴν ἀναπνεύσιν ἀπὸ τῶν ἀκροατηρίων. Ἐπὶ τὴν τιμὴν, ἡμερᾶς, ἀλλοθὺς ποιητὴν λαὸς ὁ Θηλαϊκὸς βασιλεὺς, διεξῆλθε τὰς πρώτας σκηνας τῆς τραγωδίας ἐπιδεικνύων ἀπαράμιλλον πλεονεκτήματα στήσεων θαυμάσιος

ΕΠΕΛΕΥΣΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ, 29 Σεπτεμβρίου. — 'Αν. ήλ.
δρ. 6 λ. 3. — Δύο δρ. 5 λ. 30.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Table with 3 columns: Security/Debt type, Price, and another Price. Rows include various government bonds and securities.

μασόνικον, ο Μουνα-Σουλλβ εξήλθε του
θεάτρου γε-θμενος δεκτός διὰ ζωηροτάτων
ζητωκραυγών.

Η ΤΡΙΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ
ΤΟΥ ΜΟΥΝΕ-ΣΟΥΛΛΒ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ἀποφράσεις τῆς φωνῆς, ἐξοχα σκηνικά.
Θέσεις τινὲς τὰς ὁποίας προσέλαβεν ὁ
ὡμίαν πρὸς τὴν χορὸν καὶ ὅταν
διεξήγητο ἡ θαυμαστὴ μετὰ τοῦ Τετρακτύου
συναρμολογία, ὑπερβυλίζον ζωογονήματα τὰ
ἀρχαία ἀνάγλυφα καὶ τὰς σωζόμενας ζωο-
φόρους.

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Εἰς τὰς τραγικωτέρας σκηνὰς τοῦ δρά-
ματος, μετὰ τὴν ἐνταλὴν πλὴν βεβαίως
περὶ τοῦ διπλοῦ ἀνταγωνισμοῦ, ο Γάλλος
καλλιτέχνης ἐφάρσεν εἰς τὸ κατακέραιον
τῆς ἐπιτυχίας, ἥν δύνανται νὰ ἀντιπροσέ-
λησιν οἱ ἡθοποιοί. Τὸ κοινὸν παρρησιαστικὸν ἀντι-
δῶς καὶ συνέχον τὴν ἀνταγώνιστον. Αἱ
κρυφαὶ τοῦ ἀνταγώνιστου θύματα τῆς μοίρας
διεπύρην τὰ σπλάγχνα καὶ ὅταν τὴν τε-
λευταίαν στιγμὴν παρουσιάσῃ ἡλαυνὼς,
τυφλὸς, καθυπακούων, λυγρὸν ἡνίκῃς
ἀπὸ τὸ ἀκροατήριον.

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Ἀληθινὴ ἀπεθώπις ὑπῆρξε τὸ τέλος
τῆς παραστάσεως. Οἱ ἐγγίνοι κατὰ τὴν
στιγμὴν ἐκείνην δὴν περιγράφεται. Ὁ ἡ-
δύνατο νὰ εἴπῃ κανεὶς, ὅτι ἔλος ἐκείνης ο
κόσμος μεταβλήθη εἰς χεῖρας μόνον κρο-
τούσας καὶ εἰς στήματα κρυφά.

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι οὐδέποτε ἀκόμη ἡ-
θοποιοὶ ἔβουν ἐν Ἑλλάδι τοιαύτης φρε-
νιτικῆς ἀποθέσεως.

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Ὡς εἶπε. Αἱ Ἀθήναι κἀκεῖνον πολὺ
μεγάλῃν τιμῇ εἰς τὸν καλλιτέχνην. Ἐπὶ
ὡς καὶ χειροκροτῶν καὶ ν' ἀνεστηρίθῃ τὸς
ἀπὸ τοῦ ἀπογόνου τοῦ Σοφοκλέους; Σὺς
βεβαίως, ὅτι τρίακοντα ἔτη τὸ ἀντιπροσέ-
λησιν καὶ τρίακοντα ἔτη δὴν ἐπίσταται, ὅτι οὐδὲ
ἐπιτυχίῳ.

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Καὶ προσέθετε χαμηλοφώνως ὡς καὶ
ἐαυτὸν. — 'Απόψε ὑπερέβην τὰς προσδοκίας
μου!

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΝ
Τὸ παράσημον

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως, ἥντις
ὑπῆρξε τοσοῦτον οὐρανοποιήσις, ἡ Βασιλεῖς
σα καὶ ο Διάδοχος Ἀντιβασιλεὺς ἐκέλευ-
σαν τὸν ἔξοχον καλλιτέχνην εἰς τὸ βασι-
λεῖον θεωρεῖν, ἔνθα, συγχρόνως αὐτὸν,
τῷ προσέφεραν τὸν Χρυσὸν Σταυρὸν τοῦ
Σωτήρος.

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Οὐδέποτε θὰ λησμονήσω, εἶπε, τὴν
ἡμέραν αὐτὴν, οὐδέποτε θὰ λησμονήσω
τὴν εὐγένειαν τοῦ θαυμαστοῦ τοῦτου λαοῦ.

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

— 'Αλλ' ἤδη ο κόσμος συνηθισμένος ἐ-
ξῶθεν τοῦ θεάτρου ἂν μετα.

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Κυρία καὶ κύριοι, θεαταὶ τῆς παραστά-
σεως καὶ ἄλλοι ἐκ τῆς Ὁμονοίας καὶ τῶν
περίεξ ἀπελευθέρων πολυάριθμον πληθὺς.

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Μολοντί δὲ ο ἄρχος καλλιτέχνης ἐ-
βράδυνε νὰ ἐξελεθῇ τοῦ θεάτρου, ο κόσμος
ἀνέμεινε πρὸ πάντων δὲ αὐτοὶ καὶ αἰφνης
τοσοῦτον ἠρώτικος ἐξείσθητο εἰς τὸ φέγγος
τῆς νυκτὸς μὲ ἔξοχον ἐνδυμασίαν τοῦ θεα-
τρου.

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Τέλος περὶ τὴν μίαν περίπτωσιν μετὰ τὸ
ἔλα φησὶ καὶ πιστώσει 10,000 διὰ τὸν

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Εἰτα φησὶ καὶ πιστώσει 10,000 διὰ τὸν

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Εἰτα φησὶ καὶ πιστώσει 10,000 διὰ τὸν

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Εἰτα φησὶ καὶ πιστώσει 10,000 διὰ τὸν

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Εἰτα φησὶ καὶ πιστώσει 10,000 διὰ τὸν

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Εἰτα φησὶ καὶ πιστώσει 10,000 διὰ τὸν

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Εἰτα φησὶ καὶ πιστώσει 10,000 διὰ τὸν

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Εἰτα φησὶ καὶ πιστώσει 10,000 διὰ τὸν

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Εἰτα φησὶ καὶ πιστώσει 10,000 διὰ τὸν

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Εἰτα φησὶ καὶ πιστώσει 10,000 διὰ τὸν

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Εἰτα φησὶ καὶ πιστώσει 10,000 διὰ τὸν

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Εἰτα φησὶ καὶ πιστώσει 10,000 διὰ τὸν

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Εἰτα φησὶ καὶ πιστώσει 10,000 διὰ τὸν

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Εἰτα φησὶ καὶ πιστώσει 10,000 διὰ τὸν

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Εἰτα φησὶ καὶ πιστώσει 10,000 διὰ τὸν

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Εἰτα φησὶ καὶ πιστώσει 10,000 διὰ τὸν

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Εἰτα φησὶ καὶ πιστώσει 10,000 διὰ τὸν

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Εἰτα φησὶ καὶ πιστώσει 10,000 διὰ τὸν

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Εἰτα φησὶ καὶ πιστώσει 10,000 διὰ τὸν

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Εἰτα φησὶ καὶ πιστώσει 10,000 διὰ τὸν

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Εἰτα φησὶ καὶ πιστώσει 10,000 διὰ τὸν

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Εἰτα φησὶ καὶ πιστώσει 10,000 διὰ τὸν

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

ΑΙ ΕΡΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ο 'Αλφειός του Κερνηλίου
'Απόψε εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον θα
διδῶν τὸ ἔργον ἔργον τοῦ Κερνηλίου ο

Εἰτα φησὶ καὶ πιστώσει 10,000 διὰ τὸν

ἔνδοξον καὶ ζῆλον εἰς κεντρικὴν θέσιν
δωμάτιον μετ' ἐπίπλων. Πληροφορίαι πα
ρὰ τῶν.

κόν Πανεπιστήμιον. Ὡς γνωρίζετε, κατ' ἔτος τὸ Δημόσιον δίδει εἰς τὸ Ἑθνικὸν Πανεπιστήμιον χορηγήματα. Περὶ τοῦ χορηγήματος τοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον διδομένου ὑπάρχει ὁ νόμος τοῦ 1895, ἀλλ' ὁ νόμος οὗτος κανονίζει μόνον τὰ τοῦ χορηγήματος τοῦ ἔτους ἐκείνου. Ἐκτοτε, χωρὶς νὰ γείνη ἕτερος νόμος, ἐξηκολούθησεν ἡ καταβολὴ χορηγήματος, καὶ οὕτως ἀνεγράφη εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ἐτῶν 1896—1899 ἡ συνεισφορά αὕτη, ἡ ὁποία ἀνέρχεται εἰς 137,000 δραχμάς, ἄνευ νόμου κανονίζοντος αὐτήν.

Ἐπειδὴ νομίζω, ὅτι εἶναι ὀρθὸν νὰ ὑπάρχῃ νόμος κανονίζων τὰ τοῦ χορηγήματος, καὶ ἐπειδὴ, μὴ ὑπάρχοντος νόμου, καὶ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον δύναται νὰ φέρῃ δυσκολίας εἰς τὴν θεώρησιν τῶν ἐνταλμάτων, ἐθεώρησα ὅτι ἦτο πρέπον νὰ υποβάλω τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ ὁποίου θ' ἀναγραφῇ καὶ τὸ ποσὸν εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

Ἐπίσης υποβάλλω νομοσχέδιον περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΒΧΕ' περὶ νομῶν καὶ τῆς διοικήσεως αὐτῶν. Εἰς τὸν νόμον ἐκεῖνον ὑπάρχει μία ἑλλειψις, ὅτι δὲν γίνεταί λόγος περὶ Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων. Τὰ περὶ τούτων κανονίζονται διὰ τοῦ υποβαλλομένου νομοσχεδίου. Ἐκτὸς τούτου ἐν τῷ νόμῳ ἐκεῖνῳ ἐκανονίζετο ἡ ἐκλογὴ τῶν Νομαρχιακῶν Συμβουλίων ἐπὶ τῇ υποθέσει, ὅτι αὕτη θὰ ἐγίνετο σὺν τῇ ἐκλογῇ τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων. Ἀλλ' ὑπάρχει ἐν τῷ νόμῳ ἄρθρον τι, τὸ ὁποῖον προβλέπει τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ἤθελε γείνη ἐκλογὴ χωριστά. Ἐπειδὴ θὰ εὐρεθώμεν εἰς τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ἀκριβῶς εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἐνόμισα καλὸν νὰ υποβάλω εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου δρίζεται, ὅτι γιγνομένης τῆς ἐκλογῆς χωριστά δὲν ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία δικαστικῶν ἀντιπροσώπων. Καὶ τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν τῆς μεγάλης δαπάνης, τὴν ὁποίαν προκαλεῖ ὁ διορισμὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς.

Υποβάλλω ἔτι νομοσχέδιον περὶ προκαταβολῆς τοῦ Δημοσίου 30,000 δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ζαππείου Παρθεναγωγείου. Καθὼς γνωρίζετε, ἡ ἐπιτροπὴ ἡ διαχειριζομένη τὰ τῆς περιουσίας τοῦ Ζάππα εἶναι ὑποχρεωμένη ἐκ τῆς διαθήκης αὐτοῦ νὰ συνεισφέρῃ ὠρισμένον ποσὸν κατ' ἔτος πρὸς συντήρησιν τῶν Ζαππειῶν Παρθεναγωγείων. Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ περιῆλθεν ὡς ἐκ τοῦ πολέμου εἰς οἰκονομικὰς δυσχερείας, αἱ ὁποῖαι δὲν τῇ ἐπιτρέπουσι νὰ καταβάλῃ τὰ ποσὰ, τὰ ὁποῖα ὀφείλουν ἐκ τούτου δὲ πολλοὶ κίνδυνοι δύνανται νὰ προσέλθωσιν εἰς τὰ εἰρημένα καταστήματα, περὶ ὧν καθήκον ἔχομεν νὰ ἐνδιαφερώμεθα. Ἄλλον τρόπον δὲν εὔρομεν πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος ἢ νὰ προκαταβάλωμεν ποσόν τι εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Ζαπείου, τὸ ὁποῖον αὕτη ἐντὸς ὠρισμένης προθεσμίας ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸ Δημόσιον.

Υποβάλλω προσέτι σχέδιον νόμου περὶ φωτισμοῦ τοῦ προθμοῦ τοῦ Εὐρύπου δι' ἡλεκτρικοῦ φωτός.

Ἐπίσης υποβάλλω νομοσχέδιον περὶ ἐτησίας χορηγίας ἐκ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Κερκύρας πρὸς τὸν δήμον Κερκυραίων.

Ἐτερον νομοσχέδιον περὶ χορηγίας ἀδείας ἀπουσίας εἰς διαφόρους δημοσίους ὑπαλλήλους. Ἡ Βουλὴ ἐψήφισε νόμους τινάς, δι' ὧν ἐπιτρέπεται εἰς τινὰς ὑπαλλήλους νὰ ἀναλάβωσιν ὑπηρεσίαν ἐν Κρήτῃ διὰ τῶν νόμων τούτων ἐξασφαλιζέται τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων. Ἐπειδὴ εἶναι ἀδύνατον, εὐθὺς ὡς παρίσταται ἡ ἀνάγκη χορηγήσεως ἀδείας εἰς ὑπαλλήλους, νὰ φέρωμεν εἰδικὸν νόμον, καλὸν εἶναι νὰ κανονίσωμεν τὸ ζήτημα διὰ νόμου ἐπιτρέποντος νὰ χορηγῶνται τοιαῦται ἀδείαι εἰς ὑπαλλήλους θεωρουμένους παρὰ τῆς Κρητικῆς Κυβερνήσεως ἀναγκαίους.

Κατὰθέτω ἤδη ἀπάντησιν εἰς ἐπερώτησιν τοῦ ἐκ Γόρτυνος βουλευτοῦ κυρίου Ἀλεξάνη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὑποβληθέντα νομοσχέδια θέλουσι τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ. (Ὅρα Παράρτημα, ἀριθ. 176—181).

ΣΤ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ. Τὸ νομοσχέδιον, τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὑποβληθέν, περὶ προκαταβολῆς ποσοῦ εἰς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ζάππειον Παρθεναγωγεῖον εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ἐγκρίνῃ ἐξ ὅλης ψυχῆς ἡ Βουλὴ, διότι προνοεῖ περὶ ἰδρύματος μεγάλης ἐθνικῆς σημασίας, ἕνεκα τῶν καρπῶν, οὓς ἀποφέρει, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἄξιον μεγάλης υποστηρίξεως. Καὶ ὁ λόγος, ὅν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀναφέρει, ὅπως δικαιολογήσῃ προχείρως τὸ νομοσχέδιον, ὅτι ἡ ἐκτελεστικὴ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ Ζάππα ἐπιτροπὴ δὲν εὐπορεῖ, ἕνεκα τῆς ἀπωλείας τῶν ἐκ τῆς Θεσσαλίας εἰσοδημάτων, ἅτινα εἶναι καὶ τὰ μεγάλα αὐτοῦ εἰσοδήματα, εἶναι ἀληθής. Ἀλλὰ νομίζω ὅτι ἐπέστη καιρὸς νὰ ἐξετάσωμεν, ἂν μόνος οὗτος ὁ λόγος ἐπὶνεγκῇ τὴν ἀναστολήν τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ὑποχρεώσεως τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ζαππειῶν πρὸς τὸ Ζάππειον Παρθεναγωγεῖον, ἱερὰς ὑποχρεώσεως, ἐπιβαλλομένης ὑπὸ τῆς διαθήκης. Ἐχὼ λόγους νὰ πιστεύω, ὅτι δὲν εἶναι μόνος ὁ λόγος οὗτος καὶ ἐπειδὴ ἔρχεται εἰς ἐξέτασιν τὸ ζήτημα, ἂν πρέπει τὸ Δημόσιον νὰ ὑποκαταστήσῃ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τὴν ἐπιτροπὴν τὴν Ζαππειῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν κληροδοτημάτων τοῦ αἰμνήστου Ζάππα, παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, πρὶν ἢ προβῶμεν εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου, νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τοὺς προϋπολογισμοὺς τῆς Ζαππειῶν ἐπιτροπῆς πάντας, καὶ πάσας τὰς πληροφορίες, αἵτινες θέλουσι δείξει εἰς τὴν Βουλὴν, ποῦ ἔδαπανήθησαν τὰ κεφάλαια τῆς ἐπιτροπῆς, τὰ εἰς ὁμόλογα καὶ μετοχὰς, καὶ τὰ χρήματα τὰ κατατεθειμένα ἐπὶ τόκῳ, ἀφ' οὗ χρόνου παρέλαβεν ἡ ἐπιτροπὴ τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας. Διότι ἡ ἐπιτροπὴ παρέλαβε μὲν ὁμολογίας καὶ μετοχὰς ἀνηκούσας εἰς τὸν μακαρίτην Ζάππαν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν εἰσπράξεων αὐτῆς κατήρτισε κεφάλαιον, ὅπερ κατετέθη ἐπὶ τόκῳ ὑπὸ τῶν διευθυνόντων τὰ τῆς περιουσίας. Αἱ πληροφορίες αὗται θέλουσι δώσει ἀφορμὴν εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐξετάσῃ τὰ περὶ τοῦ ζητήματος ἐν πάσῃ ἀκριβείᾳ, καὶ ἀποφανθῇ, ἂν πρέπει νὰ καταβάλῃ ἡ Κυβέρνησις τὸ βοήθημα εἰς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ζάππειον Παρθεναγωγεῖον ἀντὶ τῆς Ζαππειῶν ἐπιτροπῆς.

Α. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ. Θὰ παρακαλέσω καὶ ἐγὼ νὰ εὐαρεστηθῇ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ υποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν πῖνακα δεκνόντα τὰ εἰσοδήματα τῆς Ζαππειῶν περιουσίας καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ἐπιβαλλομένας εἰς τὴν ἐπιτροπὴν.

ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ. Ὅπως διευκολύνω τὸν κ. Ὑπουργόν καὶ ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, περὶ ἧς ὠμίλησεν ὁ προαγορεύσας, παρατηρῶ, ὅτι ἡ διαθήκη εἶναι τετυπωμένη ἐν φυλακίδῳ. Πάντες ἐπίσης οἱ ἀπολογισμοὶ μέχρι τοῦ 1898 νομίζω ὅτι εἶναι δημοσιευμένοι διὰ τοῦ τύπου, ὥστε ἔχομεν πάντα ταῦτα πρόχειρα. Ὑπάρχει δὲ καὶ βιβλίον ὀγκώδες, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει πάντα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὰ τῆς περιουσίας τοῦ Ζάππα τῆς τε ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ, καὶ περιλαμβάνει πρὸ πάντων ἐκθέσεις, οὐχὶ πάσας, πολλοῦ λόγου ἄξιαι, ἐνὸς τῶν ἐμπιστῶν τοῦ αἰμνήστου Ζάππα, τοῦ κυρίου Ἰωάννου Λοβέρδου, διαχειριστοῦ τῶν κτημάτων ἐν Ρουμανίᾳ. Εἶπον οὐχὶ πάσας, διότι μετὰ τὴν τύπωσιν τῶν τευχῶν τούτων ὑπεβλήθησαν καὶ ἕτεραι ἐκθέσεις τοῦ κυρίου Λοβέρδου, ἐξ ὧν, ἐὰν μελετηθῶσι, θέλει προκύψῃ, ὅτι σπατάλη ὁλοκλήρου ἑκατομμυρίου ἐγένετο καὶ ἀπώλεια εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου, μετὰξὺ Ρουμανίας καὶ Ἑλλάδος. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἴδωμεν, τί συμβαίνει, διότι ἔχω τὴν πεποίθησιν,

ἔτι, ὅταν ἴδωμεν τοῦτο, θέλομεν κατανοήσῃ τί συμβαίνει, θέλομεν κατανοήσῃ τί ἐξέφυγε τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐκ τῆς κληρονομίας τοῦ Ζάππα.

Κ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ. Καὶ ἐγὼ θὰ προσθέσω ὀλίγα τινά. Ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἡπείρου λαμβάνω ἐπιστολάς, δι' ὧν παραπονοῦνται αἱ κοινότητες, ὅτι δὲν ἀποδίδονται εἰς αὐτάς τὰ ἀναγκαῖα κληροδοτήματα ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ ἀειμνήστου Ζάππα. Διὰ τοῦτο προσθέτω καὶ ἐγὼ εἰς τὴν παράκλησιν τοῦ ἀξιοτίμου συναδέλφου, νὰ δοθῶσι πληροφοροίαι, διότι καλὸν νὰ ἐξηγηθῇ εἰς τὰς κοινότητας, ἐὰν εἶναι δυνατόν νὰ δοθῇ τι ἐκ τῶν κληροδοτημάτων τῶν ἀφελέντων εἰς αὐτάς.

ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ. Θὰ μοὶ συγχωρηθῇ, ἂν καὶ πάλιν λαμβάνω τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος. Πράττω τοῦτο, ἵνα διευκολύνω τὰς ἐρεῦνας τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Αἱ παρατηρήσεις τοῦ κ. Βουλευτοῦ ἐξ Ἀρτης ἀφορῶσιν εἰς κληροδοτήματα ἀφελέντα ὑπὸ τοῦ Εὐαγγέλου Ζάππα, ἀναφέρονται δὲ εἰς δύο ἢ τρεῖς κοινότητας τῆς Ἡπείρου, τὴν τοῦ Λαμπόβου καὶ ἄλλας τινάς. Ἀλλὰ τὰ κληροδοτήματα ταῦτα οὐδέποτε ἠδυνήθη νὰ ἐκτελέσῃ ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων, διότι, ἐν ὧσιν μὲν ἔζη καὶ εἶχε τὴν ἐπικαρτίαν τῆς περιουσίας τοῦ Εὐαγγέλου Ζάππα ὁ Κωνσταντῖνος Ζάππας, αὐτὸς παρέδιδε τὰ ποσὰ εἰς τὰς κοινότητας· ἀλλ' ἅμα τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, ὅτε ἐνουμένης τῆς ἐπικαρτίας εἰς τὴν κυριότητα ἤρχετο ἡ υποχρέωσις τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων, ἐπῆλθεν ἡ κατάσχεσις τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως, καὶ οὕτω πᾶσα ἡ περιουσία ἐκείνη κατέχεται ὑπ' αὐτῆς καὶ ἄλλων ἐν Ρουμανίᾳ, εἰς δὲ τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπίων δὲν ἔμεινεν ἄλλο, παρὰ τὸ κατὰστημα τῶν Ὀλυμπίων, ὅπερ, ὡς γνωστὸν, δὲν ἀποφέρει εἰσόδημα. Ἡ δίκη δὲ, ἥτις ἠγέρθη ἐν Ρουμανίᾳ, διεξήχθη κατὰ τρόπον δαπανηρότατον διὰ τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπίων, ἥτις ἐδαπάνησεν εἰς τὰ Ρουμανικὰ δικαστήρια ποσὸν κολοσσιαῖον καὶ κατὰ τρόπον, ὥστε τὰ δίκαια αὐτῆς ἀπώλοντο καθ' ὅλοκληρίαν, καὶ ἀπώλοντο, διότι πάντα τὰ συμφέροντα συνησπίσθησαν, ἵνα ἐξοβελίσωσι τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ στερήσωσιν αὐτὴν πάσης ἀξιώσεως. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι ἐνταῦθα εἶχε καταβληθῇ πρόνοια, ὅπως ἐξασφαλισθῇ ἐν μέρος τῶν δικαίων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων, ἡ δὲ Ἐπιτροπὴ κατέσχε κληροδοτήματα ὀφειλόμενα ὑπὸ τῆς περιουσίας τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα εἰς τοὺς ἀνεψιοὺς αὐτοῦ, οἵτινες ἐν Ρουμανίᾳ διεξεδίδουν τὴν κληρονομίαν τοῦ Εὐαγγέλου Ζάππα, ἐγένετο δ' ἐγκαίρως ἡ κατάσχεσις, τελευταῖον ὅμως δὲν ἤξεύρω ποῖαι γινώμαι. ἐπεκράτησαν, καὶ ἡ κατάσχεσις αὐτῆς περιουσίας ἀναβαινούσης εἰς ἑκατοντάδας χιλιάδων δραχμῶν, αἵτινες ἤθελον χρησιμεύσει εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπίων εἰς συμπληρισμὸν μέρους τῶν ἐν Ρουμανίᾳ ἀπωλειῶν, ἡ κατάσχεσις αὕτη ἦρθη, καὶ ἔκτοτε ὅλον τὸ χρῆμα, τὸ κατασχεθέν ἀπὸ τοῦ 1892 μέχρι τοῦ 1899, παρεδόθη εἰς ἐκείνους, καθ' ὧν εἶχεν ἐνεργηθῇ ἡ κατάσχεσις.

Τοιαῦτα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς κληρονομίας τοῦ Εὐαγγέλου Ζάππα ὡς πρὸς τὰ χωρία τὰ ἐν Ἡπείρῳ. Εἰς ταῦτα ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων οὐδέποτε ἐπλήρωσε ποσόν τι, ἀλλὰ μόνον ὁ Κωνσταντῖνος Ζάππας ἐπλήρωνεν, ἐνόσῳ ἔζη, διότι ἐξετέλει αὐτὸς τὰς διατάξεις τῆς διαθήκης τοῦ Εὐαγγέλου Ζάππα.

Λ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ. Ἄν ἐδημοσιεύθῃ ἢ ὄχι ἡ διαθήκη τοῦ ἀειμνήστου Ζάππα, ἀγνοῶ· ἀλλ' ἡ Βουλὴ οὐδεμίαν ἔχει γινώσιν τῆς διαθήκης ταύτης. Ἐπειδὴ δὲ ἡ περιουσία τῶν δύο ἐξαδέλφων ἐχρησιμοποιήθη πρὸς ἐθνικοὺς σκοποὺς, θὰ παρακαλέσω καὶ ἐγὼ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν νὰ καταθέσῃ σημείωσιν, ἐμφαίνουσαν ποῖα ἡ πρόσοδος τῆς

περιουσίας τῆς ἐν Ἑλλάδι κειμένης τοῦ ἀειμνήστου Κωνσταντίνου Ζάππα, καὶ ποῖαι ὑποχρεώσεις κατὰ τὴν διαθήκην βαρύνουσι τὴν ἐπιτροπὴν, δηλαδή τὴν ἐν Ἑλλάδι περιουσίαν, εἴτε πληρονομεῖται ἐνταῦθα, εἴτε ἀλλοχοῦ.

ΗΛ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ. Συνέπεσεν ἐν τῇ ἐνασχέσει τοῦ ἐπαγγέλματός μου νὰ λάβω γινώσιν τῶν ἀφορῶντων εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, καὶ ἐνεκα τοῦτο νομίζω χρὲς μου νὰ λάβω καὶ ἐγὼ τὸν λόγον καὶ νὰ παρακαλέσω τὸν κ. Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, σὺν τοῖς ἐγγράφοις, τὰ ὅποια ἐξήτησαν οἱ προλαλήσαντες, νὰ καταθέσῃ πρῶτον ὅλας τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν νομικῶν, τοὺς ὁποίους ἡ Κυβέρνησις μετεχειρίσθη πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δίκης περὶ τῆς κληρονομίας τοῦ Εὐαγγέλου Ζάππα, δεύτερον τὴν ἀλληλογραφίαν τὴν διαμειφθεῖσαν μεταξὺ τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Ἑλληνικῆς Πρεσβείας καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑξωτερικῶν πρὸ τῆς διακοπῆς τῶν σχέσεων μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ρουμανίας· τρίτον νὰ κατατεθῇ πᾶσα ἡ δικηγογραφία ἡ σχετιζομένη μετὰ τὴν τελευταίαν κατάσχεσιν, τὴν ἐνεργηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς χεῖρας τῶν δύο κληροδόχων τῆς κληρονομίας Κωνσταντίνου Ζάππα, ὅπως καὶ αὕτη χρησιμεύσῃ εἰς διαφώτισιν τῶν κ. Βουλευτῶν. Ἄν δ' ἦτο δυνατόν, νὰ κατατεθῶσιν ὅλα τὰ ἔγγραφα, τὰ τε ἀφορῶντα εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ μακαρίτου Εὐαγγέλου Ζάππα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ θανάτου του, ὅποτε τὸ Δημόσιον, προβλέπον τὴν ἐνδεχομένην ἀμφισβήτησιν τῆς διαθήκης, προὔκλεισε γνωμοδοτήσεις διαφόρους τότε, καὶ τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ μακαρίτου Κωνσταντίνου Ζάππα, ὡς καὶ τὰ κατὰ τὰς σχετικὰς δίκας ἔγγραφα.

ΑΠ. ΖΑΪΠΑΣ. Ἀπὸ τοῦ 1889.

ΠΑΤΑΜΙΑΝΟΣ. Ἐχουσι τυπωθῇ δύο τεύχη· τὸ ἐν ἀφορᾷ εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ Εὐαγγέλου Ζάππα, περιέχον τὴν διαθήκην καὶ τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἠδύναντο νὰ ἀντιτάξουν οἱ κληρονόμοι κατὰ τῆς διαθήκης, καὶ τὸ ἄλλο εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα, περιέχον καὶ τὸν σχετικὸν νόμον, διὰ τοῦ ὁποίου ἀπεδέχθη τὴν κληρονομίαν τὸ Δημόσιον καὶ συνέστησε τὴν Ἐπιτροπὴν τὴν Ζάππειον. Φρονῶ ὅτι ταῦτα εἶναι ἀνάγκη νὰ κατατεθῶσιν, ὅπως γείνη πλήρης τῆς υποθέσεως ἐρευνα.

ΜΠΑΣΙΑΣ. Κατὰ τινὰ συνεδρίαν τῆς παρελθούσης Συνόδου ἐξήτησα δι' ἐπερωτήσεώς μου ἀκριβῶς τὰ νῦν ὑπὸ τῶν ἀξιοτίμων συναδέλφων ζητηθέντα, ἀλλὰ δυστυχῶς, κατὰ κακὴν ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν, εἴτε ἐξ ὀλιγωρίας τῶν κυρίων Ὑπουργῶν, εἴτε ἐξ ἀκαταστασίας ἢ ἀνικανότητος τῆς ἐν τοῖς Ὑπουργείοις ὑπηρεσίας, οὐδ' εἰς ἐμὲ ἐδόθη ἡ ὀφειλομένη ἀπάντησις. Ἦδη ἐν καιρῷ ἐξεδόθησαν δύο Λευκαὶ Βίβλοι ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἐπειδὴ δ' ἔκτοτε σπουδαιότατα συνετελέσθησαν ζητήματα, ὡς ἡ ἀποκατάστασις τῶν μετὰ τῆς Ρουμανίας φιλικῶν σχέσεων, ἡ τελεσίδικος ἀπόφασις τῶν Ρουμανικῶν δικαστηρίων καὶ συμβιβασμὸς μετὰ τῶν κληρονόμων, φρονῶ ὅτι δεόν νὰ ἐκδοθῇ καὶ τρίτη Λευκὴ Βίβλος, περιέχουσα ὁλόκληρα τὰ εἰρημένα ἔγγραφα, πρὸς δὲ καὶ τὰ σχετικὰ ἐπὶ τούτων διαμειφθέντα καὶ τὰς αἰτηθείσας πληροφορίας καὶ τὴν ἐν γένει ἐξέλεγχιν καὶ κατάστασιν τῆς πολυπαθοῦς καὶ πολυθρυλῆτος κληρονομίας Ζάππα, ἵνα οὕτω μελετήσωμεν αὐτὰ καὶ σχηματίσωμεν σαφῆ γινώμην.

ΑΛΕΞ. Γ. ΣΚΟΥΖΕΣ. Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ καταθέσω εἰς τὸ Προεδρεῖον ἀναφορὰν κατοίκων τοῦ νέου Φαλήρου, τὴν ὁποίαν παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως ληφθῇ καὶ αὕτη ὑπ' ὄψιν ὁμοῦ μετὰ τὰς ἄλλας ἀναφοράς, τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις παρέπεμψεν εἰς ἐπιτροπὴν περὶ τῶν παθόντων ἐκ τῆς πλημμύρας, διότι αὐτοὶ εὐρίσκονται μεταξὺ φθορᾶς καὶ ἀσφαλείας, ἢ μᾶλλον μεταξὺ φθορᾶς καὶ φθορᾶς. Ἀπετάθησαν εἰς τὰς Ἀθήνας,

τοῖς εἶπον ὅτι διοικητικῶς, ἢ μᾶλλον δημοτικῶς, ὑπάγονται εἰς τὸν Πειραιᾶ· ἀπετάθησαν εἰς τὸν Πειραιᾶ, τοῖς εἶπον, ὅτι τὰ βοηθήματα τὰ δοθέντα ἦσαν διὰ τὸν Πειραιᾶ, τὸ δὲ Νέον Φάληρον δὲν εἶναι Πειραιεύς. Οὕτω δὲ οἱ παθόντες τὰς μεγίστας ζημίας εὐρίσκονται μεταξὺ φθορᾶς καὶ φθορᾶς.

Καὶ ἐπειδὴ περὶ πλημμυροπαθῶν ὁ λόγος, θὰ προσθέσω ὀλίγας λέξεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπικαλοῦμαι τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ τὸ παρελθὼν τμήμα τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς εἶχον συστήσει εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ μέριμναν περὶ τοῦ χωρίου Κουκουβασιῶν, καὶ ἐφείλω νὰ δημολογήσω χάριτας εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν, διότι ἐστειλε μηχανικόν, ὅστις ἐργάζεται ἤδη πρὸς κατὰ-στρωσιν τοῦ σχεδίου τοῦ χωρίου, ὅπως δυνήθωσιν οἱ κάτοικοι νὰ ἀνεγείρῳσι τὰς οἰκοδομὰς των. Ἐκτοτε μετέβην εἰς τὸ χωρίον Κουκουβασιῶν, καὶ σὰς βεβαίω, ὅτι ἡ ἐντύπωσις, ἡ ὁποία παρήχθη εἰς ἐμὲ, καὶ θὰ παρήγετο εἰς οἰονδήποτε ἤθελε μεταβῇ καὶ ἴδει, εἶναι ἀνωτέρα πάσης περιγραφῆς· διότι ἡ κεντρικὴ ὁδὸς τοῦ χωρίου, ἡ ὁποία εἶχε πλάτος 12 ἢ 14 μέτρων, σήμερον εἶναι εὐρεῖα κοίτη, χεῖμαρος 50 ἢ 60 μέτρων, ἐπὶ τῆς ὁποίας δύο μόνον οἰκοδομαὶ σῶζονται, καὶ αὗται οὐχὶ ἕνεκα τῆς ἀσφαλεστεράς ἰσῶς αὐτῶν κατασκευῆς, ἀλλ' ἕνεκα ὅλως διόλου τυχαίου συμβάντος. Εἶχον τὴν περιέργειαν νὰ ἴδω καὶ τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπετέλεσεν ἡ Κυβέρνησις κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς πλημμύρας. Τὸ ἔργον αὐτὸ, ὡς ὠμολόγησεν ὁ ἴδιος ὁ μηχανικὸς, εἶναι προσωρινόν, ὅπως ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν δευτέρα βροχὴ ἐπῆρχετο, μὴ βλαφθῶσιν αἱ οἰκοδομαὶ, αἱ ὁποῖαι ἐσώθησαν ἀπὸ τὴν πρώτην πλημμύραν. Αὐτὸ ἦτο ἔργον χιλίων ἢ δύο χιλιάδων δραχμῶν, διότι οὐδὲν ἄλλο ἦτο ἢ μία ἐκσκαφὴ χάνδακος ὑπάρχοντος δεξιᾶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγοῦσης πρὸς τὴν Κηφισίαν. Ἀλλ' ἐκείθεν ὠδηγήθη ὑπὸ τῶν κατοίκων εἰς ὀλίγον ἀπωτέραν θέσιν, ἐν τῇ ὁποίᾳ, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους, δύναται νὰ γείνη ἔργον, ὅπερ δύναται νὰ σώσῃ ἐντελῶς τὸ χωρίον, ἐπαπειλούμενον ὑπὸ δευτέρας πλημμύρας.

Περὶ τούτου λοιπὸν παρακαλῶ τὸν κύριον Ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν νὰ διατάξῃ τὸν μηχανικόν νὰ κάμῃ τὴν ἀπαιτούμενην μελέτην καὶ τὸν ἀπαιτούμενον προϋπολογισμόν, διότι νομίζω, ὅτι τὸ ἔργον δὲν θὰ στοιχίσῃ πολὺ, δὲν εἶναι μεγάλης ἀξίας, ἐνῶ διὰ τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ δύναται νὰ σωθῇ διὰ παντὸς τὸ χωρίον. Αὐτὸ ἐπεθύμουν. Οἱ δὲ κάτοικοι τοῦ χωρίου προσφέρουσι τὴν ἐργασίαν αὐτῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, ὅσα ἐνδείκνυνται ὡς δυνάμενα νὰ γείνωσιν ὑπ' αὐτῶν, τὸ δὲ τεχνικὸν ἔργον, τὸ φράγμα, δὲν εἶναι μεγάλης δαπάνης. Ἐπαναλαμβάνω νὰ συστήσω τὸ ἔργον ὡς ἀπολύτως ἀναγκαῖον, διὰ νὰ γείνη πρὶν ἐπέλθῃ δευτέρα καταστροφὴ εἰς τὸ χωρίον.

Α. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν). Ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς ἐξ Οἰτύλου κ. Κ. Κουμουνδούρος ἠτήσατο πληροφορίας περὶ τοῦ διορισθέντος εἰς θέσιν γραμματέως τῆς Ἐφορίας Πυλίας Ἰωάννου Πανταζοπούλου, λόγῳ ὅτι οὗτος στερεῖται τῶν ἐκ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενων προσόντων. Ἀποδεικνύεται ἀληθῶς, ὅτι ἐν τῷ Β. Διατάγματι, τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη, εἶχε παρεσφρήσει λάθος γραφικόν, ὀφειλόμενον εἰς τὸν ἀρμόδιον ὑπάλληλον, ἥτοι ἀντὶ νὰ σημειωθῇ Βασίλειος Πανταζόπουλος ἐσημειώθη Ἰωάννης Πανταζόπουλος. Δὲν ἔχω ἐπίσημον πληροφορίαν, ἀν' ὅ ὅτι διορισθεὶς ἐγκατεστάθη. Τὸ σημείωμα, ὅπερ καταθέτω, ἀποδεικνύει, ὅτι ἐκεῖνος, πρὸς διορισμόν τοῦ ὁποῖου προὐκλήθη τὸ Β. Διάταγμα, ὀνομάζεται Βασίλειος Πανταζόπουλος, καὶ ὅτι οὗτος ἔχει τὰ νόμιμα προσόντα, ὅχι δὲ ὁ ἐκ παραδρομῆς σημειωθείς ἐν τῷ διατάγματι.

Ἐγένετο λόγος ἐν τῇ Βουλῇ περὶ διατάξεως ἀναγραφεί-

σης εἰς τὸν νόμον τὸν σταφιδικὸν καὶ ἀφορώσης εἰς τὰ τοῦ σταφιδοκάκρου Αἰγιαλείας. Τῇ προτάσει τῶν ἀρμοδίων, κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου εἶχε καθιερωθῇ ἐξαίρεσις τις ὡς πρὸς τὸν σταφιδοκάκρον Αἰγιαλείας καὶ τὸν σταφιδοκάκρον ἄλλων ἐπαρχιῶν, ἥτοι δὲν ἐπετρέπετο κατὰ τὴν διάταξιν ταύτην ἡ προσαγωγὴ δελτίων ἀποταμιεύσεως, εἰμὴ μόνον ἐκ τῆς ἐν Αἰγίῳ ἀποθήκης. Τοῦτο ἐν τῇ ἐφαρμογῇ προὐκάλυπε παράπονα ἐκ μέρους τῶν σταφιδοκτητῶν καὶ σταφιδεμπόρων Αἰγιαλείας, οἱ ὁποῖοι μάλιστα προέβησαν καὶ εἰς καταστρατήγησιν τοῦ νόμου. Μεταβάλλεται ἤδη τὸ ἄρθρον 4 κατὰ τρόπον, ὥστε αὐτὸς ὁ περιορισμὸς νὰ μείνῃ μόνον διὰ τὴν Κεφαλληνίαν, διότι οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Κεφαλληνίας οὐδὲν μέχρι τοῦδε παράπονον ὑπέβαλον, τούναντίον μάλιστα οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῆς ἐδήλωσαν, ὅτι ἐπιθυμοῦσι νὰ μείνῃ ὁ περιορισμὸς οὗτος ὡς πρὸς τὴν Κεφαλληνίαν.

Ἐγένετο λόγος κατὰ τινὰ τῶν παρελθουσῶν συνεδριάσεων περὶ τῶν δηλωσάντων ἐθνικὰς γαίας κατὰ τὸν περὶ ἐθνικῶν γαιῶν νόμον, οἵτινες δὲν κατώρθωσαν νὰ ἐγκατασταθῶσιν εἰς τὰς γαίας τὰς ὁποίας ἐδήλωσαν καὶ αἱ ὁποῖαι παρεχωρήθησαν εἰς αὐτούς. Κατὰ τὴν συνεδρίαν ἐκείνην εἶπον εἰς ἀπάντησιν τῶν ἀξιολύμων Βουλευτῶν, οἵτινες προὐκάλυσαν δι' ἐπερωτήσεως τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, ὅτι ὡς πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔλαβον παραχωρητήρια, ὁ νόμος ὁ σχετικὸς παρέχει τὴν εὐκολίαν τῆς παραιτήσεώς των. Ὑπῆρχεν ὁμοῦ μία δυσκολία ὡς πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον τὰ παραχωρητήρια, καὶ οἱ ὁποῖοι ἐντὸς τριῶν μόνων μηνῶν εἶχον τὸ δικαίωμα, κατὰ τὸν κείμενον νόμον, νὰ παραιτηθῶσιν. Ἀποδεικνύεται νῦν, ὅτι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, οἵτινες ἔλαβον τὰ παραχωρητήρια, δὲν ἦσαν κάτοχοι δηλωθεισῶν ὑπ' αὐτῶν γαιῶν, καὶ παρημέλησαν ἐντὸς τριῶν μηνῶν νὰ παραιτηθῶσιν αὐτῶν. Αὐτοὶ δικαίως ἐξεγείρονται κατὰ τῆς ἀπαιτήσεως, ὅπως πληρώσωσι δόσεις τῶν γαιῶν τούτων, γαιῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων οὐδεμίαν ἔλαβον κατοχήν. Ἐνόμισα, ὅτι εἶναι προσήκον καὶ δίκαιον νὰ παραταθῇ ἡ προθεσμία ἐπὶ ἑξ. μῆνας, ὅπως οἱ βουλόμενοι παραιτηθῶσι καὶ ἀπαλλαγῶσι τῶν συνεπειῶν τοῦ νόμου.

ὑπὸ τοῦ ἀξιολύμου βουλευτοῦ Τριφυλίας κυρίου Πονηροπούλου ἐγένετο λόγος καὶ περὶ τινος ἄλλου ἀτόπου, λαμβάνοντος χώραν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου περὶ διανομῆς τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, ἀτόπου τὸ ὁποῖον ἐδημιουργήθη ἐκ τῆς μεταβιβάσεως γαιῶν πρὸς ἕτερον διὰ πράξεως συμβολαιογραφικῆς. Εἰς τὰ δημόσια βιβλία εἶναι ἐγγεγραμμένοι βεβαίως ὡς ὀφειλέται τοῦ Δημοσίου οἱ τὸ πρῶτον δηλώσαντες· αὐτοὶ καταδιώκονται, ἐνῶ τὰς γαίας κατέχουσι δυνάμει νομίμων τίτλων ἕτεροι. Διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου προτείνεται ἡ ὡς πρὸς τοῦτο ἐνδεικνυομένη θεραπεία, ἐπιτρεπομένης τῆς καταδιώξεως καὶ κατ' ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐγένοντο νομίμως ἐκδοχεῖς καὶ κατέχουσι τὰς ἐθνικὰς γαίας.

Εἰς τὴν πρώτην Σύνοδον τῆς παρούσης Περιόδου, ὅσοι ἐξ ὑμῶν ἐνθυμείσθε, εἶχε ψηφισθῇ νόμος περὶ συστάσεως τριῶν νέων συνεργείων, ὅπως ὁ νόμος περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς ἐπὶ τέλους κατωρθωθῇ νὰ ἐφαρμοσθῇ. Ἀλλ' ἐν τῷ νόμῳ ἐκεῖνῳ ἐλήφθη ὡς προσὸν ἀπαιτούμενον ἀπὸ τοὺς διορισθησόμενους τὸ προσὸν γραφῆς 6' τάξεως, δηλ. δίπλωμα Πανεπιστημίου, ἢ ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ Σχολαρχείου καὶ διετῆς ὑπηρεσίας. Ὡς ἐκ τούτου ὀλίγιστοι προσῆλθον. Ἐν τούτοις τῶν συνεργείων ἡ ἐργασία εἶναι πολύτιμος. Δι' αὐτὸ ὑποβάλλω νομοσχέδιον περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ νόμου περὶ συνεργείων, καθ' ὃ ἀρκεῖ καὶ τὸ προσὸν τῆς ὑπηρεσίας γραμματέως Ἐφορίας ἢ Ταμείου.

Ἐν Σφύρῳ ὑπῆρχε μία οἰκία, συνεχομένη μετὰ τοῦ τελωνεια-

κοῦ καταστήματος, ἡ ὁποία ὅμως ἀνήκεν εἰς τὴν Ἀτμοπλοῖκῃ Ἑταιρείᾳ, τὴν πρὸ τῆς σημερινῆς λειτουργοῦσαν ἐν Σύμφῳ. Ἡ οἰκία χρησιμεύει εἰς τὴν δημοτικὴν ὑπηρεσίαν, εἶναι μάλιστα οὕτω συντηρωμένη μὲ τὸ κατάστημα τὸ τελωνειακόν, ὥστε ἡ πρόσκτισις αὐτῆς ἦν ἐπιβεβλημένη. Ἡ προκάτοχος Κυβέρνησις εἶχε συνομολογήσει σύμβασιν περὶ προσηκτέσεως τοῦ οἰκοδομήματος τούτου. Νῦν ὑποβάλλω νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τοῦ συμβολαίου τούτου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβληθέντα νομοσχέδια θέλουσι τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ. ("Ὁρα Παράρτημα, ἀριθ. 182—185).

ΜΗΑΣΙΑΣ. Ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, διότι διὰ τοῦ νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγου ὑπέβαλε, περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ νόμου περὶ φορολογίας τοῦ σταφιδοκάρπου καὶ συστάσεως Σταφιδικῆς Τραπεζῆς δὲν ἐθίξε τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν Κεφαλληνίαν. Περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἔλαβον τὸν λόγον πρὸ τινων ἡμερῶν, ἀκριβῶς δὲ σήμερον ἐσκόπουν νὰ ἐπανέλθω, διότι ἔλαβον τηλεγράφημα μακροσκελὲς παρὰ πλείστων συμπολιτῶν μου καὶ τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων ὁλοκληροῦ τῆς ἐπαρχίας, διὰ τοῦ ὁποῖου μὲ παρακαλοῦσι νὰ συντελέσω, ὅπως, ἂν ἐπέλθῃ μεταβολὴ τις εἰς τὸν περὶ παρακρατήσεως νόμον, μὴ θιγῶσι τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν Κεφαλληνίαν· χαίρω δὲ, διότι ὡς πρὸς τοῦτο μὲ προέλαβεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἐφ' ᾧ καὶ πάλιν τὸν εὐχαριστῶ.

Δ. ΚΑΙΡΗΣ. Ἡ ἐν Κάρδιφ τῆς Ἀγγλίας Ἑλληνικὴ παροικία μοι πέμπει ἀναφορὰν, δι' ἧς παραπονοῦνται οἱ ἐκεῖ ἀποκατεστημένοι Ἕλληνες κατὰ τοῦ αὐτοῦ προξένου τῆς Ἑλλάδος. Παρόμοια παράπονα διεβίβασαν καὶ πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν. Δὲν γνωρίζω, ἂν τὰ παράπονα, τὰ ἐν τῇ ἀναφορᾷ ἐκτιθέμενα, εἶναι βάσιμα ἢ μὴ, ἀλλὰ διὰ νὰ παραπονοῦνται καὶ πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ πρὸς τὸν Ὑπουργὸν καὶ πρὸς τὴν Βουλὴν, βεβαίως κἄτι θὰ συμβαίνει, καὶ εὐλόγως παραπονοῦνται. Παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν νὰ ἐξετάσῃ τὰ παράπονα ταῦτα, καὶ ἂν εὕρῃ αὐτὰ βάσιμα, νὰ σπεύσῃ νὰ φέρῃ τὴν δέουσαν θεραπείαν.

Α. ΡΩΜΑΝΟΣ (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν). Καὶ ἐγὼ ἔλαβον ἀναφορὰν τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων, ἐν ἧ' ἐκτίθενται παράπονα ἀφορῶντα εἰς τὸν χαρακτῆρα τοῦ προξένου. Τὴν ἀναφορὰν ταύτην παρέπεμψα εἰς τὴν ἐν Λονδίῳ Πρεσβείαν, ὅπως ἐξετάσῃ, ἂν τὰ παράπονα εἶναι βάσιμα.

ΜΙΧ. ΛΑΜΠΡΥΝΙΔΗΣ. Ὑποβάλλω ἀναφορὰν τῆς Μαρίας Ἀντωνίου καὶ Γεωργίας Δασκαλάκη, χηρῶν ἀστυφυλάκων φονευθέντων κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον ἐν Ἡπείρῳ. Αἱ δυστυχεῖς αὗται γυναῖκες μετὰ τὸν θάνατον τῶν συζύγων αὐτῶν ἐζήτησαν καὶ ἔλαβον τὴν κανονικὴν σύνταξιν, τὴν ὁποῖαν ἡ θέσις τοῦ ἀστυφύλακος ἔδιδεν. Ἀλλ' ὅτε κατὰ τὴν παρελθούσαν Σύνοδον ἐψηφίσθη ὁ εὐεργετικὸς νόμος περὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐν πολέμῳ φονευθέντων στρατιωτικῶν, ὑπέβαλον καὶ αὗται ἀναφορὰν, διὰ τῆς ὁποίας ἐζήτησαν νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὸ εὐεργετήμα τοῦ νόμου. Πικρῶς ὅμως, ἡ ἀναφορὰ τῶν αὐτῶν δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν, διότι ἰσχυρίσθη ἡ ὑπηρεσία, ὅτι δὲν ἦσαν χῆραι στρατιωτῶν, ἀλλὰ χῆραι ἀστυφυλάκων. Νομίζω ὅτι ἡ ἐρμηνεία αὕτη τοῦ νόμου εἶναι λίαν βεβιασμένη καὶ ἀδικος. Ἐγὼ τοῦλάχιστον φρονῶ, ὅτι αἱ χῆραι τῶν ἀστυφυλάκων εἶχον μείζονα δικαιώματα νὰ ζητήσωσιν, ὅπως τύχωσι τοῦ εὐεργετήματος, διότι οἱ μὲν στρατιῶται πίπτοντες ἐξετέλουν καθήκον πρὸς τὴν πατρίδα, νομίμως ἐπιβεβλημένον, λόγῳ τῆς ὑπηρεσίας τῶν, οἱ ἀστυφυλάκες ὅμως δὲν εἶχον νόμιμον ὑποχρέωσιν νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐν πολέμῳ, εἶχον ἄλλην ὑπηρεσίαν, μὴ στρατιωτικὴν,

ὑπακούσαντες δὲ αὐθορμήτως εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος καὶ φονευθέντες, ἐξετέλεσαν πλεον τοῦ καθήκοντος. Ἐπομένως εἶναι ἀδικον νὰ μὴ τύχωσι καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν τοῦ εὐεργετήματος, τὸ ὁποῖον ἔτυχον αἱ χῆραι τῶν στρατιωτῶν.

Παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ συστήσῃ τὴν ἀναφορὰν ταύτην εἰς τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργόν. . .

Πολλοὶ Βουλευταί. Μάλιστα, μάλιστα.

ΛΑΜΠΡΥΝΙΔΗΣ. . . Καὶ ἂν τοῦτον ὑπάρχῃ κενόν τι εἰς τὸν νόμον, νὰ συμπληρωθῇ τὸ κενὸν αὐτό. Ἄλλως εἶναι ἐλαχιστος ὁ ἀριθμὸς τῶν χηρῶν τῶν πεσόντων κατὰ τὸν πόλεμον ἀστυφυλάκων· εἶναι πέντε ἢ ἑξ τοιαῦται χῆραι.

Παρακαλῶ τὸν κ. Πρόεδρον, ἔχοντα καὶ τὴν δυνάμειον, ὡς βλέπω, σύστασιν, τῆς Βουλῆς. . .

Πολλοί. Μάλιστα, μάλιστα.

ΛΑΜΠΡΥΝΙΔΗΣ. . . νὰ διαβιβάσῃ τὴν ἀναφορὰν πρὸς τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργόν, ὃν παρακαλῶ νὰ λάβῃ αὐτὴν ὑπ' ὄψιν.

Γ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ (Πρωθυπουργός). Παραδόσατε, παρακαλῶ, τὴν ἀναφορὰν.

ΛΑΜΠΡΥΝΙΔΗΣ. Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Προϋπολογισμοῦ ὑπέβαλε τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 217,000 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1899. Θέλει τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ. ("Ὁρα Παράρτημα, ἀριθ. 186).

ΣΤΕΦ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ. Παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ διευκολύνῃ εἰς ἡμᾶς τὴν μελέτην τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἥτις κατέστη κάπως δυσχερὴς ἀφ' οὗτου κατὰ διαφόρους περιόδους προσετέθησαν νέαι δηλώσεις, ὧν πολλὰ ἀναφέρονται καὶ διπλαῖ. Τοῦλάχιστον ἐγὼ δὲν ἠδυνήθην μέχρι τοῦδε νὰ βεβαιωθῇ περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐξόδων καὶ ἐσόδων. Ποῖον εἶναι σήμερον τὸ ὀλικὸν ποσὸν τῶν ἐξόδων; εἶναι 112,471,000 ἢ εἶναι ὀλιγώτερα; τὰ ἐσοδα εἶναι 112,206,000 ἢ εἶναι περισσώτερα; Τοῦτο, νομίζω, ἀναγκασί νὰ γνωρίζωμεν, ἵνα δυνηθῶμεν νὰ συζητήσωμεν, διότι ἐγὼ ἔφθασα νὰ εὕρω ἑλλείμμα 400,000 δραχμῶν, ἐνῶ, καθ' ὅσον ἐνθυμοῦμαι, ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν δὲν ὠμίλησε περὶ ἐλλείμματος. Παρακαλῶ λοιπὸν νὰ κατατεθῇ ἀκριβὴς πίναξ τῶν προϋπολογιζομένων ἐσόδων καὶ ἐξόδων μετὰ τὰς ὑποβληθείσας δηλώσεις.

Α. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ (Ὑπουργός ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν). Αὐρίον θὰ τὸν καταθέσω.

Κ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ. Κύριε Πρόεδρε, ἀπευθύνω πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑπενθυμίσω αὐτῷ φιλόφρονα ὑποχρέωσιν, τὴν ὁποῖαν ἀνέλαβεν ἐξ ἐνδιαφέροντος πρὸς εὐγενῆ σκοπὸν. Εἶναι δὲ ὁ σκοπὸς οὗτος ἡ προστασία τῶν ζώων, δι' ἣν εἶναι ἰδρυμένη ἐνταῦθα ἑταιρεία ἐξ εὐγενῶν συμπολιτῶν καὶ συμπολιτίδων ἡμῶν. Καὶ ἄλλοτε ἔλαβον τὴν τιμὴν, ὡς ἐκπροσωπῶν ἐνταῦθα τὴν γνώμην ὁλοκληροῦ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἑταιρείας ταύτης, νὰ παρακαλέσω τὸν κ. Ὑπουργόν νὰ εὐαρεστηθῇ, ὅπως ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὑποβάλωσι νομοσχέδιον βραχύτατον, τὸ ὁποῖον, νομίζω καὶ ἐλπίζω, ἔχουσιν ὑπ' ὄψιν τῶν, ἀφορῶν εἰς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ σκοποῦ τῆς ἑταιρείας ταύτης. Εἶναι τόσον βραχὺ τὸ νομοσχέδιον, ὥστε ἐλπίζω, ὅτι ἡ μὲν Κυβέρνησις δὲν θὰ δυσκολευθῇ νὰ ὑποβάλῃ αὐτό, ἡ δὲ Βουλὴ νὰ τὸ ψηφίσῃ, καθόσον πρόκειται περὶ εὐγενοῦς σκοποῦ, χαρακτηρίζοντος καὶ τὴν ἡμέτερον τόπον καὶ ἡμᾶς ὡς πεπολιτισμένους.

Γ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ (Πρωθυπουργός). Μάλιστα.

Κ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ. Μετὰ τοῦτο θέλω ἐπικα-

λεσθῇ ἐπὶ ἄλλου θέματος τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν. Μὴ ἔχων τὴν τιμὴν νὰ ἔχω αὐτὸν ἀκροατὴν χθές, ὅτε ὁμίλησα περὶ τῆς ἐμπορικῆς ἡμῶν ναυτιλίας, ἐπεφύλαξά τι, τὸ ὁποῖον ἰδιαιτέρως ἀφορᾷ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου του, καὶ διὰ τὸ ὁποῖον ἰδιαιτέρως θὰ παρακαλέσω αὐτόν. Οἱ φανοὶ καὶ οἱ φάροι, ἰδρυμένοι εἰς τὰ παράλια τῆς ἡμετέρας χώρας, εἶναι, ὡς εἶκος, χρησιμώτατοι οὐ μόνον εἰς τὴν ἡμετέραν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν παγκόσμιον ναυτιλίαν. Ἐνεκα δὲ τῆς γεωγραφικῆς θέσεως τῆς ἡμετέρας χώρας καὶ τῆς φύσεως αὐτῆς, ἡ χρησιμότης τῶν φάρων καὶ φανῶν ἀποβαίνει μείζων. Μοὶ ἐνεποίησε βαθεῖαν ἐντύπωσιν, ὅτε ἐσχάτως, ταξειδεύων διὰ ξένου ἀτμοπλοίου, συνέβη ν' ἀκούσω, μετὰ δικαίας σχεδὸν ἀγανακτικῆς παραπονουμένους τοὺς ναυτικούς ἐπὶ τῇ μὴ τηρήσει τῶν διεθνῶν κανόνων, οἱ ὁποῖοι κανονίζουσι τὰ τῆς ὑπηρεσίας τῶν φάρων καὶ φανῶν. Διότι, κατὰ τοὺς διεθν. κανονισμοὺς, οἱ φάροι καὶ φανοὶ πρέπει νὰ ἀνάπτωνται ἅμα τῇ δύσει τοῦ ἡλίου, οὐδὲ ἐν λεπτόν μετὰ ταῦτα, καὶ νὰ σβέννυνται ἅμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου εἰς τὸν ὁρίζοντα. Τοῦτο δυστυχῶς δὲν συμβαίνει εἰς τὰς ἡμετέρας ἀκτὰς, ἤκουσα δὲ δικαίως ἀληθῶς παραπονουμένους τοὺς ναυτικούς. «Πρὸ δέκα λεπτῶν ἔδυσεν ὁ ἥλιος, καὶ ὁ φανὸς τῆς «Κέας δὲν ἀνήφθη ἔτι πρὸ ἐνὸς τετάρτου ἔδυσεν ὁ ἥλιος, καὶ ὁ φανὸς τῆς Ἀνδρου δὲν φαίνεται ἀκόμη! Ποῦ θὰ διευθυθῇ ἐγὼ, ἔχων νυκτερινὴν ὥραν πρὸς διάβασιν ἐκεῖθεν καὶ «καὶρὸν δυσάρεστον;» Ταῦτα μοὶ ἔλεγεν ὁ κυβερνήτης τοῦ Γερμανικοῦ πλοίου κ. Λέσιγκ. Μοὶ ἐπανάλαβε δὲ τὴν αὐτὴν παρατήρησιν καὶ ὁ δεῦτερος κυβερνήτης, μὴ γνωρίζων ὅτι εἶχον ἤδη ἀκούσει αὐτὴν προηγουμένως παρὰ τοῦ πρώτου. Τοῦτο γίνεται πολλάκις. Καὶ ἐπειδὴ εἶναι ζήτημα ἀφορῶν ὅχι μόνον εἰς τὴν ἡμετέραν ναυτιλίαν, ἀλλὰ εἰς τὴν παγκόσμιον, ὡς εἶπον, πολὺ θερμῶς ἐφιστῶ τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, παρακαλῶν αὐτὸν νὰ διατάξῃ ὅ, τι δεῖ πρὸς ἐπ' ἀνόρθωσιν τῆς ἐλλείψεως ταύτης.

Β. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν). Διαβεβαίω, Κύριοι, τὴν Βουλὴν, ὅτι, ὅσας ἐγένετο καταγγελίας κατὰ ὑπαλλήλου τῶν φάρων καὶ φανῶν, ὅτι δὲν ἐκτελεῖ τὸ καθήκον του, αὐτοστιγμὴν ὁ ὑπάλληλος αὐτὸς ἀπελύθη. Κατὰ τὸ διάστημα, καθ' ὃ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διευθύνω τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, τρεῖς ἢ τέσσαρες ἐπιστάται ἢ φύλακες τῶν φανῶν, καταγγελλόντες ὅτι δὲν ἠνέψαν τὸν φανὸν ἐγκαιρῶς, ἢ ὅτι τὸν ἐσβυσαν προῶρως, αὐτοστιγμὴν ἀπελύθησαν.

ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Πρέπει ὅμως νὰ ἐξετάζηται προηγουμένως ἡ ὑπόθεσις, ἵνα μὴ συμβῇ καὶ ἄδικος παῦσις.

Β. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ. Δὲν δύναμαι νὰ παραδεχθῶ, ὅτι ὁ πλοίαρχος Γερμανικοῦ ἀτμοπλοίου ἢ ἐτέρου πλοίου ξένου ἤθελεν ὑποβάλλει καταγγελίαν μὴ βάσιμον.

Ἐστὲ βέβαιοι, κύριοι Βουλευταί, ὅτι αὐστηρόταται ἐξεδόθησαν περὶ τούτου διαταγαί, καὶ πᾶς μὴ ἐκπληρῶν τὸ καθήκον του ἀπολύεται ἀμέσως.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, ἐπειδὴ ὁ ἀξιότιμος κ. συνάδελφος ὁμίλησε χθές ἐν ἀπουσίᾳ μου περὶ τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, ἐπιτρέψατέ μοι, παρακαλῶ, νὰ εἰπῶ ὀλίγας λέξεις.

Τὸ ζήτημα τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας εἶναι σπουδαιότατον, καὶ πάντες ἐννοεῖτε, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν δύναται ἐκ τοῦ προχείρου καὶ προχάδην, οὕτως εἰπεῖν, νὰ λυθῇ. Ἐλάβον τὴν πρόνοιαν νὰ ζητήσω ἀπὸ διαφόρους Εὐρωπαϊκὰς Κυβερνήσεις τοὺς νόμους, οἱ ὁποῖοι διέπουσι τὴν ἐμπορικὴν αὐτῶν ναυτιλίαν, ἐζήτησα τὸν Ἰταλικόν, τὸν Ἀγγλικόν καὶ τὸν Δανικόν νόμον, καὶ ἤδη οἱ νόμοι οὗτοι μεταφράζονται, ἵνα χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἡ ὁποία θὰ

ἐπεξεργασθῇ ἐν νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἐλπίζω ὅτι θὰ δυνήθῃ εἰς τὴν προσεχῇ Σύνοδον τῆς Βουλῆς νὰ υποβάλω.

Κ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μὴ λησμονήσητε καὶ τὸ νομοσχέδιον περὶ μηχανικῶν τῶν ἐμπορικῶν ἀτμοπλοίων.

Β. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ. Καὶ αὐτὸ εἶναι ὑπὸ μελέτην, καὶ ἐλπίζω, ἐὰν ἴδω ὅτι καὶ ἡ Βουλὴ ἔχει διαθέσιν νὰ προβῇ εἰς συζήτησιν αὐτοῦ, νὰ τὸ υποβάλω.

ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ. Ἐχω ἀκόμη νὰ προσθέσω δύο λέξεις, δι' ὧν θὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν προσοχὴν τοῦ κυρίου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. Καὶ ἄλλοτε εἶχον τὴν τιμὴν, ἐπὶ ἄλλου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, τοῦ τῶς τοιοῦτου κ. Βουλευτοῦ ἐξ Οἰτύλου, νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν οἰανδήποτε ἱκανοποίησιν τῶν ἐν τῷ πολέμῳ διακριθέντων ἢ ἀνδραγαθησάντων, ἐὰν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι, ὑπαξιωματικῶν. Ἐπαναλαμβάνω δὲ τὴν σύστασίν μου ταύτην, ἐν ᾧ μέτρῳ ἀνήκει ἐπὶ τοιοῦτου ζητήματος νὰ φέρῃ Βουλευτὴς τὸν λόγον ἐν τῇ Βουλῇ, πρὸς τὸν κ. Ὑπουργόν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, τοῦ ὁποῖου τὸ ἐνδιαφέρον εἰς τοιαύτας ὑποθέσεις γνωρίζω καὶ ἀναγνωρίζω. Εἶμαι δὲ ὑπόχρεως, διότι ἐσχημάτισα πεποίθησιν περὶ τῆς ἀξίας ἐν τῷ πολέμῳ καὶ τῶν παρασχεθεισῶν ἐκδουλεύσεων παρ' ἐνὸς προσώπου, νὰ ἀναφέρω τοῦτο ὀνομαστί. Γενικῶς λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ κάμω τὴν σύστασίν μου ταύτην, ἀλλ' ὀνομαστί ἀναφέρω ἓνα τοιοῦτον, ὃν ἐπιλογίαν ἐν τῷ περικτῷ, τὸν Παναγιώτην Καρβέλαν, περὶ τοῦ ὁποῖου ἔχω ὑπ' ὄψιν μου κείμενα καὶ πληροφορίας θετικὰς, καὶ περὶ οὗ ἐσχημάτισα τὴν πεποίθησιν, ὅτι εἶναι ἐξ ἐκείνων, εἰς τοὺς ὁποίους προσήκει ἀμοιβή τις, οἰαδήποτε ἤθελε κριθῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, παρὰ τῆς ὑπηρεσίας, ἢ τῆς ἐπιτροπῆς, ἢ ὁποία, ὡς μανθάνω, συνεστήθη πρὸς ἐξέτασιν καὶ διευκρίνησιν τοῦ ζητήματος τούτου. Διὰ τὸν ὑπαξιωματικὸν τοῦτον δύναται ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ἐὰν εὐαρεστηθῇ, προχεύειν ἐξετάζων, νὰ λάβῃ πληροφορίας, αἱ ὁποῖαι ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ διαψεύσωσι τὴν διαβεβαίωσιν, ἣν ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ ποιήσωμαι ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τὴν στιγμὴν ταύτην.

ΑΛΕΞ. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ. Καὶ ἐγὼ παρακαλῶ νὰ λάβῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν τὴν δέουσαν πρόνοιαν περὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν, οἱ ὁποῖοι διεκρίθησαν εἰς τὸν πόλεμον. Δὲν συντάσσομαι μετὰ τῶν φρονούντων ὅτι οὐδεὶς ἠνδραγάθησε, διότι πολλοὶ ἐπέδειξαν πολεμικὰς ἀρετὰς, καὶ αἱ ἀρεταὶ αὗται πρέπει νὰ ἱκανοποιηθῶσιν, ὅπως χρησιμεύσωσιν ὡς ὑπόδειγμα εἰς τοὺς ἐπιγιγνομένους. Ἰδίᾳ δὲ ἐκ τῶν ὑπαξιωματικῶν αὐτῶν ἐσχηματίσθη πεποίθησις, ὅτι ὑπῆρξεν εἰς τῶν ἀρίστων ὑπαξιωματικῶν ὁ περὶ οὗ ὁμίλησεν ὁ ἀξιότιμος ἐξ Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς συνάδελφος. Μανθάνω ὅτι ὑπάρχει καὶ ἐκθεσις μεγίστης σπουδαιότητος τοῦ ταξιάρχου Σμολένσκη ὑπὲρ αὐτοῦ διὰ τὴν δράσιν του ἐν τῷ ἐπισήμῳ πολέμῳ καὶ ἐν τῇ μάχῃ δὲ τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου ἐν Μακεδονίᾳ διέπρεψεν, ὡς μαρτυροῦσι προξενικὰ ἔγγραφα.

Κ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ. Νὰ μὴ ἐξευτελίζωμεν τὰ πάντα καὶ νὰ μὴ ὑποτιμῶμεν τὰ πάντα!

Κ. ΔΟΥΝΗΣ. Ὁ κ. ἐξ Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς συνάδελφος ἀνέπτυξε δεόντως τὴν ἀνάγκην νὰ τύχωσιν ἱκανοποιήσεως τινος οἱ αἰετῶς οἱ ἐπιτελέσαντες μετ' εἰλικρινοῦς φιλοπατρίας τὸ καθήκον αὐτῶν, φρονῶ δὲ, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ προβῇ εἰς τοιοῦτον μέτρον ἡ Κυβέρνησις, διότι δὲν πρέπει νὰ παρίδωμεν, ὅτι ὡς ἄνδρες ὀφείλομεν νὰ μὴ δείξωμεν πρὸς ἄνδρας ἐπιδείξαντας ἐθελουσίαν πατριωτικὴν, νὰ μὴ δείξωμεν περιφρόνησιν, οἷα θέλει βεβαίως δεῖχθῇ, ἐὰν ἱκανοποίησις τις δὲν

δοθῇ εἰς αὐτοὺς, καὶ μὴ ἀποσβέσωμεν τὸ πῦρ τὸ ἱερὸν, τὸ ὁποῖον ὀφείλομεν ὅπως δῆποτε νὰ ὑποδαυρίζωμεν.

Ὁ ὑπαξιωματικὸς, περὶ οὗ ὠμίλησεν ὁ ἀξιότιμος συνάδελφος, κατέσχε θέσιν ἐν τῷ στρατῷ, πλὴν δὲ τούτου διεκρίθησαν καὶ ἄλλοι ἐν Κρήτῃ, ἐν Γριμπόβω καὶ ἀλλαχοῦ. Παρακαλῶ λοιπὸν καὶ ἐγὼ τὴν Κυβέρνησιν νὰ μεριμνήσῃ, ὅσον εἶναι δυνατόν, περὶ τῶν διακριθέντων τούτων κατὰ τὸν πόλεμον στρατιωτικῶν, ἵνα μὴ, ἐπαναλαμβάνω, ἀποσβεσθῇ τὸ ἱερὸν πῦρ. Ὀφείλει δὲ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν νὰ μελετήσῃ τὴν ἐδύσσειαν, ἣν ὑπέστη ὁ ὑπαξιωματικὸς, τὸν ὁποῖον συνέστησεν ὁ ἐξ Ἐπιδάφου Λιμηρᾶς συνάδελφος.

ΧΡ. ΔΑΡΑΛΕΞΗΣ. Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω τὸν ἀξιότιμον Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, ὅπως εὐαρεστούμενος παράσχῃ εὐμενῇ ἀκρόασιν εἰς σύστασιν ἀφορῶσαν εἰς τὴν ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν. Πρὸ τίνος εἶχον ἀναγνώσει ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι συνιστᾶται ἐκεῖ ταχυδρομικὸν καὶ τηλεγραφικὸν γραφεῖον. Τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον ἔκτοτε λειτουργεῖ τακτικώτατα, τηλεγραφικὸν ὅμως τοιοῦτον δὲν συνεστήθη. Τὴν μὴ σύστασιν τοῦ τηλεγραφικοῦ γραφείου θεωρῶ παράλειψιν σημαντικὴν, ἰδίᾳ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, καθ' ἣν συρρέουσιν ἄνθρωποι ἐκεῖ οἱ ξένοι, οἱ ὁποῖοι, μεταβαίνοντες κατ' εὐθείαν ἀπὸ Πατρῶν εἰς Ὀλυμπίαν καὶ ἐπανερχόμενοι εἰς Πάτρας, δὲν δύνανται νὰ ποιῶνται χρῆσιν τοῦ τηλεγράφου ἢ μόνον ἐν Πάτραις. Παρακαλῶ λοιπὸν τὸν ἀξιότιμον κύριον Ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν, ὅπως, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὴν σύστασιν μου ταύτην, προβῇ εἰς τὴν ταχεῖαν σύστασιν τοῦ εἰρημένου τηλεγραφικοῦ γραφείου, ἀποκαταστή δὲ οὕτω ἡ ἀρχαία Ὀλυμπία καὶ τηλεγραφικῶς, ὅα εἶναι ἤδη ἀρχαιολογικῶς, χώρα ὄντως παγκόσμιος.

Ε. ΤΣΑΡΛΑΜΠΑΣ. Κατὰ τὸ ἔτος 1896 ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ Βασιλικῆς ἀπερνήσατο ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς κυματοθραύστου κατὰ τὸ μεσημβρινὸν μέρος τοῦ ἐκείσε λιμένος, ἵνα διὰ τοῦ ἔργου αὐτοῦ κατασκευασθῇ λιμὴν, δυνάμενος νὰ δώσῃ ἀσφαλῆ ἀγκυροβολίαν εἰς πλοῖα μεγάλης χωρητικότητος. Ὁ νομομηχανικὸς κ. Κακιούζης, κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως, κατήρτισε τὸ σχεδιογράφημα καὶ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης διὰ τὸ ἔργον αὐτό, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἐνέκρινε τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὸ ἔργον τοῦ κ. μηχανικοῦ, καὶ οὕτως ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ προέβη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προταθείσης ἐργασίας, ἥτις ὅμως ἐξετελέσθη μόνον ἐν μέρει, ἐφ' ὅσον τὰ χρήματα τοῦ λιμενικοῦ ταμείου ἐξήρκεσαν, κατὰ δὲ τὸν χειμῶνα τοῦ 1898—1899 τὰ πρὸς φόρτωσιν μεγάλης χωρητικότητος πλοῖα, μεταβάλλοντες εἰς Βασιλικὴν πρὸς φόρτωσιν προϊόντων, εὗρον ἀσφαλῆ ἀγκυροβολίαν ἐν αὐτῷ.

Κατ' αὐτάς, ὡς πληροφοροῦμαι πρόκειται νὰ συνομολογηθῇ χρεωλυτικὸν δάνειον ἐκ δραχμῶν 100,000 πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου αὐτοῦ. Τὸ δάνειον τοῦτο, ὑπολογιζόμενον μετὰ τοῦ χρεωλυτοῦ εἰς 7 $\frac{1}{2}$ % μόνον, φέρει κεφάλαιον καὶ τόκους δραχ. 247,000, ἐξοφλητέον εἰς 33 περίπου ἔτη. Ἴσως δὲ νὰ ᾖ καὶ κατὰ τι ὀλιγώτερον. Ἐγὼ δὲν ἀντιτείνω εἰς τὸ δάνειον, ἀλλὰ παρακαλῶ τὸν κ. ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸν νὰ μᾶς πληροφορήσῃ, ποία ἡ ἐγκριθέσα δαπάνη καὶ ποῖον τὸ μῆκος τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἔργου, πόσον ἐξ αὐτοῦ μῆκος ἐξετελέσθη καὶ πόσον χρῆμα ἐδαπανήθη, διὰ νὰ ῥυθμίσῃ ἐν γνώσει τοῦ μέλλοντος νὰ δαπανηθῇ κεφαλαίου, καὶ ἂν ἡ δαπάνη ἀναλογεῖ πρὸς τὰς ὠφελείας, ἃς τὸ ἔργον θέλει παρέξει, καὶ ἂν τὸ αἰτούμενον ποσὸν δὲν ὑπερβαίνει τὸν ἐγκριθέντα προϋπολογισμὸν.

Ἐπίσης ὑπομιμνήσκω εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν, ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἔφερα εἰς γνώσιν αὐτοῦ τὴν ἐπείγουσαν ἀνάγκην

κατασκευῆς γεφύρας ἐπὶ τῆς διώρυγος Λευκάδος, τοσοῦτον ἀναγκίας διὰ τὴν μετὰ τῆς Ἀκαρνανίας συγκοινωνίαν. Ἡ γεφυρὰ δὲν κατασκευάσθη, ἀλλ' ὀφείλω νὰ εὐχαριστήσω τὸν κ. Ὑπουργόν, διότι ἐμερίμνησε διὰ τοῦ διορισμοῦ δύο πορθμέων νὰ γίνηται ἡ ἀπαιτουμένη συγκοινωνία, ἀλλ' ὡς μανθάνω, οἱ πορθμεῖς οὗτοι, μὴ ἀρκούμενοι εἰς τὸν μισθόν, ὃν λαμβάνουσιν, ὑποχρεοῦσι τοὺς διερχομένους εἰς πληρωμὴν διόδων, ὅπερ ἄδικον καὶ παράνομον. Παρακαλῶ δὲ τὸν κ. Ὑπουργόν νὰ μεριμνήσῃ περὶ ἄρσεως τοῦ ἀτόπου τούτου.

Γ. ΘΕΟΤΚΗΣ (Πρωθυπουργὸς καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν). Βεβαίως εἶναι παράνομον νὰ λαμβάνωσι πορθμεῖα, ἀφοῦ πληρώνονται μισθὸν παρὰ τοῦ Δημοσίου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Οἱ βουλευταὶ κ. κ. Βοκοτόπουλος καὶ Ρετσίνας ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν προξενικῶν νόμων. Θέλει τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ. (Ὅρα Παράρτημα, ἀριθ. 187).

Κ. Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. Μεταξὺ τῶν προσκομισθέντων παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐγγράφων περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ γραμματέως τῆς Ἐφορίας Πυλίας δὲν ὑπάρχει ὅ,τι ἀκριβῶς ἐξήγησα. Παρακαλῶ δὲ, μέχρις ὅτου τακτοποιηθῶσι καὶ προσκομισθῶσι πάντα τὰ σχετικὰ ἐγγράφα, νὰ μὴ ἐπιστραφῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὰ κατατεθέντα, ἀλλὰ νὰ μείνωσιν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Βουλῆς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Εἰσερχόμεθα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Πρῶτον ἀντικείμενον εἶναι ἡ συζήτησις τῆς προτάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς περὶ χορηγίας ἀναπληρωματικῶν κλπ. πιστώσεων ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς τῆς ἐκτάκτου Συνόδου τῆς ΙΕ' Περιόδου ἐκ δραχ. 235,180.

Οἱ παραδεχόμενοι τὴν πίστωσιν ταύτην παρακαλοῦνται νὰ ἐγερθῶσιν. (Ἐγείρονται οἱ περισσύτεροι). Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη.

Ἐξακολούθησις τῆς γενικῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1900.

Ὁ κύριος Χατζίσκος ἔχει τὸν λόγον.

Εἰς Βουλευτῆς. Ὁ κύριος Δηλιγιάννης.

Θ. Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΗΣ. Ἐὰν ὁ κύριος Χατζίσκος ἐπιθυμῇ νὰ ἀγορεύσῃ, ἐπειδὴ εἶναι μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Προϋπολογισμοῦ, δὲν ἀντιλέγω.

Ν. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ. Θὰ ἀπαντήσῃ, εἶπεν, ὁ ἀξιότιμος εισηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ, προκληθεὶς κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς χθὲς ὑπὸ τοῦ ἀξιότιμου ἐξ Οἴτου Βουλευτοῦ, εἰς τοὺς ἐπικρίναντας τὸν ὑποβληθέντα προϋπολογισμὸν. . .

Κ. Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. Κύριε Πρόεδρε, νὰ γείνη πλήρης ἡσυχία, διότι τὸ ζήτημα εἶναι σπουδαιότατον.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Κύριοι Βουλευταί, καθίσατε εἰς τὰς θέσεις σας.

ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ. . . ἀλλὰ θὰ ἀπαντήσῃ ὁπότεν ἀκούσῃ καὶ ἄλλους ἀναιροῦντας τὸ οἰκονομικὸν ἔδαφος, ἐφ' οὗ ἐδράζεται ὁ ὑποβληθεὶς προϋπολογισμός. Ἴσως ἀπαντήσῃ ὁπότεν ἀκούσῃ καὶ τοῦ σεβαστοῦ ἐκ Γόρτυνος πολιτευτοῦ, ὅστις, ἔχω πεποίθησιν, ὅτι θέλει ἀποδείξει ὁποῖα εἰσὶν αἱ βάσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐνεστώτος ἔτους, προϋπολογισμοῦ, ὅστις ἐκ τῶν προτέρων ἀποδεικνύεται ἐντελὲς πλημμελὲς. Ἄς ἔχῃ τὴν ὑπομονὴν καὶ αὐτὸς καὶ ὁ κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, καὶ θ' ἀκούσῃ καὶ τοῦ ἐκ Γόρτυνος σεβαστοῦ πολιτευτοῦ καὶ ἄλλων ἐπιλέκτων μελῶν τοῦ Κοινοβουλίου, καθήκον ἐχόντων εἴπερ ποτὲ νὰ ἀποδείξωσιν, ἐὰν ὁ ὑποβλη-

Κεφ. 15 άρθρ. 4. «Εξόδα Οικονομικῶν Ἐφοριῶν καὶ ἐξόδα μεταθέσεως ἐφορικῶν ὑπαλλήλων δραχ. 2,500».

Κεφ. 28 άρθρ. 3. «Εξόδα ὑπὲρ δασῶν δραχ. 4,000».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Οἱ παραδεχόμενοι τὸ μόνον ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, παρακαλοῦνται νὰ ἐγερθῶσιν. (Ἐγείρονται οἱ περισσότεροι). Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη.

Τὸ νομοσχέδιον θέλει ἀνατυπωθῆ, ὡς ἐτροποποιήθη. (Ὅρα Παράρτημα, ἀριθ. 173)

(Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκονται καὶ γίνονται δεκτὰ εἰς α' συζήτησιν, κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον, ἀνευ ἀντιρρήσεως, τὰ ἐξῆς νομοσχέδια :

1) Περὶ χορηγίας ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 15,000 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1899.

2) Περὶ χορηγίας ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 8,700 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1899.

3) Περὶ χορηγίας ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 9,690.26 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1899.

4) Περὶ χορηγίας ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 3,950,262 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1899.

5) Περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δρ. 20,000 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1900.

6) Περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δρ. 200,000 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1900.

7) Περὶ χορηγίας ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 1,975,045.45, ἐξ ὧν εἰς χρυσὸν δρ. 5,287, ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δημοσίου χρέους τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1899, καὶ περὶ ἀκυρώσεως πιστώσεων ἐκ δρ. 742,500 καὶ ἐκ φράγκων χρυσῶν 11,828.25.

8) Περὶ ἐγκρίσεως προϋπολογισμῶν ὀλικῆς δαπάνης διαφόρων ἔργων.

9) Περὶ ἐγκρίσεως προϋπολογισμῶν ὀλικῆς δαπάνης διὰ τὴν ἀνέγερσιν στρατιωτικῶν κτιρίων.

10) Περὶ κυρώσεως προϋπολογισμῶν ὀλικῆς δαπάνης διαφόρων δημοσίων ἔργων.

11) Περὶ ἐγκρίσεως προϋπολογισμοῦ ὀλικῆς δαπάνης διὰ τὴν μεταρρύθμισιν τῆς ὑπαρχούσης δεξαμενῆς ἐν τοῖς Λουτροῖς Ὑπάτης.

12) Περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1900.

13) Περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ διὰ τὸ ἔτος 1900.

14) Περὶ παρατάσεως διορισμῶν πρὸς πληρωμὴν καὶ δήλωσιν ἀμέσων φόρων ἐν ταῖς Θεσσαλικαῖς ἐπαρχίαις.

15) Περὶ παραχωρήσεως δωρεᾶν πρὸς τὴν Αὐστριακὴν Κυβέρνησιν ἐθνικοῦ οἰκοπέδου πρὸς ἀνέγερσιν Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς.

16) Περὶ παραχωρήσεως ἐκκλησιαστικοῦ χώρου πρὸς ἔδρυσιν Ναυτικῆς Σχολῆς ἐν Πειραιεῖ.

17) Περὶ διαγραφῆς καὶ ἀνανεώσεως τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸ Δημόσιον ἐκ προκαταβολῶν καὶ διαφόρων ἐσόδων ἐκ παρελθουσῶν χρήσεων).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Λίγεται ἡ συνεδρίασις. (Ὥρα 11 καὶ 15 μ. μ.)

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 43.

τῆς 16 Μαρτίου 1900.

(Πέμπτη)

(Γενομένης ἀπαρτίας ὥρα 5 μ. μ. ἀναγινώσκονται καὶ ἐγκριθέντα ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγούμενης συνεδριάσεως.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὁ Νικόλαος Μοναστηριώτης δι' ἀναφορᾶς τοῦ πρὸς τὴν Βουλὴν ζητεῖ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ υἱοῦ του ἀπ' τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ὡς πάσχοντος ἐκ χρονίας παθήσεως. Παραπέμπεται ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὁ Γεώργιος Ἀρκούδας, ὀπλαρχηγός, δι' ἀναφορᾶς τοῦ ζητεῖ ν' ἀπονεμηθῇ αὐτῷ μηνιαῖον βοήθημα.

Κατὰ τὴν χθεσινὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, συνέστηται εἰδικὴν ἐπιτροπὴν πρὸς μελέτην τοῦ θέματος τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, ἀποτελουμένην ἐκ τῶν ἐξῆς κυρίων Βουλευτῶν : Θ. Ρετσίνα, Ν. Λεωνίδα, Κ. Παπαμιχαλοπούλου, Δ. Βοκοτοπούλου, Ν. Τριανταφυλλάκου, Α. Μπασιᾶ, Ἀλεξ. Μ. Κανάρη, Β. Μαρκεζίνη, Ἐπ. Ἐμπειρίκου, Π. Μαυροκεφάλου καὶ Γ. Κουντουριώτου.

Ὁ κύριος Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἔχει τὸν λόγον.

Ν. ΤΣΑΜΑΔΟΣ (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν). Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ καταθέσω εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ κ. Βουλευτοῦ ἐκ Γόρτυνος ζητηθέντα πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας τῶν ἔρεων, τῆς ἐνεργηθείσης κατὰ τὸ 1899, τῇ 28 Μαρτίου.

Β. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν). Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον «περὶ ἐρμηνείας τοῦ ἐδαφίου 6' τοῦ άρθρου 67 τοῦ περὶ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου ἈΡΟΗ' νόμου». Ἀφορᾷ εἰς τὴν εἰσπραξὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ εἰς χρυσὸν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου, διότι ὑπάρχει ἀμφιβολία καὶ ἐγεννήθησαν ἀντιρρήσεις, ἀν πρέπει νὰ πληρῶνται τὰ δικαιώματα ταῦτα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ εἰς χρυσὸν ἢ εἰς χαρτονόμισμα.

Κ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ. Εἶναι πάντοτε ὑπὲρ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου.

Β. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ. Μάλιστα.

ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ. Εὖγε !

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Θέλει τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ. (Ὅρα Παράρτημα, ἀριθ. 174).

Α. ΡΩΜΑΝΟΣ (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν). Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ καταθέσω εἰς τὴν Βουλὴν πῖνακα ζητηθέντα παρὰ τοῦ ἐξ Ἀττικῆς βουλευτοῦ κ. Δραγούμη, ἐμφαίνοντα τὴν αὐξήσιν τῆς δαπάνης, ἥτις θὰ ἐπέλθῃ ἐκ τῆς ψηφίσεως τοῦ προξενικοῦ νομοσχεδίου, ὅπερ ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Βουλὴν. . .

Α. ΠΕΤΑΛΑΣ. Καὶ ἀνέρχεται αὕτη ;

ΡΩΜΑΝΟΣ. Ἀνέρχεται, ὡς πρὸς μὲν τὴν αὐξήσιν τῆς δαπάνης τῶν ἤδη ὑφισταμένων ἀρχῶν, εἰς 99,000 κατ' ἔτος δραχμᾶς. . .

ΠΕΤΑΛΑΣ. Χρυσᾶς ;

ΡΩΜΑΝΟΣ. Ὅχι, χαρτίνους. . . Ὡς πρὸς τὴν αὐξήσιν δὲ τῆς δαπάνης ἕνεκα προσθήκης νέων θέσεων εἰς τὰς ὑφισταμένας προξενικὰς ἀρχάς, εἰς δρ. 74,000, καὶ ὡς πρὸς τὴν αὐξήσιν τῆς δαπάνης τὴν ἐκ τῆς συστάσεως νέων προξενικῶν ἀρχῶν, μέχρι τοῦδε ἀμίσθων καὶ ἤδη ἐμμίσθων, εἰς δρ. 100,000. Ὑπάρχουσιν, ἐννοεῖται, εἰσπραξέες, ἃς μέχρι τοῦδε ἐκαρποῦντο οἱ ἄμισθοι πρόξενοι, αἵτινες περίπου ἀνέρχονται εἰς τὸ αὐτὸ ποσόν, εἰς δ' ἀνέρχονται καὶ αἱ δαπάναι τῶν νέων προξενικῶν ἀρχῶν.

Πρὸς τούτοις καταθέτω κατάστασιν τῶν ἐσόδων τῶν ἐμίσθων προξενικῶν ἀρχῶν διὰ τὸ 1899, ἀνερχομένων εἰς 550,000 φρ. χρυσᾶ. Τὰ ἐσοδα εἶναι 550,000 φρ. χρυσᾶ, τὰ δ' ἐσοδα 656,000 δραχμαί. Ὡστε τὰ ἐσοδα εἶναι ἐλάσσονα τῶν ἐσόδων.

Προσέτι καταθέτω σημείωμα εἰσπράξεων τῶν τέως Προξενικῶν Πρακτορείων, νῦν δὲ μεταβαλλομένων εἰς ἔμμισθα Ὑποπροξενεῖα.

Ὑποθέτω δὲ, ὅτι διὰ τῆς καταθέσεως τῶν πινάκων ἀπαντῶ εἰς ὅλα τὰ ἐρωτήματα τοῦ ἀξιότιμου συναδέλφου.

ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ. Νὰ τυπωθῶσιν αὐτά, κύριε Πρόεδρε, διότι εἶναι ἀπαραίτητα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Θέλουσι τυπωθῆ καὶ διανεμηθῆ. (Ὁρᾷ Παράρτημα, ἀριθ. 175).

ΡΩΜΑΝΟΣ. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ καταθέτω καὶ ἔγγραφα σχετικὰ πρὸς ἐπερώτησιν τοῦ ἐκ Θηβῶν βουλευτοῦ κ. Δαούτη περὶ πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ἀποφάσεων τῶν προξενικῶν δικαστηρίων Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας καὶ Σμύρνης κατὰ τὰ ἔτη 1897, 1898 καὶ 1899, καὶ ἐκθέσεις τῶν προξενικῶν ἀρχῶν Ἀλεξανδρείας, Σμύρνης καὶ Καΐρου περὶ τῶν σχολαζουσῶν περιουσιῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Σμύρῃ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1887 μέχρι τοῦ ἔτους τούτου, εἰς ἀπάντησιν πρὸς ἐπερώτησιν τοῦ ἐκ Κρανταίας βουλευτοῦ κ. Μομφερράτου.

Πρὸς τούτοις, εἰς ἀπάντησιν πρὸς ἐπερώτησιν τοῦ βουλευτοῦ Πάλλης κ. Μπασιά, καταθέτω τὰς ἐκθέσεις διαφόρων προξενικῶν ἀρχῶν, αἵτινες, ἀπαντῶσαι εἰς ἐρώτησιν τοῦ Ὑπουργείου, συνέστησαν ὡς ἀναγκαίαι τὰς μεταβολὰς, εἰς ἃς προέβημεν διὰ τοῦ ὑποβληθέντος προξενικοῦ νομοσχεδίου.

Κ. ΔΟΥΝΗΣ. Κατὰ Δεκέμβριον μῆνα ἐνεστῶτος ἔτους, κύριε Ὑπουργέ, εἶχον ὑποβάλει ἐπερωτήσεις τινάς, δι' ὧν ἐζήτην τὴν κατάθεσιν τῶν βιβλίων ἐλέγχου καὶ ἄλλας τινὰς πληροφορίες, ἀναφερομένας εἰς τὰ Προξενεῖα. Περὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἐδηλώσατε εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι κατὰ τὰς διακοπὰς θέλουσι κατατεθῆ αἱ πληροφορίες, ὡς καὶ ὅλα τὰ ἄλλα, τὰ ἐν τῇ ἐπερωτήσει ἐκείνῃ ἀναφερόμενα. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἐφθάσαμεν εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου, τὸ ὅποιον ὑπεβάλετε καὶ διὰ τὸ ὅποιον εἶχον ζητήσει τὰς πληροφορίες ταύτας, καὶ αἱ πληροφορίες εἰσέτι δὲν προσεκομίσθησαν. Σὰς ὑπομνηστικῶν τὴν ἐπερώτησίν μου ἐκείνην, καὶ σὰς παρακαλῶ, ἵνα ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ταύτης, εἰ δυνατόν, προσαγάγητε τὰς ζητηθείσας πληροφορίες, διότι πολὺ θέλουν συντελέσει αὐταὶ εἰς διαφώτισιν διατάξεων τινῶν τοῦ νομοσχεδίου, τὸ ὅποιον πρόκειται ἡ Βουλὴ νὰ ψηφίσῃ.

Πλὴν δὲ τῶν βιβλίων ἐλέγχου, τὰ ὅποια ἐζήτησα, εἶχον παρακαλέσει ὑμᾶς νὰ προσαγάγητε καὶ πιστοποιητικὰ, βεβαιοῦντα τὰ προσόντα προξένων τινῶν, οἵτινες καὶ ἀναφέρονται ἐν τῇ ἐπερωτήσει ἐκείνῃ. Πολὺ θὰ σὰς παρακαλέσω, ἵνα εὐχεστηθῆτε νὰ καταθέσῃτε τὰ πιστοποιητικὰ ταῦτα, διότι δὲν εἶναι καλὸν νὰ ἐπικρατῇ ἡ γνώμη, ὅτι οἱ διορισμοὶ αὐτοὶ εἶναι παράνομοι. . .

ΡΩΜΑΝΟΣ. Οὐδεὶς διορισμὸς εἶναι παράνομος.

ΔΟΥΝΗΣ. Ὑπάρχει τοιαύτη ἰδέα, οἷαν εἶπον.

ΡΩΜΑΝΟΣ. Οὐδὲν ὡς.

ΔΟΥΝΗΣ. Ὑπάρχει. Φρονῶ μάλιστα, ὅτι, ἀφοῦ ἐδόθη τοιαύτη ἀφορμὴ, ἔπρεπε νὰ σπεύσῃτε νὰ καταθέσῃτε τὰ πιστοποιητικὰ, ἵνα βεβαιωθῇ, ἂν προέβητε ἢ μὴ εἰς διορισμὸν χωρὶς νὰ ὑπάρχωσιν ὅλα τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα στοιχεῖα.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὑποβάλλω καὶ μίαν ἄλλην ἐπερώτησιν. Γνωρίζετε, κύριε Ὑπουργέ, ὅτι συνεπεῖχ' ἐνεργειῶν τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἡ Αἰγυπτιακὴ Κυβέρνησις εἶχεν ὀρίσει ποσὸν 65,000 λιρῶν πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἀπελευ-

θερωθέντων Ἑλλήνων καὶ Εὐρωπαίων ἐκ τῆς πόλεως Ὁμπερμαν. Ἀπληθευρώθησαν οὕτως 24 ἐκ τῶν δυστυχῶν ἐκείνων Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι διέμενον ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐπὶ 18 ὅλα ἔτη! Ἐπανελθόντες δ' εἰς Αἴγυπτον, ὑπέβαλον πρὸς τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πολιτικὸν πράκτορα τῆς Ἑλλάδος τὰς αἰτήσεις αὐτῶν, ἀλλ' ἐκτοτε οὐδὲν ἀπολύτως ἐγένετο. Ἐγνώσθη μάλιστα τελευταῖον, ὅτι ἡ Αἰγυπτιακὴ Κυβέρνησις, τὸ ποσόν, τὸ ὅποιον εἶχεν ὀρίσει διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν περὶ ὧν πρόκειται Ἑλλήνων καὶ Εὐρωπαίων αἰχμαλώτων, τὸ διέθεσε πρὸς ἀμοιβὴν τοῦ αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ, ὅστις ἔλαβε μέρος εἰς τὸν πόλεμον τοῦ Σουδάν. Σὰς παρακαλῶ λοιπὸν, ὅπως εὐχεστούμενος προσαγάγητε τὰ ἔγγραφα, τὰ ὅποια εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην διημείφθησαν μεταξὺ τοῦ Πολιτικοῦ Πρακτορείου ἡμῶν καὶ τῆς Αἰγυπτιακῆς Κυβερνήσεως, καὶ, εἰ δυνατόν, νὰ ὑπομνήσῃτε εἰς τὸν κύριον πολιτικὸν πράκτορα νὰ δώσῃ σαφεῖς πληροφορίες, πόθεν ἐπῆλθεν αὐτὴ ἡ μετατροπὴ τοῦ σκοποῦ τῆς διαθέσεως τῶν 65,000 λιρῶν, αἱ ὅποια ὀρισμένως εἶχον προορισθῇ διὰ τοὺς αἰχμαλώτους.

Α. ΡΩΜΑΝΟΣ (Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν). Ὡς πρὸς τὴν τελευταίαν ἐπερώτησιν, τὴν ὁποίαν ὁ ἀξιότιμος Βουλευτὴς μοὶ ἀπηύθυνε, θέλω εὐχαρίστως αὖριον ἢ μεθούριον καταθέσει τὰ σχετικὰ ἔγγραφα. Νομίζω ὅμως, ὅτι αἱ πληροφορίες τοῦ εἶναι ἀνακριβεῖς. Ἐπίσης νομίζω, ὅτι ἀνακριβεῖς εἶναι ἡ εἰδήσις, ἣν ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Βουλὴν, περὶ παρανόμων διορισμῶν ἀμίσθων προξένων. Ὑποθέτω ὅτι ἴσως ἔμισθός τις πρόξενος παυθεὶς ἐχρῆγήσεν αὐτῷ ἀνακριβεῖς πληροφορίαι περὶ τῶν νομίμως διορισθέντων ἀμίσθων προξένων.

ΔΟΥΝΗΣ. Δὲν εἶναι ἀληθὲς αὐτὸ, τὸ ὅποιον βεβαιοῦτε.

ΡΩΜΑΝΟΣ. Οὐδεὶς οὕτε παρ' ἐμοῦ οὕτε παρὰ τῶν προκατόχων μου διορίσθη παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου. Ἴσως ὁ κύριος Βουλευτὴς δὲν γνωρίζει ἀκριβῶς, τί ζητεῖ παρ' ἐμοῦ. Ζητεῖ πιθανῶς νὰ μάθῃ, ἂν οἱ διορισθέντες ἄμισθοι πρόξενοι ἦσαν πρόφην ὑπάλληλοι. Τοιαύτην ἐννοίαν ἴσως ἔχει ἡ ἐπερώτησίς του. Ὑπάρχει τῷ ὄντι διατάξις τοῦ νόμου, κατὰ τὴν ὁποίαν προτιμῶνται πρόφην ὑπάλληλοι, ἀλλ' εἶναι ἀπολύτως ἐλεύθερος ὁ Ὑπουργὸς νὰ διορίσῃ ἀμίσθους προξένους ἰδιώτας, οἱ ὅποιοι δὲν διετέλεσαν ὑπάλληλοι.

Ἐζήτησα, κατόπιν τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ κ. Βουλευτοῦ, πληροφορίες παρὰ τῆς ὑπηρεσίας, ἔλαβον δὲ γνῶσιν πίνακος, ὅστις φέρει τὰ ὀνόματα 120 περίπου κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν διορισθέντων παρὰ διαφόρων Ὑπουργῶν ἀμίσθων προξένων, οἵτινες δὲν εἶχον προηγουμένην ὑπηρεσίαν. Ἐπομένως οὐδεὶς παράνομος διορισμὸς ἐγένετο.

Τὰς ἄλλας πληροφορίες, ἃς ἐζήτησεν ὁ κύριος Δούνης, δύνανται νὰ εὕρῃ ἐν τοῖς ἔγγραφοις, τὰ ὅποια ὑπέβαλον εἰς ἀπάντησιν πρὸς τὴν ἐπερώτησιν τοῦ κ. Μπασιά, ὡς πρὸς τὰς εἰσπράξεις τῶν ἀμίσθων προξενικῶν ἀρχῶν.

Μοὶ ἐζήτησε προσέτι ὁ κ. Βουλευτὴς τὰ βιβλία ἐλέγχου. Ἀλλ' ἂν ἦτο χθὲς παρὼν, ἤθελεν ἀκούσει, λεχθὲν παρ' ἐμοῦ, ὅτι βιβλία ἐλέγχου ἀμίσθων προξενικῶν ἀρχῶν δὲν ὑπάρχουσι, καθόσον οἱ ἄμισθοι προξενικοὶ ὑπάλληλοι δὲν ἔχουσι τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως κατ' ἔτος ὑποβάλλωσι βιβλία ἐλέγχου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον. Ἐν τούτοις ἐζήτησα τοιαῦτα, καὶ ὅσα μοὶ ἐστάλησαν εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κ. Βουλευτοῦ. Ἀλλὰ νομίζω ὅτι ἀφοῦ κατέθηκα ἐπίσημον σημείωμα, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐμφαίνονται αἱ εἰσπράξεις, εἶναι περιττὸν νὰ προσαγάγω καὶ αὐτά.

Εἰς Βουλευτὴς. Βεβαίως.

Γ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ (Πρωθυπουργὸς καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινῶς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως). Ὑποβάλλω νομοσχέδιον περὶ χορηγίας χρηματικῆς εἰς τὸ Ἐθνι-